

Свидетелства за църквата

Том II

Съдържащ свидетелства от 15 до 20
от

Елън Уайт

Издателство "Пазител на истината"
София 2000 г.

Превод от английски Емануил Георгиев

Testimonies for the Church

Volume Two

Ellen G. White

Съдържание

СВИДЕТЕЛСТВА ЗА ЦЪРКВАТА 1

Елън Уайт	1
Съдържание	3

СВИДЕТЕЛСТВО 15 (1868Г) 6

1. ВЪВЕДЕНИЕ	6
2. КРАТКО ОПИСАНИЕ НА ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ	6
3. РАБОТА ЗА ХРИСТОС	16
4. ПРОДАВАНЕ НА ПЪРВОРОДСТВОТО	25
5. ГОВОРЕНЕ НА ЗЛИ НЕЩА	34
6. ЕГОИЗЪМ И ЛЮБОВ КЪМ СВЕТА	37
7. МЕСО И СТИМУЛАНТИ	41
8. ПРЕНЕБРЕГВАНЕ НА ЗДРАВНАТА РЕФОРМА	46
9. ЛЮБОВ КЪМ ГРЕШАЩИТЕ	50
10. РЕЛИГИЯ В ЕЖЕДНЕВИЕТО	53
11. РЕФОРМА В ДОМА	58
12. НАРУШЕНА СЪВЕСТИ	61
13. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ И ИЗОБЛИЧЕНИЯ	64

СВИДЕТЕЛСТВО 16 (1868Г) 76

14. ОБЕКТ НА ЛИЧНИ СВИДЕТЕЛСТВА	76
15. ПРЕМЕСТВАНЕ В БАТЪЛ КРИЙК	77
16. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ КЪМ СЛУЖИТЕЛИ	79
17. ГЛЕДАЙТЕ КЪМ ИСУС	81
18. ОТДЕЛЯНЕ ОТ СВЕТА	85
19. ИСТИНСКА ЛЮБОВ	91
20. ЗАБАВЛЕНИЯ В ЗДРАВНОТО ЗАВЕДЕНИЕ	94
21. ПРЕНЕБРЕГВАНЕТО НА ХАНА МОР	96
22. МОЛИТВА ЗА БОЛНИТЕ	100
23. СМЕЛОСТ В ПРОПОВЕДНИЦИТЕ	103
24. ПРОЯВИ НА СТИСНАТОСТ В СДЕЛКИТЕ	104
25. УГНЕТЯВАНЕ НА НАЕМНИКА	107
26. УКОР СРЕЩУ ДУХА НА ВОЮВАНЕ	110
27. ХОРА, НОСЕЩИ ОТГОВОРНОСТИ В ЦЪРКВАТА	113
28. ГОРДОСТ В МЛАДИТЕ	118
29. СВЕТСКИ ДУХ В ЦЪРКВАТА	125

СВИДЕТЕЛСТВО 17 (1869Г) 136

30.ХРИСТОВИТЕ СТРАДАНИЯ	136
31.ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ КЪМ ЦЪРКВАТА.....	146
32.ОБМИСЛЯНЕ НА ВСТЪПВАНЕТО В БРАК.....	153
33.ОПАСНОСТТА ОТ БОГАТСТВОТА	156
34.ХРИСТИЯНСКО УСЪРДИЕ	158
35.ОТГОВОРНОСТИТЕ НА МЛАДИТЕ	160
36.СЛУГИ НА МАМОНА.....	161
37.САНТИМЕНТАЛНОСТ И СВАТОСВАНЕ	168
38.СТРОГОСТ В СЕМЕЙНОТО УПРАВЛЕНИЕ.....	172
39.ПИСМО ЗА РОЖДЕНИЯ ДЕН	178
40.ИЗМАМНОСТТА НА БОГАТСТВОТА	182
41.ИСТИНСКОТО ПРЕОБРАЗЯВАНЕ	196
42.ИСТИНСКОТО ПРЕОБРАЗЯВАНЕ	200
43.СЪПРУЖЕСКИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ.....	204
44.ПИСМО ДО МОМЧЕ СИРАК	211
45.НЕПОКОРЕН ЕЗИК.....	216
46.УТЕХА В СТРАДАНИЕТО	218
47.СЕБЕЛЮБИВ И ДИКТАТОРСКИ ДУХ	220
48.ЗАБРАВЛИВ СЛУШАТЕЛ.....	221
49.ЛЕЧЕНИЕ ЗА САНТИМЕНТАЛИЗМА	222
50.ЗАДЪЛЖЕНИЯ КЪМ СИРАЦИТЕ	225
51.МОРАЛНА ПОКВАРА	229
52.МОРАЛНА ПОКВАРА	234

СВИДЕТЕЛСТВО 18(1870Г) 238

53.ХРИСТИЯНСКОТО ВЪЗДЪРЖАНИЕ*	238
54.КРАЙНОСТИ В ЗДРАВНАТА РЕФОРМА.....	253
55.НЕМОРАЛНОСТ В МЛАДИТЕ.....	263
56.ИСТИНСКАТА ЛЮБОВ У ДОМА.....	277
57.КОЛКО ВАЖНО Е ДА СЕ ВЛАДЕЕМ	283
58.ТРУДОЛЮБИЕ И ПЕСТЕЛИВОСТ	291
59.ПРЕДИЗВИКВАНЕ НА ОПОЗИЦИЯ	294
60.АПЕЛ КЪМ ЦЪРКВАТА.....	296
61.ПРИЕМАНЕТО НА ИСТИНАТА Е КРЪСТ	318

СВИДЕТЕЛСТВО 19 (1970Г) 323

62. ОБРЪЩЕНИЕ КЪМ СЛУЖИТЕЛИТЕ	323
63. ФИЗИЧЕСКИ УПРАЖНЕНИЯ И ВЪЗДУХ	340
64. ИЗОБЛИЧЕНИЕ НА ЕГОИЗМА.....	352
65. ФАНАТИЗЪМ И НЕВЕЖЕСТВО.....	361
66. РАЗГЛЕЗЕНА ДЪЩЕРЯ	365
67. ДО СЪПРУГАТА НА ПРОПОВЕДНИК.....	370
68. НЕВЕРНОСТ В НАСТОЙНИЧЕСТВОТО	373
69. ПОГРЕШНО РАЗБРАНА ЧУВСТВИТЕЛНОСТ	374

70. СЪБРАНИЯ.....	375
-------------------	-----

СВИДЕТЕЛСТВО 20 (1871Г) 378

71. СОЦИАЛНИ СЪБРАНИЯ.....	378
72. КАК ДА СПАЗВАМЕ СЪБОТАТА?	382
73. ЗАБАВЛЕНИЯТА ЗА ХРИСТИЯНИНА.....	383
74. ВПЕЧАТЛЯВАЩ СЪН	390
75. НАШИТЕ ЛАГЕРНИ СЪБРАНИЯ.....	392
76. ВАЖЕН СЪН	396
77. ОБНОСКИ И ОБЛЕКЛО НА ПРОПОВЕДНИЦИТЕ	400
78. ЛЮБОВ КЪМ ПЕЧАЛБА	407
79. ДЕЛОТО ВЪВ ВЕРМОНТ	415
80. ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ЗЕМНО СЪКРОВИЩЕ	447
81. НЯМА БЛАГОДАТНО ВРЕМЕ СЛЕД ИДВАНЕТО НА ХРИСТОС	453
82. ОТГОВОРНОСТ ЗА ПОЛУЧЕНАТА СВЕТИНА	459
83. ПРИЛОЖЕНИЕ	470

Свидетелство 15 (1868г)

1. Въведение

Моите братя и сестри не са очаквали това свидетелство да излезе толкова скоро. Имах под ръка много лични свидетелства, някои от които са представени на следващите страници. Не познавам обаче по-добър начин да представя възгледите си за общите опасности и заблуди, както и дълга на всички, които обичат Бога и пазят Неговите заповедите, отколкото да публикувам тези свидетелства. Може би няма по-пряк и въздействащ начин да покажа онова, което Господ ми е показал.

Беше важно свидетелство № 14 да стигне до вас няколко дни преди Генералната конференция. Затова броят бе изпратен набързо в печатницата, преди да намеря време да подготвя важни материали, които трябваше да бъдат част от него. Всъщност нямаше място за тези материали в № 14. Тъй като имах под ръка материали достатъчни за № 15, аз ви ги представям и се моля Божието благословение да ги придружава за доброто на Неговия скъп народ.

2. Кратко описание на духовно преживяване От 7 февруари до 20 май 1868 г.

След като стигнахме до дома, престанах да чувствам вдъхновяващото влияние на пътуването и проповядването. Усетихме въздействието на изтощителната работа по време на източната обиколка. Мнозина настояваха с писма да опиша разказаното от мене във връзка с това, което Господ ми бе показал за тях. Имаше и много други, с които не бях разговаряла, но чиито случаи бяха не по-малко важни и спешни. Поради силното си изтощение задачата да пиша толкова много ми се струваше по-тежка отколкото можех да понеса. Обзе ме чувство на обезсърчение, започнах да изпитвам слабост и останах в това състояние няколко дни, като често припадах. В такова физическо и духовно състояние започнах да изпитвам съмнение относно задължението ми да пиша толкова много на толкова хора, някои от които са крайно недостойни. Струваше ми се, че сигурно някъде нещо е сгрешено по този въпрос.

Вечерта на 5 февруари брат Андрюс произнесе слово пред хората в молитвения ни дом. През по-голяма част от вечерта бях в състояние на безпомощност и задушаване, а съпругът ми ме подкрепяше. Когато брат Андрюс се върна от събранието, те отделиха специално време за молитва за

мене и аз изпитах известно облекчение. През нощта спях добре и на сутринта, макар и слаба, се почувствах чудно облекчена и насърчена. Бях сънувала, че един човек ми донесе парче бял плат и ми нареди да го нарежа на одежди за хора с различна големина и всякакви характери и житейски обстоятелства. Беше ми казано да ги отрежа и да ги окача, за да са готови при нужда. Имах впечатление, че мнозина, за които трябваше да кроя одежди, са недостойни. Попитах дали това е последното парче плат, което трябва да отрежа, и получих отрицателен отговор. Разбрах, че веднага след като свърша с него, ще получа друго. Отчаях се от голямото количество работа и заявих, че вече от двадесет години кроя одежди за другите и трудът ми нито се цени, нито е постигнал нещо много. Обърнах се към човека, който ми бе донесъл плата, и го попитах за една жена, за която ми бе наредил да скроя одежда. Казах, че тя няма да я цени и ще бъде загуба на време и плат да се занимавам с това. Жената бе много бедна, с ниска интелигентност, разпиляна и скоро щеше да я изцапа.

Човекът отговори: "Трябва да скроиш дрехата. Това е твой дълг. Загубата не е за тебе, а за мене. Бог не гледа като човек. Той възлага работата, която би извършил, а ти не знаеш кое ще успее, това или онова. Ще се разбере, че много такива бедни души ще влязат в царството, докато други, много по-привилегирани с всички житейски благословения и притежаващи добър интелект и приятна обстановка около себе си, даваща им всички предимства на развитието, ще бъдат оставени отвън. Ще се види, че тези бедни души са живели според малката светлина, която са притежавали, и са се усъвършенствали с ограничените средства, които са имали на разположение, а също така са живели много по-добре от други, притежаващи пълна светлина и достатъчно средства за развитие. Ще се види, че тези бедни души са живели според малката светлина, която са притежавали, и са се развивали чрез ограничените средства, които са имали на свое разположение. Те са живели много по-приемливо от други, които са се радвали на пълна светлина и достатъчно големи средства за усъвършенстване."

Тогава вдигнах ръцете си, задебели от дългата употреба на ножиците, и заявих, че потръпвам от мисълта да върша такава работа. Човекът отново повтори: "Трябва да кроиш дрехи. Още не си освободена от това задължение."

Изпитвайки голяма умора, отново се заех с работа. Пред мене лежах нови лъскави ножици, с които започнах да работя. Изведнъж забравих за умората и обезсърчението. Като че ли ножиците режеха без особени усилия от моя страна. С лекота кроях дреха след дреха.

След полученото от този сън насърчение веднага реших да придружа съпруга си и брат Андрус до областите Гратиот, Сагиноу и Тускола и да се уповавам на Господа за

сила да работя. И така, на 7 февруари тръгнахме от къщи и пропътувахме петдесет и мили до мястото за среща в Алма. Там работих както обичайно, чувствайки се донякъде свободна и силна. Приятелите в област Гратиот изглежда имаха желание да слушат, но много от тях са изостанали в здравната реформа и в делото на подготовка. Изглежда сред тях нямаше ред и ефективност необходими за успеха на делото и духа на вестта. Брат Андрюс обаче ги посети след три седмици и прекара добре с тях. Няма да премълча нещо насърчително. Много остро свидетелство, което бях написала за едно семейство, бе прието от тях и им бе от голяма полза. Все още имаме силен интерес към това семейство и изпитваме силно желание да преуспяват в Господа. Макар и да изпитваме известно обезсърчение за делото в област Гратиот, ще помагаме усърдно на братята, когато те са усърдни в търсене на помощ.

На събранието в Алма присъстваха и братя от Сейнт Чарлс и Титабауаси, област Сагиноу, които настояха да ги посетим. Плановете ни бяха не да ходим в тази област, а да отидем в Тускола, ако имаме възможност. След като не получихме известие от Тускола, решихме да посетим Титабауаси, като междуременно пишем до Тускола и попитаме дали имат нужда от нас. В Титабауаси бяхме приятно изненадани да намерим препълнен със съботопазители голям молитвен дом, наскоро построен от нашите хора. Братята изглеждаха готови за нашето свидетелство и ние бяхме спокойни. Там се е извършило голямо и добро дело в резултат на усърдието на брат А. Бе последвало ожесточено противопоставяне и гонение, но това бе забравено от хората, дошли да слушат. Изглежда проповедите ни направиха добро впечатление на всички. Там за една седмица присъствах на единадесет събрания, говорих няколко пъти за час или два и взех участие в останалите срещи. На едно събрание направихме усилие да подбудим спазващите съботата да напреднат още повече и да вдигнат кръста. На повечето им предстоеше кръщение. В последното си видение видях места, където истината ще се проповядва и ще създаде църкви, които ние трябва да посетим. Този град бе едно от посочените места. Почувствах особен интерес към тези хора. Случаите на някои от църквата ми се разкриха и ме обзе такова желание за работа, че не можах да му се противопоставя. Около три часа говорих с тях, като през по-голяма част от времето отправях апели с чувство на най-дълбока загриженост. Тогава всички вдигнаха кръста и излязоха отпред за молитви. Почти всички говориха. На следващия ден петнадесет души се кръстиха.

Не е възможно човек да посети тези хора и да не се възхити от резултатите от усиления труд на Брат. Аз за делото. Работата му е да прониква в места, където истината не е провъзгласена, и аз се надявам, че хората

ни ще престанат да правят усилия да го откъснат от специфичната му дейност. Той може да тръгне с дух на смирение, облягайки се на Господната десница, и да избави много души от силите на тъмнината. Нека Божието благословение да е все още с него.

Когато вече бяхме към края на поредицата събрания в този град, брат Спунър от Тускола дойде при нас, за да ни покани за посещение. Изпратихме разписанието си чрез него, тъй като той си замина в понеделник, и след това го последвахме във вторник след кръщението. Във Васар проведохме събранията в събота и в първия ден от седмицата в общинското училище. Там можехме да говорим свободно и видяхме добри плодове от работата си. В неделния следобед около тридесет отстъпили и деца, които не бяха изповядвали никаква религия, излязоха отпред. Събранието бе много интересно и от голяма полза. Чувствахме особена нужда да работим най-вече за хора, които се оттегляха от делото. Но времето бе недостатъчно и ми се струваше, че ще оставим работата недовършена. Имахме обаче назначени срещи за Сейнт Чарлс и Алма и за да отидем там, трябваше в понеделник да прекратим работата си във Васар.

През онази нощ видяното от мене във видение във връзка с някои хора в област Тускола, бе повторено в сън и аз получих още по-дълбоко убеждение, че работата ми тези хора не е довършена. Не виждах друг изход освен да спазя уговорените срещи. Във вторник пропътувахме тридесет и две мили до Сейнт Чарлс, където отседнахме да пренощуваме при брат Григс. Там написах свидетелство от петнадесет страници, а вечерта отидох на събрание. В сряда сутринта решихме да се върнем в Тускола, ако брат Андрюс поеме нашите задължения в Алма. Той се съгласи. Същата сутрин написах още петнадесет страници, отидох на събранието и говорих един час, след което пропътувахме тридесет и три мили с брат и сестра Григс до брат Спунър в Тускола. В четвъртък сутринта заминахме за Уотърсвил, намиращ се на около шестнадесет мили. Написах шестнадесет страници и присъствах на вечерната служба, по време на която целенасочено свидетелство на един от присъстващите. На следващата сутрин написах дванадесет страници преди закуска, върнах се в Тускола и написах още осем страници.

В съботния следобед съпругът ми произнесе проповед и аз говорих след него цели два часа, преди да се нахраня. Събранието бе закрито за няколко минути, аз хапнах малко и след това продължих на говоря на едно социално събиране за около час, като дадох остри свидетелства, предназначени за няколко от присъстващите. Тези свидетелства бяха, общо взето, приети с чувство на

смирение и благодарност. Не мога обаче да кажа, че всички бяха приети така добре.

На следващата сутрин, докато се канехме да тръгнем за молитвения дом, за да започнем трудната си работа за деня, една сестра, за която имах свидетелство, че ѝ липсва тактичност и предпазливост и не контролира напълно думите и постъпките си, дойде заедно със съпруга си в настроение на непримиримост и раздразнение. Започна да говори и да плаче. Мърмореше, изповядваше някои неща, но в голяма степен се оправдаваше. Имаше погрешна представа за много от нещата, които ѝ бях казала. Гордостта ѝ бе засегната, когато бях извадила на показ нейните недостатъци. Очевидно това бе голямата трудност. Но защо изпитваше такива чувства? Братята и сестрите знаеха всичко това и аз всъщност не ги бях информирала за нещо ново. Не се съмнявам, че това обаче бе новост за самата сестра. Тя не се познаваше и не можеше да оценява правилно собствените си думи и дела. В известна степен това се отнася до почти всички и поради тази причина в църквата има необходимост от сериозни изобличения, както и от подхранване у всичките ѝ членове на любов към ясното свидетелство.

Съпругът ѝ изглежда бе непримирим поради това, че извадих на показ недостатъците ѝ пред църквата. Той заяви, че ако сестра Уайт бе следвала напътствията на нашия Господ, дадени в Матей 18:15-17, нямаше да се чувстваше обиден: "И ако съгреша брат ти, иди, покажи вината му между тебе и него насаме. Ако те послуша, спечелил си брат си. Но ако не послуша, вземи със себе си още един или двама и от устата на двама или трима свидетели да се потвърди всяко нещо. И ако не послуша тях, кажи това на църквата, а ако не послуша и църквата, нека ти бъде като езичник и бирник."

Тогаваше съпругът ми заяви, че доколкото разбира, тези думи на Господа се отнасят за лични нарушения и не биха могли да се приложат в случая със сестрата. Тя не бе направила нарушение срещу сестра Уайт. Публично са били изобличени обществени злини, които са заплашвали просперитета на църквата и на делото. Ето, каза съпругът ми, този текст е приложим в случая: 1Тимотей 5:20: "Онези, които съгрешават, изобличавай пред всички, за да имат и другите страх."

Братът призна грешката си като християнин и изглежда се примири. Очевидно бе, че след събранието в събота следобед бяха разглеждали нещата в преувеличена и погрешна светлина. Затова е предложено да се прочете писменото свидетелство. Когато го прочетохме, сестрата, която бе изобличена от него, възкликна: "Това ли заявихте вчера?" Отговорих положително. Изглеждаше учудена и съвсем спокойна по отношение на писменото свидетелство. Дадох ѝ го, без да запазя копие. Тук стрших. Изпитвах толкова нежни чувства към нея и съпруга ѝ и толкова горещо

желание и надежда за нейното преуспяване, че в този случай наруших един установен навик.

Времето на събранието изтичаше и ние набързо изминахме една миля и половина, за да стигнем до хората, които ни чакаха. Читателят може да прецени дали сцената от тази сутрин бе от такъв характер, че да ни помогне за концентриране на мислите и силите, които са ни необходими, за да се изправим пред хората. Но кой мисли за това? Някои не проявяват никаква милост. Обикновено хора с импулсивен нрав и небрежни идват със своите проблеми и изпитания точно преди да произнесем проповед или когато сме съвсем изтощени от говорене. Съпругът ми обаче насъбра всичките си сили и в отговор на молба произнесе проповед върху закона и евангелието. Аз бях получила покана да говоря същия следобед в новия молитвен дом, наскоро построен и осветен от методистите. Просторната сграда бе изпълнена с народ и мнозина трябваше да стоят прави. Около час и половина говорих съвсем свободно за първата от двете големи заповеди, повторени от нашия Господ, и с изненада научих, че сутринта методисткият проповедник бе говорил на същата тема. Той и хората му присъстваха там, за да чуят какво имам да кажа.

Вечерта в дома на брат Спунър имахме ценна среща с братята Милър, Хатч и Хаскел и сестрите Стърлес, Блис, Харисън и Малин. Тогава разбрахме, че засега сме свършили работата си в област Тускола. Изпитвахме голям интерес към тези мили хора, но се страхувахме, че сестрата, за която става въпрос и за която имах свидетелство, ще допусне Сатана да се възползва от нея и ще им създаде неприятности. Изпитвах искрено желание да види проблема в истинската му светлина. Поведението ѝ разрушаваше нейното влияние в църквата и извън нея. Но сега, ако приеме заслужения укор и смирено се опита да се поправи, църквата би я приела отново в сърцето си и хората ще имат по-високо мнение за нейното християнство. Нещо още по-добро: тя би се радвала на одобрителната усмивка на нейния скъп Изкупител. Неспокойно се питах дали напълно ще приеме свидетелството. Страхувах се, че няма да го направи и че сърцата на братята в тази област ще бъдат натъжени заради нея.

След като се върнах у дома, аз ѝ изпратих копие от свидетелството и на 15-и април получих следното писмо, носещо дата 11-и април и изпратено от град Денмарк: "Сестра Уайт, получих писмото Ви от 23-и. Съжалявам, но не мога да се съглася с Вашата молба."

Все още съхранявам топли чувства към това семейство и ще бъда щастлива да им помогна, когато мога. Вярно е, че такова отношение от онези, за които давам живота си, хвърля сянка на тъга върху мене, но пътят ми е толкова ясно предначертан, че не мога да допусна подобни неща да

ме отклоняват от дълга. Когато се върнах от пощата с горната бележка, чувствайки се доста унила, взех Библията и я отворих с молитвата да намеря утеха и подкрепа в нея. Очите ми се спряха на следните думи, изречени от пророка: "Ти, прочее, опаша кръста си и стани та им кажи всичко, което ще ти заповядам. Да се не уплашиш от тях, да не би аз да те уплаша пред тях. Защото, ето, аз ще поставих днес като укрепен град, железен стълб, и като медни стени против цялата страна, против царете на Юда, против първенците му, против свещениците му и против людете на тая страна. Те ще воюват против тебе, но няма да ти надвия, защото аз съм с тебе, за да те избавя, казва Господ" (Ер. 1:17-19).

Завърнахме се у дома след тази обиколка преди големите дъждове, които отнесоха снега. Поради бурята събранието в събота бе отменено и аз веднага започнах да подготвям материала за Свидетелство N 14. Имахме и привилегията да се погрижим за нашия скъп брат Кинг, когато докарахме вкъщи със страшна рана на главата и лицето. Взехме го вкъщи, за да умре, защото не мислехме, че е възможно човек да се възстанови с толкова страшно нараняване на черепа. Но с Божието благословение, с обилна употреба на вода, с оскъдна диета до отминаване на треската, както и с денонощно проветряване на стаите, след три седмици той можа да се върне в дома си и да се заеме с фермерската си работа. От начало до край не пое нито зрънце лекарство. Макар че бе силно изтощен поради загубата на кръв от раните и оскъдната диета, той бързо се възстанови, когато започна да приема по-големи количества храна.

По същото време започнахме да работим за нашите братя и приятели до Грийнсвил. Както става и на други места, братята ни се нуждаеха от помощ. Там имаше някои, които спазваха съботата, но не принадлежаха на църквата. Други се бяха отказали от съботата и се нуждаеха от помощ. Изпитвахме желание да помогнем на тези бедни души, но досегашното поведение и сегашното отношение на водещи църковни членове към тези хора правеше почти невъзможна задачата ни да се приближим към тях. В работата си за грешащите някои наши братя бяха прекалено строги и твърде остри в забележките си. Когато някои отхвърляха съвета им и се отделяха, те казваха: "Добре, нека си вървят, щом искат." Докато изповядващите се за Божии последователи проявяват такава липса на състрадание, дълготърпение и Исусова нежност, тези бедни, грешащи и неопитни души, блъскани от Сатана, със сигурност биха загубили вярата си. Колкото и големи да са злините и греховете на заблудилите се, нашите братя трябва да се учат да проявяват не само нежността на великия Пастир, но и Неговата неуморна грижа и любов към нещастните загубили се овце. Нашите проповедници правят усилия, изнасят

беседи седмица след седмица и се радват, че няколко души прегръщат истината, а в същото време братя с прибързани и решителни характери само за пет минути унищожават техния труд, като се отдават на чувства, които пораждат следните думи: "Добре, нека си вървят, щом искат."

Разбрахме, че не можем да направим нищо за разпръснатото стадо до нас, докато първо не поправим злините в много от църковните членове. Те бяха оставили тези бедни души да блуждаят. Не чувстваха никаква отговорност за тях. Всъщност те бяха затворени в себе си и умираха духовно поради липса на духовни усилия. Все още обичаха общото дело и бяха готови да го поддържат. Щяха да се погрижат добре за Божиите служители, но имаше необходимост от грижи за вдовиците, сираците и слабите в стадото. Освен известен интерес към делото като цяло, нямаше почти никакъв интерес към някой извън техните семейства. С толкова тясна религия те умираха духовно.

Имаше и такива, които спазваха съботата, посещаваха събранията и даваха пари за систематична благотворителност, но въпреки това бяха извън църквата. Вярно е, че не бяха готови да членуват в каквато и да е църква. Но докато водещи църковни членове заемаха неопределена позиция, без да им дават почти никакво насърчение, за тях бе доста трудно да се издигнат в Божията сила и да напредват. Когато започнахме да работим с църквата и да ги учим, че трябва да имат желание да полагат усилия за грешащите, пред мене се откриха много неща, свързани с делото в този град, и аз написах изобличаващи свидетелства не само за онези, които бяха грешили много и бяха извън църквата, но и за църковните членове, които бяха направили голяма грешка, като не бяха тръгнали да търсят загубилите се овце. Никога не съм била по-разочарована от начина, по който тези свидетелства бяха приети. Когато бяха изобличени чрез прочетените им публично най-остри свидетелства, допусналите големи грешки ги приеха и се изповядаха със сълзи на очи. Но някои от църковните членове, твърдящи, че са най-верните приятели на делото и на свидетелствата, сметнаха, че не е възможно да са стрелили толкова много, колкото се заявяваше в свидетелствата. Когато им бе казано, че се грижат само за себе си и са затворени в себе си и семействата си; че не са успели да се грижат за други; че отпъждат хората и са допуснали скъпоценни души да загинат; че има опасност да станат деспотични и смятащи се за праведни, те изпаднаха в състояние на голямо вълнение и мъка.

Духовното преживяване бе точно това, от което се нуждаеха, за да се научат на търпение към други хора, изпаднали в подобно изпитание. Мнозина се чувстват сигурни, че няма да имат трудности в зачитането на свидетелствата, и продължават да изпитват това чувство на

сигурност до момента, когато бъдат изпитани. Смятат, че е необичайно някой да изпитва съмнение. Строги са към съмняващите се, корят ги и ги изобличават, за да покажат усърдието си за свидетелствата. Те проявяват повече себебиправедност отколкото смирение. Но когато Господ ги изобличава за грешките им, те разбират, че са неустойчиви като плява. Почти не могат да понесат изпитанието. Тези неща трябва да ги научат на смирение, самоунижение, нежност и неуморна любов към грешащите.

Струва ми се, че Господ отправя към стрешилите, слабите и треперещите и дори към отстъпилите от истината специален призив да се завърнат в кошарата. Но малко на брой са тези в нашите църкви, които смятат, че това е така. Още по-малко са тези, които започват да помагат на такива хора. Много повече са църковните членове, които застават на пътя на бедните души. Мнозина са придиричиви по дух. Изискват от хората да отговарят на едни какви си условия, за да им протегнат ръка и да им помогнат. Не са се научили, че имат специално задължение да излязат и да потърсят тези загубени овци. Не бива да чакат те да дойдат при тях. Прочетете трогателната притча за загубената овца. Лука 15:1-7: "А всичките бирници и грешници се приближаваха при Него да Го слушат. А фарисеите и книжниците роптаеха, казвайки: Тоя приема грешниците и яде с тях. И той им изговори тая притча, като каза: Кой от вас, ако има сто овце и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята и не отива след изгубената, докле я намери? И като я намери, вдига я на раменете си радостен. И като си дойде у дома, свиква приятелите си и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, че си намерих изгубената овца. Казвам ви, че също така ще има повече радост на небето за един грешник, който се кае, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние."

Фарисеите роптаеха, тъй като Исус приемаше бирници и обикновени грешници и ядеше с тях. Поради собствената си себебиправедност те презираха тези нещастни грешници, които с радост слушаха Исусовите думи. За да укори книжниците и фарисеите и да им остави един важен урок, Господ разказа притчата за загубената овца. Забележете следните точки:

Деветдесет и деветте овце биват оставени и се предприема старателно издирване на загубената. Всички усилия са насочени към намирането на тази нещастна овца. Така и усилията на църквата трябва да бъдат насочени към онези членове, които се отклоняват от Христовата кошара. Ако са се заблудили и са отишли надалеч, не чакайте те да се върнат, за да се опитате да им помогнете, но отидете да ги търсите.

След намирането ѝ, загубената овца бива отнесена у дома с радост и следва голямо празнуване. Това е илюстрация за благословената, радостна работа за

грешащите. Щастлива е църквата, която се заема успешно с тази работа. Човекът, чиято душа изпитва състрадание и любов към грешащите и който се старае да ги върне в кошарата на великия Пастир, се е заел с една благословена дейност. О, колко завладяваща е мисълта, че когато един грешник се върне, на небето има повече радост за него отколкото за деветдесет и девет праведници! Егоистичните, недружелюбни, възискателни хора, които изглежда се страхуват да помагат на заблудилите се, сякаш ще се омърсят от подобна дейност, не познават радостта от мисионерската работа. Те не чувстват благословената радост, изпълваща цялото небе с ликуване за спасяването на заблудилия се. Затворени са в в собствените си тесни възгледи и чувства и стават сухи и безплодни като гелвуйските хълмове, върху които не падала нито роса, нито дъжд. Ако бъде отстранен от работа, силният човек става слаб. Църквата или човекът, който избягва носенето на тежести за другите или се затваря в себе си, скоро ще страда от духовна слабост. Работата е това, което поддържа силата на силния. Духовната работа, трудът и носенето на тежести е това, което ще даде сила на Христовата църква.

В събота и в първия ден - 18 и 19 април, прекарахме много добре с нашите хора в Грийнвил. Братята А. и Б. бяха с нас. Съпругът ми кръсти осем души. На 25-и и 26-и бяхме с църквата в Райт. Тези мили хора винаги са готови да ни приемат. Там съпругът ми кръсти осем души.

На 2 май се срещнахме с многото посетители в молитвения дом в Монтерей. Съпругът ми говори ясно и убедително върху притчата за загубената овца. Словото бе голямо благословение за хората. Някои от отклонилите се бяха извън църквата и нямаше никакво желание да им се помогне. Всъщност студеното, строго и безчувствено отношение на някои в църквата имаше за цел да им попречи да се върнат, в случай че решат да го сторят. Темата докосна сърцата на всички и те изразиха желание да се поправят. В първия ден говорихме три пъти в Алеган пред добри групи от хора. На 9-и имахме среща с църквата в Батъл Крийк, но ние смятахме, че работата ни в Монтерей едва е започнала и затова решихме да се върнем там, за да работим за църквата още една седмица. Доброто дело продължаваше и надминаваше очакванията ни. Домът бе изпълнен с хора. Никога преди не бяхме виждали такива успехи в Монтерей за толкова кратко време. През първия ден петдесет души излязоха отпред за молитви. Братята изпитваха голямо състрадание към загубените овце, изповядаха свята студенина и безразличие и заеха добра позиция. Братята Г. Т. Лей и С. Ръмъри дадоха добри свидетелства и бяха приети с радост от братята си. Четиринадесет бяха кръстени - един от тях бе на средна възраст и се бе противопоставял на истината. Делото

напредваше с тържественост, изповеди и много плач. Така завърши трудната работа в годината на конференцията. И все пак чувствахме, че доброто дело в Монтерей съвсем не бе завършено. Имахме планове да се върнем и да прекарам няколко седмици в област Алеган.

Току-що отминалата конференция бе време на голям напредък. Съпругът ми работеше усърдно през многобройните сесии и сега трябва да си почине. Нашите хора гледат със симпатия, нежна загриженост и благосклонност на работата ни през последната година. С тях работихме съвсем спокойно и се разделихме с чувства на взаимно доверие и любов.

3. Работа за Христос

Според това, което ми бе показано, спазващите съботата стават все по-егоистични с нарастване на богатствата им. Любовта им към Христос и народа Му намалява. Не виждат нуждите на бедните, нито разбират техните страдания и скърби. Не осъзнават, че като пренебрегват бедните и страдащите, всъщност пренебрегват Христос, а като облекчават нуждите им доколкото е възможно, служат на Исус.

Христос казва на Своите изкупени: "Дойдете, вие благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света. Защото ожаднях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте; гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме споходихте.

Тогава праведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен и Те нахранихме; или жаден и Те напоихме? И кога Те видяхме странник и Те прибрахме или жаден и Те напоихме? И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те споходихме? А Царят в отговор ще им рече: Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили."

Да станеш служител, да вършиш с търпение добро, за което са необходими себеотрицателни усилия е славно дело, на което Небето гледа с одобрение. Усърдната работа е по-приемлива за Бога от най-ревностното и смятаното за най-свято богослужение. Истинското богослужение е да се работи с Христос. Молитвите, апелите и разговорите са евтини плодове, които често са прикачени към дървото, а плодовете, които се проявяват в добри дела, в грижи за нуждаещите се, сираците и вдовиците, са истински и растат по естествен начин върху доброто дърво.

Да имаш чиста религия и да си неосквернен пред Отца означава следното: "Да пригледва човек сирачетата и вдовиците в неволята им и да пази себе си неопетнен от света." Добрите дела са плодът, който Христос изисква от нас: любезни думи, дела на благотворителност, нежна

загриженост към бедните, нуждаещите се, страдащите. Когато сърцата съчувстват на обречени от обезсърчение и мъка сърца; когато ръката дава на бедните; когато голите биват облечени, странникът поканен да седне в стаята ви и да заеме място в сърцето, ангелите се приближават и Небето откликва. Всеки акт на справедливост, милост и благотворителност създава музика в Небето. Отец от трона Си забелязва тези, които вършат такива дела на милост и ги слага сред най-скъпоценните Си съкровища. "Тия ще бъдат Мой, казва Господ на силите. Да! избрана скъпоценност в деня, който определям." Всяко милостиво дело в полза на нуждаещите се и страдащите се приема като сторено за самия Исус. Когато помагате на бедните, съчувствате на страдащите и потиснатите и се сприятелявате със сираците, вие ставате близки с Исус.

"Тогава ще рече и на тия, които са от лявата Му страна: Идете си от Мене, ние проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели. Защото огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте; странник бях и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях и не Ме посетихте. Тогава и те в отговор ще кажат: Господи, кога те видяхме гладен или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не Ти послужихме? Тогава в отговор ще им рече: Истина ви казвам: Понеже не сте направили това на ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го направили. И тия ще отидат във вечно наказание, а праведните във вечен живот" (Матей 25:41-46).

Тук Исус се уеднаквява със Своя страдащ народ. Аз бях гладен и жаден. Аз бях странник. Аз бях гол. Аз бях болен. Аз бях в тъмница. Докато вие се наслаждавахте на храната на богато отрупаните си трапези, аз гладувах в къщурката или на улицата недалеч от вас. Когато затворихте вратата си пред Мене, докато добре подредените ви стаи бяха свободни, аз нямаше къде да положа главата Си. Гардеробите ви бяха пълни с голям брой дрехи, за които са били безсмислено пръснати много пари, които бихте могли да дадете на нуждаещите се. Аз бях лишен от удобно облекло. Докато се радвахте на добро здраве, Аз бях болен. Нещастие то Ме отведе в затвора и Аз бях окован във вериги, сломен по дух, лишен от свобода и надежда, докато вие се разхождахте свободни. Какво единство между Исус и Неговите страдащи последователи! Исус се уеднаквява с тях, сякаш самият Той е не мястото на страдащия. Запомни това ти, който си егоистичен християнин: всяко пренебрегване на нуждаещия се бедняк и сирака е пренебрегване на Исус.

Познавам хора, които имат големи претенции и чиито сърца са така бронирани в себелюбие и егоизъм, че не могат да оценят написаното от мене. През целия си живот мислят и живеят само за себе си. За тях е немислимо да правят жертви, за да вършат добро или да се лишат от

нещо, за да помогнат на другите. Няма ни най-малка представа, че Бог изисква това от тях. Личното "аз" е техният идол. Скъпоценни седмици, месеци и години отлитат във вечността, но за тях не се записва на небето, че са постъпили любезно или са пожертвали нещо за доброто на другите, или са нахранили гладния, облекли са голия и са приели странника. Не им е приятно да канят непознати. Ако знаят, че всички, които желаят да споделят от тяхното изобилие, са достойни хора, сигурно щяха да направят нещо за тях. Благородно е да се рискува. Възможно е да поканим дори ангели.

Има сираци, за които трябва да се полагат грижи, но някои не се осмеляват да го направят, защото ще трябва да работят повече отколкото могат и няма да имат достатъчно време да си угаждат. Но когато Царят направи проверка, тези безделни, стиснати, егоистични души ще разберат, че небето е за работещите, за хората, които се лишават от нещо заради Христос. Не е предвидено нищо за тези, които винаги са се грижили и са обичали само себе си. В този случай страшното наказание, с което Царят заплашва застаналите от лявата Му страна, не е поради големите им престъпления. Те не са осъдени за направеното, а за онова, което не са направили. Не сте извършили това, което ви е било възложено от Небето. Вие сте си угаждали и ще имате дял с егоистите.

На моите сестри бих казала: Бъдете дъщери на милосърдието. Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото. Сигурно си мислите, че ако бихте намерели дете без недостатъци, ще го приемете и ще се грижите за него, но да натоварвате ума си с непослушно дете, да го отучвате от много неща и да го учите на нови, да го учите на себевладеене е работа, с която отказвате да се занимавате. Не е лесна задача да преподавате на невежия, да изпитвате съжаление към тези, които винаги са учили само зло, и да ги поправяте. Небето обаче е поставило точно такива хора на пътя ви. Те са скрито благословение.

Преди години ми бе показано, че Божиите люде ще бъдат изпитани по въпроса за създаване на домове за бездомните; че ще има мнозина без дом в резултат на това, че са повярвали в истината. Потисничество и гонения ще лишат вярващи от домовете им и онези, които имат домове, ще са длъжни да отворят широко вратите си за бездомните. Наскоро ми бе показано, че Бог ще изпита по специален начин народа Си по този въпрос. Заради нас Христос стана беден, за да можем ние чрез Неговата бедност да станем богати. Той направи жертва, за да направи дом за пътниците и странниците в света, стремящи се към една по-добра страна - небесната. Нима тези, които са получили от благодатта Му и очакват да бъдат наследници на безсмъртието, ще откажат или дори ще проявят неохота да споделят домовете си с бездомните и нуждаещите се? Нима

ние, които сме Исусови последователи, ще откажем на непознати да влязат в домовете ни, тъй като не могат да потвърдят, че познават живеещите вътре?

Дали напътствието на апостола не се отнася за този век: "Не забравяйте гостолюбието, понеже чрез него някои, без да знаят, са приели на гости ангели"? Всеки ден изпитвам болка поради проявите на егоизъм сред нашия народ. Има обезпокоителна липса на любов и грижи към онези, които имат право на тях. Нашият небесен Отец поставя скрити благословения по пътя ни, но някои не ги докосват от страх, че ще нарушат спокойствието си. Ангелите чакат да видят дали ще се възползваме от дадените ни възможности да правим добро - чакат да видят дали ще благословим други, за да могат и те на свой ред да благословят нас. Сам Господ ни е направил различни - някои бедни, някои богати, някои страдащи - за да можем всички да имаме възможността да развием характерите си. Бог съзнателно допуска да има бедни, за да можем да бъдем изпитани и проверени и да развием онова, което е в сърцата ни.

Чувала съм мнозина да се извиняват, че не могат да поканят в домовете и сърцата си Божиите светии: "Нямам нищо приготвено, нищо не е спотвено; трябва да отидат на някое друго място." На другото място може да има друго извинение, представено, за да не бъдат приети нуждаещите се от гостоприемство. Чувствата на посетителите са дълбоко наранени и те си тръгват с неприятни впечатления от гостоприемството на тези така наречени братя и сестри. Сестро, ако нямаш хляб, изпълни написаното в Библията. Отиди при съседа си и кажи: "Приятелю, дай ми назаем три хляба, понеже един мой приятел дойде у дома от път и нямам какво да сложа пред него." Не ни е даден пример липсата на хляб някога да е била извинение да се откаже гостоприемство на някой нуждаещ се. Когато Илия отиде при вдовицата от Сарепта, тя сподели залъка си с Божия пророк и той извърши чудо, като направи така, че в резултат на предоставянето на дом и хляб на Божия служител самата тя бе подкрепена и нейният живот и животът на сина ѝ бяха запазени. Така ще се случи с мнозина, ако постъпват така с радост и за Божия слава.

Някои се извиняват с лошо здраве - с удоволствие биха били гостоприемни, ако имат сила. Някои от толкова дълго са се затворили в себе си, мислят само за лошите си настроения и говорят толкова много за страдания, изпитания и бедствия, че това се е превърнало в тяхна настояща истина. Не мислят за нищо друго освен за себе, макар и други да имат голяма нужда от съчувствие и помощ. Вие, които страдате от лошо здраве, има изход и за вас. Ако обличате голия, ако прибирате бедния в дома си и ако давате хляб на гладния, "тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфне". Вършенето

на добро е чудесно лекарство за болести. Онези, които се включват в делото, са призвани да призовават Бога и Той е обещал, че ще им отговори. Душите им ще бъдат задоволени в жажда и те ще бъдат като напоявана градина, чиито води не пресъхват.

Събудете се, братя и сестри. Не се плашете от добри дела. "Да не ни дотегнува да вършим добро, защото ако се не уморяваме, своевременно ще пожънем." Не чакайте да ви кажат какво е вашето задължение. Отворете очите си и вижте кои са около вас. Запознайте се с безпомощните, болните и нуждаещите се. Не се крийте от тях и не опитвайте да си затворите очите за техните нужди. Кой може да даде споменатите от Яков доказателства за чиста религия, непримесена с егоизъм и поквара? Кои желаят да направят всичко по силите си, за да помогнат във великия спасителен план?

Познавам една вдовица, която трябва да издържа две малки деца само чрез шиене. Тя изглежда бледа и изтощена. През тежката зима с мъка успяваше да изкарва прехраната за себе си и за децата. Получи малка помощ, но не би било излишно да се прояви по-голям интерес към нейния случай. Двете момчета са възраст девет и единадесет години и се нуждаят от дом. Кой желае да им даде дом заради Христос? Майката трябва да бъде облекчена от тази грижа и от непрестанния труд с иглата. Момчетата са в село, а единственият човек, който ги наглежда, е тяхната трудолюбива майка. Трябва да бъдат учени да работят доколкото това е възможно за възрастта им. Трябва да бъдат наставлявани с търпение, доброта и любов. Някой може да каже: "Да, бих ги взел и бих ги учил да работят." Не бива обаче да се забравят и другите неща, от които тези деца имат нужда освен работата. Нуждаят се от напътствия за развиване на добър християнски характер. Искат любов и нежност, необходимо е да бъдат подготвени да станат полезни тук и накрая да са готови за небето. Свалете от себе си егоизма и вижте дали наистина няма мнозина, на които можете да помогнете и да ги благословите с домовете си, със съчувствие и любов и да им посочите Божия Агнец, Който отнема греховете на света. Желаете ли да направите някаква жертва за спасението на души? Исус, скъпият Спасител, подготвя дом за вас; защо и вие на свой ред да не пригответе дом за тези, които се нуждаят от него, и по този начин да подражавате на примера на вашия Господ. Ако не желаете да постъпвате така, няма да бъдете възнаградени, когато сметнете, че имате нужда от небесно обиталище. Христос заяви: "Понеже не сте направили това на ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го направили." Благодатното време бързо изтича за вас, които сте били егоисти и през целия си живот сте се интересували от личното си удобство и

житейските придобивки. Какво правите, за да премахнете от живота си егоизма и безделието? Събудете се! Събудете се!

Ако мислите за вечната си участ, трябва да се събудите и да започнете да сеете доброто семе. Ще пожънете това, което посееете. Жетвата приближава - великото време за жънене, когато ще пожънем това, което сме посели. Урожайт няма да пропадне, жетвата е сигурна. Сега е времето за сеене. Сега правете усилия да бъдете богати на добри дела, "да бъдете щедри, съчувствителни", поставяйки добра основа за идещото време, "за да се хванете за вечния живот". Умолявам ви, братя мои, по всички места, освободете се от ледената си студенина. Насърчавайте в себе си любов към гостоприемството. Помагайте с любов на тези, които се нуждаят от помощ.

Може би ще кажете, че ще сте били мамени и сте давали средства за хора, недостойни за вашата благотворителност, и затова сте обезсърчени и не се опитвате да помагате на нуждаещите се. Представям ви Исус. Той дойде да спаси падналия човек и да даде спасение на народа Си, но те не Го приеха. Отнесоха се към милостта Му с обиди и презрение и накрая Го предадоха на смърт - Този, Който с намерението да им даде живот. Отвърна ли се нашия Господ от падналото човечество заради всичко това? Макар че усилията да вършите добре са неуспешни деветдесет и девет пъти и вас ви обиждат, укоряват и мразят, то дори само веднъж да имате успех и една душа да се спаси, о, каква победа е постигната! Една душа, изтръгната от лапите на Сатана, една душа победител, една душа, получила насърчение. Това ще възнагради хилядократно всичките ви усилия. Исус ще ви каже: "Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили." Не трябва ли с радост да направим всичко по силите си, за да подражаваме на живота на нашия божествен Господ? Мнозина потръпват от идеята да направят някаква жертва за доброто на хората. Не желаят да страдат, за да помагат на другите. Ласкаят с мисълта, че от тях не се изисква да се лишат от придобивките си, за да помогнат на други. На такива казваме: Исус е нашият пример.

Когато бе отправена молбата двамата Заведееви синове да седнат един от дясната, а друг от лявата страна в небесното царство, Исус отговори: "Не знаете какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз имам да пия? И да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам? Казват Му: Можем. Той им рече: Моята чаша наистина ще пиете и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите, но да седнете отдясно Ми и отляво Ми не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било приготвено от Отца Ми." Колцина могат да отговорят: "Можем да пием от чашата, можем да се кръстим с кръщението" и при това отговорът им да е искрен? Колцина могат да подражават на

великия Пример? След като са направили тази стъпка, всички, които изповядват, че са последователи на Христос, са се вrekli да ходят така, както е ходил Той. И все пак поведението на мнозина, изповядващи истината, показва, че не се съобразяват много с Образеца и не се придържат с живота си към Него. Оформят поведението си така, че да отговаря на собствения им несъвършен стандарт. Не подражават на себеотрицанието на Христос или на саможертвата Му за доброто на хората.

Бедните, бездомните и вдовиците са сред нас. Чух богат фермер да описва ситуацията на бедна вдовица. Той оплакваше трудния ѝ живот и след това заяви: "Не знам как ще изкара през студената зима. Много ѝ е трудно сега." Такива хора са забравили Образеца и с действията си всъщност казват: "Не, Господи, не можем да прием от чашата на себеотрицанието, унижението и жертвоготовността, която ти пи, нито да се кръстим със страданието, с което Ти се кръсти. Не можем да живеем, за да правим добро на другите. Задачата ни е да се грижим за себе си." Кой може да знае как вдовицата ще изкара зимата, ако не тези, които имат добре напълнени хамбари? Средствата, с които тя може да преживее, са на разположение. Ще дръзнат ли хората, които Бог е направил свои настойници и е поверил средства, да се отдръпнат от нуждаещите се Христови последователи? Ако постъпват така, те се отдръпват от Исус. Нима очаквате Господ да навали жито от небето, за да снабди нуждаещите се? Не го ли е поставил в ръката ви, за да им помага и да ги благославя чрез вас? Не ви е направил Свои инструменти в това добро дело, за да ви изпита и да ви даде привилегията да си съберете съкровище на небето?

Децата без родители са поставени в ръцете на църквата и Христос казва на последователите Си: "Вземете тези нещастни деца, отгледайте ги за Мене и ще получите наградата си." Видяла съм много прояви на егоизъм по този въпрос. Ако няма някакво особено доказателство, че самите благодетели ще получат изгода като приемат в семейството си бездомни, те се отвърщат и отговарят: "Не." Изглежда не знаят или не ги е грижа дали тези нуждаещи се ще бъдат спасени или погубени. Смятат, че това не е тяхна работа. Заедно с Каин отговарят: "Пазач ли съм на брата си?" Не желаят да се лишат от удобствата си или да направят каквато и да е жертва за сираците. С безразличие ги подхвърлят в ръцете на светските хора, които понякога имат по-голямо желание да ги приемат отколкото изповядващите се за християни. В Божия ден ще бъдат запитани за тези, които небето им е дало възможност да спасят. Те обаче се представили някакво извинение и не са пожелали да се заемат с доброто дело, ако то не им донесе печалба. Показано ми бе, че тези, които се откажат от възможностите да вършат добро, ще чуят от Исус: "Понеже

не сте направили това на ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го направили." Моля прочетете Исая 58 гл.:

"Такъв ли е постът, който аз съм избрал - ден, в който трябваше човек да смирява душата си? Значи ли да навежда човек главата си като тръстика и да си постила вретиче и пепел? Това ли ще наречеш пост и ден угоден на Господа? Не това ли е постът, който аз съм избрал - да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот? Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия, да го обличаш? И да се не криеш от своите еднокръвни? Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфне. Правдата ти ще върви пред тебе и славата Господна ще ти бъде задна стража. Тогава ще зовеш и Господ ще отговаря! Ще извикаш и Той ще рече: Ето Ме! Ако махнеш изсред себе си хомота, соченето с пръст и нечестивите думи, ако даруваш на гладния желаното от душата ти и насищаш наскърбената душа, тогава светлината ти ще изгрива в тъмнината и мракът ти ще бъде като пладнe. Господ ще те води всякога. Ще насища душата ти в бездъждие и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват."

Сега това е делото, което трябва да извършим. Всичките ни молитви и пости няма да ни бъдат от полза, ако решително не се заемем с това дело. Имаме святи задължения. Те са показани съвсем ясно. Господ ни е говорил чрез пророка. Господните мисли и пътища не са това, което слепите, егоистични смъртни хора вярват, че са или желаят да бъдат. Господ гледа сърцето. Ако там царува егоизма, Той знае за това. Може да се опитваме да скрием истинския си характер от братята и сестрите, но Бог знае всичко. Нищо не можем да скрием от Него.

Описан е постът, който Бог може да приеме: да даваш хляба си на гладния и да въвеждаш отхвърлените бедни в дома си. Не чакайте те да дойдат при вас. Не е тяхно задължение да ви издирват и да ви молят за дом. Вие трябва да ги търсите и да ги въвеждате в къщите си. Вашите души трябва да бъдат привлечени от тях. Вие сте ръката, която трябва да се вдигне и с вяра да се хване за мощната десница, носеща спасение, а с другата ръка на любов да стигате до потиснатите и да им помагате. Не е възможно да се държите за Божията десница, докато другата е заета с постигане на удоволствия.

Ако се заемете с това дело на милост и любов, нима то ще окаже прекалено тежко за вас? Дали ще се провалите и ще бъдете смазани под товара, а семейството ви ще се лиши от вашата подкрепа и влияние? О, не! Бог внимателно е премахнал всички съмнения по този въпрос, като ви е дал

обещание, чието изпълнение зависи от вашето послушание. То обхваща всичко онова, което и най-взискателните, най-колебливите могат да желаят. "Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфне." Бог ще изгради крепост около тебе. Обещанието съвсем не спира дотук. "Тогава ще зовеш и Господ ще отговаря! Ще извикаш и Той ще рече: Ето Ме!" Ако премахвате потисничеството и престанете да говорите суетно, ако душите ви бъдат привлечени към гладните, "тогава светлината ти ще изгрява в тъмнината и мракът ти ще бъде като пладне. Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват."

Прочетете Исаия 58 гл., вие, които твърдите, че сте чада на светлината. Четете я отново и отново особено вие, които сте толкова неохотни да си създадете неудобства, като помагате на нуждаещите се. Четете я вие, чиито сърца и домове са прекалено тесни, за да дадете дом на бездомния; вие, които не виждате сираци и вдовици, потискани от желязната ръка на бедността и сломени от коравосърдечните светски хора. Четете я, ако се страхувате, че във вашия дом ще бъде въведен човек и това ще ви струва повече труд. Може би страховете ви са неоснователни и вероятно ще дойде благословение, виждано и осъзнавано от вас ежедневно. Но ако се случи и нещо друго, ако от вас се изисква допълнителен труд, можете да разчитате на Този, Който е обещал: "Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфне." Показано ми бе, че Божиите люде не се духовни и нямат по-голяма вяра, защото са ограничени от егоизъм. Пророкът се обръща към съботопазителите - не към грешниците, не към невярващите, а към тези, които имат големи претенции за благочестие. Бог приема не големия брой от вашите събрание; не многобройните молитви, а вършенето на добро, правенето на правилното нещо в правилното време. Трябва да бъдем по-малко егоистични и по-благотворителни. Душите ни трябва да се разширят. Тогава Бог ще ги направи като напоявани градини, чиито води не пресъхват.

Прочетете Исаия 1 гл.: "И когато простирате ръцете си, ще крия очите Си от вас. Даже когато принасяте много молитви не ща да слушам. Ръцете ви са пълни с кръв. Измийте се, очистете се, отмахнете от очите Ми злото на делата си, престанете да вършите зло. Научете се да струвате добро, настоявайте за правосъдие, поправяйте угнетителя, отсъждайте право на сирачето, застъпвайте се за вдовицата. Дойдете сега та да разискваме, казва Господ. ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг. ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна. Ако слушате драговошно, ще ядете благото на земята. Но ако откажете и се разбунтувате, ще бъдете

изпоядени от нож, защото устата Господни изговориха това."

Показано ми бе, че златото, споменато от Христос, Верния свидетел, което всички трябва да притежаваме, е съчетанието от вяра и любов, като любовта е пред вярата. Сатана работи постоянно, за да премахне тези скъпоценни дарове от сърцата на Божиите люде. Всички са заети с играта на живота. Сатана осъзнава добре, че ако успее да премахне любовта и вярата и да ги замени с егоизма и неверието, всички останали скъпоценни черти на характера скоро ще бъдат отстранени от измамната му десница и играта ще бъде загубена.

Мои скъпи братя, ще позволите ли Сатана да постигне целта си? Ще допуснете ли да загубите играта, в която желаете да спечелите вечен живот? Ако наистина Бог говори чрез мене, мога да ви кажа, че в случай, че не се преобразите, вие така сигурно ще бъдете победени от Сатана, вместо да бъдете победители, както е сигурно, че Божият трон е непоклатим. Любовта и вярата трябва да бъдат спечели отново. Ще се впуснете ли в тази битка отново и ще си върнете ли скъпоценните дарове, от които сте почти лишени? Ще трябва да направите усилията си по-искрени, по-упорити и по-неуморни откогато и да било преди. Не е необходимо само да се молите или да постите, а да бъдете послушни, да се лишите от егоизма и да постите така, както Бог е избрал и с такъв пост, какъвто Той ще приеме. Мнозина са наскърбени, защото говоря открито. Ще продължа да говоря така, ако Бог ми възлага този товар.

Господ иска онези, които заемат отговорни постове, да бъдат посветени на делото, защото ако те действат погрешно, хората се чувстват свободни да следват стъпките им. Ако хората са стресили и водачите не издигнат гласа си срещу злината, те разрешават греха и този грях ще тежи както върху тях, така и върху нарушителите. Заемащите отговорни постове трябва да бъдат благочестиви мъже, които непрестанно чувстват върху себе си тежестта на делото.

4. Продаване на първородството

Скъпи братко Д., От известно време имах намерение да ти пиша, но работата ни бе толкова продължителна и изморителна, че няхах нито време, нито сили да хвана перото. В последното ми видение твоят случай ми бе разкрит. Ти бе в критично състояние. Познаваше истината, разбираше задълженията си и се радваше в светлината на истината, но тъй като тя пречеше на земните ти занимания, бе на път да пожертваш дълга и истината заради удобствата. Гледаше към собствените си финансови изгоди и загуби от погледа си вечната тежина на слава. Ти бе на

път да направиш огромна жертва заради благоприятната възможност да спечелиш пари. Бе почти решил да продадеш първородството си за паница леца. Ако се бе отвърнал от истината заради земна печалба, това не би било грях от невежество, а преднамерено прегрешение.

Исав силно пожела любимото си ястие и за да задоволи желанието, пожертва първородството си. След като задоволи долния си апетит, той разбра своята глупост, но въпреки пролетите сълзи не се покая. Подобните на Исав са мнозина. Той е представител на групата хора, на чието разположение са особени, ценни благословения - безсмъртно наследство, живот, продължителен като живота на Бога, Твореца на вселената, неизмеримо щастие и "вечна тежина на слава" - но толкова дълго отдавали се на апетитите, страстите и наклонностите си, че силата им да различават и оценяват стойността на вечните неща е отслабнала.

Исав имаше особено силно желание за едно определено, изкусително и вкусно ястие и угаждал си винаги досега, не почувства нужда да се откаже от него. Размисли, но не направи особено усилие да овладее апетита, докато накрая силата на желанието заглуши всеки аргументи и го завладя. Представи си, че ще изтърпи голямо страдание и дори смърт, ако не получи точно това ястие. Колкото повече размисляше, толкова повече се засилваше желанието му и свещеното първородство загуби за него стойността и светостта си. Помисли си следното: Ако сега го продам, ще мога лесно да си откупя. Замени го за любимото си ястие, като се ласкаеше, че може да се отърве от него и после да го купи, когато пожелае. Но когато реши да си го върне дори с цената на голяма жертва, това вече не бе възможно. Тогава с горчивина се разкая за своята прибързаност, глупост и безумие. Обмисли въпроса от всички страни. Опита се да се покае със сълзи на очи, но всичко бе напразно. Той бе презрял благословието и Господ му го отне винаги. Мислиш си, че ако сега пожертваш истината и тръгнеш по пътя на откритото прегрешение и непослушание, няма да преминеш определена граница и няма да станеш безразсъден, а ако се разочароваш от надеждите си за светска печалба, отново ще се заинтересуваш от истината и ще станеш кандидат за вечен живот. Ти обаче се мамиш по този въпрос. Ако пожертваш истината заради светска печалба, това ще бъде за сметка на вечния живот.

С притчата за вечерята нашият Спасител показва, че мнозина ще изберат света пред Бога и в резултат на това ще загубят небето. Милостивата покана на нашия Спасител бе пренебрегната. С големи усилия Той извършил голямата подготовка, заради която направил велика жертва. След това изпратил покани, но "те всички почнаха единодушно да се извиняват. Първият му рече: Купих си нива и трябва да изляза да я видя; моля ти се, извини ме. Друг рече: Купих си пет чиста волове и отивам да ги опитам; моля ти се,

извини ме. А друг рече: Ожених се и затова не мога да дойда." Тогава господарят се отвърща от богатите и обичащите света, чиито земи, волове и съпруги имат толкова голяма стойност според преценката им, че превъзхождат ценните неща, които биха спечелили, ако приемат отпращената от Него милостива покана да участват във вечерята. Стопанинът на дома е разгневен и се отвърща от онези, които по такъв начин са пренебрегнали пренебрегнатото от него изобилие. Той поканва група хора, които не са преяли, не притежават земи и домове, а са бедни и гладни, осакатени, куци и слепи и които ще оценят предоставеното им изобилие и в отплата ще дарят господаря с искрена благодарност, неподправена любов и преданост.

Там има още място. Тогава се издава заповед: "Излез по пътищата и по оградите и колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се изпълни къщата ми; защото ви казвам, че никой от поканените няма да вкуси от вечерята ми." Ето една група хора, отхвърлени от Бога, защото са презрели поканата на Господаря. Господ заяви на Илий: "Ония, които славят Мене, тях ще прославя Аз, а ония, които Ме презират, ще бъдат презрени." Христос каза: "Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и дето съм аз, там ще бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми." Към Бога не можем да се отнасяме лекомислено. Ако притежаващите светлината я отхвърлят или не я следват поради небрежност, тя ще се превърне в тъмнина за тях.

Божият скъп Син направи огромна жертва, за да има власт да спаси падналия човек и да го издигне до десницата Си, да го направи наследник на света и притежател на вечната тежина на слава. Езикът не може да опише стойността на безсмъртното наследство. Предлаганите от Бога слава, богатства и почит имат такава безкрайна стойност, че не е по силите на хора и дори на ангели да дадат дори най-малка представа за тяхната ценност, превъзходство и великолепие. Ако потъналите в грях и деградация хора се откажат от тези небесни придобивки, откажат се от живота на послушание, стъпчат с нозе любезната покана на милост и изберат маловажните земни неща, защото могат да се пипнат с ръка и за тях е удобно и приятно да живеят в грях, Исус ще осъществи казаното в притчата. Такива личности няма да вкусят от славата Му и Той ще покани други.

Онези, които решат да се извиняват и да продължават с греха и придържането към света, ще бъдат оставени на идолите си. Ще има ден, когато няма да представят извинения и никой няма да желае да се извинява. Когато Христос дойде в славата Си и в славата на Отца Си с всички небесни ангели около Него, придружаващи Го по пътя Му с триумфални гласове и най-омайни звуци галят ушите, всички хора ще проявят интерес. Няма да има нито един безразличен наблюдател. Тогава душите няма да бъдат

обладавани от съмнение. Купчините злато на скъперника, които са били пир за очите му, вече няма да бъдат привлекателни. Дворците, които са били издигнати от горди светски хора и които са били техен идол, биват изоставени с омраза и отвращение. Никой не представя земи, волове, жена, за която току-що се е оженил, като причина да не сподели Божията слава, озаряваща удивения му поглед. Всички искат дял от нея, но знаят, че тя не е за тях.

С искрени, усърдни молитви призовават Бог да не ги отминава. Царете и могъщите, високопоставените, гордите, лицемерите - всички заедно се покланят под тежестта на скръбта, опустошението, неизразимата мъка. Сърцераздирателни молитви се изтръгват от устните им. Милост! Милост! Спаси ни от гнева на наскърбения Бог! Един глас им отговаря с удивителна яснота, строгост и величие: "Понеже аз виках, а вие отивахте да слушате, понеже простирах ръката си, а никой не внимаваше, но отхвърлихте съвета ми и не приехте изобличението ми - то и аз ще се смея на вашето бедствие, ще се присмея, когато ви нападне страхът."

Царете и благородниците, могъщите мъже, бедняците и коварните - всички плачат там горко. Тези, които в дните на благоденствие са презирали Христос и следващите Го смирени вярващи; хора, които не са пожелали да смирят гордостта си и да се поклонят пред Христос; които са мразели презрения Му кръст, сега лежат по очи в калта. Величието им е изчезнало изведнъж и те не се колебаят да се поклонят до земята пред нозете на светиите. Тогава осъзнават със страшно огорчение, че това е плодът на живота им и че са се изпълнили с собственото си лукавство. В предполагаемата си мъдрост те са изоставили висшата вечна награда, отхвърлили са небесната покана заради земна печалба. Земните дрънкулки и играчки са ги очаровали и в предполагаемата си мъдрост са станали глупаци. Възвишавали са се в светското си благоденствие, сякаш светските придобивки са толкова големи, че чрез тях биха могли да се препоръчат на Бога и да си осигурят небето.

Парите са давали власт на глупавите на земята. Парите са били техен бог. Именно благоденствието ги е унищожило. Станали са глупци в очите на Бога и на небесните Му ангели, макар че хората със светски амбиции са ги смятали за мъдри. Сега предполагаемата им мъдрост е изцяло глупост, а благоденствието им - тяхно унищожение. Отново се изтръгват викове на страшна, съкрушителна мъка: "И казват на планините и скалите: "Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седящия на престола и от гнева на Агнето; защото е дошъл великият ден на Неговия гняв и кой може да устои?" Бягат за убежище към земните пещери, но те не могат да ги скрият.

Скъпи братко, пред тебе са животът и смъртта. Знаеш ли защо стъпките ти са разколебани? Защо не продължи да вървиш напред смело и решително? Съвестта ти е опетнена. Кариерата ти в бизнеса не е изрядна. Има какво да направиш по този въпрос. Баща ти не гледаше на принципите на деловата работа в правилна светлина. Ти гледаш на тях като светските хора, а не от гледна точка на Бога. "Да възлюбиш ближния си като себе си." Изпълняваш ли това? "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила." Ако тази заповед се спазва, сърцето ще се подготви за втората, която е подобна на нея: "Да възлюбиш ближния си като себе си." Всичките десет заповеди са въплътени в посочените две заповеди. Първата включва първите четири заповеди, които показват какви са задълженията на човека към Бога. Втората обхваща останалите шест, които показват задълженията на човека към ближния му. На тези две заповеди висят целият закон и пророците. Те са двете силни ръце, поддържащи десетте заповеди - първите четири и останалите шест. Тези две заповеди трябва да бъдат стриктно спазвани.

"Ако искаш да влезеш в живота, пази заповедите." Мнозина, които изповядват, че са Христови ученици, несъмнено ще преживеят добре в този живот и ще бъдат смятани за праведни и благочестиви, макар че сърцевината им е проядена и това опетнява целия им характер и осквернява религиозния им опит. "Да възлюбиш ближния си като себе си." Тази заповед ни забранява да се възползваме от нашите близни, за да извлечаме изгода. Забранено ни е да се отнасяме несправедливо към ближния си по какъвто и да е въпрос. Не бива да гледаме на нещата от гледна точка на светските хора. Да се отнасяме към ближните си във всеки отделен случай така, както желаем да те да се отнасят към нас, е правило, което трябва да прилагаме на практика. Необходимо е Божиите закони да се спазват до последната буква. Във всичките ни взаимоотношения и в общуването ни с хората, независимо дали са вярващи или невярващи, трябва да прилагаме следното правило: "Да възлюбиш ближния си като себе си."

Мнозина, които изповядват, че са християни, няма да понесат Божието измерване. Когато бъдат премерени на везните на светилището, ще бъдат намерени за недостатъчни. Скъпи братко, "Излезте наред тях и отделете се, казва Господ. И не се допирайте до нечисто; и аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще ми бъдете синове и дъщери, казва всемогъщият Господ." Не бива обаче да забравяме за факта, че това обещание се основава на послушание на заповедта. Бог ви призовава да се отделите от света. Не бива да следвате техните обичаи и да се придържате към начина им на живот по какъвто и да е начин. "И недейте се съобразява с тоя век, но

преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля - това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено."

Бог призовава за отделяне от света. Ще се подчиниш ли? Ще излезеш ли изсред тях и ще останеш ли отделен и различен? "Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината?" Не е възможно да общуваш със светските хора, да имаш от техния дух, да следваш примера им и в същото време да си Божие чадо. Създателят на вселената се обръща към тебе като любящ Баща. Ако с чувствата си се отделил от света и останеш свободен от неговата нечистота, като избягаш от произлязлото от страстите разтление в света, Бог ще бъде твой Отец, ще те приеме в семейството Си и ще станеш Негов наследник. Вместо света ще ти даде царството под небето поради живота ти на послушание. Ще ти даде вечна тежина на слава и живот, който е продължителен като вечността.

Твоят небесен Отец ти предлага да те направи член на царското семейство, за да можеш чрез големите Му и скъпоценни обещания да бъдеш участник в божественото естество, като избягаш от произлязлото от страстите разтление в света. Колкото повече притежаваш от характера на чистите безгрешни ангели и твоя изкупител Христос, толкова по-ясен ще е отпечатъкът на божественото и по-малко ще приличаш на света. Светът и Христос се различават, тъй като не могат да бъдат в единство помежду си. Светът ще се различава и от Христовите последователи. В молитвата към Отца Си нашият Спасител каза: "Аз им предадох Твоето слово; и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него."

Твоето призвание е издигнато и възвишено. Ти трябва да прославяш Бога в тялото и духа си, които са Негови. Не бива да мериш себе си чрез другите. Божието слово ти е дало непогрешим образец, безгрешен пример. Страхуваш се от кръста. Той е неудобен за носене и тъй като е покрит с позор и срам, ти го отбягваш. Необходимо е да прилагаш здравната реформа в живота си, а така също да се ограничаваш и да ядеш и да пиеш за слава на Бога. Въздържай се от плътски страсти, които воюват против душата. Трябва да практикуваш въздържание във всичко. Ето един кръст, който се опитваш да избегнеш. Задачата ти е да се придържаш към проста храна, която да те запази във възможно най-добро здравословно състояние. Ако живееше според светлината, с която небето е озарило пътя ти, твоето семейство би си спестило много страдания. Начинът ти на действие докара неизбежни последици. Докато продължаваш с това поведение, Бог няма да дойде в семейството ти, няма да ви благослови и да извърши чудото на избавление от страдания. Естествена храна без подправки, месо и каквато и да е животинска мазнина ще

бъде голямо благословение за вас и ще спести на съпругата ти много страдания, мъки и отчаяние.

Не си живял така, че да си осигуриш Божието благословение. Ако искаш благословието Му да те придружава и присъствието Му да пребъдва в семейството ти, трябва да Му се подчиняваш, като вършиш волята Му независимо какви са загубите или печалбите или какво е приятно за тебе. Не бива да се допитваш до желанията си, нито до одобрението на светските хора, които не познават Бога и не се стремят да Го прославят. Ако пътят ти е противен на Божия път, Той ще върви в посока противоположна на твоята. Ако имаш друго богове пред Господа, сърцето ти ще бъде отклонено от следване на единствения и жив Бог, Който изисква цялото сърце и неразделени чувства. Бог изисква цялото сърце, душа, и сила. Той няма да приеме нищо по-малко от това. Тук не се позволява нещо половинчато; не се приема работа с половин сърце.

За да отдадеш на Бога съвършена служба, трябва да имаш ясна представа за Неговите заповеди. Необходимо е да използваш най-обикновената храна, приготвена по най-прост начин, така че най-фините нерви на мозъка да не бъдат отслабени и функциите им затруднени или парализирани, правейки ви неспособни да различавате святите неща и да цените изкуплението и очистващата Христова кръв. "Не знаете ли, че които тичат на игрището, всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите. И всеки, който се подвизава, се въздържа от всичко. Те вършат това, за да получат тленен венец, а ние - нетленен. И тъй, аз така тичам не като към нещо неизвестно; така удрям, не като че бия въздуха; но уморявам тялото си и го поробвам, да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен."

Ако има хора, предавали се на въздържание във всичко единствено за повяхващ венец като награда за амбициите си, колко по-себеотрицателни трябва да са всички, устремили се не само към короната на безсмъртна слава, но и към живот, вечен като трона на Йехова, към вечни богатства, неувяхваща почит и "вечна тежина на слава". Няма ли наградата на тичащите в християнското състезание да ги доведе до практикуване на себеотрицание и въздържание във всичко, като държат в подчинение, животинските си наклонности и контролират тялото, апетита и плътските страсти? Могат да станат участници в Божественото естество едва след като са избягали от произлязлото от страстите разтление в света.

Ако обещаната изключително скъпоценна и славна награда не ни води до радостно посрещане на лишенията и понасяне на по-големи трудности от тези, които понасят светските хора, стремящи се само към дрънкулки - тленен венец, който носи почести от малко на брой светски люде и

омраза от много повече, ние не сме достойни за вечния живот. В нашите искреност, усърдие, упоритост, смелост, енергичност, себеотрицание и себепожертвувателност ние трябва толкова много да превъзхождаме хората, които са заети в някакви други начинания, колкото целта, която се стремим да постигнем, е по-висша от тяхната. Съкровището, към което се стремим, е непреходно, вечно, безсмъртно, неопикуемо славно, а същевременно съкровището, към което се стремят светските хора, е като еднокдневките - то избледнява, загива, бяга като сутрешен облак.

Кръстът, кръстът. Вдигни го, брат Д. Когато го вдигнеш, с удивление ще откриеш, че той те издига и подкрепя. В трудности, лишения и скърби кръстът ще бъде твоя сила и тояга за подпирание. Ще видиш, че от него излизат милост, състрадание, съчувствие и неизразима любов. За тебе той ще бъде залог на безсмъртие. Дано да можеш да кажеш заедно с Павел: "А далеч от мене да се хваля освен с кръста на нашия Господ Исус Христос, чрез когото светът за мене е разпнат и аз за света."

Господният Дух се бори със съпругата ти от известно време. Ако предадете всичко на Бога, тя ще има сила да започне да живее според истината. Ако решиш да се отвърнеш от истината, няма да пропаднеш сам. Не само ще загубиш душата си, но ще се превърнеш в средство за отблъскване на други от пътя и кръвта на душите ще бъде върху одеждите ти. Ако верността ти бе останала непоклатима, твоята майка, брат ти Е. и един човек, който сега е пред прага на гроба, можеха да се радват на утехата на Божия Дух и да имат добър духовен опит в истината. Винаги помни, че сме отговорни за влиянието, което оказваме. Влиянието ни събира заедно с Христос или разпилява. Ние сме или помагачи души в тесния път на святостта, или сме пречка, камък за препъване пред тях, отклоняващ ги от пътя. Ти, мой високоценени братко, нямаш време за губене. Бъди усърден в изкупуване на времето, защото дните са лукави. Другарите ти - онези, чиято компания си избрал, са пречка за тебе. Излез изсред тях и се отдели. Приближи се до Бога и влез в тяхно общуване с народа Му. Нека вниманието и чувствата ти се концентрират върху Христос и Неговите последователи. Обичай най-много тези, които обичат Христос повече от всичко. Прекъсни веригата, която те привързва към онези, които не обичат Бога и истината. Какво общо има светлината с тъмнината или вярващия с неверника?

Има непосредствена опасност вярата ти да претърпи корабкрушение. Имаш нужда от цялата сила, която можеш да получиш от Божия народ - онези, които притежават надежда, смелост и вяра. Не пренебрегвай молитвата, тайната молитва. Бъди настоятелен в молитвата, насърчавай духа на истинско посвещение. Имаш какво да извършиш в деловата си работа. Не мога да кажа какво точно трябва да направиш,

но нещо не е наред. Изследвай внимателно. Ние работим за вечността. Всичките ни действия, всичките ни думи ще бъдат претеглени на везните на светилището. Един справедлив и безпристрастен Бог ще реши всеки случай, всяко събитие в живота ни. "Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен."

Нека нищо не пречи на напредването ти към вечния живот. Вечните ти интереси са в опасност. В тебе трябва да се извърши едно цялостно дело. Необходимо е да се преобразиш напълно, за да не се простиш с небето. Исус те кани да Го направиш своя сила и подкрепа. Той ще ти бъде постоянна помощ във време на нужда. Ще бъде за тебе като сянката от голяма скала върху изтощена земя. Не бива основната ти грижа да е успехът в този свят. Нека стремежът на душата ти да е следният: "Как да постигна по-добрия свят? Какво да направя, за да се спася?" Спасявайки душата си, ти спасяваш други. Извисявайки себе си, ти извисяваш други. Като се хващаш по-здраво за истината и за Божия трон, ти помагаш на други да закрепят треперещата си вяра за Неговите обещания за вечния му трон. Трябва да започнеш да цениш спасението повече от земната печалба, да смяташ всичко за загуба, но да спечелиш Христос. Необходимо е посвещението ти да е цялостно. Бог няма да допусне резервираност или половинчата жертва. Не е възможно да съхраняваш в душата си какъвто и да е идол. Трябва да умреш за собственото "аз" и за света. Подновявай посвещението си към Бога всекидневно. Вечният живот си струва непрестанните, твърди, неуморни усилия.

Показано ми бе, че брат ти е бил убеден в истината за известно време, но различни влияния са го дръпнали назад. Неговата съпруга му попречи да следва убежденията си. Но в страданието си тя потърси Господа и Го намери. Тогава почувства желание съпругът ѝ да прегърне истината. Покая се, че му се е противопоставила и че гордостта ѝ и любовта към света толкова дълго са му пречили да приеме истината. Подобно на изморено дете, което се стреми да намери почивка, но не може, тя накрая се подчини на милостивата покана: "Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя." Нейната изтощена, обременена душа потърси Господа и с покаяние, смирение и усърдна молитва тя постави бремето си върху великия Утешител и в Него намери покой. Получи доказателство, че в смирението и в искреното си покаяние е приета от Бога и че заради Христос Той ѝ е простил греховете.

Брат Д., показано ми бе, че времето ти за работа е кратко. Извършвай делото си старателно, изкупвай времето. В деловите си дела не допускай нито едно петно да опетнява християнския ти характер. Пази одеждите си

неопетнени от света. Бди и се моли, да не би да паднеш в изкушение. Изкушенията могат да бъдат около тебе, но ти не си принуждаван да им се поддадеш. Можеш да получиш сила от Христос, за да останеш неопетнен сред мръсотията на този покварен век. "... чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света." Не отклонявай погледа си от Христос, от божествения образ. Подражай на безукорния Му живот и ще бъдеш участник в славата Му и заедно с Него ще наследиш царството, приготвено за тебе от създанието на света.

5. Говорене на зли неща

Брат Ф. има присърце Божието дело, но се вживява прекалено много и приема много тежести, които не би трябвало да носи. По този начин здравето му се уврежда. Понякога гледа на проблемите прекалено строго и е прекалено усърден в желанието си да накара всички да имат същите мнения. Тъй като не постъпват така, той се чувства почти сломен. Приема нещата много надълбоко и има опасност да налага възгледите си прекалено властно.

Сестра Ф. желае да бъде християнка, но не е развила в себе си благоразумие и истинска учтивост. Тя е много жизнерадостна по характер, разпалена и самоуверена. Показва грубите черти на характера си и като че ли никак не е напреднала. Действа импулсивно, както ѝ диктуват чувствата, а понякога тези чувства са много възбудени и разпалени. Има силни симпатии и антипатии и допуска тази лоша черта на характера да се развие в ущърб на духовния ѝ напредък и във вреда на църквата. Говори прекалено много и доста неразумно - просто както ѝ диктуват чувствата. Това оказва силно влияние върху нейния съпруг. Понякога той действа от възбуда, макар че ако изчака, ако погледне на въпроса спокойно и направи правилна преценка, би имало по-голяма полза за самия него и за църквата. Нищо не се печели като се действа прибързано, импулсивно или под напора на силни чувства.

Сестра Ф. действа импулсивно, намира грешки и винаги има нещо да каже против своите братя и сестри. Това ще предизвика объркване в която и да е църква. Ако би могла да контролира духа си, ще успее да постигне голяма победа. Ако търси небесната украса - украсението на кротък и смирен дух, за който Бог, Творецът на небето и земята, казва, че има голяма стойност, тогава тя би била от голяма помощ за църквата. Ако подхранва в себе си Христовия дух и стане миротворец, собствената ѝ душа ще процъфтява и тя ще бъде благословение за църквата където ѝ да се намира. Ако не се преобрази и не обнови цялото си естество; ако не се научи да бъде бавна на говорене и на

гневене и ако не култивира истинска християнска любезност, нейното влияние ще се окаже вредно, а щастието на свързаните с нея ще се помрачи. Тя проявява независимост, която е вредна за самата нея и отчуждава приятелите ѝ. Тази независимост ѝ причинява много неприятности и наранява най-добрите ѝ приятели.

Ако по-заможните са стиснати в деловите си взаимоотношения със съпруга ѝ и не му оказват в бизнеса си по-голяма благосклонност отколкото на светските хора, тя започва да се гневи, да говори и да подклажда чувства на недоволство, макар че дотогава не е имало такива чувства. Не може да не се каже, че този свят е егоистичен. Мнозина от изповядващите истината не са осветени от нея и може би нямат по-голямо желание да направят дори минимална промяна на цените, когато търгуват с беден брат, отколкото когато търгуват със способни светски хора. Те не обичат ближния си като себе си. За Бога би било по-угодно да има по-малко егоизъм и повече безкористна благотворителност.

След като е виждала егоистичен дух, проявяван в деловите работи, сестра Ф. е извършвала по-голям грях, като се е настройвала и е говорила по такъв начин по този въпрос. Грешала е като е очаквала прекалено много. Езикът наистина е бил необуздан, свят от безчестие, запален от пъкления огън, неукротим и неукротяем. Сестра Ф. има отмъстителен дух, проявяван в поведението ѝ на обидена. Всичко това е погрешно. Тя подхранва лоши чувства, които са чужди на Христовия дух. Създават се гняв, негодуване и всички видове нелюбезно поведение, когато се говори против онези, от които не сме доволни или като се изброяват грешките, провалите и греховете на ближните. Така се задоволяват похотливи желания.

Сестра Ф., ако си огорчена, защото твоите съседи и приятели грешат и си навреждат; ако бъдат хванати в грешки, последвай библиейското правило. "Покажи вината му между тебе и него самия." Когато отидеш при някой, за когото предполагаш, че греша, постарай се да говориш с кротък и смирен дух, тъй като човешкият гняв не съдейства на Божията правда. Грешащият не може да бъде поправен по друг начин освен чрез дух на кротост, любезност и нежна любов.

Бъди внимателно в обноските си. Избягвай всичко в поглед или жест, дума или тон, който напомня за гордост и себелюбие. Пази се от дума или поглед, които биха те издигнали или биха сравнили твоята доброта и праведност с техните неуспехи. Пази се дори от намек за отвращение, надмощие или презрение. Внимателно избягвай всичко, което напомня за гняв. Макар че използваш възможно най-ясни думи, нека няма укори, обвинения или някакви признаци на близост различна от искрена любов. Но повече от всичко нека да няма и сянка от омраза или лошо отношение, образа

или кисел външен вид. от изпълненото с любов сърце не може да изтича нищо друго освен доброта и любезност. Всички тези скъпоценни плодове обаче не трябва да ти пречат да говориш сериозно и тържествено, сякаш ангели насочват очите им към тебе и ти действаш съобразно идеция съд. Помни, че успехът на изобличенията зависи до голяма степен от духа, с който са дадени. Не занемарявай искрената молитва да притежаваш смирен ум и Божии ангели да вървят пред тебе, за да работят със сърцата, които се опитваш да достигнеш, както и да ги смекчат чрез небесни нашепвания, така че усилията ти да не бъдат напразни. Ако се постигне нещо добро, не отдавай това на себе си. Само Бог трябва да бъде възвеличаван. Сам Бог е постигнал всичко.

Извиняваш се пред други, че си говорила лоши неща за твоя брат или сестра или съсед, преди да отидеш при него и да направиш стъпката, която Бог е наредил. Казваш: "Не съм говорила пред никой чак до момента, когато бях толкова умъчнена, че не можех да се въздържам." Какво те е умъчнило? Нима не е очевидното пренебрегване на задълженията ти и на заръчаното от Бога? Ти бе виновна в грях, защото не отиде при нарушителя и не му каза за грешката му на четири очи. След като не постъпи така и не послуша Бога, как би могла да се чувстваш по друг начин освен умъчнена - та нали сърцето ти не бе закоравено, докато потъпкваше Божията заповед и в сърцето си мразеше твоя брат или съсед? Какво средство си намерила за премахване на бремето? Бог те укорява за пропуски - за това, че не си посочила грешката на брата си. Извиняваш се и се утешаваш, като правиш грях, давайки си поръчението да говориш пред друг човек за грешката на брата си! Това ли е правилният начин да си купиш удобство - вършенето на грях?

Всичките ти усилия да спасиш грешащите могат да бъдат напразни. Те могат да ти се отплатят със зло за доброто. Може би ще бъдат разгневени, а не убедени. Какво ще стане, ако не се вслушат за тяхно добро и продължат с нечестивото си поведение, което са започнали? Това ще се чувства често. Понякога най-меките и нежни укори няма да имат добър ефект. В този случай благословието, което си искала да бъде получено от друг чрез вървене по пътя на правдата, спиране на вършенето на зло и научаване да се върши добро, ще се върне в твоето сърце. Ако грешащите упорстват в греха, отнасяй се към тях любезно и ги остави на твоя небесен Отец. Ти си избавила душата си. Грехът им вече не тежи върху тебе. Вече не си участник в греха. Ако погинат, кръвта им е върху собствената им глава.

Скъпа приятелко, в тебе трябва да настъпи пълно преобразяване или ще бъдеш претеглена на везните и намерена недостатъчна. Църквата в .... и особено разговорливите жени трябва да научат един урок. "Ако

някой счита себе си за благочестив, а не обуздава езика си, но мами сърцето си, неговото благочестие е суетно." Мнозина ще бъдат претеглени на везните и намерени недостатъчни по този толкова важен проблем. Къде са християните, които се съобразяват с това правило? Кой ще вземе Божията роля срещу говорещия зло? Кой ще угоди на Бога и ще постави стража, продължителна стража, на устата си и ще пази вратата на устните си? Не говори лоши неща за когото и да било. Не слушай лоши неща за когото и да било. Ако няма слушатели, няма да има и говорители на лоши неща. Спирай този, който говори нечистота в твое присъствие. отказвай да го слушаш, макар и обноските му да са приятни, а думите - благи. Той може да твърди, че е привързан и въпреки това да хвърля завоалирани намеци и да пронизва с нож в тъмнината.

Решително отказвай да слушаш, макар и шепотникът да се оплаква, че е обременен с тайна, за която не може да не говори. Наистина е обременен! С една прокълнатата тайна, която разделя и приятели. Вървете, вие обременени, и се разтоварете от товара по определения от Бога начин. Първото говорете на брата си на четири очи. Ако не успеете, после отидете с един или двама приятели и му говорете в тяхно присъствие. Ако пак не успеете, разкажете на църквата. Никой невярващ не трябва да бъде запознат и с най-малкия детайл по този въпрос. Представянето на проблема пред църквата е последната възможна стъпка. Не разгласявайте пред враговете на вашата вяра. Те нямат право да познават църковните проблеми, тъй като могат да открият слабостите и грешките на Христовите последователи.

Онези, които се подготвят за Христовото идване, трябва да бъдат трезвени, да бдят в молитва, защото противникът ни, дяволът, обикаля като рикаещ лъв и търси кого да погълне. Не него трябва да се противим твърди във вярата. Който желае да обича живота и да види добри дни, нека пази езика си от зло и устните си от лъжливо говорене. Нека се отклонява от зло и да върши добро. Нека търси мир и да се стреми към него, защото очите на Господа са върху праведните и ушите Му към тяхната молитва."

6. Егоизъм и любов към света

Скъпи брат и сестра Г., от известно време имам намерение да ви пиша. Когато дадената ми от Господа светлина дойде съвсем отчетливо пред мене, някои неща минаха с голяма сила през ума ми, докато стоят пред хората в град .... Надявах се, че ще останете за още едно събрание и че започната там работа ще продължи. Съжалявам да видя, че когато присъстват на конференция, нашите

братя обикновено не разбират важността на първоначалната подготовка за събранието. Вместо да се посветят на Бога преди да дойдат, те чакат до началото на събранието, за да се извърши това дело за тях там. Те идват непроменени, а нещата, които са оставили зад себе си, се смятат за по-ценни и важни от подготовката на сърцето за Христовото идване. Затова почти всички си тръгват не по-добри отколкото са били при пристигането си. На такива събрания се присъства с цената на големи разходи и ако онези, които идват, нямат полза от тях, те ще бъдат само загуба. Те правят работата изключително трудна за тези, които чувстват, че носят товара на делото. Хората ни си тръгнаха от конференцията прекалено бързо. Можехме да видим по-особено дело от страна на Бога, ако всички бяха останали и се бяха включили в работата.

Сестра Г., имам вест за Ти си далеч от царството. Обичаш света и тази любов те е направила студена, егоистична, придиричива и стисната. Основната тема, от която се интересува, е силният и всемогъщ долар. Не подозираш как Бог гледа на човек в твоето положение. Ти си в страшна заблуда. Съобразяваш се със света, вместо да се преобразяваш чрез обновяване на ума. Егоизмът и себелюбието се проявяват до голяма степен в живота ти. Ти не си преодоляла този жалък дефект в характера си. Ако това не се поправи, ти ще загубиш небето, а щастието ти на земята ще бъде силно помрачено. Това вече е станало. Тъмният облак, който те следва и помрачава живота ти, ще става все по-голям и по-черен, докато цялото небе се затъмни. Може да се обърнеш надясно и там няма да има светлина или да се обърнеш наляво, без да откриеш нито лъч.

Създаваш си неприятности там където те не съществуват, тъй като не си права. Ти не си посветена. Твоите оплаквания и скъперническият ти дух те правят нещастна и не се нравят на Бога. През целия си живот ти си си се грижила за себе си и си се опитвала да станеш щастлива. Лоша работа, никаква полза. Колкото повече инвестираш в нея, толкова по-голяма ще бъде загубата. Колкото по-малко влагаш в усилията да служиш на себе си, толкова повече ще спестиш за самата себе си. Ти не познаваш безкористната несебелюбива любов и докато не разбереш, че е грях да не притежаваш това скъпоценно качество, няма да проявиш старание да го култивираш.

Ти обичаше съпруга си и се омъжи за него. Знаеше, че когато се омъжваш, правиш завет да станеш майка на децата му. Видях, че нещо ти липсва по този въпрос. Проявяваш един тъжен недостатък. Не обичаш децата му и ако не настъпи цялостна промяна, пълна реформация в тебе и в начина ти на ръководство, тези скъпоценни камъни ще бъдат опропаствени. Любовта, проява на привързаност, не е част от твоята дисциплина. Да ти кажа ли истината и по този

начин да стана твой враг? Ти си прекалено голям егоист, за да обичаш децата на друг. Показано ми бе, че плодът на вашия съюз няма да благоуспее и да бъде благословен със сила, живот и здраве и Божият Дух ще те остави на самата себе си, ако не бъдеш не бъдеш изцяло проверена и изпитана и не поправиш нещата, в които проявяваш недостатъци. Когато твойт егоизъм изпепелява и унищожава сърцата около тебе, така и Божието проклятие ще изпепелява и унищожава завета на вашата егоистична любов и съюз. Ако продължиш с егоистичното си поведение, Бог ще дойде още по-близо до тебе и ще премахва идолите един след друг пред лицето ти, докато смириш пред Него своето гордо, себелюбиво и непокорно сърце.

Видях, че поради неоправданото доверие ще трябва да представиш страшна сметка в Божия ден. Ти правиш много горчив живота на тези скъпи деца и особено на дъщерята. Къде е привързаността, любящата милувка, търпеливото снизхождение? В неосветеното ти сърце има повече омраза отколкото любов. От устата ти излизат повече упреци от похвали и думи на насърчение. За тази чувствителна дъщеря твоите обноски, грубост и липса на съчувствие са като опустошителна градушка върху нежно растение. То се превива под всеки напор, докато животът му свърши и то падне наранено и пречупено.

Твоето ръководство изсушава потока на любов, надежда и радост в децата ти. Във външния вид на момичето личи очевидна тъга, но вместо да събуди съчувствие и нежност в тебе, това само предизвиква раздражителност и явна неприязън. Ако искаш, можеш да промениш този външен вид и да го направиш жив и жизнерадостен. "Не вижда ли Бог? Не разбира ли?" бяха думите на ангела. Той ще въздаде за тези неща. Ти доброволно пое това задължение, но Сатана се възползва от твоя унил, необичащ и необичан нрав, от твоето себелюбие, скъперничество, егоизъм и сега те се проявяват в цялата си уродливост, непроменени и неподчинени, опасващи те сякаш с железни окови. Децата четат изражението на майката. Те разбират дало в него има любов или неприязън. Не знаеш какво всъщност вършиш. Не събуждат ли съчувствие малкото тъжно лице, въздишката, излизаща от наскърбено сърце, което копнее и зове за любов? Не и в тебе. Това отдалечава детето още повече от тебе и задълбочава твоята антипатия.

Видях, че бащата не се държи така, както би трябвало да се държи един баща. Бог н е доволен от неговата позиция. Друга е откраднала сърцето му от кръвта от кръвта му и кост от костите му. Брат Г., ти не проявяваш никакво разбиране. Като глава на дома трябваше да изпълниш своето задължение и да не позволиш да се случат тези неща. Виждаш, че нещата не са наред и понякога се чувстваш неспокоен, но страхът да не ядосаш сегашната си съпруга и да не създадеш разногласия в семейството си, те

карат да запазваш мълчание, когато всъщност трябва да говориш. Не си наясно по този въпрос. Децата ти нямат майка, която да помолят за закрила от хокането и неразумните думи.

Децата ти и всички други деца, които са загубили тази, от чието сърце се е изливала майчина любов, са преживели загуба, която никога не може да бъде компенсирана. Но когато една жена се осмели да заеме мястото на майката в малкото поразено стадо, върху нея падат двойни грижи и бреме, защото трябва да е още по-любяща, ако това е възможно, повече въздържаща се от укори и заплахи отколкото собствената им майка, като по този начин компенсира загубата, претърпяната от малкото стадо. Ти, брат. Г., си като заспал. Приеми децата си в своето сърце, обгради ги със закрилящи ръце, обичай ги нежно. Ако не успееш да направиш това, върху тебе ще бъде написано "намерен за недостатъчен".

И двамата трябва да извършите едно дело. Веднъж завинаги престанете с мърморенето. Брат Г., не позволявай скъперническият и егоистичен дух на съпругата ти да контролира твоите постъпки. Вие пиете от същия дух и двамата ограбвате Бога. Постоянно говориш за бедност, но Небето знае, че тези думи не са верни. Те обаче ще се сбъднат. Ти наистина ще бъдеш беден, ако продължиш да таиш в себе си любов към света, както винаги си правил. "Ще краде ли човек Бога? Вие обаче Ме крадете. Обаче думате: В какво Те крадем? В десетъците и в приносите. Вие сте наистина проклети." Изтрий това проклетие колкото се може по-бързо.

Брат Г., като Божии настойник, погледни към Него. На Него трябва да даваш отчет за твоето настойничество, а не на съпругата си. Ти боравиш с Божии средства. Той само ти ги е заел за малко, за да те провери, изпита и да види дали ще бъдеш "богат с добри дела, да бъдеш щедър, съчувствителен", като полагаш добра основа за идещото време, за да се хванеш за вечния живот. Бог ще изиска своето си с лихва. Дано да ви помогне да се приготвиш за съда. Разпънете собственото "аз". Оставете скъпоценните добродетели на Духа да живеят в сърцата ви. Изгонете света с покваряващите му страсти. "Не любете света нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца." Ако изповеданието ти е възвишено като небето, но ти си егоист и обичаш света, не можеш да имаш дял в царството заедно с осветените, чистите и святите. "Където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти." Ако съкровището ти е на небето, сърцето ти ще бъде там. Ти ще говориш за небето, за вечния живот, за нетленната корона. Ако трупаш съкровището си на земята, ще говориш за земните неща и ще се безпокоиш за загуби и печалби. "Понеже какво се ползва човек, като спечели целия свят, а изгуби живота си?"

За тебе има светлина и спасение само ако почувстваш, че трябва да го имаш или да погинеш. Исус може да спасява докрай. Сестра Г., ако Бог е говорил чрез мене, то мога да ти каже, че се мамаш ужасно по отношение на самата себе си и трябва да постигнеш пълно преобразяване, защото иначе никога няма да бъдеш сред тези, които ще минат през голямата скръб, след като са изпразли одеждите си и са ги избелили в кръвта на Агнето.

7. Месо и стимуланти

Скъпи брат и сестра Х., спомних си вашите лица, които бяха сред няколкото, за които видях, че трябва да се извърши едно дело, преди да бъдат осветени чрез истината. Вие приехте истината, защото се убедихте, че е истина, но все пак не се хванахте за нея. Не осъзнавате нейното осветяващо влияние върху живота. Светлина осветява пътя ви по отношение на здравната реформа и на задълженията на Божия народ в тези последни дни, за да сте въздържани във всички неща. Видях, че бяхте сред хората, които не искат да я видят и да поправят начина си на хранене, пиене и готвене. Когато се приеме и се следва, светлината на истината ще извърши цялостно преобразяване в живота и в характера на всички, осветяващи се чрез нея.

Работата ти е от такъв характер, че не помага за развитието на божествения живот, а пречи на израстването в благодатта и познаване на истината. Тя води до принизяване, унижаване на човека, до развиване на животинското в него. Висшите умствени сили биват победени от долното. Животинското в твоето естество управлява духовното. Онези, които изповядват, че са годни за грабване на небето, не бива да стават касапи.

Вашето семейство яде много месо и животинските страсти са били засилени, а в същото време интелектуалните сили са отслабнали. Ние сме съставени от това, което ядем, и ако се храним предимно с месо, вземаме от животинското естество. Вие сте насърчили понижата част от естеството си, а сте отслабили повисшата. Семейството ви се храни предимно с месо и животинските наклонности се засилват, докато интелектуалните отслабват. Ние сме съставени от това, което ядем, и ако се храним предимно с плътта на умрели животни, ние ставаме участници в тяхното естество. Вие насърчавате най-долните сили на телата си, а финото бива отслабено. Като защита на навика ви да ядете месо многократно сте повтаряли следените думи: "Колкото и да е вредно за другите, на мен не ми вреди, тъй като съм го ял цял живот." Но не знаете колко добре бихте се чувствали, ако се бяхте въздържали от него. Като семейство вие сте много далеч от доброто здраве. Използвате тлъстината от

животни - нещо, което Бог е забранил категорично в Своето Слово: "Вечен закон ще бъде във всичките ви поколения, във всичките ви жилища, да не ядете нито тлъстина, нито кръв." "И в никое от жилищата си да не ядете никаква кръв, било от птица или животно. Всеки човек, който би ял каква да е кръв, тоя човек ще се изстреби измежду людетe си."

Имате плът, но тя няма добро качество. Много по-зле сте с тази тежест от плът. Ако всеки от вас мине на по-оскъдна диета, за да свалите 25-30 паунда* от теглото си, бихте били много по-устойчиви на болести. Яденето на месо влошава качеството на кръвта и плътта. Телата ви са в трескаво състояние, готови да се разболеят всеки момент. Възможни са остри заболявания и внезапна смърт, тъй като организмът ви няма сили да се справя с болестите. Ще дойде време, когато ще се окаже, че силата и здравето, с които сте се успокоявали, е всъщност болनावост. Главната цел на човека не е да прославя стомаха си. Вие имате животински желания, които трябва да бъдат задоволявани. Но поради тази необходимост трябва ли да се превръщате в животни?

Поставяте пред децата си трапеза от нездравословна храна, стотвена по нездравословен начин. Поставяте месо пред тях и какъв е резултатът? Дали са благородни, интелектуални, послушни, съвестни и склонни към религиозното? Знаете, че не са такива, а точно противоположното на това. Начинът ви на живот засилва животинското в естеството ви и отслабва духовното. Предавате на децата си мизерно наследство, покварено естество, което става още по-покварено от лошите ви навици на ядене и пиене. Трапезата ви довършва работата по правенето им такива, каквито са. Грехът е на прага ви. Знаете, че не са добре разположени към религията и не се подчиняват на ограничения, а са склонни към непослушание и пренебрегване на авторитета ви. Особено най-големият ви син е покварен и притежаващ много от животинското в себе си. В тялото му едва ли може да се види и една черта от божественото. Възпитали сте децата си да угаждат на апетита си, когато пожелаят и както пожелаят. Вашият пример ги е научил, че живеят, за да ядат и че задоволяването на апетита е почти всичко, за което си случва да се живее. Брат Х., има да свършиш една работа. Ти си като заспал или парализиран човек. Време е да направиш големи усилия да спасиш по-младите членове на семейството си. Най-големият ти син оказва само лошо влияние над тях. Промени трапезата си. оскъдната, стимулираща диета засилва животинските страсти у децата ти. От всички семейства, които познавам, твоето има най-голяма нужда да изостави месото и мазнината и да се научи да готви здравословно.

Сестра Х. е жена с нечиста кръв. Тялото ѝ е пълно от скрофулозни течности*. Храненето със свинско месо в семейството ти е довело до лошо качество на кръвта. Сестра Х. трябва да се придържа стриктно към диета от зърнени храни, плодове и зеленчуци, приготвени без месо или каквато и да е животинска мазнина. Ще е необходимо доста време да се храните със стриктно здравословна храна, за да постигнете по-добро здраве, което да ви помогне да имате по-добро отношение към живота. Не е възможно за онези, които ядат много месо, да имат бистър ум и активен интелект.

Съветваме ви да промените навиците на живот, но ви предупреждавам да правите това с разбиране. Познавам семейства, преминали от месна на оскъдна диета. Храната им е лошо приготвена, така че стомахът се отвращава от нея и после тези хора ми казват, че здравната реформа не им понася и че физическата им сила намалява. Диетата им е повече от бедна. Храната се приготвя без никакво старание и това води до продължително еднообразие. Не трябва да има много блюда на едно хранене, но не е редно и всички хранения да се състоят от едни и същи блюда без разнообразие. Храната трябва да бъде проста, но все пак добра, за да възбужда апетита. не слагайте животинска мазнина в храната си. тя разваля всеки вид ядене, което приготвяте. Яжте плодове и зеленчуци в голямо количество.

След като намалят физическата си сила чрез малко и лоша по качество храна, някои заключават, че предишният им начин на живот е най-добър. организъмът трябва да се храни. Въпреки това ние не се колебаем да кажем, че месото не е необходимо за здраве или сила. Ако се използва, това е защото поквареният апетит копнее за него. Яденето на месо възбужда животинската склонност към увеличена активност и засилва животинските страсти. Когато животинските наклонности се засилят, интелектуалните и моралните сили отслабват. яденето на месо води до грубост на тялото и замъгляване на фините усещания на ума.

Дали Божиите люде, които се приготвят да станат святи, чисти и благородни, за да бъдат въведени в обществото на небесни ангели, ще продължат да отнемат живота на Божии създания, да се хранят с плътта им и да смятат това за удоволствие? Според това, което Господ ми е показал, този ред ще се промени и Божият особен народ ще упражнява въздържание във всичко. Онези, които се хранят предимно с месо, не могат да избегнат яденето на месо от животни, които са в по-голяма или по-малка степен болни. Процесът на подготвяне на животните за пазара ги разболява. Дори да са заведени там по възможно най-здравословния начин, те са станали трескави и болнави от пътуването, преди да стигнат до пазара. Веществата и плътта от тези болни животни влизат директно в плътта и

преминават в кръвообращението на човешкото тяло, като се превръщат в негови вещества и плът. Тези течности влизат в организма. Ако човек вече е имал нечиста кръв, тя се влошава значително от яденето на плътта на тези животни. Яденето на месо увеличава десетократно вероятността човек да се разболее. Интелектуалните, моралните и физическите сили се изчерпват от честото ядене на месо. Организмът се разстройва, интелектът се замъглява и моралната чувствителност се притъпява. Казваме ви, скъпи братко и сестро, че най-сигурно ще е да оставите месото.

Пиенето на чай* и кафе също е вредно за организма. В известна степен чаят води до интоксикация. Той навлиза в кръвообращението и постепенно наврежда на енергията на тялото и ума. Стимулира, възбужда и съживява движението на живата "машина", насилвайки я да върши неестествена работа, като по този начин дава на пиещия чай човек впечатлението, че му прави голяма услуга, тъй като му дава сила. Това е грешка. Чайт черпи от нервната сила и ги отслабва в значителна степен. Когато въздействието му отмине и предизвиканата от чая увеличена енергия отслабне, тогава какъв е резултатът? Умора и омаломощаване, съразмерни с изкуствената жизненост, придадена от чая. Когато организмът вече е претоварен и се нуждае от почивка, пиенето на чай го пришпорва чрез стимулиране, за да издържа необичайна и неестествена работа, като по този начин намалява силата му да работи и способността да издържа. Силите на организма се изтощават дълго преди начертаното от Небето време.

Чаят е отрова за организма. Християните би трябвало да го изоставят. Влиянието на кафето е подобно на влиянието на чая, но ефектът върху организма е още по-лош. То го възбужда и после в същата степен го изтощава, омаломощава. Онези, които пият кафе и чай, носят следите им върху лицата си. Кожата пожълтява и става като на мъртвец. Външният вид престава да отразява блясъка на здравето.

Чаят и кафето не хранят организма. Полученото от тях облекчение е бързо и настъпва преди стомахът да има време да ги смели. Този факт показва, че онова, което използващият стимулантите нарича сила, се получава само чрез възбуждане на нервите на стомаха, които предават дразненето на мозъка, а той от своя страна започва да подбужда сърцето към увеличена активността и цялото тяло - към краткотрайна енергичност. Всичко това е фалшива сила. Всичко това е фалшива сила и е по-добре да нямаме от нея. Чайт и кафето не дават нито частица естествена сила.

Вторичният ефект от пиенето на чай е главоболие, безсъние, сърцебиене, лошо храносмилане, нервно треперене и много други злини. "И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива,

свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение." Когато осъзнаем Божиите изисквания, ще видим, че Бог иска от нас да бъдем въздържани във всичко. Целта на сътворяването ни е да Го прославим в телата и в душите си, които са Негови. Как можем да направим това, когато се отдаваме на апетита и увреждаме физическите и моралните си сили? Бог изисква да представим телата си като жива жертва. Следователно в отговор сме длъжни да ги пазим във възможно най-добро здравословно състояние, за да отговаряме на Неговите изисквания. "И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава."

Трябва да положите усилия да поставите ред в дома си. Очистете се от всяка нечистота на плътта и духа, усъвършенствайки святост в страх от Бога. Необходимо е да направите искрени усилия да откриете грешките си и в страх от Бога, разчитайки на Неговата сила, да ги отстраните. Скъпи братко и сестро, имате нужда от реформата по въпроса за реда. Трябва да култивирате любов към добрия вкус и строга чистота. Бог е Бог на реда. Той няма да разреши навици на леност и безредие в който и да е от народа Му. В облеклото, в дома си, във всичко проявявайте вкус и ред. На нас гледат като на особен народ. Реформата в облеклото е в очевиден контраст със светската мода. Онези, които възприемат този вид рокля, трябва да проявяват добър вкус, ред и строга чистота във всичките си дрехи. Роклята не бива да се приема, освен ако не е изработена както трябва и не изглежда спретната. Не бива да се опитваме да отвращаваме невярващите чрез небрежие и разпуснатост в облеклото ни. Трябва да се обличаме скромно, съобразявайки се със здравето и спретнатостта, за да се понравят дрехите ни на преценката на честните умове.

Нуждаете се от бистри, енергични умове, за да цените високо възвишената истината, да цените изкуплението и да имате правилно отношение към нещата с вечна стойност. Ако действията ви са погрешни и се пристрастявате към лоши навици в яденето, като по този начин отслабвате силите на интелекта, няма да цените особено много спасението и вечния живот, които могат да ви вдъхновят да живеете в хармония с Христовия живот; няма да правите искрени, себеотрицателни усилия за цялостно придържане към Божията воля – усилия, изисквани от Словото и необходими да ви подготвят морално за безсмъртието.

* Един американски паунд е равен на 0.454 кг – б.пр.

* Тези термини, както и много от следващите изказвания, трябва да се разбират в контекста на медицинските знания от средата на XIX в. – б.пр.

* Под думата чай трябва да се разбира предимно силният чай, съдържащ кофеин, а не билковите чайове, които имат широко приложение в страната ни. - б.пр.

8. Пренебрегване на здравната реформа

Скъпи брат и сестра И., Господ ми показа някои неща за вас, за които чувствам, че имам задължение да ви пиша. Вие бяхте сред тези, които ми бяха представени като изоставачи в здравната реформа. Светлина озарява пътя, по който вървят Божиите люде, но въпреки това не всички вървят в светлината и не се придвижват толкова бързо, колкото Божието провидение отбелязва и проправя пътя пред тях. Докато постъпват така, ще бъдат в тъмнина. След като говори на людетe Си, Бог е начертал те да чуват и да се подчиняват на гласа Му. Миналата събота, когато говорех, видях ясно бледите ви лица, както ми бяха показани по-рано. Видях здравословното ви състояние и болестите, от които страдате толкова дълго. Показано ми бе, че не живеете здравословно. Апетитът ви е нездрав и вие задоволявате вкусовете си за сметка на стомаха. Поемате храни, които е невъзможно да бъдат превърнати в пълноценна кръв. това обременява черния дроб, тъй като храносмилателните органи са в лошо състояние. И двамата имате болен черен дроб. Здравната реформа ще ви бъде от голяма полза, ако я провеждате стриктно. Досега не сте направили това. Апетитът ви е нездрав и тъй като не изпитвате удоволствие от простата диета, съставена от пълнозърнесто брашно, зеленчуци и плодове, приготвени без подправки и без животинска мазнина, непрекъснато нарушавате установените от Бога закони за тялото. Докато правите това, ще страдате от последиците, защото за всяко нарушение има и наказание. Въпреки всичко се чудите защо от дълго време сте с лошо здраве.

Бъдете сигурни, че Бог няма да извърши чудо, за да ви спаси от последствията, причинени от погрешните ви действия. Нямайте свободен достъп на въздух. Брат И. работи в магазина си и насочва цялото си внимание към бизнеса, без да си разрешава дишане на чист въздух и физически упражнения. Кръвообращението му е забавено. Той диша само с горната част на дробовете си. Не много често упражнява коремните си мускули чрез дишане. Стомахът, черният дроб, белите дробове и мозъкът страдат поради отсъствието на дълбоки вдишвания, които биха наелектризирали кръвта и биха й придали ярък, жив цвят. Само тези вдишвания могат да я поддържат чиста и да дават тонус и енергия на всяка част от живата машина.

Ти, мои мили братко и сестро, можете да имате много по-здраве от сегашното и можете да избегнете много евентуални заболявания, ако просто проявявате въздържание във всичко - въздържание в работа, въздържание в яденето

и пиенето. Горещите питиета омаломощават стомаха. Хлябът от фино брашно не придава на организма хранителните елементи, намиращи се в пълнозърнестото пшеничено брашно. Честата употреба на фино пшеничено брашно не може да поддържа организма в добро здравословно състояние. Вие и двамата имате болен черен дроб. С използването на фино брашно трудностите при работа се увеличават.

Никое лечение няма да облекчи сегашните ви страдания, докато продължавате да ядете и пиете по същия начин. Можете да направите за себе си много повече и от най-опитния лекар. Регулирайте храненето си. За да задоволите вкуса, често обременявате жестоко храносмилателните органи, като поглъщате храна не само нездравословна, но понякога и в големи количества. Това изтощава стомаха и той става неспособен да приеме дори здравословна храна. Храната ви е прекалено тлъста. Не я приготвяте по прост и естествен начин, а я правите съвсем негодна за стомаха, тъй като целта ви е била да задоволите вкуса си. Тялото се обременява и се опитва да се противопостави на усилията ви да го осакатите. Настинки и болестни състояния са резултатът от опитите му да се освободи от положеното бreme. Трябва да страдате за нарушените природни закони. Бог е установил закони в телата ви, които не можете да нарушите, без да понесете наказание. Допитвате се до вкуса си, без да имате предвид здравето. Направили сте някои промени, но това са само първите стъпки към обновената диета. Бог изисква от нас въздържание във всичко: "Ш тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава."

От всички познати семейства никое друго не се нуждае толкова от здравната реформа, колкото вие. Стенете от болките на болестите, за които не можете да си дадете обяснение. Опитвате се да търпите доколкото можете, като мислите, че страданието е вашата участ, наредена от Провидението. Ако можеха да ви се отворят очите и да видите какво сте направили в живота си, за да стигнете до сегашното състояние на лошо здраве, бихте се удивили от слепотата и неспособността си да разберете истинските причини. Създали сте си неестествен апетит и не усещате дори половината от насладата на храната, която бихте получили, ако не бяхте злоупотребявали с апетита. Покварили сте се и сега страдате от последиците, а страданията са наистина болезнени.

Природата изтърпява злоупотребите, докато може да им се противопоставя. После се надига и прави значително усилие да се освободи от натоварванията и лошото отношение. След това идват главоболието, настинките, треската, нервността, сковаността и други, твърде много на брой злини, за да бъдат изброявани. Лошите навици в яденето и пиенето унищожават здравето, а заедно с него и сладостта от живота. Колко често сте си купували това,

което наричате "добро ядене", и резултатът е бил възбуда, загуба на апетит и сън. Неспособност да се наслаждавате на храната, безсънна нощ, часове на страдание - и всичко заради едно задоволяващо апетита ястие!

Хиляди хора угаждат на неестествения си апетит, ядат "добро ядене", както го наричат, и резултатът е треска или някаква друга остра болест, а понякога и смърт. Това е забавление, купено на прекалено висока цена. Мнозина са постъпвали така, а после самоубийците се възхваляват от приятелите и от проповедника и се казва, че след смъртта си са отишли направо на небето. Каква глупост! Лакомници на небето! Не, не, такива хора никога няма да престъпят перлените порти на златния Божи град. Те никога няма да бъдат издигнати до десницата на Исус, скъпия Спасител, Страдалеца от Голгота, чийто живот се характеризираше със себеотричане и пожертвувателност. За тях има отредено място сред недостойните, които нямат дял в бъдния живот и безсмъртното наследство.

Бог изисква всички хора да Му отдадат телата си като жива жертва - не мъртва или умираща жертва, която е омаломощена от начина им на живот и е изпълнена с нечистота и болести. Бог призовава за жива жертва. Тялото, казва ни Той, е храм на Светия Дух, обиталище на Духа му. Господ изисква всички, които носят образа му, да се грижат за телата си, за да могат да Му служат и да Го прославят. "И вие не сте свои си - казва боговдъхновеният апостол - защото сте били с цена купени, затова прославете Бог с телата си и с душите си, които са Божи." За да направите това, прибавете на добродетелта познание, на познанието - въздържание, а на въздържанието - търпение. Длъжни сме да знаем как да запазваме тялото във възможно най-добро здравословно състояние. Свято задължение е да живеем според светлината, дадена ни милостиво от Бога. Ако си затворим очите за нея от страх да не видим грешките си, които не желаем да изоставим, те няма да станат по-малки, а напротив - ще се увеличат. Ако я пренебрегнем веднъж, ще я пренебрегнем и втори път. Да се нарушават законите на тялото е толкова голям грях, колкото и да не се спазва една от десетте заповеди; и в двата случая Божият закон е нарушен. Не е възможно да обичаме Господа с цялото си сърце, ум, душа и сила, а в същото време да обичаме много повече страстите и вкусовете си. Всекидневно намаляваме силата си да прославяме Бога, а Той иска всичките ни сили, целия ни ум. Чрез лошите навици загубваме контрол върху живота си, но продължаваме да твърдим, че сме Христови последователи, приготвящи се за безсмъртие.

Мои братко и сестро, трябва да извършите дело, което никой не може да извърши вместо вас. Събудете се от летаргичния си сън и Христос ще ви даде живот. Променете начина си на живеене, на хранене, пиене и труд. Ако

продължавате да действате, както имате навик от много години, няма да видите ясно святите и вечните неща. Сетивата ви са притъпени, а разумът - замъглен. Не сте израснали в благодатта и в познанието на истината, въпреки че сте имали това предимство. Не сте засилвали духовността си, а все повече и повече сте потъвали в мрак. Прекалено много сте улисани в придобиване на имоти и има опасност да започнете да мамите, да гледате собствения си интерес и да пренебрегвате интереса на други хора, за които искате да ви зачитат. Насърчавате в себе си егоизма, който би трябвало да победите. Изследвайте внимателно сърцата си, подражайте в живота си на непогрешимия Пример и всичко ще бъде наред при вас. Запазете чиста съвест пред Бога. Във всичко, което правите, прославяйте името Му. Премахнете от себе си егоизма и егоистичната любов.

"И недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте с чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля - това, което е добро, благоугодно Нему и свършено." Не трябва да се ръководите от обичаите и практиката на хората. Колкото и трудни да са обстоятелствата, никога не си позволявайте да бъдете нечестни. Сатана е наблизил, за да ви изкушава да постъпвате така и няма да ви остави намира по този въпрос. Възможно е търговец да бъде християнин и да запази честността си пред Бога. Но за да постигне това, необходимо е постоянно да бди и да се моли усърдно пред Бога да бъде пазен от злите тенденции на този пропаднал век, за да получи изгода във вреда на други хора. Намирате се на място, където е трудно да напредвате в благочестив живот. Имате принципи, но не сте се хванали с всички сили за Бога. Разчитате прекалено много на собствените си недостатъчни сили. Имате голяма нужда от божествена помощ и от сила, която не произлиза от самите вас. Има Един, при Когото можете да отидете за съвет и чиято мъдрост е безгранична. Поканил ви е да отидете при Него, защото само Той може да задоволи нуждата ви. Ако с вяра прехвърлите всичките си грижи върху Този, Който забелязва дори падането на едно врабче, упованието ви няма да е напразно. ако се облекнете на сигурните Му обещания и запазите честността си, около вас ще има Божии ангели. Поддържайте добри дела на вяра пред Бога. Тогава стъпките ви ще бъдат подредени от Господа и благославящата Му десница няма да се оттегли от вас.

Ако бъдете оставени сами да оправяте пътя си, ще се получи нещо недобро и вие бързо ще провалите вярата си. Занесете всичките си грижи и тежести при великия Помощник. Не допускайте опетняването на християнския си характер. Никога, никога заради печалба не очерняйте със злоба, скъперничество, егоизъм и нечестие записа на живота си на небето, който се разглежда от цялото

ангелско войнство и от вашия себепожертвувателен Изкупител. Такова поведение би ви донесло печалба от гледна точка на света, но погледнато от небето това ще бъде огромна и невъзвратима загуба. "Господ не гледа като човек." Има сигурност в непрестанното упование в Бога. Постоянният страх от бъдещото зло изчезва. Тази взета "назаем" грижа и безпокойството ще престанат. Ние имаме небесен Отец, Който се грижи за децата Си. Той ще направи и наистина прави благодатта Си достатъчна във всяко време на нужда. Когато вземем в собствените си ръце управлението на нещата, които ни засягат, и разчитаме на собствената си мъдрост за успех, може би ще изпитаме безпокойство, предхождащо опасност и загуба, тъй като те със сигурност ще ни връхлетят.

От нас се изисква пълно и цялостно посвещение към Бога. Докато работеше и страдаше за нас, Изкупителят на грешните смъртни проявяваше себеотрицание и целият Му живот бе една непрестанна сцена на труд и лишение. Ако бе решил, можеше да премине земните Си дни в леност и охолство и да получи всички удоволствия и наслади на този живот. Той обаче не го направи. Не мислеше за собственото Си удобство. Живя не за да прослави Себе Си, а да върши добро и да спася другите от страдания, да помага на най-нуждаещите се. Изтърпя докрай. На Него дойде наказанието, докарващо нашия мир и Той понесе беззаконието на всички нас. Горчивата чаша трябваше да бъде изпита от нас. Греховете ни бяха в нея. Но нашият скъп Спасител взе чашата от нашите устни и сам я изпи. Вместо нея ни дава чашата на милостта, благословието и спасението. О, каква голяма жертва за падналото човечество! Каква любов, каква чудна и несравнима любов! След цялата тази промяна на страдание, изявяваща любовта Му, дали ще избягаме от дребните изпитания, които трябва да понесем? Възможно ли е да обичаме Христос и да откажем да вдигнем кръста? Възможно ли е да искаме да сме с Него в слава и да не Го последваме от съдебната зала до Голгота? Ако Христос е в нас, надеждата на славата, ние ще живеем като Него; ще подражаваме на Неговия живот на саможертва, за да бъдем благословение за хората; ще прием от чашата и ще кръстим с кръщението; ще приемем с радост живота на посвещение, изпитание и себеотрицание заради Христос; ще направим всички възможни жертви, за да спечелим небето.

9. Любов към грешниците

Показано ми бе, че докато сестра Дж. и брат и сестра К. виждат грешките на другите, често не правят усилия да поправят тези грешки и да помагат на онези, които имат нужда от помощ. Изоставят ги прекалено често, държат ги на ръка разстояние и смятат, че няма смисъл да се опитват да правят каквото и да било за тях. Това е погрешно.

Правят грешка по този въпрос. Христос заяви: "Ни съм дошъл да призова праведните, но грешниците на покаяние." Господ желае да помагаме на онези, които имат най-голяма нужда от помощ. Макар и да забелязвате заблудите и грешките на другите, вие се затваряте прекалено много в себе си и ставате твърде егоистични в наслаждението си от истината. Бог не одобрява това задоволство от истината и липсата на саможертви за помагане и укрепване на тези, които имат нужда от сила. Ние не сме оформени по един и същ начин и мнозина не са били възпитани правилно. Възпитанието им не е било достатъчно. На някои е бил предаден раздразнителен характер, а възпитанието им в детството не ги е научило на самоконтрол. При този огнен характер завистта и злобата често се съединяват. Други грешат в друга област. Някои са нечестни в работата и мамят в търговията. Други проявяват произвол в семействата си и обичат да командват. Животът им съвсем не е наред. Възпитанието им е било съвсем погрешно. На тях не им е било казвано, че е грях да се поддадат на тези лоши черти, затова грехът не им се струва прекалено лош. Други, чието възпитание не е толкова погрешно и са получили по-добро обучение, развиват характер с по-малко отрицателни черти. Християнският живот на всички се повлиява за добро или за зло от предишното им възпитание.

Исус, нашият Застъпник, познава всички обстоятелства и се отнася към нас според притежаваната от нас светлината и обстоятелствата, в които се намираме. Някои са много по-добре възпитани от други. Докато са непрестанно измъчвани, тормозени и са в беди поради лошите си черти в характера и е необходимо да воюват с вътрешните врагове и с покварата в естеството си, то други нямат и половината от тези битки. Те живеят почти свободни от трудностите, изпитвани от техните братя и сестри, които не са така добре възпитани. В много случаи те не правят и половината усилия да победят и да живеят по християнски каквито правят тези нещастни хора, които споменах. Последните почти винаги не се показват в добра светлина, докато другите се представят много по-добре, защото това е естествено за тях. Те не правят и половината усилия да бдят и да подчиняват тялото си, но в същото време сравняват живота си с живота на хора, които са по-зле възпитани и обучени лошо, и се ласкаят от този контраст. Говорят за провалите, грешките и злините на нещастниците, но не мислят, че имат друго задължение освен това да размишляват за тези злини и да отбягват провинилите се.

Видната позиция на вашето семейство в църквата ви вменява в дълг да носите бремето - не да носите товарите на онези, които могат сами да си ги носят, а да помагате на хората, които имат най-голяма нужда от помощ, които са по-малко благодетелствани от живота, които се

заблуждават и грешат и може би са ви наранили и са изпитали търпението ви до краен предел. Исус изпитва съжаление точно към тези хора, тъй като Сатана има повече власт над тях и постоянно се възползва от слабостите им и насочва злините си, за да ги нарани там, където са най-слабо защитени. Исус упражнява силата и милостта Си точно към тези достойни за съжаление личности. Когато попита кой обича повече, Симон отговори: "Оня, комуто е простил повече." Така ще бъде. Исус не отбягваше слабите, нещастните и безпомощните, а помагаше на тези, които имаха нужда от помощ. Той не ограничаваше посещенията и усилията Си до една категория от по-интелигентни и по-малко грешни за сметка на нещастните. Не се питаше дали е приемливо за Него да бъде приятел на най-бедните, най-нуждаещите се. Той търсеше точно тях - загубените овце от израилевия дом.

Пренебрегнали сте точно тази работа. Избягвате неприятните отговорности, не отивате при грешащите, не ги посещавате, не проявявате интерес и любов към тях и не ги опознавате. Нямате дух на христово подобно прощение. Според набелязания от вас начин на действие всички трябва да се извисят, за да можете да хвърлите върху тях мантията на благотворителността. От вас не се иска да покривате греха, а да упражнявате тази състрадателна любов към грешащите, която Христос е проявил към вас.

Около вас има възможно най-благоприятните обстоятелства за развитие на добър християнски характер. Вие не изпитвате притеснителна нужда, нито душите ви са в тревога и опечалени от поведението на непослушни, буйни деца. В семейството си нямате гласове на несъгласие. Притежавате всичко, което едно сърце може да пожелае. И все пак, въпреки всички благоприятни обстоятелства, вие имате грешки и заблуди и трябва да победите много неща, за да се освободите от духовна гордост, егоизъм, прибързаност, завист и лоши мисли.

Брат К. не е извършил греха на говоренето на лоши неща, за да се покайва за него както мнозина други, но на него му липсва желание да помага на онези, които имат най-голяма нужда от помощ. Той е егоист. Обича дома си, обича спокойствието, почивката, липсата на грижи, трудности и изпитания. Затова си угажда прекалено много. Не носи никакви отредени му от Небето тежести. Отбягва неприемливите отговорности и се затваря прекалено много в любовта си към спокойствието. Той е прекалено щедър с парите, но когато е нужно да се лиши от нещо, за да направи някое необходимо добро, когато се изисква истинска жертва от негова страна, няма никакъв опит в тези неща и е необходимо да го придобие.

Страхува се, че ще бъде обвинен, ако се осмели да помогне на грешащите. "Понеже ние силните сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си.

Всеки от нас да угажда на ближния си с цел към това, което е добро за назиданието му. Понеже и Христос не угоди на Себе Си, но както е писано: Укорите на ония, които укоряваха тебе, паднаха върху Мене." Всички участници в това велико спасение трябва да направят нещо, за да помагат на онези, които са се хванали за полите на Сион. Не бива да отблъскват ръцете им и да ги избутват настрана, без да направят усилия да победят и да се подготвят за съда. Наистина не бива! Докато блеят в кошарата, трябва да бъдат насърчавани и укрепвани с всички възможни средства, които е по силите ни да отдадем. Вие като семейство имате прекалено строги правила и твърдо установени възгледи, които не могат да бъдат приспособени към всеки отделен случай. Липсват ви любов, любезност, нежност и състрадание към тези, които не напредват толкова бързо, колкото би трябвало. Този дух преобладава до такава степен, че вие изсъхвате духовно, вместо да процъфтявате в Господа. Вашите интереси, усилия и безпокойства са за семейството и за роднините. Вие обаче не приемате идеята да се обърнете към хората около вас и да победите нежеланието си да оказвате влияние извън кръга на вашите най-близки. Вие превръщате в идол вашите собствени неща и се затваряте в себе си. основната ви грижа е Господ да спаси вас и вашето. Този дух ще трябва да умре, за да можете да процъфтявате в Господа и да напредвате духовно, църквата да расте и към нея да се прибавят спасяемите.

Прекалено сте ограничени, за да работите за други. Необходимо е да промените начина си на действие. Вашите роднини не са по-скъпи в Божиите очи от всички останали бедни души, които се нуждаят от спасение. Трябва да стъпчем с нозете си собственото "аз" и егоизма и да онагледим с живота си духа на себепожертвувателност и безкористна благотворителност, проявяван от Исус, когато бе на земята. Всички трябва да се интересуват от роднините си, но не бива да допускат да се ограничават само с тях, сякаш те са единствените, които Исус е дошъл да спаси.

10. Религия в ежедневието

Брат и сестра Л., показано ми бе, че има какво да направите, за да поставите ред в дома си. Брат Л., Ти не представяш истината по подходящ начин. Обичаш истината, но тя няма осова осветяващо влияние върху живота ти каквото трябва да има, ако искаш да се подготвиш за обществото на небесните ангели в царството на славата. Ти си чепат клон и се нуждаеш от много кастрене и престой в Божията работилница, докато грубите ръбове се махнат, неравната повърхност стане гладка и ти бъдеш обявен за годен за небето.

Трябва да внимаваш да не говориш навсякъде по темата за настоящата истина. Можеш да направиш повече, като живееш според истината, отколкото ако говориш за нея пред други. Можеш да постигнеш изключително много чрез личен пример. Трябва да бъдеш много прецизен в деловите си начинания и да ги провеждаш според принципите на твоята вяра. Бъди верен в сделките, усърден в работата, винаги помнеш, че си наблюдаван не само от очите на работодателя, но и от Божиите очи, които са върху всички дела в живота ти. Божии ангели гледат работата ти. Всичко в нея трябва да бъде белязано с истинност и верност и това трябва да е съставна част от религията ти. "Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен." Бог иска да те направи праведен, свят и истинен.

Ти не говориш мъдро и разумно на съпругата и децата си. Необходимо е да развиваш в себе си добротата и любезността. Децата ти нямат пред себе си най-най-доброто влияние и пример. Трябва не те да те контролират, а ти да ги контролираш, но не грубо, не тиранично, а с твърдост и целенасоченост.

Сестра Л., има да водиш голяма битка, за да победиш. Допуснала си собственото "аз" да надделее. Твоята упорита воля е най-големият ти враг. Имаш невъздържан нрав и не контролираш езика си. Липсата на самоконтрол нанася голяма вреда на тебе и на семейството ти. Щастието, спокойствието и мирът са обитавали само за кратко време в дома ти. Ако някои се противопостави на волята ти, ти се раздраваш бързо и започваш да говориш и да действаш като обзета от демони. Ангелите се отвръщат от тази сцена на разногласие, в която се разменят гневни думи. Много пъти си прогонвала от семейството си скъпите небесни ангели, като си се отдавала на гнева.

Гневът поражда гняв. Същият дух, който си проявявала, се връща отново към теб. Децата ти виждат толкова малко привързаност, нежност и доброта, че няма какво да ги спечели за истината или да им вдъхне уважение към твоя авторитет. От толкова дълго време споделят от лошите ти плодове, че нравът им е съвсем вгорчен. Не са изцяло покварени. Под грубата външност има добри импулси, които могат да бъдат открити и изкарани наяве. Ако религиозният ти живот бе по-малко променлив и представящ Христовия живот, нещата в семейството ти щяха да бъдат различни. "Каквото посее човек, това ще и да пожъне." Каквито семена посееш, такава жътва ще събереш. Ако нежните думи са нещо обичайно в дома ти, тогава ще получиш и съответния плод.

Върху тебе лежи тежка отговорност. Като имаш предвид това, колко внимателна трябва да бъдеш във всичките си думи и действия. Какви семена посяваш в сърцата на децата си? Времето за жътва - о, помни, времето за жътва не е

далеч. Не сей лошо семе. Сатана е готов да върши това. Сей само добри, чисти семена.

Ти, моя скъпа сестро, си ревнива, завистлива и критикарски настроена. Мислиш, че си пренебрегвана и презирана. Ти си прекалено много пренебрегвана, но за себе си трябва да направиш нещо, което никой друг не може да направи. Ще са необходими усилия, упоритост и усърдие, за да победиш твърдо установените навици, които са станали като втора природа. Ние изпитваме най-нежни чувства към тебе - такава каквато си, с всичките ти грешки и слабости. Макар че си позволяваме да ти говорим за грешките, ние сме решили да ти помогнем по всички възможни начини.

Показано ми бе, че не притежаваш тази любов към родителите, която би трябвало да имаш. Злото в характера ти се проявява в крайно неестествен вид. Ти не си нежна и не уважавааш родителите си. Каквито и да са недостатъците им, нямаш извинение за отношението си към тях. То е крайно безчувствено и неуважително. Ангелите се отвърщат от тебе с тъга и повтарят думите: "Каквото посеете, това ще пожънете." Ако времето позволи, ще получиш от децата си същото отношение каквото ти имаш към родителите си. Не си разбрала как можеш да направиш родителите си щастливи, нито си пожертвала своите желания и удоволствия, за да постигнеш тази цел. Дните им на земята не са много и ще бъдат изпълнени с грижи и тревоги дори да направиш всичко по силите си, за да направиш по лек пътя им към гроба. "Почитай баща си и майка си, за да се продължат дните ти на земята, която ти дава Господ твоя Бог." Това е първата заповед с обещание. Тя е обвързваща за децата и младежите, за хората на средна възраст и за възрастните. Няма период от време, когато децата имат право да не почитат родителите си. Това сериозно задължение е обвързващо за всеки син и дъщеря и е едно от условията да се удължи животът им на земята, която Господ ще даде на верните. Това не е маловажна тема, а въпрос от жизнено значение. Послушанието е условие за изпълнение на обещанието. Ако се подчините, ще живеете дълго в земята, която Господ вашият Бог ви дава. Ако не се подчините, няма да продължите живота си в тази земя.

Сестро моя, ето ти една тема за молитвен размисъл и искрено обмисляне. Изследвай усърдно сърцето си в светлината на вечността. Не крий нищо от проучването си. Изследвай, о, изследвай, защото животът ти зависи от това, осъди се, издай присъда над себе си и тогава с вяра поискай очистващата Христова кръв да премахне петната от християнския ти характер. Не се ласкай и не се оправдавай. Отнасяй се истинно към собствената си душа. И тогава, когато се видиш като грешник, падни съвсем сломена в подножието на кръста. Исус ще те приеме - изцяло омърсена - ще те измие с кръвта Си, ще те очисти

от всяка нечистота и ще те направи годна за обществото на небесните ангели в чистото и съвършено небе. Там няма дисхармония и разногласие. Всичко е здраве, щастие и радост.

Сестра Л., Ти не си безразлична към спасението си. Понякога правиш искрени усилия и се смиряваш пред църквата и пред Бога, но не получаваш насърчението, от което имаш нужда и което Исус би ти дал изобилно, ако бе на земята. В църквата любовта е недостатъчна. Любовта към грешащите е покрита с егоизъм. Сред Божия народ има сериозна липса на тази скъпоценна добродетел. Мислиш, че Божият народ е безразличен към тебе и душата ти се бунтува срещу това. Те не се отнасят и не говорят правилно. Не постъпват правилно. Не са оправдани по този въпрос. Небето гледа с неодобрение. Исус те съжالياва. Той те кани, изморена и обременена, да отидеш при Него и да се научиш от Него, смирения и кротък по сърце, и да намериш покой за душата си. Христовото иго е благо и бремето Му е леко. Когато си объркана, обезпокоена и смутена, отиди при Този, Който бремето. Разкажи всичко на Исус. Твоите братя и сестри може и да не оценяват усилията ти и може никога да не разберат колко усърдно ще опитваш да победиш. Въпреки всичко това не бива да се обезсърчаваш. Ако Исус знае, ако е запознат с искрените ти усилия, можеш да бъдеш доволна.

В живота ти трябва да настъпи цялостна реформация, преобразяване чрез обновяване на ума. Бог изисква людетe Му да ти помогнат, защото се нуждаеш от помощ, и ти трябва да се смириш достатъчно, за да ти бъде помогнато. Когато си изкушавана да отпуснеш юздите на езика, о! помни, че записващият ангел регистрира всяка дума. Всичко е записано в книгата и ако не бъде измито от Христовата кръв, ще го прочетеш отново. Сега записът ти на небето е опетнен. Искреното покаяние пред Бога ще бъде прието. Когато се каниш да говориш раздразнително, затвори устата си. Не произнасяй нито дума. Помоли се преди да проговориш и небесните ангели ще дойдат да ти помогнат и ще прогонят злите ангели, които те водят към обезславяне на Христос, опетняване на делото Му и отслабване на собствената ти душа.

Трябва да извършиш и нещо определено - да изповядаш със смирение непочтителното си отношение към твоите родители. Няма причина за такива неестествени прояви към тях. Това е един чисто сатанински дух и ти си се отдала на него, защото майка ти не одобрява твоето поведение. Чувствата ти се проявяват не само в определена неприязън и решително неуважение, но и омраза, злоба, завист, ревност, които се проявяват в твоите постъпки, поради които родителите ти страдат от лишениe. Не ти се иска да им помогнеш да бъдат щастливи или поне да се чувстват удобно. Чувствата ти са променливи. Понякога сърцето ти

се смекчава, след това се затваря, когато видиш някаква грешка в тях, и ангелите не могат да му дадат и една искрица любов. Зъл демон те контролира и ти мразиш и си мразена. Бог е отбелязал непочтителните ти думи и лошите постъпки към твоите родители, които ти е наредил да почиташ. Ако не осъзнаеш този голям грях и не се покаеш от него, образът ти ще става все по-тъмен, докато накрая бъдеш оставена в собствените си зли пътища.

Господ е готов да помогне на всички, които се нуждаят от помощ. Ако видиш своята нищета и окаяност пред Бога и искрено се хванеш за силата Му, Той ще ти помогне, ще те благослови и ще ти придаде сила, за да можеш с добрите си дела да водиш и други до прослава на нашия небесен Отец. Ще се вгледаш ли в себе си? Ще предадеш ли волята и пътищата си на Бога? Ще потърсиш ли чистата и неопетнена религия пред Бога? О, каква ще е ползата да живееш в това окаяно състояние! Самата ти не изпитваш щастие от този начин на живот и хората около тебе не са щастливи от твоето присъствие. Наистина ти сама си създаваш голяма част от страданията. Живот като твой не струва много. Тогава защо не се примириш с Бога? Умри за собственото "аз" и се преобрази, за да може Исус да те изцери. Той иска да те спаси, ако се съгласиш да бъдеш спасена по определения от Него начин. Дано Моля се Господ да ти помогне да видиш и да поправиш всичките си грешки.

Брат Л., трябва да си бърз на слушане, бавен на говорене, бавен на гневене. Внимавай в думите си. Не допускай Сатана да те направи камък за препъване за другите. Има провал в деловите ти сделки. Ти пренебрегваш работата си. Свършваш с нея колкото можеш по-бързо, като мислиш, че нещата ще се оправят, макар че не всичко е свършено добре. Липсва ти прецизност. Трябва да култивираш в себе си вкус и ред във всичко, което вършиш. Онова, което изобщо си струва да бъде направено, трябва да бъде направено добре. Ако ти ли липсва честност в деловата работа, ще ти липсва и в религиозния живот и в Божия ден везните на светилището ще открият факта, че не си достоен. Този недостатък е укор за вярата ти. Невярващите отдават това на нечестие и заявяват: "Ако такива хора спазват съботата, аз предпочитам да не съм като тях."

Когато изпитват произведенията ти и ги намерят за дефектни в трайност, красота и ред, хората казват, че си измамник и мнозина чуват обвиненията им. Много клетви са произнесени за работата ти и Бог е бил поруган. Ти не искаш да си нечестен, но в работата ти има ленивост. Мислиш, че работодателите ти са прекалено взискателни и че знаеш не по-зле от тях кое е добро. Затова този отпуснат, свободен, неизгладен стил на работа до голяма степен характеризира работата ти. Трябва да се поправиш по този въпрос. Трябва да бъдеш честен в цялата си работа

и да я завършваш така, че да устои и на Божията проверка. Не върши каквото и да било с пренебрежение. Бъди верен и в най-малкото.

Опитай се да помогнеш на съпругата ти в предстоящия ѝ конфликт. Бъди внимателен в думите си, култивирай благородство в обноските, вежливост, доброта и ще бъдеш възнаграден за това.

11. Реформа в дома

Брат М., според това, което ми бе показано, за тебе трябва да се извърши едно голямо дело, преди да бъдеш приет пред Божиите очи. Личното "аз" стои на преден план. Имаш прибързан, раздразнителен характер и си произволен и тираничен в семейството си. Сестра М. е ленива и небрежна в дома си. Няма в себе си чертите на ред и чистота. И все пак тя може да постигне одобрение в тези неща. Брат М., ти хокаш жена си, ти си диктатор и не притежаваш тази любов, която би трябвало да имаш. Тя се страхува от потисническия ти дух, но не прави нужното, за да поправи погрешните си навици, които правят дома да изглежда безвкусен и неприятен.

Брат М., ти не действаш разумно по отношение на семейството си. Децата ти не те обичат. Изпитват повече омраза отколкото любов. Съпругата ти не те обича. Не постъпваш така, че да бъдеш обичан. Ти си краен. Ти си строг, взискателен и произволен с децата си. Говориш им за истината, но не прилагаш принципите ѝ в ежедневието си живот. Не си търпелив, въздържан и прощателен. От толкова дълго си подхранвал този дух, ти си така готов да избухнеш, ако бъде провокиран, че изглежда много съмнително, че ще направиш усилия да придобиеш Христовия ум. Не притежаваш силата на издръжливостта, търпението, добротата и любовта. Необходимо е да придобиеш тези добродетели, преди да станеш истински християнин. Запазваш думите на насърчение и любезността за тези, които нямат по-голямо право на тях от собствената ти съпруга и децата. Научи се изричаш любезни думи, да поглеждаш одобрително с очи, да хвалиш и да изразяваш одобрение към собственото си семейство, защото тези неща ще се отразят значително на щастието ти. Никога не допускай думи на порицание или заяждане да излизат от устата ти. Подчинявай желанието си да ръководиш и да тъпчеш с желязна пета навсякъде където можеш. Имаш крайно неприятен характер и си скъперник. С някои се отнасяш егоистично и скъпернически, а за други, които желаяш да имат добро мнение за тебе, си готов да жертваш всичко, дори нещата, от които семейството ти се нуждае. Щедър си в случаите, когато можеш да получиш похвалата и одобрението на хората. Ако можеше да си купиш небето чрез големите жертви за онези, към които решаваеш да бъдеш

щедър, със сигурност щеше да го спечелиш. Не възразяваш, когато изпадаш в най-голямо неудобство, за да могат други да се възползват, ако по този начин можеш да се самовъзвеличиш. В това отношение ти даваш десятък от копъра и гъозума, а пренебрегваш по-важните неща - справедливостта и любовта към Бога.

Ти не си само едно присъствие в семейството си. Има какво да направиш там. Първо направи съпругата си спокойна и щастлива. След това размисли за състоянието на децата си. Снабди ги с достатъчно храна и дрехи. После, ако можеш да не лишаваш съпругата и децата си, помагай на тези, които имат най-голяма нужда от помощ, и предоставяй услугите си там, където ще бъдат оценявани. Ще бъде похвално, ако си щедър, но първата ти и най-голяма грижа трябва да бъде семейството. Не бива да бъде ограбвано за сметка на други. Нека твоята благотворителност и щедрост се проявяват в собственото ти семейство. Давай им реални доказателства за твоята привързаност, интерес, грижовност и любов. Това е до голяма степен с твоето щастие. Престани да търсиш грешки и да хокаш съпругата си, защото дори само това е достатъчно да направи живота ти потруден, а нейния - ад.

Божиите ангели няма да обитават в семейството ти, докато не настъпи различен ред. Не от твоите средства има нужда. И все пак, когато бъдеш укорен, смяташ, че църквата иска твоите пари. Мамиш се по този въпрос. Ти си бил прекалено щедър, защото си мислил, че по този начин ще получиш спасение и ще си купиш добра позиция в църквата. Не, не е така! Има нужда от тебе, а не от малкото пари, които притежаваш. Ако искаш да се преобразиш чрез обновяване на духа и се обърнеш към Бога, трябва да бъдеш честен към себе си. Това е единственото, което църквата изисква. Ти се самозалъгваш. Ако някои има вид на благочестив, но не обуздава езика си, религията му нищо не струва. Отнасяй се към семейството си по начин, който небето одобрява, и така мирът ще настани в дома ти. Децата ти са имали твоя пример пред себе си - ти си обвинявал, хокал и проявявал раздражителност у дома, а в същото време си се обръщал към трона на благодатта, ходил си на събрания и си давал свидетелство в полза на истината. Тези прояви са подтикнали децата ти да презрат тебе и истината, която изповядваш. Те нямат доверие в твоето християнство. Вярват, че си лицемер и е вярно, че ти един жалко измамен човек. Не можеш да влезеш в небето с промяна по-малка от тази на Симон магьосникът, който смяташе, че Светият Дух може да се купи с пари. Семейството ти е видяло твоя тираничен дух, готовността ти да се възползваш от другите, скъперничеството към онези, с които понякога имаш делови отношения, и те те презират за това. И все пак те със сигурност ще тръгнат по стъпките на нечестие.

Работата ти не е такава, каквато трябва да бъде. За тебе е трудно да бъдеш честен и да обичаш милост. Ти си обезславил Божието дело с живота си. Спорил си за истината, но не с добър дух. Попречил си на души да я приемат, макар че без тебе сигурно биха го направили. Те се отдръпват, като посочват грешките и злините на изповядващите се за съботопазители и казват: "Те не са по-добри от мене. Лъжат, мамят, преувеличават, гневят се и се самовъзвеличават. Не желая такава религия." Така непосветеният живот на тези недостойни съботопазители ти прави камък за препъване пред грешниците.

Работата, която ти предстои, трябва да започне от семейството. Опитвал си се упорито да се промениш външно, но работата е била прекалено повърхностна и външна, а не сърдечна. Оправи сърцето си, смири се пред Бога и Го помоли благодатта Му да ти помогне. Също като лицемерните фарисеи не прави неща, за да изглеждаш посветен и праведен в очите на хората. Съкруши сърцето си пред Бога и знай, че не е възможно да измамиш святите ангели. Всичките ти думи и постъпки са отворени за проверка от тях. Мотивите, намеренията и целите на сърцето стоят разкрити пред погледа им. И най-тайните неща не са скрити от тях. О, раздери сърцето си и не бъди усърден да караш братята ти да мислят, че си прав, когато всъщност не си! Бъди изряден в семейството си. Наблюдаваш, за да видиш чуждите злини, но повече не прави така. Работата, която трябва да извършиш, е да победиш собствените си злини, да се пребориш със силните си вътрешни врагове. Отнасяй се силно към вдовицата и сирачето. Не покривай делата си с тънкото покривало на измамата, за да повлияеш на онези, които искаш да мислят, че си прав, макар че мотивите и действията ти няма да издържат на товара, който си поставил върху тях.

Прекрати всякакви раздори и се опитай да бъдеш миротворец. Обичай не на думи, а с дела и в истината. Делата ти трябва издържат на проверката на съда. Ще бъдеш ли честен към собствената си душа? Не се мами. О, помни, че Бог не е за подиграване! Притежаващите вечен живот ще имат всичко на разположение, за да поставят ред в домовете си. Те трябва да започнат от собствените си сърца и да продължат с тази работа, докато спечелят победи, истински победи. "Аз"-ът трябва да умре, а Христос трябва да заживее в тебе и да бъде като извор на вода, извираща за вечен живот. Сега имаш скъпоценни часове на благодатно време, които са ти дадени, за да оформиш добър характер дори и в тази напреднала възраст. Сега имаш дадено ти време, през което да изкупваш благовремието. Не можеш със собствени сили да премахнеш заблудите и лошите черти. Те са се увеличавали в тебе от години, защото не си виждал тяхното отвратително естество и със сила от Бога не си премахнал решително. С жива вяра

трябва да се хванеш за мощната да спасява десница. Смири своето нещастно, гордо, самодоволно сърце пред Бога. Наведи се ниско, много ниско пред нозете Му, съвсем съкрушен в греховете си. Посвети се на делото на подготовка. Не почивай, докато не си в състояние наистина да кажеш: Спасителят ми живее и поради Неговия живот аз също ще живея.

Ако загубиш небето, губиш всичко. Ако спечелиш небето, печелиш всичко. Умолявам те, не прави грешка по този въпрос. Тук става дума за вечните неща. Бъди старателен. Дано Бог на благодатта да просвети разсъдъка ти така, че да различаваш вечното и със светлината на истината собствените ти многобройни грешки да ти се открият такива, каквито са, за да направиш необходимото усилие да ги премахнеш и на мястото на този лош, горчив плод да дадеш плод, който е скъпоценен за вечен живот. "По плодовете им ще ги познаете." Всяко дърво се познава по плодовете си. Какви плодове ще се намират на дървото ти отсега нататък? Дадените от тебе плодове ще определят дали си добро дърво или такова, за което Христос ще каже на ангела Си: "Отсечете го, защото да изтощава земята?"

12. Нарушена съвест

Скъпи брат Н., дългът ме принуждава да се обърна към тебе с няколко реда. Показани ми бяха някои неща във връзка с тебе, за които не смея да замълча. Показано ми бе, че Сатана се е възползвал от тебе, защото съпругата ти не е приела истината. Ти бе хвърлен в обществото на една покварена жена, чиито стъпки водят към ада. Тя показваше голяма симпатия към тебе поради съпротивата, която ти срещаше от страна на съпругата си. Подобно на змията в Едем тя се представи с очарователни обноски. Създаде в ума ти впечатление, че си оскърбен; че съпругата ти не оценява чувствата ти и не отвърща на привързаността ти; че в брачните ви отношения е направена грешка. Накрая си въобразил, че брачната клетва, валидна за цял живот по отношение на тази, която си взел за своя жена, е само жулеща верига. Ти потърси съчувствие при този явен ангел на думите. Изля в ушите ѝ онова, което би трябвало да се доверява единствено на съпругата, която си се врекъл да обичаш, почиташ и пазиш, докато и двамата сте живи. Забравяш да бдиш и постоянно да се молиш, за да не ВЛЕЗЕШ в изкушение. Душата ти бе опетнена от престъпление. Ти изцапа жизнения си доклад на небето със страшно петно. Въпреки това смирението и покаянието пред Бога ще бъдат приемливи за Него. Христовата кръв може да отмие тези грехове.

Ти си паднал, паднал си ужасно. Сатана те подмами в мрежата си и след това те остави да се разплиташ доколкото можеш. Ти си бил измъчван, объркван и изкушаван

страшно. Виновната съвест те измъчва. Ти не си вярваш и си въобразяваш, че всички останали не ти вярват. Подозрителен си към себе си и си мислиш, че подозрението към тебе съществува и в сърцата на другите. Нямах доверие в себе си и си въобразяваш, че братята ти нямат доверие в тебе. Сатана често ти представя миналото и ти казва, че няма смисъл да се опитваш да живееш според истината и че пътят е прекалено тесен за тебе. Ти си бил победен. Сега Сатана се възползва от греховното ти поведение, за да те накара да вярваш, че изкушенията не те ловят. Ти си върху бойното поле на Сатана и си оплетен в страшен конфликт. Ти си строшил преградата, която се поставя върху всеки семеен кръг и която го прави свещен. Сега Сатана те тормози почти безспир. Нямах покой. Нямах мир и се опитваш да направиш братята си отговорни за противоречивите си чувства, съмнения и подозрения. Мислиш, че грешат и че те ни обръщат внимание. Бедата е в самия тебе. Искаш да действаш по собствения си начин, не раздираш сърцето си пред Бога и със смирение и разкаяние не се хвърляш съвсем съкрушен, грешен и омърсен върху Неговата милост. Ако упорстваш в усилията си да се спасиш сам, това със сигурност ще доведе до гибелта ти.

Престани със завистта и търсенето на грешки. Отвърни вниманието си от самия себе си и със смирено покаяние, разчитайки единствено на Христовата кръв, спаси собствената си душа. Извърши една цялостна работа за вечността. Ако изоставиш истината, ти си погубен, семейството ти е погубено. След като веднъж вече укрепленията, запазващи святостта, интимността и привилегиите на семейните отношения са били съборени, трудно е да бъдат построени отново, но със сила от Бога и само в Неговата сила, ти можеш да направиш това. Истината, святата истина, е твоята котва, която ще те спаси от понасяне по потока, водещ надолу към престъплението и унищожението.

Веднъж наранената съвест отслабва до голяма степен. Необходима е силата на постоянната бдителност и непрестанната молитва. Ти си на хлъзгаво място. Имаш нужда от цялата сила, която истината може да даде, за да те укрепи и да те спаси от пълния провал. Пред тебе има живот и смърт. Кое ще избереш? Ако бе проумял необходимостта от непоклатимото закотвяне върху принципите, без да действаш импулсивно и без да се обезсърчаваш лесно, но да се подготвят да издържиш на трудности, нямаше да бъдеш победен така, както това стана. Ти си действал импулсивно. За разлика от нашия безгрешен Образец ти не си желал да понесеш противоречието на грешниците против себе си.* Увещавани сме да помним Този, Който изтърпя това, за да не се изморим и да не отпаднем духовно. Ти си бил слаб като дете и не си притежавал силата на издръжливостта. Не си

почувствал необходимостта от укрепване, засилване, установяване, вкореняване и развиване във вярата.

Смятал, че е може би е твой дълг да преподаваш истината на хората, вместо сам да се учиш. Трябва да имаш желание да бъдеш ученик, да приемаш истината от други и да престанеш с търсенето на грешки, завистта и оплакванията и със смирение да приемеш засаденото слово, което може да спаси душата ти. От тебе зависи дали ще бъдеш щастлив или нещастен. Веднъж си се поддад на изкушение и сега не можеш да уповаваш на собствената си сила. Сатана има голяма власт над ума ти и няма да има какво да те задържи, когато се откъснеш от ограничаващото влияние на истината. То е било защита, която те е предпазвала от престъпление и беззаконие. Единствената ти надежда е да се стремиш към цялостно преобразяване и да изкупиш миналото чрез добре подреден живот и благочестиви думи.

Действал си импулсивно. Възбудата е била приемлива за начина ти на живот. Сега единствената ти надежда е да се покаеш искрено от миналите си нарушения на Божия закон и да очистиш душата си чрез послушание спрямо истината. Подхранвай в себе си чистота на мислите и на живота. Божията благодат ще бъде твоя сила, обуздаваща страстите и ограничаваща плътските желания. Искрената молитва и бдението по този въпрос ще доведе до помощ от Светия Дух, за да усъвършенства делото и да те направи подобен на твоя безпогрешен Образец.

Ако решиш да отхвърлиш святото обуздаващо влияние на истината, Сатана ще те плени по своя воля. Ще има опасност да дадеш пълна свобода на своите апетити и страсти, като отпуснеш юздите на страстите и на злите и отвратителни желания. Вместо външният ти вид да излъчва ведрина в изпитания и бедствия подобно на верния Енох, и лицето да сияе от надежда и онзи мир, който никога ум не може да схване, ти ще опетниш съвестта си с плътски мисли и похотливи желания. Ще носиш отпечатъка на сатанинското, а не на божественото.

"... чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света." Сега имаш привилегията чрез смирена изповед и искрено покаяние да дадеш дума и да се върнеш при Господа. Скъпоценната Христова кръв може да те очисти от всяка нечистота, да премахне всичко нечисто и да те направи съвършен в Него. Христовите милости все още са на твое разположение, ако желаеш да ги приемеш. Заради онеправданата си съпруга и заради децата си, плода на твоето тяло, престани да вършиш зло и се научи да вършиш добро. Ще пожънеш онова, което посееш. ако сееш за плътта, ще пожънеш от нея

тление. Ако сега сееш за Духа, ще пожънеш от Него вечен живот.

Трябва да победиш своята чувственост и търсенето на недостатъци. Ти се ядосваш, че другите не ти отделят цялото внимание, което мислиш, че заслужаваш. Не бива да се придържаш към преживяванията, основаващи се на чувства и напомнящи на фанатизъм. Действай ръководен от принципи, от всеобхватно разбиране. Изследвай Писанието и бъди способен със смирение и боязън да разясниш на всеки питащ основанията на надеждата, която имаш. Нека себевъзвеличаването умре. "Измивайте ръцете си, вие грешници, и очиствайте сърцата си, вие колебливи. Тъжете, ридайте и плачете. Смахът ви нека се обърне на плач и радостта ви на тъга." Когато бъдеш измъчван от изкушения и нечисти мисли, има само Един, при Който можеш да прибегнеш за облекчение и подкрепа. Бягай при Него в слабостта си. Когато си близо до Него, сатанинските стрели се чупят и не могат да те наранят. Занесени при Бога, твоите изпитания и изкушения ще те очистят и смирят, а няма да те унищожат или заплашат.

- Изразът е взет от Евр. 12:3. - Б.пр.

13. Предупреждения и изобличения

Скъпи брат О., Показано ми бе, че си потънал в тъмнина, която не намалява от лъчите светлина, идващи от Исус. Изглежда не осъзнаваше опасността, а бе в състояние на безгрижно безразличие, без да се трогваш или да проявяваш заинтересованост. Запитах за причината за това страшно състояние. Върната бях назад в годините и ми бе показано, че след като си приел истината, не си бил осветен чрез нея. Задоволявал си апетита и скверните си страсти до унищожаване на собствената си духовност. Показано ми, че Бог е дал светлина чрез предоставения на църквата дар, който наставлява, съветва, ръководи, изобличава и предупреждава. Свидетелствата, за които твърдиш, че вярваш, бяха от Бога, но ти не ги зачете и не живя според тях. Пренебрегването на светлината означава нейното отхвърляне. Отхвърлянето на светлината оставя човек пленник във веригите на мрака и неверието.

Показано ми бе, че си увеличил семейството си, без да осъзнаеш отговорността, която поемаш върху себе си. За тебе е невъзможно да се отнасяш справедливо към съпругата или децата си. Първата ти съпруга можеше да не умре, но ти я натовари с грижи и тежести, които доведоха до загуба на живота ѝ. Сегашната ти съпруга има трудна участ. Жизнените ѝ сили са почти изчерпани. Чрез така бързото увеличаване на семейството си, ти остана беден, а

майката, заета с отглеждане на по-младите членове от семейството, не е получила справедливо място в живота. Тя е отглеждала децата си при крайно неблагоприятни обстоятелства и докато е била загрята над печката. Тя не е могла да ги напътства, както би трябвало, нито да поправя навиците им на ядене и работа. Резултатът от яденето на нездравословна храна и нарушаването на установените от Бога закони за телата ни доведе до заболяване и преждевременна смърт на по-големите ти деца. Болестите са предадени на потомството ти и обилното хранене с месо е увеличило трудностите. Яденето на свинско е възбудило и засилило най-смъртоносните флуиди в организма. Потомството ти е лишено от жизненост още преди да се роди. Не си прибавил познание на добродетелта и децата ти не са били научени как да се запазят в най-добро здравословно състояние. Не бива дори късче свинско месо да се поставя на трапезата ви.

Децата ти са израснали, без да бъдат отгледани и възпитани така, че да станат християни. В много отношения добитъкът ти е бил третиран по-добре от децата ти. Не си изпълнил задълженията си към тях, а си ги оставил да растат в невежество. Не си осъзнал отговорността, която си поел, като си дал на света толкова многобройно стадо, а именно: да бъдеш до голяма степен отговорен за тяхното спасение. Не можеш да отхвърлиш тази отговорност. Ограбил си децата си от правата им, като не си интересувал от тяхното възпитание и не си напътствал търпеливо и усърдно да формират характер за небето. Поведението е допринесло значително за разрушаване на доверието им в тебе. Ти си взискателен, непоносим, тираничен. Ти беснееш, хокаш и укоряваш и по този начин отклоняваш чувствата им от себе си. Третираш ги сякаш нямат права и са машини, с които можеш да боравиш, когато си поискаш. Не проявяваш любов и нежност към тях. Любовта ражда любов, нежността ражда нежност. Проявяваният от тебе дух към децата ти ще се върне върху самия тебе.

Ти си в критично състояние, но не го осъзнаваш. За един невъздържан човек е невъзможно да бъде търпелив. Първо въздържание, след това търпение. Толкова дълго си живял само за себе си и си следвал въображенията на собственото си сърце, че не можеш да различиш сватите неща. Плътският ти апетит и страстите те контролират. Висшите усещания на ума е бил отслабен и контролиран от по-низшите сили на другите органи. Животинските наклонности набират сила. Когато се допусне разумът да бъде контролиран от апетита, висшите усещания за сватите неща се нарушават. Умът се принизява, чувствата стават несвяти, а думите и делата свидетелстват за онова, което е в сърцето. Бог е недоволен бива обезславен от твоите думи и поведение. Думите ти не са добре подбрани. Долните, вулгарни слова идват естествено върху устните ти

дори в присъствието на деца и младежи. Влиянието ти в това отношение е лошо.

Примерът ти не е добър и ти стоиш директно на пътя на децата си и на децата на съботопазителите, които търсят Господа. Не могат да се произнесат достатъчно строги думи на изобличение за поведението ти. "Защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата. Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща, а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща. И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат хората, ще отговорят в съдния ден. Защото от думите си ще се оправдаеш и от думите си ще се осъдиш." Сърцето ти трябва да бъде очистено и светено чрез послушание спрямо истината. Не може да те спаси нищо друго освен цялостно преобразяване - истинско осъзнаване на греховните ти пътища и цялостна промяна чрез обновяване на ума.

Ти си бил много ревностен в проповядване на идеята, че е необходимо да не се отричаме от вярата си чрез нашите дела. Превърнала си вярата си в извинение това, че не си дал на децата си възможност да се образуват в дори най-елементарните неща. Нуждаеш се от познание за самия себе си, но трябва да проумееш и нуждата от придобиването на такова познание. Децата ти се нуждаят от образование, но нямат възможността да го получат. С такъв голям недостатък те не могат да станат полезни членове на обществото, а религиозното им възпитание също ще куца. Върху тебе лежи тежка отговорност. Ти скъсяваш живота на съпругата си. Как може тя да прослави Бога в тялото и духа си, които са Негови?

Бог ви е дал светлина и познание. Твърдото ви убеждение е, че те идват директно от Него и ви наставляват да ограничавате апетита си. Знаете, че употребата на свинско месо е против ясната Му заповед, дадена не защото е искал да покаже Своята власт, а защото е вредно за всички, които го ядат. Консумирането му прави кръвта нечиста, така че скрофулоза и други болести увреждат организма и цялото тяло страда. Най-вече отслабват и се замъгляват фините, чувствителни нерви на мозъка и така светите неща не могат да бъдат разбирани, а се принизяват до равнището на прозаичното. Светлината, която показва, че болести се причиняват от употребата на тази отвратителна храна, дойде веднага след като Божия народ можеше да я понесе. Взел ли си предвид тази светлина?

Ти си тръгнал директно против светлината, която Бог е благоволил да даде относно употребата на тютюна. Задоволяването на апетита е замъглило дадената от Небето светлина и ти си превърнал в божество тази вредна привичка. Тя е твой идол. Поклонил си се на него, а не Бога, като в същото време изповядваш голяма вяра във

виденията, но постъпваш съвсем противно на нея. Години наред не си напреднал нито стъпка в благочестието, а си ставал все по-слаб и по-слаб, все по-мрачен и по-мрачен. Почувствал си се силно наскърбен от поведението на брат П., който се противопоставяше на истината. Според тебе неговото противопоставяне е причина за слабостта и обезсърчението на църквата. Вярно е, че той е голяма пречка за напредъка на Божието дело в _____. Но макар и да изповядваш, че познаваш истината и имаш опит в Божието дело, твоето поведението е било дори по-голяма пречка от неговото. Ако бе останал твърд в Божиите съвети и бе осветен чрез истината, в която твърдиш, че вярваш, брат П. не би имал всички тези съмнения. Позицията ти на защитник на виденията е камък за препъване пред невярващите. Показано ми бе, че брат ти се опита да устои под тежкото бреме, наложено му от тъжното състояние на църквата, но накрая почти падна под тежестта, която носеше, и напусна, за да спаси живота си. Видях, че Божията грижа е над брат и сестра Р. и ако вярата им остана непоклатима, те пак могат да видят Божието спасение в дома си и в църквата.

Показан ми бе случаят на брат и сестра С. Те преминават през тъмни води и вълните почти са ги потопили, но въпреки всичко Бог ги обича и ако му предадат пътищата си, Той ще ги изведе от пречистени от пещта на страданието. Брат С. е гледал откъм тъмната страна и се е съмнявал дали е Божие чадо - съмнявал се е в спасението си. Видях, че не трябва да прави прекалено много, за да вярва, а да се уповава на Бога както дете се доверява на родителите си. Безпокои се прекалено много. Чрез безпокойството си излиза от Божията десница и дава на неприятеля възможност да го изкушава и тормози. Бог знае за слабостта на телата и умовете ни и няма да изисква от него повече отколкото му е дадената сила да издържи. Опитвал се е да бъде верен и честен към вярата си. Провалил се е в живота си в много неща, като всичко това е станало от невежество. Що се отнася до възпитанието на децата му, той е смятал, че е длъжен да бъде строг и прекалил с дисциплината. Отнасял се е към малките грешки с прекалена строгост. Това е повлияло до известна степен за отклоняването на чувствата на сина от бащата. По време на боледуването си брат С. е имал болно въображение. Нервната му система е била напълно разстроена и той е мислил, че децата му не му съчувстват и не го обичат както би трябвало. Тези мисли обаче са били резултат от болестта. Сатана е искал да го унищожи и да обезсърчи и обезвери бедните му деца, но Бог не е допуснал това да се случи. Децата му носят по-тежко бреме от мнозина по-възрастни и те заслужават внимателно възпитаване, разумно обучение, примесено със съчувствие, любов и голяма нежност.

Майката има особена сила и мъдрост от Бога да насърчава и помага на съпруга си и да привлече децата към сърцето си и да укрепи чувствата им към родителите и едно към друго. Видях, че ангели на милостта летят на това семейство, макар че перспективите изглеждаха толкова мрачни и тъжни. Онези, които състрадават на брат С. никога няма да съжالياват за това, защото той е Божие чадо, възлюбено от Него. Лошото състояние на църквата е било пагубно за здравето му. Видях го как гледа откъм мрачната страна на нещата, без да си вярва и гледащ надолу към гроба. Не бива да размишлява за това, а да погледне към Исус, към непогрешимия пример. Трябва да насърчава радостта и смелостта в Господа - да говори с вяра и надежда, да се уповава на Бога и да не смята, че от него се изискват огромни и изтощителни усилия. Единственото, което Бог изисква, е просто упование - да се отпусне в ръцете Му с цялата си слабост, сломеност и несъвършенство. Тогава Исус ще помогне на безпомощния, ще го укрепи и ще утвърди онези, които чувстват, че са олицетворение на слабостта. Бог ще се прослави в неговата слабост и чрез търпението, вярата и подчинението, проявявани от него. О, това ще докаже силата на истината, която изповядваме. То е утеха в нужда; то е подкрепа, когато всяка земна опора, която ни е подпирала, бъде отместена.

Показан ми бе и случаят на брат Т. Той е изпаднал в робство, към което Бог не го е призовал. Бог не е доволен, когато възрастни бащи предадат настояничеството в ръцете на неосветени деца дори и те да изповядват истината. Но когато поверените от Господа средства на народа Му се поставят в ръцете на невярващи деца, които са врагове на Бога, Той бива обезславен, защото онова, което трябва да остане сред Божиите люде, отива при неприятеля.

Брат Т. е влязъл в ролята на измамник. Използвал е тютюн, но е карал братята си да мислят, че това не е вярно. Видях, че този грях е попречил на напредъка на благочестието му. В напредналата си възраст той има да извърши едно дело - въздържане от плътски страсти, които воюват против душата. Обича истината и е страдал за нея. Сега трябва така да погледне на вечната награда, небесното съкровище, безсмъртното наследство, нетленния венец на славата, че да може с радост да пожертва задоволяването на покварения апетит, за да не би последиците от страданието да бъдат много по-големи, както и да постигне очистване на плътта и духа.

Показаха ми неговата снаха. Тя е възлюбена от Бога, но я държат в унижително робство, в страх, трепет, отчаяние, съмнение и състояние на нервност. Тази сестра не бива да мисли, че трябва да подчини волята си на невярващия младеж, който има по-малък житейски опит от

нея. Тя трябва да помни, че бракът не унищожава нейната индивидуалност. Задълженията към Бога стоят над всички земни задължения. Христос я е изкупил със собствената си кръв. Тя не принадлежи на себе си. Не уповава изцяло на Бога, а предава убежденията си, съвестта си на непоносим и тираничен мъж, подбуждан от Сатана всеки път, когато сатанинската сила може да действа чрез него, за да плаши тази плаха и свита душа. Толкова често е била хвърляна във възбуда, че нервната ѝ система е разбита и тя се е превърнала в развалина. Божията воля ли е тази сестра да бъде в такова състояние и Бог да бъде лишен от нейното служене? Не! Женитбата ѝ беше сатанинска измама. И въпреки това сега трябва да постъпва по най-добрия начин, като се отнася нежно към съпруга си и да го прави щастлив, но без да престъпва съвестта си. Ако той остане в това състояние на бунт, този свят ще бъде единственият "рай", който ще заслужи. Не е по Божията воля тази жена да се лишава от привилегиите на молитвените събрания, за да угажда на непоносим съпруг, притежаващ нрава на дракон. Бог иска тази плаха душа да дойде при Него. Той ще ѝ бъде убежище. Той ще бъде като "сянка от голяма канара в изтощена земя". Имайте вяра, уповавайте на Бога и Той ще ви даде сила и ще ви благослови. И трите ѝ деца са възприемчиви към истината и Божия дух. Ако тези деца могат да живеят в подходяща среда, подобно на децата на мнозина пазещи съботата, те биха повярвали и биха се включили в Господното войнство.

Тogaва ми бе показано младо момиче в същата къща, което се бе отклонил от Бога и бе обгърнато от тъмнина. Ангелът каза: "Тя се държеше добре за известно време. Какво се случи с нея?" Върната бях назад във времето и видях, че ставаше въпрос за промяна на обстановката. Тя общуваше с младежи като нея, които бяха изпълнени с веселие, закачки, гордост и любов към света. Ако бе зачитала Христовите думи, нямаше да се предаде на неприятеля. "Бдете и молете се да не паднете в изкушение." Изкушенията може да са навсякъде около нас, но това не означава, че ние трябва да им се поддадем. Истината си заслужава всички жертви. Влиянието ѝ не принизява, а издига, облагородява, пречиства и издига до безсмъртие и до Божия трон. Ангелът каза: "Христос ли ще притежавате или света?" Сатана представя света на нещастните смъртни в най-привлекателните му и приятни черти. Те го наблюдават и неговите залъгалки и дрънкулки затъмняват небесната слава и онзи живот, който е вечен като Божия трон. Животът на мир, щастие, неизразима радост, която няма да познава скръбта, тъгата, болката и смъртта, бива пожертван за краткия живот на грях. Всички, които се отвърнат от земните удоволствия и заедно с Мойсей избераат да страдат с Божия народ, а не да се наслаждават за кратко време на удоволствията на греха, ще

получат подобно на верния Мойсей нетленен венец на безсмъртие и далеч по-голямата вечна тежина на слава.

Майката на това момиче е била от време на време възприемчива към влиянието на истината, но скоро е загубила тези впечатления в резултат на нерешимостта си. Тя е нерешителна, прекалено колеблива и се влияе твърде много от невярващи. Трябва да развива решителност, смелост, целенасоченост, които да не бъдат отклонявани наляво или надясно от обстоятелствата. Не бива да е в такова колебливо състояние. Ако не се поправи по този въпрос, ще бъде лесно впримчена и пленена от Сатана според волята му. Трябва да има упоритост и твърдост в делото по побеждаване или ще бъде победена и ще загуби душата си. Спасението не е детска игра, за която можем да се захващаме и да напускаме, когато си поискаме. Целеустремеността и неуморните усилия са това, което накрая ще постигне победата. Само този, който издържи до края ще бъде спасен. Само тези, които търпеливо продължат да вършат добро, ще имат вечен живот и ще получат нетленната награда. Ако тази скъпа сестра бе вярна на убежденията си и притежаваше твърдост, можеше да упражнява спасително влияние в семейството си и над съпруга си и можеше да бъде от особена помощ за дъщеря си. Всички заети във воюването против Сатана и войнството му трябва да свършат една определена работа. Не бива да се разтапят като восъка, който може да придобие всякаква форма под влиянието на огъня. Трябва да издържат на трудностите като верни войници, да стоят на поста си и винаги да проявяват вяност.

Божият Дух се бори с всички от това семейство. Той ще ги спаси, ако желаят да бъдат спасени по определения от Него начин. Сега е благодатният час. Сега е денят на спасението. Сега, сега е Божието време. От Христово име ги умоляваме да се примирят с Бога, докато могат, и със смирение, боязън и страхопочитание да изработват своето спасение. Показано ми бе, че Сатана действа църквата да бъде в състояние на безчувственост, за да може да може да задържа младежите в своите редици. Видях, че младите са податливи на влиянието на истината. Ако родителите се посветят на Бога и работят заинтересувани от преобразяването на децата си, Бог ще им се разкрие и ще възвеличи името Си сред тях.

После ми бе показан случаят на брат У., чиито ръце са завързани от Сатана и е воден настрана от Бога и братята си. Брат В. е имал влияние, което до голяма степен е помрачило с неверие разума на този брат. Върната бяха назад и ми бе показано, че по отношение на този брат не е действано по най-мъдрия начин. Нямаше убедителна причина да бъде изоставен от църквата. Трябва да бъде насърчаван и дори да се настоява той да се свърже с братята си в църквата. Той беше много по-годен да влезе в

църквата от няколко други, които се свързаха с нея. Не разбираше нещата ясно и неприятелят използва това недоразумение в негова вреда. Бог, Който чете сърцата, е по-доволен от живота и поведението на брат У. отколкото от живота на някои църковни членове. Божията воля е той да се свърже по-тясно с братята си, за да бъде сила за тях и те да бъдат сила за него.

Съпругата на брат У. може да бъде докосната от истината. В много отношение нейното поведение не е толкова противоречиво колкото поведението на някои, които твърдят, че вярват в цялата истина. Въпреки това тя не бива да гледа недостатъците и грешките на тези, които изповядват по-добри неща, но искрено да запита: "Що е истина?" Тя може да оказва добро влияние на съпруга си. Осветени чрез истината, тези души могат със сила от Бога да бъдат стълбове в църквата и да имат спасяващо влияние върху другите. Тези скъпи души са отговорни пред Бога за оказваното от тях влияние. Те или събират с Христос, или разпиляват. Бог изисква силата на влиянието им във връзка с делото да бъде на страната на истината. Исус ги е изкупил със собствената Си кръв. Те не са свои си, защото са били купени с цена. Затова трябва да прославят Бога в телата и душите си, които са Негови. Ние работим за вечността. От най-голямо значение е всеки час да бъде използван в служене на Бога и така да си осигурим съкровище на небето.

Брат В., преди две години ми бе показан твоят случай във връзка с църквата в _____. Видението се отнасяше за миналото, настоящето и бъдещето. Когато пътуваме и заставам пред хора в различни градове, Господният Дух ми представя съвсем ясно случаи, които са ми били показани преди, като съживява в ума ми показаното по-рано. Ти ми бе показан като човек, който приема съботата, но се противопоставя на важни истини, свързани с нея. Ти не бе укрепен с цялата истина. Тогава видях, че умът ти е тръгнал по пътя на неверието, съмнението, недоверието и стремежа към постигане на неща, които засилват неверието и тъмнината. Вместо да потърсиш доказателства за укрепване на вярата, ти си направил точно обратното и Сатана е насочил ума ти в такава посока, че да постигне целите си. Обичаш битките и когато стъпиш на бойното поле, не знаеш когато да се оттеглиш. Обичаш да спориш и си се впускал в спорове, докато накрая те са те отклонили от светлината, истината и Бога и са те завели там, където си бил обгърнат от тъмнина и неверие и умът ти е бил завладян. Заслепен си от Сатана.

Също като Тома неверни ти си смятал, че е добродетел да се съмняваш, ако нямаш непогрешими доказателства, които да премахнат от ума ти всички причини за съмнение. Дали Исус похвали невярващия Тома, докато му даваше доказателството, което той изискваше, за да повярва. Исус

му каза: "Не бъди невярващ, а вярващ." Тома отговори: "Господ мой и Бог мой." Тогава бе принуден да повярва - просто нямаше място за съмнение. Исус рече: "Понеже Ме видя, ти повярва, БЛАЖЕНИ ОНИЯ, КОИТО БЕЗ ДА ДА МЕ ВИДЯТ, СА ПОВЯРВАЛИ." Ти ми бе показан като съюзник на бунтовническия водач и неговото войнство, което безпокои, обърквана, плаши, обезсърчава и поваля онези, които се борят за правото и са застанали под окървавеното знаме на княз Емануил. Показано ми бе, че влиянието ти е отклонило души от спазване на съботата от четвъртата заповед. Използвал си талантите и уменията си да изработваш оръжия, които да даваш в ръцете на Божиите врагове, за да се борят срещу онези, които се опитват да почитат Бога, като спазват заповедите Му. Докато получават поръчение да укрепват оставащите неща, да се противопоставят и да противодействат на твоето влияние, ангелите гледат с най-дълбока мъка върху усилията ти да обезсърчаваш и унищожаваш. Ти си накарал чистите, безгрешни, святи ангели да плачат.

Живеещите сред опасностите на последните дни, които са характерни с това, че множествата изоставят Божията истина заради басни, ще трябва да се обърнат от тези басни, приготвяни навсякъде за тях, и да имат желание да се хранят с една непопулярна истина. Онези, които се обръщат от басните към истината, биват презирани, мразени и преследвани от хората, разпространяващи подобни басни сред народа. Сатана воюва с остатъка, които се стреми да пази Божиите заповеди и свидетелството на Исус. На злите ангели е поръчано да използват хора за свои посредници на земята. Те могат най-успешно да оказват влияние, за да направят ефективни сатанинските атаки срещу хората от остатъка, които Бог нарича "избран, царско свещенство, свят народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина". Сатана е решен да попречи на всичко това. Той ще използва всички желаещи да му служат, за да попречи на избрания Божи народ да изявява милостите на Този, Който ги е призовал от тъмнината в Неговата чудна светлина. Работата на най-големия бунтовник от войнството му е да крие, да покрива тази светлина, да подтиква хората да се съмняват в нея и да не ѝ вярват. Когато Исус очиства един народ за Себе Си, изкупвайки го от всяко беззаконие, Сатана ще използва силите си, за да попречи на това дело и да помрачи съвършенството на светиите. Той не упражнява силата си над онези, които са покрити с измама и са укрепени с басни и заблуди и не правят никакви усилия да приемат истината и да ѝ се подчиняват. Сатана знае, че може да е сигурен в тях, но точно тези, които търсят истината, за да могат да ѝ бъдат послушни и да я обичат, събуждат неговата злоба и възпламеняват гнева му. Никога няма да ги отслаби, ако се

държат здраво за Исус, и затова се радва, когато може да ги отклонява по пътя на непослушанието.

Когато съгрешаваме срещу Бога, ние сме склонни да изостанем зад Исус на един ден път. Стремим се да се отделим от Него, защото не ни харесва - всеки лъч светлина от божественото Му присъствие посочва извършения от нас грях. Сатана ликува заради греховете, към които е подтикнал душите, и се възползва в най-голяма степен от всички тези провали и грехове. Той ги посочва на Божиите ангели и им се подиграва заради тях. Сатана е във всяко отношение обвинител на братята и се радва за всеки грях и злина, към които са били подведени Божиите люде. Ти, брат В., до голяма степен си се включил в това дело. Ти си взел онова, което ти се струва злина, грешка и заблуда сред спазващите съботата адвентисти, и си ги представил на враговете на нашата вяра, воюващи срещу групата, на която помагат небесните ангели и за чието дело Исус, техният застъпник, ходатайства пред Отца Си. Той вика: "Пощади ги, Отче, пощади, те са изкупени с кръвта Ми" и вдига към Отца Си Своите наранени ръце. Ти си виновен пред Бога в един голям грях. Възползвал си се от онези неща, наскърбяващи и нанасящи болка на Божиите люде, които виждат някои от членовете си непосветени и често побеждавани от Сатана. Вместо да помогнеш на тези грешащи души да се поправят, ти триумфално си изявявал заблудите им пред онези, които ги мразят, тъй като изповядват, че спазват Божиите заповеди и вярата в Исус. Направил си много трудно за хората, заели се със спасяване на грешащите, да откриват загубените овце от израилевия дом.

Поради израилевото непослушание и отклоняване от Бога, бе допуснато те да преживеят трудности и да понесат лишения. На враговете им бе позволено да воюват против тях, да ги унижат и да ги подтикнат да потърсят Бога в бедите и нещастията. "По това време дойде Амалик и воюва против Израиля в Рафидим." Това се случи веднага след като израилтяните се бяха отдали на бунтовно роптание и несправедливи, неразумни оплаквания против водачите, които Бог бе надарил и посочил да ги изведат през пустинята към ханаанската земя. Господ насочи пътя им към безводни места, за да ги изпита и да види дали след като са приели толкова много доказателства за силата Му, те са се научили да Го търсят в бедствия и са се покаяли за предишното си бунтовно роптание против Него. Те бяха обвинили Мойсей и Аарон, че имат егоистични мотиви и с извеждането им от Египет искат да убият тях и децата им с глад, за да могат да се обогатят с притежанията им. По този начин израилтяните приписаха на хора онова, за което бяха получили непогрешимо доказателство, че е единствено от Бога, чиято сила е неограничена. Господ искаше чудните прояви на Божията сила да бъдат приписани само на Него и името Му на земята да бъде възвеличено. Бог ги изпита

многократно по един и същ начин, за да провери дали вече са научили делата Му и са се покаяли за греховното си непослушание и бунтовно роптаене. Когато изпитваха жажда в Рафидим, хората пак бяха горди и показаха, че все още имат зли сърца, изпълнени с неверие, ропот и бунт, които разкриват, че все още не би било безопасно да се настанят в ханаанската земя. След като не прославяха Бога в изпитания и бедствия, в пътуването си през пустинята, като имат пред очите си Ханаан и докато Бог непрестанно им дава непогрешими доказателства за Своята сила и слава и за грижата Си към тях, те нямаше да възвеличат името Му и да Го прославят, когато се установят в ханаанската земя, заобиколени от благословения и благоденствие. Тъй като изпитваха жажда, хората бяха подведени и Мойсей се уплаши за живота си.

Когато Израил бе нападнат от амаличаните, Мойсей даде на Исус Навин наставления да се бие с враговете, докато той стои с Божия жезъл в ръка, като издига десницата си към небето пред очите на хората, показвайки на бунтовния и роптаещ Израил, че силата и мощта са в Бога. Той бе тяхната мощ и извор на сила. Нямаше никаква сила в жезъла. Бог действаше чрез Мойсей и самият Мойсей трябваше да приеме цялата си сила отгоре. Когато държеше ръцете си нагоре, Израил побеждаваше; когато ги свалеше – амаличаните побеждаваха. Когато Мойсей се измори, трябваше да се направи така, че изморените му ръце да бъдат постоянно вдигнати нагоре към небето. Аарон и Ор приготвиха място за Мойсей, след което и двамата се заеха да поддържат изморените му ръце чак до залез слънце. По такъв начин тези мъже показаха на Израил, че има задължение да поддържа Мойсей в трудната му работа, докато получи слово от Бога, за да им говори. Така се показваше на Израил, че само Бог държи съдбата им в ръцете Си и че Той е техен признат водач. "Тогава рече Господ на Мойсея: Запиши в книгата за спомен и предай в ушите на Исуса това, че ще излича съвсем спомена на Амалика под небето... Ръка се подигна против Господния престол; затова Господ ще ратува против Амалика от поколение в поколение." "Помни какво ти направи Амалика по пътя, когато излязохте из Египет, как ти се противи по пътя и поради задните ти човеци, всичките останали надире от слабост, когато ти беше запрял и уморен; и той не се убоя от Бога. Поради това, когато те успокои Господ твоя Бог от всичките неприятели около тебе в земята, която Господ твоят Бог ти дава в наследство да я притежаваш, заличи спомена на Амалика изпод небето; да не забравиш."

Когато Божият ангел представи тези факти от пътуванията и духовните преживявания на израилтяните, аз бях дълбоко развълнувана от особеното отношение на Бога към народа Му. Въпреки техните грешки, непослушание и бунт, те все пак бяха Божият избран народ. Той ги бе

почел по специален начин, като дойде от свящото Си обиталище върху планината Синай и във величие, слава и страшно великолепие изговори десетте заповеди пред всичките люде и ги написа с огнения Си пръст върху каменни плочи. Господ казва за народа Си Израил: "Понеже вие сте люде святи на Господа вашия Бог, вас избра Господ вашият Бог да бъдете Нему собствен народ измежду всичките племена, които са по лицето на земята. Господ не ви предпочете нито ви избра загдето сте по-многочислени от всичките други племена, защото вие сте най-малочислени от всичките племена; но понеже ви възлюби Господ и за да упаци клетвата, с която се е клел на бащите ви..."

Показано ми бе, че онези, които се опитват да бъдат послушни на Бога и да очистват душите си чрез послушание спрямо истината, са Божият избран народ, Неговият съвременен Израил. Бог им казва чрез Петър: "Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свят народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина." Както бе престъпление за Амалик да се възползва от слабостта и изтощението на израилтяните, за да ги безпокои, обърква и обезсърчава, така бе грях и за тебе да наблюдаваш толкова усърдно, за да откриваш слабостите, недостатъците, грешките и греховете на Божия измъчван народ и да ги разкриваш пред враговете им. Ти вършеше сатанинското, а не Божието дело. Мнозина от спазващите съботата адвентисти в гр. _____ са много слаби. Те са жалки представители на истината. Не са чест за делото на настоящата истина и делото би било много по-добре без тях. Ти си използвал непосветения живот на съботопазителите като извинение за позицията ти на съмнение и неверие. Неверието ти също е било засилено, когато си видял, че някои от тези непосветени хора изповядват силна вяра във виденията, отбраняват ги при нападки и горещо ги защитават, а в същото време, когато изповядват такова усърдие, пренебрегват дадените им чрез виденията учения и действат в пълна противоположност на тях. По този начин те бяха камък за препъване пред брат У. и опозоряваха виденията чрез поведението си.

Брат В., показано ми бе, че имаш гордо сърце и когато си мислеше, че писанията ти са оклеветени в канцеларията на "Ривю", гордостта ти бе засегната и ти започна битка, която бе като ритането на Саул срещу ръжена. Ти си стисна ръцете с онези, които превръщаха Божията истина в лъжа. Укрепил си ръцете на грешниците и си се противопоставил на Божия съвет във вреда на собствената си душа. Воювал си срещу нещо, което не познаваш. Не си знаел чие дело вършиш. Видях как съпругата ти се бори с Бога в молитва, като вярата й здраво те е хванала и в същото време се е заловила за трона, молеща за вечните Божии обещания. Сърцето й

чувства болка, когато е виждала как упорстваш във войната си срещу истината. Показано ми бе, че правиш това от невежество, заслепен от Сатана. Докато водеше тази война, ти не израстваше духовно и в посветеност към Бога. ти нямаше свидетелство, че пътищата ти са угодни на Бога. Имаше ревност, но не според пълното познание. Не познаваше моето призвание, почти не ме бе виждал и не знаеше нищо за работата ми.

Брат В., ти имаш качества, които биха те направили особено полезен за църквата в _____ или в която и да е друга църква, ако талантите ти бяха посветени на укрепване на Божието дело. Видях, че сега децата ти са в такова състояние, че могат да бъдат повлияни от истината и Исус се молеше за тебе, брат В.: "Пощади го още малко." Показано ми бе, че ако се бе обърнал към истината, щеше да станеш стълб в църквата и можеше да почетеш Бога с влиянието си и да бъдеш осветен чрез истината.

Видях милостиви ангели да летят около брат В. Показано ми бе, че той бе жестоко измамен относно морала и истинското състояние на онази група хора, които се бяха оттеглили от организацията. Между тях има и някои искрени. Те ще бъдат избавени, но повечето от тях са непосветени по сърце от дълго време и изобличителните свидетелства са пречка по пътя им и окови за тях. Те са отхвърлили "бремето" и са останали в покварения си път. Бог те призовава да се отделиш от тях. Откъсни се от тези хора, които с удоволствие воюват против Божията истина. В малцина от тях ще се развие истинен характер. Те са от тези, които обичат да лъжат и да създават лъжи.

Ако интересите ти са изцяло насочени към истината и подготвителното дело за сегашното време, ти ще бъдеш осветен чрез истината и ще бъдеш подготвен за безсмъртието. Има опасност да бъдеш прекалено взискателен към децата си и не толкова търпелив колкото е необходимо. Цялостното дело на подготовка трябва да бъде извършено от всички, които изповядват истината, докато застанем пред Божия трон без недостатък, без петно или бръчка или каквото и да е такова нещо. Бог ще те очисти, ако се подчиниш на процеса на пречистване.

Свидетелство 16 (1868г)

14.Обект на лични свидетелства

Скъпи братя и сестри, Господ отново ми се изяви. На 12 юни 1868 г., докато говорех пред братята в молитвения дом в Батъл Крик, щата Мичиган, Божият Дух дойде върху мене и за момент бях във видение. Видяното бе много обстойно. Бях започнала да пиша петия том от "Духовни дарби", но тъй като имах свидетелства от личен характер,

които трябваше да получите незабавно, изоставих работата, за да подготвя тази малка брошура.

В това видение ми бе показано онова, което напълно оправдава публикуването на лични свидетелства. Когато Господ изяви отделен случай и посочи грешките на хората, други, които не са били показани във видение, често приемат, че са прави или са почти на прав път. Ако някой бъде изобличен за определена грешка, братята и сестрите трябва внимателно да изследват себе си, за да разберат в какво са се провалили и дали не са виновни в същия грях. Те трябва да притежават дух на смирена изповед. Ако други ги смятат за прави, това не ги прави такива. Бог гледа на сърце. Той изпитва и проверява душите по този начин. Като укорява сгрешилите, Той иска да поправи мнозина. Но ако те не приемат укора за себе си и се ласкаят с мисълта, че Бог отминава грешките им, тъй като не ги изтъква пред останалите, те мамят душите си и ще бъдат затворени в тъмнина и оставени на собствените си пътища, за да следват въображението на собствените си сърца.

Мнозина се отнасят лъжливо към душите си и са в голяма заблуда относно истинското си състояние пред Бога. Той притежава средства и начини да постигне целите Си по най-добрия начин и да провери какво има в сърцата на изповядващите се за Негови последователи. Господ изявява грешните постъпки на някои, за да могат други да бъдат предупредени, да се убоят и да избегнат същите грешки. Чрез самоизпитване те могат да открият, че правят същото, за което Бог осъжда други. Ако наистина желаят да служат на Бога и се страхуват да Го обидят, те няма да чакат греховете им да бъдат посочени, за да направят изповед и със смирено покаяние да се върнат при Господа. Ще изоставят нещата, които не се нравят на Бога, според дадената на други светлина. От друга страна, ако онези, които не са прави, разберат, че са виновни в същия грях, за който други са изобличени, но продължат със същото неосветено поведение, защото имената им не са посочени, излагат на опасност собствените си души и ще бъдат пленени от Сатана по негова воля.

15. Преместване в Батъл Крик

Във видението, дадено ми на 12 юни 1868 г., видях, че може да се постигне много в довеждането на души до познаване на истината, ако се правят подходящи усилия. Във всеки град и село има хора, които биха приели истината, ако им бъде представена по разумен начин. ред има нужда от мисионери, себепожертвувателни мисионери, които, подобно на нашия велик Образец, не биха живели, за да си угаждат, а да вършат добро за другите.

Показано ми бе, че като народ на нас ни липсват много неща. Делата ни не са в съответствие с нашата вяра. Вярата ни свидетелства, че живеем под апела на най-

тържествената вест, която някога е давана на смъртни хора. И въпреки че много добре разбираме този факт, нашите усилия, усърдие и себепожертвувателен дух не са съизмерими с естеството на делото. Трябва да се събудим от мъртвите и Христос ще ни даде живот.

Много от нашите братя и сестри са настроени да живеят в Батъл Крийк. Отвсякъде са дошли семейства да живеят там и още мнозина имат подобни планове. Някои от дошлите в Батъл Крийк са заемали длъжности в малките църкви, от които са се махнали, и сега там има нужда от тяхната помощ и сила. Когато такива хора пристигнат в Батъл Крийк и се срещнат с многобройните съботопазителите, започват да мислят, че няма нужда от свидетелствата им и че поради тази причина талантите им са закопани.

Някои са избрали Батъл Крийк поради религиозните привилегии, които има там, и се чудят, че духовността им намалява след неколкомесечно пребиваване. Дали няма причина за това? Целта на мнозина е била да се възползват финансово - да се заемат с бизнес, който да им даде големи печалби. В това отношение очакванията им може да се реализират, макар че душата обеднява и се смалжава духовно. Не поемат никакъв товар върху себе си, защото мислят, че не биха си били на мястото. Не знаят с какво да се захванат в такава голяма църква и затова стават бездейни в лозето на своя Господар. Всички, които постъпват по този начин, само увеличават бремето на хората, поели тежестта на делото в църквата. Те са като ненужен баласт. В Батъл Крийк има мнозина, които бързо се превръщат в изсъхнали пръчки.

Някои от тези, които са били служители и са имали опит в делото на настоящата истина, се преселват в Батъл Крийк и изоставят задълженията си. Вместо да чувстват необходимостта да удвоят усилията си, да бдят, да се молят и старателно да изпълняват дълга си, те не правят почти нищо. Онези, които имат задължения в канцеларията и нямат време за дейност извън работата си, са задължени да заемат отговорни длъжности в църквата и да изпълняват важни, изморителни задачи, които иначе биха останали несвършени, тъй като останалите не желаят да поемат бремето.

Братята, които желаят да се преместят, имат пред очите си Божията слава и чувстват, че върху тях лежи индивидуалната отговорност да правят добро за другите, да бъдат от полза и да спасяват души, за които Христос не пожали скъпоценния Си живот, трябва да се преселят в малките градове и села, където има малка или почти никаква светлина и където могат да бъдат истински полезни и да благославят хората със своя труд и духовен опит. Необходимо е мисионери да отидат в градове и села и да издигнат знамето на истината, за да може Бог да събере разпръснатите по цялата земя, светлината на истината да

проникне на места, където все още не е достигнала, и знамето на истината да се издигне там, където все още е непознато. Братята не трябва да се тълпят на едно място, защото то им се нрави повече, а да се стремят да откликнат на висшето си призвание да вършат добро, да бъдат инструменти за спасението поне на една душа. Могат обаче да бъдат спасени много повече от една душа.

Основната цел на това дело не бива да е просто увеличаване на наградата ни на небето. Някои са егоисти по този въпрос. Като имаме предвид какво Христос е направил за нас и какво е претърпял за грешниците, ние в резултат на чиста, безкористна любов към душите трябва да подражаваме примера Му, като жертваме собственото си удоволствие и удобство за тяхно добро. Радостта, която поддържаше Христос във всичките Му страдания бе спасението на нещастните грешници. Това трябва да бъде и наша радост и подтик за нашите стремежи в делото на Учителя ни. Като постъпваме така, ние радваме Бога и проявяваме нашата любов и посвещение към Него като Негови служители. Той ни възлюби пръв и не запази единородния Си Син, но Го изтръгна от Себе Си, за да умре, а ние да живеем. Любовта, истинската любов към нашите близки поражда любов към Бога. Можем да говорим възвишени думи, но без тази любов, те са нищо. Вярата ни може да ни подтикне дори да предадем телата си на изгаряне, но без себепожертвувателна любов - такава, каквато имаше в сърцето на Исус и се проявяваше в живота Му, ние сме като мед, що звънти, и кимвал, що дрънка.

Има семейства, които получават духовна сила след преселването си в Батъл Крийк. Това е мястото, където може да се помогне на някои, както и мястото, което не е най-добро за други. Брат и сестра А. са типичен пример за хората, които могат да се възползват от преселването в Батъл Крийк. Господ ги е подтикнал да постъпят така. Батъл Крийк е мястото, което ще им бъде от полза. То се оказва благословение за цялото семейство. Чрез идването си тук те са получили сила да застанат твърдо върху платформата на истината и ако продължат в пътя на смиреното послушание, ще могат да се възрадваат за помощта, която са получили в Батъл Крийк.

16. Предупреждение към служители

Във видението, дадено ми на 12 юни 1868 г., бях силно впечатлена от великото дело, което трябва да бъде завършено, за да се подготви един народ за идването на Човешкия Син. Видях, че жътвата е голяма, но работниците са малко. Мнозина, които сега са на полето и работят за спасяването на души, са слаби. Те носят тежки товари, които са ги изпитали и изтощили. И все пак, на мене ми бе показано, че някои от служителите са изразходвали повече

сили отколкото всъщност е било необходимо. Някои се молят прекалено дълго и прекалено гръмогласно, което силно изтощава малките им сили и ненужно изцежда тяхната жизненост. Други често правят проповедите си с една трета или с една втора по-дълги от необходимото. По този начин те се изморяват, интересът на хората намалява преди края на проповедта и много се губи, тъй като вниманието не може да се задържи. Би било по-добре да се каже само половината от проповедта отколкото тя да се направи по-дълга. Макар че цялата тема може да е важна, успехът би бил много по-голям, ако молитвите и говоренето продължат по-малко. Същият резултат би се постигнал с по-малко умора. Те ненужно изразходват своята сила и жизненост, които са така необходими за доброто на делото. Именно дълготрайните усилия след работата до ръба на изтощението сломява и съкрушава.

Видях, че точно този извънреден труд, полаган, когато тялото е изтощено, погуби живота на скъпия брат Спери и го вкара преждевременно в гроба. Ако бе работил с грижа за здравето, можеше да живее и да се труди и до днес. Точно този вид труд изчерпи жизнената сила на нашия скъп брат Крансън и угаси полезния му живот.

Дългото пеене, както и много молене и говорене изморяват в значителна степен. В повечето случаи нашите служители не би трябвало да полагат усилия повече от един час. Необходимо е да изоставят встъпителните думи и веднага да навлязат в темата, а след това да приключат с проповедта, когато интересът е най-голям. Не бива да чакат момента, когато слушателите им пожелаят те да спрат да говорят. Голяма част от тази допълнителна работа е загубена за хората, които често са прекалено изморени, за да се възползват от чутото. Кой може да каже колко голяма е загубата, претърпяна от служителите, които проповядват по този начин? Накрая нищо не се постига чрез това изчерпване на жизнеността.

Често силата се изтощава в началото на продължителната служба. Точно във времето, когато много може да се спечели или загуби, посветеният Христов служител, който има интерес и желание да работи, не може да използва силата си. Той я е използвал в пеене, дълги молитви и продължително проповядване и победата е загубена поради липса на усърдни, добре насочени действия в подходящото време. Златният миг е загубен. Създадените впечатления не се затвърждават. По-добре би било интересът да не бе събуждан, защото след като веднъж убеждението е получило съпротива и е било победено, става много трудно умът отново да бъде впечатлен от истината.

Видях, че ако служителите ни проявяват грижа за запазване на силите си, вместо ненужно да ги изразходват, техният разумен, умело насочван труд би постигнал повече за една година отколкото може да се постигне с дълго

говорене, молене и пеене, които са толкова изморителни и изтощителни. Хората често биват лишени от службите, от които се нуждаят толкова много в определено време, тъй като работникът има нужда да почива и би застрашил здравето и живота си, ако продължава да работи.

Нашите скъпи братя Матесон и Д. Т. Бордо са направили голяма грешка по този въпрос и трябва да се поправят по отношение на начина си на работа. Необходимо е да говорят и да се молят кратко. Трябва да идват до същността на темата веднага и да спрат да се изтощават по време на служба. И двамата могат да постигнат много повече по този начин, като в същото време запазят силите си, за да продължат с работата, която обичат, без да бъдат съвсем сломени.

17. Гледайте към Исус

Във видението, дадено ми на 12 юни 1868 г., ми бе показана опасността за Божиите люде да гледат към брат и сестра Уайт и да мислят, че трябва да отидат при тях със своите проблеми и да ги търсят за съвет. Това не бива да става. Те са поканени от състрадателния, любящ Спасител да отидат при Него, когато са изморени и обременени и Той ще ги успокои. В Него ще намерят покой. Отнасяйки своите трудности и изпитания при Исус, те ще открият изпълнение на обещанието за тях. Когато в мъката си почувстват облекчението, което се намира единствено в Исус, те придобиват духовен опит с най-голяма стойност. Брат и сестра Уайт се стремят към чистота в живота и се опитват да принесат плодове за святост. Въпреки това те са само грешащи смъртни. Мнозина идват при нас с въпроса: "Да направя ли това? Да се заема ли с тази работа?" Или по отношение на облеклото питат: "Да нося ли еди-каква си дреха?" Отговарям им: Твърдите, че сте Христови последователи. Изучавайте вашите библии. Четете внимателно и с молитва за живота на нашия скъп Спасител, когато обитаваше сред хората на земята. Подражайте на Неговия живот и ще откриете, че не се отклонявате от тесния път. Ние категорично отказваме да бъдем съвест за вас. Ако ви казваме какво точно да правите, вие ще гледате към нас за ръководство, вместо да отидете сами при Исус. Духовният ви опит ще се основава на нас. Трябва сами да имате духовен опит, който да се основава на Бога. Тогава ще можете да устоявате сред трудностите на последните дни и да бъдете пречистени, а не унищожени от огъня на бедствието, през който трябва да преминат всички светии, за да се премахне нечистотата от характера им и да се подготвят да приемат довършителното дело за вечността.

Много от нашите скъпи братя и сестри мислят, че не могат да направят голямо събиране, ако не присъстват брат

и сестра Уайт. На много места осъзнават, че нещо трябва да се направи, за да се подтикнат хората към по-усърдни и решителни действия в делото и каузата на истината. Сред тях са работили проповедници, но въпреки това осъзнават, че има да се извърши едно велико дело и тогава търсят брат и сестра Уайт. Видях, че Бог не желае това да е така. Преди всичко някои от нашите служители не са на ниво. Липсва им задълбоченост. Не поемат тежестта на делото и не се опитват да помагат, когато хората имат нужда от помощ. Не притежават разсъдливост, за да видят и да почувстват онова, от което хората се нуждаят за поправяне, изобличаване, укрепване и усилване. Някои от тях работят седмици и месеци на едно място и всъщност при напускането им има да се свърши повече отколкото при идването им. Систематичната благотворителност изостава. Едно от задълженията на служителя е да укрепва тази част от делото, но тъй като въпросът не е приятен, някои пренебрегват дълга си. Говорят истината от Божието слово, но не показват на хората необходимостта от послушание. Затова мнозина са слушатели, а не изпълнители. Хората виждат недостатъците. Нещата не са наред сред тях и те търсят брат и сестра Уайт, за да компенсират тези недостатъци.

Някои от нашите братя служители само се реят, без да се вкоренят дълбоко в делото и да се хванат за сърцата на хората. Извиняват се с мисълта, че брат и сестра Уайт ще компенсират онова, което им липсва, и че точно брат и сестра Уайт са най-добре приспособени за делото. Тези хора вършат работа, но не както трябва. Те не са поели тежестта. Не са помагали там, където е имало нужда от помощ. Не са поправяли недостатъци, които е трябвало да бъдат поправяни. Не са вникнали с цяло сърце, душа и с всичка сила в нуждите на хората. Времето минава и те няма какво да представят. Тежестта от техните недостатъци се стоварва върху нас. Те насърчават хората да търсят нас и прокарват идеята, че нищо друго освен нашето специално свидетелство няма да завърши делото. Бог не е доволен от това. Служителите трябва да поемат по-големи отговорности и да не си мислят, че не могат да носят вестта, която ще помогне на хората, когато имат нужда от помощ. Ако не могат да направят това, трябва да чакат в Ерусалим, докато бъдат надарени със сила отгоре. Не бива да се заемат с работа, която не могат да вършат. Трябва да вървят напред с плач, носейки скъпоценното семе, и да се връщат от работата си с радост, като носят сноповете заедно със себе си.

Служителите трябва да запечатват в умовете на хората необходимостта от индивидуална работа. Никая църква не може да преуспее, ако членовете ѝ не са работници. Хората трябва да вдигат това, което и проповедниците вдигат. Видях, че нищо трайно не може да се постигне за различни

църкви, ако не се събудят и не почувстват отговорността, която тежи върху тях. Всеки член на тялото трябва да осъзнава, че спасението на собствената му душа зависи от личните му усилия. Душите не могат да бъдат спасявани без усилен труд. Служителят не може да спасява хора. Той може да бъде средство, чрез което Бог да дава светлина на народа Си, но след като светлината е дадена, остава хората да я възприемат сами и на свой ред да пратят лъчите ѝ на други. Хората трябва да осъзнават, че върху тях лежи индивидуалната отговорност не само да спасят собствените си души, но усърдно да се заемат със спасяването на тези, които остават в тъмнина. Вместо да търсят брат и сестра Уайт да им помагат в тъмнината, те трябва да се заемат енергично с помагане на самите себе си. Ако започнат да издирват онези, които са в по-лошо състояние от самите тях и се опитват да им помагат, така ще помогнат на себе си да влязат в светлината много по-скоро, отколкото ако използват друг начин. Ако хората се облягат на брат и сестра Уайт и се уповават на тях, Бог ще ги смири сред вас или ще ги премахне изсред вас. Трябва да гледате към Бога и да се уповавате на Него. Облягайте се на Него и Той няма да ви изостави. Няма да ви остави да загинете. Божието слово е скъпоценно. "Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот." Това са думи на Христос. Боговдъхновеното слово, изучавано внимателно и с молитва и изпълнявано на практика, ще ви снабди изобилно с всякакви добри дела. Служители и народ трябва да гледат към Бога.

Живеем в зъл век. Опасностите на последните дни стават все повече около нас. Тъй като беззаконието се умножава, любовта на мнозинството охладнява. Енох ходеше с Бога триста години. Случаят на Енох е пред нас. Стотици години той ходи с Бога. Живя в покварена епоха, когато моралната развала бе навсякъде около него. Въпреки това той се научи да бъде посветен и да обича чистотата. Думите му бяха върху небесните неща. Обучи ума си да мисли по този начин и положи върху него отпечатъка на божественото. Ликът му бе озарен от светлината, която грееше на Исусовото лице. Енох имаше изкушения също като нас. Той бе заобиколен от люде, които бяха не по-добре настроени към правдата отколкото са хората около нас. Също като нас той вдишваше атмосфера, която бе омърсена от грях и поквара. Въпреки всичко живя в святост. Той бе неопетнен от господстващите грехове на епохата, в която живя. Ние също можем да останем чисти и неомърсени. Енох бе представител на светиите, които живеят сред опасностите и нечистотата на последните дни. Той бе грабнат на небето заради верността и послушанието си към Бога. Така и верните, които останат живи, ще бъдат грабнати на небето. Те ще бъдат взети от един грешен и

покварен свят и ще бъдат отнесени сред чистите небесни радости.

Пътят на Божия народ трябва да нагоре нагоре и напред към победа. Един по-велик от Исус Навин води напред израилевите войнства. Сред нас има един, Предводителя на нашето спасение, който е казал за наше насърчение: "Ето, Аз Съм с вас през всичките дни до свършека на века." "Дерзайте, Аз победих света." Той със сигурност ще ни изведе до победа. Бог може да извърши по всяко време да извърши онова, което обещава. Способен е да постигне за народа Си делото, което му възлага. Ако живеем в съвършено послушание, Неговите обещания ще бъдат изпълнени за нас.

Бог изисква хората Си да бъдат светлина за света. Това се изисква не само от служителите, но от всеки Христов последовател. Думите им трябва да бъдат докоснати от небето. Докато се наслаждават на общуването с Бога, те ще желаят да общуват и с ближните си, за да изразяват с думи и дела Божията любов, която оживотворява сърцата. По този начин те ще бъдат светлини за света, а предадената чрез тях светлина няма да изгасне и няма да се отнеме. Тя наистина ще се превърне в тъмнина за онези, които не желаят да ходят в нея, и ще изгрее с все по-голяма яркост върху пътя на хората, които желаят да ѝ бъдат послушни и да ходят в светлината.

Духът, мъдростта и добротата на Бога, разкрити в словото Му, трябва да бъдат проявявани на практика от Христовите последователи и така да осъдят света. Бог има изисквания към хората Си съобразно дадената им благодат и истина. Всичките Му праведни изисквания трябва да бъдат изцяло изпълнени. Отговорни същества трябва да ходят в светлината, която ги е озарила. Ако не успеят да направят това, светлината им се превръща в тъмнина, която става толкова голяма, колкото светлината е била изобилна. Върху Божия народ е изгряла голяма светлина, но мнозина не ходят в нея и поради тази причина са в състояние на голяма духовна слабост.

Божиите люде погиват сега не поради липса на знание. Те няма да бъдат осъдени поради незнание на пътя, истината и живота. Ще бъдат осъдени заради истината, стигнала до разума им, и заради светлината, която е озарила душата, но е била пренебрегната или отхвърлена. Онези, които никога не са имали светлината, за да я отхвърлят, няма да бъдат под осъждане. Какво повече би могло да се направи за Божието лозе, което досега не е било направено? Светлина, скъпоценна светлина озарява Божиите люде, но тя няма да ги спаси, ако не се съгласят да бъдат спасени от нея, да живеят напълно според нея и да я предават на другите, намиращи се в тъмнина. Бог призовава народа Си да действа. Необходимо е всеки поотделно да се изповяда, да изостави греховете и да се

върне при Господа. Не е възможно някой да направи това вместо друг. Религиозното познание се е натрупало и това е увеличило съответните задължения. Голяма светлина е озарила църквата и хората са осъдени от нея, тъй като отказват да ходят в лъчите ѝ. Ако бяха слепи, нямаше да имат грях. Те обаче са видели светлината и са чули много от истината, но пак не са мъдри и святи. Години наред мнозина не са напреднали в познание и истинска святост. Те са духовни джуджета. Вместо да вървят напред към съвършенство, те се връщат към египетската тъмнина и робство. Умовете им не се упражняват в благочестие и истинска святост.

Ще се събуди ли Божият Израил? Всички, изповядващи благочестието, ще се стремят ли да изповядат пред Бога всеки таен грях и ще смирят душите си пред Него? Ще изследват ли с голямо смирение мотивите на всяка постъпка и ще разберат ли, че Божието око чете всичко и изследва всяко скрито нещо? Нека това дело бъде всеобхватно, а посвещението към Бога – цялостно. Той призовава за пълно предаване на всичко, което притежаваме и което сме. Служители и народ се нуждаят от ново преобразяване, трансформация на ума, без която ние сме не ухание на живот за живот, а ухание на смърт за смърт. Божиите люде имат големи привилегии. На тях им е дадена голяма светлина, за да могат да постигнат висшето си призвание в Христос Исус. Въпреки това те не са това, което Бог желае от тях и което е определил за тях.

18. Отделяне от света

Скъпи братя и сестри, Бог е определил светлината на църквата да се увеличава и да става все по-голяма и по-ярка, докато стане съвършен ден. На Божия народ са дадени скъпоценни обещания, които зависят от послушанието. Ако, подобно на Халев и Исус Навин, вие бяхте следвали Господа безрезервно, Той щеше да увеличи силата Си сред вас. Грешниците щяха да бъдат преобразени и отстъпниците да се върнат чрез вашето влияние. Дори враговете на нашата вяра, макар и да се противопоставят на истината и да говорят против нея, щяха да признаят, че Бог е с вас.

Много от изповядващите се за особен Божи народ до такава степен са придържат към света, че тяхната особеност не се вижда и е трудно да се направи разлика "между оня, който служи Богу, и оня, който не Му служи". Бог би направил велики дела за людете Си, ако излязат от света и се отделят от него. Ако позволят да бъдат водени от Бога, Той ще ги направи слава за цялата земя. Верният Свидетел казва: "Зная делата ти." Божии ангели, които прислужват на тези, които са наследници на спасението, познават състоянието на всички и знаят каква е мярката на вяра на всеки човек. Неверието, гордостта, алчността и

любовта към света в сърцата на изповядващите се за Божи народ оскърбяват безгрешните ангели. Когато виждат тези тежки и арогантни грехове в сърцата на много от така наречените Христови последователи, както и факта, че Бог бива обезславян чрез непоследователното им и измамно поведение, те започват да плачат. Въпреки това точно тези, които грешат най-много, причиняват най-голяма слабост на църквата и нанасят петно върху святата си изповед, изглежда не са обезпокоени или изобличени от съвестта си, а се чувстват така, сякаш преуспяват в Господа.

Мнозина вярват, че са на правилна основа и притежават истината. Те се радват в нейната чистота и се хвалят с мощните аргументи в полза на верността на нашата позиция. Такива смятат, че са сред избрания, особен Божи народ, но въпреки това не усещат Неговото присъствие и сила да ги спаси от изпадане в изкушение и глупост. Твърдят, че познават Бога, а с делата си се отричат от Него. Колко голяма е тяхната тъмнина! Любовта към света за някои, измамността на богатствата за други са задушили словото и те са станали безплодни.

Показано ми бе, че църквата в _____ е участвала от духа на света и е станала хладка до обезпокоителна степен. Когато се правят усилия нещата в църквата да бъдат оправени и хората да бъдат доведени до състоянието, което Бог желае за тях, една група ще се възползва от тази дейност и ще направи искрени усилия да преминат през тъмнината към светлината. Но мнозина не постоянстват в усилията си достатъчно дълго, за да осъзнаят осветяващото влияние на истината върху сърцата и живота им. Грижите на света завладяват ума до такава степен, че себеизпитването и тайната молитва биват пренебрегнати. Оръжието се изоставя и Сатана има свободен достъп до тях, като затъпява сетивата им и ги прави неподозрителни към уловките му.

Някои не проявяват желание да опознаят истинското си състояние и да избягат от уловките на Сатана. Те са болнави и умиращи. Понякога биват стоплени от огъня на други, но пак са така замразени от формализъм, гордост и влиянието на света, че нямат усет за нуждата си от помощ.

На мнозина не им достига духовност и християнска добродетел. Тежестта на тържествената отговорност трябва да лежи всеки ден върху тях, когато виждат опасните времена, в които живеем, и покваряващите влияния около нас. Единствената им надежда да бъдат участници в божественото естество е да избягат от покварата в света. Тези братя имат нужда от дълбоко и всеобхватно духовно преживяване в Божиите неща, а това може да се постигне само чрез усилия от тяхна страна. Позицията им изисква от тях да притежават искреност и неотслабващо старание, за

да не бъдат намерени спящи на поста си. Сатана и ангелите му не спят.

Христовите последователи трябва да бъдат инструменти на правдата, работници, живи камъни, излъчващи светлина, за да могат да насърчават присъствието на небесните ангели. От тях се изисква да бъдат като проводници, през които да протича духа на истината и правдата. Мнозина са приели толкова много от духа и влиянието на света, че постъпват като него. Те имат своите симпатии и антипатии и не виждат превъзходството на характера. Поведението им не се ръководи от чистите принципи на християнството. Затова мислят само за себе си, за своите удоволствия и наслади, като пренебрегват другите. Не са осветени чрез истината и поради тази причина не разбират единството на Христовите последователи по цял свят. Най-възлюбени от Бога са тези, които в най-малка степен имат самоувереност и които са украсени с кротък и смирен дух; чиито живот е чист и несебелюбив и чиито сърца са склонени чрез изобилна мярка на Христовия Дух към послушание, справедливост, чистота и истинска святост.

Ако всички бяха посветени на Бога, скъпоценна светлина би изгряла от тях и това би оказало пряко влияние върху хората, общуващи с тях. Всички имат нужда от извършването на определена работа. Някои са далеч от Бога, променливи и нестабилни като водата. Те нямат никаква представа за саможертвата. Когато пожелаят някакво особено удоволствие или някаква дреха, те не размислят дали могат да минат без тези неща или могат да се откажат от удоволствието и да направят доброволен принос за Бога. Колцина са се замисляли за това, че от тях се изисква да направят някаква жертва? Макар и да е с по-малка стойност от жертвата на богатата, притежаваща хиляди, дарението, което е направено със себеотрицание, ще бъде по-ценно за Бога. То ще бъде сладък аромат и ще се издигне нагоре от олтара като ухаещ тамян.

Младите не са упълномощени да правят каквото си пожелаят със своите пари и да не зачитат Божиите изисквания. Те могат да кажат като Давид: "Не ща да принеса на Господа моя Бог всеизгаряния, за които не съм похарчил." Много пари са били похарчени за умножаване на копия от техните образи. Ако всички изброят парите, дадени на художници за тази цел, ще се получи една доста голяма сума. Това е само един от начините за прахосване на пари и за използването им за угаждане. В резултат на такива разноси вдовицата и сирачето не получават помощ, гладните не са нахранени, голите не са облечени.

Докато парите се харчат неразумно за себеугаждане, пред Бога се донасят незначителни приношения, и то почти без никакво желание. Каква част от надницата на младежа отива в Божията съкровищница, за да подпомогне напредъка на делото за спасяване на души? Всяка седмица дават по

една лепта и смятат, че правят много. Не разбират обаче, че са до такава степен Божии настойници над малкото, колкото богатите над големите си имоти. Бог е ограбен, самите те са се отдали на себеугаждане, удоволствията са били взети предвид, вкусът е бил задоволен, без да се помисли, че Господ ще изследва отблизо как са използвали благата Му. Докато тези хора без колебание задоволяват предполагаемите си нужди и задържат от Бога дължимите приноси, Той няма да приема незначителната милостиня, която дават в съкровищницата Му, както не прие дарението на Ананий и Сапфира, решили да Го ограбят в приносите си.

По правило младите сред нас са съюзени със света. Малцина воюват срещу вътрешния враг, малцина имат искрено и горещо желание да познават и да изпълняват Божията воля. Малцина гладуват и жадуват за правдата и не са много тези, които познават в известна степен Божия Дух като укорител и утешител. Къде са мисионерите? Къде са себеотрицателните и себепожертвувателни личности? Къде са носещите кръста? Егоизмът и себелюбието са погълнали висшите и благородни принципи. Нещата с вечна стойност нямат особено значение за ума. Бог изисква от всеки поотделно да стигне до състоянието, в която да направи пълно себепредаване. "Не можете да служите на Бога и на мамона." Не можете да служите на себе си и в същото време да бъдете Христови служители. Трябва да умрете за собственото "аз", да умрете за любовта към удоволствията и да се научите да задавате въпроса: Ще се зарадва ли Бог от нещата, за които възнамерявам да похарча тези пари? Дали ще Го прославя?

Наредено ни е когато ядем или пием, или каквото и да правим, да вършим всичко за слава на Бога. Колцина са действали съвестно, движени от принципи, а не от импулси, и са изпълнили тази заповед до последната буква? Колцина от младите последователи в ___ са направили Бога свое упование и свой дял и искрено са се опитали да познават и да вършат волята Му? Има мнозина, които са Христови служители по име, но които не са такива по дела. Където ръководното начало е религиозният принцип, опасността от големи грешки е малка, тъй като егоизмът, който винаги заслепява и мами, е поставен в подчинение. Искреното желание да се прави добро на другите до такава степен преобладава, че егоизмът се забравя. Притежаването на твърди религиозни принципи е неocenимо съкровище. Това е най-чистото, най-възвишеното и най-благородното влияние, което смъртни хора могат да притежават. Такива люде имат котва. Всяка постъпка е добре обмислена, за да не би последиците да бъдат пагубни за друг човек и да водят настрана от Христос. Умът постоянно се пита: Господи, как да Ти служа по най-добрия начин и да прославя името Ти на земята? Как да живея, за да прославя името Ти на земята и да подтикна други да Те обичат, да Ти служат и да Те

почитат? Нека само да желая и да избирам Твоята воля. Нека думите и примерът на моя Изкупител бъдат светлина и сила в сърцето ми. Докато Го следвам и Му се уповавам, Той няма да ме остави да погина. Господ ще бъде моят венец на радост.

Ако приемем човешка мъдрост за Божия, ние биваме отклонени чрез глупостта на човешката мъдрост. Това е голямата опасност за мнозина в _____. Те нямат духовни преживявания за самите себе си. Не са имали навика сами да обмислят с молитва – с непредубедена, безпристрастна оценка – нови въпроси и теми, които винаги могат да изникнат пред тях. Чакаат да видят какво другите ще помислят. Ако другите не са съгласни, това е достатъчно да ги убеди, че разискваната тема няма никакво значение. Макар че тази група хора е многобройна, това не променя факта, че те са неопитни и с отслабнал ум в резултат на дългогодишното предаване пред врага и че винаги ще бъдат болнави като бебета, ще ходят в светлината на други, ще живеят от духовния опит на други, ще имат чувства като другите и ще постъпват като тях. Действат така, сякаш нямат индивидуалност. Личността им е обгърната от други. те са просто сенки на онези, които смятат за прави. Ако не осъзнаят колебливия си характер и не го поправят, те всички ще загубят вечния живот; няма да са способни да се справят с опасностите на последните дни. Няма да притежават издръжливостта да се противят на дявола, защото няма да знаят, че това е той. Някой трябва да бъде до тях, за да им казва дали приближава враг или приятел. Не са духовни и затова не могат да различават духовните неща. Не са мъдри в това, което е свързано с Божието царство. Нито младите, нито старите са извинени за упованието си в друг човек, който да има духовен опит вместо тях. Ангелът каза: "Проклет да бъде оня човек, който уповава на човек." В християнския живот и воюване е необходимо благородно себеупование.

Мъже, жени и юноши, Бог изисква от вас да притежавате морална смелост, целеустременост, твърдост и упоритост, умове, които не приемат чужди твърдения, но сами изследват, преди да приемат или отхвърлят, които проучват и преценяват доказателствата и ги занасят при Господа с молитва. "Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде." Ето го и условието: "Но да прося с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява, прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа." Тази молба за мъдрост не трябва да е само безсмислена, която излиза от ума веднага след като бъде завършена. Това е молитва, която изразява силното, искрено желание на сърцето, произлизащо от

осъзнаването на липсата на мъдрост за вършене на Божията воля.

Ако след произнасяне на молитвата отговорът не се получи веднага, не се изморявайте да чакате и не ставайте колебливи. Не се поклащайте. Хванете се за обещанието "Верен е Оня, Който ви призовава, и ще извърши това." Също като настоящата вдовица представяйте вашия случай, като оставате твърди в целта си. Дали целта е важна и от сериозно значение за вас? Наистина е такава. Тогава не се колебайте, защото вярата ви може да бъде изпитана. Ако пожеланото от вас е ценно, то си заслужава големите и усърдни усилия. Имате обещанието. Бдете и молете се. Бъдете твърди и на молитвата ви ще бъде отговорено. Нали сам Бог е обещал? Ако придобивате нещо с трудност, вие ще го цените още повече. Ясно ви е казано, че ако се колебаете, не трябва да мислите, че ще получите нещо от Господа. Тук е дадено едно предупреждение да не се изморяваме, но да се уповаваме твърдо на обещанието. Ако искате, Той ще ви даде щедро и няма да ви укори.

Точно по този въпрос някои правят грешка. Те се отклоняват от целта си и вярата им отпада. Това е причината, поради която не получават нищо от Господа, Който е нашият източник на сила. Никой не бива да върви в тъмнина и да се препъва като слепец, защото Господ е дал светлина, стига да я приемат по определения от Него начин и да не тръгват по собствения си път. Той изисква от всички старателно изпълнение на всекидневните задължения. Това се изисква особено от тези, които са заети със сериозната и важна работа в издателството – както хората, върху които лежи по-тежката отговорност на делото, така и тези, които имат по-малки отговорности. Това може да бъде направено само като се разчита на Бога за даряване на способността вярно да изпълняват онова, което е право пред Небето, като вършат всички неща, ръководени от несебелюбиви мотиви, сякаш Божието око е видимо за всички, наблюдава всички и изследват постъпките на всички.

Грехът, на който се отдаваме в най-голяма степен и който ни отделя от Бога и създава толкова много заразителни духовни бъркотии, е егоизмът. Не може да има връщане при Господа освен чрез себеотрицание. Сами не можем да направим нищо, но чрез Божията укрепваща сила, можем да живеем, за да вършим добро на хората и по този начин да избягваме злините на егоизма. Не е необходимо да отиваме в езически страни, за да показваме желанието си да посветим всичко на Бога в един полезен и несебелюбив живот. Трябва да правим това в дома, в църквата и сред тези, с които общуваме и с които работим. Точно сред обикновените хора е мястото, където трябва да се отречем от собственото "аз" и да го държим в подчинение. Павел можеше да каже: "Аз всеки ден умирам." Ежедневното

умиране за собственото "аз" в дребните житейски случки е това, което ни прави победители. Трябва да забравим егоизма чрез желанието да вършим добро за хората. Умнозина има очевидна липса на любов към хората. Вместо да изпълняват задълженията си с вяроност, те по-скоро се стремят да търсят собствените си удоволствия.

Несъмнено Бог налага на всичките Си последователи задължението да бъдат благословение за другите чрез влияние и пари и да търсят от Него мъдрост, която да ги направи способни да правят всичко по силите си, за да извисяват мислите и чувствата на онези, които са в обхвата на влиянието им. В работата за другите ще се преживее сладко задоволство и вътрешен мир, който ще бъде достатъчна награда. Когато са движени от висшето и благородно желание да правят добро на другите, те ще намерят истинско щастие в усърдното изпълнение на многобройните житейски задължения. Това ще донесе нещо повече от земна награда, защото всяко вяроно, несебелюбиво изпълнение на задълженията се отбелязва от ангелите и започва да свети в записана живота. На небето никои няма да мисли за себе си, нито ще се стреми към собствените си удоволствия, но с чиста и истинска любов всички ще искат да постигнат щастиято на небесните същества около тях. Ако искаме да се радваме на небесното общество в обновената земя, трябва да се ръководим от небесните принципи сега.

Всяка постъпка в живота ни повлиява другите за добро или за зло. Влиянието ни възвисява или принизява. То се чувства от хората, те действат според него и в по-голяма или по-малка степен го възпроизвеждат. Ако с примера си помагаме на другите да развият добри принципи, ние им даваме сила да вършат добро. На свой ред те оказват същото благотворно влияние върху други и така стотици и хиляди биват повлияни от нашето неволно повлияване. Ако с действията си укрепваме или засилваме злите сили, притежавани от хората около нас, ние споделяме техния грях и ще бъдем отговорни за доброто, което бихме могли да им направим, но не сме го сторили, защото не сме направили Бога наша сила, наш водач и съветник.

19. Истинска любов

Истинската любов не е силна, огнена, буйна страст. Напротив, по природа тя е спокойна и дълбока. Гледа извън външното и се привлича единствено от добрите качества. Тя е мъдра и разграничаваща, а посвещението ѝ е истинско и пребъдващо. Бог ни изпитва и проверява чрез обикновените случки в живота. Именно малките неща разкриват естеството на сърцето. Малките прояви на внимание, многобройните незначителни случки и обикновени любезности съставляват

житейското щастие. Пренебрегването на добрите, насърчителни думи на любов и на дребните любезности спомагат за образуването на житейското нещастие. Накрая ще се открие, че себеотрицанието заради доброто и щастието на хората около нас е голяма част от запис на живота ни на небето. Също така ще се открие, че грижата за собственото аз", независимо от доброто и щастието на другите, не е останала незабелязана от нашия небесен Отец.

Брат Б., Господ работи за тебе и ще те благослови и укрепи в пътя на правдата. Ти разбираш теорията на истината и трябва да придобиеш цялото възможно познание за Божията воля и дело, за да се подготвиш да заемеш по-отговорна длъжност, ако изиска от тебе, след като види, че можеш да можеш да прославиш името Му по този начин. Предстои ти обаче да придобиеш духовен опит. Ти си прекалено импулсивен, лесно се влияеш от обстоятелствата. Бог желае да те усилва, укрепи и утвърди, ако искрено и смирено потърсиш мъдрост от Този, Който не греши и Който е обещал, че търсенето ти няма да бъде напразно.

Учейки другите на истината, има опасност да произнасяш прекалено силни думи по начин, който не съответства на краткия ти духовен опит. Схващаш нещата от пръв поглед и лесно разбираш взаимовръзката на темите. Не всички са като тебе и не могат да постигнат това. Ти няма да си готов да чакаш търпеливо и спокойно такива хора да преценяват доказателствата, тъй като не възприемат с такава готовност като тебе. Ще има опасност да настояваш прекалено много другите да разбират като тебе и да чувстват цялото това усърдие и необходимост от действие, което ти чувстваш. Ако очакванията ти не се осъществят, ще има опасност да се обезсърчиш, да станеш неспокоен и да пожелаеш промяна. Трябва да избягваш желанието си да порицаваш и да се налагаш. Пази се от всичко, което дори напомня за духа на осъждане. За Бога не е приятно този дух да се намира в който и да е от служителите Му с дълъг опит. Подходящо е за младежа, ако е надарен със смирение и вътрешна украса, да проявява усърдие и ревност, но когато прибързаното усърдие и духът на изобличение се проявят от млад човек, който има само неколкогодишен опит, това е крайно неуместно и отблъскващо. Нищо друго не може така скоро да унищожи влиянието му. Нежността, добротата, снизхождението, дълготърпението, устойчивостта към провокации, понасянето на всичко, надеждата във всичко, издържането на всичко – това са плодовете, растящи върху скъпоценното дърво на любовта, чийто растеж идва от небето. Ако бъде подхранвано, това дърво ще се окаже вечно зелено. Клоните му няма да изсъхват, листата му няма да увяхват. То е безсмъртно, вечно, напоявано постоянно от небесната роса.

Любовта е мощ. В този принцип са включени интелектуалната и моралната сила, които не могат да бъдат отделени от него. Силата на богатството може да покварява и унищожават; силата на могъществото може да наранява, но превъзходството и стойността на чистата любов се състои в нейната способност да върши добро и нищо друго освен добро. Каквото и да се направи от чиста любов, независимо дали е дребно и презряно в очите на хората, е изключително плодотворно, защото Бог взема предвид колко любов човек е действал, а не количеството извършена работа. Любовта е от Бога. Непреобразеното сърце не може да породи, нито да произведе това растение с небесен произход, което живее и цъфти само там, където Христос управлява.

Любовта не може да живее, без да действа, и всяко действие я увеличава, укрепва и разширява. Любовта ще постигне победа, когато аргументът и силата са безпомощни. Любовта действа не за печалба или награда. Въпреки това Бог е определил онази голяма награда да бъде сигурният резултат за всяко усилие на любовта. Тя е всепроникваща по естество и тиха по действие, но все пак силна и мощна в намерението си да побеждава големи злини. Любовта има разтапящо и преобразяващо влияние. Способна е да се хване за живота на грешните и да промени сърцата им, когато всички други средства са се оказали неуспешни. Каквато и да е силата на интелекта, властта или на могъществото, без очевидното присъствие на любовта чувствата и волята на онези, които се опитваме да достигнем, заемат отбранителна позиция и съпротивителната им сила се увеличава. Исус бе князът на мира. Той дойде на света да подчини съпротивата и могъществото. Той можеше да употреби мъдрост и сила, но използваното от Него средство бе мъдростта и силата на любовта. Не допускате нищо да отдели интереса ви от сегашната работа, докато Бог не сметне за подходящо да ви даде друга работа в същото поле. Не търсете щастие, защото то никога не се намира чрез търсене. Изпълнявайте задълженията си. Нека верността бъде отличителен белег на всичките ви дела. Облечете се със смирение.

"Всяко нещо, което желаете да правят човеците на вас, така и вие правете на тях." Благословените резултати ще се появят като плод на такъв начин на действие. "С каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят." Това са силни мотиви, които би трябвало да ни подтикнат да се обичаме един друг с чисти сърца и горещо. Христос е нашият пример. Той вършеше добро, живееше, за да благославя хората. Любовта украсяваше и облагородяваше Неговите постъпки. На нас не ни е наредено да правим НА СЕБЕ СИ онова, което желаем другите да правят на нас; ние трябва ДА ПРАВИМ НА ДРУГИТЕ онова, което желаем те да правят на нас в подобни обстоятелства. Мярката, с която

съдим, ще бъде приложена и за нас. Чистата любов е проста по действие и се отличава от всеки друг принцип на действие. Любовта към влиянието и желанието за похвали от другите може да произведе добре подреден живот и дори безукорен начин на говорене. Себеуважението може да ни подтикне да избягваме злото. Егоистичното сърце може да извърши дела на щедрост, да признае настоящата истина и да изрази външно смирение и привързаност, но въпреки това мотивите да са измамни и нечисти. Делата, произлизащи от такова сърце, могат да бъдат лишени от уханието на живот и от плодове на истинска святост, но да е лишена от принципите на чистата любов. Любовта трябва да се съхранява и култивира, защото влиянието ѝ е божествено.

20. Забавления в здравното заведение

Когато се въведоха забавления в санаториума, някои в _____ показаха своето лекомислие. Те бяха доволни и удовлетворени. Лекомислените им умове желяеха точно това. Сметнаха, че нещата, препоръчани за болните, са добри за самите тях. Д-р С. не е отговорен за всички последици, произлизащи от дадения на пациентите съвет. Неосветените хора от различни църкви се възползваха от първото възможно извинение, за да се заемат с удоволствия, веселие и глупости. Веднага след като се разбра, че лекарите в санаториума са препоръчали игри и забавления, за да отклонят умовете на пациентите в по-приятна посока, сякаш избухна пожар в сухо стърнище. Младите в _____ и други църкви сметнаха, че имат нужда от такива неща и мнозина изоставиха оръжието на правдата. След като вече не бяха държани от юзди, те се впуснаха в тези неща с такова усърдие и упоритост, сякаш вечният живот зависеше от действията им в тази насока. Това бе възможност да се направи разлика между съвестните последователи на Христос о онези, които се самозаблуждаваха. Някои няма присърце Божието дело. В душите им не бе постигната истинска святост. Те нямаха свой духовен опит и затова вървяха след искрите на чужди факли. Нямаха в сърцата си Христос, когото да изповядват пред света. Изповядваха, че са Негови последователи, но земните и светски неща контролираха лекомислените им и егоистични сърца.

Имаше и други, които не се вълнуваха от въпроса за забавленията. Те бяха уверени, че Бог ще направи всичко необходимо, за да се наруши душевния им мир. Решиха, че предписанието за болните не е за самите тях и затова не бива да бъдат обезпокоявани. Каквато и да направеха хората в църквата или в света, не бе важно за тях. Казваха: Когото друг можем да следваме освен Христос? Той ни е оставил заповед да живеем като Него. Трябва да живеем, като гледаме на Него, невидимия, и да правим

всичко от сърце, сякаш го правим за Господа, а не за хора.

Когато такива неща се появят, характерът се проявява. Тогава моралната стойност може да бъде истински оценена. Не е трудно да се прецени къде ще бъдат намерени тези, които изповядват благочестие, но имат своите удоволствия и щастие в сегашния свят. Чувствата им не са насочени към горното, но към нещата от света, където царува Сатана. Те ходят в тъмнина и не могат да обичат и да се наслаждават на небесното, защото не го различават. Те са отчуждени от Христовия живот, тъй като умът им е помрачен. За тях духовните неща са глупост. Стременията им са съобразени с този свят, а интересите и намеренията им са съединени със света и със земното. Ако успеят да преживеят, носейки името християни, но въпреки това да служат на Бога и на мамона, такива хора остават доволни. Случват се обаче неща, разкриващи сърцата на хората, които са само бreme и проклетие за църквата.

Съществуващият в църквата дух е такъв, че отклонява от Бога и от пътя на святостта. Мнозина от църквата са приписали състоянието си на духовна слепота на влиянието, произлизащо от принципите, преподавани в санаториума. Това не е съвсем вярно. Ако църквата бе устояла в Божия съвет, санаториумът щеше да бъде контролиран. Светлината на църквата щеше да се разпръсне в този дял от делото и грешките нямаше да се появят там. Именно моралната тъмнина на църквата имаше най-голямо влияние за създаване на моралната тъмнина и духовната смърт в санаториума. Ако църквата бе в добро състояние, можеше да изпрати оживотворяващ, здравословен импулс към тази ръка от тялото. Но църквата бе болнава и не радваше на Божията благосклонност и на светлината на лика Му. Болнаво, смъртоносно влияние бе разпространено през цялото живо тяло, докато накрая болестта се прояви навсякъде.

Скъпият брат Д. не е разбрал състоянието на собственото си сърце. Егоизмът се е настанил там и мирът, здравословният тих мир се е оттеглил. Онова, което ви липсва на всички, е любовта – към Бога и към ближния. Животът ви сега не е живот на вяра в Божия Син. Не достига твърдото упование и безстрашие да се предаде всичко в ръцете на Бога, сякаш Той не може да опази онова, което Му е поверено. Страхувате се, че се гласи някакво зло, което ще ви навреди, ако не се отбранявате и не започнете да воювате сами за себе си. Божиите чада са мъдри и силни съразмерно на упованието си в неговата мъдрост и сила. Те са силни и щастливи съразмерно на отделянето им от човешката мъдрост и помощ.

Даниил и другарите му бяха пленници в непозната страна, но Бог не допусна завистта и омразата на враговете им да ги погълнат. Праведните винаги са получавали помощ от горе. Колко често Божиите врагове са

обединявали сили и мъдрост, за да унищожат характера и влиянието на неколцина обикновени хора, които се уповават на Бога. Но тъй като Господ е бил за тях, нищо не е могло да ги победи. Нека само Христовите последователи бъдат обединени и ще победят. Нека се отделят от идолите си и от света и светът няма да ги отдели от Бога. Христос е нашият настоящ и всевластен Спасител. В Него обитава цялата пълнота. Християните имат привилегията да знаят, че Христос наистина е в тях. "И тая победа, която е победила света, е спечелена с нашата вяра." Всичко е възможно за този, който вярва. Каквото и да пожелаем в молитва, ако вярваме, че го получаваме, ще го имаме. Тази вяра ще проникне в най-тъмният облак и ще донесе лъчи светлина и надежда на унилата, отчаяна душа. Отсъствието на тази вяра и упование води до обърканост, обезпокоителни страхове и лоши мисли. Бог ще извърши велики неща за хората Си, когато положат цялото си упование в Него. "Благочестието със задоволство е голяма печалба." Чистата и неомърсена религия ще се прояви на практика в живота. Христос ще се окаже никога неизчерпващ се източник на сила, помощ във всяко време на беда.

21. Пренебрегването на Хана Мор

Беше ми показано, че в случая на сестра Хана Мор пренебрегването ѝ бе пренебрегване на Исус в нея. Ако Божият Син бе дошъл смирено и без показност – така, както пътуваше от място на място, когато бе на земята – нямаше да бъде приет по по-добър начин. Необходим е точно този дълбок принцип на любовта, който живееше в сърцето на смирения Човек на Голгота. Ако църквата бе живяла в светлината, щеше да оцени тази смирена мисионерка, чието естество жадуваше да се заеме с работа за Учителя. Искреният ѝ интерес бе зле изтълкуван. Външният ѝ вид не бе такъв, че да бъде одобрен от очите на вкуса и модата, тъй като строгите икономии и бедността бяха оставили отпечатък върху нейното облекло. Спечелените с много труд пари се изчерпваха много бързо за доброто на други и за занасяне на светлина при тези, за които тя се надяваше, че ще бъдат доведени до кръста на истината.

Дори хората, наричащи се Христова църква, с всичките си високи привилегии и големи претенции, не различаха образа на Христос в това себеотрицателно Божие чадло, тъй като самите те бяха толкова надалеч от Христос, че не отразяваха Неговия образ. Съдеха по външността и не направиха особени усилия да видят вътрешната красота. Това бе една жена, чийто източник на познание и истински духовен опит в тайните на благочестието превъзхождаше тези на когото и да било в ___ и чийто начин на поведение към младите и децата без приятен, полезен и благотворен.

Тя не бе рязка, а коректна и съчувствителна. Щеше да се окаже един от най-полезните работници в полето като наставник на младите и интелигентна, полезна придружителка и съветничка на майките. Можеше да стига до сърцата чрез своите искрени, ясни разкази за случки от религиозния ѝ живот, посветен на служба за нейния Изкупител. Ако църквата бе излязла от тъмнината и измамата и бе дошла до ясната светлина, сърцата на църковните членове щяха да бъдат привлечени от самотната странница. Нейните молитви, сълзи и мъки, породени от осъзнаването, че няма възможност да е полезна, бяха видени и чути от небето. Господ предложи на хората Си талантлива помощ, но те бяха забогатели и нямаха нужда от нищо. Отвърнаха се и отхвърлиха изключително скъпоценно благословение, от което тепърва ще чувстват нужда. Ако пастор Е. бе в ясната Божия светлина и бе пропит от Духа Му, когато тази Исусова служителка - самотна, бездомна и жадуваща да работи за своя Учител - бе забелязана от него, душа щеше да се свърже с душа - така, както лицето е свързано с лицето в огледалото, сърцето му щеше да бъде привлечено към тази Христова последователка и той щеше да я разбере. Това се отнася и за църковните членове. Те са били в такова духовна слепота, че са забравили гласа на истинския Пастир и са следвали гласа на непознат, който ги е отвеждал настрана от Христовата кошара.

Мнозина наблюдават великото дело, което трябва да се извърши за Божия народ, и към небето се издигат молитвите им за помощ за голямата жетва. Но ако помощта не идва по очаквания от тях начин, Те не я приемат, а се отвръщат от нея както еврейския народ се отвърна от Христос, тъй като бе разочарован от начина на идването Му. Животът Му се отличаваше с прекалено много бедност и смирение и в гордостта си те отхвърлиха Този, Който дойде да им даде живот. По този начин Бог желае църковните членове да смирят сърцата си и да осъзнаят голямата нужда да поправят пътищата си пред Него, за да не ги посети за наказание. Мнозина от изповядващите благочестие правят външната украса далеч по-важна от вътрешната красота. Ако цялата църква се бе смирила пред Господа и бе поправила предишните си грешки така всеобхватно, че да отговорят на Неговите изисквания, нямаше да имат такива трудности с оценяването на моралното превъзходство на характера.

Светлината на сестра Хана Мор изгасна, макар че сега можеше да свети ярко, за да осветява пътя на мнозина, които вървят по тъмните пътеки на заблудата и бунта. Бог призовава църквата да се събуди от съня си и с голяма искреност да проучи причината за тази самоизмама сред вярващите, чиито имена са в църковната книга. Сатана ги мами и лъже относно великата тема на спасението. Няма нищо по-измамно от измамността на греха. Богът на този свят е този, който мами, заслепява и води до унищожение.

Сатана не навлиза изведнъж с многобройните си изкушения. Той ги покрива с маската на доброто, смесва някои дребни постижения с глупост и развлечения, а измамни души представят като извинение факта, че с тях може да се постигне голямо добро. Това е само част от измамата. Сатанинските дяволски уловки са маскирани. Заблудени души правят една стъпка, след това биват подготвяни за следващата. Много по-приятно е да следват наклонностите на собствените си сърца отколкото да се изправят за отбрана и да се противопоставят на първата инсинуация на лукавия враг и по този начин да му попречат да влезе. О, как наблюдава Сатана, за да види, че стръвта му се поема с такава готовност и душите вървят по пригответия от него път! Той не иска от тях да се откажат от молитвите и изпълняването на религиозните задължения, защото докато вършат всичко това, може да ги използва много по-добре за работата си. Дяволът съчетава своята софистика и измамни уловки с техния духовен опит и изповед и така по чуден начин разпространява делото си. Лицемерните фарисеи се молеха, постеха и спазваха формата на благочестието, а същевременно бяха покварени по сърце. Сатана стои до тях, за да се присмива на Христос и ангелите Му и да ги обижда, казвайки: "Притежавам ги! Притежавам ги! Пригответил съм измамните си за тях. Твоята кръв няма стойност в този случай. Твоето застъпничество, сила и чудни дела вече не са необходими. Аз ти притежавам! Те са мои! Въпреки големите им претенции, че са Христови поданици, въпреки че някога са се радвали на озаряващото Му внимание, аз ще си ги осигуря за себе си пред самото небе, за което говорят. Точно такива поданици мога да използвам, за да примамя и други."

Соломон казва: "Който уповава на своето си сърце, е безумен." Сред изповядващите благочестието има стотици такива хора. Апостолът заявява: "Ние знаем неговите замисли." О, каква хитрост, какво умение, какво лукавство се упражняват, за да бъдат отклонени така наречените последователи на Христос към връзка със света чрез търсене на щастие в забавленията на света в резултат на измамата, че може да се постигне някакво добро! Така непредпазливите влизат право в мрежата, като се ласкаят с мисълта, че по пътя им няма никакво зло. Така се въздейства върху чувствата и симпатиите на такива хора и по този начин се създава тънка основа, върху която те основават увереността си, че са Божии чада. Сравняват се с други и остават доволни, че са по-добри дори от мнозина истински християни. Но къде е дълбоката Христова любов, грееща от живота им? Къде са ярките ѝ лъчи, които благославят хората? Къде е тяхната Библия и доколко я изучават? Къде са мислите им? Насочени ли са към небето и небесните неща? За умовете им не е естествено да се насочват в тази посока. Изучаването на Божието слово не

им е интересно. То не притежава онова, което възбужда у разтърсва ума. Плътското, необновено сърце предпочита някоя друга книга пред Божието слово. Вниманието им е насочено към самите тях. Те нямат дълбок и искрен копнеж за влиянието на Божия Дух върху ума и сърцето. Бог не е в техните мисли.

Как мога да понеса мисълта, че повечето младежи в днешно време няма да стигнат до вечния живот? О да можеше да престане звукът от инструментална музика и те да не пилеят повече скъпоценно време в приятни за въображението неща. О, да можеха да посвещават по-малко време на дрехи и празни приказки, а да издигат към Бога искрените си и усърдни молитви за добър духовен опит. Има голяма нужда от сериозно самоизследване в светлината на Божието слово. Нека всеки се запита: "Дали съм разумен, или съм гнил по дух? обновен ли съм в Христос, или все още съм с плътско сърце, само с нова дреха, украсяваща външността?" Застанете пред великия съд и в Божията светлина проучете дали има някакъв подхранван от вас таен грях, някакъв грях, който не сте пожертвали. Молете се, да, молете се както никога преди не сте се молили, за да не бъдете подлъгани от уловките на Сатана и да не се отдавате на дух на безгрижие, небрежност и суета, като изпълнявате религиозните си задължение, за да заглушите съвестта си.

Неуместно е за християните от която и да е епоха да бъдат любители на удоволствията, а колко по-неуместно е това в наше време, когато приближават заключителните сцени на земната история. Наистина основата на вашата надежда за вечен живот не може да бъде положена с голяма сигурност. Битката на душите ви и на вечното ви щастие зависи от това дали основата е положена върху Христос. Докато други въздишат за светски забавления, вие копнейте за непогрешимата увереност на Божията любов, като искрено и горещо викаете: "Кой ще ми покаже как да затвърдя моето призвание и избиране?" Един от знаците на последното време е, че така наречени християни обичат удоволствията повече от Бога. отнасяйте се честно към душите си. Изследвайте внимателно. След точна преценка колцина могат да погледнат към небето и да кажат: "Аз не съм един от така описаните! Не обичам удоволствията повече от Бога!" Колцина могат да заявят: "Аз съм мъртъв за света. Животът, който сега живея, е с вяра в Божия Син! Животът ми е скрит с Христос в Бога и когато се яви Този, Който е моят живот, ще се явя и аз с Него в слава." Божията любов и благодат! О, скъпоценна благодат - по-скъпоценна от чисто злато! Тя издига и облагородява духа повече от всички останали принципи и насочва чувствата към небето. Докато хората около нас може да са суетни и да са заети с търсене на удоволствия и глупости, нашите думи са за небето, където търсим Спасителя, а душата се обръща към Бога за прощение и мир, за праведност и истинска святост.

Разговаряйте с Бога и размишлението за небесните неща ще преобразяват душата по Христово подобие.

22. Молитва за болните

В случая на сестра Ф. трябваше да се извърши едно голямо дело. За самите хора, които се съединиха в молитва за нея, трябваше да се извърши едно дело. Ако Бог бе отговорил на молитвите им, това щеше да се окаже техният край. В такива случаи на болест, когато Сатана контролира ума, преди включване в молитва трябва да има искрено самоизпитване, за да открие дали няма грехове, за които да има покаяние и изповед и да бъдат изоставени. Необходимо е дълбоко смирение на душата пред Бога, както и твърдо, смирено упование в заслугите единствено на Христовата кръв. Пост и молитва няма да постигнат нищо, ако сърцето е отчуждено от Бога чрез погрешно поведение. "Не това ли е постът, който Аз Съм избрал - да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот? Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия да го обличаш и да се не криеш от своите еднокръвни?" "Тогаваш ще зовеш и Господ ще отговаря! Ще извикаш и Той ще рече: Ето Ме! Ако махнеш изсред себе си хомота. Соченето с пръст и нечестивите думи, ако дарува на гладния желаното от душата ти и насищаш наскърбената душа, тогаваш светлината ти ще изгрява в тъмнината и мракът ти ще бъде като пладнe. Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват."

Сърдечното себеизпитване е това, което Господ изисква, както и добри дела, произлизащи от изпълнено с любов сърце. Всички трябва внимателно и с молитва да помислят за цитираните по-горе текстове и да проучат своите мотиви и действия. Божието обещание за нас е дадено въз основа на послушание и зачитане на всичките Му изисквания. На пророк Исая бе казано: "Извикай силно, не се щади. Издигни гласи като тръба, та изяви на людетe Ми беззаконието им и на Якововия дом греховете им. При все това те Ме търсят всеки ден и желаят да учат пътищата Ми. Като народ, който е извършил правда и не е оставил постановлението на своя Бог, те искат от Мене праведни постановления и желаят да се приближат при Бога. Защо постихмe, казват, а Ти не виждаш? Защо смирихмe душата си, а Ти не внимаваш?"

Обръщението е към хора, които са с възвишено изповедание, имат навика да се молят и се наслаждават на религиозните занимания. Въпреки това нещо липсва. Те осъзнават, че на молитвите им не се отговаря. Усърдните

им и искрени усилия не се забелязват от небето и те искрено питат защо Господ не им се отплаща. Това не е защото има някакво пренебрегване от страна на Бога. Трудността е предизвикана от хората. Докато изповядват благочестие, те не дават плод за Божия слава и не делата им не са такива, каквито трябва да бъдат. Живеят в пренебрежение на задълженията си. Ако не се преобразят, Бог не може да отговори на молитвите им съобразно славата Си. В случая с произнасянето на молитва за сестра Ф. имаше объркване на чувствата. Някои бяха фанатични и действаха импулсивно. Те имаха усърдие, но не според познанията си. Някои очакваха да се постигне нещо велико в този случай и започнаха да триумфират преди победата. В тях имаше много от духа на Ииуй: "Дойди с мене и виж ревността ми за Господа." Вместо с тази самодоволна увереност случаят трябваше да бъде представен на Бога с дух на смирение, липса на упование в собственото "аз" и съкрушено и разкаяно сърце.

Онова, което обещае, Бог може да извърши по всяко време. Способен е да завърши делото, което възлага на народа Си. Ако живеят според всяко слово, изречено от Господа, всяка добра дума и обещание ще се изпълнят за тях. Но ако имат нещо по-малко от свършено послушание, великите и скъпоценни обещание остават надалеч и те не могат да постигнат тяхното изпълнение.

Всичко, което може да се направи с молитвата за болните, е искрено да умоляваме Бога за тях и в свършено доверие да положим проблема в ръцете му. Ако имаме беззаконие в сърцата си, Господ няма да ни чуе. Той може да направи каквото пожелае с своите Си. Ще се прослави, като работи в и чрез тези, които Го следват безрезервно, така че да се разбере, че това е Господ и техните дела се вършат в Бога. Христос заяви: "Който служи на Мене, него ще почетете Отец Ми." Когато отидем при Него, трябва да се молим да узнаем и да осъществим намерението Му, а нашите желания и интереси да бъдат потопени в Неговите. Трябва да приемем волята Му, а не да се Го молим да се съгласи с нашата. По-добре за нас е, че Бог не винаги отговаря на нашите молитви според желанията ни и по начина, по който искаме. Той ще направи повече и по-добри неща за нас от това да осъществи нашите желания, тъй като мъдростта ни е глупост.

Ние сме се съединявали в искрена молитва до болничното легло на мъже, жени и деца и сме усещали, че те ни биват връщани от смъртта в отговор на нашите искрени молитви. Смятахме, че в тези молитви трябва да сме решителни и ако упражняваме вяра, да не молим за нищо друго освен за живот. Не се осмелявахме да казваме: "Ако това ще е за прослава за Бога", защото се страхувахме, че така ще признаем някакво съмнение. С вълнение наблюдавахме онези, които ни бяха връщани сякаш от

мъртвите. Виждали сме някои, особено от младите, да бъдат вдигани в здраве, след което са забравяли Бога, ставали са разпуснати в живота си, причинявали са скръб и мъка на родители и приятели и са се превръщали в срам за онези, които се страхуваха да се молят. Те не живяха да почитат и прославят Бога, а да Го проклинат с порочния си живот.

Вече не набелязваме начин на действие, нито се опитваме да доведем Господа до нашите желания. Ако животът на болните може да Го прослави, ние се молим те да живеят; и все пак да бъде не нашата, а Неговата воля. Вярата ни може да бъде не по-малко твърда и надежда, като поверим желанието си на всемъдрия Бог и без трескаво безпокойство, но в съвършено доверие, Му предадем всичко. Имаме обещанието. Знаем, че Той ни чува, ако Го молим според волята Му. Молбите ни не трябва да стават заповеди, а да се застъпваме Той да направи всичко, което искаме от Него. Когато църковните членове се обединят, ще имат сила и мощ, но когато част от тях са съединени със света и мнозина са се отдали на алчност - нещо, което Бог ненавижда - Той може да направи много малко за тях. Неверието и грехът ги отделят от Него. Ние сме толкова слаби, че не сме в състояние да понесем голямо духовно благоденствие, защото е възможно да приемем славата и да си припишем доброта и праведност като причина за очевидното Божие благословение, макар че всичко е станало поради голямата милост и любяща доброта на нашия състрадателен небесен Отец, а не защото в нас има някакво добро.

Необходимо е винаги да упражняваме влияние, което да осветява хората около нас. Това спасяващо, облагородяващо влияние е било много слабо в _____. Мнозина са се смесили със света и са взели от неговия дух и влияние, а приятелството му ги е отделило от Бога. Исус е на един ден път пред тях. Те не могат вече да чуват гласа му за съвет и предупреждение и затова следват собствената си мъдрост и преценка. Вървят по път, който им се струва прав, но накрая ще се окаже глупост. Бог няма да позволи делото Му да се смеси със светски интриги. Проницателните и пресметливи хора от света не бива да заемат водеща позиция в това най-тържествено и свято дело. Те трябва да бъдат преобразени или да се заемат с това призвание, което е подходящо за светските им наклонности и не е от такива последици за вечността. Бог никога няма да започне сътрудничество с такива светски люде. Христос дава на всеки избор: Мене ли ще обичате, или света? Ще понесете ли укори и позор, ако сте отделени и ревностни за добри дела, дори и да сте мразени от света, и ще вземете ли Моето име, или ще изберете одобрението, почитта, аплодисментите и печалбата, които светът дава, и ще откажете ли да имате дял в Мене? "Не можете да служите на Бога и на мамона."

23. Смелост в проповедниците

Скъпи брат Г., показано ми бе, че не ти достигат много неща в изпълняването на задълженията на проповедник. Липсват ти основни качества. Не притежаваш мисионерски дух. Не си склонен да жертваш удобства и удоволствия, за да спасяваш души. Има мъже, жени и деца, които да бъдат заведени при Христос. Те биха приели истината, ако светлината им бъде представена. В собствения ти район има хора, готови да слушат.

Видях, че се стремиш да образоваш някои, но точно във времето, когато се нуждаеше от упоритост, смелост и енергичност, ти стана страхлив, недоверчив, обезсърчен и изостави работата. Стремеше се към личното си удобство и допусна намаляването на интереса, който можеше и да се увеличи. Можеше да има жетва от души, но златната възможност отмина засега поради липсата на енергичност. Видях, че ако не решиш да вземеш цялото всеоръжие, не проявиш желание да издържаш на трудностите като добър войник на Христовия кръст и не осъзнаеш, че е необходимо да даваш и да се раздаваш, за да водиш души при Христос, ти трябва да се откажеш от работата си като проповедник и да избереш някаква друга професия.

Душата ти не е пожертвана за работата. Предпочиташ по-лесния начин на живот отколкото е определено за Христовия служител. Той не запази живота си за себе си. Не си угаждаше, а живееше за доброто на другите. Не се представи а велик, а прие образа на слуга. Не е достатъчно да можеш да представяш аргументите на нашите възгледи пред хората. Христовият служител трябва да притежава неувяхваща любов към душите и дух на себеотрицание и себепожертвувателност. Той трябва да има желание да даде дори живота си, ако е необходимо, за делото а спасяване на своите ближни, за които Христос е умрял.

Имаш нужда от преобразяване, за да вършиш Божието дело. Имаш необходимост от мъдрост и разсъдливост, за да се приспособиш към работата и да насочваш усилията си. Те са необходими сред църквите. Трябва да отидеш на нови места и да докажеш работата си. Отиди с желание да работиш за обръщането на души към истината. Ако разбираш каква е стойността на душите, дори най-малкия знак за добро ще радва сърцето ти и ти ще упорстваш, макар че усилията са съпроводени с много труд и умора. След като веднъж си създад вълнение по темата за истината, не оставяй това място, ако има дори най-малък знак за нещо добро. Нима очакваш жетва без усилия? Нима очакваш, че Сатана с готовност ще позволи на поданиците си да презират от неговата армия в редиците на Христос? Той ще направи всички възможни усилия да ги държи завързани в

оковите на тъмнината под черното си знаме. Можеш ли да очакваш да бъдеш победител в борбата за печелене на души за Христос без искрени усилия и когато трябва да се изправиш за битка пред такъв враг?

Трябва да имаш повече смелост, повече усърдие и да полагаш по-големи усилия, иначе ще трябва да прецениш дали не си сбъркал призванието си. Обезсърчаващият се лесно проповедник нанася вреда на каузата, на която желае да помогне, а също така проявява несправедливост и към себе си. Всички, които твърдят, че са Христови служители, трябва да се научат на мъдрост, като изучават историята на Човека от Назарет, а също и историята на Мартин Лутер и живота на други реформатори. Работата им е била непосилна, но те са издържали трудностите като верни войници на Христовия кръст. Не бива да избягваш отговорности. Проявявайки скромност, ти трябва да имаш желание да бъдеш съветваш и напътстван. След като получиш съвет от мъдрите и разсъдливите, има и друг Съветник, чиято мъдрост е непогрешима. Не се колебай да представяш случая си пред Него и да Го молиш за наставления. Той е обещал, че ако ти липсва мъдрост и се обърнеш към Него, ще ти я даде щедро, без да укорява. Святото, тържествено дело, с което си се заел, изисква всеотдайни, напълно преобразени мъже, чийто живот е вплетен в Христовия живот. Те черпят хранителен сок от живата Лоза и процъфтяват в Господа. Макар и да чувстват величината на делото и възкликват: "Кой може да се справи с всичко това?", не се отдръпват от работата и тежък труд, а работят искрено и себеотрицателно за спасяването на души. Ако са верни във всичките си задължения, помощник овчарите ще влязат в радостта на своя Господ и със задоволство ще видят спасените на небето души в резултат на усърдните им усилия.

24. Прояви на стиснатост в сделките

Скъпи брат Х., очаквах да имам възможността да ти пиша, но бях възпрепятствана. След последното ми видение осъзнах, че е мой дълг да ти представя това, което Господ благоволи да ми покаже. Върната бях назад и ми бе показано, че години наред, дори преди да се ожениш, си имал склонност да мамиш в търговията. Притежавал си дух на алчност, склонност да лъжеш в сделките, което е навредило на духовния ти напредък и значително е намалило влиянието ти. Семейството на баща ти е гледало на този въпрос от светска гледна точка, а не според високия и възвишен стандарт, за който говори нашия Господ: "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила и с всичкия си ум и ближния си както себе си." В това си се провалил. Проявяването на стиснатост и несправедливост е противно на Бога. Той няма

да отмине грешките и греховете в тази област, без да има пълна изповед и без да бъдат изоставени.

Бях върната доста назад във времето и ми бе показано колко несериозно си гледал на тези неща. Господ отбеляза сделката за превозване до пазара на онези животни, които бяха в толкова лошо състояние, че нямаше смисъл да се държат повече и затова бяха приготвени за храна и отнесени на пазара, за да бъдат продадени и вкарани в стомасите на хората. Едно от тях бе поставено на нашата маса, за да нахраним голямото ни семейство в дните в дните на бедността ни. Ти не беше единственият виновен за това. Други от семейството ти бяха не по-малко виновни. Няма значение дали е било определено те да бъдат купени и изядени от нас или от светски хора. Принципът, който стои зад всичко това, не се нрави на Бога. Ти престъпи неговата заповед. Не си обичал ближния си както себе си, защото не би желал същото да бъде сторено на тебе. Щеше да се почувстваш обиден. Духът на алчност доведе до такова отклоняване от християнските принципи и те подтикна да се принизиш до търговия, при която извличаш изгода във вреда на други.

Когато въпросът за яденето на месо ми бе представен преди пет години и видях колко малко знаят хората за това, което приемат за храна под формата на месо, онази сделка също ми бе показана. Резултатът от яденето на месо от нездрави животни е болна кръв, болест и треска. Показано ми бе, че в много подобни случаи същите неща се вършат ежедневно от светските хора. Ти, мои скъпи братко, не си видял извършената от тебе злина по начина, по който Бог я вижда. Никога не си осъзнал, че си извършил голям грях. Много такива неща са се случвали в живота ти и ти ще откриеш, че записващият ангел е отбелязал всичко и скоро ще се изправиш пред всичко това, ако с покаяние и изповед не поправиш тези злини.

Поръчано ми бе за изчакам и да видя. Казано ми бе да говоря прямо, да представя общите принципи и да те оставя сам да ги приложиш. Показано ми бе, че Бог няма често да посочва извършените от хората Му злини, а ще направи така, че те да чуват общите принципи, ясните изобличаващи истини и всички ще бъдат насърчавани да осъзнават, да чувстват и да разбират дали са осъдени. Не си се отнесъл честно и откровено към собствената си душа. Ангелът каза: "Аз ще го изпитам, ще го проверя, ще му говоря, ще работя против него, докато признае, че Божията десница го поразява."

Видях, че докато бе в _____, свързаните със семейството ти не постъпваха правилно. Ти прояви стиснатост, граничеща с измама и безчестие. Не можеш да имаш никакво добро влияние в този град, докато не изкупиш миналото чрез цялостна промяна в деловите отношения с твоите близки. Светлината ти бе тъмнина за хората, докато

вредеше на делото на настоящата истина. Ти нанесе укор на истината и твоята стиснатост направи името ти нарицателно сред хората. Ти често бе под стандарта на много светски хора по отношение на честността. Пастор И. не може да направи нищо добро в _____. Думите му са като разлята върху земята вода, тъй като е свързан с тебе и участваше в сделките ти. Той бе стиснат и бързо се превърна в егоист. Поведението му в много случаи бе такова, че унищожаваше влиянието му и не подходеше на Христов служител. Във видението, от 1866 г. в Рочестър, щата Ню Йорк, ангелът каза: "Десницата ми ще нанесе беда. Той може да събира, но аз ще разпилявам, докато не изкупи миналото и не заработи за вечността." Всеки истински християнин трябва да е над лошия дух на размяна и търговия на светските хора.

Ти не си скъперник. Обичаш да си благосклонен, свободен, открит и щедър, но това, което е лошо в тебе, е духът, споменат в това писмо – не обичаш ближния си както себе си, не се стараеш да видиш грешките и да ги изправиш, когато чистата и силна светлина на истината ти е показала съвсем открито какво е задължението ти. Обичаш гостоприемството и Бог няма да допусне да бъдеш измамен от големия измамник на човечеството, но ще дойде направо при тебе и ще ти покаже къде грешиш, за да можеш да се поправиш. Сега те призовава да изкупиш миналото, да се издигнеш на едно по-високо ниво и да направиш така, че житейският ти доклад да остане неопетнен от алчност или егоистична любов към печалба.

Преценяването на светските неща ще се превърне в глупост, ако не посветиш всичко на Бога. Ти и съпругата ти не сте посветени. Духовността ви не е това, което Бог желае. Като че ли сте парализирани. Въпреки това и двамата сте способни да оказвате силно влияние в полза на Бога и Неговата истина, ако украсите изповедта си с добре подреден живот и благочестиви думи. Често действаш прекалено бързо и тогава ставаш нетърпелив и раздразителен и започваш да постъпваш прибързано. Това е пагубно за духовния ти напредък.

Времето е кратко и не можеш да забавяш подготовката на сърцето, което е необходимо за искрена и вярна работа за собствената ти душа, за спасението на твоите приятели и съседи и на всички, които попадат под влиянието ти. Винаги се стреми да живееш така в светлината, че влиянието ти да действа осветяващо на онези, с които си свързан в делова работа или в обикновено общуване. В Исус има пълнота. От Него можеш да получиш сила, която да ти помогне да живееш така, както Той живя, но не бива да отклоняваш чувствата си от Него. Той изисква цялото естество – душа, тяло и дух. Когато правиш всичко, което изисква от тебе, Той ще работи за тебе, ще те благословя и ще те укрепва с богатата Си благодат.

25. Угнетяване на наемника

Скъпи брат Дж., След видението, дадено ми на петъчната вечер на 12 юни 1868 г., върху мене легна сериозна отговорност. Показано ми бе, че ти не се познаваш. Не си се примирил със свидетелството, което бе дадено за твоя случай, и не си извършил едно цялостно дело на преобразяване. Посочен ми бе текстът от Исаия: "Не е ли това постът, който Аз съм избрал - да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот? Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия да го обличаш и да не се криеш от своите еднокръвни?" Ако вършиш тези неща, обещаното благословение ще ти бъде дадено.

Може би ще повдигнеш въпроса: "Защо постихме, а Ти не виждаш? Защо смирихме душата си, а ти не внимаваш?" Бог е обяснил защо на молитвите ви не се отговаря. Мислиш, че причината е в другите и стоварваш вината върху тях. Трябва да се постараяш да поставиш сърцето си в ред. Необходимо е да осъзнаеш, че това трябва да започне от самия тебе. Потискал си бедстващите и си постигал изгода, като си се възползвал от техните нужди. Що се отнася до парите, ти си бил стиснат и несправедлив. Не си притежавал онзи добър, благороден и щедър дух, който винаги трябва да е отличителна черта на Христовия последовател. Ограбвал си наемната работничка от нейната надница. Видял си бедно облечена, трудолюбива жена, за която си знаел, че е съвестна и богобоязлива и въпреки това си се възползвал от нея, защото си можел да постъпиш така. Видях, че липсата на виждане и разбиране на нейните нужди, както и малките надници, които си и платил, са записани на небето така, сякаш си сторил това на Исус в лицето на един от Неговите светии. След като си направил тези неща на най-малкия от Христовите последователи, ти си ги направил на Него. Небето е отбелязало твоята стиснатост към онези, които са служили в дома ти, и това ще остане записано срещу тебе, ако не се покаеш и не поправиш стореното. Една погрешна стъпка причинява повече вреда, отколкото е възможно да се поправи за години. Ако съгрешилият може да види големината на злината, това би изтръгнало от душата му викове на болка. Ти си егоист по отношение на парите. В случая с брат К. Божи ангел посочи към тебе и каза: "След като си направил това на един от Христовите ученици, направил си го на Христос в негово лице."

Случаите, които споменах, не са единствените. Да беше видял тези неща, както небето ми ги е открило. Ума една жалка измама над умовете. Христовата религия е това,

от което се нуждаеш. Той не си угаждаше, а живееше, за да бъде от полза за хората. Трябва да извършиш едно дело и не бива да губиш време, а да смириш сърцето си пред Бога и със смирени изповеди да премахнеш петната от християнския си характер. Тогава можеш да се заемеш с тържествената работа за спасяване на хората, без да правиш толкова много грешки.

За какво си употребил времето си, прекарано по този начин, докато си бил зает с работа, с която Бог не те е натоварил? Умовете са били повлияни и са направени неща, за които ще е необходим много труд, за да бъдат заличени. Души ще блуждаят в тъмнина, обърканост и неверие и някои няма никога да се възстановят. Трябва да оголиш душата си с пост и искрена молитва, с дълбоко себеизпитване на сърцето и строго самонаблюдение. Нека нито едно дело не избегне твоето критично изследване. И когато личното "аз" умре и животът ти е скрит с Христос в Бога, произнеси смирените си молитви. Ако в сърцето си имаш беззаконие, Господ няма да те чуе. Ако беше чул молитвите ти, щеше да се издигнеш. Сатана е стоял до тебе, готов да се възползва от това, което е спечелил.

О, колко важно е тази вярност в малките неща да характеризира нашия живот, истинска честност да е в основата на всичките ни действия и винаги да помним, че Божии ангели обръщат внимание на всяка постъпка! Така, както отмерваме на другите, ще бъде отмерено и на нас. Винаги трябва да изпитваш боязън да не би да действаш несправедливо и егоистично. Посредством болест и бедствие Господ ще отнеме от нас много повече от спечеленото чрез потискане на бедния. Един справедлив Бог оценява точно всичките ни мотиви и постъпки.

Показани ми бяха брат и сестра Л. Любовта към света така е проява истинското благочестие и е сковала умствените сили, че истината не може да има преобразяващо влияние върху живота и характера. Любовта към света е затворила сърцата им за състрадание и вникване в нуждите на хората. Духът на света ги е отделил от Бога. Братко и сестро, трябва да се постараете да се измъкнете изпод боклука на света. Необходимо е да направите искрени усилия да победите любовта си към света, егоизма и скъперничеството. Тези грехове са проклетие за Божия народ. Посочено ми бе мястото, където сте живели, преди да се преместите в _____. Там бяхте стиснати и измамни в сделките и се облагодетелствахте всеки път, когато имахте възможност. Опитах се да намеря в живота ви дела на благородна себепожертвувателност и благотворителност, но не можах, защото бяха толкова редки. Светлината ви е светела пред хората по такъв начин, че те са се отвратили от вас и от вярата ви. Истината е била похулена в резултат на вашето скъперничество и измамите в сделките. Дано Бог ви помогне да проумеете всичко и да направите

това зло така, както Той го мрази. Нека светлината ви свети по такъв начин, че когато другите видят добрите ви дела, да прославят вашия небесен Отец. Бог е недоволен от поведението ти, тъй като е белязано от егоизъм. Той все е недоволен от него и ще се разправи с тебе справедливо, ако не се освободиш от този дух на дребнавост и не се стремиш към освещение чрез истината. Оставена сама на себе си, вярата без дела, е мъртва. Бог иска от тебе да бъдеш богат на добри дела, готов да даваш, да общуваш, да строиш за себе си добра основа за бъдещето, за да можеш да се хванеш за вечния живот.

Показано ми бе, че угнетяваш наемниците в надниците им. Възползвал си се от обстоятелствата и си осигурил помощници за себе си на най-ниска цена. Това не е угодно на Бога. Трябвало е да им платиш щедро, всичко, което са изработили. Бог вижда и знае. Изследователят на сърцата е запознат с мислите, намеренията и целите. Всеки долар, спечелен от тебе по този начин, ако въобще остане, ще бъде пропилян в резултат на трудности и бедствия. Светът, светът, светът е това, което те ръководи. Спасението на душата е станало нещо второстепенно. О, да можеше да видиш в светлината на вечността как Бог гледа на тези неща. Ще се ужасиш и няма да мигнеш, докато не поправиш злината.

Имал си светлина върху здравната реформа, но не си я приел и не си живял според нея. Задоволявал си апетита и си дал лош урок на момчето си, като си му позволявал да яде когато и каквото си иска. В любовта си към света ти си продължил да работиш с голямо натоварване. Божията десница се оттегли и ти бе оставен на собствената си слабост. Тогава и двамата се запътихте със залитане към гроба, но пак не научихте урока, който Бог искаше да ви даде. Запазихте любовта си към света. Егоистичната ти любов към печалбата, дребнавият ти и скъпернически начин на действие не бе изоставен. Не оцени съчувствието, любезната грижа и бдителна нежност на тази, която се грижеше за тебе в болестта ти. Ако го бе оценил, щеше да започнеш да проявяваш дух на благородна благотворителност, който да превъзмогне дребнавото ти отношение към тази, която ти бе върна. Ти си потискал бедните, постъпвал си несправедливо. "Един разпръсва щедро, но пак има повече изобилие, а друг се скъпи без мяра, но пак стига до немотия."

Когато всички тези неща ми бяха представени, на мене ми се стори, че Сатана притежава такава сила да заслепява умовете чрез любов към света, че дори изповядващи се християни забравят или загубват усет за факта, че Бог е жив и Неговите ангели отбелязват всички дела на човешките чада; че всяко лукаво дело, дори най-незначителната постъпка, се записва в жизнения доклад. Всеки ден нанася своята тежест от неизпълнени задължения,

недобросъвестност, егоизъм, измама, фалшификация, лукавство Какво количество от зли дела се събира за последния съд! Когато Христос дойде, "наградата Му е с Него и въздаянието Му пред Него", за да отмери на всеки според делата му. Какво откриване ще има тогава! Какво обръкване ще се види на лицата на хората, когато делата им се разкрият върху страниците на историята!

"Слушайте, любезни мои братя: не избра ли Бог ония, които са сиромаси в светски неща, богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тия, които Го любя? А вие опозорихте сиромаха." "Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли такава вяра да го спаси? Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали ежедневна храна и някой от вас им рече: Идете си с мир, дано бъдете стоплени и нахранени, а не им дадете потребното за тялото, каква полза? Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва." Можете да вярвате в цялата истина, но ако принципите ѝ не се прилагат в живота ви, вашето изповедание няма да ви спаси. Сатана вярва и трепери. Той работи. Знае, че времето му е кратко и е слязъл с голяма сила да върши злите си дела според своята вяра. Но изповядващите се за Божи народ не поддържат вярата си с дела. Те вярват, че времето е кратко и въпреки това ламтят така за благата на този свят, сякаш светът ще просъществува още хиляда години в този вид.

Егоизмът е характерна черта в постъпките на много хора. "Но ако някой, който има световните блага, вижда брата си в нужда, а заключи сърцето си от него, как ще пребъдва в него любов към Бога? Дечица, да не любим с думи, нито с език, но с дело и в действителност. От това ще познаем, че сме от истината и ще уверим сърцето си пред Него относно всичко, в което нашето сърце ни осъжда; защото Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко. Възлюбени, ако наше сърце не ни осъжда, имаме дръзновение спрямо Бога и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това, що е угодно пред Него."

Премахни егоизма от себе си и работи пълноценно за вечността. Изкупвай миналото и не представяй изповядваната от тебе свята истина там, където сега живееш, по начина, по който си я представял досега. Нека светлината ти изгрее така, че когато другите видят добрите ти дела, да прославят твоя небесен Отец. Застани на издигната платформа на вечната истина. Регулирай всичките си делови начинания в този живот в строго съответствие с Божието слово.

26. Укор срещу духа на вожване

Скъпи брат М, когато те срещнахме в _____, имахме голямо желание да ти помогнем и се страхувахме, че няма да приемеш помощта, от която се нуждаеш. Предложих да дойдеш при нас и да общуваш с нас и с други от Божиите скъпи чада и да научиш уроците, които са ти необходими, за да станеш силен да издържаш на изкушенията и опасностите в тези последни дни. Спомних си образа ти като един от тези, които Господ ми бе показал като борещ се за преодоляване на силните зли навици, водещи не само до унищожаване на тялото, но и до вечна погибел. Ти си побеждавал, но ти е необходимо да постигнеш още повече победи. Трябва да се бориш с вътрешни врагове, които ако не бъдат победени, значително ще помрачат твоето щастие и частиято на всички свързани с тебе.

Злите черти характера ти трябва да бъдат победени. Необходимо е да се заловиш за делото с искрена, смирена молитва към Бога, осъзнавайки безпомощното си състояние без особената Му благодат. Вярата в истината вече е извършила преобразяване на живота ти, но то не е така цялостно, колкото трябва да бъде, за да отговаряш на Божиите изисквания. Обичаш истината, но тя трябва да се вкорени по-дълбоко в живота ти и да повлияе твоите думи и цялото ти поведение. Имаш важен урок за научаване и не бива да губиш повече време. Не си се обучил на самоконтрол. Ето ти една победа, която трябва да постигнеш. В характера ти има повече елементи на воюване отколкото на мир. Имаш нужда от култивиране на любезност и истинска християнска учтивост. "Изпреваряйте да си отдавате един на друг почит." "Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си."

Духът ти на воюване е силен и ти си винаги нащрек, готов да опровергаваш всичко, когато имаш възможност. Не се опитваш да разбереш колко лесно е да направиш така, че твоите идеш и възгледи да са в хармония с тези на други хора. Готов си да проявиш различие, ако има и най-малка възможност за това. По този начин вредиш на душата си, забавяш духовното си развитие и не само наскърбяваш и нараняваш онези, които могат да бъдат твои искрени приятели, но понякога ги отвърщаваш и общуването им с тебе не е приемливо и приятно, а бъдещо безпокойство. За тебе е естествено като дишането да стигаш до заключението, че възгледите и мненията на хората са по-недостойни от твоите. Често грешиш по този въпрос, защото нямаш цялата мъдрост и познание, за които толкова се цениш. Понякога поставяш мненията си над хората, които имат много по-дългогодишен опит от тебе и са далеч по-способни от тебе да напътстват и да дават мъдри съвети. Не си видял тези неприятни черти и затова не си осъзнал какъв гнил и горчив плод са родили. Дълго време си

подхранвал дух на заядливост, воюване. Особеният ти манталитет те води до скачане в крайности.

Обучението ти е плачевно. То не е благоприятно за сегашния ти религиозен опит. Трябва да забравиш почти всичко и да се учиш наново. Имаш прибързан нрав, който огорчава приятелите ти и сватите ангели и наранява собствената ти душа. Това е съвсем противно на духа на истината и истинската святост. Необходимо е личното "аз" да бъде смирено и държано в подчинение. Един християнин не би се държал заядливо и не би спорил дори с най-нечестивите и с най-невярващите. Колко погрешно е да се проявява този дух с хората, които вярват в истината и се стремят към мир, любов и хармония! Апостол Павел казва: "Живейте мирно помежду си." Духът на непримиримост е противен на всякакви небесни принципи. В планинската Си проповед Христос заявява: "Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии чада." "Блажени кротките, защото те ще наследят земята." Ще имаш неприятности където и да отидеш, ако не научиш урока, който Бог иска да ти даде. Трябва да бъдеш по-малко уверен и дързък в личните си мнения и да имаш по-голяма готовност да се учиш. "Който скоро не се гневи, е по-добър от храбривия; и който владее духа си - от завоевател на град." "Който не се гневи скоро, показва голямо благоразумие, а който лесно се гневи, проявява безумие." Апостол Яков казва: "Нека всеки човек бъде бърз да слуша, бавен да говори и бавен да се гневи; защото човешкият гняв не върши Божията правда."

Духовният ти опит е съпроводен от дух на самоувереност. Ако имаше по-пълнен опит в Божиите дела, щеше да осъзнаеш, че плодовете ти са лоши. Те нямат хранителна стойност, а изпълват всички с горчицина. Трябва да победиш своя надменен, диктаторски дух. Имам силната надежда, мой скъпи братко, че ти, който си показал, че имаш морална смелост да се изправиш сам пред врага и да се бориш с апетита и силните зли навици, обхванали те като железни окови, ще дойдеш да работиш тук и ще постигнеш победа. Бил си безразсъден, сметнал си, че никой не го е грижа за тебе; че почти всички са твои врагове и че няма никакво значение какво ще излезе от тебе.

Истината те намери в окаяно състояние. Ти видя в нея сила, която ще те издигне и ще ти даде липсващите ти сила и устойчивост. Прие лъчите светлина, които те озариха. Ако сега се поддадеш изцяло на влиянието на истината, тя ще те преобрази изцяло, ще те освети и ще те подготви за докосването на вечността. Притежаваш много добри черти на характера и си щедър по сърце. Бог иска да бъдеш наред, просто да бъдеш наред. Не желаш да бъдеш ръководен или наставляван. Искаш сам да диктуваш всичко. Необходимо е обаче да притежаваш дух на смирение и желание за учене,

да бъдеш приветлив, търпелив, дълготърпелив, изпълнен с доброта и милост.

Интересуваме се от тебе и искаме да ти помогнем. Моля се да приемеш тези редове с добър дух и да допуснеш да повлияят по правилен начин на твоето сърце и живот.

Отговор

Сестра Уайт, Гледам на полученото вчера свидетелство като на заслужен укор, за което съм ти истински благодарен. Искрено се надявам да бъда победител. Напълно осъзнавам величината на работата, която трябва да извърша, но въпреки това вярвам, че с Божията подкрепяща благодат ще успее да победи.

27. Хора, носещи отговорности в църквата

Скъпи брат и сестра Н., на 12 юни 1868 г. ми бяха показани някои неща във връзка с вас. Трябва да извършите едно дело, но не го разбирате; вие не носите отговорности. Трябва да имате по-голям интерес към Божието дело и кауза отколкото имате сега. Вие сте толкова заслепени от любовта към света, че не виждате колко голямо е влиянието на света върху вас. Не чувствате, че имате особен дял от отговорността, нито осъзнавате важността на времето и делото, което трябва да се извърши. Сякаш сте заспали. Единството е сила. Църквата е изпитва голяма слабост, тъй като в нея има толкова много изостанали хора, които не поемат отговорности. Вие не сте Христови съработници. Духът на света отблъсква от сърцата ви впечатленията, които истината би трябвало да направи.

Важно е сега всички да се заемат с делото и да действат като живи хора, работещи за спасението на загиващите души. Ако всички в църквата се започнат да помагат на Господа, ще станем свидетели на такова пробуждане в делото Му, каквото никога досега не сме виждали. Бог изисква това от вас и от всеки църковен член. Не е оставено на вас вие да решавате дали е най-добро за вас да се подчините на Божия призив. Изисква се послушание и ако не се вслушате, ще застанете на почва, която е по-лоша и от неутралната. Ако не получите Божието благословение, ще имате Неговото проклятие. Той иска от вас да проявявате желание и послушание и ви казва, че ще ядете от добрите плодове на земята. Тежко проклятие е произнесено срещу тези, които не помагат на Господа. "Кълнете Мироза, рече ангелът Господен. Горчиво кълнете жителите му, защото не дойдоха на помощ Господу, на помощ Господу против силните." Сатана и ангелите му са на полето, за да се противопоставят на всяка стъпка на Божиите люде, затова е нужна помощта на всеки.

Брат и сестра Н., влиянието на невярващи приятели те засяга повече отколкото осъзнаваш. Те ти носят не сила, а тъмнина и неверие. Имате ваша лична работа в Господнето лозе. Вие сте мислили и сте се грижили прекалено много за себе си. Поправете сърцата си и тогава бъдете искрени. Попитайте: "Господи, какво да направя?" Бог изисква от вас да се стремите искрено към Него. Нареща ви да изследвате сърцата си старателно, за да откриете какво ви пречи да давате много плод и какво е необходимо да остане в тях. Не притежавате повече от Божия Дух, защото не носите Христовия кръст с радост. В последното видение видях, че вие се мамите по отношение на силата на любовта ви към този свят. Житейските грижи и измамността на богатствата заглушават словото и вие се лишавате от плод. Бог иска от вас да давате много плод. Той не заповядва, без да даде сила за изпълнение на заповедите. Господ няма да извърши нашата част от работата, нито ще поиска ние да извършим Неговата. Бог действа в нас, но ние трябва да изработваме спасението си със страх и трепет. "Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва." Вярата трябва да се поддържа с дела; изпълнителите се оправдават пред Бога. Вие гневите Бога, като говорите за бедността си, макар че имате изобилно. Всичко, което притежавате, принадлежи на Господа, но Той е сметнал за подходящо да ви направи настойници за известно време. Изпитва ви и ви проверява. Как ще издържите проверката? Той ще изиска своето си с лихва.

Приковали сте очите си върху даденото от вас за различни начинания и то ви изглежда голямо. Ако бяхте направили много повече, ако сърцата ви се бяха разтворили и ръцете ви раздаваха за Божията кауза и за нуждаещите се, щяхте просто да изпълните дълга си и да бъдете далеч по-щастливи. Господ изисква от вас да донесете приноса си до олтара и не просто да го оставите наблизко, а да го оставите върху него. Олтарът освещава жертвата, когато тя бъде поставена върху него, а не преди това.

Вие не сте отделени от света, както Бог изисква от вас, и не виждате и не разбирате опасността. Отклонени сте настрана от любовта си към света. И двамата имате нужда да пиете повече от Извора на истината. Ако не постигнете различно състояние, при което можете да почитате Бога с влиянието и средствата си, проклятието Му ще дойде върху вас. Може да събирате, но Той ще разпилява. Вместо здравето ви да процъфти, вие ще станете като изсъхнал клон. Господ зове за работници - хора, които могат и имат желание да спасяват души и които ще пожертват всичко, за да се спасят. Никой не може да извърши това дело за вас. Чуждите приноси, дори и да са щедри, не могат да заместят вашите. Необходимо е да направите себепрадаване на Бога - никой друг не може да направи това вместо вас. Само силата на Духа, действаща

чрез мощна вяра, може да ви направи способни да устоите успешно на уловките, които Сатана е поставил пред нозете ви. Думите и примерът на вашия Изкупител ще бъдат светлина и сила в сърцата ви. Ако Го следвате и Му се доверявате, Той няма да ви остави да загинете. Страхувате се прекалено много от неодобрението на онези, които не обичат Бога и не Му служат. Защото желаете да запазите приятелството на враговете на вашия Господ или да бъдете повлиявани от тях? "Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога?" Ако сърцето е наред, ще има по-решително отделяне от света.

Миналата пролет Господ щеше да направи велико и добро дело в този район, ако всички бяха почувствали нуждата от това дело и бяха Му се притекли на помощ. Нямахме единство в действията. Не всички почувстваха необходимостта от делото и не се заеха с него от цяло сърце. Не всички се предадоха на Бога. Беше ми показано, че сте обезпокоени и объркани, а тъмнината се стъпяваше около вас. Задавахте въпроси и не бяхте в състояние да подучите сила или да дадете на други. Времето е тържествено и страшно. Сега няма време за подхранване на идоли, няма място за съгласие с Велиал или за приятелство със света. Онези, които Бог приема и осветява за Себе Си, са призвани да бъдат старателни и верни в службата си за Него, да са отделени и да са Му посветени. Не външното благочестие или името в църковния списък прави "живия камък" в духовната сграда. Душата се свързва с Бога, когато сте обновени в познание и истинска святост, разпнати за света и оживотворени в Христос. Христовите последователи имат пред себе си една водеща цел, едно велико дело: спасяването на своите ближни. Всички други интереси трябва да са по-маловажни. Това трябва да предизвиква най-искрени усилия и най-дълбок интерес.

Бог гледа първо към сърцето, чувствата. Той изисква от последователите Си да Го обичат и да Му служат с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичките си сили.

Заповедите и благодатта Му са съобразени с нашите нужди и без тях, не можем да бъдем спасени, каквото и да направим. Той изисква приемливо послушание. Даряването на блага или каквото и да е работа няма да бъдат приемливи без сърцето. Волята трябва да бъде подчинена. Господ изисква от вас по-голямо посвещение към Него и по-осезателно отделяне от духа и влиянието на света.

"Вие обаче сте избран род, царско свещенство, свят народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъзходството на Този, Който ви призовава от тъмнината в Своята чудесна светлина." Христос ви е призовал да бъдете Негови последователи, да подражавате на живота Му на себепожуртвувателност и себеотрицание, да проявявате интерес към великото дело за изкупление на падналото човечество. Не осъзнавате каква работа Христос иска от

вас да извършите. Христос е вашият образец. Онова, което ви липсва, е любовта. Този чист и свят принцип отличава християнския характер и поведение от тези на светските хора. Божествената любов има мощно, очистващо влияние. Тя може да се намери само в обновените сърца и по естествен начин изтича към ближните.

Поведението на християните е подобно на поведението на техния Господ. Той е издигнал знамето и на нас е оставено да кажем дали ще съберем около него. Нашият Господ и Спасител остави своето царство, богатства и слава и ни потърси, за да ни спаси от нещастieto и да ни направи като Себе Си. Той се смири и прие нашето естество, за да можем да се учим от Него и като подражаваме на живота Му на благотворителност и себеотрицание, да Го следваме стъпка по стъпка към небето. Копието не може да е същото, но вие можете да приличате на него и според вашата способност да постъпвате по същия начин. "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила и с всичкия си ум и ближния си както себе си." Такава любов трябва да живее във вашите сърца, за да сте готови да дадете съкровищата и почитта на този свят, ако по този начин можете да повлияете и една душа да заработи за Христос.

Бог ви нарежда да се хванете с едната ръка, вратата, за Неговата мощна десница, а другата ръка, любовта, да протегнете към загиващите души. Христос е пътят, истината и животът. Следвайте Го. Не вървете след плътта, а след Духа. Живейте като Него. Това е Божията воля - вашето осветение. Делото, което трябва да извършите, е да вършите волята на Този, Който поддържа живота ви за Своя слава. Ако работите за себе си, няма да имате никаква полза. Да работите за доброто на другите, да се грижите по-малко за себе си и по усърдно да посвещавате всичко на Бога е приемливо за Него и ще ви бъде върнато чрез богатата Му благодат.

Бог не е определил за вас просто да наблюдавате и да се грижите само за себе си. От вас се изисква да служите на другите и да бдите над тях. По този начин ще проявите лошите неща в характера си, които имат нужда от поправяне, и ще помогнете на тези слабости, за които е необходима допълнителна сила. Това е нашият дял от работата - не прибързано, раздразнено, неохотно, а радостно, с удоволствие, за да достигнем християнско съвършенство. Да отстраним от себе си всяко неприемливо нещо не означава, че подражаваме на Христос. Трябва да сте много ревниви към Божията чест. Колко внимателно трябва да вървите там, където сега стъпките ви не са такива, каквито трябва да бъдат. Ако можехте да видите чистите ангели със светещите им търсещи очи, насочени право към вас и наблюдаващи, за да отбелязват как

християнинът прославя своя Учител; или ако можехте да чуете ликуващите подигравателни възгласи на триумф на злите ангели, които забелязват всяко нечестно нещо, след което цитират нарушения текст от Свещеното писание и сравняват живота с текста, в който твърдите, че вярвате, но от който се отклонявате, ще останете удивени и обезпокоени. Необходимо е да се включи цялото естество, за да стане човек доблестен християнин. О, какви заслепени и късогледи създания сме ние! Колко слабо различаваме светите неща и колко трудно осъзнаваме богатствата на Неговата благодат!

Искам едно нещо да се запечата в умовете ви. Специални сатанински медиуми са тясно свързани с вас и тяхната сила и влияние имат явно въздействие върху вас, защото не оставате достатъчно близо до Бога, за да си осигурите особената подкрепа на превъзходни по сила ангели. Съюзът ви с Господните врагове е прекалено силен и вие не разбирате, че има опасност вярата ви да претърпи корабкрушение. Ако дори в най-малка степен насърчавате Сатана да ви изкушава, вие заставате на неговото бойно поле и тогава ще има дълъг и тежък конфликт, преди да победите и да триумфирате в името на Исус, Който го е победил.

Сатана има големи предимства. Той притежава превъзходната интелектуална сила на ангел, за която някои имат само бегла представа. Сатана е осъзнавал своята сила, иначе не би се впуснал в конфликта с могъщия Бог, вечния Отец, Княза на мира. Сатана наблюдава събитията отблизо и когато открие човек, който има особено силен дух на противопоставяне към Божията истина, може дори да му разкрие неизпълнени събития, за да си осигури място в сърцето му. Този, който не се поколеба да започне битка с Бога, държащ творението в десницата Си, има злоба да преследва и мами. Сега държи смъртните хора в капана си. В шестхилядогодишния си опит не е загубил своето умение и проникателност. През цялото това време е наблюдавал отблизо всичко онова, което засяга човечеството.

Сатана използва като свои медиуми онези, които яростно са се противопоставяли на Божията истина. Появява се пред тях в чужда личност и одежда - вероятно на някой приятел. Засилва вярата им, като използва думите на този приятел и разказва за събития, които ще се случат или които наистина са се случили, но за които медиумът не е знаел нищо. Понякога преди смърт или нещастен случай дава сън или, появявайки се в чужд образ, разговаря с медиума и дори му дава познание посредством внушенията си. Това обаче е мъдрост от долу, а не от горе. Преподаваната от Сатана мъдрост е противна на истина, освен, когато за да постигне целта си, той се облича в светлината, която заобикаля ангелите. За определена група хора той идва, изповядвайки част от онова, за което християните вярват,

че е истина, но ги предупреждава да отхвърлят друга част като опасна и фатална заблуда.

Сатана е голям майстор. Използва пъклената си мъдрост с голям успех. Той е готов и е способен да учи онези, които отхвърлят Божия съвет, увреждайки душите си. Намерената от него стръв успява да доведе души в мрежата му и за да успее да ги хване в дяволската си прегръдка, се облича във всяка добра одежда и се представя в колкото е възможно по-добра светлина. Всички, хванати в капана по този начин, ще научат на страшна цена колко глупаво е било да продадат небето и безсмъртието за една фатална в последниците си измама. Противникът ни, дяволът, не е лишен от мъдрост и сила. Той обикаля като рикаещ лъв, търсейки кого да погълне. Действа "с всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса и с всичката измама на неправдата между ония, които погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят." Тъй като отхвърлят истината, "Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата." имаме силен, лукав враг, с когото да се борим. Можем да бъдем в безопасност само в Този, Който предстои да дойде, да премахне големия измамник с огнено дихание и да го унищожи с яркостта на пришествието Си.

Заявявам ви това със страх от Бога и ви умолявам да се вдигнете от мъртвите и да получите живот от Христос.

28. Гордост в младите

Скъпа сестро О., Имах намерение да поговоря с тебе, преди да си тръгна от ____, но много неща ми попречиха. Не пиша с голяма надежда, че това писмо ще предизвика някаква особена промяна в твоето поведение що се отнася до религиозния ти живот.

Изпитвам голяма мъка за тебе. По време на събранията в ____ размишлявах за общите принципи и се опитах да достигна сърцата чрез даване на свидетелство, за което се надявах да промени религиозния ти живот. Опитах се да пиша, както е посочено в Свидетелство 12, относно опасностите за младите. Видението бе дадено в Рочестър. Там ми бе показано, че във възпитанието ти е направена грешка още от детска възраст. Родителите ти са смятали и са говорили пред тебе, че си християнка по природа. Сестрите ти са изпитвали към тебе любов, която повече е напомняла за идолопоклонство отколкото за святост. Родителите ти са имали не свята любов към децата си, която е заслепявала очите им за техните недостатъци. Понякога, когато са се сепвали, нещата са се променяли. Тебе обаче са те глезили и хвалили, докато това се е превърнало в заплаха за вечния ти живот.

Видях, че ти не се познаваш. Притежаваш себеправедност, която те държи в заблуда относно духовните ти постижения. Понякога си чувствала нещо като влияние на Божия Дух, но преобразяването чрез обновяване на ума ти е непознато. "И недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля - това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено. Не си имала този духовен опит и затова нямаш котва. Ти не си християнка, но въпреки това през целия ти живот за тебе се е казвало, че си християнка по природа. Приемала си като даденост, че всичко е наред, макар че Бог не те е приемал. Тази измама е растяла заедно с тебе, засилвала се е с твоята сила и сега заплашва да те погуби. Родителите ти са били ревниви към децата си и ако са чували разкази за вероятни грешки, те са проявявали интерес, стряскали са се, съчувствали са им и са препреждали пътя за духовното им благоуспяване.

Ти и сестра ти П. имате голяма гордост, която ще бъде като плява в Божия ден. Себелюбието и гордостта, хваленето с дрехи и външен вид са взели надмощие. Егоизмът те държи настрана от доброто. И двете трябва да постигнете пълно преобразяване, цялостно обновяване на ума и всеобхватна трансформация или няма да имате дял в Божието царство. Външният ти вид и хубавите дрехи няма да ти донесат Божието благоволение. Моралната стойност е това, което великият АЗ СЪМ забелязва. Няма истинска красота в човека или в характера му извън Христос, няма истинско съвършенство на обноските или поведението без осветяващите добродетели на духа на смирение, съчувствие и истинска святост.

Показано ми бе, че души ще бъдат загубени в резултат на вашето влияние и пример. Имате светлината и привилегиите и за тях ще трябва да давате отчет. Вие не сте религиозни и посветени по природа и ще трябва да направите особено усилие, за да насочите умовете си към религиозните неща. Личното "аз" изпъква особено много във вас. Самооценявате се много високо, но помнете, че небето зачита моралната стойност и оценява характера като ценен и стойностен чрез вътрешната украса, красотата на смирение и кротък дух, която има голяма цена в Божиите очи. Скъпите дрехи, външната украса, личната привлекателност - всички тези неща са незначителни в сравнение със скъпоценното постижение - кроткия и смирен дух. Любовта към забавления и угаждане, липсата на осветение и посвещение са били погубни за мнозина. Не сте могли да помогнете на отстъпилите, защото животът ви е подобен на този на светските хора.

Посещаващите ___ отнасят впечатлението, че религията не е нещо реално, създадено от вас и от други младежи, които не прилагат религиозността си на практика.

Гордостта в тях се засилва. Любовта към показност, лекомислие и удоволствия се увеличава, а светите неща остават неразбрани. Хората остават с впечатление, че са прекалено съвестни и изпълнителни, Ако онези, които живеят в центъра на великото дело, са повлияни толкова малко от представяните твърде често сериозни истини, защото и те да бъдат толкова изпълнителни? Защо да се страхуват да се забавляват, след като това изглежда е целта на притежавашите по-голям опит в ___?

Влиянието на младите в ___ се простира надалеч и непосветеният им живот е пословичен, а никой друг не е имал по-голямо влияние в погрешна посока от вас. Вие сте опозорили вярата си и сте жалки представили на истината. Верният Свидетел казва: "Зная делата ти, че не си студен, нито топъл. Дано да беше ти студен или топъл. Така, понеже си хладък, нито топъл, нито студен, ще те повърна из устата Си." Ако бяхте студени, щеше да има някаква надежда, че ще се преобразите, но когато собствената, а не Христовата правда препаше човека, измамата е толкова трудна за различаване и самодоволството толкова трудно се изоставя, че става почти невъзможно човек да се промени. Непокаяният безбожен грешник е в по-благоприятна ситуация от такива хора.

Вие сте камък за препъвване пред грешниците. Липсата на посвещение е очевидна. Разпръсвате от Христовото, вместо да събирате с Него. Ако Бог ми помогне да раздера вашите одежди на себеправедност, ще имам надежда, че все още можете да изкупите времето и да водите примерен живот. Често сте се стряскали, но също толкова често сте потъвали в предишното безделие, самодолство, като имате име на живи, но всъщност сте мъртви. Съществува опасността гордостта ви да доведе до погибел. Бог ви е говорил по този въпрос. Ако не извършите реформация, бедствията ще дойдат върху вас и радостта ви ще се превърне в бreme, докато не смирите сърцата си под Божията десница. Бог не приема молитвите ви. Те идват от сърца, изпълнени с гордост и егоизъм. Ти, моя скъпа сестро, си суетна. Живяла си безцелно, макар че ако бе смирена и бе живяла за благословение на другите, щеше да бъдеш благословение за себе си и за всички около тебе. Дано Бог да прости на твоите родители и сестри за ролята, която са имали в превръщането ти в това, което си - точно това, което Бог не може да приеме и което, ако остане същото, ще бъде плява за изгаряне в Божия ден.

Когато ми бе показан духът на егоизъм, проявяван от онези, които работеха само за пари, сякаш са се заели с някаква обикновена работа, видях, че и вие сте сред тях. И двете бяхте егоистични и грижещи се само за себе си. Вълнувахте се само за това да си угаждате и да получавате по-големи заплати. Този дух до голяма степен е проклетие за администрацията и небето гледа с неодобрение към нея.

Мнозина имат огромното желание да се докопат до пари. Светският дух се е вмъкнал и Христос е излязъл. Дано Бог да се смили за народа Си. Надявам се, че ще се преобразите.

Във вас има дух на лекомислие. Вие сте суетни и водите празни разговори. О, колко рядко Исус е бил споменаван! Изкупителната Му любов не е предизвикала у вас благодарност, възхвала и изрази, целящи възвеличаване на името Му и не умиращата Му себепожертвувателна любов. Каква е била темата на вашите разговори? Какви мисли са били подхранвани с най-голямо удоволствие? Наистина може да се каже, че рядко мислите за Исус и животът Му на са жертва, за превъзходната Му скъпоценна благодат и изкуплението, което е извоквал на такава цена за вас. Умът ви се занимава само с незначителни неща. Да си угаждате, да постигате житейски цели, които да ви носят удоволствие - с това са заети мислите ви. Не мога да не пожелаая никога да не сте изповядвали, че сте възкръснали с Христос, тъй като не сте изпълнили изискването: "Ако сте били възкресени заедно с Христос, търсете това, което е горе, гдето седи Христос отдясно на Бога. Мислете за горното, а не за земното, защото умряхте и животът ви е скрит с Христос в Бога." Задайте си въпросите: Отговарям ли на изискването, поставено тук от боговдъхновения апостол? Дала ли съм доказателство чрез живота си и смъртта си за света, че животът ми е скрит с Христос в Бога? Потопена ли съм в Христос? Получавам ли сила и подкрепа от Този, Който е обещал да ми бъде помощ във всяко време на нужда? Имате формална религия, но не осъзнавате собствените си слабости, поквара и природна низост.

"Християнин по природа!" Тази измамна идея е служила на мнозина като прикритие за самодоволството и е довела някои до въображаема надежда в Христос, макар че нямат практическо познание за Него, за Неговия духовен опит, за изпитанията, живота Му на себеотрицание и саможертва. Праведността, на която разчитат толкова много, е само мръсен парцал. Христос, любимият Учител, заявява: "Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си и така нека ме следва." Да, следвайте Го, независимо дали говорят зло или добро за вас. Следвайте Го, като се сприятелявате с най-нуждаещите се и лишени от приятели. Следвайте Го, като забравяте за личното "аз", изобилствате в дела на себеотрицание и саможертва за доброто на хората. Когато бъдете хулени, не хулете. Проявявайте любов и състрадание към падналото човечество. Той не смяташе живота Си за достатъчно скъп, а го даде за всички нас. Следвайте Го от яслата до кръста. Той бе нашият пример. Казва ни, че ако искате да бъдете Негови ученици, трябва да вдигнете кръста, презрения кръст, и да

Го последвате. Можете ли да пиете от чашата? Можете ли да се кръстите с кръщението?

Постъпките ви свидетелстват, че не познавате Христос. "Изворът пуца ли от същото отверстие сладка и горчива вода? Възможно ли е, братя мои, смоковницата да роди маслини или лозата - смокини? Така също не може солена вода да дава сладка. Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела чрез добрия си живот, с кротостта на мъдростта. Но ако в сърцето си имате горчива завист и крамолничество, не се хвалете и не лъжете против истината. това не е мъдрост, която слиза от горе, но е земна, животинска, бесовска, защото гдето има завист и крамолничество, там има бъркотия и всякакво лошо нещо. Но мъдростта, която е от горе, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, нелицемерна. А плодът на правдата се сее с мир от миротворците."

Тук са изброени плодовете, които са видимо доказателство, че ходещият в пълна жизнена енергия е извършил промяна - толкова забележителна, че да е символизирана със смъртта! Никой не бива да се мами по този въпрос. Ако не сте преживели такова преобразяване, не си давайте почивка. Търсете Господа с цяло сърце. Направете това най-важната задача в живота си.

Трябва да дадете отчет за доброто, което бихте могли да свършите в жизнения си път, ако заемахте изискваната от Бога позиция, за чието заемане Той ви е дал достатъчно възможности. Не сте успели да прославите Бога на земята и да спасите души около вас, тъй като не сте се възползвали от тази благодат и сила, мъдрост и знание, които Христос е дал за вас. Познавахте волята Му, но не я вършихте. Трябва да се извърши явна реформация и в двете; иначе никога няма да чуете Исус да казва: "Хубаво, добри и верни слуго."

Вечерта на 12 юни след четене на споменатия текст пред църквата на мене ми бе показано, че докато сте небрежни, горди, егоистични и незаинтересовани от спасяването на души, смъртта върши своето дело. Един след друг ви напускат хора и отиват в гроба. Какво е било влиянието ви над тези, като се събираха на вашите забави? Какво се е казало или направило, за да бъдат заведени души при Христос? Действали ли сте "навреме и без време", за да изпълните задължението си? Готови ли сте да се срещнете в Божия съд с онези, с които сте общували на забавите, особено с тази група хора, които са попаднали под вашето влияние и са умрели извън Христос? Готови ли сте да кажете, че дрехите ви чисти от кръвта им? Ще спомена един случай - този на К. Няма ли да чуете от нея укор към вас, които сте били заобиколени с добри домашни влияния, притежавали сте благоприятна възможност да развиете добър християнски характер, но не сте изпитвали

съчувствие към душите? Подхранвали сте гордост, суета и любов към удоволствията. изпълнили сте своя дял в опозоряване на вашата вяра и довеждане на тази бедна душа, която е била подхвърляна наоколо и блъскана от Сатана, до съмнение в реалността на истината и неподправеността на християнската религия.

Лекомислените ви разговори с другите младежи бяха отблъскващи. Нямаше нищо благородно и издигнато в посоките на мисълта. Просто обикновено бърборене, клюкарство, глупав, празен, смях, шеги и закачки. Ангелите са записали сцените, които вие сте повтаряли многократно. Въпреки че към вас са били отправяни сериозни апели и сте били изобличавани, укорявани и предупреждавани, вие заслужавате повече упреци от останалите младежи. Имате най-дълъг опит и най-голямо познание за истината. Живели сте най-дълго в _____. Вие бяхте сред първите, които изповядаха, че вярват в истината и че са Христови последователи и вашето суетно поведение и гордост са допринесли повече от всичко друго за оформяне на духовния опит на младите в този град. Сякаш сте хванали обърнатите към истината за ръка и сте ги свързали със света.

Голяма вина лежи върху вас и родителите ви, които са ласкаели вашата гордост и глупост. Те са ви съчувствали, когато сте били укорявани, и са ви давали да разберете, че смятат укорите за незаслужени. Ти, сестра О., си смятала, че си красива. Родителите ти са те ласкаели. Търсила си запознанство с невярващи. Като се вземе предвид изповеданието ти, твоите действия са били неподобаващи на едно разумно и скромно момиче. Но като се отчете, че изповядваш, че си последовател на смирения и кротък Исус, ти си опозорила изповедта си. О, моя сестро, мислиш ли, че онези чиновници не са могли да видят какво има зад лакираната външност? Смяташ ли, че са били толкова заплени от лицето ти, че да не видят какво има под повърхността и да не прочетат истинския ти безсъдържателен характер? Когато постави върху главата си украшението, заето от магазина на сестра Р. и след това се показва като на изложба пред онези чиновници, мислиш ли, че те не те разбраха? Забрави ли, че Божии ангели присъстват там и чистите им очи са чели твоите мисли, намеренията и целите на сърцето, разбирали са всеки акт и са записвали твоя истински лекомислен характер? Да би могла да застанеш пред далекогледа и да видиш жестовете и шепота сред онези, които те наблюдават и се смеят поради това, че се излагаш по толкова глупав начин, докато си заета с лекомислен разговор със служителя, от когото бе очарована, тъй като той ласкаеше твоята суетност. Ти нанесе петно върху делото на истината. Ако би могла да влезеш незабелязано в магазина малко след като излезе от там и ако бе чула разговора, проведен след неприлично

дългото ти посещение, щеше да научиш някои неща, за които никога преди не си помисляла. Щеше да бъдеш наранена и унижена да научиш как гледат на тебе дори лекомислените служители. Точно този, който те ласкаеше, се присъедини към смеха и закачките на другарите си относно твоето суетно поведение.

Можеше да имаш добро влияние в ___ и да почетеш твоя Изкупител. Но вместо това ти стана повод за одумки от ласкаещи служители и голобради чиновници. Това неприлично поведение бе забелязано от мнозина и онези, които видяха тази непоследователност, макар и да са невярващи и да твърдят, че те уважават, всъщност те презират в сърцата си. Ти следваш по стъпките на С. и ако родителите ти не се събудят и не отворят очите си за твоята глупост, ще споделят от вината ти. Грехът е върху тебе и върху сестрите ти, тъй като подхранват гордостта ти и по този начин ласкаят твоята суетност. Ако ти и сестрите ти бяхте в състоянието на спасените, щяхте да осъзнавате опасното състояние на неспасените. Освен ако не настъпи голяма промяна в тебе, ще дойде денят, когато ще чуете мнозина да казват: "Общувах с тези християни, но те никога не ми казаха за опасността. Никога не ме предупредиха. Мислех, че ако има опасност да бъда погубен, те нямаше да почиват ден и нощ, докато не ме стреснат, за да осъзная състоянието си. Сега съм загубен. Ако бях на тяхно място и бях видял човек в подобно състояние, нямаше да почивам, докато не го подтикна да усети състоянието си и не му посоча Единствения, Който може да ги спаси." Вие сте били добри и приятни служители на Сатана, докато в същото време сте изповядвали, че сте Христови служители.

Сестро О., ти се издигаш така от мнението за самата себе си, че нямаш усет за оценките, които наблюдаващите са дали на твоя повърхностен характер. Те смятат за кокетка и ти съвсем основателно си извоювала тази репутация. За тебе щеше да е много по-полезно, ако се бе вслушала в съвета на апостола: "Вашето украшение да не е вънкашно... но скришният в сърцето живот, с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога."

Родителите ти са се провалили до голяма степен във възпитанието на децата си. Позволили са им да бъдат освободени от необходимите отговорности, които е трябвало да поемат. Тъй като предпочитали да си угаждат, на тях е било позволено да остават в леглото, да проспиват най-сладките и приятни часове от утрото, докато родителите са били будни и са се борили с житейските трудности. Децата не са се научили да се съпротивляват на наклонностите си, да се борят с желанията, да понасят трудности. Били са освободени от голяма част от домашните задължения и това им е навредило. Никога не са се учили на себеотрицание и саможертва. Не са се унижавали да се заемат със задача,

която не е била по вкуса им. Възпитанието им е крайно недостатъчно. Гордост - суетна, самохвална гордост изпълва сърцата им. Сестра О. смята, че превъзхожда близките си и че те не са достойни за голямо внимание от нейна страна. Освен това тя с упоритост върши това, което ѝ харесва, независимо от желанията, удобствата и нуждите на хората. Характерът ѝ е злочест и ако не бъде напълно победен, ще хвърли много сенки по нейния път и ще вгорчи живота на най-добрите ѝ приятели.

29. Светски дух в църквата

Скъпи братя и сестри в ____, на 12 юни 1868 г. ми бе показано, че любовта на света до голяма степен заема мястото на Божията любов. Вие се намирате в приятна област, която съдейства за светско преуспяване. Това ви поставя в постоянна опасност интересите ви да бъдат погълнати в светското и да си трупате земно съкровище. Сърцата ви ще са там, където е съкровището ви. Вие сте в място, където има изкушение да се потапяте все по-дълбоко и по-дълбоко в света, постоянно да трупате и докато сте заети с това, умът да бъде постоянно натоварен с житейските грижи до такава степен, че да превърне Христовата религия в нещо второстепенно. Малцина осъзнават измамността на богатствата. Духовното не се цени и не се търси, тъй като стремежът към печалба е затъмнил небесното съкровище. Ако наградата на вечния живот ще се оценява според усърдието, упоритостта и искреността на изповядващите се за християни, тя не би имала и половината от стойността на земните притежания. Сравнете големите усилия за придобиване на нещата от този свят с вялите, слаби, недостатъчни усилия за придобиване на духовност и духовно богатства. Нищо чудно, че преживяваме толкова малко от озаряващото влияние на небесното светилище. Нашите желания не са в тази посока. Те са приковани предимно към земни занимания, търсят земното и пренебрегват вечното. Благосъстоянието заслепява очите и измамва душата. Бог може да говори, но земните боклуци пречат на гласа Му да стигне до ушите им.

Нашият престарял татко Т. е привързан към нещата от този свят, макар че те трябва да бъдат изоставени и той да съзрее за небето. Сегашният му живот трябва да бъде живян с вяра в Божия Син, а привързаността му да е насочена към по-добрата земя. Необходимо е да се интересува все по-малко от тленните земни съкровища, а вечните неща, които са с най-голямо значение, да заемат цялото му внимание. Дните на благодатното у време са към своя край. О, колко малко време остава за посвещение към Бога! Енергията му е изчерпана, умът му замъглен и служенето му се характеризира със слабост. Въпреки това, ако то е от цяло сърце, ще бъде изцяло прието. На твоята

възраст, брат Т., е настъпило засилване на егоизма и на по-силната и искрена любов към съкровищата от този нещастен свят.

Сестра Т. обича този свят. Тя е егоист по природа. Страдала е много от телесни немощи. Бог е допуснал да бъде завладяна от тази болест, но въпреки това няма да позволи на Сатана да отнеме живота ѝ. Господ е начертал тя да отслаби любовта си към земните съкровища в резултат на болестта. Това е можело да стане само чрез страдание. Тя е една от тези, чиито тела са отровени от лекарства. Като ги е вземала, тя в невежеството си е станала това, което е сега. Въпреки всичко Бог не е допуснал животът ѝ да бъде отнет, а е удължил годините на благодатно време и страдание, за да може тя да се освети чрез истината, да се очисти, да се избели и изпита и в пещта на страданието да загуби шлаката и да стане по-скъпоценна от чисто злато, дори от чисто офирско злато. Любовта към света се е вкоренила толкова дълбоко в сърцата на този брат и сестра, че ще са необходими няколко години, за да бъде премахната. Скъпи братко и сестро, на вас ви липсва посвещение към Бога. Вие сте обезумели по отношение на светските неща. Светът има силата да приковава вниманието ви към тях, а в същото време духовното и небесното нямат достатъчно тежест, за да преобразят ума.

Мъже и жени в ____, които изповядвате, че сте Христови последователи, защо не Го следвате? Защо показвате такава лудост за придобива на светски съкровища, които могат да бъдат отнети така лесно от нещастие, а пренебрегвате небесните богатства, безсмъртното, нетленното съкровище?

Показан ми бе случаят на съпругата на брат У. Тя има желание да върши добро, но има неуспехи, които са причинили много неприятности на нея и на приятелите ѝ. Говори прекалено много. Липсва ѝ опит в Божиите неща и ако не се поправи и преобрази чрез обновяването на ума, няма да може да устои сред опасностите на последните дни. Нужна е да работи от цяло сърце. Едва тогава езикът ще бъде осветен. Голяма част от говоренето е греховно и трябва да бъде избягвано. Тя трябва да постави строг страж на вратата на устата си и да държи езика си под юзда, за да не би думите ѝ да изработват нечестие. Необходимо е да престане да говори за чуждите грешки, да се спира на особеностите на хората и да разкрива немощите им. Такива разговори са недопустими за когото и да било. Те не носят полза и са определено греховни. Водят само до зло. Врагът знае, че ако изповядващите се за Христови последователи постъпват така, те отварят врата пред него.

Видях, че когато сестрите се отдават на разговори помежду си, обикновено там присъства и Сатана, защото си намира работа. Стои наблизо, за да възбужда ума и да се възползва по най-добрия начин от това, което е постигнал.

Знае, че всички клюки, разкази, разкриване на тайни и разнищване на характера, отделят душата от Бога. Това е смърт за духовността и за тихото религиозно влияние. Сестра У. съгрешава много с езика си. Необходимо е думите ѝ да имат добро влияние, но често тя говори съвсем напосоки. Понякога думите ѝ създават по-различно тълкуване на нещата. Понякога има преувеличения. После идва и преиначаването. Няма намерение за преиначаване, но навикът да се говори много, и то за неща, от които няма полза, е бил подхранван толкова дълго, че е станала небрежна и неразумна в думите си и често самата тя не знае какво заявява. Това унищожава влиянието ѝ за добро, което би могла да има. Време е да настъпи цялостно преобразяване по този въпрос. Общуването с нея не се цени така, както би било, ако не се отдаваше на такова греховно говорене.

Християните трябва да внимават в думите си. Не бива никога да разнасят неблагоприятни доклади от един приятел на друг, особено ако разбират, че между тях няма единство. Жестоко е да се правят намеци и инсинуации, сякаш знаете за този приятел или за онзи познат такива неща, които другите не знаят. Такива намеци отиват още по-далеч и създават повече неблагоприятни впечатления отколкото ако бяха разказани преувеличени факти. Какви вреди е понесла Христовата църква от тези неща! Непоследователното и неразумно поведение на нейните членове я е превърнало в слаба като вода. Доверието е било предадено от членове на същата църква, макар че виновните не са имали намерение да направят нещо лошо. Липсата на мъдрост в избора на теми за разговор е нанесла големи вреди. Разговорите трябва да бъдат за духовното и божественото, а се случва точно обратното. Ако общуването с приятели християни е посветено предимно на подобряването на ума и сърцето, няма да има поводи за съжаление и хората ще могат да си спомнят за разговора с приятно удовлетворение. Но ако часовете са прекарани в лекомислие и празни приказни и скъпоценното време е посветено на разнищване на живота и характера на хората, приятелското общуване ще се окаже източник на злина и влиянието ви ще бъде ухание за смърт.

Не мога да спомня ясно всички хора във вашата църква, които ми бяха показани, но видях, че мнозина трябва да извършат едно голямо дело. Почти всички говорят прекалено много, а прекалено малко размишляват и се молят. В повечето има много егоизъм. Умът е отдаден на собственото "аз", а не на доброто на хората. Сатанинската сила ви е завладяла до голяма степен. И въпреки всичко сред вас има скъпоценни светлинки и хора, желаещи да живеят според Божията воля. Гордостта и любовта към света са уловките, които пречат толкова много на духовността и израстването в благодатта.

Този свят не е християнското небе, а само Божия работилница, където трябва да станем годни да се свържем с безгрешните ангели в святото небе. Необходимо е умът постоянно да се отдава на благородни, несебелюбиви мисли. Това обучение трябва така да упражни дадените ни от Бога сили, че името Му да бъде прославено по най-добрия начин на земята. Ние сме отговорни за всички благородни качества, които Бог ни е дал, и ако ги използваме за нещо ненужно, това означава, че проявяваме долна неблагодарност към Него. Службата за Бога изисква всички сили на естеството. Ние не успяваме да изпълним Божието намерение, ако не доведем тези сили до възвишено състояние на благородство; ако не обучим ума на любов към небесното; ако не укрепим и възвисим душевната енергия чрез правилни постъпки и работа за Божията слава.

Изповядващите благочестие жени обикновено не успяват да обучат ума си. Те го остават да се рее на воля и без контрол. Това е голяма грешка. Изглежда, че мнозина нямат умствени сили. Те не са обучили ума си да мисли. Тъй като не са направили това, смятат че не могат. Размишленията и молитвите са необходими за израстване в благодатта. Вече няма стабилност сред жените поради недостатъчното умствено обучение и липсата на размисъл. Като оставят ума в състояние на бездействие, те се осланят на други да размишляват, планират, мислят и помнят вместо тях и по този начин стават все по-неефективни. Някои имат нужда от дисциплиниране на ума чрез упражнения. Трябва да го насилват да мисли. Докато разчитат на някой друг да мисли вместо тях и да разрешава трудностите им, а те отказват да го натоварят с мисли, неспособността да се помни, да се предвижда и преценява ще става все по-голяма. Всеки човек трябва да прави усилия да обучава ума си.

Показано ми бе, че брат В. трябва да се стреми към по-голяма духовност. Ти не притежаваш това спокойно упование в Бога, което Той изисква от тебе. Не обучавааш ума си да върви по релсите на духовността. Отдаваш се на прекалено много суетни и ненужни приказки, които навреждат на душата ти и на личното ти влияние. Трябва да насърчаваш спокойствието и твърдостта на ума. Лесно се възбуждаш, изпитваш силни чувства и използваш силни думи за нещата, които харесваш или не одобряваш. Имаш нужда от повече добра религия, която да оказва успокояващо влияние върху тебе. Бил си поканен да се учиш от Христос, Който е кротък и смирен по сърце. Скъпоценен урок! Ако бъде научен добре, ще преобрази целия ти живот. Лекомислените и празни приказки са пагубни за духовния ти напредък. Трябва да се стремиш към съвършенство на характера и да оставиш влиянието ти само да говори за Бога чрез твоите думи и дела. Имаш нужда от искрено търсене на Господа и пиене с големи глътки от извора на истината, за да може влиянието му да освети живота ти. Умът ти е зает

прекалено много със света. Трябва да се интересува от живота, който е по-добър от този. Нямаш време за губене. Побързай и използвай няколкото часа благодатно време.

В съпругата ти има прекалено много гордост и егоизъм. Бог я прекарва през пещта на страданието, за да премахне тези петна от нейния характер. Трябва да внимава да не би огънят на бедствието да гори върху нея напразно. Той би трябвало да премахне шлака и да я приближи до Бога, като я направи по-духовна. Любовта ѝ към света трябва да умре. Любовта към собственото "аз" трябва да бъде победена, а волята ѝ да се слее с Божията воля.

Показано ми бе, че любовта към света е изолирала в значителна степен църквата от Исус. Бог призовава да се променим, да Му предадем всичко. Ако умът не бъде обучен да размишлява върху религиозни теми, ще стане слаб и немощен в тази област. Ще бъде силен само когато се занимава със светски неща, защото ще е обучен и укрепнал от практика. Причината, поради която е толкова трудно хората да живеят религиозно, е липсата на упражнения на ума в благочестието. Учен е точно на обратното. Ако умът не се упражнява постоянно в получаване на религиозно познание и не се стреми да разбере тайната на благочестието, ще бъде неспособен да оценява вечните неща, защото няма опит в тази област. Поради тази причина почти всички смятат, че е много трудно да се служи на Господа.

Когато сърцето е разделено и е заето основно със света, а малко с Бога, не може да има особено увеличаване на духовната сила. Светските начинания заемат голяма част от вниманието и умът се упражнява с тях. Затова тези неща изискват все повече сила и заема все по-голям дял от интересите и чувствата, а все по-малко се посвещава на Бога. Не е възможно за душата да преуспява, докато молитвата не стане основната работа на ума. Само семейната или публичната молитва не е достатъчна. Важна е тайната молитва. В уединение душата се разкрива пред изпитващото Божие око и всеки мотив бива проверен. Тайната молитва! Колко е скъпоценна! Душата общува с Бога! Тайната молитва трябва да бъде чувана единствено от слушащия Бог! Нито едно любопитно ухо не бива да чува тези молби. В тайната молитва душата е свободна от заобикалящото влияние, свободна от възбуда. Спокойно, но с жар тя ще се отправи към Бога. Тайната молитва често се изопачава и силният глас погубва светлите ѝ замисли. Вместо спокойното и тихо упование и вяра в Бога, изявена чрез тихи и смирени тонове, гласът се издига, възбудата се насърчава и тайната молитва загубва смекчаващото си свято влияние. Появява се буря от чувства и думи, правеща невъзможно различаването на тихия тънък глас, който говори на душата, докато е отдадена на тайно, истинско, сърдечно посвещение. Правилно произнесената тайна молитва

води до добри неща. Но молитвата, която става известна на цялото семейство и махала не е тайна, макар че се смята за такава, и чрез нея не може да се получи божествена помощ. Сладко и пребъдващо ще е влиянието, произлизащо от Този, Който вижда на тайно и чието ухо е отворено, за да отговаря на идващата от сърцето молитва. Със спокойна, проста вяра душата поддържа връзка с Бога и събира за себе си божествени лъчи светлина, които я укрепват и поддържат да понася конфликтите със Сатана. Бог е нашата висока кула.

Исус ни е завещал: "Бдете, прочее, защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата - вечерта ли, или в среднощ, или когато пеят петлите, или заранта, да не би, като дойде неочаквано, да ви намери заспали. А каквото казвам на вас, на всички го казвам: Бдете." Ние очакваме и бдим за идването на Господаря, Който трябва да донесе утрото, за да не би да дойде внезапно и да ни намери заспали. За кое време се споменава тук? Не за идването на Христос в небесни облаци и намирането на един заспал народ. Не, става въпрос за завръщането от службата Му в Светая Светих на небесното светилище, когато оставя свещеническата Си одежда и се облича с дрехата на отмъщението. Тогава излиза и указът: "Който върши неправда, нека върши и занапред неправда, и който е нечист, нека бъде и занапред нечист, и несправедният нека върши и занапред правда, и светият нека бъде и занапред свят."

Когато Исус престане да се моли за човека, случаите на всички ще са решени завинаги. Това е времето на заплащане със слугите. За онези, които са пренебрегнали подготовката в чистота и святост, правеща ги годни да очакват своя Господ, слънцето залязва в мъка и тъмнина и повече не изгрява. Благодатното време завършва. Христовото застъпничество на небето престава. Това време настъпва внезапно за всички и онези, които са пренебрегнали очистването на душите си чрез послушание на истината, биват намерени заспали. Те са се изморили да чакат и да бдят, станали са безразлични към идването на своя Господар. Не са копнеели за Неговото пришествие и са мислили, че няма нужда от такова продължително и упорито бдене. Очакванията им са били разочаровани. Решили са, че има достатъчно време, за да се събудят. Искали да са бъдат сигурни, че нямат да загубят възможността да си осигурят земни съкровища. Би им се искало да вземат цели този свят, стига да могат. В стремежа си да постигнат тази цел те са загубили желанието и интереса си към идването на Господаря. Станали са безразлични и небрежни, сякаш пришествието Му е далеч в бъдещето. Но докато интересът им е погълнат от светските печалби, делото завършва в небесното светилище и те остават неподготвени.

Ако такива хора само знаеха, че Христовото дело в небесното светилище ще завърши толкова скоро, колко различно биха се държали, колко усърдно биха бдели! Господарят, предвиждайки всичко това, им дава навременно предупреждение, като им заповядва да бдят. Съвсем ясно заявява, че при идването Му ще има много скръб. Не показва обаче точното време, за да не пренебрегнем подготовката за настоящия момент и в леността си да очакваме времето, за което мислим, че Той ще дойде и така да забавим пригответленията си. "Бдете, прочее, защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата." И въпреки предсказаната несигурност и внезапност в края те не успяват да се събудят от глупостта към състояние на усърдна бдителност и да подсилят бдителността ни за идването на Господаря, Когото очакваме. Онези, които не очакват и не бдят, накрая биват изненадани в своята невярност. Господарят идва и вместо да бъдат готови да Му отворят веднага, те са заключени в светски сън и накрая биват погубени.

Бе ми представена и група, която се различава от описаната по-горе. Те чакаха и чакаха. Очите им бяха насочени към небето и от устните им излизаха думите на техния Господар: "А каквото казвам на вас, на всички го казвам: Бдете." "Бдете, прочее, защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата - вечерта ли, или в среднощ, или когато паят петлите, или заранта, да не би като дойде неочаквано, да ви намери заспали." Господ намеква за забавяне преди зазоряването. Той не желае да се изморят, нито да отслабнат усърдното бдене, тъй като утрото не ги озарява толкова скоро колкото очакват. Очакващите ми бяха представени като хора, гледащи нагоре. Те се насърчаваха един друг, като повтаряха думите: "През първата стража очаквахме нашия Господар, но останахме разочаровани. Мислехме със сигурност, че ще дойде през втората стража, но тя отмина и Той не дойде. Може отново да бъдем разочаровани. Не бива да сме толкова точни. Той може да не дойде по време на тази стража. Ние сме в третата стража и сега смятаме, че е най-подходящо да събираме съкровище на земята, за да се осигурим срещу лишения." Мнозина спяха, вцепенени от грижите на този свят и излъгани от измамността на богатствата, докато очакваха и бдяха.

Ангелите ми бяха представени като наблюдаващи с голям интерес външния вид на изморените, но верни вярващи, за да не бъдат прекалено горчиво изпитани и да не потънат в грижи и трудности, направени двойно по-тежки, тъй като братята им са престанали да бдят, като са се опили от светски грижи и са били измамани от светското благоденствие. Тези небесни ангели скърбяха, че хората, които някога са бдели, чрез леност и неверност са увеличили изпитанията и тежестите върху онези, които

искрено и упорито са се опитвали да устояват своята позиция на чакане и бдение.

Видях, че бе невъзможно нашите чувства и интереси да бъдат заети със светски грижи, да увеличаваме земните си притежания и въпреки това да бъдем очакващи и бдящи, както нашият Спасител ни е наредил. Ангелът каза: "Те могат да си осигурят само един свят. За да придобият небесното съкровище, трябва да пожертват земното. Не могат да имат и двата свята." Видях колко е необходимо непрестанно да бдим, за да избегнем измамните примки на Сатана. Той подтиква онези, които би трябвало да чакат и бдят, да направи голяма стъпка напред към света. Те нямат интерес да отидат по-нататък, но тази единствена стъпка ги отклонява настрана от Исус и улеснява следващата. Така стъпка след стъпка се отива към света, докато всички разлики между тях и света е само в изповедта, само едно име. Те загубват своя особен свят характер и нищо друго освен изповеданието им не може да ги отличи от обичащите света.

Видях, че стража след стража остава в миналото. Трябва ли поради тази причина да не бдим? О, не! Има по-голяма нужда от непрестанно бдене, защото сега остават много по-малко часове отколкото преди отминаването на първата стража. Сега периодът на чакане е значително по-къс отколкото в началото. Ако тогава сме бдели с неотслабващо внимание, колко повече трябва да бъде вниманието ни по време на втората стража. Отминаването ѝ ни доведе до третата стража и сега няма извинение за намаляване на бдителността. Третата стража изисква тройно по-голямо усърдие. Да станем нетърпеливи сега, означава да загубим досегашното си усърдно, упорито бдене. Дългата тъжна нощ е тягостна, но утрото се забавя от милост, тъй като ако Господарят дойде, мнозина ще бъдат заварени неподготвени. Причината за дългото забавяне е Божието нежелание народът Му да загине. Съвсем предстоящо обаче е настъпването на утрото за верните и на нощта за неверните. Чрез чакане и бдене Божиите люде трябва да проявяват своя особен характер и отделянето си от света. Чрез състоянието си на бдене ние трябва да показваме, че наистина сме странници и пътници на земята. Разликата между обичащите света и обичащите Христос е толкова очевидно, че не може да остане незабелязана. Докато светските хора са изключително усърдни и амбициозни в осигуряване на земно съкровище, Божиите люде не се съобразяват със света, а показват чрез усърдното си бдение и очакване, че са преобразени; че домът им не е в този свят и че се стремят към една по-добра страна - небето.

Надявам се, мои скъпи братя и сестри, че погледът ви няма да се плъзне по тези думи без дълбок размисъл за тяхното значение. Когато галилеяните стояха и гледаха

право към небето, за да зърнат, ако е възможно, своя възнасящ се Спасител, двама мъже в бели одежди, небесни ангели, упълномощени да ги утешат поради загубата на техния Спасител, застанаха до тях и попитаха: "Галилеяни, защо стоите та гледате към небето? Тоя Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде, както Го видяхте да отива на небето."

Бог е определил народът Му да гледа към небето и да очаква славното явяване на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Докато вниманието на светските хора е насочено към различни начинания, нашето трябва да бъде към небето. Вярата ни трябва да стига все по-далеч и по-далеч към славните тайни на небесното съкровище, привличайки скъпоценните божествени лъчи светлина от небесното светилище, които да озаряват сърцата ни така, както те озаряват Исусовото лице. Присмивателите се подиграват на чакашите и бдящите и питат: "Къде е обещаното Му пришествие? Вие бяхте разочаровани. Елате сега при нас и ще успеете в земните дела. Спечелете пари и бъдете почитани от света." Очакващите поглеждат нагоре и отговарят: "Ние бдим." Като изоставят земните удоволствия, светската слава и измамността на богатствата, те показват, че наистина бдят. Чрез бденето стават силни. Побеждават леността, егоизма и любовта към удобствата. Огънят на бедствията се разгаря върху тях и времето на чакане им струва прекалено дълго. Понякога скърбят и вярата се поколебава, но отново се съвземат, побеждават страховете и съмненията си и докато очите им са насочени към небето, казват на неприятелите си: "Аз бдя, аз очаквам завръщането на моя Господ. Ще Го прославям в изпитания, бедствия, нищета."

Нашият Господ желае да бдим, за да можем, когато дойде и почука, да Му отворим веднага. Произнесено е благословение за тези слуги, които бдят заварени очакващи. "Той ще се препаше, ще ги накара да седнат на трапезата и ще дойде да им прислужи." Кой измежду нас в тези последни дни ще бъде така особено почетен от Господаря на множествата? Готови ли сме без никакво забавяне да Му отворим веднага и да Го посрещнем? Бдете, бдете, бдете. Почти всички са престанали да бдят и да очакват. Не сме готови да Му отворим веднага. Любовта към света така е заела мислите ни, че очите ни не са обърнати нагоре, а надолу, към земята. Ние се суетим, заемаме с жар и усърдие с различни начинания, но забравяме Бога и не ценим небесното съкровище. Не сме в състояние на бдение и очакване. Любовта към света и измамността на богатствата затъмняват вярата ни и ние не копнеем и не обичаме явяването на нашия Спасител. Опитваме се прекалено усърдно сами да се грижим за себе си. Чувстваме се неудобно и ни липсва твърдо упование в Бога. Мнозина се безпокоят и работят, правят планове, страхувайки се,

че могат да страдат от лишения. Не могат да си позволят време за молитва или посещение на религиозни събрания и в грижите си не дават възможност на Бога да се грижи за тях. И Господ не прави много за тях, защото не Му дават възможност. Правят прекалено много за себе си, а вярват и се уповават на Бога съвсем малко.

Любовта към света е сграбчила по ужасен начин хората, на които Господ е заръчал винаги да бдят и да се молят, за да не би като дойде внезапно, да ги намери заспали. "Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към отца. Защото всичко, що е в света - похотта на плътта, пожеланието на очите и тщеславието на живота - не е от отца, но е от света; и светът преминава и неговите похоти, а който върши Божията воля, пребъдва до века."

Показано ми бе, че Божите люде народ, които изповядват, че вярват в настоящата истина, не са в състояние на очакване и бдение. Забогатяват и си събират съкровище на земята. Стават богати в светски притежания, но не и богати спрямо Бога. Не вярват, че времето е кратко; не вярват, че краят на всичко е наблизил и Христос е на вратата. Може да изповядват голяма вяра, но мамят собствените си души, защото ще приложат на практика точно тази вяра, която притежават. Делата им показват естеството на тяхната вяра и свидетелстват на хората около тях, че идването на Христос няма да бъде през това поколение. Делата им ще бъдат според вярата. Подготвят се да останат в този свят. Прибавят къща към къща и нива към нива и стават граждани на този свят.

Състоянието на бедния Лазар, който се хранеше от трошите на трапезата на богатата, е за предпочитане пред състоянието на тези така наречени вярващи. Ако притежаваха истинска вяра, вместо да увеличават съкровищата си на земята, щяха да ги продават, да се освобождават от тягостните светски притежания и да прехвърлят земните богатства на небето. Тогава интересите и сърцата им щяха да бъдат там, защото сърцето на човека е там, където е най-голямото му съкровище. Повечето от изповядващите, че вярват в истината, свидетелстват онова, което ценят най-много, е в този свят. За това се грижат, безпокоят и работят. Запазването и увеличаването на съкровището им е целта на техния живот. Прехвърлили са толкова малко на небето, внесли са толкова малко в небесното съкровище, че умовете им не са особено привлечени от онази по-добра страна. Поели са голям дял от земните начинания и тези инвестиции също като магнити отклоняват умовете им от небесното и нетленното към земното и тленното. "Където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти."

Егоизмът хваща някои като с железни окови. Това е "моята ферма", "моята стока", "моята търговия", "моето

предприятие". Те пренебрегват дори нуждите на обикновените хора. Мъже и жени, които изповядват, че очакват и обичат идването на техния Господ, са се затворили в собственото "аз". Разделили са се с благородното, богоподобното. Любовта към света, похотта на плътта, пожеланието на очите, тщеславието на живота са се залепили толкова здраво за тях, че те са заслепени. Покварени са от света, но дори не го разбират. Говорят за Божията любов, но плодовете им не разкриват любовта, която изповядват. Ограбват Бога от десятъци и приноси и Божието унищожително проклятие е над тях. Истината озарява пътя им от всички страни. Бог е действал по чуден начин за спасението на души в собствените им домове, но къде са приносите, представени пред Него в знак на благодарност за всичките Му знаци на милост към тях? Много от тях са неблагодарни като безсловесните създания. Жертвата за човека бе безкрайна, надхвърляща разбирането и на най-силния интелект, но въпреки това хората, които твърдят, че са участници в тези небесни благословения, дадени им на толкова голяма цена, са толкова големи егоисти, че не правят реални жертви за Бога. Умовете им са заети със света, света, света. В четиридесет и деветия псалм четем: "... ония, които уповават на имота си и се хвалят с голямото си богатство, ни един от тях не може никак да изкупи брата си, нито да даде Богу откуп за него. Защото толкова скъп е откупът на душата им, щото всеки трябва да се оставя от това завинаги..." Ако всички помнят и в известна степен ценят огромната жертва, направена от Христос, ще се чувстват изобличени за страха си и за върховния си егоизъм. "Нашият Бог ще дойде и няма да мълчи. Ще има пред Него огън поглъщащ и около Него силна буря. Ще призове небесата отгоре и земята, за да съди людетe Си, казвайки: Съберете Ми Моите светии, които направиха с Мене завет с жертви." Поради егоизма и любовта към света Бог е забравен. Мнозина са с опустошени души и викат: "Чезна, чезна." Господ е дал средства на людетe Си, за да ги изпита, да провери дълбочината на любовта им Него. Някои предпочитат да се пуснат от Него и да се откажат от небесното съкровище, но да не загубят от земните си притежания и да не направят с Него завет с жертви. Той ги призовава да жертват, но любовта към света затваря ушите им и те не чуват.

Погледнах, за да видя кои от тези, които изповядват, че очакват Христовото идване, имат желание да жертват от изобилието си приноси за Бога. Видях неколцина смирени бедняци, които подобно на едната вдовица се лишаваха и пускаха своята лепта. Такъв принос се отчита от Бога като скъпоценно съкровище. Но онези, които печелят пари и увеличават притежанията си, изостават много. Те не правят почти нищо от това, което могат. Стискат се и ограбват Бога, защото се страхуват, че ще изпаднат в нужда. Не се

осмеляват да се доверят на Бога. Това е една от причините ние като народ да сме толкова болнави и мнозина да отиват в гроба. Алчните са сред нас. Обичащите света и онези, които са ограбили работника от надницата му, са сред нас. Отнасят се свидливо и несправедливо към хората, които не притежават нищо от този свят, които са бедни и зависят от труда си. Със закоравяло сърце обичащите света проявяват голяма неохота да платят една малка сума, спечелена с усилен труд. По същия начин се отнасят и към своя Господ, за Когото твърдят, че Му служат. Със същата неохота дават и в Божията съкровищница. Човекът от притчата нямаше къде да сложи богатата си и Господ прекрати безползния му живот. Така ще се отнесе и с много други. Колко трудно в този покварен век да се пазим и да не ставаме все по-светски настроени и все по-големи егоисти. Колко лесно е да станем неблагодарни към Дарителя на всички милости. Необходимо е много да бдим и да се молим, за да пазим душите си с усърдие. "Внимавайте, бдете и молете се, защото не знаете кога ще настане времето."

Свидетелство 17 (1869г)

30. Христовите страдания

За да осъзнаем напълно стойността на спасението, трябва да разберем що е цена. Освен че имат ограничени представи за Христовите страдания, мнозина не оценяват и великото дело на изкуплението. Славният план за спасението на човека бе осъществено благодарение на безкрайната любов на Бог Отец. В този божествен план се вижда най-чудната проява на Божията любов към падналото човечество. Любовта, проявена чрез даряването на Божия възлюбен Син, удиви дори светите ангели. "Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот." Този Спасител бе сиянието от славата на Отца Си и явен образ на Неговата личност. Той притежаваше божествено величие, съвършенство и превъзходство. Той бе равен на Бога. "Защото Отец благоволи да всели в Него съвършената пълнота." "Който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст."

Христос се съгласи да умре вместо грешника, за да може човекът чрез живот на послушание да избегне наказанието на Божия закон. Смъртта Му не отмени закона; тя не уби закона, не намали светите му изисквания, нито отне нещо от святото му величие. Христовата смърт

провъзгласи справедливостта на закона на Неговия Отец, наказващ прегрешилия. Христос се съгласи да понесе наказанието на закона, за да спаси падналия човек от проклятието му. Смъртта на кръста на Божия възлюбен Син показва непроменимостта на Господния закон. Смъртта Му възвеличава закона, прави го почитаем и дава доказателство на човека за непреходния му характер. От божествените Му устни се чува думите: "Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша, но да изпълня. Христовата смърт оправда изискванията на закона.

В Христос се съединиха човешкото и божественото. Мисията Му бе да примири Бога и човека, да съедини крайното с безкрайното. Това бе единственият начин, по който падналите хора можеха да се издигнат чрез заслугите на Христовата кръв, за да бъдат участници в божественото естество. Приемайки човешко естество, Христос разбра човешките изпитания и мъки и всички изкушения, на които хората са подложени. Ангелите, които не познаваха греха, не биха могли да съчувстват на човека в особените му изпитания. Христос се принизи до човешкото естество и бе изкушаван във всичко като нас, за да знае как да подкрепя всички, които ще бъдат изкушавани.

Когато бе в човешки образ, Той изпитваше нужда да получава сила от Отца Си. Имаше си избрани места за молитва. Обичаше да общува с Отца Си в уединението на планините. По този начин святата Му човешка душа укрепваше за ежедневните задължения и изпитания. Нашият Спасител се уеднаквява с нашите нужди и слабости, тъй като сам Той бе молител, отправяше молитви през нощта, търсейки от Отца Си нови сили, за да се зареди с енергия, да се освежи и подготви за дълга и изпитанията. Той е нашият пример във всичко. Исус е наш брат в немощите ни, но не и в страстите ни. Като Един безгрешен естеството Му се отвращаваше от злото. Понасяше душевни борби и мъки в света на грях. Човешкото Му естество превърна молитвата в необходимост и привилегия. Изискваше цялата мощна божествена подкрепа и утеха, която Неговият Отец бе готов да Му даде - да я даде на Този, Който заради човека изостави небесните радости и прие за свой дом студения и неблагоприятен свят. Христос намираще утеха и радост в общуването с Отца Си. По този начин можеше да разтовари сърцето Си от скърбите, които Го смазваха. Той бе човек на скърби и навикнал на печал.

През деня работеше усилено за доброто на другите, за да спасява хората от погибел. Изцеляваше болни, утешаваше скърбящи, даваше радост и надежда на отчаяните. Възкресяваше мъртви за живот. След привършване на работата за деня излизаше вечер след вечер далеч от градския шум и заставаше за молитва в някоя отдалечена горица, за да се моли на Отца Си. Понякога ярките лунни

лъчи озаряваха приведеното Му тяло. После отново облаци и тъмнина закриваха светлината. Нощната роса и слана падаха върху главата и брадата Му, докато бе в молитвена поза. Често се молеше през цялата нощ. Той е нашият пример. Ако можем да си спомним това и да Му подражаваме, ще бъдем много по-силни в Бога.

Ако Спасителят на човечеството чувстваше нужда от молитва въпреки божествената Си сила, колко повече слабите, грешни, смъртни хора трябва да изпитват необходимост да се молят с горещи, непрестанни молитви! Когато е изкушаван най-силно, Христос не ядеше нищо. Предаваше се на Бога и излизаше от битката победител чрез искрена молитва и съвършено подчиняване на волята на Своя Отец. Вярващите в истината за последните дни би трябвало повече от всички останали християни да подражават в молитвите си на великия пример.

"Доста е на ученика да бъде като учителя си и слугата като господаря си." Често пъти нашите маси са отрупани с деликатеси, които не са нито здравословни, нито необходими, но ние ги обичаме повече от себеотрицанието, свободата от болести и чистотата на ума. Исус искрено молеше Своя Отец за сила. Божият Син смяташе това за по-важно - дори за Себе Си - от седеното на най-изисканата трапеза. Той ни е засвидетелствал, че молитвата е необходима, за да получаваме сила, с която да се борим срещу силите на тъмнината и да вършим възложената ни работа. Нашата собствена сила е всъщност слабост, но силата, давана от Бога, е огромна и може да направи повече от победител всеки, който я получи.

Когато Божият Син се преклони за молитва в Гетсиманската градина, душевната агония изтръгна от кожата Му пот подобна на големи капки кръв. Точно тук страшната голяма тъмнина се спусна над Него. Греховете на света бяха върху Него. Той страдаше вместо човека като нарушител на закона на Отца Си. Ето сцената на изкушението. Божествена светлина се отдръпна от лицето Му и Той премина в ръцете на силите на тъмнината. В душевната си агония падна по очи на студената земя. Осъзнаваше неодобрението на Отец. Бе взел чашата на страданието от устните на виновния човек и предложи сам да я изпие, а вместо нея да му даде чашата на благословието. Гневът, който би се спуснал над човека, сега падна върху Христос. Точно тогава тайнствената чаша потрепери в ръката Му.

Исус често бе отивал в Гетсимания заедно с учениците Си за размисъл и молитва. Всички познаваха добре това свято убежище. Дори Юда знаеше къде да заведе тълпата убийци, за да предаде Исус в ръцете им. Никога преди Исус не бе посещавал това място със сърце така изпълнено със скръб. Божият Син бягаше не от телесното страдание, което бе изтръгнало от устните Му следните тъжни думи,

произнесени в присъствието на учениците: "Душата Ми е прескръбна до смърт. Постойте тук и бъдете заедно с Мене."

Оставяйки учениците Си на хвърлей разстояние, Той се отдалечи от тях, падна по очи и започна да се моли. Душата Му агонизираше и Той умоляваше: "Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не обаче както Аз искам, но както Ти искаш." Греховете на един загубен свят тежаха върху Него и Го съкрушаваха. Именно усещането на неодобрението на Отца, породено от греха, раздра сърцето Му с такава пронизваща мъка и изтръгна от челото Му големи капки кръв, които се спускаха по бледите Му скули, падаха на земята и я овлажняваха.

Изправяйки се на крака, Исус отиде при учениците Си и ги намери заспали. Обърна се към Петър: "Как, не можакте ли ни един час да бдите с Мене? Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение. Духът е бодър, а тялото - немощно." В най-важното време - когато Исус бе отправил специална молба към тях да бдят с Него - учениците бяха намерени заспали. Той знаеше, че им предстоят ужасни конфликти и страшни изкушения. Бе ги взел със Себе Си, за да Го подкрепят, а събитията, които щяха да видят през тази нощ и уроците и наставленията, които щяха да получат, да се запечатат трайно в паметта им. Това бе необходимо, за да не отпадне вярата им, а да се укрепи за предстоящото изпитание.

Но вместо да бдят заедно с Христос, те почувстваха тежестта на скръбта и заспаха. Заспа дори усърдният Петър, който само няколко часа преди това бе заявил, че ще страда и ако е необходимо, ще умре със своя Господ. В най-критичния момент, когато Божият Син се нуждаеше от тяхното съчувствие и сърдечни молитви, те спяха. Загубиха много от този сън. Спасителят реши да подкрепи за страшното на изпитание на вярата им, което скоро щеше да ги връхлети. Ако бяха прекарвали утрото в бдене заедно със скъпия Спасител и в молитва към Бога, Петър нямаше да остане със собствените си слаби сили и да се откаже от своя Господ във времето на изпитание.

Божият Син се отдалечи втори път и отново се помоли: "Отче Мой, ако не е възможно да Ме отмине това, без да го пия, нека бъде Твоята воля." Отново отиде при учениците и ги намери заспали. Клепачите им бяха натезали. Тези спящи последователи символизират църквата, която спи във времето, когато денят на Божието посещение е съвсем близо. Сега е време на облаци и непрогледен мрак, когато е изключително опасно да бъдем намерени заспали.

Исус ни е предупредил: "Бдете, прочее, защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата - вечерта ли, или в среднощ, или когато пеят петлите, или заранта, да не би, като дойде неочаквано, да ви намери заспали." От Божията църква се изисква да даде нощна стража, колкото и опасно да е това и независимо дали тя е къса или

продължителна. Скръбта не е извинение за отслабване на бдението. Времето на страданието не бива да води до небрежност, а до удвоена бдителност. Чрез собствения Си пример Христос е насочил църквата към Източника на сила във време на нужда, страдание и опасност. Именно състоянието на бдение отличава Божията църква като народ. По този начин очакващите се отличават от света и показват, че са пътници и странници на земята.

Спасителят отново се отдалечи с мъка от спящите ученици и се помоли за трети път, изричайки същите думи. Тогава отново се върна при тях и каза: "Още ли спите и почивате? Ето, часът наближи, когато Човешкият Син се предава в ръцете на грешници." Колко жестоко бе ученици да допуснат сънят да затвори очите им и да окове сетивата им, докато техния Господ понасяше такова неизразимо душевно страдание! Ако бяха останали бдящи, нямаше да загубят вярата си, когато видяха Божия Син да умира на кръста. Тази важна нощна стража трябваше да се характеризира с благородна душевна борба и молитва, която би им дала сила да понесат неописуемата агония на Божия Син. Това щеше да ги подготви да разберат, докато наблюдават страданията му на кръста, част от естеството на огромната мъка, която Той изживя в Гетсиманската градина. Може би щяха да могат по-лесно да си припомнят изговорените от Него думи за страданията, смъртта и възкресението Му. Сред мрака на страшния час на изпитание лъчи надежда щяха да пронижат тъмнината и да подкрепят вярата им.

Христос им бе казал предварително, че ще неща ще се случат, но те не Го разбраха. Страданията му трябваше да бъдат огнено изпитание за Неговите ученици и затова имаше нужда от бдителност и молитва. Вярата им се нуждаеше от укрепване чрез невидима сила във времето, когато щяха да преживеят триумфа на силите на мрака. Можем да имаме само слаба представа за неизразимата мъка на Божия скъп Син в Гетсимания, когато осъзна отделянето Си от Отца като последица от поемането на греха на човека. Сам Той стана грях за падналото човечество. Чувството на оттегляне от любовта на Отца изтръгна от изтерзаната Му душа следните скръбни думи: "Душата ми е прескръбна до смърт. Постойте тук и бъдете заедно с Мене." "Ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша." След това, подчинявайки се напълно на волята на Отца, добавя: "Не обаче както Аз искам, но както Ти искаш."

Божият Син отпаднаше, умираше. Отец изпрати вестител, за да укрепи Божествения страдалец и да Му помогне да извърви кървавия път. Ако смъртни хора можеха да видях удивлението и мъката на ангелското войнство, което наблюдаваше с тиха скръб как Отец закрива лъчите светлина, любов и слава от възлюбения Си Син, щяха да разберат по-добре колко противен Му е грехът. Мечът на

справедливостта сега трябваше да се стовари върху възлюбения му Син. Исус бе предаден чрез целувка в ръцете на враговете и заведен в залата на земен съд, за да бъде подиграван и осъден на смърт от грешни хора. Там славният Божи Син бе "наранен поради нашите престъпления, бит биде поради нашите беззакония." Понасяше обиди, подигравки и хули, докато накрая "лицето Му погрозня повече от лицето на кой да е човек и образът Му - от образа на кой да е от човешките синове."

Кой може да проумее тази проява на любов! Ангелското войнство гледаше с учудване и голяма скръб как Този, Който бе величието на небето и Който бе носил короната на славата, сега носеше венец от тръни и бе кървяща жертва на яростта на разгневената тълпа, подтикната към безумие от сатанинската злоба. Погледнете към търпеливия Страдалец! На главата му има венец от тръни. Кръвта Му се стича от разкъсаните вени. И всичко това като последица от нашия грях! Нищо друго освен вечната му изкупителна любов, която завинаги ще остане загадка, не би могло да накара Христос да изостави славата и небесното Си величие и да дойде в греховния свят, за да бъде пренебрегван, презиран и отхвърлен от онези, който бе дошъл да спаси, и накрая да пострада на кръста.

Чудете се небеса и се удивлявай, земя. Погледнете към насилниците и страдащия! Огромна тълпа заобикаля Спасителя на света. Присмехи и подигравки се смесват с груби клетви и богохулство. Скромният Му произход и живот се коментират от жалките окаяници. Твърдението Му, че е Божи Син се осмива от главните свещеници и старейшините и вулгарни шеги и обидни думи минават от уста на уста. Сатана има пълен контрол над умовете на служителите си. За да постигне успех, започва с главните свещеници и старейшини и им вдъхва религиозна ярост. Те са подтиквани от същия сатанински дух, който движи и най-окаяните и закоравели изверги. Има единодушие в чувствата на всички - от лицемерните свещеници и старейшини до най-поқварените. Христос, скъпоценният Божи Син, е поведен и върху раменете Му е стоварен кръстът. На всяка стъпка се стича кръв, идваща от раните Му. Блъскан от голямата тълпа от ожесточени врагове и безчувствени зрители, Той върви към разпятието. "Той беше угнетяван, но смири Себе Си и не отвори устата Си. Както агне водено на клане, и както овца, която пред стригачите си не издава глас, така Той не отвори устата Си."

Тъжните Му ученици Го следват на разстояние зад тълпата убийци. Прикован е на кръста и увисва между небето и земята. Сърцата им кървят от мъка, когато виждат, че възлюбения им Учител страда като престъпник. Близо до кръста стоят заслепените, фанатични, безбожни свещеници и старейшини и се подхвърлят забележки, подиграват се и се шегуват: "Ти, Който разоряваш храма и

за три дни пак го съграждаш, спаси Себе Си; ако си Божи Син, слез от кръста. Подобно и главните свещеници с книжниците и старейшините Го ругаеха, казвайки: Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! Той е израилевият цар! Нека слезе сега от кръста и ще повярваме в Него. Упова на Бога, нека Го избави сега, ако Му е угоден, понеже казва: Божи Син съм."

Исус не се защити нито с една дума. Докато пироните пронизваха ръцете Му и капките пот, причинени от агонията, излизаха от кожата Му, бледите, потръпващи устни на невинния Спасител изрекоха молитва на опрощаваща любов за Неговите убийци: "Отче, прости им, защото не знаят какво правят." Цялото небе наблюдаваше с огромен интерес тази сцена. Славният Изкупител на загубения свят понасяше наказанието за човешкото нарушение на закона на Отец. Той се готвеше да изкупи народа Си със собствената Си кръв. Плащаше за справедливите изисквания на Божия свят закон. Това бе средството, чрез което грехът и Сатана щяха да бъдат премахнати и сатанинското войнство - победено.

О, имало ли някога страдание и мъка подобни на тези, които преживя умиращия Спасител! Усещането, че Отец не е доволен, направи чашата Му толкова горчива. Не телесното страдание прекрати толкова бързо живота на Христос на кръста, а смазващата тежест на греховете на света и гнева на Отец. Славата на Отец и поддържащото Му присъствие бяха напуснали Исус. Отчаянието, което тегнеше със страшната тежест на мрака върху Него, изтръгна от бледите Му и треперещи устни възгласа: "Боже Мой, Боже Мой, защо си ме оставил?"

Исус се бе съединил с Отец в създаването на света. Виждайки агонията и страданията на Божия Син, само слепите и измамани хора останаха безчувствени. Главните свещеници и старейшините хулеха Божия скъп Син, докато гаснеше в агония. Неодушевената природа обаче стенеше от съчувствие към своя кървящ, умиращ Създател. Земята се разтресе. Слънцето отказа да гледа тази сцена. Небето почерня. Ангели, които бяха свидетели на страдания, не можеха да гледат повече и скриха лицата си от страшната гледка. Христос умираше! Той бе отчая! Одобрителната усмивка на Неговия Отец бе изчезнала и на ангелите не бе разрешено да осветят мрака на ужасния миг. Те можеха само да наблюдават с удивление своя любим Предводител, Величието на небето, понасящ наказанието за човешкото нарушаване на закона на Отец.

Съмнения връхлетяха умиращия Божи Син. Той не можеше да погледне през дверите на гробницата. Светлата надежда не представи пред очите Му излизането от гробницата като победител и приемането на жертвата Му от Отец. Грехът на света и целият му ужас бе почувстван в най-голяма мярка от Божия Син. Омразата на Отец към греха и наказанието

със смърт бе единственото, което Той можеше да осъзнае в тази удивителна тъмнина. Исус бе изкушаван да се страхува, че грехът е толкова противен в очите на Отец, че няма да се примири със Сина. Страшното изкушение, че Отец Го е изоставил завинаги, бе причина за пронизващия вик от кръста: "Боже Мой, Боже Мой, защо си ме оставил?"

Христос почувства до голяма степен това, което грешниците ще изпитат, когато чашите с Божия гняв се излеят върху тях. Черно отчаяние подобно на мъртвешки саван ще се спусне върху виновните им души и тогава те напълно ще осъзнаят греховността на греха. Спасението е било откупено за тях чрез страданията и смъртта на Божия Син. То би могло да е тяхно, ако го бяха приели с желание и радост. Никой обаче не е задължен да бъде послушен на Божия закон. Ако откажат небесното благословение и изберат удоволствията и измамността на греха, те ще направят своя избор и в края ще получат заплатата, която е Божият гняв и вечната смърт. Ще бъдат завинаги отделени от присъствието на Исус, чиято жертва са презрели. Ще загубят живот а щастие и ще пожертват вечната слава заради кратковременните удоволствия на греха.

Вярата и надеждата трептяха в предсмъртната агония на Христос, тъй като Бог бе премахнал увереността, която дотогава бе давал на Своя възлюбен Син – увереност за одобрение и приемане. Тогава Изкупителят на света започна да разчита на доказателствата, които Го бяха подкрепяли до този момент, че Отец приема работата Му и е доволен от нея. В предсмъртната Си агония, когато предаваше скъпоценния Си живот, Исус трябваше само чрез вяра да се уповава на Този, към Когото винаги е проявявал послушание с радост. Той не бе облекчен от чисти, ярки лъчи надежда. Всичко бе обвито в потискащ мрак. Сред ужасната тъмнина, която бе почувствана от съчувстващата природа, Изкупителят изпи тайнствената чаша до дъно. След като Му бе отказана дори светлата надежда и увереност в победата, която ще постигне в близко бъдеще, Исус извика със силен глас: "Отче, в Твоите ръце предавам Духа Си." Той познаваше характера на Отца Си, Неговата справедливост, милост и голяма любов. Подчинявайки се, Той се отпусна в ръцете Му. По време на природните конвулсии удивените зрители чува предсмъртните думи на Човека от Голгота.

Природата съчувстваше на страданията на своя Творец. Гърчещата се земя, разпукващите се скали провъзгласяваха, че Този, Който умира, е Божи Син. Настъпи мощно земетресение. Завесата на храма се раздра на две. Ужас обхвана езекутори и зрители, когато забелязаха, че слънцето потъва в мрак, почувстваха, че земята се тресе под тях и видяха и чува пропукването на скалите. Подигравките и хулите на главните свещеници и старейшини бяха заглушени, когато Христос предаде Духа Си в ръцете на Своя Отец. Смаяната тълпа започна да се разпръсва и

хората с напипване да търсят пътя към града. Докато вървяха ужасени, те се удряха в гърдите и си шепнеха един на друг: "Невинен човек бе убит. Ами ако Той е наистина, както твърди, Божи Син?"

Исус не предаде живота си, докато не осъществи делото, за което бе дошъл, и не извика: "Свърши се." Тогава Сатана бе победен. Разбра, че царството му е загубено. Ангелите се възрадваха, когато се чуха думите: "Свърши се." Великият изкупителен план, който зависеше от смъртта на Христос, бе доведен докрай. На небето настъпи радост за това, че чрез живот на послушание Адамовите синове биха могли да се издигнат до Божия трон. О, каква любов! Каква удивителна любов доведе Божия Син на земята, за да стане грях за нас и ние да се примирим с Бога и да се издигнем до славните Му обиталища. О, какво е човекът, та да се плати такава цена за изкуплението му!

Когато хората разберат по-пълно величината на голямата жертва, дадена от Величието на небето, умряло вместо човека, тогава спасителният план ще се възвеличи и размишленията за Голгота ще събудят нежни, свети и живи чувства в сърцето на християнина. Хвалебствия към Бога и Агнето ще изпълват сърцата им и ще излизат от устните им. Гордостта и себелюбието не могат да се загнездят в сърца, които пазят жив спомена за голготските сцени. Този свят ще има малка стойност за хората, които ценят голямата жертва за изкуплението на човека - скъпоценната кръв на скъпия Божи Син. Всички богатства на света не могат да изкупят и една загиваща душа. Кой може да измери любовта, която Христос изпитваше към загубения свят, когато висеше на кръста и страдеше заради греховете на виновното човечество? Тази любов бе неизмерима, безкрайна.

Христос показа, че любовта Му е по-силна от смъртта. Макар че преживя най-страшен конфликт със силите на тъмнината, любовта му ставаше все по-силна. Претърпя скриването на лицето на Отец и накрая огорчената Му душа извика: "Боже Мой, Боже Мой, защо си ме оставил?" Десницата Му донесе спасение. Цената за изкуплението на човека бе платена, когато в последната душевна борба, бяха произнесени благословените думи, които сякаш звучат в цялото творение: "Свърши се."

Мнозина от изповядващите се за християни се вълнуват от светски начинания и интересът им се насочва към нови и интригуващи забавления, а в същото време сърцата им ледено студено и не се вълнуват от Божието дело. Ето една тема за тебе, нещастния формалист, която е достатъчно важна, за да те развълнува. Вечността зависи от нея. Грях е човек да бъде спокоен и безразличен към тази тема. Сцените от Голгота изискват най-дълбоки чувства. Ще бъдете извинени, ако проявявате по-голям ентузиазъм по този въпрос. Същият Христос, така превъзходен и невинен, трябваше да понесе толкова мъчителна смърт, като вземе

върху Себе Си греховете на света. Това никога не може да бъде изцяло разбрано от нашия ум и въображение. Не можем да обхванем дължината, ширината, височината и дълбочината на такава удивителна любов. Размислите за дълбините на любовта на Спасителя трябва да изпълват ума, да докосват и разтапят душата, да облагородяват и възвишават чувствата и напълно да преобразяват целия характер. Апостолът изрече думите: "... защото бях решил да не зная ме между вас нещо друго, освен Исуса Христа, и то Христа разпнат." Ние също можем да погледнем към Голгота и да възкликнем: "Далеч от мене да се хваля освен с кръста на нашия Господ Исус Христос, чрез който светът за мене е разпнат и аз за света."

Като знаем на каква огромна цена е откупено нашето спасение, каква ще бъде съдбата на онези, които изповядват, че са последователи на Христос, но не се покланят в смирено послушание на изискванията на своя Изкупител и не поемат кръста като смирени ученици на Христос, за да Го последват от яслата до Голгота? "Който не събира с Мене - заявява Христос, - разпилява."

За мнозина историята на смирението, унижението и жертвата на нашия Божествен Господ не поражда дълбок интерес, не вълнува душата и не влияе на живота повече от разказа за смъртта на мъчениците за Исус. Някои са умрели от бавни мъчения, други са умрели разпнати на кръст. По какво се различава смъртта на Божия скъп Син? Вярно е, че умря на кръста по най-мъчителен начин, но има хора, които заради Него, са страдали не по-малко, поне що се отнася до телесните мъчения. Защо страданията на Христос са по-ужасни от тези на други хора, които са дали живота си за Него? Ако Христовите страдания бяха само физическа болка, тогава смъртта Му не би била по-мъчителна от смъртта на някои мъченици.

Телесната болка обаче е само малка част от агонията на Божия скъп Син. Докато понасяше наказанието за нарушение закон, греховете на света бяха върху Него, както и усещането за гнева на Отец. Тези неща сломиха Божествената Му душа. Скриването на лицето на Отец - чувството, че собствения Му скъп Баща Го е изоставил - предизвика дълбокото отчаяние. Отделянето на Бога от човека, което се причинява от греха, бе напълно осъзнато и дълбоко почувствано от невинния Страдалец на Голгота. Той бе потиснат от силите на тъмнината. Нямаше нито лъч светлина, който да освети бъдещето. Бореше се със силите на Сатана, който заявяваше, че Го държи във властта си, че превъзхожда по сила Божия Син, че Отец се е отказал от Исус и не проявява към Него по-голяма благосклонност отколкото към дявола. Ако наистина Бог бе благосклонен към Него, защо допускаше да умре? Господ би могъл да Го спаси от смъртта.

Дори в най-страшните мъки Христос не се поддаде и в най-малка степен на измъчващия Го враг. Легиони зли ангели се бяха събрали около Божия Син, но въпреки това на светите ангели бе забранено да не разпръсват редиците им и да не се впускат в борба с подигравачия се и хулещ враг. На небесните ангели не бе разрешено да помогнат на страдащия дух на Божия Син. Точно в този страшен час на тъмнина, лицето на Отец се скри, легионите зли ангели Го заобиколиха, греховете на света се стовариха върху Него и от устните Му се изтръгнаха думите: "Боже Мой, Боже Мой, защо си ме оставил?"

Смъртта на пророците не може да се сравнява с агонията на Божия Син. Трябва да имаме по-задълбочено разбиране за живота, страданията и смъртта на Божия скъп Син. Когато изкуплението се разглежда от правилна гледна точка, ще се осъзнае, че спасението на душите има безкрайно голяма стойност. В сравнение с вечния живот всичко останало изглежда незначително. Но вижте до каква степен се презират съветите на този любящ Спасител! Сърцето се отдава на света и егоистичните интереси затварят вратата пред Божия Син. Празно лицемерие и гордост, егоизъм и алчност, завист, злоба и страсти така са изпълнили сърцата на мнозина, че Христос не може да влезе там.

Исус бе безкрайно богат, но заради нас стана беден, за да можем чрез Неговата бедност да станем богати. Той бе облечен със светлина и слава и бе заобиколен от множествата на небесните ангели, които чакаха да изпълнят заповедите Му. Въпреки това Той прие нашето естество и дойде да пребивава сред грешните смъртни хора. Ето любов каквато никой език не може да изрази. Тя надхвърля човешкото разбиране. Велика е тайната на благочестието. Душите ни трябва да бъдат оживени, възвишени и проникнати от темата за любовта на Отец и Сина към човека. Днешните Христови последователи трябва да се научат да отразяват в известна степен тайна тайнствена любов, за да се подготвят за присъединяване към изкупените, които ще възкликват: "На Този, Който седи на престола и на Агнето да бъде благословение и почит, слава и господство до вечни векове."

31. Предупреждение към църквата

Скъпи братя в град ____, вие не живеете в светлината така, както Бог иска от вас. Върната бях назад по време на печеленето на души в ____ миналата пролет и видях, че умовете ви не бяха подготвени за тази работа. Вие не очаквахте или не вярвахте, че такова дело може да се извърши сред вас. Но делото бе осъществено въпреки неверието ви и липсата на сътрудничество от страна на мнозина сред вас.

Когато имахте такива доказателства, че Бог очаква да прояви милост сред народа Си и гласът на милост кани грешници и отстъпили при кръста на Христос, защо не се съединихте с онези, които бяха поели тежестта на делото? Защо не се притекохте на помощ на Господа? Сякаш някои от вас бяха вцепенени, парализирани, учудени и съвсем неподготвени а участват пълноценно в работата. Мнозина се съгласяваха с делото, но сърцата им не бяха в него. Това бе силно доказателство, че църквата е хладка.

Светските ви настроения не ви позволяват да отворите широко вратите на сърцата си за Исус, Който желае да влезе в тях. Господ на славата, Който ви е изкупил с кръвта Си, чака пред вратите, за да Го пуснете вътре. Вие обаче не ги отваряте, за да Го посрещнете с радост. Някои откряхната вратата и допуснаха малко светлина от присъствието Му, но не приеха небесния посетител. Нямаше място за Исус. Стаята, която би трябвало да е запазена за Него, бе заета от други неща. Исус ви умолява: "Ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вечерям с него и той с Мене." Трябваше да направите усилия, за да отворите вратата. За известно време бяхте склонни да слушате и да отворите, но това желание изчезна и вие не успяхте да се възползвате от привилегията да общувате с небесния гост. Някои обаче отвориха вратата и с искрено сърце приветстваха своя Спасител.

Исус няма да отвори вратата със сила. Трябва сами да я отворите и да покажете, че желаете присъствието Му, като Го приветствате с добре дошъл. Ако всички бяха се постарали да изчистят светския боклук и да приготвят място за Исус, Той щеше да влезе, да живее с вас и да извърши чрез вас едно велико дело за спасяването на други хора. Но макар че бяхте неподготвени за делото, то започна сред вас с голяма сила. Отстъпници бяха спечелени, грешници се преобразиха и вестта за това се разпространи из областта. Обществото се развълнува. Ако църквата бе помогнала на Господа и ако бе проправен път за по-нататъшна дейност, в градовете ___ и ___ и околните райони щеше да се извърши такава работа, на каквато църквата никога не е била свидетел. Но братята не се събудиха и останаха до голяма степен безразлични по този въпрос. Някои от тези, които винаги са гледали собствения си интерес, не можеха да допуснат умовете им да се отклонят от личното "аз", макар че спасението на души бе подложено на риск.

Господ ни е възложил отговорността. Имахме желание да ви дадем всичко от нас за известно време, стига да бяхте дошли с нас, за да помогнете на Господа. Получи се обаче голям провал. Проявена бе голяма неблагодарност към изявите на Божията сила сред нас. Ако бяхте приели знаците на Божията милост и любяща доброта така, както би трябвало - с благодарни сърца, и ако бяхте обединили

желанието си за работа с Божия Дух, нямаше да сте в сегашното си състояние. След като бе извършено скъпоценното дело сред вас, вие започнахте да се движите надолу и да изсъхвате духовно.

Все още не разбирате притчата за изгубената овца. Не сте научили урока, който Божествения Учител е определил за вас. Вие сте лоши ученици. Прочетете притчата в Лука 15 гл.: "Кой от вас, ако има сто овце и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесет и деветте в пустинята и не отива след изгубената, докле я намери? И като я намери, вдига я на рамената си радостен. И като си дойде у дома, свиква приятелите си и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, че си намерих изгубената овца."

Имаше някои отстъпили и такива в тъмнина, които са отклонили от кошарата. Но особено виден бе случаят на брат А. Не бяха направени всички възможни мъдри усилия, за да се предотврати отклоняването му от кошарата, а след като отпадна, не бяха направени старателни усилия за връщането му. Във връзка с неговия случай имаше повече клюки отколкото искрено съжаление. Всичко това го държа настрана от кошарата и бе причина сърцето му да се отделя все повече и повече от братята и избавлението му да става все по-трудно. Колко различно е това поведение от подхода са пастира в притчата, който потърси загубената овца. Всичките деветдесет и девет овце бяха оставени в пустинята да се грижат сами за себе си и да живеят в опасност. Самотната овца, отделила се от стадото, бе в по-голяма опасност и за да бъде спасена, останалите деветдесет и девет трябваше да бъдат оставени.

Някои в църквата не проявиха особено усърдие да върнат брат А. Не се интересуваха дотолкова, че да се наведат от пиедестала на своето достойнство и гордост и да направят специални усилия да му помогнат да се върне в светлината. От висотата на своето достолепие заявяваха: "Няма да вървим след него, нека той да дойде при нас." След като почувства настроенията на братята си, за него бе невъзможно да постъпи така. Ако се бяха вслушали в дадения от Христос урок, щяха да проявят желание да се откажат от достойнството и гордостта си и да тръгнат след заблудилите се. Щяха да плачат за тях, да се молят за тях, да ги умоляват да бъдат верни на Бога и на истината и да останат в църквата. Мнозина обаче си мислят: "Ако иска да си върви, свободен е да го направи."

Когато Господ изпрати служителите Си да извършат необходимото дело за заблудилите се и дори когато получихте доказателство, че Господ праща вест на милост към тези бедни души, вие не бяхте готови да се откажете от идеите си. Не ви се искаше да оставите деветдесет и деветте и да търсите загубената овца, докато я намерите. И когато овцата бе намерена и върната с радост в кошарата, вие зарадвахте ли се? Опитахме се да ви

стреснем. Опитвахме се да ви съберем заедно както пастир събира съседите и приятелите си, за да се радвате с нас, но вие не проявихте никакво желание. Сметнахте, че овцата е извършила голяма злина, като е напуснала кошарата и вместо да се радвате, че се е върнала, вие с удоволствие искахте да накарате този човек да съжалява, че си е тръгнал и че трябва да се върне точно така, както вие смятате за добре. След завръщането му, изпитвахте чувство на ревност към него. Наблюдавахте го, за да видите дали всичко е наред. Някои не останаха много доволни. Останаха недоволни, че нещата са такива, каквито са.

Вие не познавате самите себе си. В някои има егоизъм, който ги води до ограничаване на влиянието и дейността им. На небето има повече радост за един грешник, който се кае, отколкото за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние. Ако църковните членове бяха подготвени да оценят Господното дело сред тях, църквата щеше да става все по-силна след онази жетва. Но вместо да вложат цялата си душа в делото, да проявяват особен и интерес и да извършат всичко по силите си, за да завършат работата след нашето заминаване, те постъпиха така, сякаш това не ги засяга особено и те са само зрители, готови да проявяват недоверие и да намират грешки при всеки удобен случай.

Показан ми бе случаят на брат Б. Той се чувства нещастен. Не е доволен от братята си. За известно време е смятал, че има дълг да разгласява вестта. Има способности и що се отнася до познания върху истината, той е надарен, но му липсва обработеност. Не се е научил да се контролира. Необходима е голяма мъдрост, за да работи с умове, а той не е обучен за тази работа. Разбира теорията, но не се е научил на издръжливост, търпение, доброта, любезност и истинска учтивост. Ако възникне нещо, което не отговаря на възгледите му, той не се спира да размисли дали е мъдро да си вземе бележка или да го подмине, докато бъде по-добре обмислено. Веднага се подготвя за битка. Той е рязък, строг, готов е да отрича и ако нещата не са според възгледите му, веднага причинява смут.

В характера му има повече войнственост отколкото сладък мир и хармоничност. Няма достатъчно мъдрост да дава на всеки храната навреме. "И към едни, които са в съмнение, бивайте милостиви; други спасявайте, като ги изтръгвате из огъня; а към други показвайте милост със страх, като се гнусите даже и от осквернената от плътта дреха." Брат Б. няма достатъчно познания, за да прави разлика между различните случаи. Той е груб в поведението си и недискретен в работата си с души. Това го прави негоден да стане мъдър и загрижен пастир. Пастирят трябва да притежава съчетание от благородна щедрост, смелост, твърдост, любов и нежност.

Има опасност брат Б. да събори повече отколкото може да изгради. Не е подчинил всичките си сили на Божията воля. Не е бил преобразен чрез обновяването на ума. Той е самонадеян и не разчита изцяло на Божията благодат. Делата му не са извършени чрез Бога. Да бъдеш пастир означава да заемаш много важна, отговорна длъжност. Изхранването на Божието стадо е възвишена и свята работа. Брат Б., Господ не те смята за способен да надзираваш стадото Му. Ако учеше урока на самоуправление в религиозния ти опит и ако бе почувствал необходимостта от издигане на ума и очистване на сърцето си чрез освещение на Духа и подчиняване на всичките ти сили на Божията воля, като се стремиш към смирение и кротост, сега щеше да си способен да вършиш добро и да оказваш влияние, което ще облагородява и спасява.

Братко и сестро Б., За себе си трябва да направите нещо, което никой друг не може да направи. Вие сте склонни да роптаете и да се оплаквате. Трябва да предприемете нещо, за да поставите под контрол естествените си чувства. Самите вие живеете за Бога със съзнанието, че няма да отговоряте за злините на другите. Брат Б., видях, че със сигурност ще бъдеш победен от Сатана и ще провалиш вратата си, ако не спреш да търсиш грешки и не потърсиш пред Бога чистата и неопетнена религия. Имаш нужда от облагородяване на мислите и думите; имаш нужда от цялостно преобразяване.

Пред тебе има живот и смърт. Трябва внимателно да размислиш за това, че си имаш работа с великия Бог и винаги да помниш, че Той не е дете, с което можеш да се отнасяш несериозно. Не бива да Му служиш, когато си поискаш, и да се отказваш, когато ти хрумне. Необходимо е да се преобрази най-съкровената част от душата ти. Всички, които подобно на тебе, братко мой, не са успели да израснат в Божията благодат и да усъвършенстват святост в името Му, ще претърпят голяма загуба в сегашните дни на опасности и изпитания. Основата им ще се окаже подвижен пясък, а не скалата Христос Исус.

Действаш импулсивно. Не се чувстваш примирен с братята си, тъй като не си изпратен да проповядваш истината. Не си годен за тази задача. Необходимо са доста добри проповедници, които да те следват, за да превързват раните, които ще бъдат причинени от грубото ти поведение. Бог не е доволен от тебе и аз се страхувам, че няма да стигнеш до вечния живот.

Нямаш време за губене. Направи големи усилия да се избавиш от сатанинската клопка. Трябва да се учиш от Исус, Който е кротък и смирен по сърце, и едва тогава ще имаш покой. О, колко много трябва да извършиш, за да усъвършенстваш святост в страх от Бога и да се подготвиш за общуване с чистите и свети ангели. Необходимо е да смириш сърцето си пред Бога и да потърсиш кротостта и

правдата, за да бъдеш скрит в деня на страшния Господен гняв.

Брат Б., миналата пролет Господ изля благословието Си върху тебе, но ти не осъзна какво е значението на бдението и молитвата за напредването в Божествения живот. Пренебрегна тези задължения и в резултат на това тъмнината те завладя. Ти си в състояние на несигурност и недоверие и често избираш обществото на хора, които са тъмнина и които Сатана използва, за да разпилява от Христос. Би могъл да живееш и сред най-покварените и да останеш неопетнен и неосквернен, ако Бог в провидението Си е определил така за тебе. Опасно е обаче за желаещите да прославят Бога да намират удоволствие и забавление с приятели, които не се боят от Него. Сатана винаги ги обгръща с тъмнина и ако изповядващите Христос отиват доброволно в тази тъмнина, те изкушават дявола да ги изкушава. Ако, за да вършим добро и да прославим името му, Господ изисква от нас да отидем сред нечисти духове – там, където тъмнината е най-непрогледна, – Той ще ни обгради с ангелите Си и ще ни опази неопетнени. Но ако се стремим към компанията на грешници, изпитваме удоволствие от грубите им шеги и се забавляваме от техните разкази, закачки и цинизми, чистите и свети ангели оттеглят защита си и ни оставят в тъмнината, която сами сме предпочели.

Брат Б., искам да те стресна. Искам да те подтикна към действие. Искам да те помоля да потърсиш Бога, докато те кани да отидеш при Него, за да имаш живот. "Бди, моли се, работи" е християнският лозунг. Сатана не спи и работи. Упоритостта му не отслабва, усърдието му не отпада. Не чака плячката сама да дойде при него, а той отива при нея. Основната му цел е да изтръгва души от Христовата десница. Въпреки всичко така наречените християни спят в слепотата си, проявяват безумие в заниманията си. Бог не е мислите им. Един бдителен враг върви по следите им. Те обаче не са в опасност, докато се уповават на Бога. Ако не постъпват така, силата им ще бъде слабост и те ще бъдат победени от Сатана.

Брат Б., опасно е да се поддаваш на съмнения. Не бива да допускаш да отиваш по-надалеч в посоката, в която си тръгнал. За тебе има постоянна опасност. Сатана е по следите ти, подсказва съмнения и причинява неверие. Ако бе останал в Божия съвет, щеше да имаш добро влияние върху онези, които сега обичат да общуват с тебе.

Бедният брат С. почувства влиянието на Божия Дух, но му липсваше духовен опит. Не изостави напълно старите си навици. Не успя да направи Бога своя сила и нозете му се подхлъзнаха. Няма съгласие между Христос и Велиал. Бог могъл да му помогнеш, ако бе свързан с Небето така, както би трябвало. Твоето бездействие, начинът ти на говорене, влиянието ти го насърчиха в отстъплението му и заглушиха гласа на съвестта в него. Ти не го укоряваше за падението

му. Можеш да направиш добро, ако живееш за Бога. Силата ти е крайна слабост, мъдростта - глупост, но ти не осъзнаваш това. Прекалено си доволен от теорията, правилната доктрина, но не си почувствал необходимостта от Божията сила. Пренебрегнал си духовната част от религията. Цялото ти същество би трябвало да копнее за Божия Дух - живота и силата на религията в душата, които биха те довели до разпъване на личното "аз" и твърдо упование в твоя Изкупител.

Ти си в страшна тъмнина и ако не събудиш в Божието име, не разкъсаш сатанинските окови и не се освободиш, вратата ти ще претърпи корабокрушение. Бог проявява толкова голямо нежелание да те остави и любовта Му към тебе е толкова голяма, че макар и животът ти да не е в съгласие с Неговата воля, а делата ти са Му, Величието на небето благоволява да те помоли да те посети и да ти остави благословието Си: "Ето, стоя на вратата и хлопам." Обиталищата на славата са Негови, както и радостта от това небесно жилище. Въпреки това Той се унижава да търси вход към вратата на сърцето ти, за да успее да те благослови със светлината Си да ти даде радост в славата Му. Работата Му е да търси и да спасява тези, които са загубени и са на път да загинат. Господ желае да изкупи колкото се може повече хора от греха и смъртта, за да може да ги издигне до трона Си и да им даде вечен живот.

Брат Б., умолявам те да се събудиш и да отхвърлиш съмненията си. Какво те прави склонен да се съмняваш? Твоят живот на отдалечаване от Бога, непосветеност, шегите и закачките. Липсата на благоразумие застрашава вечната ти участ. Христос те кани да се откажеш от тези глупости и да се обърнеш към Него. Ти не израстваш в благодат и познаване на истината. Не носиш почит на делото. Не се облагородяваш, а потъваш все по-дълбоко. Не оформяш характер за небето и за вечния живот.

Ти си угаждаш, лекомислено пропиляваш времето си, макар че трябва да го отделяш за семейството си, като учиш децата си на Божиите пътища и дела. Часовете, прекарани в компания, която ти носи само вреда, би трябвало да се посветят на молитва и изучаване на Божието слово. Необходимо е да осъзнаеш, че като глава на семейството върху тебе лежи отговорността да възпиташ децата си в Господните заповеди и наставления. Какъв отчет ще дадеш на Бога за пропиляното време? Какво влияние оказваш върху тези, които не се боят от Господа? "Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да видят добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата." Дано Бог да помаже очите ти, за да видиш опасността. Искрено ти съчувствам. Сърцето ми плаче за тебе. Копнея да видя как се издигаш до високия стандарт, който имаш привилегията да достигнеш. Можеш да вършиш

добро. Ако се изявява правилно, влиянието ти ще говори само за себе си. Брат Б., нозете ти са тръгнали по нанадолнището. Върнете се, върнете се, защо да умрете?

Ако продължиш да вървиш по сегашния си път, ще се превърнеш в езичник по отношение на истината и Божието слово. Бди и се моли постоянно. Посвещавай се безрезервно на Бога и тогава няма да е трудно да Му служиш. Имаш разделено сърце. Това е причината да си потънал в тъмнина, а не в светлина. Изпраща ти се последната вест на милост. Тя е знак за Божието дълготърпение и състрадание. "Ела" е отправената покана. Ела, защото всичко е готово. Това е последният зов на милостта. След това ще дойде отмъщението на разгневения Бог.

Брат Б., насърчавай простотата, любовта, търпението и сладкото единство с братята си. Но не продавай вечния живот толкова евтино. Ако напуснеш истината, никога няма да познаеш истинското щастие; тогава наистина ще бъдеш нещастен. Небето си струва да се направят всички и всякакви жертви. Разкъсай сатанинските връзки. Сега Исус те кани. Ще се вслушаш ли в гласа Му? Трябва да заемеш по-възвишена позиция от тази, която си имал досега. Направи основна цел спечелването на небесното царство и Христовата правда. Живей за Бога и небето и вечната награда ще бъде твоя в края на състезанието.

32. Обмисляне на встъпването в брак

Посочени ми бяха дните от последния май, когато Господ посети ___ и ми бе показан случаят на брат Д. Той не бе готов да вземе участие в това дело. Умът и сърцето му бяха другаде. Смяташе да се ожени и не можеше да чуе Исусовата покана: "Дойдете, понеже е вече всичко готово." Обмислянето на женитбата поглъщаше цялото му внимание. Нямахме време или желание да отвор вратата на сърцето си пред милостивия Посетител. Ако бе направил това, Христос щеше да му даде добър съвет, който наистина щеше да бъде от огромна стойност за него. Щеше да му покаже в истинска светлина колко е опасно да се поддаде на диктата на неразумните наклонности и да изостави Божията слава и решенията на един трезв ум. Господ щеше да му заръча да се пази и да не върви по стъпките на онези, които са паднали и са се провалили. Братът обаче не сметна, че Бог има изисквания към него; че не бива да прави нито крачка, без да се допита до Този, Който го е изкупил. Дадено ни е напътствието каквото и да правим, да го правим за Негова слава.

Брат Д., като Христов последовател и ученик отиде ли при Него в смирена искрена молитва и предаде ли пътищата си на Него? Не успя да направиш това. Не проучи всичките си мотиви и действаше внимателно така, че нанесе укор на делото на Христос – твоя Изкупител. Не размишляваше дали

дадена постъпка би увеличила твоята духовна чувствителност и усърдие и би укрепила твърдостта ти в истината и усилията ти да проявяваш себеотрицание. Не осъзнаваше какво има в собственото ти сърце. Божието действие се прояви в църквата, но ти не копнееше за Божествения Дух. Бе заслепен от новите си надежди да се свържеш с друга личност. Не помисли, че брачният съюз би засегнал целия ти живот, колкото и кратък да е този живот.

Би трябвало да почувстваш, че с това зло сърце, което трябва да бъде подчинено, не би могъл да се съединиш с влияние, което би те затруднило още повече да победиш собственото "аз" и би направило пътя ти нагоре към небето още по-неравен. Направил си религиозния си напредък десетократно по-труден, отколкото когато бе сам. Вярно е, че бе самотен, защото бе загубил скъпоценния бисер. Но ако се бе посъветвал с братята си и бе предал пътищата си на Господа, Той би отворил пред тебе път, който щеше да те свърже с личност, която би била помощ за тебе, а не пречка.

Ако сега се обърнеш смирено към Господа с цяло сърце, Той ще се смили и ще ти помогне. Но ти си там, където бе лишен от сила и си готов да направиш компромис с вярата си и с верността си към Бога, за да угодиш на новата си съпруга. Бог да има милост към тебе, тъй като ти предстои падение, ако не се събудиш като истински Христов войник и отново не се заемеш с битката за вечния живот. Можеш да бъдеш в безопасност само ако си братята си и получиш всичката възможна сила от тях, за да останеш в истината. Ти си на път да пожертваш истината заради земния мир и щастие. Продаваш душата си много евтино. Сега си длъжен да направиш всичко по силите си, за да бъде жената ти щастлива и въпреки това да не пожертваш принципите на истината. Трябва да проявяваш издръжливост, търпение и истинска любезност. По този начин можеш да покажеш силата на истинската благодат и влиянието на истината.

Показано ми бе, че любовта към парите е уловка за тебе. Прати, отделени от възможността за вършене на добро, благославяне на нуждаещите се и напредък на Божието дело, едва ли имат голяма стойност. Малкото, което притежаваш, е капан за тебе и ако не го използваш като мъдър и верен слуга в служба на твоя Учител, ще ти донесе единствено нещастие. Ти си стиснат и скъпернически настроен. Имаш нужда от развиване на благороден, щедър дух и да отделиш чувствата си от света, защото в противен случай ще бъдеш победен. Измамността на богатствата така ще поквари душата ти, че доброто ще бъде победено от злото. Егоизмът и любовта към печалба ще триумфират.

Ако бъдеш спасен, мои скъпи братко, това наистина ще е чудо на милостта. Засилва се любовта ти към света.

Внимателно размишлявай за думите на Христос: "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум. Това е голямата и първа заповед. А втора, подобна на нея, е тая: Да възлюбиш ближния си както себе си. На тия две заповеди стоят целият закон и пророците." Братко мой, ти не си изпълнил нито първата, нито втората от тези заповеди. Не би се поколебал да извлечеш полза за себе си, макар и да знаеш, че това нанесе голяма вреда на ближния ти. Размисляш за собствения си егоистичен интерес и казваш: "Страж ли съм на брата си?"

Ти не събираш съкровище на небето и не забогатяваш към Бога. Личното "аз" и егоистичните интереси изядат истинското благочестие в душата ти. Покланяш се пред Бога на този свят. Сърцето ти е отчуждено от Бога. Един боговдъновен автор казва: "Пътят на праведните е като виделото на разсъмване, което се развиделява, догдето стане свършен ден." Стъпките на християнина може понякога да са колебливи, но когато осъзнава слабостта си, той се обляга на Всемогъщия. Получава подкрепа и върви сигурно напред и нагоре към свършенство. Всеки ден печели победи и се доближава все повече до мерилото на свършената святост. Окоето му не е надолу към земята, а нагоре, винаги гледащо към небесния Образец.

Брат Д., дрънкулките и висулките от тленните неща на земята са затъмнили небесните радости и са направили небесния живот маловажен за тебе. Като Христов служител аз те умолявам да се събудиш, за да осъзнаеш къде стоиш. Печалбата, която придобиваш със сегашните си начинания, ще бъде загуба за вечността. Накрая ще откриеш, че си направил страшна грешка, която не може да се поправи.

Сега можеш да се обърнеш кръгом, да се вслушаш в зова на милост и да живееш. Радвай се, че благодатното ти време не е свършило и че можеш с търпеливо усърдие във вършенето на добро да потърсиш славата, честта, безсмъртието и вечния живот. Радвай се, че тази, която ти е вярна спътница от години, ще възкръсне и животът ще погълне тлението. Очаквай утрото на възкресението, когато тази, която е споделяла твоите радости и скърби повече от двадесет години, ще излезе от своя затвор. Дали ще търси напразно тебе, спътника си в живота? Дали ще отсъстваш тогава, когато гласът ѝ възкликне триумфално и победоносно: "О, смърт, къде ти е жилото? О, гроб, къде ти е победата?" Този ден ще донесе почит на светиите! Тогава няма да има срам, укор, страдание, а мир, радост и безсмъртно хваление от устата на всеки изкупен! О, дано Бог говори на сърцето ти и да ти покаже каква е стойността на вечния живот. Братко мой, дано да постигнеш дух на благородна щедрост, за да изпълняваш задълженията си на настойник с вяроност, като не отделяш поглед от Божията слава, така че Господарят да ти каже: "Хубаво, добри и верни слуго... влез в радостта на господаря си."

33. Опасността от богатствата

Показано ми бе, че някои се самозалъгват. Гледат към притежавани много имоти и смятат, че те са единствените, които обичат света и за тях има опасност да бъдат алчни. Но това не е така. Имашите средства са постоянно в опасност и са отговорни за всичките си средства, поверени им от Господаря. Но хората, които притежават малко от този свят, често са егоисти и не правят онова, което е по силите им и което Бог изисква от тях. Понякога имат възможности да вършат добро, но толкова дълго са се грижили за себе си и са се отдавали на собствените си интереси, че смятат, че няма какво друго да вършат.

Показано ми бе, че има опасност брат и сестра Е. да насочват мислите си прекалено много към самите себе си. Особено сестра Е. греши по този въпрос. Тя изпитва почти върховна любов към себе си. Ти, моя сестра, не си добре подготвена да устоиш сред опасностите на Господния ден. Не подражаваш на истинския Образец - Исус. В целия Му живот нямаше нито една себелюбива постъпка. Трябва да направиш за себе си нещо, което никой друг не може да направи. Премахни от себе си егоизма и се научи на Божия ум и воля. Старай се да бъдеш одобрена от Бога. Ти си импулсивна и по природа си раздразнителна и избухлива. Работиш повече, отколкото можеш да издържаш. В това няма особена стойност, тъй като Бог не го изисква. В дъното на всичко това стои егоистичният характер. Мотивите ти не са достойни за похвала. Отбягваш отговорността и смяташ, че трябва да ти се правят услуги. Трябва да се съжалява, че от детството си са те гледали и са се отнасяли благосклонно към тебе, а волята ти е останала непокорна. Сега в по-напреднала възраст трябва да извършиш това, което не е било направено в детството. Съпругът ти се е поддал на твоите желания и е задоволявал капризите ти, което ти е навреждало.

Егоизмът, който се проявява по много начини съобразно обстоятелствата и специфичния характер на човека, трябва да умре. Ако имаше деца и умът ти бе принуден да се пренасочи от самия тебе, за да се грижиш за тях, да ги напътстваш и да им бъдеш пример, това би било предимство за тебе. В дома си ти изискваш вниманието и търпението, които се проявяват към децата. Ти обаче не смяташ, че имаш каквото и да е задължение да се грижиш или да помагаш на други хора. Ти си своенравен и решен да осъществяваш собствените си планове. Когато всичко върви гладко, ти проявяваш плодовете, които очакваме от един християнин, но когато някой ти попречи, постъпваш съвсем различно. Също като разглежено дете, което заслужава наказание, ти си обзет от опърничаво своенравие. Когато семейството се състои само от двама души, както е в твоя

случай, и няма деца, които са изискват упражняването на търпение, издръжливост и истинска любов, има нужда от постоянна бдителност, за да не би егоизмът да надделее, вие да се превърнете в център на света и да изисквате такова внимание и грижи, каквито не смятате, че трябва да проявявате към други. Грижите към децата в едно семейство изискват прекарване на голяма част от времето вкъщи, като така се дава възможност да се възпитат ума и сърцето по отношение на ежедневните проблеми на дома.

Ти занемаряваш грижите за душата си и вършенето на добро с дадените ти от Бога средства. Влиянието ти би могло да е от полза, ако осъзнаваше, че от тебе се изисква да направиш нещо за онези, които имат нужда от помощ, насърчение и подкрепа. Ти от толкова време се грижиш за собственото си удоволствие, че не си в състояние да бъдеш от полза за хората около тебе. Необходимо е проявиш дисциплина, за да могат чувствата и мислите ти да бъдат поставени под контрол. Отдели време за самонаблюдение, чрез което да успееш да подчиниш всичките си сили на Божия ум и воля. Ти си се затворил в себе си. Всеки истински християнин има привилегията да оказва добро влияние върху всеки човек, с когото общува.

Ти, моя сестро, ще бъдеш възнаградена според делата си. Изследвай сериозно мотивите си и искрено реши дали си богата на добри дела. Посочена ми бе миналата пролет, когато Господ вършеше голямо дело в ___ и околността. Ангели на милостта се рееха над народа Му и сърца, които не знаеха нищо за Бога и истината, бяха дълбоко развълнувани. Господ щеше да продължи работата, която започна в милостта Си, ако братята бяха готови да се заемат с нея. Вие от толкова време сте се отдавали на собствените си желания и сте подчинявали всичко на удобствата си, че вероятността да си създадете някакво неудобство ви е подтикнала да затворите вратата, която бихте могли да отворите за напредъка на делото.

Вие постъпихте по този начин и някои други решиха да се отдръпнат, тъй като се уплашиха, че при това начинание ще има големи разходи и загуба на време при посещаване на събранията. Липсваше християнско усърдие. Пред нас имаше един свят, потънал в нечестие, изложен на Божия гняв, а бедни души бяха държани от княза на тъмнината. Въпреки това онези, които трябваше да са будни и да се заемат с най-благородното от всички начинания – спасяването на погиващи души – не бяха достатъчно заинтересувани, за да използват всички средства и да препречат пътя на унищожението и да насочат нозете на колебаещите се към пътя на живота. Основният интерес на всеки християнин трябва да е вечният живот. Великият план на спасението е всеки да бъде съработник на Христос и небесните ангели! Кое друго дело може да се сравни по какъвто и да е начин с това! От всяка спасена душа към Бога излиза едно

богатство от слава, което се връща към спасения и към човека, който е помогнал за спасението му.

34. Християнско усърдие

Има и шумно безцелно усърдие, което не е според познанието. То действа сляпо и последиците му са унищожителни. Това не е християнско усърдие. То се контролира от принципи и не е епизодично. То е искрено, дълбоко и силно. Завладява цялата душа и изявява моралните сили. Спасяването на души и интересите на Божието царство са неща от най-голямо значение. Има ли нещо друго освен спасяването на души и Божията слава, което да изисква по-голямо усърдие? Съществуват последици, към които не можем да се отнасяме лекомислено. Те са значими като вечността. Вечният живот е в опасност. Мъже и жени вземат решение за добро или зло. Християнското усърдие не се изразява с говорене, а с мисъл и действие, с енергичност и ефективност. И все пак християнското усърдие не се проявява, за да бъде забелязано. Смирението характеризира всяко усилие и се вижда във всяко дело. Християнското усърдие води до искрена молитва и смирение, до вярност в изпълнение на домашните задължение. В семейството се проявява доброта и любов, добродетелност и съчувствие, които винаги са плодове на християнското усърдие.

Показано ми бе, че трябва да направиш стъпка напред. Сестра Е., съкровището ти на небето не е голямо. Ти не си богата към Бога. Дано Господ отвори очите ти да видят и сърцето ти да почувства стойността на душите! Колцина желаят да направят жертва, за да доведат души до познаване на Христос! Много се говори, проявява се любов на думи към погиващи души, но думите са нещо евтино. Има нужда от искрено усърдие усърдие - такова усърдие, което се проявява чрез вършене. Сега всички трябва да работят за себе си и когато имат Исус в сърцата си, ще Го изповядат и пред други. На притежаващата Христос душа не може да се попречи да Го изповядва, както не може да се попречи и на падащите води на Ниагара.

Показано ми бе, че брат Ф. се е заровил в боклука на света. Той не може да отдели време да служи на Бога, нито дори да се учи и да се моли да разбере какво Господ иска от него. Талантът му е заровен в земята. Грижите на живота са погълнали интереса му към вечното. Божието царство и Христовата правда са станали нещо второстепенно. Той обича деловата работа, но аз видях, че ако не промени поведението си, Божията десница ще бъде срещу него. Може да събира, но Бог ще разпилява. Бог могъл да прави добро. Мнозина обаче си мислят, че ако работят усилено, не могат да правят нищо а спасяването на души, нищо за напредъка на делото на своя Изкупител.

Казват, че не могат да вършат работата си половинчато и затова изоставят религиозните си задължения и дейности и потъват в света. Поставят бизнесът си на първо място и забравят Бога, а Той остава недоволен от тях. Ако някой е зает с работа, която му пречи да напредва в Божествения живот и да се усъвършенства в страх от Бога, трябва да започне нова работа, която му позволява да има Исус при себе си всеки час.

Брат Ф., ти не правиш чест на вярата си. Усърдието ти е светско, интересът ти е насочен към света. Умиращ духовно. Не разбираш гибелното си състояние. Любовта към света поглъща религията ти. Трябва да се събудиш. Трябва да потърсиш Бога и да се покаеш за отстъплението си. С разкаяние направи необходимото и се върни при Господа. Религиозните ти задължения са станали само една формалност. Ти не се радваш на своята религия, тъй като тази радост зависи от доброволното послушание. Послушните ще ядат плодовете на земята. Нямах ярки доказателства, че ще обитавах с Бога в царството Му. От време на време се заемаш с външно изпълнение на религиозни задължения, но сърцето ти не е в тази дейност. Понякога отправяш предупреждение към грешниците или похвала към истината, но служенето ти е неохотно, сякаш пред очите на надзирател, а не като радостна служба със синовна привързаност. Ако сърцето ти гори от християнско усърдие, дори най-тежките задължения ще бъдат приятни и лесни.

Християнският живот е толкова труден за мнозина, тъй като имат разделени сърца. Те са раздвоени и това ги прави нестабилни във всичките им пътища. Ако бяха пропити от християнско усърдие, което винаги е резултат от посвещение към Бога, вместо да викат сутрин "Чезна! Чезна! Горко ми!", душата им би казвала: "Чуйте какво Господ е направил за мене." Дори да бъдеш спасени, което е много съмнително при сегашния ти живот, колко ограничено ще бъде доброто, което си постигнал. Нито една душа няма да бъде спасена чрез тебе. Дали Господарят ти ще каже: "Добре, добри и верни слуга"? Какво си извършил с вяроност? Усилена работа в деловите начинания и грижите за този живот. Дали това ще накара Исус да изрече думите: "Добре, добри и верни слуга"?

Братко мой, Исус те обича и те кани да се обърнеш кръгом, да отклониш погледа си от земята и да го насочиш към наградата на твоето високо призвание, което е в Христос Исус. Прекрати лекомислието и несериозното отношение. До края на войната носи на раменете си сериозната тежест на времето, в което живеем. Започни да работиш. Ако си посветен на Бога, влиянието ти ще се почувства.

Повечето членове от семейството на брат Г. са тръгнали по пътя надолу. Той живее безцелно. Тя я изпълнена с глупост, суета и гордост. Влиянието ѝ не

облагородява, нито води до доброта и святост. Не обича ограниченията, които религията налага. Затова сърцето ѝ не се поддава на свято влияние. Обича себе си, обича удоволствията и се стреми към забавления. Жалък, наистина жалък ще е резултатът, ако не се обърне кръгом и не потърси искреното благочестие. Може да упражнява успокояващо, облагородяващо и възвишаващо влияние върху братята си. Бог обича тези деца, но те не са християни. Ако се опитат да живеят смирен християнски живот, могат да станат деца на светлината и работници за Бога. Могат да бъдат мисионери в собственото си семейство и сред приятелите си.

35. Отговорностите на младите

Ако младите можеха да разберат колко добро е по силите им да постигнат, ако биха направили Бога своя сила и мъдрост, нямаше повече да водят живот на небрежно безразличие към Него. Нямаше вече да бъдат люляни от влиянието на непосветените. Вместо да осъзнаят, че върху всеки лежи лична отговорност да положи усилия за вършене на добро и довеждане на хора до правдата, те се отдават на търсене на развлечения. Те са безполезни членове на обществото и живеят безцелно като пеперудите. Младите може и да имат познание за истината и да вярват в нея, но не я живеят. Такива личности имат мъртва вяра. Сърцата им не са докоснати по такъв начин, че да повлияят на поведението и характера им в Божиите очи. Не са по-близо до вършене на Божията воля отколкото са невярващите. Сърцата им не се придържат към Божията воля. Те са във вражда с Него. Онези, които са се отдали на развлечения и обичат да общуват с търсещите удоволствията, изпитват отвращение към религиозния живот. Дали Господарят ще каже на младежите, изповядващи името Му, "Хубаво, добри и верни слуге", ако не са добри и верни?

Младите са в голяма опасност. Голямо зло произлиза от техните леки четива. Пропилява се много време, което би трябвало да се прекара в полезна работа. Някои дори се лишават от сън, за да завършат някоя смешна любовна история. Светът е залят с всякакви по вид романи. Някои не са толкова опасни като други. Някои са неморални, низки и вулгарни. Други са покрити с повече изисканост, но всички са пагубни по своето влияние. О, да можеха младите да размислят за влиянието, което възбуждащите разкази имат върху ума! Можете ли след такова четиво да отворите Божието слово и да прочетете думите на живота с интерес? Не намирате ли Божията книга безинтересна? Очарованието на любовната история и обхванало ума, унищожава здравия му тонус и прави невъзможно насочването му към важните, тържествени истини, които засягат вечния ви живот. Вие съгрешавате срещу родителите си, като

посвещавате за такава глупава работа времето, което им принадлежи. Съгрешавате и против Бога, като използвате по такъв начин времето, което би трябвало да бъде посветено на Него.

Младите имат дълг да насърчават трезвеността. Лекомислието, шегите и закачките ще доведат до празнота на душата и загуба на Божията благосклонност. Много от вас мислят, че не оказвате лошо влияние върху хората и поради тази причина се чувстват доволни в известна степен. Оказвате ли обаче влияние за добро? Стремите ли се в разговорите и делата си да водите другите до Спасителя или, ако изповядват Христос, довеждате ли ги до по-близко общуване с Него?

Младите трябва да подхранват дух на посвещение и благочестие. Те не могат да прославят Бога, ако постоянно не се стремят да постигнат пълнотата на Христовата мярка - съвършенство в Христос Исус. Нека християнските добродетели живеят и изобилват във вас. Дайте на вашия Спасител най-добрите и най-святите си чувства. Бъдете напълно послушни на волята Му. Той няма да приеме нищо по-малко от това. Не се поклащайте от вашата твърдост чрез подигравките и насмешките на тези, чиито умове са предадени на суетата. Следвайте вашия Спасител както при лоши, така и при добри думи за вас. Смятайте за радост и свята чест носенето на Христовия кръст. Исус ви обича. Той умря за вас. Ако не се стремите към служба към Него с неразделени чувства, няма да успеете да усъвършенствате святост в страх от Него и накрая ще се наложи да чуете страшните думи: "Махнете се от Мене."

36. Слуги на мамона

Случаят на брат И. е нещо страшно. Този свят е неговият бог. Той боготвори парите. Не се вслуша в предупреждението, дадено му преди години, и не победи любовта си към света, докато бе способен да упражнява всичките си способности. Доларите, които събра оттогава приличат на множество връзки, които заплитат душата му и го привързват към света. Колкото повече печелеше, толкова по-алчен ставаше. Всичките му сили са посветени на една-единствена цел - печелене на пари. Това е основната му тема на размисъл, главната грижа в живота. Насочваше всичките си сили в тази посока, докато накрая във всичките си намерения и цели стана поклонник на мамона. Просто е луд на тази тема. Примерът му пред семейството води останалите до представата, че имотите трябва да се ценят повече от небето и безсмъртието. Години наред е обучавал ума си да придобива имоти. Жертва вечния си живот заради земни богатства. Вярва в истината, обича принципите на истината и му харесва да гледа как други преуспяват в истината, но самият той е станал до такава

степен роб на мамона, че смята за дълг да служи на този господар, докато е жив. Но колкото по-дълго живее, толкова по-посветен ще става на любовта си към печалбата, освен ако не избяга от този страшен бог, парите. Това ще бъде все едно да откъсне част от себе си, но трябва да бъде направено, ако цени небето.

Има нужда не от укорите, а от съжалението на хората. Животът му е ужасна грешка. Страда от въображаема мизерия, докато е потънал в изобилие. Сатана е завладял ума му и като е възбудил органа на придобиването, го е направил безумен по този въпрос. Висшите благородни сили на естеството му са подчинени значително на този дух на стиснатост и егоизъм. Единствената му надежда е да разкъса оковите на Сатана и да победи това зло в характера си. Опитвал се е да го направи, като извърши нещо, когато съвестта му го е изобличавала, но това не е достатъчно. Правенето на едно голямо усилие и разделянето с част от мамона, след което се е чувствал така, сякаш се разделя с душата си, не е плодът на истинската религия. Необходимо е да втъче добри дела в целия си живот. Трябва да подхранва любов към вършенето на добро и да се издигне над дребнавия скъпернически дух, който таи в душата си.

В сделките си с търговците в ___ брат и сестра И. не се държат така, както би било угодно на Бога. Те се пазарят, за да купят стоките колкото се може по-евтино, губят време да обсъждат разлика от няколко пенита и говорят за това, сякаш парите са всичко за тях - техният бог. Ако можеха да се върнат незабелязани да чуят забележките по техния адрес, биха получили по-ясна представа за влиянието на скъперничеството. Вярата ни се позори и Бог бива хулен от някои поради тези скъпернически сделки и пазарене за няколко пените. Ангелите се отдръпват отвратени. Всичко на небето е благородно и възвишено. Всички се стремят към благополучието и щастието на другите. Никой не се посвещава на грижи за себе си. Голямата радост на светите същества е бъдат свидетели на радостта и щастието на тези около тях.

Когато тези ангели дойдат да помагат на хората, които ще бъдат наследници на спасението и станат свидетели на проявите на егоизъм, алчност, стиснатост и възползване от чуждото нещастие, те се отдалечават наскърбени. Когато видят, че изповядващите се за наследници на нетленното наследство са толкова стиснати в сделките си с хора, които не твърдят, че имат по-голяма амбиция от натрупване на земно съкровище, те си отиват засрамени, тъй като святата истина е похулена.

Господ не би могъл да се прослави повече и истината не би могла да бъде почетена по-високо отколкото когато невярващите видят, че истината е извършила голяма и добра промяна в живота на човека, който е алчен и стиснат по

природа. Ако можеше да се види, че вярата на такива хора може да оформи характера им, да ги превърне от стиснати, егоистични, надменни, обичащите парите люди в такива, които обичат да вършат добро, търсят възможности да използват средствата си за благословение на нуждаещите се, посещават вдовицата и сирачето в бедствието им и се пазят неопетнени от света, това би било доказателство, че религията им е истинска. Тези хора биха направили така, че светлината им да грее пред другите, които да видят добрите им дела и да прославят Отца им, Който е на небето. Този плод би водил до святост и те биха живи представители на Христос на земята. Грешниците биха били убедени, че в истината има сила, която те не познават. Изповядващите, че очакват и бдят за явяването на своя Господ не бива да позорят вярата си, като се пазарят в сделките и упорстват до последното пени. Християнското дърво не ражда такъв плод.

Брат И., Господ не желае да погинеш, а да се хванеш за силата Му и да направиш завет с Него чрез уеднаквяване на волята ти с Божествената Му воля. Ако пред тебе бъде представена ясна картина на начина ти на печелене на пари, ти би се ужасил. Би се отворил от алчността си, от стиснатостта и любовта си към парите. Основна цел в живота ти би станала получаване на преобразяващата Божия благодат, която може да те направи нов човек. Парите, които спечели чрез роднини, бяха проклятие за тебе. Те само увеличиха любовта ти към мамона и станаха допълнителна тежест, която ще те потопи и погуби.

"Сребролюбие е коренът на всяко зло." Когато хората използват силите на ума и тялото, за да придобиват богатства, и са доволни от натрупването на имоти, които никога няма да могат да използват и които ще бъдат във вреда на децата им, те злоупотребяват със дадените им от Бога сили. Показват, че характерът им се е вгорчил от все поглъщащия стремеж към печалба. Вместо да постигнат щастие, те стават нещастни. Отделят душите си от нуждите на бедните и доказват, че нямат състрадание към страдащите.

Братко мой, сърцето ти не е безжалостно към нуждите на околните. Ти имаш импулси на щедрост и обичаш да подслоняваш хора. Често си готов да постъпиш любезно към брат или съсед, но правиш парите свой бог и има опасност да оцениш небето по-ниско от парите. Винаги има опасност в стремежа към печалба, ако Божията благодат не е ръководният принцип на душата. Когато са подчинени на небесните принципи, християните раздават с едната ръка, докато печелят с другата. Това единствената разумна и добра позиция, която християнинът може да има, докато печели пари. Бихме помолили брат

И.: Какво ще правиш с парите си? Ти си Божи настойник. Притежаваш таланта на парите и можеш да

направиш много добрини с тях. Можеш да ги вложиш в небесната банка, като станеш богат на добри дела. Благославяй хората с живота си. "Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда и гдето крадци подкопават и крадат. Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги наядва и гдето крадци не подкопават, ни то крадат; защото гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти."

Помни, че натрупаните на небето съкровища не са загубени. Ти си ги осигуряваш чрез разумна употреба на парите, над които Небето те е направило настойник. Апостолът пише: "На ония, които имат богатството на тоя свят, заръчвай да не високоумстват, нито да надяват на непостоянното богатство, а на Бога, Който ни дава всичко изобилно да се наслаждаваме; да струват добро, да богатееят с добри дела, да бъдат щедри, съчувствителни, да събират за себе си имот, който ще бъде добра основа за в бъдеще, за да се хванат за истинския живот."

Братко И., има опасност да загубиш живота си и даровете, които Бог ти е дарил, да отидат за дявола, а ти да станеш пленник на волята му. Можеш ли да понесеш тази мисъл? Можеш ли за този кратък живот да избереш да служиш на себе си, да обичаш парите си, а след това да се разделиш с всичко, без да имаш нищо на небето, без да имаш право на вечния живот? Престои ти голяма борба за откъсване от това земно богатство. Където е богатството, там ще бъде и сърцето ти. Бди, моли се, работи е християнският лозунг. Умолявам те, събуди се. Търси нещата с вечна стойност. Земното скоро ще премине. Готов ли да размениш двата свята? Оформяш ли характер за вечен живот? Ако накрая бъдеш погубен, ще знаеш коя е причината за това - любовта към парите. Ще извикаш с горчива болка: "О, измамността на богатствата! Загубиш душата си. Продадох я за пари. Замених душата и тялото си за пари. Пожертвах небето, защото се страхувах, че трябва да жертвам парите си, за да го придобия." Господарят ще каже: "Вземете този безполезен слуга, завържете му ръцете и краката и го хвърлете във външната тъмнина." Надяваме се, че не такава ще е съдбата ти. Надяваме се, че прехвърлиш богатствата си на небето, ще отклониш чувствата си и ще ги насочиш към Бога и нетленното съкровище.

Видях, че има опасност цялото семейство да придобие в известна степен духа на бащата. Сестра И., ти вече имаш от този дух. Дано Бог да ти помогне да го осъзнаеш и да направиш цялостна промяна. Култивирай любов към вършенето на добро. Стреми се да бъдеш богата в добри дела. В много неща можеш да направиш повече. Имаш лична отговорност пред Бога. Имаш определено задължение, от което не можеш да избягаш. Поддържай близко общуване с Бога. Моли се непрестанно. Ще трябва да извършиш определена работа, ако

спасиш душата си. Опитвай се да имаш балансиращо влияние в семейството си. Застани смело на Божия страна. Ти имаш характер по-различен от този на съпруга си и ще бъдеш осъдена от Бога, ако сама не подействаш. Постарай се да спасиш собствената си душа и да оказваш влияние, което да спаси семейството ти. Нека примерът ти показва, че съкровището ти е на небето, че си инвестирала всичко в един по-добър дом и по-добър живот, които са вечни. Обучавай ума си да цени небесното, да бъде благороден, да обича Бога и да с желание да се подчинява на волята Му.

Може да бъдеш проверена. Може да бъдеш изпитана, за да се види колко силна е привързаността ти към нещата от този свят. Може би ще бъдеш принудена да прочетеш една страница от сърцето си, която сега не познаваш. Бог познава изпитанията ти, когато виждаш състоянието на съпруга и децата ти, които до такава степен са лишени от спасителна вяра. От тебе зависи много повече отколкото осъзнаваш. Трябва да поставиш доспехите си. Не пилей ценната си сила в изтощителна работа, която друг може да извърши. Насърчавай дъщеря ти да се заема с полезна работа и да ти помага в житейските грижи. Тя има нужда от дисциплина. Умът ѝ е суетен. Трябва да предаде всичко на Бога. Едва тогава може да бъде полезна и да е угодна на своя Изкупител.

Сестро моя, работи по-малко и се моли и размишлявай повече. За тебе вечността трябва да е на първо място. Бог да не допусне децата ти да бъдат оформени като сребролюбци. Истинското благородство и благородство на маниерите никога не могат да се открият в дом, където царува егоизмът. Истински благородните имат ум и сърце, винаги съчувстват на другите. Истинското благородство не намира удовлетворение в украсяването и показването на тялото. Истинското благородство на душата личи от усилията да се благославят и облагородяват другите хора. Тежестта на вечността се струва много лека на децата ти. Дано Бог да ги събуди преди да е прекалено късно и те да възкликнат с мъка: "Премина жетвата, мина се лятото, а ние не се избавихме."

Брат Дж., твоят случай ми бе представен. Ти заемаш отговорен пост. Поверени са ти таланти на пари и влияние. На всеки е дадена работа - нещо, което да НАПРАВИ, а не просто да включи ума, костите и мускулите си в обикновен труд. Става дума за нещо повече. Ти си запознат с запознат с тази работа от светска гледна точка и имаш известен опит в нея като религиозен човек. Но през изминалите няколко години си губил време и сега трябва да работиш бързо, за да наваксаш загубеното. Притежаването на таланти не е достатъчно. Трябва да ги използваш не само за себе си, но и за Този, Който ти ги е подарил. Ти имаш само един заем от Господа. Той ще го изиска от тебе с лихва.

Христос има право да получи помощ от тебе. Ти си станал Негов слуга по благодат. Не бива да служиш на собствения си интерес, а на този, Който те е наел. Като изповядваш себе си за християнин ти си задължен на Бога. Поверена ти е собственост, която не е твоя. Ако не бе така, би могъл да се съветваш със собствените си желания, за да я използваш. Парите са Божии и ти си отговорен за тяхната употреба или злоупотреба. Има възможности този капитал да се инвестира по такъв начин - например да се даде на делови хора, за да печели нещо и за Господа. Ако се допусне да бъде заровен в земята, нито Господ, нито ти ще имате полза и ти ще загубиш всичко, което ти е поверено. Дано Бог да ти помогне, братко мой, да проумееш истинската си длъжност на нает от Бога слуга. Чрез собствените си страдания и смърт Той е платил цената, за да си осигури твоето доброволно служене и радостно послушание.

По време на изпитанията от последните няколко години ти страдаше душевно и почувства облекчение, когато се обърна към нещата от този свят и започна да придобиваш имоти. В голямата Си любов и милост към тебе Бог отново те е върнал в кошарата Си. Сега пред тебе стоят нови задължения и отговорности. Ти изпитваш силна любов към света. Събираш си съкровища на земята. Сега Исус те кани да прехвърлиш съкровището си на небето, тъй като където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти. Пази се във всичките си дела с твоите братя и с невярващите. Бъди верен на изповеданието си и поддържай истинското благородство на душата, което ще е доказателство за истината, която изповядваш.

Заемаш пост, при който другите са вперили поглед в тебе. Имаш нещо повече от обикновен интелект. Ти си човек с бързи реакции и дълбоки чувства. Някои от братята не са действали разумно. Те са те наблюдавали с лоши чувства и са искали да видят повече прояви на щедрост от твоя страна. Не са били доволни от тебе. Не е трябвало да стане така. Точно тези хора имат недостатъци в други области, но ако са верни в смиреното си служене, което Господарят изисква от тях, ще имат всичко необходимо. Не могат да си позволят да си губят времето в безпокойство и страх да не би техният ближнел, комуто е поверена много работа, няма да успее да я свърши както трябва. Докато проявяват толкова голям интерес към чуждите дела, тяхната работа остава пренебрегната и те в действителност стават лениви слуги. Изпитвали са голямо желание да свършат работата на ближния си, вместо да изпълнят това, което им е възложено.

Те смятат, че ако имаха петте таланта, щяха да постигнат много повече с тях отколкото този, на когото са поверени тези таланти. Господарят обаче знае по-добре от тях. Никой не бива да скърби, че не може да прослави Бога

с талантите, които не са му дадени и за които той не е отговорен. Не бива да казват: "Ако бях в различна ситуация, щях да постигна големи неща с моя капитал." Бог изисква от тях само да умножат това, което притежават, като настойници на Неговата благодат.

Този единствен талант - смиреното служене, - ако бъде напълно посветен и употребен за Божията слава, ще бъде приет толкова добре колкото и умножаването на най-големия талант. Различните задачи, които са ни поверени, са съизмерни на нашите разнообразни способности. Всекиму е дадено според способността. Никой не бива да презира своята работа и да я смята за толкова незначителна, че да не бъде много възискателен в нейното изпълнение. Ако постъпи така, той се отнася лекомислено към моралните отговорности и презира дребните неща. Небето дава на всеки някаква работа и всички трябва да имат амбицията да я извършат добре съобразно своите способности. Бог изисква всички - както най-слабите, така и най-силните, да изпълнят определената им работа. Получената лихва ще съответства на възложеното количество.

Всеки трябва да върши собствената си работа с усърдие и заинтересованост, като остава другите да служат на своя Господар и да успяват или да се провалят. В гр. _____ има прекалено много хора, които са "на всяко гърне мерудия", мнозина, които наблюдават с интерес своите братя и по тази причина винаги са слаби. Те дават свидетелства на събрания, но тъй като нямат Исус в сърцата си, правят опити да показват на братята си какви са техните задължения. Тези бедни души не познават собствените си задължения и въпреки това поемат отговорността да обясняват на другите какъв е дългът им. Ако се заемат със собствената си работа и придобият Божията благодат в сърцата си, в църквата ще има такава сила, каквато сега липсва.

Брат Дж., можеш да извършиш много добри дела. Притежаваш здрав разум и Бог те води от тъмнината към светлината. Използвай талантите си за Божия прослава. Изтегли ги от банката, за да може при идването Си Господарят да получи своето с лихва. Откъсни се от безползните светски неща и се издигни, за да се хванеш за Бога. Спасението на души има най-голямо значение за целия свят. Една спасена душа, която ще живее през вечността и ще хвали Бога и Агнето, има по-голяма стойност от милиони долари. Богатството изглежда съвсем незначително, когато се сравни със стойността на една спасена душа, за която Христос е умрял. Ти си предпазлив и не действаш прибързано. Направи жертва за истината и се обогати спрямо Бога. Дано Господ да ти помогне да действаш толкова бързо, колкото е необходимо, и да дадеш правилна оценка на вечните неща.

Децата ти имат нужда от преобразяващото дело на благодатта в сърцата си. Трябва да насърчават трезвеността и солидарността. Ако бъдат посветени на Бога, могат да постигнат много добро и да оказват спасяващо влияние върху приятелите си.

Нека бедните не смятат, че няма какво да направят само защото не притежават богатството на братята си. Те могат да жертват по много начини. Могат да се отрекат от себе си. Могат да живеят посветено с думи и дела да почитат своя Изкупител. Особено сестрите могат да оказват силно влияние, ако престанат да клюкарстват и ако посветят времето си на бдение и молитви. Те могат да прославят Бога. Светлината им може да огрее по такъв начин, че когато другите видят добрите им дела, да прославят нашия небесен Отец.

Като пример за неуспеха ти да се справиш с Божието дело на мене ми бяха посочени следните думи: "Кълнете Мироза, рече ангелът Господен, горчиво кълнете жителите му, защото не дойдоха на помощ Господу, на помощ Господу против силните" (Съдии 5:23). Какво бе направил Мироз? Нищо. Това бе техният грях. Не се притекоха на помощ Господу против силните.

37. Сантименталност и сватосване

Скъпа сестра К., във видението, което ми бе дадено през минали юни, видях, че притежаваш твърд характер и упоритост в постигане на целите, напомнящи донякъде за инат. Не искаш да бъдеш водена, но въпреки това имаш желание да знаеш и вършиш Божията воля. Ти се самоизмамваш, не разбираш собственото си сърце. Смяташ, че се подчиняваш на Божията воля но по този въпрос не отсъждаш правилно. Преживяла си изпитания и си допуснала умът ти да размишлява за разочаровани надежди. Преди няколко години животът ти е поел в необичайна посока. Изглежда, че в тебе има дух на безпокойство. Не си щастлива, макар че в живота ти няма нищо, което да хвърли такава тъмна сянка. Не си обучавала ума си да размишлява за радостни теми. Ти можеш да оказваш силно влияние в полза на истината, стига само да възпиташ ума си да се насочва в правилна посока. Всичките ти думи и постъпки трябва да бъдат такива, че да прославят твоя Изкупител, да издигат Неговата любов и да възхваляват качествата Му.

Изпаднала си в жалка заблуда, която е така характерна най-вече за жените в този пропаднал век. Ти си прекалено привързана към другия пол. Обичаш да общуваш с тях. Вниманието ти към тях е ласкаещо и ти насърчаваш или допускаш фамилиарност, която не винаги е в съответствие със съвета на апостола: "Въздържайте се от всякакво зло".*

Наистина не разбираш самата себе си. Движиш се в тъмнина. Занимаваш се и със сватосване. Това е крайно несигурна работа, тъй като не познаваш сърцето и можеш да извършиш голяма злина, като по този начин помогнеш на големия бунтовник в неговата работа по сватосване. Той е зает да влияе на тези, които са напълно неподходящи един за друг, за да ги накара да се свържат. Триумфира в работата си, защото чрез нея може да създаде повече нещастие и безнадеждна мъка в човечеството отколкото чрез използване на уменията си в която и да е друга област.

Писала си много писма, които са те изтощили. Тези писма разглеждат в известна степен теми от нашата вяра и надежда, но всичко е примесено въпроси и догадки дали този или онзи е на път да се жени и предложения относно задомяването му. Като че ли имаш голяма информация за предстоящи бракове. Ти говориш и пишеш за тези неща. Само само омърсява душата ти. "От онова, което препълва сърцето, говори устата." Постъпила си несправедливо към себе си, като си допуснала умът и устата ти да се занимават толкова много с любовта и брака. Не си щастлива, тъй като си преследвала щастието. Това не е полезна работа. Когато се стараеш искрено да изпълняваш задължението си и помагаш на другите, тогава ще намериш душевен покой. Умът ти е зает със самата тебе. Трябва да бъде отклонен от собственото "аз", като се опитва да облекчи нуждите на другите. ако ги правиш щастливи, ще се почувстваш щастлива и жизнерадостна по дух.

Имаш болнаво въображение. Смяташ, че си болна, но това е повече във въображението отколкото в действителност. Не си откровена със себе си. Разговаряш с млади мъже и допускаш свобода в твое присъствие, която може да се позволи само на брат. Показано ми, бе влиянието ти в ___ не е такова, каквото можеше да бъде. Допуснала си умът ти да се принизи. Можеш да бърбориш, да се смееш и да говориш тривиални неща, недостойни за един християнин. Поведението ти не е такова, каквото трябва да бъде. Ти се представяш като човек без гръбнак. Ти се облягаш на други - нещо, което не е добро за една дама в присъствието на хора. Ако желаше, би могла да ходиш и да стоиш изправена като много други. Състоянието на ума те води до ленивост и страх от физически упражнения, макар че тези упражнения биха се оказали едно от най-добрите средства за твоето възстановяване. Никога няма да се възстановиш, ако не излезеш от това безгрижно, мечтателно състояние на ума и ако не се събудиш, за да ВЪРШИШ, да работиш, докато е все още ден. Върши, размисляй и планирай. Отвърни ума си от романтичните проекти. Смесваш религията си с романтичен, сладникав сантиментализъм, който не издига, а само принизява. Влияеш не само на себе си. Други също биват наранени от твоя пример и влияние.

Ти си всеотдайна по природа. Ако обучиш ума си да размишлява за възвишени теми, които нямат нищо общо с тебе, а са с небесно естество, пак би могла да си от полза. Все пак голяма част от живота ти е била пропиляна в мечтаене за извършване на някакво велико дело в бъдещето, а в същото време сегашните ти задължения, колкото и незначителни да ти се струват, са останали пренебрегнати. Ти си неверна. Господ не би ти поверил никаква по-важна работа, докато не изпълняваш сегашните си задължения с готовност и радост. Ако в работата – каквато и да е по характер, – не се влага сърце, тя се превръща в тежест. Господ изпитва способността ни, като първо ни дава незначителни задължения. Ако ги изпълняваме с недоволство и мърморене, на нас не може да ни се повери повече, докато не започнем с радост да ги вършим, и то много добре. Едва тогава ще ни бъдат възложени и по-големи отговорности.

На тебе са ти дадени таланти, които не трябва да се пилеят, а да се дадат на лихваря, за да може при идването Си Господарят да ги получи с лихва. Бог не е разпределял тези таланти безразборно. Той е раздал тези свети задължения според способността на слугите Си. "Ти даваш на всекиго според делото му." Господ дава безпристрастно и очаква възвръщаемост. Ако всички изпълняват задълженията си според размера на своята отговорност, повереното им количество, независимо дали е голямо или малко, ще бъде удвоено. Лоялността им се изпитва и проверява, а верността им е положително доказателство за тяхното мъдро настояничество и за способността им да бъдат надарени с истински богатства, дори с дара на вечния живот.

На конференцията в Ню Йорк, проведена през октомври 1868 г., на мене ми бяха показани мнозина, които сега не правят нищо, а биха могли да постигнат много добри неща. Представена ми бе група хора, които знаят, че са щедри, посветени и обичат да вършат добро, но в същото време не правят нищо. Те са самодоволни, ласкаят се с мисълта, че ако имат възможност или обстоятелствата около тях са по-благоприятни, биха могли да извършат велико и добро дело; просто чакат подходяща възможност. Презират ограничения ум на жалкия скъперник, на когото се свиди малката надница на бедния. Виждат, че живее за себе си, че не може да пренебрегне собственото "аз", за да прави добро на хората, да ги благославя с талантите и средствата, които са му поверени с цел да ги използва, а не да злоупотребява с тях или да допуска да хващат ръжда, или да лежат закопани в земята. Онези, които се отдават на скъперничество и егоизъм, са отговорни за своята стиснатост и за талантите, с които злоупотребяват. Щедрите по природа и възприемчивите към духовното са в много по-голяма степен отговорни, ако остават бездейни и

очакват някаква възможност, за която предполагат, че все още не е дошла, но пак сравняват готовността си да работят с нежеланието на скъперника и след това си мислят, че състоянието им е по-добро от това на техните стиснати близки. Такива хора се мамят. Притежаването на качества, които не се използват, само увеличава отговорността и ако държат неизползван дадения им от Господаря талант, състоянието им не е по-добро от това на техните близки, към които душите им изпитват презрение. За тях ще се каже: "Знаехте волята на Господаря, но не я изпълнихте."

Ако бе обучила ума си да размишлява за възвишени теми и да мисли за небесното, би могла да извършиш много добри неща. Можеше да имаш влияние върху умовете на хората, за да отклоняваш егоистичните им мисли и светски характер към духовността. Ако чувствата и мислите ти бяха подчинени на Христовата воля, щеше да си способно да вършиш добро. Въображението ти е болнаво, защото си допуснала да се насочи към забранени пътища и да стане мечтателно. Мечтите и романтичното строене на въздушни кули са те направили негодна за работа. Живееш във въображаем свят. Ти си въображаем мъченик и въображаем християнин.

В днешните млади има много от тази низка сантименталност, която е примесена с религиозния живот. Сестро моя, Бог изисква от тебе да се промениш. Умолявам те, издигни чувствата си. Посвети умствените и физическите си сили в служба на твоя изкупител, Който те е изкупил. Освети мислите и чувствата си, за да могат всичките ти дела да бъдат извършени чрез Бога.

Ти се заблуждаваш по един жалък начин. Бог желае да изследваш внимателно всяка твоя мисъл и сърдечно намерение. Бъди истинна към собствената си душа. Ако чувствата ти бяха насочени към Бог, както Той изисква, не би имала тези изпитания. В тебе има неспокоен дух, който няма да се успокои, докато мислите ти не се променят; докато не престанеш да мечтаеш и да строиш въздушни кули и не изпълняваш сегашните си задължения.

Когато пишеш писма, престани да сватосваш и да правиш предположения за браковете на твои приятели. Брачната връзка е свята, но в този покварен век тя покрива всякакъв по вид поквара. С нея се злоупотребява и се превръща в престъпление, което сега е едно от знаменията на последните дни - точно както браковете от дните преди потопа бяха престъпление. Сатана е постоянно зает да вкарва неопитни младежи в брачен съюз. Колкото по-малко прославяме браковете, които сега се сключват, толкова по-добре. Когато святото естество и изискванията на брака бъдат разбрани, той ще бъде одобрен от Небето дори сега и резултатът ще бъде щастие за съпрузите и

прослава на Бога. Дано Господ ти даде възможност да извършиш това предстоящо дело.

Възнамерявам да пиша за това зло - измамната дело, което се върши под маската на религията. Похотта на плътта владее хората. Умът е покварен от извратените мисли и чувства, но измамната сила на Сатана така е заслепила очите им, че нещастните излъгани души се ласкаят с мисълта, че са духовни, особено посветени, макар че религиозният им живот се състои от болнава сантименталност, а не от чистота, истинска доброта и смирение на душата. Човек мисли само за себе си, умът не се упражнява и не облагородява чрез благославяне на другите, чрез вършене на добри дела. "Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца, ето що е: да пригледва човек сирачетата и вдовиците в неволята им и да пази себе си неопетнен от света." Истинската религия облагородява ума, очиства вкуса, освещава ума и прави човека участник в небесната чистота и влияние. Тя води ангелите по-близо до нас и намалява все повече духа на света.

Батъл Крийк, щата Мичиган

* В превода на крал Джеймс текстът е преведен така: "Въздържайте се от всичко, което дори напомня за зло." - Бел. пр.

38. Строгост в семейното управление

Брат Л., през миналия юни ми бе показано, че трябва да направиш нещо, за да се поправиш. Ти не виждаш какво представляваш. Животът ти е грешка. Не си разумен и милостив в семейството си. Прекалено си взискателен. Ако продължаваш да се държиш така, както досега си се държал с жена си и децата си, дните й ще се съкратят, а децата ти ще се страхуват от тебе, но няма да те обичат. Смяташ, че поведението ти е според християнската мъдрост, но по този начин се заблуждаваш.

Имаш особени възгледи относно ръководенето на семейството. Проявяваш независима, произволна сила, която не допуска никаква свобода на волята около себе си. Смяташ се за достоен като глава на семейството и мислиш, че главата ти е достатъчна, за да ръководи всеки член, както машина се движи от ръцете на работника. Проявяваш диктат и приемаш, че имаш власт. Това не се нрави на Небето и наскърбява съчувстващите ангели. Държиш се в семейството си като че ли само ти си способен да се управляваш. Наскърбен си от това, че съпругата ти дръзва да се противопостави на мнението ти или да се усъмни в решенията ти.

След дългогодишни страдания и търпеливо угаждане на капризите ти тя въстана срещу несправедливия ти диктат,

стана нервна и раздразнителна и прояви презрение към поведението ти. Ти се възползва изключително много от тези прояви и я обвини, че е водена от дявола, макар че в същото време вината е твоя. Ти я доведе почти до отчаяние и после ѝ се подигра за това. Колко лесно би било, ако бе направил живота ѝ радостен и приятен. Нещата обаче се развиха по съвсем различен начин.

Ти си доста ленив. Не проявяваш усърдие да използваш дадената ти от Господа сила. Това е твоят капитал. Разумното използване на тази сила, упоритостта и трудолюбието биха те направили способен да придобиеш житейски удобства. Ти грешиш и мислиш, че гордостта е подтикнала съпругата ти да иска нещата около нея да бъдат по-добри. Била е пестелива и строго надзираван от тебе. Необходима ѝ е щадяща диета, по-голямо изобилие на трапезата. В дома си тя се нуждае всичко да бъде удобно толкова, колкото ти можеш да го направиш - предимно улесняващи я в работата ѝ неща. Ти обаче гледаш на тях от погрешна гледна точка. Мислиш, че почти всичко, което може да бъде изядено, е достатъчно добро, стига да поддържа живота и да запазва силите. Пред слабата си съпруга изтъкваш необходимостта от оскъдна диета. Но тя не може да получи добра кръв и плът от храната, от която ти ядеш и процъфтяваш. Някои хора не могат да живеят с храната, която е добра за други, макар приготвена по един и същ начин.

Има опасност да станеш прекалено краен. Тялото ти е в състояние да превърне грубата и оскъдна храна в качествена кръв. Кръвотворните ти органи са в добро състояние. Съпругата ти обаче се нуждае от по-грижливо подбрана диета. Не я оставяй да яде същата храна, която твоето тяло може да превърне в качествена кръв, а нейното не може да възприеме. Би трябвало да си осигурява много плодове и да не се придържа към едни и същи ястия ден след ден. Едва се държи за живота. Болна е и нуждите на тялото ѝ са много по-различни от нуждите на здрав човек.

Брат Л., имаш голямо достойнство, но дали си го извоювал. О, не! Просто си го присвоил. Обичаш лесното. Ти и упоритата работа нямате много общо помежду си. Ако не бе ленив в бизнеса, можеше да имаш много от житейските удобства, които сега не можеш да си позволиш. Отнесъл си се несправедливо към съпругата и децата си в резултат на леността си. Часовете, които би трябвало да са отделени за усилен труд, биват прекарани в разговори, четене и отиди.

Ти си толкова отговорен за капитала си от сила колкото богатият за своите богатства. И двамата сте настойници. На всеки е поверена определена работа. Не бива да злоупотребяваш със силата си, а да я използваш, за да придобиеш онова, което може да задоволи нуждите на семейството ти и същевременно да отдаваш дължимото на

бога, като помагаш на делото на настоящата истина. Осъзнаваш, че в ___ има гордост, показност и суета и си решил с примера си да не поддържаш тази гордост и разточителност. В усилията си да постигнеш това, грехът ти е толкова голям колкото и този на другата страна.

Ти грешиш много в религиозния си живот. Заставаш настрана като наблюдател и зрител, гледаш недостатъците и грешките на хората и се възвисяваш, защото виждаш злините в тях. Ти си внимателен и точен в делата си и когато виждаш мързел в другите, които твърдят, че имат възвишена вяра, съпоставяш грешките им с твоите принципи на работа и казваш в сърцето си: "Аз съм по-добър от тях." Същевременно стоиш настрана от църквата, търсиш и намиращ вина, не правиш нищо и не се притичаш на помощ на Господа, за а се поправи злината. Имаш стандарт, с който преценяваш хората. Ако не отговорят на представата ти, не им съчувстваш и изпитваш самодоволство.

Ти си много възискателен в религиозния си живот. Ако Бог се отнася с тебе така, както ти се отнасяш към тези, за които предполагаш, че са спрели в църквата и както си се отнасял към собственото си семейство, състоянието ти би било наистина тежко. Има обаче милостив Бог, Който е нежен и съчувствителен и чиято любяща доброта не се променя, Който прощава, не те отхвърля, нито те отсича заради твоите прегрешения, многобройни грешки и отстъпничество. О, не! Той все още те обича.

Не си помислил, че "с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери"? Виждаш гордост, суета и дух на себелюбие в някои, които изповядват, че са християни в ____. Това е голямо зло и тъй като този дух се подхранва, ангелите биват наскърбени. Онези, които постъпват така, следват примера на непосветените и разпиляващите от Христос и попиват в дрехите си кръвта на душите. Ако продължат по същия начин, ще погубят собствените си души и един ден ще разберат какво означава да си смазан от тежестта на души, които са се отклонили в резултат на непосветеност, докато в същото време са твърдели, че се ръководят от религиозни принципи.

Имаш причина да си наскърбен от гордостта и липсата на скромност у тези, които имат вяра в нещо възвишено. Ти наблюдаваш другите, говориш за техните заблуди и грешки и пренебрегваш собствената си душа. Ти не си отговорен за нито един от греховете на братята си, освен ако твоят пример не ги е препънал и не е отклонил нозете им от тясната пътека. Трябва да извършиш великото и възвишено дело на контрол и смирение и превръщането ти в кротък и смирен по сърце човек, състрадателен в семейството и притежаващ това благородство на духа и истинска щедрост на душата, която презира скъперничеството.

Сметнал, си, че се влага прекалено много труд в сградата за събрания и си подхвърлил, че това е ненужен разход. Не е необходимо да проявяваш такава съвестност. В тази сграда няма нищо, което да е направено с прекалено много грижа, усърдие и ред. Извършената работа не е никак добра. Разходите не са разточителни. Оплаквачите се от този молитвен дом знаят ли за кого е построен? Знаят ли, че е направен за Божи дом, за да Му бъде посветен и да стане място, където хората да се събират за среща с Бога? Мнозина постъпват така, сякаш Създателят на небето и земята - Този, Който е направил всичко толкова красиво и прекрасно в света, ще се зарадва да види дом, построен за Него, без ред и красота. Някои си строят големи и удобни къщи, но не могат да си позволят да похарчат нещо за дом, който трябва да посветят на Бога. Всеки долар в ръцете им принадлежи на Господа. Той им е заел парите за известно време, за да ги използват за Негова слава, но въпреки всичко те отделят пари за напредъка на Божието дело, сякаш всеки похарчен за това долар е загубен.

Бог не желае хората Му да харчат разточително за външен показ или украса, но би искал да съблюдават ред, вкус и семпла красота в подготовката на дом за Него, където Той да се среща с тях. Онези, които строят дом за Бога, трябва да проявяват толкова по-голям интерес, грижа и вкус в подготовката му колкото той е по-възвишен и свят от обикновената къща.

Господ познава човешките интереси и намерения. Онези, които имат възвишени възгледи за Неговия характер, ще чувстват, че най-голямото удоволствие е всяко нещо, свързано с Него, да бъде изработени и показано с най-добър вкус. Хората, които могат с неохота да построят посветен на Бога дом по-беден отколкото биха построили за себе си, показват липса на почитание към Господа и към всичко свято. Работата им разкрива, че личните светски интереси са по-ценни в очите им от духовните неща. Вечното остава на заден план. Смята се, че не е важно да се използват добри и удобни неща в служба за Бога, макар че същите тези неща са високо ценени в личния им живот. Хората разкриват истинския морален тонус на принципите в сърцата им.

Мнозина от хората ни са станали тесногръди. Редът, чистотата, вкусът и удобството биват назовавани гордост и любов към света. Тук се прави грешка. Празната гордост, представена чрез безвкусни украшения и ненужна украса, не се нрави на Бога. Но Този, Който е създал за човека един красив свят и е засадил прекрасната едемска градина с различни дървета за плод и красота и е украсил земята с най-чудни цветя от всякакъв размер и окраска, е дал видимо доказателство, че се радва от красивото. И все пак Той би приел дори най-скромния дар от най-бедния и слаб човек, който няма какво друго да даде. Искреността на

сърцето е това, което Господ приема. Човекът, поставил в сърцето си Бога и възвишил Го повече от всичко друго, ще бъде доведен до цяло подчинение на волята си пред Божията воля и ще направи пълно себепредаване на Неговото управление и царуване.

Късогледите смъртни хора не проумяват Божиите пътища и дела. Очите им не са насочени нагоре към Него, както би трябвало да бъде. Те нямат възвишено разбиране за вечното. Само гледат към тези неща със замъглен поглед. Не изпитват особено удоволствие да размишляват за Божията любов и небесна слава и великолепие, за възвишения характер на ангелите, величието и неизразимата красота на Исус, техния Изкупител. Толкова дълго са гледали към земното, че сцените от вечността им се струват замъглени и неясни. Имат ограничени възгледи за Бога, небето и вечността. Свято се снижава до нивото на обикновеното, затова в отношението си към Бога проявяват този дух на скъперничество, който имат в сделките си със своите близки. Приносителите им пред Бога са сакати, болнави или с недостатък. Ограбват Бога по същия начин, както ограбват своите близки. Умовете им не се издигат към възвишените морални стандарти, а остават на едно ниско ниво. Те постоянно излъчват нечистите миазми от долните места на земята.

Брат Л., ти управляваш семейството си с желязна тояга. Ти си строг във възпитанието на децата. Няма да спечелиш любовта им с такова ръководство. Не си нежен, любящ, привързан и учтив към съпругата си. По-скоро си груб, тираничен, обвиняващ и укоряващ. Добре управляваното, порядъчно семейство е приятна гледка за Бога и прислужващите ангели. Трябва да се научиш да правиш дома си уреден, удобен и приятен. След това го украси с подобаващо достойнство и този дух ще приеме и от децата ти. Редът, точността и послушанието ще бъдат много по-лесно постигнати и от двамата.

Брат Л., размислял ли сте какво означава дете и какво ще стане с него? Децата ти са най-младите членове на Божието семейство – братя и сестри, поверени на твоята грижа от небесния Отец, за да бъдат обучавани и възпитавани за небето. Когато се отнасяш към тях толкова грубо, смяташ ли, че Бог няма да те държи отговорен за това? Не би трябвало да се държиш така грубо към децата си. Детето не е кон или куче, на което да заповядваш според властната си воля или което да бъде контролирано при всички обстоятелства чрез пръчка, камшик или удари с ръка. Някои деца са толкова проклети по характер, че нанасянето на болка е необходимост, но в повечето случаи нещата се влошават в резултат на този възпитателен метод.

Необходимо е да се промениш. Никога не поправяй децата си, докато се раздразнен или нервен или си

афектиран. Наказвай ги с любов, изразявай неудоволствието, което чувстваш, когато им причиняваш болка. Никога не вдигай ръка, за да ги удариш, ако не си в състояние да коленичиш пред Бога с чиста съвест и да Го помолиш да те благослови в наказанието, което смяташ да наложиш. Насърчавай любовта в сърцата на децата си. Представяй им възвишени и правилни мотиви за себеобуздаване. Не създавай в тях впечатлението, че трябва да се подчиняват на контрола, защото такава е твоята произволна воля; защото са слаби, а ти си силен; защото ти си бащата, а те са децата. Ако желаеш да съсипеш семейството си, продължавай да управляваш с животинска сила и наистина ще успееш.

Съпругата ти е нежна по сърце и лесно се вълнува. Тя чувства твоята грубост и това я води до другата крайност. Опитва се да противодейства на твоята строгост, а ти смяташ, че по този начин тя не изпълнява задълженията си и не контролира децата си. Мислиш, че позволява прекалено много, че е твърде привързана и нежна. Не можеш да ѝ помогнеш в това отношение, докато не се поправиш и не проявиш онази родителска нежност, която би трябвало да има в семейството ти. Лошото управление е това, което подтиква съпругата ти към отпускане на дисциплината. Необходимо е характерът ти да стане по-мек. Необходимо е да се облагородиш чрез влиянието на Божия Дух. Имаш нужда от цялостно преобразяване. Едва тогава можеш да действаш от правилни позиции. Трябва да допуснеш любовта в душата си и да ѝ позволиш да измести гордостта. Личното "аз" трябва да умре.

Съпругата ти има нужда от нежност и любов. Господ я обича. Тя е много по-близо до небесното царство от тебе. Тя обаче загива бавно, а ти си този, който отнема живота ѝ. Можеш да я направиш щастлива, ако искаш. Можеш да я насърчиш да се обляга на силните ти чувства, да ти се доверява и да те обича. Ти отблъскваш сърцето ѝ от себе си. Няма желание да ти открие всичките си душевни емоции, тъй като си се отнасял към чувствата си с презрение. Присмивал си се на страховете ѝ и горделиво си налагал мнението си, сякаш то идва от върховна инстанция. Уважението ѝ към тебе със сигурност ще умре, ако продължаваш с това поведение, а когато уважението си отиде, любовта не живее дълго.

Умолявам те да направиш "кръгом", да се смириш и да изповядаш, че си се отнасял зле към съпругата си. Тя не е съвършена. Има недостатъци, но искрено желае да служи на бога и търпеливо да понася поведението ти към нея и към децата ви. Ти бързо забелязваш грешките на съпругата си и при всяка възможност ѝ натякваш. Тя е слаба, но в слабостта си прославя Бога по-добре отколкото ти правиш това в могъщата си сила.

Батъл Крик, 17 януари 1869г.

39. Писмо за рождения ден

Скъпи синко, пиша ти това писмо за твоя деветнадесети рожден ден. Удоволствие бе да прекараш няколко седмици с нас. Ти ще ни напуснеш, но молитвите ни ще те следват.

Днес приключва още една година от живота ти. Каква ще е равностметката за нея? Напреднал ли си в божествения живот? Увеличил ли си духовността си? Разпънал ли си личното "аз" с неговите чувства и похоти? Увеличил ли се е интересът ти към изучаване на Божието слово? Спечелил ли си решителни победи над чувствата и своенравието си? О, какъв е докладът за живота ти през годината, която сега отминава във вечността и никога няма да се върне?

Когато навлизаш в нова година, нека това бъде с искрено решение пътят ти да бъде напред и нагоре. Нека животът ти бъде по-благороден и възвишен отколкото е бил досега. Постави си цел да не се стремиш към собствените си интереси и удоволствия, а да напредваш в делото на твоя Изкупител. Не оставай в ситуация, при която да се нуждаеш от помощ и други да те пазят, за да се задържиш в тесния път. Можеш да бъдеш силен и да оказваш осветяващо влияние върху хората. Можеш да си в такова състояние, че душата ти да се интересува от правене на добро за другите, утешаване на наскърбените, укрепване на слабите и даване на свидетелство за Христос при всяка възможност. Стреми се да почиташ Бога във всичко, винаги и навсякъде. Втъкавай религията си във всичко, което правиш. Бъди старателен във всичко, което предприемаш.

Не си изпитал спасителната Божия сила, каквато привилегия имаш, тъй като не си поставил за цел в живота да прославиш Христос. Нека всяко намерение, което ти идва на ум, всяка работа, с която се захващаш, и всяко удоволствие, на което се наслаждаваш, бъдат за Божия слава. Нека в сърцето ти бликат думите: "Аз съм твой, О Господи, да живея, да работя и да страдам за Тебе."

Мнозина твърдят, че са на страната на Господа, но всъщност не са. Делата им са на страната на Сатана. По какъв начин определяме на чия страна сме? Кой притежава сърцето. С кого са мислите ни? С кого обичаме да разговаряме? За кого са най-топлите ни чувства и най-добрите ни сили? Ако сме на страната на Господа, мислите ни са с Него и най-сладките ни мисли са за Него. Нямаме приятелство със света. Посвещаваме Му всичко, което притежаваме. Копнеем да носим образа Му, да дишаме от Духа Му, да вършим волята Му и да Му бъдем угодни във всичко.

Трябва да действаш толкова решително, че никой да не се заблуждава по отношение на тебе. Не можеш да оказваш влияние върху света, без да имаш решителност. Решенията

ти може да са добри и искрени, но те ще се провалят, ако не направиш Господа своя сила и не вървиш напред с твърдост и целенасоченост. Трябва да влагаш цялото си сърце в Божията кауза и в делото Му. Трябва искрено да се стремиш да придобиеш опит в християнския живот. Необходимо е да представяш нагледно Христос чрез живота си.

Не можеш да служиш на Бога и на мамона. Ти си изцяло на Божия страна или на страната на неприятеля. "Който не е с Мене, той е против Мене; и който не събира с Мене, разпилява." Някои са се провалили в религиозния си живот, защото винаги се колебаят и не проявяват решителност. Често се чувстват изобличени и почти стигат до себепрадаване на Бога, но след като не отиват докрай, отново отпадат. Докато са в това състояние, съвестта им се закоравява и става все по-малко податлива на нашепванията на Божия Дух. Духът Му предупреждава, изобличава и бива пренебрегван, докато почти се оттегля наскърбен. С Бога шега не бива. Господ показва задълженията съвсем ясно и ако бива пренебрегвана, светлината се превръща в тъмнина.

Бог ти нарежда да станеш Негов съработник в лозето Му. Започни от там, където се намираш. Отиди при кръста и там се отречи от собственото "аз", от света и от всеки идол. Приеми напълно Исус в сърцето си. Имаш трудната задача да запазиш посвещението си и да оказваш влияние, което да отклонява мнозина от греха, удоволствията и глупостта и да ги насочваш към тесния път, определен за изкупените от Господа.

Предай се изцяло на Бога. Откажи се от всичко без колебание и така се стреми към мира, който никой ум не може да схване. Не можеш да извлечаш сила от Христос, ако не си в Него. Ако не си в Него, ти си пръчка, която изсъхва. Не чувстваш нужда от чистота и истинска святост. Необходимо е да чувстваш искрено желание за Светия Му Дух и да се молиш усърдно за придобиването Му. Не можеш да очакваш благословение от Бога, без да се стремиш към това. Ако използваш средствата, които имаш на разположение, ще преживееш израстване в благодатта и ще се издигнеш до един по-висш живот.

За тебе не е естествено да обичаш духовните неща, но ти можеш да придобиеш тази любов, като упражняваш ума си и силата на естеството в тази насока. Силата на вършенето е това, от което се нуждаеш. Истинското обучение е силата да използваш способностите така, че да получаваш благоприятни резултати. Защо става така, че нашата религия заема толкова малка част от вниманието ни, а светът изсмуква силата на мозъка, костите и мускулите? Защото цялото ни естество се е отправило в тази посока. Свикнали сме да се заемаме упорито и всеотдайно със светски дела и накрая за ума става лесно да работи в тази

посока. Ето защо християните намират религиозния живот за труден, а светския за толкова лесен. Способностите са били тренирани да отдават всичко в това направление. В религиозния живот има съгласие относно истините на Божието слово, но те не се прилагат на практика в живота.

Култивирането на религиозни мисли и духовни чувства не е част от образованието. Тези неща трябва да влияят и контролират цялото естество. Липсва НАВИКЪТ да се върши добро. Има спорадични действия при благоприятни влияния, но да се размисля за духовното по един естествен начин и с готовност не е ръководен принцип на ума.

Няма да бъдете духовни джуджета, ако умът непрестанно се упражнява в духовните неща. Няма да е достатъчно само да се молите за това. Трябва да привиквате ума си да се концентрира върху духовното. Упражнението ще даде сила. Мнозина така наречени християни са на път да изгубят и двата свята. Да си наполовина християнин и наполовина светски човек означава да имаш една стотна част християнство, а всичко останало да е светско.

Бог изисква духовен живот, но хиляди се провикват: "Не знам какво става. Нямам духовна сила, не притежавам Божия Дух." Същите хора обаче се разгорещават и стават словоохотливи и дори красноречиви, когато разговарят по светски въпроси. Чуйте ги по време на събрание. Изговарят не повече от десетина думи така, че да бъдат чути. Това са светските мъже и жени. Те са развивали светските си наклонности, докато накрая способностите им са се развили в тази посока. И все пак те са слаби като бебета по отношение на духовното, макар че би трябвало да са силни и да са добре запознати с тях. Не обичат да размишляват за тайната на благочестието. Не познават езика на небето и не са възпитали умовете си така, че да са готови да запеят небесните песни или да се зарадват от духовните упражнения, които там ще заемат вниманието на всички.

Християните по име, светските християни не познават небесното. Те никога няма да стигнат до портите на новия Ерусалим, за да се заемат с неща, които до този момент не са били от особен интерес за тях. Не са обучили умовете си да се наслаждават на посвещението и размишлението за Божественото и небесното. Как тогава ще могат да се включат в небесната служба? Как ще се наслаждават на духовното, чистото, святото в небето, след като тези неща са им доставяли радост на земята? Самата атмосфера ще бъде напоена от чистота. Те обаче не познават нищо подобно. Когато са били на света, занимавайки се със своите светски дела, те са знаели за какво да се хванат и какво да направят. По-ниските способности, които са били постоянно упражнявани, са се развивали, а висшите, благородни сили на ума, отслабнали от бездействие, са неспособни да се събудят веднага за духовна дейност.

Духовното не се възприема, защото на него се гледа през очите на любовта към света, които не могат да оценят славата на Божественото, превъзхождаща земното.

Умът трябва да бъде възпитан и обучен да обича чистотата. Любовта към духовното трябва да се насърчава, да, трябва да се насърчава, ако искате да израствате в благодатта и в познаване на истината. Желанието за доброта и истинска святост е добро само по себе си, но ако спрете дотук, то няма да ви ползва с нищо. Добрите цели са нещо добро, но ще бъдат безполезни, ако не бъдат постигнати с решителност. Мнозина ще бъдат погубени, докато се надяват и искат да бъдат християни. Те обаче не правят искрени усилия и затова ще бъдат претеглени на везната и ще бъдат намерени за недостатъчни. Волята трябва да се насочва в правилна посока. Аз ЩЕ БЪДА християнин от цяло сърце. Аз ЩЕ ПОЗНАЯ дължината и ширината, височината и дълбочината на съвършената любов. Чуйте думите на Исус: "Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят." Христос е дал всичко необходимо, за да бъде наситена душата, която гладува и жадува за правдата.

Чистата любов подтиква душата към по-високи постижения и увеличаване на познанието за духовните неща по такъв начин, че тя да не се задоволява с нищо по-малко от пълнотата. Повечето християни по име не осъзнават каква духовна сила биха могли да получат, ако проявяват такава амбициозност, усърдие и упоритост в познаване на духовното, каквито проявяват за постигане на незначителните тленни неща от този живот. Голямата част от християните по име са доволни да бъдат духовни джуджета. Не са склонни да превърнат в своя цел търсенето на Божието царство и Неговата правда. Затова благочестието е мистерия за тях и те не могат да го разберат. Не познават Христос от опит.

Нека доволните от състоянието си на джуджета и инвалиди в духовните неща бъдат внезапно грабнати на небето и за миг да видят възвишеното състояние на съвършенство, което никога не преминава там, - всяка душа, изпълнена с любов; всяко лице, светещо от радост; омайна музика с мелодични звуци, издигаща се за прослава на Бога и Агнето; непресъхващи потоци от светлина, идващи върху светиите от лицето на Този, Който седи на трона, и от Агнето; и нека осъзнаят, че няма по-възвишена и по-голяма радост, която да се преживее, тъй като колкото повече получават от Божията радост, толкова повече се увеличава способността им да се издигат по-нагоре към вечната радост и по този начин продължават да получават нови и по-големи сили от безкрайните източници на слава и неизразимо блаженство, - могат ли такива хора, питам аз, да се смесят с небесните същества, да участват в песните им и да издържат на чистата, възвишена, издигаща слава,

излъчваща се от Бога и Агнето? О, не! Благодатното им време е било продължено с години, за да могат да научат езика на небето, да станат "участници в небесното, като избегнат произлязлото от страстите разтление в света". Те обаче са си имали лична работа, която е поглъщала силите на ума и енергията на тялото. Не са могли да си позволят да служат на Бога безрезервно и това да стане основната им цел. Светските начинания са били на първо място и са отнемали най-добрите им сили, а на Бога са били посвещавани само мимолетни мисли. Дали такива хора ще бъдат преобразени след окончателното решение: "Светият нека бъде и занаят свят" и "който е нечист, нека бъде и занаят нечист"? Това време настъпва.

Тези, които са обучили ума си да се радва на духовните упражнения, ще бъдат сред хората, които ще бъдат грабнати на небето и няма да бъдат смазани от чистотата и съвършената слава на небето. Можеш да имаш познания върху различни изкуства, да си запознат с науката, да си превъзходен в музика и писане, обноските ти да се харесват на околните, но какво общо имат тези неща с подготовката за небето? Как ще ти помогнат да застанеш пред Божия съд?

Не се лъжи, Бог не е за подиграване. Нищо друго освен святост не може да те подготви за небето. Само искреното благочестие, приложено на практика, може да ти даде чист, възвишен характер и да те направи способен да влезеш в присъствието на Бога, Който обитава в непристъпна светлина. Небесният характер трябва да се постигне на земята - иначе въобще не би могъл да се постигне. Започни веднага. Не се успокоявай, че ще дойде време, когато ще можеш да положиш повече усилия от сега. Всеки ден увеличава дистанцията ти от Бога. Готви се за вечността с такова усърдие, каквото все още не си проявявал. Възпитавай ума си да обича Библията, да обича молитвените събрания, да обича часа за размисъл и, най-вече, да обича часа, когато душата общува с Бога. Насочи ума си към небето, ако искаш да се съединиш с небесния хор в горните обиталища.

Сега започва нова година от живота ти. Отваря се нова страница от книгата на записващия ангел. Какво ще се запише на нейните страници? Дали ще бъдат опетнени от пренебрегване на Бога и неизпълнени задължения? Дано Господ да не допусне такова нещо. Нека там има доклад, за който няма да се срамуваш, когато бъде разкрит пред погледа на хора и ангели.

Грийнвил, щата Мичиган, 27 юли 1868 г.

40. Измамността на богатствата

Скъпа сестра М., когато Господ ми показва твоя случай, аз бях върната много години назад във времето,

когато ти повярва в скорошното идване на Христос. Ти очакваше и обичаше Неговото явяване.

Съпругът ти бе по природа любвеобилен и благороден, но разчиташе на собствената си сила, която всъщност бе слабост. Той не чувстваше необходимост да направи Бога своя сила. Упойващи напитки замъглиха ума му и накрая парализираха висшите сили на съзнанието му. Богоподобното му мъжество бе пожертвано заради задоволяване на жадната му за силни питиета.

Ти понесе противопоставяне и тормоз, но Бог бе твоят източник на сила. Докато Му се уповаваше, Той те поддържаше. Във всичките ти изпитания не бе допуснато да бъдеш победена. Колко често небесните ангели са те укрепвали, когато си била отчаян, като са представяли живо пред ума ти текстове от Писанието, изразяващи никога неотслабващата Божия любов и даващи доказателство, че любящата Му доброта не се променя! Душата ти се уповаваше на Бога. За тебе бе храна и питие да вършиш волята на твоя небесен Отец. Понякога имаше твърдо доверие в Божиите обещания, след което вярата отново бе изпитвана до крайна степен. Божиите дела изглеждаха тайнствени, но в повечето случаи ти имаше доказателство, че Той наблюдава страданието ти и няма да допусне товарът да е по-голям отколкото би понесла.

Учителят видя, че трябва да станеш годна за небесното Му царство. Той не те остави в пещта да бъдеш изгорена от огъня на страданието. Пречистващ среброто, Той не те изпусна от поглед, наблюдавайки процеса на очистването, докато види образа Си отразен от тебе. Макар че често усещаше огъня на страданието върху себе си и понякога мислеше, че ще бъдеш изгорена, Божията любяща доброта бе толкова силна към тебе в тези мигове, колкото и в дните, когато бе свободна по дух и ликуваща в Господа. Пещта трябваше да пречисти и облагороди, а не да изгори и унищожи.

Видях как се бориш с бедността, търсейки подкрепа за себе си и за децата си. Много пъти не знаеше какво да правиш. Бъдещето изглеждаше мрачно и несигурно. В мъката си викаше към Бога и Той те успокояваше, помагаше ти и лъчи на надежда огряваха около тебе. Колко скъпоценен бе Бог в такива мигове! Колко сладка бе утешаващата Му любов! Ти чувстваше, че имаш скъпоценно съкровище на небето. Когато виждаше наградата за страдащите Божии чада, каква утеха бе за тебе, че можеш да Го наречеш свой Баща!

Всъщност положението ти бе по-лошо отколкото ако бе вдовица. Сърцето ти агонизираше от нечестивото поведение на съпруга ти, но неговите гонения, заплахи и насилие не те подтикнаха да разчиташ на собствената си мъдрост и да забравиш Бога. Съвсем не бе така. Ти осезателно чувстваше слабостта си и факта, че не можеш сама да носиш бремето.

В своята осъзната слабост ти бе облекчена като даде тежките си товари на Исус, великия Помощник. Как се радваше на всеки лъч светлина от присъствието Му и колко силна се чувстваше понякога чрез Неговата сила! Когато буря от гонения и жестокости внезапно се разрази над тебе, Господ не допусна да бъде сразена. В онова време на изпитание ти получи сила, спокойствие и мир, което бе чудо за тебе.

Когато хулещи обвинения и заплахи по-жестоки от копия и стрели паднаха върху тебе, влиянието на Божия Дух върху сърцето ти те подтикна да говориш спокойно и без раздражение. Ти не бе такава по природа. Това бе плодът на Божия Дух. Това бе Божията благодат, която засили вярата ти сред отчаянието на разбитите надежди. Благодатта те укрепи за битката и трудностите и те направи победител. Благодатта те научи да се молиш, да обичаш, да се уповаваш въпреки неблагоприятните обстоятелства. Когато многократно разбра, че на молитвите ти се отговаря по особен начин, ти не почувства, че това е поради някаква твоя заслуга, а поради голямата ти нужда. Твоята нужда бе Божията възможност. Животът ти в онези дни на изпитания бе упование в Бога. Изявите на Неговото особено избавление в най-трудните моменти това, което е оазисът в пустинята за отпадналия и изтощен пътник.

Господ не те остави да загинеш. Често подбуждаше приятели да ти помогнат, и то в моменти, когато ти най-малко очакваше. Божии ангели ти прислужваха, като те водеха стъпка по стъпка по неравната пътека. Ти бе притисната от бедността, но това бе най-малка от трудностите, с които трябваше да се справяш. Когато Н. упражни силата си да те тормози и да ти вреди, ти почувства, че чашата, която трябва да изпиеш, наистина е горчива. Когато той изпадна дотам, че да прояви беззаконие и ти бе малтретирана и обидена в собствения си дом, той издълба такава пропаст между себе си и тебе, каквато никога не може да бъде преодоляна. Тогава в мъчителното страдание и объркване Господ подбуди твои приятели. Не те остави сама. Дари те със сила и ти можа да кажеш: "Господ е мой помощник."

Във всичките ти изпитания, за които другите никога не са разбрали, ти имаше винаги притичващ се на помощ приятел, Който е заявил: "Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века." Докато бе на земята, Той винаги се трогваше от човешкото нещастие. Макар че сега се е възнесъл до Отца Си и бива почитан от ангели, които бързо изпълняват всичките Му заповеди, сърцето Му - обичащо, състрадателно и съчувствително - не се е променило. То си остава изпълнено с непроменима нежност. Този същият Исус познаваше всичките ти изпитания и не те остави сама да се мъчиш с изкушенията, да се бориш със злото и накрая да

бъдеш сломена от страдание и мъка. Чрез ангелите Си Той ти пошепва: "Не се бой, защото съм с тебе." "Бях мъртъв и ето, живея до вечни векове... Познавам страданията ти. Аз съм ги претърпял. Виждал съм сълзите ти. Аз също съм плакал. Земните ти надежди са убити, но нека очите на вярата се вдигнат нагоре, пробият булото и да насочат надеждите си натам. За тебе има вечна увереност, че притежаваш Приятел, Който е по-близък и от брат."

О, скъпа моя сестро, ако можеше да видиш така, както аз виждам Божиите пътища и дела, изявени във всичките ти трудности и изпитания в началото на духовния ти живот, когато бе притисната от ръката на бедността, никога не би могла да забрави Бога, а любовта ти би се увеличавала и усърдието ти да Го прославяш не би се изтощило.

В резултат на нещастията и големите изпитания здравето ти се влоши. Приятелите на Божието дело бяха малцина и много от тях бяха бедни. Ти не можеше да видиш почти никаква надежда нито отляво, нито отдясно. Гледаше към децата си в своето състояние на лишение и безпомощност и сърцето ти почти се отчая. По онова време в резултат на влиянието на адвентисти, които се бяха съюзили с шейкерите* и на които имаше доверие, тъй като ти бяха приятели във време на нужда, ти бе подтикната да се присъединиш към тази секта за известен период, но Божиите ангели не те оставиха. Те ти помагаша и бяха като огнена стена около тебе. Светите ангели те защитаваха най-вече от измамните влияния, преобладаващи сред тези хора. Шейкерите вярваха, че ще се присъединиш към тях и бяха сигурни, че ако могат да те убедят да станеш една от тях, би била голяма подкрепа за каузата им, тъй като би станала усърден член на тяхното общество. Те щяха да ти дадат висок пост при тях. Някои от шейкерите бяха получили особени духовни откровения, разкриващи им, че си определена от Бога да бъдеш виден член на тяхното общество, но не бива да се упражнява натиск над тебе, защото добротата има силно влияние, докато силата и натискът биха провалили надеждите им.

Сред тях магнетизмът се проявяваше по мощен начин. Те се ласкаеха с мисълта, че чрез тази сила ще приемеш същите възгледи като тях. Ти не осъзнаваше уловките и измамите, използвани за осъществяване на целта им. Господ те запази. Сякаш около тебе имаше светлина, излизаща от помагащите ангели. Затова тъмнината не успя да покрие светлия кръг. Господ ти даде възможност да напуснеш това заблудено общество и ти си тръгна без повреда, като принципите на вярата ти останаха толкова чисти, колкото и при отиването ти при тях.

Болната ти ръка бе голямо нещастие. Ти бе търсила помощ навсякъде. Съгласи се една жена да изпробва прехвалените си умения над нея. Тази жена бе специален посредник на Сатана. В резултат на нейните експерименти

ти почти загуби живота си. Вкараната в организма ти отрова бе достатъчна да убие и най-здравия човек. Бог отново се намеси, иначе животът ти щеше да свърши.

Пропаднаха всички средства, до които прибягна за възстановяване на здравето си. Не само ръката ти, но и цялото тяло се разболя. Дробовете ти бяха засегнати и ти бързо се насочи към смъртта. Тогава ти почувства, че само Бог може да те избави. Можеше да направиш още само едно нещо - да последваш напътствията на апостола в петата глава от Посланието на Яков. Тогава направи завет с Бога, че ако Той запази живота ти, за да продължиш да се грижиш за децата си, ще принадлежиш на Господа и само на Него ще служиш; ще посветиш живота си за Негова слава и ще използваш силите си за напредъка на делото Му и за вършене на добрини на земята. Ангелите записаха обещанието, което направи пред Бога.

Ние дойдохме при тебе в твоето голямо страдание и поискахме изпълнение на Божиите обещания за тебе. Не се осмелихме да гледаме към външните обстоятелства, защото щяхме да станем като Петър, на когото Господ нареди да тръгне по водата. Той трябваше да държи очите си приковани към Исус, но погледна надолу към бушувашите води и вратата му отпадна. Спокойно и твърдо се хванахме за Божиите обещания, без да се съобразяваме с външните обстоятелства, и с вяра поискахме благословението. На мене ми бе специално показано, че Бог подежда по чуден начин и ти бе запазена чрез едно чудо на милост, за да бъдеш жив паметник на изцерителната Му мощ и да свидетелстваш за чудните Му дела пред човешките чада.

След като почувства такава решителна промяна, "пленничеството ти бе преобърнато" и сърцето ти се изпълни с радост и щастие вместо със съмнение и страдание. Сърцето и устните ти хвалеха Бога. "О, какво извърши Господ!" възкличаваше душата ти. Господ чу молитвите на служителите Си и те вдигна, за да живееш още и да преживяваш изпитания, да бдиш и да очакваш явяването Му и да прославяш името Му. Бедността и грижите те притиснаха. Когато черни облаци те заобикаляха понякога, ти не можеше да се сдържиш да не запиташ: "О, Боже, нима си ме изоставил?" Но ти не бе забравена, макар че не можеше да видиш открит път пред себе си. Господ желаше да се уповаваш на любовта и милостта Му сред облаци и тъмнина, както и в слънчева светлина. Понякога облаци се отдръпваха, лъчите светлина проникваха и укрепваха отчаяното сърце и увеличаваха колебаещото се доверие, а ти отново насочваше треперещата си вяра към сигурните обещания на твоя небесен Отец. Ти неволно изричаше думите: "О, Боже, ще вярвам, ще Ти се уповавам. Досега Ти бе мой помощник и няма да ме изоставиш сега."

Когато постигаше победа и светлина отново те озаряваше, не можеше да намериш думи да изразиш искрената

си благодарност към милостивия небесен Отец. Идваше ти мисълта, че никога вече няма да се съмняваш в Неговата любов и грижовност. Не се стремеше към лек живот. Не смяташе тежката работа за бreme, стига да се открие начин да се грижиш за децата си и да ги предпазваш от беззаконието, преобладаващо днес в света. Желанието на сърцето ти бе да видиш децата ти обърнати към Бога. Викаше към Бога за децата си със силен плач и сълзи. Толкова много желаше тяхното преобразяване. Понякога сърцето ти се отчайваше и отпадале и те страхуваше, че на молитвите ти не е отговорено. След отново посвещавахе децата си на Бога и копнеещото ти сърце отново ги поставяше върху олтара.

Когато отидоха в армията, твоите молитви ги следваха. Те бяха запазени от нараняване по чуден начин. Наречекоха това късмет, но молитвите на една майка, идващи от разтревожена и обременена душа, която чувства опасността за децата си и опасността да бъдат отсечени в младостта си без надежда в Бога, имаха голям принос за тяхното запазване. Колко много молитви бяха отправени към небето, за да бъдат запазени тези синове и да могат да почитат Бога и да посветят живота си за Негово прославяне! В безпокойството си за твоите деца ти помоли Бога да ти ги върне, за да се опиташ по-упорито да ги поведеш по пътя на святостта. Смяташе, че ще работиш по-искрено от всякога преди.

Господ допусна да бъдеш обучена в училището на трудностите и нещастията, за да придобиеш опит, който би бил ценен за самата тебе и за другите. В дните на бедността и изпитанията ти обичаше Господа, обичаше и религиозните си задължения. Близостта на Христовото идване бе твоята утеха. Ти имаше жива надежда, че скоро ще намериш покой от труда си и крайт на изпитанията е наближил; че ще откриеш, че не си работила и страдала толкова много, тъй като апостол Павел заявява: "Защото нашата привременна лека скръб произвежда все повече и повече една вечна тежина на слава за нас."

За тебе срещите с Божия народ бяха почти като посещение на небето. Пречките не те спираха. Възможно бе да изпитваш умора и глад за земна храна, но не можеше да се лишиш от духовна храна. Искрено търсеше Божията благодат и търсенето ти не бе напразно. Общуването с Божия народ бе най-голямото благословение, на което можеше да се радваш.

В християнския си опит душата ти се отвращаваше от суетата, гордостта и проявите на разточителност. Когато наблюдаваше как така наречени християни прахосват средства за външен показ и за подхранване на гордостта, сърцето и устните ти промълвяваха: "О, ако имах средствата, дадени на разположение на тези, които са неверни в своето настояничество, щях да чувствам, че е

една от най-големите привилегии да помагам на нуждаещите се и да подкрепям напредъка на Божието дело!"

Често уещаше Божието присъствие, докато се опитваше по твоя смирен начин да просвещаваш хората относно истината за тези последни дни. Ти сама бе преживяла истината. Знаеше, че не е приказка онова, което бе видяла, чула и преживяла и за което бе свидетелствала. Радваше се да представяш пред хората в частен разговор чудните пътища, по които Бог е водил народа Си. Разказваше за делата Му с такава увереност, че убеждаваше сърцата на онези, които те слушаха. Говореше така, сякаш имаше познание върху нещата, поддържани от тебе. Когато говореше на други за настоящата истина, ти копнееше за по-големи възможности и по-голямо влияние, за да занесеш на мнозина в тъмнина светлината, която озаряваше пътя ти. Понякога размисляше за бедността си, за ограниченото си влияние и за най-добрите ти усилия, често тълкувани неправилно от така наречени приятели на делото на истината, и почти се обезсърчаваше.

Понякога в състоянието си на безпокойство ти правеше погрешни преценки. Тогава онези, които би трябвало да притежават онази благотворителност, непознаваща зло, и които наблюдаваха и си въобразяваха зли неща, преувеличаваха грешките, които смятаха, че са видели в тебе. Но любовта и нежното състрадание на Исус не се оттегляха. Те ти бяха подкрепа сред изпитанията и гоненията в живота ти. Небесното царство и Христовата правда стояха на първо място за тебе. Животът ти бе опетнен от несъвършенства, тъй като е човешко да се греша, но според това, което Господ благоволи да ми покаже относно обезсърчителните обстоятелства в дните ти на бедност и изпитания, аз не познавам друг човек, който би правил по-малко грешки, ако живееше като тебе в бедност и затруднение. Лесно е за тези, на които са спестени страшните изпитания, понасяни от други хора, да наблюдават, да се съмняват, да си въобразяват зли неща и да търсят грешки. Някои са по-склонни да порицават хората за известни постъпки, вместо да поемат отговорността да кажат какво да се направи или да посочат по-правилен начин.

Ти се обърка. Не знаеше на кого да се доверяваш. В град ___ и околността имаше малко на брой съботопазители, които оказваха спасително влияние. Някои от изповядващите, че вярват, не правеха чест на делото на настоящата истина. Те не събираха с Христос, а разпиляваха. Можеха да говорят на висок глас и продължително, но сърцата им не бяха в делото. Те не бяха осветени чрез истината, която изповядваха. Тези хора се отказаха от вярата, тъй като нямаха никакъв корен. Ако бяха отпаднали по-преди, това щеше да е по-добро за

делото на истината. В резултат на тези неща Сатана се възползва от тебе и подготви пътя за твоето отстъпление.

Вниманието ми бе насочено към желанието ти да имаш пари. В сърцето ти се таеше мисълта: "О, да имах пари, не бих ги пиляла! Бих дала пример на стиснатите и скъперниците. Бих им показала колко голямо благословение се получава, когато се върши добро." Душата ти се отвращаваше от алчността. Когато виждаше как притежавашите изобилие от светски блага затварят сърцата си за вика на нуждаещите се, ти казваше: "Бог ще ги посети. Той ще им въздаде според делата." Когато виждаше как богатите живеят гордо и сърцата им са приковани от гордост като с вериги, ти чувстваше, че те са по-бедни от тебе, макар че бе изпаднала в нужда и страдание. Когато виждаше как тези гордеещи се с кесията си хора се държат надменно, тъй като парите са власт, ти ги съжаляваше и в никакъв случай не желаше да си на тяхно място. Въпреки това искаше да имаш пари, за да ги използваш така, че да бъдеш укор за алчните.

Господ каза на ангела Си, който ти помагаше до този момент: "Изпитах я в бедност и страдание и тя не се отдели от Мене, нито възстана срещу Мене. Сега ще я изпитам в благоденствие. Ще ѝ разкрия страница от човешкото сърце, която тя не познава. Ще ѝ покажа, че парите са най-страшният враг, с когото някога се е срещала. Ще ѝ разкрия измамността на богатството и това, че те са капан дори за тези, които смятат, че са осигурени срещу егоизъм, себевъзвеличаване, разточителство, гордост и любов към похвали."

Тогава ми бе показано, че пред тебе се откри възможност да подобриш живота си и накрая да придобиеш средства, за които смяташе, че могат да бъдат използвани с мъдрост и за Божия слава. С какво нетърпение прислужващият ангел наблюдаваше новото изпитание, за да види как ще устоиш на проверката. Когато в ръцете ти дойдоха пари, видях как бавно и почти неусетно се отделяш от Бога. Поверените ти средства бяха изразходвани за твое лично удобство и за снабдяване с приятните неща от този живот. Видях, че ангелите те наблюдават с копнеж и тъга, с почти обърнати настрани лица, все още нежелаещи да те напуснат. Въпреки това ти не усещаше присъствието им и животът ти продължи, без да се съобразяваш с твоята ангелска стража.

Делата и грижите в новата ти работа изискваха твое време и внимание и ти не се замисляше за дълга си към Бога. Исус те бе изкупил със собствената Си кръв. Ти не принадлежеше на себе си. Времето, силите и средствата ти принадлежаха на твоя Изкупител. Той бе твоя постоянен Приятел, твоя сила и подкрепа във времето, когато всеки друг приятел се бе оказал счупена тръстика. Ти се отплати

за Божията любов и изобилие с неблагодарност и забравливост.

Ти можеше да бъдеш в безопасност само ако се уповаваше безпрекословно на Христос, твоя Спасител. За тебе нямаше сигурност настрана от кръста. Колко слаба бе човешката сила в този случай! О, колко явно бе, че няма истинска сила освен тази, която Бог придава на хората, които Му се уповават! Една молитва, отправена към Бога с вяра, има повече сила от богатството на човешкия интелект.

В благоденствието си ти не изпълни решенията, взети във време на беда. Измамността на богатствата се отклони от твоите цели. Грижите ти се увеличиха. Влиянието ти стана по-голямо. Когато нещастните получаваха облекчение от страдание, те прославяха и те се научи да обичаш похвалите, излизайки от устните на грешни смъртни хора. Ти бе в известен град и смяташе, че за да успееш в работата, както и да запазиш влиянието си, ще бъде необходимо обстановката да съответства на положението ти. Ти обаче стигна твърде надалеч. Поддаде се прекалено много на мненията и преценките на хората. Харчеше пари без нужда само за да задоволяваш похотта на очите и суетата на живота. Забрави, че боравиш с Божии пари. Когато започна да харчиш пари за неща, които само насърчаваха суетата, не размисли, че записващият ангел отбелязва неща, за които би се изчервила. Ангелът посочи към тебе и каза: "Прославяше себе си, а не възвеличи Бога." Ти дори се гордееше с факта, че имаш възможност да си купиш тези неща.

Голяма сума пари се пръснаха за ненужни неща, които бяха само за показ и насърчаваха суетата и гордостта, които ще ти донесат единствено угризения и срам. Ако бе взела под внимание изискванията на Небето към тебе и ако бе използвала правилно поверените ти средства, като помагаш на нуждаещите се и допринасяш за напредъка на делото на настоящата истина, щеше да си събираш съкровище на небето и щеше да забогатееш към Бога. Помисли колко пари вложи в неща, от които никой не се е възползвал, никой не е бил облечен или нахранен и на никой не е било помогнато да види греховния си живот, за да може да се обърне към Христос и да живее.

Направи големи вложения в несигурни начинания. Сатана заслепи очите ти, за да не видиш, че тези начинания няма да ти донесат нищо. Работата по осигуряване на вечен живот не събуди интереса ти. За тази работа можеше да изразходваш средства, без да поемаш рискове, без да се разочароваш и накрая да получиш огромна печалба. За тази работа можеше да инвестираш във вечната небесна банка. За тази работа можеше да оставиш съкровището си на място, където крадец не идва подкопава и ръжда не пояжда. Това начинание е вечно и е толкова по-

благородно от всяко земно начинание колкото небето е по-високо от земята.

Децата ти не бяха Христови последователи. Те имаха приятелство със света и плътските им сърца желяеха да бъдат като светските хора. Похотта на очите и суетата на живота ги контролираха, а повлияха и на тебе в известна степен. Ти се стараеше повече да угаждаш на децата си отколкото да се нравиш на Бога и да Го прославяш. Забрави Божиите изисквания към тебе и нуждите на делото Му. Егоизмът те подтикна да изразходваш пари за украса, за да угодиш на себе си и на децата си. Не помисли, че тези пари не са твои, а само са ти заети, за да те изпитат и проверят и да се разбере дали ще избегнеш злините, които бе забелязала в другите. Бог те направи Свой настойник и когато дойде и направи сметките със слугите Си, как отчет ще дадеш за настойничеството си?

Вратата ти и обикновеното упование в Бога започнаха да отслабват веднага след като към тебе потекоха пари. Ти не се отдалечи от Бога веднага. Отстъплението ти бе постепенно. Прекрати сутрешното и вечерното посвещение, тъй като не винаги бяха удобни. Съпругата на твоя син ти причини особено смущаващи трудности, които имаха голям принос за прекратяването на семейното посвещение. Къщата ти стана дом лишен от молитви. Деловата ти работа излезе на преден план, а Господ и истината Му останаха второстепенни. Спомни си дните на ранния ти духовен опит. Дали тогава тези изпитания биха те отклонили от семейната молитва?

Поради пренебрегването на гласната молитва ти загуби влияние в дома си, което би могла да съхраниш. Имаше задължение да говориш за Бога в семейството си, независимо какви са последствията. Молитвите ти трябваше да се издигат към Бога сутрин и вечер. Трябваше да бъдеш като свещеник в дома си и да изповядваш своите грехове и греховете на децата си. Ако бе вярна, Бог, Който бе твой водач, нямаше да те остави на твоята собствена мъдрост.

Ненужно се изразходваха пари за външен показ. Точно поради този грях у други хора ти бе дълбоко наскърбена. Докато харчеше пари по този начин, ти ограбваше Бога. Тогава Господ каза: "Аз ще разпилявам. Ще допусна за известно време да върви по избрания от нея път. Ще я заслепя и ще премахна мъдростта ѝ. Ще покажа, че силата ѝ е слаба, а мъдростта ѝ е глупост. Ще я смиря и ще отворя очите ѝ, за да видя колко далеч може да отклони от Мене. Ако тогава не се върне при Мене с цяло сърце и не Ме признае във всичките си пътища, ръката Ми ще разпилява и гордостта на майката и на децата ще се стъпче и бедността отново ще стане нейна участ. Името Ми ще се възвиши. Високомерието на човека ще се снижи и гордостта му ще се стъпче."

Горното видение бе дадено на 25 декември 1865 г. в град Рочестър, щата Ню Йорк. Миналият юни ми бе показани, че Господ се отнася към тебе с любов и че сега те кани да се върнеш при Него, за да живееш. Показано ми бе, че от години чувстваш, че си в състояние на отстъпничество. Ако бе посветена на Бога, можеш да извършиш едно добро и велико дело, като допуснеш светлината ти да озари другите. На всеки е дадена работа, която да извърши за Господаря. На всеки от слугите Му са поверени специални дарби, таланти. "На един даде пет таланта, на друг - два, на трети - един, на всеки според способността му." Всеки слуга има нещо поверено, за което е отговорен. Различните дарби са ни дадени според различните ни способности. Раздавайки даровете Си, Бог е бил безпристрастен. Той е дал на всеки таланти според познатите сили на слугите Си и очакваха те да Му върнат според дареното.

В по-ранния ти духовен опит Господ ти даде талантите на влиянието, но и талантите на парите и затова не очакваше от тебе в бедността си да даваш нещо, което не притежаваш. Също като вдовицата ти даваше каквато можеш, макар че ако трябваше да размислиш за положението, в което се намиращ, щеше да се почувстваш извинена и да не даряваш толкова много. В болестта ти Бог не изиска от тебе онази активна енергия, от която се бе лишила в резултат на заболяването. Макар че бе ограничена по влияние и в средства, Бог прие твоите усилия за вършене на добро и за помагане на делото Му съобразно това, което имаше, а не според това, което не притежаваше. Господ не презира и най-скромния дар, поднесен с желание и искреност.

Ти си усърдна по темперамент. Усърдието в едно добро дело е нещо достойно за похвала. В предишните си изпитания и трудности ти получаваше опит, който би бил от полза за други хора. Ти бе ревностна в службата за Бога. Обичаше да представяш доказателства за нашите становища пред тези, които не вярват в настоящата истина. Можеше да говориш с увереност, тъй като тези неща бяха нещо реално за тебе. Истината бе част от естеството ти и онези, които слушаха искрените ти апели, не се съмняваха в искреността ти, а бяха убедени, че всичко това е така.

По Божие провидение влиянието ти бе разширено. Освен това Бог сметна за необходимо да те изпита, като ти даде дара на парите. По този начин ти пое двойна отговорност. Когато условията на живот започнаха да се подобряват, ти каза: "Веднага след като си намеря дом, ще направя дарение за Божието дело." Но когато получи дом, видя, че е необходимо да се направят толкова много подобрения, за да ти бъде всичко удобно и приятно. Тогава забрави за Господа и за изискванията Му към тебе и стана по-малко склонна да помогнеш на Божието дело отколкото бе в дните на бедност и нещастие.

Търсеше приятелство със света и се отделяше все повече от Бога. Забрави за Христовото напътствие: "Но внимавайте на себе си да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи и ви постигне оня ден внезапно като примка." "Който мисли, че стои, нека внимава да не падне."

Има три важни думи в християнския живот, в които трябва да се вслушваме, ако не искаме Сатана да се приближи крадешком към нас: Бди, моли се, работи. Молитвата и бденето са необходими за напредване в духовния живот. Никога в живота ти не е имало по-важен момент от сегашния. Можеш да бъдеш сигурна само ако живееш като страж. Винаги бди и се моли. О, колко много предпазва молитвата от поддаване на изкушения и падане в клопките на света! Колко усърдна трябваше да бъдеш в работата през последните няколко години, когато влиянието ти бе голямо.

Скъпа сестро, разпространените в света хвалебствия и ласкателства имат по-голямо въздействие над тебе отколкото предполагаш. Ти не увеличаваш талантите си и не ги даваш с лихва. По природа ти си нежна и щедра. Тези черти на характера се проявяват в известна степен, но не толкова, колкото Бог изисква. Простото притежаване на тези превъзходни дарби не е достатъчно. Бог иска да бъдат упражнявани постоянно, защото чрез тях може да благославя нуждаещите се от помощ и да осъществява делото Си за спасяване на хората.

Господ не зависи от скъперническите души, за да се грижи за достойните бедни или да поддържа делото Си. Такива хора са прекалено тесногръди. Те проявяват недоволство и от най-малкото дарение за нуждаещите се, изпаднали в беда. Желаят също така делото да бъде принижено според ограничените им идеи. Спестяването на пари е най-важното за тях. Смятат, че парите им са по-ценни от скъпоценните души, за които Христос е умрял. Животът на такива хора, поне що се отнася до Бога и небето, е по-лош и от небитието. Бог няма да им повери важното Си дело.

"Кълнете Мироза, рече ангелът Господен, горчиво кълнете жителите му, защото не дойдоха на помощ Господу, на помощ Господу против силните." Какво бе направил Мироз? Нищо. Това бе техният грях. Божието проклятие ги сполетя заради това, което не бяха направили. Човекът със себелюбив, ограничен ум е отговорен за скъперничеството си, а тези, които имат добри чувства, щедрост и любов към душите, поемат тежки отговорности, защото знаят, че ако допуснат талантите им да бъдат неизползвани или пропилены, ще се приравнят с неверните слуги. Не е достатъчно само да се притежават тези дарби. Онези, които ги притежават, трябва да осъзнаят, че задълженията и отговорностите им се увеличават.

Господарят ще изиска от всеки Свой настойник да даде отчет за настойничеството си и да покаже какво е спечелил с поверените му таланти. Получилите наградата няма да припишат на себе си заслугата за старателната си работа. Те ще отдадат цялата слава на Бога. Наричат онова, което им е било дадено, "Твоята мнаса", а не твърдят, че мнасата е тяхна. Когато говорят за печалбата си, те внимателно отбелязват откъде е дошла. Парите са движени от Господаря. Те са търгували успешно и са дали дареното заедно с лихвата на Дарителя. Той награждава усилията им, сякаш заслугата е тяхна, макар че дължат всичко на благодатта и милостта на щедрия Дарител. В ушите им прозвучават думи на незаслужено одобрение: "Хубаво, добри и верни слуго, в малкото си бил верен, над многото ще те поставя. Влез в радостта на господаря си."

На тебе, моя сестро, са поверени талантите на влиянието и парите и отговорността ти е голяма. Трябва да действаш предпазливо и със страх от Бога. Мъдростта ти е слабост, а мъдростта от горе е сила. Господ желае да освети тъмнината, в която се намиращ, и отново да ти помогне да зърнеш небесното съкровище, за да разбереш в известна степен разликата в стойността на двата свята, след което да те остави да направиш избор между този свят и вечното наследство. Видях, че все още има възможност да се върнеш в кошарата. Исус те е изкупил със собствената Си кръв и иска от тебе да използваш талантите си, за да Му служиш. Ти не си се закоравила за влиянието на Светия Дух. Когато бива представяна, Божията истина среща отклик в твоето сърце.

Видях, че трябва да внимаваш във всяка постъпка. Не бива да правиш нищо прибързано. Нека Бог бъде твой съветник. Той обича децата ти и е правилно ти да ги обичаш, но е правилно да им даваш в сърцето си място, което Господ изисква за Себе Си. Те имат добри подбуди и цели. Притежават благородни черти в характера. Ако само могат да осъзнаят нуждата от Спасител и се поклонят в подножието на кръста, ще могат да упражняват добро влияние. Сега обичат удоволствията повече от Бога. Стоят в редиците на неприятеля, под черното знаме на Сатана. Исус ги кани да отидат при Него, да напуснат редовете на неприятеля и да застанат под опръсканото с кръв знаме на Христовия кръст.

Ще им се струва, че това е нещо непостижимо, тъй като изисква прекалено много себеотрицание. Те не познават пътя от опит. Тези, които са се включили във войната на своята държава и са понесли трудностите, мъките и изпитанията на войнишкия живот, трябва да са последни в колебанието и проявяването на страхливост във великата битка за вечния живот. Сега те ще се борят за короната на живота и нетленното наследство. Заплатата им

е сигурна и когато войната свърши, печалбата ще бъде вечен живот, непомрачено щастие и вечна тежина на слава.

Сатана ще се противопостави на всички усилия, които правят. Той ще им представи света в най-привлекателна светлина, както направи със Спасителя на света, когато го изкушаваше четиридесет дни в пустинята. Христос победи всички изкушения на Сатана, а това могат да постигнат и децата ти. Те служат на жесток господар. Заплатата на греха е смърт. Не могат да си позволят да вършат грях. Ще открият, че това е много скъпо. Накрая ще понесат вечна загуба. Ще загубят обиталищата, които Исус е отишъл да приготви а тези, които Го обичат. Ще загубят онзи живот, който се съизмерва с Божия живот. Но това не е всичко. Ще трябва да понесат гнева на наскърбения Бог за това, че са се оттегли от службата за Него и са отдали всичките си усилия на най-злия Му враг. Децата ти все още не са имали ясната светлина, а осъждането идва само след отхвърлянето й.

Ако всички така наречени християни бяха искрени и усърдни в усилията си да разпространяват Божията слава, какво раздвижване би настъпило в редиците на неприятеля. Сатана е усърден и искрен в работата си. Той не иска души да се спасяват. Не иска властта му над тях да се премахне. Сатана не се преструва. Той е искрен. Вижда как Христос кани души да отидат при Него, за да могат да живеят, и проявява искреност и ревност в усилията си да им попречи да приемат поканата. Ще използва всички възможни средства, за да им попречи да напуснат редиците му и да застанат сред Христовото войнство. Защо изповядващите се за Христови последователи не правят толкова за Него, колкото враговете Му правят срещу Него? Защо не правят всичко, на което са способни? Сатана прави всичко по силите си, за да държи душите настрана от Христос. Някога той бе почитан ангел на небето и макар, че е загубил святостта си, не е загубил силата си. Упражнява тази сила с ужасна ефикасност. Не чака плячката да отиде при него. Той я гони. Върви напред-назад по земята като рикаещ лъв, търсейки кого да погълне. Не винаги е страшен наглед като лъв, но когато може да постигне по-добър ефект, се превръща в светъл ангел. Готов е да смени лъвския рев с най-убедителните аргументи или с най-нежен шепот. Притежава легиони ангели, които му помагат в работата. Често прикрива уловките си и подмамва с приятни заблуди. Омайва и мами мнозина, като ласкае суетността им. Чрез служителите си представя удоволствията на света в привлекателна светлина и осейва пътя към ада с изкусителни цветя. По този начин душата бива заслепена и погубена. След всяка стъпка надолу по пътя Сатана има специално изкушение, за да ги отведе още по-надалеч в погрешната посока.

Ако се контролираха от религиозни принципи, децата ти щяха да бъдат укрепени срещу порока и покварата, които ги заобикалят в този пропаднал век. Бог ще им бъде силна кула, ако положат упованието си в Него. "Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! Нека се примири с Мене." Господ ще бъде водач в младостта им, ако повярват в Него и Му се уповават.

Скъпа сестро, Господ е бил много милостив към тебе и семейството ти. Върху тебе е положено задължение към твоя небесен Отец да славещ и прославяш свящото Му име на земята. За да продължиш да живееш в Неговата любов, трябва да работиш непрестанно за смирение и за онзи кротък и спокоен дух, който има голяма стойност в Божиите очи. Силата ти в Бога ще се увеличава, докато Му посвещаваш всичко. Така ще можеш да кажеш с увереност: "Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, или утеснение, гонение, или глад, голота, беда, или нож?" "Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещото, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христа Исуса, нашия Господ."

* Членове на религиозни групи, предимно квакери, които по време на молитвени събрания изпадали в екстаз и започвали да се тресат. - Б.пр.

41. Истинското преобразяване

Скъпи брат П., докато бяхме в ___ преди година, ние работихме в твоя полза. Показани ми бяха опасностите, в които се намираше, и ние имахме желание да те спасим, но сега разбираме, че не си имал силата да изпълниш взетите там решения. Това ме безпокои и се страхувам, че не съм била толкова вярна, колкото би трябвало да бъде, тъй като не ти разкрих всичко, което знаех за твоя случай. Някои неща скрих от тебе. Докато бях в Батъл Крийк през юни, отново ми бе показано, че нямаш никакъв напредък и причината за това е, че не си поправил злините. Не се радваш на религията. Отдалечил си се от Бога и правдата. Стремещ се към щастието в погрешен път, в забранени удоволствия. Нямаш моралната сила да изповядаш и да изоставиш греховете си, за да намериш милост.

Не погледна на греха като на нещо отвратително в Божиите очи и не го изостави. Не успя да извършиш едно цялостно дело и когато врагът дойде с изкушенията си, ти не му се възпротиви. Ако бе разбрал колко противен е

грехът в Божиите очи, нямаше да се поддадеш на изкушението са такава готовност. Ти не бе преобразен дотолкова, че да се отвращаваш от живота си на грях и глупост. Грехът все още ти се струваше приятен и ти проявяваше нежелание да се откажеш от измамните му удоволствия. Най-съкровени кътчета от душата ти не бяха преобразени и ти скоро загуби онова, което бе спечелил.

Личната суета в тебе, както и в мнозина други, е особена пречка в твоя случай. Винаги си обичал хвалебствията. Това е било капан за тебе. Така наречените ти приятели са изразявали особеното си удоволствие да общуват с тебе и това те е задоволявало. Глуповати, съчувствителни жени са те хвалили и са изглеждали очаровани от твоята компания и ти си почувствал очарователната им сила, когато си бил сред тях. Докато прекарваше в търсене на удоволствия часовете, които принадлежаха на твоето семейство, не осъзнаваше, че Сатана плете мрежата си върху нозете ти.

Дяволът е приготвил изкушения за всяка стъпка от живота ти. Не си бил толкова икономичен в разходите си, колкото би трябвало да бъдеш. Мразиш скъперничеството. Това е добре, но ти отиваш в другата крайност и поведението ти се характеризира с разточителство. Христос даде урок на учениците Си, като нахрани пет хиляди души. Той извърши голямо чудо и нахрани онова голямо множество с пет хляба и две рибки. След като всички се наситиха, Той не се отнесе към остатъците с безразличие, сякаш е под достойнството Му да ги забележи. Този, Който имаше сила да извърши толкова забележително чудо и даде храна на толкова много хора, каза на учениците Си: "Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо." За всички нас това е урок, който не трябва да пренебрегваме.

Предстои ти голяма работа и не можеш да си позволиш да пропилееш дори миг, без да я започнеш. Брат П., обезпокоена съм за тебе, но знам, че Бог все още те обича, макар че си се отклонил от пътя. Ако не проявяваше особена любов към тебе, нямаше да ми представи опасностите по такъв начин. Увлечен си в шеги и закачки с мъже и жени, които не се боят от Бога. Глуповати и безпринципни жени те задържат в присъствието си и ти си като омагьосана птица. Изглеждаш очарован от тези повърхностни личности. Божии ангели те следват и записват съвсем точно всяка погрешна постъпка, всеки случай на отклоняване от пътя на добродетелта.

Да, всяка постъпка, колкото и скришно да е извършена според тебе, е открита пред Бога, пред Христос и святите ангели. Написана книга за делата на човешките чада. Нищо от този доклад не може да бъде скрито. Има само една възможност за нарушителя. Искреното покаяние и изповядването на греха, както и вяра в очистващата

Христовата кръв, ще донесат прощение и срещу името му ще бъде записано "Простен".

О, братко мой, ако бе извършил делото преди една година, изминалата скъпоценна година нямаше да бъде за тебе по-лоша и от загубена. Познаваше волята на Господаря си, но не я изпълни. Ти си в опасно състояние. Сетивата ти са притъпени за духовното. Имаш нарушена съвест. Влиянието ти не събира, а разпилява. Нямаш голям интерес към религиозните занимания. Не си щастлив. Съпругата ти би се присъединила към Божия народ, ако се махнеш от пътя ѝ. Тя се нуждае от твоята помощ. Ще се заемете ли с това дело двамата заедно?

През миналия юни видях, че единствената ти надежда е да скъсаш веригите на робството, като се отдръпнеш от приятелите си. Ти си се поддавал на сатанинските изкушения, докато накрая си станал слаб човек. Ти обичаше удоволствията повече от Бога и бързо вървеше по нанадолния път. Аз съм разочарована, че си продължиш да живееш в същото състояние на безразличие, в което си бил от години. Ти си познал и преживял Божията любов и за тебе е било удоволствие да вършиш волята Му. Радвал си се от изучаването на Божието слово. Бил си точен на молитвените събрания. Свидетелството ти е идвало от сърце, което е почувствало оживотворяващото влияние на Христовата любов. Ти обаче си загубил първата си любов.

Сега Бог те призовава да се покаеш, да бъдеш ревностен в делото. Вечното ти щастие ще се определи от сегашното ти поведение. Можеш ли да отхвърлиш поканата на милост, която сега ти се отправя? Можеш ли да избереш собствения си път? Нима ще подхранваш гордост и суета и накрая ще загубиш душата си? Божието слово ясно ни казва, че малцина ще бъдат спасени, а мнозина, дори от призованите, ще се окажат недостойни за вечен живот. Те няма да имат дял на небето, а участта им ще бъде заедно със Сатана и ще преживеят втората смърт.

Хората могат да избегнат тази участ, стига да желаят. Вярно е, че Сатана е големият начинател на греха, но това не извинява никого за греховете му, тъй като той не може да принуди човека да върши зло. Дяволът го изкушава и прави греха такъв, че да изглежда примамлив и приятел. Трябва обаче да остави хората сами да решат според волята си дали да го извършат, или не. Не ги принуждава да се опияняват или да остават настрана от религиозните събрания, а им представя изкушения по такъв начин, че ги привлича към злото. Човекът обаче е свободно морално същество и може да приема или да отказва.

Преобразяването е работа, която мнозина не оценяват. Не е лесно да се преобрази земния, обичащ греха ум и да стигне до разбиране на неизговоримата Христова любов, красотата на Неговата благодат и превъзходството на Бога, така че душата да се пропие от Божествена любов и да бъде

запленена от небесните тайни. Когато разбере тези неща, предишният му живот става отвратителен и омразен. Той намразва греха и раздирайки сърцето си пред Бога, приема Христос за живота и радостта на душата. Такъв човек се отказва от предишните си удоволствия. Той има нов ум, нови чувства, нови интереси, нова воля. Скърбите, желанията и любовта му - всичко това е ново. Похотта на плътта, тщеславието на окото и гордостта на живота, които дотогава са били предпочитани пред Христос, сега биват изоставени и Христос става очарованието на живота му, венеца на радостта му. Небето, което някога не му се е струвало привлекателно, сега бива видяно в неговите богатства и слава. Човекът започва да мисли за него като за свой бъдещ дом, където ще види, обича и слави Този, Който го е изкупил със скъпоценната Си кръв.

Делата на святостта, което му се струват отегчителни, сега са наслада. Божието слово, което е било скучно и безинтересно, сега е избрано за основна тема на изучаване и за съветник. То е като писмо, изпратено му от Бога и носещо подписа на Вечния. Мислите, думите и делата му биват сравнени с това мерило. Човекът трепери от заповедите и заплахите, съдържащи се в Словото, докато накрая се хване здраво за обещанията и укрепи душата си, като ги направи част от себе си. Избира общуването с най-благочестивите, а нечестивите, чиято компания някога е обичал, вече не са му приятни. Той плаче за тези грехове в тях, на които някога се е смял. Себелюбието и суетата биват изоставени, той заживява за Бога и става богат на добри дела. Това е изисканото от Бога освещение. Господ няма да приеме нищо по-малко от него.

Умолявам те, братко мой, да изследваш сърцето си старателно и да се запиташ: "По кой път вървя и къде ще ме отведе?" Имаш основание да се радваш, че животът ти не е отсечен, докато не притежаваш сигурна надежда за вечен живот. Бог да не допусне още дълго да пренебрегваш тази задача и да загинеш в греховете си. Не ласкай душата си с лъжливи надежди. Не виждаш начин път за връщане освен смирението, което не можеш да приемеш. Христос ти представя, да, на тебе, мой съгрешил братко, вест на милост: "Ела, защото всичко е готово." Бог е готов да те приеме и да прости всичките ти прегрешения, стига само да отидеш. Макар че си бил блуден син и си се отделил от Бога и си стоял далеч от Него толкова дълго, Той ще те посрещне дори сега. Да, Величието на небето те кани да отидеш при Него, за да имаш живот. Христос е готов да те очисти от греха, когато се хванеш за Него. Каква печалба си намерил в служенето на греха? Каква печалба има в служенето на плътта и на дявола? Не е ли жалка заплатата, която получаваш? О, върни се, върни се, защо да умреш?

Многократно си проявявал си съжаление, изпитвал си утризения. Имал си толкова много цели и си направил

толкова много обещания и въпреки това се бавиш и не желаеш да отидеш при Христос, за да имаш живот. О, да можеше сърцето ти да усети колко кратко е времето, за да се обърнеш и да живееш! Не можеш ли да чуеш гласа на истинския Пастир в тази вест? Възможно ли е да не се подчиниш? Не се подигравай с Бога, за да не те изостави на в собствените ти извратени пътища. За тебе това е въпрос на живот и смърт. Кое ще избереш? Страшно е да се бориш с Бога и да се противиш на апелите Му. Възможно е Божията любов отново да гори на олтара на сърцето ти така, както някога си я чувствал. Можеш да общуваш с Бога, както си правил в миналото. Ако избягаш от старото, можеш отново да усетиш богатствата на Неговата благодат и ликът ти отново да отразява любовта Му.

От тебе не изисква да се изповядаш пред тези, които не знаят за греховете и грешките ти. Не си длъжен да публикуваш изповедта си, което ще накара невярващите да триумфират. Пред тези, пред които е уместно и които няма да се възползват от греховете ти, направи изповед съгласно Божието слово. Нека се молят за тебе и Бог ще приеме постъпката ти и ще те изцери. В името на душата си, умолявам те да извършиш едно цялостно дело за вечността. остави настрана гордостта и суетата си и се поправи. Върни се в кошарата. Пастирят те чака, за да те приеме. Покай се, върши първите си дела и отново ще получиш Божията благосклонност.

42. Истинското преобразяване

Скъпи брат П., докато бяхме в ____ преди година, ние работихме в твоя полза. Показани ми бяха опасностите, в които се намираше, и ние имахме желание да те спасим, но сега разбираме, че не си имал силата да изпълниш взетите там решения. Това ме безпокои и се страхувам, че не съм била толкова вярна, колкото би трябвало да бъда, тъй като не ти разкрих всичко, което знаех за твоя случай. Някои неща скрих от тебе. Докато бях в Батъл Крийк през юни, отново ми бе показано, че нямаш никакъв напредък и причината за това е, че не си поправил злините. Не се радваш на религията. Отдалечил си се от Бога и правдата. Стремиш се към щастието в погрешен път, в забранени удоволствия. Нямаш моралната сила да изповядаш и да изоставиш греховете си, за да намериш милост.

Не погледна на греха като на нещо отвратително в Божиите очи и не го изостави. Не успя да извършиш едно цялостно дело и когато врагът дойде с изкушенията си, ти не му се възпротиви. Ако бе разбрал колко противен е грехът в Божиите очи, нямаше да се поддадеш на изкушението са такава готовност. Ти не бе преобразен дотолкова, че да се отвращаваш от живота си на грях и глупост. Грехът все още ти се струваше приятен и ти

проявяваше нежелание да се откажеш от измамните му удоволствия. Най-съкровеният кътчета от душата ти не бяха преобразени и ти скоро загуби онова, което бе спечелил.

Личната суета в тебе, както и в мнозина други, е особена пречка в твоя случай. Винаги си обичал хвалебствията. Това е било капан за тебе. Така наречените ти приятели са изразявали особеното си удоволствие да общуват с тебе и това те е задоволявало. Глуповати, съчувствителни жени са те хвалили и са изглеждали очаровани от твоята компания и ти си почувствал очарователната им сила, когато си бил сред тях. Докато прекарваше в търсене на удоволствия часовете, които принадлежаха на твоето семейство, не осъзнаваше, че Сатана плете мрежата си върху нозете ти.

Дяволът е приготвил изкушения за всяка стъпка от живота ти. Не си бил толкова икономичен в разходите си, колкото би трябвало да бъдеш. Мразиш скъперничеството. Това е добре, но ти отиваш в другата крайност и поведението ти се характеризира с разточителство. Христос даде урок на учениците Си, като нахрани пет хиляди души. Той извърши голямо чудо и нахрани онова голямо множество с пет хляба и две рибки. След като всички се наситиха, Той не се отнесе към остатъците с безразличие, сякаш е под достойнството Му да ги забележи. Този, Който имаше сила да извърши толкова забележително чудо и даде храна на толкова много хора, каза на учениците Си: "Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо." За всички нас това е урок, който не трябва да пренебрегваме.

Предстои ти голяма работа и не можеш да си позволиш да пропилееш дори миг, без да я започнеш. Брат П., обезпокоена съм за тебе, но знам, че Бог все още те обича, макар че си се отклонил от пътя. Ако не проявяваше особена любов към тебе, нямаше да ми представи опасностите по такъв начин. Увлечен си в шегите и закачки с мъже и жени, които не се боят от Бога. Глуповати и безпринципни жени те задържат в присъствието си и ти си като омагьосана птица. Изглеждаш очарован от тези повърхностни личности. Божии ангели те следват и записват съвсем точно всяка погрешна постъпка, всеки случай на отклоняване от пътя на добродетелта.

Да, всяка постъпка, колкото и скришно да е извършена според тебе, е открита пред Бога, пред Христос и светите ангели. Написана книга за делата на човешките чада. Нищо от този доклад не може да бъде скрито. Има само една възможност за нарушителя. Искреното покаяние и изповядването на греха, както и вяра в очистващата Христова кръв, ще донесат прощение и срещу името му ще бъде записано "Простен".

О, братко мой, ако бе извършил делото преди една година, изминалата скъпоценна година нямаше да бъде за тебе по-лоша и от загубена. Познаваше волята на Господаря

си, но не я изпълни. Ти си в опасно състояние. Сетивата ти са притъпени за духовното. Имаш нарушена съвест. Влиянието ти не събира, а разпилява. Нямаш голям интерес към религиозните занимания. Не си щастлив. Съпругата ти би се присъединила към Божия народ, ако се махнеш от пътя ѝ. Тя се нуждае от твоята помощ. Ще се заемете ли с това дело двамата заедно?

През миналия юни видях, че единствената ти надежда е да скъсаш веригите на робството, като се отдръпнеш от приятелите си. Ти си се поддавал на сатанинските изкушения, докато накрая си станал слаб човек. Ти обичаше удоволствията повече от Бога и бързо вървеше по нанадолния път. Аз съм разочарована, че си продължиш да живееш в същото състояние на безразличие, в което си бил от години. Ти си познал и преживял Божията любов и за тебе е било удоволствие да вършиш волята Му. Радвал си се от изучаването на Божието слово. Бил си точен на молитвените събрания. Свидетелството ти е идвало от сърце, което е почувствало оживотворяващото влияние на Христовата любов. Ти обаче си загубил първата си любов.

Сега Бог те призовава да се покаеш, да бъдеш ревностен в делото. Вечното ти щастие ще се определи от сегашното ти поведение. Можеш ли да отхвърлиш поканата на милост, която сега ти се отправя? Можеш ли да избереш собствения си път? Нима ще подхранваш гордост и суета и накрая ще загубиш душата си? Божието слово ясно ни казва, че малцина ще бъдат спасени, а мнозина, дори от призованите, ще се окажат недостойни за вечен живот. Те няма да имат дял на небето, а участва им ще бъде заедно със Сатана и ще преживеят втората смърт.

Хората могат да избегнат тази участ, стига да желаят. Вярно е, че Сатана е големият начинател на греха, но това не извинява никого за греховете му, тъй като той не може да принуди човека да върши зло. Дяволът го изкушава и прави греха такъв, че да изглежда примамлив и приятел. Трябва обаче да остави хората сами да решат според волята си дали да го извършат, или не. Не ги принуждава да се опияняват или да остават настрана от религиозните събрания, а им представя изкушения по такъв начин, ще ги привлича към злото. Човекът обаче е свободно морално същество и може да приема или да отказва.

Преобразяването е работа, която мнозина не оценяват. Не е лесно да се преобрази земния, обичащ греха ум и да стигне до разбиране на неизговоримата Христова любов, красотата на Неговата благодат и превъзходството на Бога, така че душата да се пропие от Божествена любов и да бъде запленена от небесните тайни. Когато разбере тези неща, предишният му живот става отвратителен и омразен. Той намразва греха и раздирайки сърцето си пред Бога, приема Христос за живота и радостта на душата. Такъв човек се отказва от предишните си удоволствия. Той има нов ум,

нови чувства, нови интереси, нова воля. Скърбите, желанията и любовта му - всичко това е ново. Похотта на плътта, тщеславието на омото и гордостта на живота, които дотогава са били предпочитани пред Христос, сега биват изоставени и Христос става очарованието на живота му, венеца на радостта му. Небето, което някога не му се е струвало привлекателно, сега бива видяно в неговите богатства и слава. Човекът започва да мисли за него като за свой бъдещ дом, където ще види, обича и слави Този, Който го е изкупил със скъпоценната Си кръв.

Делата на святостта, което му се струват отегчителни, сега са наслада. Божието слово, което е било скучно и безинтересно, сега е избрано за основна тема на изучаване и за съветник. То е като писмо, изпратено му от Бога и носещо подписа на Вечния. Мислите, думите и делата му биват сравнени с това мерило. Човекът трепери от заповедите и заплахите, съдържащи се в Словото, докато накрая се хване здраво за обещанията и укрепи душата си, като ги направи част от себе си. Избира общуването с най-благочестивите, а нечестивите, чиято компания някога е обичал, вече не са му приятни. Той плаче за тези грехове в тях, на които някога се е смял. Себелюбието и суетата биват изоставени, той заживява за Бога и става богат на добри дела. Това е изисканото от Бога освещение. Господ няма да приеме нищо по-малко от него.

Умолявам те, братко мой, да изследваш сърцето си старателно и да се запиташ: "По кой път вървя и къде ще ме отведе?" Имаш основание да се радваш, че животът ти не е отсечен, докато не притежаваш сигурна надежда за вечен живот. Бог да не допусне още дълго да пренебрегваш тази задача и да загинеш в греховете си. Не ласкай душата си с лъжливи надежди. Не виждаш начин път за връщане освен смирението, което не можеш да приемеш. Христос ти представя, да, на тебе, мой съгрешил братко, вест на милост: "Ела, защото всичко е готово." Бог е готов да те приеме и да прости всичките ти прегрешения, стига само да отидеш. Макар че си бил блуден син и си се отделил от Бога и си стоял далеч от Него толкова дълго, Той ще те посрещне дори сега. Да, Величието на небето те кани да отидеш при Него, за да имаш живот. Христос е готов да те очисти от греха, когато се хванеш за Него. Каква печалба си намерил в служенето на греха? Каква печалба има в служенето на плътта и на дявола? Не е ли жалка заплатата, която получаваш? О, върни се, върни се, защо да умреш?

Многократно си проявявал си съжаление, изпитвал си угризения. Имал си толкова много цели и си направил толкова много обещания и въпреки това се бавиш и не желаеш да отидеш при Христос, за да имаш живот. О, да можеше сърцето ти да усети колко кратко е времето, за да се обърнеш и да живееш! Не можеш ли да чуеш гласа на истинския Пастир в тази вест? Възможно ли е да не се

подчиниш? Не се подигравай с Бога, за да не те изостави на в собствените ти извратени пътища. За тебе това е въпрос на живот и смърт. Кое ще избереш? Страшно е да се бориш с Бога и да се противиш на апелите Му. Възможно е Божията любов отново да гори на олтара на сърцето ти така, както някога си я чувствал. Можеш да общуваш с Бога, както си правил в миналото. Ако избягаш от старото, можеш отново да усетиш богатствата на Неговата благодат и ликът ти отново да отразява любовта Му.

От тебе не изисква да се изповядаш пред тези, които не знаят за греховете и грешките ти. Не си длъжен да публикуваш изповедта си, което ще накара невярващите да триумфират. Пред тези, пред които е уместно и които няма да се възползват от греховете ти, направи изповед съгласно Божието слово. Нека се молят за тебе и Бог ще приеме постъпката ти и ще те изцери. В името на душата си, умолявам те да извършиш едно цялостно дело за вечността. остави настрана гордостта и суетата си и се поправи. Върни се в кошарата. Пастирят те чака, за да те приеме. Покай се, върши първите си дела и отново ще получиш Божията благосклонност

43. Съпружеските задължения

Брат Р., през миналия юни твоят случай ми бе представен във видение, но аз бях толкова притисната от задължения, че не можех да пиша за нещата, които ми бяха показани относно отделни хора. Искам да напиша това, което е необходимо, преди да чуя каквито и да е доклади за твоя случай, тъй като Сатана може да ти предложи съмнения на ума ти. Такава е неговата работа.

Посочен ми бе изминалият ти живот и аз видях, че Бог е много милостив към тебе, като е просвещавал очите ти да виждат истината Му, като те е избавял от опасни състояния на съмнение и несигурност, укрепвал е вярата ти и е насочвал ума ти към вечните истини от словото Му. Той е положил нозете ти върху Канарата. За известно време ти се чувстваше благодарен и смирен, но след това започна да се отделяш от Бога. Когато бе малък в очите си, тогава бе възлюбен от Него.

Музиката е уловка за тебе. Ти си нападан от чувство на възгордяване. За тебе е естествено да имаш високо мнение за собствените си способности. Преподаването на музика е било вредно за тебе. Много жени са ти доверявали семейните си трудности. Това също е било вредно за тебе. То те е превъзнесло и те е довело до още по-голяма гордост.

В собственото си семейство ти си заел издигната и доста надменна позиция. В съпругата ти има дефекти, които ти виждаш. Те са довели до лоши резултати. Тя не е домакиня по природа. Необходимо е да се обучи в това

отношение. Има известно подобрене и би трябвало да работи по-упорито, за да постигне още по-голямо подобрене. Липсва ѝ ред, вкус и чистота както в домакинството, така и в обличането. За Бога би било приятно, ако тя обучи ума си в тези неща, в които нещо ѝ липсва. Не ръководи семейството си по добър начин. Отстъпва прекалено много и не успява да отстоява решенията си. Люшка се от желанията и исканията на децата си и подчинява преценката си на тяхното мнение. Вместо да се опита да се поправи, каквото задължение има, тя се радва от възможността да се освободи от домашните грижи и задължения и позволява други да вършат тези работи в семейството, които тя би трябвало да прави с любов. Няма да може да извърши своята задача на съпруга и майка, докато не се обучи по този въпрос. Липсва и увереност в самата нея. Тя е плаха, отстъпчива и недоверчива към съпруга си. Има много лошо мнение за онова, което върши, и това я обезсърчава да не прави повече. Нуждае се от насърчение. Нуждае се от думи на нежност и привързаност. Тя има благ дух. Тя е кротка и спокойна и Господ я обича. Въпреки това трябва да направи големи усилия да поправи тези злини, които правят семейството ѝ нещастно. Практиката ще ѝ даде увереност в собствената способност да изпълнява задълженията си добре.

Ти и съпругата ти сте напълно противоположни по характер. Ти обичаш реда и чистота, имаш добър вкус и управляваш добре. Като съпруг ти си твърде неотстъпчив и строг. Не успяваш да насърчаваш доверието и приятелството в своята съпруга. Нейните недостатъци са те накарали да я смяташ за по-низша от тебе, а тя е почувствала, че ти имаш такова отношение към нея. Бог я смята за по-издигната от тебе, тъй като твоите пътища са нередни пред Него. Заради съпруга и децата си и поради други причини тя трябва да се стреми да поправи недостатъците си и да се коригира в нещата, в които се проваля. Може да успее, като направи големи усилия.

Бог не одобрява безредието, небрежността и липсата на усърдие в когото и да било. Тези недостатъци са големи злини и могат да отклонят чувствата на мъжа от съпругата, ако той обича реда, добре възпитаните деца и уредения дом. Една жена и майка не може да направи дома приятен и щастлив, ако не обича реда, ако не запазва достойнството си и не ръководи добре. Затова всички, които се провалят в тези неща, трябва да започнат веднага да се обучават в тази насока и да култивират точно тези качества, които им липсват в най-голяма степен. Дисциплината е особено важна за хората, на които липсват тези основни качества. Сестра Р. се проваля постоянно и мисли, че не е възможно да работи по друг начин. След като си постави трудна цел и не успее да види някакъв голям напредък в себе си, тя се обезсърчава. Не бива да става така. Нейното щастие и

щастие на семейството ѝ зависят от способността ѝ да се пробуди, да заработи упорито и усърдно и да осъществи решителна промяна във всички тези неща. Необходимо е да си създаде увереност и решителност, да стане по-женствена. Характерът ѝ е такъв, че бяха от всяко нещо, което не познава. Когато сметне, че може да успее, никой друг не е в състояние да работи с по-голяма готовност и желание. Ако се провали в новото начинание, трябва да се опитва, да се опитва отново. Способна е да спечели уважението на съпруга и децата си.

Показано ми бе, че самовъзвеличаването е причина за препъвването на брат Р. В семейството и по отношение на съпругата си той е проявявал известно достойнство, граничещо със строгост. Това го е отделило от нея. Тя е почувствала, че не може да стигне до него и в брачния си живот е заприличала повече на дете, страхуващо от строгия и намусен баща, отколкото на съпруга. Тя е обичала, уважавала и боготворяла съпруга си въпреки, че той не е успявал да насърчи доверието ѝ. Братко мой, трябва да постъпваш така, че да насърчаваш своята плаха, свенлива жена да разчита на дълбоките ти чувства. Това би ти дало възможност по един нежен и любящ начин да поправиш грешките ѝ – поне доколкото можеш, както и да ѝ вдъхнеш доверие в самия тебе.

Показано ми бе, че нямаш такава любов към съпругата си, каквато би трябвало да изпитваш. Сатана се е възползвал от нейните недостатъци и от твоите грешки, за да работи за унищожаване на вашия дом. Допуснал си в сърцето ти да се промъкне срам от жена ти и да намалее уважението към тази, за която си се заклел, че ще обичаш и пазиш, докато смъртта ви раздели.

Опасност от споделяне на семейните неприятности

На 25 октомври 1868 г. твоят случай отново ми бе представен. Показано ми бе, че зли мисли и нечестиви желания са довели до неприлични постъпки и нарушаване на Божиите заповеди. Ти си опозорил себе си, съпругата си и Божието дело. Можеше да упражняваш добро влияние в полза на това дело, но тръгването по погрешен път относно неща, които си смятал за маловажни, е довело до големи злини.

Брат Р., има опасност да се провалиш напълно във вярата си. Съгрешил си много, но грехът да се стремиш да прикриеш нещата и да заслепиш очите на онези, които са те заподозрели в безчестие, е десетократно по-голям. Не всички са постъпили толкова благоразумно и с толкова много любов и загриженост, колкото Господ би желал, за да бъдеш изкупен. Когато се опита да си придадеш вид на невинно наранен, не помисли ли, че Бог вижда погрешния ти път? Не помисли ли, че Този, Който е сътворил човека от земната пръст и е вдъхнал в ноздрите му дъха на живота, не може да види намеренията и целите на твоето сърце?

Сметнал си, че ако изповядаш греха си, би честта, а може би и живота си. Помислил си, че братята ти няма да ти имат доверие. Не си видял нещата в правилна светлина. Срам е да се съгреша, но винаги е чест да се изповяда греха.

Божии ангели са записвали всяка постъпка, колкото и скришом да смяташ, че си я извършил. Бог вижда намеренията на човека и всичките му дела. Всеки ще възнаграден според делата - добри или зли. Ще пожънеш онова, което сееш. Жетвата няма да се провали. Тя е сигурна и изобилна. Опитал си да заслепиш твоите братя относно постъпките си. Как си могъл да направиш това, след като си знаел, че си виновен в Божиите очи? Ако цениш спасението на душата си, работи пълноценно за вечността.

Трябва да поправиш нещата, като изповядаш всичко. Нуждаеш се от цялостно преобразяване - трансформиране на личното "аз" чрез обновяване на ума. Трябва да победиш високомерието си. Трябва да се научиш да цениш другите повече от себе си. Необходимо е да изоставиш високото си мнение за собствените постижения и да придобиеш кротък и смирен дух, който има огромна стойност в Божиите очи.

Имаш дух, който те е отклонил от пътя на високата нравственост и сега си обезпокоен. Обхванат си от съмнения, страхове и отчаяние. Има само един изход - пътя на изповедта. Единствената ти надежда е да паднеш върху Канарата и да се строшиш на парчета. Ако не го направиш, тя със сигурност ще падне върху тебе и ще те смели на прах. Сега можеш да поправиш злините и да изкупиш миналото. Чрез благочестив живот и истинско смирение можеш все още да вървиш със семейството си пред Бога. Дано Господ да ти помогне, като се има предвид съда, да действаш така, сякаш спасяваш живота си. Скъпи братко, имам голям интерес към тебе. Ти ходиш в тъмнина от известно време. Не си стигнал изведнъж до сегашното си състояние на тъмнина. Изоставял си светлината постепенно. Първо си станал високомерен, а след като си се почувствал достатъчно силен, Господ е отнел силата Си от тебе.

Интересуваш се от музика. Това е дало на непредпазливи, неразумни жени възможности и те са ти доверявали неприятностите си. Това е задоволявало гордостта ти, но е било капан за тебе. Така се е отворила врата за сатанинските нашепвания. Не си постъпвал така, както трябва. Не си имал правото да слушаш в семействата онова, което ти е било говорено. Тези разговори са покварили ума ти, увеличили са гордостта ти и са довели до зли помисли. Допуснал си да станеш изповедник на някои сантиментални жени, които са искали съчувствие и са желали да се облекнат на някой друг. Ако притежаваха здрав разум и разчитаха на себе си, като имат цел в живота и правят добро на хората, нямаше да се намират в

състояние, при което да имат нужда да отиват при когото и да било за съчувствие.

Не познаваш измамите на човешкото сърце. Не познаваш сатанинските методи. Някои от тези, които черпят в голяма степен от твоето съчувствие, имат болнаво въображение. Те са влюбчиви, сантиментални, жадни за сензации и създават големи бъркотии. Някои са нещастни в семейния си живот, защото в него няма достатъчно романтичност. Четенето на романи е извратило здравия разум, който някога са имали. Те живеят в един въображаем свят. Въображението им създава такъв съпруг, какъвто съществува само в сантименталните истории от романите. Говорят за несподелена любов. Никога не са доволни или щастливи, тъй като въображението им рисува нереален живот. Когато се сблъскат с действителността, слязат до простотата на реалния живот и поемат житейските грижи в семействата си, каквато е съдбата на жената, тогава ще намерят доволство и щастие.

Подхранвал си мисли, които не са редни. Тези мисли са дали плод. "От онова, което препълва сърцето, говорят устата." Думите ти не винаги са благочестиви, чисти и възвишени. "Никаква гнила дума да не излиза от устата ви." В устата ти прекалено често има думи на лукавство – долнопробни изрази, които излизат от сърце, подхранващо нечисти мисли и скверни желания.

От известно време нозете ти са далеч от пътя на почтеността и чистотата. Знаеш, че поведението ти е неуютно пред Бога и че си нарушил светия Му закон; знаеш че тези неща не могат да се скрият. Бог няма да допусне людете Му да бъдат измамени по отношение на тебе. Големият ти грях е, че си предизвиквал съчувствието на не познаващите поквареното ти поведение и по този начин си разделил мненията на хората, изповядващи истината. Изпитваме съжаление към тебе. Сърцето ми ме боли за тебе. Не виждам пред тебе нищо освен погребел, нищо освен корабокрушение на вратата.

Дали ще покриеш греховете си и ще потулиш нещата? Бог казва, че няма да благоуспееш. Този, който изповядва и изоставя греховете си, ще намери милост. Нима ще избереш смъртта? Нима ще затвориш вратата на небето пред себе си, защото не желаш да изоставиш нечестивата си гордост? Единствената ти надежда е да изповядаш отстъпничеството си. Бог е озарил пътя ти със светлина. Ще избереш ли собствения си път на поквара? Ще хвърлиш ли истината зад себе си, тъй като не те подкрепя в беззаконието? О, умолявам те да "раздереши сърцето, а не дрехите си." Работи съвестно за вечността. Бог ще бъде милостив към тебе. Той ще бъде умоляван от твое име. Няма да презре съкрушено сърце и разкаян дух. Ще се върнеш ли? Ще живееш ли? Струва си душата ти да бъде спасена. Тя е скъпоценна. Желам да ти помогнем.

Видях, че не си щастлив. Нямаш покой. Чувстваш се смутен, но пак отказваш да направиш единственото, което ще ти донесе облекчение и надежда. Този, който изповяда и изостави греховете си, ще намери милост. Състоянието ти е за окайване и ти нанасяш голяма вреда на Божието дело. Влиянието ти ще унищожи и други освен тебе.

Ако откажеш да отидеш при Бога и да изповядаш отстъпничеството си, за да може да те изцери, нито ти, нито бедното ти семейство може да се надява на нещо в бъдеще. Нещастията върви по следите на греха. Божията десница ще бъде срещу тебе и Той ще те остави под властта на Сатана, за да бъдеш пленник на волята му. Не знаеш докъде можеш да стигнеш. Ще бъдеш като кораб без котва. Божията истина е котва. Ти се откъсваш от тази котва. Жертваш вечността заради похотта на плътта, пожеланието на очите и суетата на живота. Ти си на път да скъсаш връзките, които биха те спасили от пълно унищожение. Като се стремиш да спасиш живота си, като криеш собствените си злини, ти го губиш. Ако сега се смириш пред Бога, изповядаш злините си и се върнеш при Него с искрено желание в сърцето, семейството ти пак може да бъде щастливо. ако не направиш това, а избереш своя си път, ще настъпи краят на твоето щастие.

Трябва да извършиш едно голямо дело. Ти си прекалено небрежен в поведението си. Думите ти не са възвишени, благочестиви и чисти. Ти се отделяш от Бога и подхранваш низки страсти. Интелектуалните и благородни сили на ума ти са подчинени на животинските страсти. От известно време не вървиш по добър път. Не се въздържаш от всяко зло. За тебе не е безопасно да продължиш по този път още дълго.

Не обичаш съпругата си така, както би трябвало. Тя е добра жена. В известна степен е забелязала опасността, в която се намиращ. Ти обаче си затворил ушите си за нейните предупреждения. Смяташ я за ревнива, но тя не е такава по природа. Обича те и ще те търпи и ще ти прощава въпреки стореното ѝ зло, стига само да тръгнеш към светлината и да заличиш миналото. Имаш нужда от цялостно преобразяване. Ако не го постигнеш, всички предишни усилия да се подчиняваш на истината няма да те спасят, нито ще покрият извършените грехове. Исус иска от тебе цялостна реформация. Едва тогава ще ти помогне, ще те благослови, ще те обича и ще изтрие греховете ти със собствената Си скъпоценна кръв. Можеш да изкупиш миналото. Можеш да поправиш пътя си и пак да бъдеш чест за Божието дело. Можеш да вършиш добро, когато се хванеш за Божията сила и заработиш в Негово име - за собственото си спасение и за доброто на хората.

Семейството ти може пак да е щастливо. Твоята съпруга се нуждае от помощта ти. Тя е като лоза. Изпитва нужда да се опре на твоята сила. Можеш да ѝ помогнеш и да

я водиш напред. Не бива никога да я хокаш. Никога не я укорявай, ако усилията ѝ не са това, което смяташ, че трябва да бъдат. По-скоро я насърчавай чрез думи на нежност и любов. Можеш да помогнеш на съпругата си да запази своето достойнство и самоуважение. Никога не възхвалявай чужди постъпки в нейно присъствие, за да я накараш да почувства недостатъците си. Ти си груб и жесток по този въпрос. Показваш голяма любезност към наетите помощници, а не към нея, и ги поставяш на по-предно място от нея в дома ѝ.

Бог обича съпругата ти. Тя страда, но Той забелязва всичко, отбелязва всичко и няма да те смята за невинен за раните, които си ѝ причинил. Нито богатството, нито интелектът дават щастие, а моралното достойнство. Истинското благочестие се смята от небето за истинско величие. Състоянието на моралните качества определя достойнството на човека. Някой може да има имоти и интелект, но да бъде без стойност, тъй като горящият огън на добротата никога не е горял върху олтара на сърцето му, съвестта му е била прегоряла, почерняла и станала безчувствена от егоизъм и грях. Когато похотта на плътта контролира човека и се позволява на нечистите страсти на плътското естество да поемат контрола, скептицизмът относно реалността на християнската религия се насърчава и съмненията биват изразявани така, сякаш е някаква особена добродетел да се съмняваш.

Животът на Соломон можеше да бъде забележителен до самия си край, ако добродетелта се бе запазила. Той обаче предаде тази специална благодат заради сластолюбие. В младостта си потърси Бога за ръководство и Му се довери. Бог го избра и му даде мъдрост, която удиви света. Неговата сила и мъдрост бяха възхвалявани по цял свят. Любовта към жените бе голямата му слабост. Той не контролираше тази страст в младостта си и тя се оказа капан за него. Съпругите му го подтикнаха към идолопоклонство и когато започна да приближава края на живота си, дарената му Божия мъдрост бе отнета. Той загуби твърдостта на характера си и заприлича на замаян младеж, клатушкащ се между доброто и злото. След като се отказа от принципите си, той се изложи на злото и така се отдели от Бога, основата и източника на силата си. Той се бе отдалечил от принципите си. За него мъдростта бе по-ценна от офирско злато, но уви! Сластолюбието взе надмощие. Той бе измамен и провален от жени. Какъв урок, за който трябва да внимаваме! Какво свидетелство за нуждата от Божия сила до последния дъх!

В битката с вътрешната поквара и външните изкушения дори мъдрият и могъщ Соломон бе победен. Не е безопасно да се допусне и най-малкото отклоняване от строгото благочестие. "Въздържайте се от всякакво зло." Когато разказва за семейните си неприятности или се оплаква от

съпруга си пред друг мъж, жената нарушава брачния си обет. Тя безчести съпруга си и премахва стената, която е издигната, за да се запази святостта на брачната връзка; отваря широко вратата и кани Сатана да дойде с коварните си изкушения. Точно това е неговото желание. Ако жената отиде при брат християнин и разкаже за своите страдания, разочарования и изпитания, той би трябвало да я посъветва – в случай, че наистина е необходимо да довери неприятностите си на някого – да избере сестри за свои довереници. Тогава няма да се върши нещо зло, в резултат на което Божието дело да бъде укорявано.

Помни Соломон. Измежду всичките народи нямаше друг цар освен него, възлюбен от своя Бог. Той обаче падна. Отклонен бе от Бога и се поквари поради задоволяване на плътски страсти. Това е преобладаващият грях на нашия век и разпространението му е ужасяващо. Изповядващи се за съботопазители не са морално чисти. Има такива, които изповядват, че вярват в истината, но са покварени по сърце. Бог ще ги изпита и тяхната глупост и греховност ще станат явни. Единствено чистите и кротките могат да обитават в присъствието Му. "Кой ще възлезе на хълма Господен? И кой ще застане на Неговото свято място? Оня, който е с чисти ръце и с непорочно сърце, който не е предал на суета душата си и не се е клел на лъжа." "Господи, кой ще обитава в Твоя шатър? Кой ще живее в Твоя свят хълм? Оня, който ходи незлобиво, който върши правда и който говори истина от сърцето си; който не одумва с езика си, нито струва зло на приятеля си, нито приема да хвърли укор против ближния си, пред чиито очи е презрян безчестният; но той почита ония, които се боят от Господа; който, ако и да се клел за своя повреда, не се отмята; който не дава парите си с лихва, нито приема подкуп против невинния. Който прави това, няма да се поклати до века."

44. Писмо до момче сирак

Скъпи приятеля, в последното ми дадено видение видях, че имаш недостатъци, които трябва да бъдат поправени. Необходимо е да ги осъзнаеш, преди да направиш необходимите усилия, за да ги коригираш. Трябва да научиш много, за да успееш да оформиш добър християнски характер, който да е одобрен от Бога. От детските си години ти си бил своенрав, склонен да вървиш по своя си път и да следваш своя си ум. Не ти е харесвало да подчиняваш желанията и волята си пред тези, които са се грижили за тебе. Точно в това трябва да се поправиш.

Опасността за тебе се увеличава в резултат на духа на независимост и самонадеяност – свързани, както би трябвало да бъде, с опита – който младите хора от вашата епоха са склонни да възприемат, когато милите родители не

са около тях, за да ги наблюдават и да раздвижват в тях най-нежните струни на чувствата. Смяташ, че е време сам да мислиш и да действаш. "Аз съм млад човек и вече не съм човек. Способен да правя разлика между добро и зло. Имам права и ще ги отстоявам. Мога сам да планирам действията си. Кой има власт да ми се меси?" Такива мисли ти минават и ти биваш насърчен от младежи на твоята възраст.

Смяташ, че можеш да наложиш свободата си и да постъпваш като мъж. Тези чувства и мисли водят до погрешни действия. Нямах дух на покорство. Мъдър и благословен е младежът, който смята, че е задължен - ако има родители, да се грижи за тях, а ако няма, да се отнася към настойниците си или към тези, с които живее, като към съветници, утешители и в известен смисъл като управници и който се съгласява да се подчинява на домашните ограничения. Независимостта от определен вид е достойна за похвала. Правилно е да искаш сам да си носиш тежестта и да не ядеш от хляба на зависимостта. Благородна и щедра е амбицията, която диктува желанието да бъдеш на собствена издръжка. Работливостта и пестеливостта са нещо необходимо.

Ти се намиращ в обстоятелства, които не са благоприятни за развитието на добър християнски характер. Сега обаче си в ситуация, при която можеш да си създадеш репутация или да я провалиш. Не вярваме, че ще направиш второто, но все пак не си защитен от изкушения. Само за час можеш да направиш нещо, което после да причини горчиви сълзи на разкаяние. Като се поддадеш на изкушение, може да отчуждиш сърца от себе си, да загубиш уважението на хората около тебе и също така да опетниш християнския си характер. Трябва да научиш урока на подчинението. Смяташ, че е под достойнството ти да изпълняваш домашни задължения - почистване и дребни задачи. Изпитваш съвсем очевидна неприязън към тези малки изисквания, а е необходимо да подхранваш любов към тези дребни неща, към които изпитваш такова отвращение. Докато не достигнеш това, няма да бъдеш приеман за помощник където и да било. Когато си зает с тези необходими незначителни задачи, ти вършиш повече истинска работа отколкото когато си зает с голямо начинание и непосилна работа.

Сега си спомням за един човек, който ми бе представен във видение. Той пренебрегваше тези малки неща и не се интересуваше от дребните задължения, нито се опитваше да облекчи труда на хората въкъщи. За него това бе нещо незначително. Сега има семейство, но все още проявява същото нежелание да се заема с тези дребни, но важни задължения. В резултат на това съпругата му е обременена с големи грижи. Тя трябва да върши много неща и количеството работа, което ѝ се стоварва поради нежеланието на нейния съпруг сломява физиката ѝ. Сега той

не може да победи тази злина толкова лесно колкото би могъл в младостта си. Пренебрегва дребните задължения и не успява да поддържа всичко чисто и спретнато. Затова не може да стане успешен фермер. "Верният в най-малкото и в много е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен."

Сириецът Нееман се посъветва с Божия пророк как да се излекува от една отвратителна болест - проказата. Заръчано му бе да се изкъпе седем пъти в река Йордан. Защо не последва веднага напътствията на Божия пророк Елисей? Защо отказа да направи това, което пророкът му бе наредил? Върна се недоволен при слугите си. В огорчението и разочарованието си той се ядоса и гневно отказа да следва скромния съвет, даден от Божия пророк. "Ето, аз мислех, че той непременно ще излезе при мене, ще застане и ще призове името на Господа своя Бог и ще положи ръката си върху мястото, и така ще изцери прокажения. Реките на Дамаск, Авана и Фарфар, не струват ли повече от всичките води на Израиля? Не мога ли да се окъпя в тях и да се очистя? Затова той се обърна и си отиде много разгневен." Слугата му каза: "Татко мой, ако ти беше заръчал пророкът НЕЩО ГОЛЯМО, не би ли го извършил? Колко повече, прочее, като ти казва окъпи се и очисти се!" Да, този велик човек смяташе, че е под достойнството му да отиде до обикновената река Йордан и да се измие. Около реките, споменати и желани от него, имаше красиви дървета и горички, а на тези места бяха поставени идоли. Мнозина се тълпяха в тези горички, за да се кланят на езическите си богове. Отиването до там не би било унижително за него, но следването на специалните напътствия на пророка щеше да унижи гордия му и издигнат дух. Доброволното послушание щеше да донесе желанния резултат. Изми се и бе изцерен.

Ти приличаш в известна степен на Нееман. Не смяташ, че за да усъвършенстваш християнски характер, трябва да се унижиш да бъдеш верен в малките неща. Макар че нещата, които си призован да извършиш, ти се струват дребни, те са задължения, които ще трябва да изпълняваш, докато си жив. Пренебрегването им ще породи големи недостатъци в твоя характер. Ти, мое скъпо момче, трябва да се учиш да бъдеш верен в малките неща. Не можеш да угодиш на Бога, ако не постъпваш така. Не можеш да спечелиш любов и привързаност, ако не постъпваш така, както ти е наредено, с желание и удоволствие. Ако искаш тези, с които живееш, да те обичат, трябва да показваш любов и уважение към тях.

Длъжен си да правиш всичко по силите си, за да облекчаваш труда на сестрата, с която живееш. Виждаш я бледа и слаба, приготвяща храна за голямо семейство. Всяка допълнителна работа, която трябва да свърши, изтощава и намалява нейната жизненост. Ръцете и нозете й

не са млади, за да извършват дребни поръчки. Те са те приели в семейството, както някога казаха на тебе и на нас, с цел да вършиш тези неща. Ако сега пренебрегваш изпълнението на тези неща, които ще ги облекчават най-много, и предпочетеш да следваш своята воля с дух на независимост, трябва да загубиш мястото си, а те да намерят някой, който ще върши точно това, което ти смяташ за прекалено незначително. Сега изпълняваш повече и по-тежки задачи отколкото силата ти позволява. Обичаш да вършиш мъжка работа. Имаш упоритост, от която трябва да се откажеш. Трябва да умреш за собственото "аз", да го разпънеш и да постигнеш победа над себе си. Не можеш да бъдеш истински Христов последовател, ако не се заемеш решително с тази задача.

Мое скъпо момче, започни отново, като вземеш решение с Божията помощ да следваш онова, което е истинно, любезно и добро. Нека страхът от Бога, свързан с любовта и привързаността към хората около тебе, проличава във всичките ти постъпки. Бъди верен и изпълнителен. Освободи се от всичко, което напомня на небрежност. Намери място за всичко и слагай всичко на мястото му. Бъди услужлив, любезен, засмян и приятен. Тогава ще можеш да извоюваш място в сърцата на тези, с които общуваш. Винаги помни: Никой младеж не може да има добър дух, ако не уважава жените и не се стреми да облекчава грижите им. Най-лошата черта в един млад човек е да смята, че е под достойнството му да помага в работата на жените. Такъв човек е белязан. Никой жена не би му поверила живота си, тъй като той никога няма да стане нежен, внимателен и загрижен съпруг.

Момчешките години са начало на мъжките. Умолявам те да се обърнеш кръгом. Изпълнявай всичко, което трябва да се извърши във вид на дребни задължения, колкото и неприятни да ти се струват. Тогава ще имаш одобрението на хората около тебе, а ще имаш и нещо много по-ценно - одобрението на Бога. Не можеш да бъдеш християнин, ако не си верен настойник в най-малкото. Ако се молиш и се стремиш да изпълняваш всяко задължение, Бог ще те благослови и ще ти помогне. Когато Исус дойде да вземе верните при Себе Си, желаеш ли да Го чуеш как казва: "Хубаво, добри и верни слуге"? Искаш ли да премахнеш всички недостатъци от характера си, за да се намериш без петно пред Божия трон? Ако желаеш, трябва да направиш нещо за себе си, което никой друг не може да направи. Имаш индивидуална отговорност пред Бога. Можеш да ходиш в светлината и всеки ден да получаваш сила от Бога да побеждаваш всяко несъвършенство и накрая да се наредиш сред верните, достойните и светите в Божието царство. Не се поддавай на изкушения. Сатана ще те тормози и ще се стреми да контролира ума ти, за да те подведе към греха. "Покорявайте се на Бога, но противете се на дявола и той

ще бяга от вас. Приближавайте се при Бога и ще се приближава и Той при вас."

Помни, че Бог винаги те наблюдава. Когато отговаряш неуважително, Бог те вижда и чува. Идва времето, когато всички ще бъдат съдени според делата, извършени в тялото. Ти ще бъдеш участник в съда. Исус ще те приеме или ще те отхвърли. Бягай към Него за сила и благодат. Той иска да ти помогне, да бъде настойник на младостта ти и така да те укрепи, че да бъдеш благословение и за други чрез своето влияние. Бог те обича и ще те спаси, ако отидеш при Него по определения от Него начин. Но ако се разбунтуваш и избереш собствен път, това ще бъде за твоя вечна погибел. Моли се много, тъй като молитвата е едно от най-важните задължения. Без нея не можеш да поддържаш християнски живот. Тя издига, укрепва и облагородява. Молитвата е разговорът на душата с Бога.

Не мисли, че можеш да прекратиш бдителността си дори за момент. Не можеш. изучавай Божието слово старателно, за да не си невеж относно уловките на Сатана и да научиш пътя на спасението по-съвършено. Волята ти трябва да се слее с Божията воля. Не се стреми към приятни неща за себе си, а за тези около тебе. По този начин не е възможно да не си щастлив. Отиди при Исус с всичките си нужди и с просто доверие се помоли за Неговото благословение. Уповавай се на Бога и се стреми да действаш принципно, укрепен и облагороден от възвишени намерения и целеустременост каквито могат да се намерят единствено при Бога.

Не бива да се поддаваш лесно на провокации. Нека сърцето ти не става егоистично, а да расте от любов. Трябва да направиш нещо, което не е за пренебрегване. Понасяй трудностите като добър войник. Исус познава всеки конфликт, всяко изпитание и всяка душевна болка. Той ще ти помага, тъй като бе изкушаван във всичко като нас, но пак не съгреши. Отиди при Него, скъпо момче, с всичките си грижи. Не се доверявай на никого и не разказвай на никого за трудностите си освен на нас. Направи Исус свой Помощник и се стреми към по-задълбочен опит в духовното. Искрената ми молитва е Бог да ти помогне и да те благослови.

Изпитвам най-нежни чувства към сираците. Ти наистина нямаш дом. Гробът отне баща ти и майка ти, в дома ти живеят други хора. Нямаш толкова ясни спомени за баща ти колкото за майка ти. Спомняш си, че понякога си я наскърбявал. Не си се научил да се подчиняваш. Научил си урока частично. Молитвите на родителите ти да си сред тези, които обичат Бога и се боят от Него, са били чути от небето.

О, този свят е студен и себичен! Твоите роднини, които би трябвало да те обичат и да се сприятелят с тебе заради паметта на родителите ти, ако не заради самите

себе си, са се откъснали от тебе в своя егоизъм и въобще не се интересуват от тебе. Бог обаче ще бъде по-близо до тебе и ще ти бъде по-скъп от който и да е земен роднина. Той е баща на сираците. Приятелството му ще бъде сладък мир за тебе и ще ти помогне да понесеш голямата загуба с твърдост. Стреми се да правиш Бога свой баща и никога няма да ти липсва приятел. Ще имаш изпитания, но бъди твърд и се стреми да бъдеш достоен за вярата си. Ще ти е необходима благодат, за да устояваш, но Божието състрадателно око ще бъде над тебе. Моли се много и искрено, като вярваш, че Бог ще ти помогне. Пази се от раздражителност, сприхавост и дух на натякване. Търпението е добродетел, която трябва да насърчаваш. Стреми се към благочестие в сърцето. Бъди последователен християнин. Притежавай любов към чистота и смирена простота и нека тези качества бъдат втъкани в живота ти.

Като се учиш да се боиш от Бога и да обичаш всички около тебе, животът ти може да бъде полезен и щастлив, а примерът ти да е такъв, че да води други към смирения път на святостта. Имай моралната смелост винаги да постъпваш правилно и да прославяш своя Изкупител. Умолявам те, скъпо момче, търси истинската святост.

45. Непокорен език

Скъпа сестро С., показани ми бяха някои неща за тебе. Ти познаваш истинското си състояние. Нуждаеш се от дълбоко и всеобхватно действие на благодатта в сърцето ти. Трябва да приведеш в ред сърцето и къщата си. Примерът ти в семейството не е достоен за подражание. Принизяваш се до един нисък стандарт, но не успяваш да стигнеш до стандарта, поставен от нашия Господ. Обичаш да ходиш на гости и да говориш и казваш много неща, неподходящи за християнин. Изказванията ти са преувеличени и често са съвсем далеч от истината. Думите и делата ти ще те съдят в последния ден. Дотогава ще бъдеш оправдана или осъдена от тях. Възпитанието ти не е било такова, че да облагородява и затова има голяма нужда сега да се обучаваш и да се учиш на чистота в мислите и постъпките. Възпитавай ума си така, че да му лесно да мисли за чистите и свети неща. Подхранвай любов към духовността и истинското благочестие.

Разговорите ти често са доста принизени. Мамиш собствената си душа и тази измама ще се окаже фатална, ако не се сепнеш, не осъзнаеш истината за себе си и не се обърнеш към Бога с истинско душевно смирение. Склонна си да мамаш. Синът ти няма практическо познаване на Бога или на светите изисквания на истината. Родителите му го ласкаят, че е християнин, а всъщност той е най-жалкият представител на спазващите съботата християни. Бог да не допусне да признаваме такива хора за Христоводобни. Ти не

възпитаваш момчето си. Той е своенрав и фанатичен. Почти не познава истинската любезност или дори обикновената учтивост. Той е груб и невъзпитан, неприятен и отблъскващ. Казваш на другите, че е християнин и по този начин опозоряваш Христовото дело. Това момче е на път да стане образован лицемер. Няма контрол върху себе си, но ти го ласкаеш, че е християнин.

Промяната трябва да започне от тебе. Необходимо е да станеш благоприлична в думи, домакиня в дома, обичаща домашните задължения, обичаща съпруга и детето си. Трябва да се учиш да пестиш времето си така, че да не изтощаваш силите си. Лекото бreme на домашните задължения, които трябва да изпълняваш, можеш да носиш без преумора, ако проявяваш упоритост и старателност. Необходимо е да направиш нещо, за да контролираш езика си. Той е малък член и много се хвали, но има нужда от юздата на благодатта и пристягането на себеконтрола, за да не тича напосоки. Разговорите си са принизени и си позволяваш да се впускаш в тривиални приказки. "Никаква гнила дума да не излиза от устата ви, но онова, което е добро, за назидание според нуждата, за да принесе благодат на тия, които слушат."

Дано Господ да те изобличи за това, докато четеш тези редове. Умолявам те да се облечеш в смиреното достойнство на съпруга и майка. Върху бащата тежи отговорност. Усилията ви трябва да се съединят, за да контролирате сина си, който бързо върви по пътя към погибелта. Необходимо е искрено да се стремите към вътрешната украса - кроткия и спокоен дух, който има голяма стойност в Божиите очи. Чрез търпение, благодат и приятно смирение можете да научите това нещастно измамено момче на основните принципи на християнството, истинската учтивост и християнската любезност. Често сте прибързани и сприхави. О, колко важно е да разберете какво да сторите, преди да е прекалено късно! Сега Исус ви кани да отидете при Него, да се научите от Него, защото е кротък и смирен по сърце. Сигурно е даденото от Него обещание, че ще намерите покой в Него. Има да извършите нещо голямо. Не мамете душите си, а изследвайте себе си в светлината на вечността. Невъзможно е да бъдете спасени такива, каквито сте.

Сестра С., съпругът ти би могъл да бъде от известна полза за църквата, ако влиянието ти бе такива, каквото би трябвало да бъде. Примерът и влиянието ти обаче го правят негоден да оказва осветяващо влияние в църквата. Домашните влияние противодействат на добрите му усилия. Ти си съвсем негодна да бъдеш съпруга на църковен старейшина. Бог те призовава да се поправиш. Съпругът ти трябва да направи нещо, за да оправи сърцето и дома си. Когато се преобрази, може да укрепва братята си.

Като семейство вие трябва да се осветите чрез истината. Скъпа сестро, ще осъзнаеш ли какво трябва да се направи и ще се заемеш ли с това незабавно, за да може влиянието ти да спасява хора? Изработвай спасението си със страх и трепет. Живей мъдро спрямо външните, като изкупваш времето. "Това, което говорите, да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго." "Най-после, братя, всичко, що е истинно, що е честно, що е праведно, що е любезно, що е благодатно - ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте."

Има достатъчно благодатни теми, върху които да размишляваш и за които да разговаряш. Думите на християнина трябва да бъдат за небето, откъдето очакваме Спасител. Размишлението за небесните неща е от полза и винаги ще бъде съпроводено с мир и утехата на Светия Дух. Призванието ни е свято, вярата ни е възвишена. Бог очиства за Себе Си особен народ, ревностен за добри дела. Той съди като Един, очистващ и пречистващ сребро. Когато шлакът и патината се махнат, образът Му ще бъде съвършено отразен в нас. Тогава молитвата на Христос за учениците Му ще получи отговор в нас: "Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина." Когато истината има очистващо влияние върху сърцата и живота, можем да отдадем на Бога приемливо служене и да Го прославим на земята, като участваме в Божественото Му естество и избягаме от произлязлото от страстите разтление в света.

О, колко много хора ще бъдат намерени неподготвени, когато Господарят дойде за отчета за слугите Му! Мнозина имат съвсем слаба представа какво означава да си християнин. Тогава себеправдата няма да има никаква стойност. Изпитът може да бъде издържан само от тези, които са пропити с Духа Му и живеят като Него - с чистота в сърцето и живота. Разговорите трябва да бъдат свети и тогава думите ще бъдат подправени с благодат.

Дано Господ да ви помогне като семейство да се поправите, да бъдете издигнати в начина си на живот и във всичките си думи и дела да прославяте вярата си.

46. Утеха в страданието

Скъпа сестра Т., научих за страданието ти и бързам да ти пиша няколко реда. Моя скъпа сестро, имам най-доброто доказателство, че Господ те обича. В последното видение, което ми бе дадено, видях твоя случай заедно с някои други. Видях, че в миналото си се повлияла от поведението на други, но тъй като си изключително съвестна и винаги се стремиш да познаваш правдата, ти бе крайно чувствителна и гледаше на себе си по-зле, отколкото бе в действителност.

Ти страдаш от заболяване от доста време. Имаш диспепсия в резултат на изнервеност. Умът е тясно свързан със стомаха. Толкова често силата му е отивала да помага на храносмилателната система, че на свой ред той е станал слаб, потиснат и натоварен. Докато е това състояние, умът ти е унил, размишлява за мрачни неща и си въобразява, че Божието неодобрение тегне над тебе. Смяташ, че животът ти е ненужен; че е изпълнен с грешки и неправилни постъпки. Скъпа сестро, болnavото ти състояние те води до това отчаяние и обезсърчение. Бог не те е оставил. Той те обича. Видях, че трябва да Му се уповаваш така, както дете се поверява в ръцете на майка си. Бог е милостив, добър и изпълнен с нежно състрадание. Той не е отвърнал лицето Си от тебе.

Ти си изключително чувствителна. Изпитваш силни чувства и не притежаваш силата да се освободиш от грижите, объркаността и обезсърчението. Видях, че Бог ще ти бъде настояща помощ, ако само Му се довериш, но ти се безпокоиш и по този начин се отскубваш от ръцете на твоя мил, любящ Спасител. "Оня, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?" Какво скъпоценно обещание! Можем да искаме много от нашия любящ небесен Отец. Големи благословения са запазени за нас. Можем да вярваме в Бога, можем да Му се уповаваме и по този начин да прославяме името Му. Дори да сме победени от неприятеля, ние не сме отхвърлени, нито изоставени или отблъснати от Бога. Не, Христос е отдясно на Бога и винаги се застъпва за нас. "Но ако съгреши някой, имаме Ходатай при Отца, Исуса Христа, праведния."

Искам да кажа, сестро моя, че не трябва да отхвърляш увереността. Бедна, трепереща душо, облегни се на Божиите обещания. Ако постъпиш така, оковите на неприятеля ще се строят, нашепванията му няма да имат сила. Не слушай шепота на врага. Освободи се, умъчнена душо. Бъди смела. Кажи на бедното си отчаяно сърце: "Надявай се на Бога. Аз още ще Го славословя. Той помощ на лицето ми и Бог мой." Знаем, че Бог те обича. Довери Му се. Не мисли за тези неща, които носят тъга и мъка. Остави всяка неприятна мисъл и мисли за скъпоценния Исус. Размишлявай за Неговата сила да спасява, за неумиращата Му несравнима любов към тебе, да, към тебе. Знаем, че Господ те обича. Ако не можеш да разчиташ на вярата си, разчитай на вярата на други. Ние вярваме и се надяваме за тебе. Бог приема вярата ни за тебе.

Опитала си да постъпваш правилно и Бог е милостив и състрадателен към тебе. Ободри се и кажи сбогом на тъгата и съмненията. Като подхранваш тези съмнения, ти обезславяш Бога. има мир във вярата и радост в Светия Дух. Вярата дава мир, а упованието в Бога носи радост. Вярвай, вярвай! казва душата ми, вярвай. Облегни се на

Бога. Той може да запази това, което Му е поверено. Ще те направи повече от победител чрез Този, Който те обича. Молим се Господ да те благослови и да засили треперещата ти вяра. Изпращаме ти тези няколко реда, вярвайки, че могат да ти бъдат полезни.

47. Себелюбив и диктаторски дух

Скъпи брат У., в последното видение ми бе показано, че трябва да се наблюдаваш внимателно, защото в противен случай особенният ти темперамент ще получи контрол над тебе. Ти грешеше, докато бе зает с молитви за сестра В. и прие същия диктаторски и надменен дух, който е проклятието на твоя живот. Ти нападаше брат У., макар че като се имат предвид предишните ти провали, би трябвало да бъдеш непретенциозен и скромнен. За тебе е много трудно да победиш навика да наблюдаваш другите, да забелязваш дребните неща и да се изказваш остро и порицаващо. Не би трябвало да бъдеш такъв. Както е сигурно, че си победен в известна степен по този въпрос, така е сигурно, че си отворил вратата за един по-голям провал. Няма да си в безопасност освен ако се контролираш постоянно и не подхранваш търпение в душата си. Не можеш да постигнеш нещо по-голямо, но ако постъпваш правилно, възможно е да извършиш малко добро в Божието дело. Влиянието ти не бива да наранява. Ако си пазен и осветяван от Бога, може би ще успееш да говориш думи на утеха и да даваш свидетелство за големите Божии богатства и за неумиращата Исусова любов.

Нека сърцето ти се смекчи и стопи под божественото влияние на Божия Дух. Не бива да говориш толкова много за себе си, защото това няма да укрепи когото и да било. Не трябва да се превръщаш в център на вниманието и да си въобразяваш, че е необходимо постоянно да се грижиш за себе си и да подтикваш другите да се грижат за тебе. Отклони вниманието от себе си и го насочи в по-подходяща посока. Говори за Исус и остави личното "аз" настрана. Нека то се слее с Христос, а сърцето ти да възкликва: "Не аз живея, а Христос в мене." Исус ще ти бъде помощник във време на нужда. Няма да те остави да се бориш сам със силите на тъмнината. О, не, Той е поискал помощ от Един, Който е силен да спасява докрай.

Не бъди себелюбив. Победи идеите си и малките си странности и се стреми да представяш Исус. Когато говориш или се молиш в събрание, не бъди прекалено обстоен. Проваляш се по този въпрос. Можеш да поправиш това. Дългото говорене и молене са вредни за тебе и не са от полза за слушащите. Необходимо е да работиш много, за да победиш. Въпреки това можеш да го постигнеш, ако се заемеш с работата спокойно. Необходимо е да внимаваш по

този въпрос. Ти си неспокоен, прибързан, нервен. И това можеш да победиш.

Имаш искреното и горещо желание да постъпваш правилно и да печелиш Божието одобрение. Продължавай с искрените си и упорити усилия и не се обезсърчавай. Бъди търпелив. Никога не порицавай. Никога не допускай неприятелят да те отклонява от стражата. Бди и се моли. След молитвата трябва да бдиш. Усилието е твое – никой не може да го направи вместо тебе. Хвани за Божията сила и веднага след като осъзнаеш миналите си грешки, изкупи времето.

48. Забравлив слушател

Скъпи брат И., в последното видение, което ми бе дадено, видях, че ти не разбираш самия себе си. Трябва да направиш за себе си нещо, което никой друг не може да направи. Опитът в истината е кратък и ти не си изцяло преобразен. Имаш по-високо мнение за себе си отколкото можеш да понесеш. Посочен ми бе миналият ти живот. Умът ти не е облагороден и се занимава с теми, които не водят до чисти дела. Имаш лоши навици, които са били покварени и са опетнявали морала ти. Бил си прекалено фамилиарен с другия пол и не си имал скромно поведение. Щеше да се чувстваш много добре, ако се отдаваше на такава близост с жените, каквато се насърчава от теорията на доктор А. Влиянието ти в ___ не бе добро. Не бе подходящ за това място. Лекарите и тривиални думи те правеха негоден да оказваш добро влияние. Музиката ти бе такава, че да принизява, а не да насърчава възвишени мисли или чувства.

От няколко седмици насам влиянието ти става по-добро, но ти липсва твърдост в принципите. Имаш много недостатъци и трябва да знаеш в какво се проваляш. Лудориите от младостта ти са оставили отпечатък върху тебе. Никога не можеш да възстановиш онова, което си загубил в резултат на нечисти навици. Тези неща са притъпили сетивата до такава степен, че не можеш да различаваш ясно светите неща. Със сегашния си опит не можеш да се противиш на изкушенията. Не можеш да понасяш изпитанията. Не си осветен чрез истината. Хванал си се за истината, но тя не се е хванала за тебе, за да те преобрази чрез обновяване на ума. Ти се самозалъгваш. О, умолявам те, не се заблуждавай за истинското си състояние! Не си почувствал силно изобличение за греховете си и не си потърсил Господа смирено и със сърдечна болка, за да се изличат прегрешенията ти. Не можа да осъзнаеш, че пътищата ти са толкова греховни пред Бога. Затова в душата ти не се е извършило преобразяване.

Облякъл си се с одеждата на личната правда, за да покриеш уродливостта на греха, но това няма да помогне. Не знаеш какво означава истинско преобразяване. Старият

човек не е умрял в тебе. Имаш вид на благочестие, но не и очистващата Божия сила. Можеш да говориш и да пишеш гладко и що се отнася до думите ти, те са правилни, но истинският език на сърцето не се говори. Ти се познаваш достатъчно добре, за да знаеш това. Ти си в опасност, но Бог те съжалява и ще те спаси, ако паднеш сломен в нозете Му, чувствайки нечистотата и греховността, покварата на душата, която е лишена от преобразяващата Божия сила.

Братко мой, не искам да те обезсърчавам, а да те подбудя да изследваш мотивите и постъпките си в светлината на вечността. Откъсни се от сатанинската уловка. Моля те, не карай когото и да било да те смята за по-издигнат отколкото си, защото когато тази измама се открие и истинското ти естество се види, ще настъпи реакция. Ти чувстваш изобличението на Божия Дух и силата на истината, когато я слушаш, но тези свети и облагородяващи впечатления изчезват и ти ставаш забравлив слушател. Не си основан, укрепен и утвърден в истината. Смятал си, че е в твой интерес да приемеш истината, но не си преживял осветяващото ѝ влияние. Сега те умоляваме, не се мами, Бог не е за подиграване. За тебе не е прекалено късно да станеш християнин. Не действай импулсивно. Претегляй всяка постъпка добре и не мами собствената си душа.

49. Лечение за сантиментализма

Скъпа сестро Б., във видението, дадено ми на 12 юни, видях твоя случай. Ти си в жалко състояние не толкова заради болест, макар че не си добре, колкото поради въображаема неспособност да работиш. Преди няколко години ми бе показано, че допускаш умът ти мисли прекалено много за момчета. Често ги правиш основна тема на разговор и мислите ти тичат по пътека, която не е добра за твоя духовен напредък. Придобила си начин на мислене, който те е довел до лоши последици. Наранявала си и си злоупотребявала със собственото си тяло и си стигнала до безпомощно душевно състояние. Отдавала си се на романтични мисли и чувства, докато накрая почти си унищожила душата и тялото си. Нежеланието ти за физически упражнения оказва много лошо въздействие. Полезната работа в изпълняване на домашните задължения и включването в полезен труд биха победили това болнаво сантиментално състояние много по-бързо от всякакви други средства.

Прекалено много ти съчувстват. Голяма грешка е, че са те освободили от всякакви отговорности. Сега почти всичките ти мисли са съсредоточени върху самата тебе. Ти си раздражителна, умът ти се спира върху тъжни неща, обрисова състоянието ти като много лошо и дори в тебе се е загнездила мисълта, че не можеш да се оправиш, ако не

се омъжиш. При сегашното си душевно състояние ти не си годна за брак. Няма нито един, който би те пожелал в сегашното ти състояние на безпомощност и безполезност. Ако някой си въобрази, че те обича, би бил без никаква стойност, тай като никой разумен мъж не би помислил дори за миг да насочи чувствата си към такава безполезна личност.

Тъжното, унило състояние на ума ти, което те кара да плачеш и да смяташ, че животът не си струва, е резултат от това, че си позволява на мислите ти да тичат по нечисти пътеки, към забранени теми, като в същото време си се отдавала на навици, които бавно, но сигурно подкопават здравето и те тласкат към преждевременно заляняване. За тебе би било далеч по-добре, ако никога не бе отишла в _____. Престоят ти там ти навреди. Размишляваш за немощите си и общуваше с хора, които имаха покваряващо влияние. Госпожица С. бе покварена и зла жена. Общуването с нея увеличи злото, което вече бе в тебе. "Лошите другари развалят добрите нрави." Сега състоянието ти не е добро в Божиите очи, но въпреки това си въобразяваш, че нямаш желание да живееш. Ако желанието ти бъде изпълнено и животът ти се прекрати, случаят ти наистина ще бъде безнадежден. Ти не си готова нито за този свят, нито за другия.

Мислиш, че не можеш да ходиш, да яздиш или дори да се упражняваш. Изпадаш в студена, мъртвешка апатия. Ти си мъка и безпокойство за мекушавите ти родители и за самата себе си. Можеш да се стегнеш, можеш да работиш, можеш да снемеш това ужасно безразличие. Майка ти има нужда от твоята помощ. Баща ти се нуждае от утехата, която можеш да му дадеш. Братята ти се нуждаят от любящата грижа на една по-голяма сестра. Сестрите ти се нуждаят от твоите напътствия. Но ето, че ти стоиш върху пиедестала на леността, мечтаеща за романтична любов. Заради душата си, прекрати тази глупост. Чети библията си така, както никога преди не си я чела. Заеми се с домашна работа и облекчи труда на своите претоварени и преуморени родители. В началото може би няма да можеш да свършиш много, но всеки ден увеличавай задачите, които си поставяш. Това е най-сигурното лекарство за болнавия ум и залянялото тяло.

Ако си искрена и целеустремена, умът ти ще се възвърне в известна степен и ще започне да размишлява за по-здравословни и чисти теми. Постепенно себеугаждането е дегенерирало до такава разюзданост на волята, че тя не знае как да си угоди. Вместо да контролираш действията си с разум и принципи, ти допускаш да бъдеш водена от всеки лек и моментен импулс. Това те кара да изглеждаш колеблива и непоследователна. Няма смисъл другите да се опитват да ти угодят, тъй като самата ти не можеш да

угодиш на себе си дори всичките ти желания да бъдат задоволени. Ти си капризно дете и егоизмът те е разболял.

Това окаяно състояние е последица от неразумно съчувствие и ласкателство. Ти си имала добър ум, но той е станал неуравновесен в резултат на насочването му в погрешен път. Сега не си нищо друго освен едно бяло петно в обществото. Не бива да е така. Можеш да направиш за себе си това, което никой друг не може да направи. Имаш задължения, но толкова дълго си била в безпомощно състояние, че си въобразяваш, че не можеш да ги изпълняваш. Волята гречи. Имаш сила, но нямаш воля.

Копнееш за любов. Исус иска твоите чувства. Ако Му ги посветиш, Той ще те освободи от цялата тази болнава, сантиментална, нечиста любов, намираща се в страниците на романите. В Исус можеш да обичаш с жар и искреност. Тази любов може да се задълбочава и разширява без край и да не застрашава телесното здраве и душевната сила. Нуждаеш се от любов към Бога и към ближния. Трябва да се събудиш, трябва да се отърсиш от обладалата те измама и да потърсиш чистата любов.

Единствената ти надежда в този и в следващия живот е да потърсиш усърдно истинската Исусова религия. Ти нямаш религиозен опит. Нуждаеш се от преобразяване. Тогава състоянието ти на безразлична, ленива, егоистична тъга ще отстъпи място на радостта, която ще бъде благотворна за тялото и ума. Любовта към Бога ще ти осигури любовта на твоите близни и ти ще се заемеш с житейските задължения с искрен и неегоистичен интерес. Чистите принципи трябва да са в основата на твоите действия. Вътрешният мир ще насочи дори мислите ти в здравословно русло. Посвети се на Бога или никога няма да спечелиш вечния живот.

Имаш задължения към родителите си. Не бива да се обезсърчаваш, ако отначало се изморяваш. Това няма да ти нанесе трайно уреждане. Родителите ти често се изтощават изключително много. За тебе няма да е наполовина толкова вредно да се измориш от полезен труд, колкото е вредно умът ти да мисли за самата тебе, да подхранва оплаквания и да се поддава на отчаяние. Доброто изпълнение на домашните задължения, извършването на неща, които можеш да правиш най-добре, колкото и обикновени и скромни да са те, наистина ще те облагороди. Има нужда от това Божествено влияние. Тайно и неусетно то ще изцери раните на душата и дори страданията на тялото. Душевният мир, който идва от чисти и свети мотиви и действия, ще даде свободно и мощно развитие на всички телесни органи.

Вътрешният мир и съвест, лишена от грехове спрямо Бога, оживотворява и подхранва интелекта като роса върху нежно растение. Тогава волята се насочва и контролира правилно, става по-решителна и същевременно остава свободна от извратеност. Размишленията стават приятни, тъй като са осветени. Ведрият ум, който можеш да имаш, ще

бъде благословение за всички, с които общуваш. След време мирът и спокойствието ще станат естествени и ще отразяват скъпоценните си лъчи върху всички около тебе, като на свой ред се отразяват върху тебе. Колкото повече опитваш от този небесен мир и душевно спокойствие, толкова повече те ще се увеличават. Въодушевяващо и живо удоволствие е това, което не вцепенява всички морални сили, а ги събужда за по-голяма активност. Съвършеният мир е небесен знак, притежаван от ангелите. Дано Бог да ти помогне да притежаваш този мир.

50. Задължения към сираците

Скъпи братко и сестро Д., направеното наскоро посещение и разговорът с нас ми подсказаха много неща и за някои от тях не мога да се въздържа да не ги запиша на хартия. Много съжалявах, че Е. не винаги се е държал добре, но когато помислите по въпроса, ще разберете, че не можете да очаквате съвършенство от младеж на неговата възраст. Децата правят грешки и се нуждаят от много наставления, дадени с търпение.

Фактът, че не винаги има добри настроения, не е необичаен за момчета на неговата възраст. Трябва да помните, че той няма майка и баща – никой на когото да повери своите чувства, скърби и изкушения. На всеки му се иска някой да му съчувства. Това момче е било подхвърляно насам-натам, напред-назад и е възможно да прави много грешки, да се държи небрежно, да се чувства независим и да му липсва почитание. Той обаче е доста предприемчив и имам пълното доверие, че с правилни напътствия и добро отношение няма да разочарова надеждите ни и напълно ще се отплати за усилията, направени в негова полза. Като се вземат предвид неблагоприятните обстоятелства около него, смятам, че е много добро момче.

Когато ви помолихме да го вземете, направихме това, защото бяхме напълно убедени, че това е ваш дълг и че по този начин ще бъдете благословени. Не очаквахме, че ще направите това, за да се възползвате от помощта му, а за да му помогнете и да изпълните дълга си към един сирак – дълг, към който всеки истински християнин трябва да се стреми и с желание да изпълнява; себепожертвувателно задължение, за което вярваме, че ще ви се отрази добре, ако го изпълните с радост, като имате предвид, че сте инструменти в Божите ръце за спасяването на една душа от примките на Сатана, а именно сина на човек, посветил скъпоценния си живот да насочва души към Божия Агнец, Който отнема греха на света.

Според това, което ми бе показано, спазващите съботата адвентисти имат слаба представа за това колко голямо място в сърцата им заемат светът и егоизмът. Ако имате желание да вършите добро и да прославите Бога, има

много начини, по които можете да го направите. Вие обаче не сте почувствали, че това е резултат от истинската религия и е плодът, който ще се роди от доброто дърво. Не сте почувствали, че от вас се изисква да се интересувате от хората, да им влизате в положението и да проявявате несебелюбив интерес към тези, които имат най-голяма нужда от помощ. Не сте се опитали да помогнете на най-нуждаещите се, най-безпомощните. Ако имахте собствени деца, които да изискват грижа, съчувствие и любов, нямаше да бъдете толкова затворени в себе си и в собствените си интереси. Ако хората, които нямат деца и които Бог е направил настойници на средства, разширят сърцата си и се грижат за децата, нуждаещи се от любов, грижи, нежност и материално подпомагане, биха били много по-щастливи отколкото са сега. Тъй като младежите, за които няма бащинска грижа и майчинска нежна любов, са изложени на покваряващите влияние на днешните последни дни, някой има задължението да заеме мястото на баща и майка за част от тях. Научете се да им давате любов, нежност и съчувствие. Всички, които изповядват, че имат Отец на небето и се надяват да се грижи за тях и накрая да ги вземе в пригответения от Него дом, би трябвало да усещат сериозното задължение върху себе си да бъдат приятели на лишените от приятели и бащи на сираците; да помагат на вдовиците и да бъдат в практическа помощ на този свят, като помагат на хората. Мнозина не гледат на тези неща в правилна светлина. Ако живеят само за себе си, няма да имат по-голяма сила от необходимата да се грижат за себе си.

За младежите, които растат сред нас, не се полагат такива грижи каквито би трябвало. Някои от братята трябва да имат отговорности, но те не ги желаят и не са готови да ги разберат и изпълнят. Страхът да не си причинят неудобства е достатъчно извинение за мнозина. Божият ден ще разкрие неизпълнените задължения - души загубени, тъй като егоистите не са желали да направят усилия и да проявят интерес към тях.

Показано ми бе, че ако изповядващите се за християни проявяват повече съчувствие и любезно отношение към хората, ще им бъде отплатено четирикратно. Бог отбелязва всичко. Той знае каква е целта на живота ни и дали живеем, за да помагаме на бедното, паднало човечество, или очите ни са затворени за всичко друго освен за собствения ни интерес и за всеки друг освен за собствените ни нещастни души. Умолявам ви, в името на Христос, в името на душите ви и в името на младежа, не гледайте толкова лекомислено на този въпрос, както мнозина правят. Това е нещо сериозно и засяга интереса ви към Христовото царство, тъй като тук става въпрос за спасението на една скъпоценна душа. Защо не смятате за свой дълг наложеното от Бога на вас, способните, да отделяте нещо в полза на бездомните, дори те да са невежи

и недисциплинирани? Нима ще се стараете да се трудите само в тази област, в която ще получите най-голямо егоистично удоволствие и печалба? Не е добре за вас да пренебрегвате Божията благосклонност, която небето ви предлага, ако се грижите за нуждаещите се от вашата помощ и по този начин не допускате Бог да хлопа напразно на вратата ви. Той е там, приел образа на бедния, бездомния сирак и нещастната вдовица, която има нужда от любов, съчувствие, състрадание и насърчение. Ако не правите това за един от тях, не бихте го сторили и за Христос на земята.

Припомнете си предишната си окаяност, духовната си слепота и тъмнината, която ви бе обхванала, преди Христос, нежният и любящ Спасител, да ви се притече на помощ и да приеме такива, каквито сте. Ако допуснете тези моменти да отминат, без да дадете осезаемо доказателство за вашата благодарност за тази чудна и удивителна любов на състрадателния Спасител към вас, които бяхте странници в Израил, има причина да се страхувате, че ви сполетят още по-голяма тъмнина и нещастие. Сега е времето да сеете. Ще пожънете, това, което посявате. Възползвайте се, докато можете, от всяка възможност да вършите добро. Използваните възможности са като прехождещ дъжд, който ще ви напои и съживи. Хванете се за всяка възможност, която имате на разположение, да правите добро. Ленивите ръце ще получат беден урожай. За какво живеят зрелите хора, ако не за да се грижат за младите и да помагат на безпомощните? Бог ги е поверил на нас, които сме възрастни и имаме опит. Той ще ни иска отчет, ако пренебрегваме тези задължения. Дори трудът ни да не се цени, дори да се провалим многократно и да успеем само веднъж - този единичен случай ще бъде по-важен от всички предишни обезсърчения!

Малцина осъзнават значението на думата християнин. Това означава да сме Христоподобни, да правим добро на хората, да сме лишени от всякакъв егоизъм и животът ни да е изпълнен с дела на несебелюбива благотворителност. Нашият изкупител хвърля души в ръцете на църквата, за да се грижим за тях всеотдайно, да ги обучаваме за небето и така да бъдем Негови съработници. Но твърде често църквата ги отхвърля и те се озовават върху бойното поле на дявола. Някой църковен член може да каже: "това е мое задължение" и да представи някакво незначително извинение. Друг може да заяви: "Това не е и мое задължение". Накрая това е ничие задължение и душата остава без грижи и загива. Задължение на всеки християнин е да се впусне в това себеотрицателно и себепожертвувателно начинание. Не може ли Бог да напълни хамбарите и да умножи стадата им, така че вместо загуба, да има печалба? "Един разпръсва щедро, но пак има повече

изобилие, а друг се скъпи без мяра, но пак стига до немотия."

Делата на всички ще бъдат изпитани и доведени на съд. Всеки ще получи според каквото е вършил. "Почитай Господа с имота си и първия плод на урожая си, за да бъдат хамбарите ти изобилно напълнени." Не това ли е постът, който Аз съм избрал - да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот? Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да въвеждаш в дома си сиромаш без покрив? Когато видиш голия да го обличаш и да не се криеш от своите еднокръвни?" Прочетете следващия стих и забележете каква богата награда е обещана на тези, които правят това. "Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и ЗДРАВЕТО ТИ скоро ще процъфне." Ето едно благодатно обещание за всички, които се интересуват от хората, имащи нужда от помощ. Как може Бог да дойде и да благослови онези, които не се грижат за никой друг освен за себе си и не използват повереното им от Господа, за да прославят името Му на земята?

Сестра Хана Мор е мъртва. Тя умря като мъченик заради егоизма на хората, които изповядваха, че се стремят към прославяне, чест, безсмъртие и вечен живот. Отпратена от вярващи през миналата студена зима, тази себепожертвувателна мисионерка умря, защото нито едно сърце не се отвори и не я прие. Не обвинявам никого, не съм съдия. Но когато Съдията на цялата земя започне да изследва, някой ще бъде намерен за виновен. Всички ние сме се свили и затворили в собствения си егоизъм. Дано Бог да премахне това проклятие и ни даде сърца, изпълнени с милост, нежност и състрадание. Това е молитвата ми, произнесена от една подтисната и измъчена душа. Сигурна съм, че всички ние трябва да направим нещо, защото иначе ще бъдем намерени за недостатъчни в Господния ден.

Що се отнася до Е., умолявам ви, не забравяйте, че той е дете и опитът му е детински. Не сравнявайте бедното, слабо, нещастно момче със себе си и не очаквайте много. Убедена съм напълно, че е по силите ви да постъпите по правилния начин с този сирак. Можете да му дадете стимули, за да не чувства, че работата му е жалка и не може да бъде облекчена дори с лъч на насърчение. Вие, мои братко и сестро, можете да се радвате на взаимно доверие, можете да си съчувствате, да проявявате интерес, да се развличате взаимно и да разказвате за изпитанията и трудностите. Момчето е умно, но няма на кого да се довери, нито има кой да му каже добра дума в неговото обезсърчение и тежки изпитания, за които знам, че е понесъл така добре, както хората в много по-напреднала възраст.

Ако всеки се затвори в себе си, това ще бъде егоистична любов, която никога няма да е благословена от

Небето. Има голяма надежда, че ще обичате сирака заради Христос и ще сметнете имотите си за непотребни, ако не бъдат използвани за вършене на добро. Правете добро. Обогатявайте се с добри дела, готови да давате, да общувате, да създавате добра основа за бъдещето, за да се хванете за вечния живот. Само себепожертвувателните ще получат наградата на вечния живот. Умиращи баща и майка оставиха своята скъпоценност на грижите на църквата, за да бъде наставляван в Божието учение и подготвен за небето. Когато тези родители потърсят близките си и видят, че един липсва поради немарливост, какво ще отговори църквата? Тя е отговорна в голяма степен за спасението на тези сираци.

Вероятно не сте успели да спечелите доверието и привързаността на момчето, тъй като не сте му дали реални доказателства за любовта си чрез някакви награди. Ако не можете да дадете пари, бихте могли поне по някакъв начин да го насърчите, като му дадете да разбере, че не сте безразлични към него. Грешка е да се потушават любовта и привързаността. Доколко сте се научили да проявявате чувствата си? Вие сте прекалено затворени в себе си и не чувствате необходимостта да потънете в атмосфера на нежност и внимание, която идва от истинското душевно благородство. Брат и сестра Ф. оставиха децата си на грижите на църквата. Те имаха множество богати роднини, които искаха децата, но бяха невярващи и ако им бе позволено да се грижат за тях или да станат техни настойници, щяха да отклонят сърцата на децата от истината към заблудата и да поставят в опасност спасението им. Тъй като на тези роднини не бе позволено да вземат децата, те останаха недоволни и не направиха нищо за тях. Трябва да помним доверието на родителите в църквата и никога да не забравяме за него поради егоизъм.

Проявяваме голям интерес към тези деца. Едно от тях разви прекрасен християнски характер и се ожени за служител на евангелието. Сега, отплащайки се за грижите към нея, тя е истински помощник в църквата. По-малко опитните я търсят за съвет и търсенето им не е напразно. Тя притежава истинско християнско смирение и подобаващо достойнство, което не може да не вдъхва респект и увереност във всички, които я познават. Тези деца са ми толкова близки, сякаш са мои собствени. Няма да ги изпусна от поглед, нито ще престана да се грижа за тях. Обичам ги искрено, нежно и с дълбоки чувства.

51. Морална поквара

Показано ми бе, че живеем сред опасностите на последните дни. Тъй като беззаконието се умножава, любовта на мнозина охлажда. Думата "мнозина" се отнася

за изповядващите се за Христови последователи. Те са повлияни от преобладаващото беззаконие и отстъпват от Бога. Не бива обаче да получават такива влияния. Причината за отпадането е, че не се държат настрана от беззаконието. Обстоятелството, че любовта им Бога охладнява поради умножаващото се беззаконие показва, че те са, в известен смисъл, участници в това беззаконие. В противен случай то не би повлияло на любовта им към Бога и на усърдието и желанието им да работят за делото Му.

Представена ми бе ужасна картина на състоянието на света. Неморалността цари навсякъде. Разпуснатостта е големият грях на този век. Никога преди порокът не е повдигал уродливата си глава както сега. Хората са като вцепенени и обичащите добродетелта и истинската доброта са почти обезсърчени от смелостта, силата и разпространението на порочността. Беззаконието, което преобладава, не е ограничено единствено сред невярващите и подигравачите. О, да беше така, но не е. Много мъже и жени, които изповядват Христовата религия, са съгрешили. Дори някои, които изповядват, че очакват идването Му, не са по-подготвени за това събитие от Сатана. Те не се очистват от всяка нечистота. От толкова дълго са служили на страстта си, че е естествено мислите им да бъдат нечисти и въображението покварено. Така невъзможно е умовете им да започнат да размишляват за чистото и святото, както е невъзможно за Ниагара да се обърне и водите да потекат нагоре.

Младежи и деца от двата пола участват в моралната мръсотия и практикуват този отвратителен, унищожаваш душата и тялото порок. Мнозина изповядващи се за християни са така вцепенени от същия навик, че моралните им сетива не могат да се събудят и да разберат, че това е грях и че ако продължат с него, сигурните резултати ще бъдат унищожаване на тялото и ума. Човекът, най-благородното същество на земята, създадено по Божи образ, се превръща в животно! Става отвратителен и покварен. Всеки християнин ще трябва да се научи да обуздава страстите си и да се контролира от принципи. Ако не постигне това, става недостоеен за името християнин.

Някои от тези, които имат големи претенции за духовност, не разбират греха на злоупотребата със себе си и неговите неизбежни резултати. Дългогодишният навик е затъмнил разума им. Те не осъзнават голямата греховност на този принизяващ грях, който обезсилва тялото и унищожаваш силата на ума. Моралният принцип е крайно слаб, когато влиза в конфликт с установен навик. Сериозните вести от небето не могат да повлияят сърце, което не е укрепено в борбата срещу този срамен порок. Чувствителните тъкани на ума са загубили здравия си тонус в резултат на болезнената възбуда за задоволяване на неестествено желание за чувствена наслада. Мозъчните

нерви, които комуникират с цялото тяло, са единственото средство, чрез което Небето може да общува с човека и да повлияе на най-съкровениите му чувства. Всяко нещо, което пречи на потока на електрически токове в нервната система, намалява силата на жизнената мощ и последицата е замърствяване на чувствителността на ума. Като се имат предвид тези факти, колко важно е проповедници и хора, изповядващи благочестието, да стоят настрана чисти и неопетнени от покваряващ душата порок!

Душата ми се сломява, когато ми се показва слабостта на хората, смятащи се за Божи народ. Беззаконието преобладава и любовта на мнозинството охладнява. Има малцина християни, които гледат на въпроса в правилна светлина и се контролират, макар че публичното мнение и обичаят не ги осъждат. Колко малко на брой обуздават страстите си, тъй като се чувстват морално задължени да го сторят и защото се боят от Бога! Висшите способности на човека са в робство на апетита и скверните страсти.

Някои признават злината от греховното задоволяване, но се извиняват, като казват, че не могат да победят страстите си. Страшно е човек, който изповядва Христовото име, да направи подобно признание. "Всеки, който изповядва Господнето име, да отстъпи от неправдата." Откъде е тази слабост? Породена е от това, че животинските наклонности са засилени чрез упражнения, докато са постигнали надмощие над висшите сили. Хората нямат принципи. Те умират духовно, защото толкова дълго време са глезили естествените си апетити, че силата им да се самоконтролират изглежда е изчезнала. Низшите страсти на естеството им са поели юздите и това, което би трябвало да стане контролираща сила, се е превърнало в слуга на скверната страст. Душата се държи в най-отвратително робство. Чувствеността е задушила желанието за святост и е изсушила духовността.

Душата ми скърби за младежите, които формират характера си в този пропаднал век. Треперя и за родителите им, тъй като ми бе показано, че обикновено те не осъзнават задълженията си да обучават своите деца в пътя, по който трябва да вървят. Съобразяват се с обичая и модата и децата скоро се научават да се ръководят от тези неща и се покваряват, а в същото време самодоволните им родители остават вцепенени и заспали за опасността. Малцина от младите са свободни от скверни навици. Те биват освобождавани от физически упражнения поради страх да не би да се претоварят. Самите родители носят бремето, което децата им трябва да поемат. Претоварването е нещо лошо, но последицата от леността е много по-страшна. Безделието води до отдаване на скверни навици. Трудолюбието не изморява и не изтощава дори една пета част толкова колкото гибелния навик на злоупотреба със самия себе си. Ако простият, добре регулиран труд

изтошава децата ви, бъдете сигурни, родители, че съществува нещо извън този труд, което лишава от сили телата им и създава чувство на постоянна умора. Давайте на децата си физическа работа, която ще извика в действие нервите и мускулите. Умората от такъв труд ще намали склонността им да се отдават на порочни навици. Безделието е проклятие. То създава разгулни навици.

Представени ми бяха много случаи и когато погледнех вътрешния живот, душата ми се разколебаваше и се отвращаваше от гнилостта в сърцата на човешки същества, които изповядват благочестие и говорят за грабване на небето. Често съм се питала: На кого мога да се доверявам? Кой е свободен от беззаконие?

Веднъж съпругът ми и аз присъствахме на събрание, където изпитахме съчувствие към брат, който страдаше много от белодробна туберкулоза. Той бе блед и измършавял. Поиска Божия народ да се моли за него. Каза, че семейството му е болно и детето му е починало. Говореше много прочувствено за смъртта му. Каза, че от известно време е чакал да види брат и сестра Уайт Вярвал, че ако те се помолят за него, ще оздравее. След края на събранието братята привлякоха вниманието ни към този случай. Казаха, че църквата им помага, че съпругата му е болна, а детето му е починало. Братята се бяха срещнали в дома му и се бяха молили за страдащото семейство. Ние бяхме много изтощени. Бяхме поели тежестта на събранието и желяхме да се освободим от това задължение.

Бях решила да не се моля за някой освен ако Господният Дух не ме насочи. Показано ми бе, че има толкова много беззаконие дори сред съботопазителите, че не желяех да се моля за онези, за чийто живот не знаех нищо. Обясних основанията си и бях уверена от братята, че доколкото те знаят този брат е достоен. Размених няколко думи с човека, който искаше нашите молитви за изцеление, но не се почувствах свободна. Той заплака и каза, че е чакал да дойдем и е сигурен, че ако се помолим за него, здравето му ще се възстанови. Казахме му, че не познаваме живота му и бихме предпочели за него да се молят онези, които го познават. Той настояваше толкова искрено, че решихме да обмислим случая му и да го представим пред Господа още същата вечер. Ако всичко изглеждаше наред, щяхме да изпълним молбата му.

Същата вечер ние коленичихме за молитва и представихме случая пред Господа. Помолихме се да разберем Божията воля за него. Единственото, което желяехме, бе Бог да се прослави. Поставихме товара върху Господа и се оттеглихме за почивка. Случаят на този човек ми бе представен съвсем ясно на сън. Показано ми бе неговото поведение още от детските години и факта, че ако се молим, Господ няма да ни чуе, тъй като вижда беззаконие в сърцето му. На следващата сутрин човекът

дойде, за да се помолим за него. Отведохме го настрана и му казахме, че съжالياваме, но трябва да откажем на молбата му. Разказах му съня си и той призна, че това е вярно. Злоупотребявал бе със себе си още от момчешка възраст и бе продължил с този навик дори като женен, но заяви, че ще се опита да се освободи от него.

Този човек трябваше да победи вкоренен от дълго време навик. Той бе на средна възраст. Моралните му принципи бяха толкова слаби, че когато влизаха в конфликт с дългогодишния навик, биваха побеждавани. Низките страсти бяха победили висшето естество. Задах му въпроси относно здравната реформа. Каза, че не може да живее според нея. Жена му изхвърляла брашното грахам от прозореца, ако той го внасял вкъщи. Това семейство бе подпомагано от църквата. За тях са се молили. Детето им бе починало, съпругата бе болна, а съпругът не можеше да ни предаде случая си, за да го поднесем пред чистия и свят Бог, Който да извърши чудо и да го изцели. Моралните сетива на този човек бяха замъртвели.

Това не е единичен случай. Дори брачната връзка не бе достатъчна, за да запази този мъж от скверните навици на младостта му. Бих желала да съм сигурна, че случаи подобни на представени са рядкост, но знам, че се срещат често. Децата, родени от родители, които са контролирани от скверни страсти, не струват нищо. Какво може да се очаква от тях освен да потънат още по-надолу от родителите си? Какво може да се очаква от идващото поколение? Хиляди нямат никакви принципи. Те предават на потомството си собствените си жалки, скверни страсти. Какво наследство! Хиляди се влачат без принципи в живота, опетняват близките си и овековечават низките си страсти, като ги предават на своите деца. Поемат отговорността да им поставят отпечатъка от характера си.

Отново се връщам на християните. Ако всички, които твърдят, че спазват Божия закон и заявяват, че спазват Божиите заповеди, бяха освободени от беззаконието, душата ми би била спокойна. Но това не е така. Дори някои от тях са виновни в греха на прелюбодейството. Какво да кажа, за да пробудя притъпените им чувства? Стриктното спазване на моралните принципи е единствената сигурна защита за душата. Едва ли е имало друго време, когато хората са се нуждаели повече от най-простата диета. Не трябва да поднасяме месо на децата си. Влиянието му възбужда и засилва най-низките страсти и води до залиняване на моралните сили. Зърнените храни и плодовете, приготвени без животинска мазнина и във възможно по-естествено състояние, трябва да бъдат храната на трапезата за всички, които твърдят, че се приготвят за небесното преобразяване. Колкото по-малко възбуждаща е диетата, толкова по-лесно могат да се контролират страстите. Задоволяването на вкуса не трябва да се допуска, без да

се имат предвид физическото, умственото или моралното здраве.

Удовлетворяването на най-ниските страсти принуждава мнозина да си затварят очите за светлината. Те започват да се страхуват, че ще видят грехове, които не желаят да изоставят. Всички хора могат да ги видят, стига да искат. Ако предпочетат тъмнината пред светлината, греховете им ще станат още по-големи. Защо е необходимо човеците да четат и да се образуват по тези въпроси, които толкова явно влияят на физическите, умствените и моралните им сили? Бог ви е дал обиталище, за което да се грижите и да го пазите в най-добро състояние, за да Му служите и да Го прославяте. Телата ви не са ваша собственост. "Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божи." "Не знаете ли, че сте храм на Бога и че Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали, защото Божият храм е свят, който храм сте вие."

52. Морална поквара

Показано ми бе, че живеем сред опасностите на последните дни. Тъй като беззаконието се умножава, любовта на мнозина охладнява. Думата "мнозина" се отнася за изповядващите се за Христови последователи. Те са повлияни от преобладаващото беззаконие и отстъпват от Бога. Не бива обаче да получават такива влияния. Причината за отпадането е, че не се държат настрана от беззаконието. Обстоятелството, че любовта им Бога охладнява поради умножаващото се беззаконие показва, че те са, в известен смисъл, участници в това беззаконие. В противен случай то не би повлияло на любовта им към Бога и на усърдието и желанието им да работят за делото Му.

Представена ми бе ужасна картина на състоянието на света. Неморалността цари навсякъде. Разпуснатостта е големият грях на този век. Никога преди порокът не е повдигал уродливата си глава както сега. Хората са като вцепенени и обичащите добродетелта и истинската доброта са почти обезсърчени от смелостта, силата и разпространението на порочността. Беззаконието, което преобладава, не е ограничено единствено сред невярващите и подигравачите. О, да беше така, но не е. Много мъже и жени, които изповядват Христовата религия, са съгрешили. Дори някои, които изповядват, че очакват идването Му, не са по-подготвени за това събитие от Сатана. Те не се очистват от всяка нечистота. От толкова дълго са служили на страстта си, че е естествено мислите им да бъдат нечисти и въображението покварено. Така невъзможно е умовете им да започнат да размишляват за чистото и

святото, както е невъзможно за Ниагара да се обърне и водите да потекат нагоре.

Младежи и деца от двата пола участват в моралната мръсотия и практикуват този отвратителен, унищожаваш душата и тялото порок. Мнозина изповядващи се за християни са така вцепенени от същия навик, че моралните им сетива не могат да се събудят и да разберат, че това е грях и че ако продължат с него, сигурните резултати ще бъдат унищожаване на тялото и ума. Човекът, най-благородното същество на земята, създадено по Божи образ, се превръща в животно! Става отвратителен и покварен. Всеки християнин ще трябва да се научи да обуздава страстите си и да се контролира от принципи. Ако не постигне това, става недостоен за името християнин.

Някои от тези, които имат големи претенции за духовност, не разбират греха на злоупотребата със себе си и неговите неизбежни резултати. Дългогодишният навик е затъмнил разума им. Те не осъзнават голямата греховност на този принизяващ грях, който обезсилва тялото и унищожаваш силата на ума. Моралният принцип е крайно слаб, когато влиза в конфликт с установен навик. Сериозните вести от небето не могат да повлияят сърце, което не е укрепено в борбата срещу този срамен порок. Чувствителните тъкани на ума са загубили здравия си тонус в резултат на болезнената възбуда за задоволяване на неестествено желание за чувствена наслада. Мозъчните нерви, които комуникират с цялото тяло, са единственото средство, чрез което Небето може да общува с човека и да повлияе на най-съкровения му чувства. Всяко нещо, което пречи на потока на електрически токове в нервната система, намалява силата на жизнената мощ и последицата е замъртвяване на чувствителността на ума. Като се имат предвид тези факти, колко важно е проповедници и хора, изповядващи благочестието, да стоят настрана чисти и неопетнени от покваряващ душата порок!

Душата ми се сломява, когато ми се показва слабостта на хората, смятащи се за Божи народ. Беззаконието преобладава и любовта на мнозинството охладнява. Има малцина християни, които гледат на въпроса в правилна светлина и се контролират, макар че публичното мнение и обичаят не ги осъждат. Колко малко на брой обуздават страстите си, тъй като се чувстват морално задължени да го сторят и защото се боят от Бога! Висшите способности на човека са в робство на апетита и скверните страсти.

Някои признават злината от греховното задоволяване, но се извиняват, като казват, че не могат да победят страстите си. Страшно е човек, който изповядва Христовото име, да направи подобно признание. "Всеки, който изповядва Господнето име, да отстъпи от неправдата." Откъде е тази слабост? Породена е от това, че животинските наклонности са засилени чрез упражнения,

докато са постигнали надмощие над висшите сили. Хората нямат принципи. Те умират духовно, защото толкова дълго време са глезили естествените си апетити, че силата им да се самоконтролират изглежда е изчезнала. Низшите страсти на естеството им са поели юздите и това, което би трябвало да стане контролираща сила, се е превърнало в слуга на скверната страст. Душата се държи в най-отвратително робство. Чувствеността е задушила желанието за святост и е изсушила духовността.

Душата ми скърби за младежите, които формират характера си в този пропаднал век. Треперя и за родителите им, тъй като ми бе показано, че обикновено те не осъзнават задълженията си да обучават своите деца в пътя, по който трябва да вървят. Съобразяват се с обичая и модата и децата скоро се научават да се ръководят от тези неща и се покваряват, а в същото време самодоволните им родители остават вцепенени и заспали за опасността. Малцина от младите са свободни от скверни навици. Те биват освобождавани от физически упражнения поради страх да не би да се претоварят. Самите родители носят бремето, което децата им трябва да поемат. Претоварването е нещо лошо, но последицата от леността е много по-страшна. Безделието води до отдаване на скверни навици. Трудолюбието не изморява и не изтощава дори една пета част толкова колкото гибелния навик на злоупотреба със самия себе си. Ако простият, добре регулиран труд изтощава децата ви, бъдете сигурни, родители, че съществува нещо извън този труд, което лишава от сили телата им и създава чувство на постоянна умора. Давайте на децата си физическа работа, която ще извика в действие нервите и мускулите. Умората от такъв труд ще намали склонността им да се отдават на порочни навици. Безделието е проклятие. То създава разгулни навици.

Представени ми бяха много случаи и когато погледнех вътрешния живот, душата ми се разколебаваше и се отвращаваше от гнилостта в сърцата на човешки същества, които изповядват благочестие и говорят за грабване на небето. Често съм се питала: На кого мога да се доверявам? Кой е свободен от беззаконие?

Веднъж съпругът ми и аз присъствахме на събрание, където изпитахме съчувствие към брат, който страдеше много от белодробна туберкулоза. Той бе блед и измършавял. Поиска Божия народ да се моли за него. Каза, че семейството му е болно и детето му е починало. Говореше много прочувствено за смъртта му. Каза, че от известно време е чакал да види брат и сестра Уайт Вярвал, че ако те се помолят за него, ще оздравее. След края на събранието братята привлякоха вниманието ни към този случай. Казаха, че църквата им помага, че съпругата му е болна, а детето му е починало. Братята се бяха срещнали в дома му и се бяха молили за страдащото семейство. Ние

бяхме много изтощени. Бяхме поели тежестта на събранието и желяхме да се освободим от това задължение.

Бях решила да не се моля за някой освен ако Господният Дух не ме насочи. Показано ми бе, че има толкова много беззаконие дори сред съботопазителите, че не желяех да се моля за онези, за чийто живот не знаех нищо. Обясних основанията си и бях уверена от братята, че доколкото те знаят този брат е достоен. Размених няколко думи с човека, който искаше нашите молитви за изцеление, но не се почувствах свободна. Той заплака и каза, че е чакал да дойдем и е сигурен, че ако се помолим за него, здравето му ще се възстанови. Казахме му, че не познаваме живота му и бихме предпочели за него да се молят онези, които го познават. Той настояваше толкова искрено, че решихме да обмислим случая му и да го представим пред Господа още същата вечер. Ако всичко изглеждаше наред, щяхме да изпълним молбата му.

Същата вечер ние коленичихме за молитва и представихме случая пред Господа. Помолихме се да разберем Божията воля за него. Единственото, което желяехме, бе Бог да се прослави. Поставихме товара върху Господа и се оттеглихме за почивка. Случаят на този човек ми бе представен съвсем ясно на сън. Показано ми бе неговото поведение още от детските години и факта, че ако се молим, Господ няма да ни чуе, тъй като вижда беззаконие в сърцето му. На следващата сутрин човекът дойде, за да се помолим за него. Отведохме го настрана и му казахме, че съжеляваме, но трябва да откажем на молбата му. Разказах му съня си и той призна, че това е вярно. Злоупотребявал бе със себе си още от момчешка възраст и бе продължил с този навик дори като женен, но заяви, че ще се опита да се освободи от него.

Този човек трябваше да победи вкоренен от дълго време навик. Той бе на средна възраст. Моралните му принципи бяха толкова слаби, че когато влизаха в конфликт с дългогодишния навик, биваха побеждавани. Низките страсти бяха победили висшето естество. Задах му въпроси относно здравната реформа. Каза, че не може да живее според нея. Жена му изхвърляла брашното грахам от прозореца, ако той го внасял вкъщи. Това семейство бе подпомагано от църквата. За тях са се молили. Детето им бе починало, съпругата бе болна, а съпругът не можеше да ни предаде случая си, за да го поднесем пред чистия и свят Бог, Който да извърши чудо и да го изцели. Моралните сетива на този човек бяха замъртвели.

Това не е единичен случай. Дори брачната връзка не бе достатъчна, за да запази този мъж от скверните навици на младостта му. Бих желала да съм сигурна, че случаи подобни на представени са рядкост, но знам, че се срещат често. Децата, родени от родители, които са контролирани от скверни страсти, не струват нищо. Какво може да се

очаква от тях освен да потънат още по-надолу от родителите си? Какво може да се очаква от идващото поколение? Хиляди нямат никакви принципи. Те предават на потомството си собствените си жалки, скверни страсти. Какво наследство! Хиляди се влачат без принципи в живота, опетняват близките си и овековечават низките си страсти, като ги предават на своите деца. Поемат отговорността да им поставят отпечатъка от характера си.

Отново се връщам на християните. Ако всички, които твърдят, че спазват Божия закон и заявяват, че спазват Божиите заповеди, бяха освободени от беззаконието, душата ми би била спокойна. Но това не е така. Дори някои от тях са виновни в греха на прелюбодейството. Какво да кажа, за да пробудя притъпените им чувства? Стриктното спазване на моралните принципи е единствената сигурна защита за душата. Едва ли е имало друго време, когато хората са се нуждаели повече от най-простата диета. Не трябва да поднасяме месо на децата си. Влиянието му възбужда и засилва най-низките страсти и води до залиняване на моралните сили. Зърнените храни и плодовете, приготвени без животинска мазнина и във възможно по-естествено състояние, трябва да бъдат храната на трапезата за всички, които твърдят, че се приготвят за небесното преобразяване. Колкото по-малко възбуждаща е диетата, толкова по-лесно могат да се контролират страстите. Задоволяването на вкуса не трябва да се допуска, без да се имат предвид физическото, умственото или моралното здраве.

Удовлетворяването на най-низките страсти принуждава мнозина да си затварят очите за светлината. Те започват да се страхуват, че ще видят грехове, които не желаят да изоставят. Всички хора могат да ги видят, стига да искат. Ако предпочетат тъмнината пред светлината, греховете им ще станат още по-големи. Защо е необходимо човеците да четат и да се образуват по тези въпроси, които толкова явно влияят на физическите, умствените и моралните им сили? Бог ви е дал обиталище, за което да се грижите и да го пазите в най-добро състояние, за да Му служите и да Го прославяте. Телата ви не са ваша собственост. "Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когато имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божии." "Не знаете ли, че сте храм на Бога и че Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали, защото Божият храм е свят, който храм сте вие."

СВИДЕТЕЛСТВО 18(1870г)

53. Християнското въздържание*

"Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божии" (1Кор. 6:19, 20).

Ние не принадлежим на себе си. Купени сме на голяма цена - страданията и смъртта на Божия Син. Ако разберем това и напълно го осъзнаем, ще почувстваме голяма отговорност върху себе си да се пазим в най-добро здравословно състояние, за да сме в състояние да отдадем най-добрата служба на Бога. Но когато поемем по път, който разхищава нашата жизненост, намалява силата ни или замъглява интелекта, ние съгрешаваме против Бога. Вървейки по този път, ние не Го прославяме в телата и душите си, които са Негови, а извършване голяма злина пред очите Му.

Дал ли е Исус Себе Си за нас? Платена ли е висока цена за нашето изкупление? Нима не е вярно, че не принадлежим на себе си? Вярно ли е, че всички сили на нашето естество, тяло, душа, всичко, което притежаваме и което сме, принадлежи на Бога? Наистина е така. Когато го осъзнаем, какво задължение имаме към Бога да се запазим в такова състояние, че да Го прославяме на земята в телата и душите си, които са Негови.

Вярваме без никакво съмнение, че Христос идва скоро. За нас това не е басня, а реалност. Не се съмняваме, нито сме се съмнявали от години, че доктрините, които поддържаме днес, са настоящата истина и ние приближаваме съда. Подготвяме се да посрещнем Този, Който, придружаван от свита свети ангели, ще се яви в небесните облаци, за да даде на верните и праведните завършващия допир на безсмъртието. Когато дойде, няма да ни очиства от греховете, да премахва дефектите от характера ни или да ни изцели от недостатъците в нашия характер и нрав. Ако въобще го постигнем, това дело ще бъде завършено преди пришествието. Когато Господ дойде, светите ще бъдат пак свети. Онези, които са запазили телата си и душите си в святост, освещение и почит, тогава ще получат завършващия допир на безсмъртието. Но онези, които са несправедни, неосветени и нечисти, ще останат такива завинаги. Нищо няма да бъде направено за тях, за да се отстранят дефектите им и да им се даде свят характер. Тогава Златарят няма да започне процеса на пречистване и отстраняване на техните грехове и поквара. Всичко това трябва да бъде извършено в сегашните часове на благодатно време. Това трябва да направим СЕГА.

Ние живеем в свят, противопоставящ се на правдата, чистотата на характера и израстването в благодатта. Накъдето и да погледнем, виждаме поквара, мръсотия, уродливост и грях. Какво трябва да предприемем тук точно

преди получаване на безсмъртието? Трябва да запазваме телата си свети, душите чисти, за да устоим неопетнени сред покварата, изобилваща около нас в тези последни дни. Ако постигнем това, трябва да се заемем с работа веднага - от цяло сърце и с разбиране. Божият Дух трябва да има съвършен контрол върху нас, като влияе на всичките ни постъпки. Ако сме се хванали за Небето, за силата, която идва отгоре, ще почувстваме осветяващото влияние на Божия Дух върху сърцата си.

Когато сме се опитвали да представим здравната реформа пред нашите братя и сестри и да им говорим за важността от това да ядат, да пият и да вършат всичко за Божия прослава, мнозина са заявявали чрез постъпките си: "Не им е работа да се интересуват дали ям това или онова. Каквото и да правим, ние сами ще си носим последиците." Скъпи приятели, вие грешите много. Не сте единствените потърпевши от погрешния начин на живот. Обществото, в което живеете, понася в голяма степен последиците от вашите грешки, както и самите вие. Ако страдате от вашата невъздържаност в яденето и пиенето, ние, които сме около вас или сме свързани с вас, също страдаме от вашите болести. Налага се да страдаме заради погрешния ви начин на живот. Ако подобно поведение намалява силите на ума или тялото, ние го усещаме, когато общуваме с вас и биваме повлияни от него. Ако вместо да имате жизнерадостен дух, вие сте мрачни, това хвърля сянка върху духа на всички околни. Ако сме тъжни и подтиснати или в беда, вие бихте могли, ако сте в добро здравословно състояние, да имате бистър ум, за да ни покажете изход и да ни кажете дума на утешение. Но ако умът ви е така притъпен от погрешния начин на живот, че не можете да ни дадете добър съвет, нима ние не понасяме загуба? Нима вашето влияние не ни се отразява? Може да сме достатъчно уверени в собствените си преценки, но въпреки това искаме да имаме съветници, защото "в многото съветници има безопасност". Желаяме поведението ни да бъде последователно спрямо тези, които обичаме. Искаме да търсим съветите им и те да са способни да ни ги дадат с бистър ум. Но какъв интерес ще представляват за нас вашите преценки, ако силите на ума са изтощени до краен предел и жизнеността отнемана от мозъка се използва за смилане на неподходяща храна в стомасите ви или за справяне с огромно количество от дори здравословна храна? Какво ни интересуват съветите на такива хора? Те виждат нещата през купчина несмляна храна. Затова вашият начин на живот влияе и върху нас. Не е възможно да живеете погрешно, без да причините страдания на другите.

"Не знаете ли, че които тичат на игрището, всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите. И всеки, който се подвизава, се въздържа от всичко. Те вършат това, за да получат тленен венец, а

ние нетленен. И тъй, аз така тичам, не като към нещо неизвестно; така удрям, не като че бия въздуха, но уморявам тялото си и го поробвам, да не би като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен." Тези, които участват в състезанието, за да придобият лавров венец – смятан за особена чест – са били въздържатели във всички, за да могат техните мускули, умове и всяка част от тялото да бъдат в най-добро състояние за тичане. Ако не са били въздържани във всичко, не биха имали необходимата гъвкавост. Ако са били въздържани, те са могли да тичат в състезанието по-добре; били по-сигурни, че ще получат короната.

Но въпреки въздържанието си – всичките им усилия да подчинят телата си на внимателно хранене, за да бъдат в най-добро състояние – тичащите в земни надбягвания рискуват. Биха могли да направят всичко по силите си и пак да не получат символа на почит, защото друг може да е малко по-напред от тях и да грабне наградата. Само един получава наградата. В небесното надбягване обаче ние всички можем да тичаме и да получим наградата. Няма несигурност или риск. Трябва да приемем небесните добродетели и с очи вперени нагоре към короната на безсмъртието да не изпускате от поглед Образца. Той бе човек на скърби и навикнал на печал. Трябва винаги да гледаме към смирения себеотрицателен живот на нашия Божествен Господ. И тогава, когато се стремим да Му подражаваме и да не изпускате от поглед финалната линия, можем да тичаме в това състезание с увереност, като знаем, че ако направим всичко по силите си, наистина ще си осигурим наградата.

Хората се подлагали на въздържание и дисциплина, за да тичат с цел да получат тленен венец, който увяхвал за един ден и който е само символ на почит от смъртни същества. Ние обаче тичаме в състезание, в чийто край има нетленен венец и вечен живот. Да, далеч по-превъзходен венец и вечна тежина на слава ще ни бъдат дадени като награда, когато състезанието свърши. "... а ние – нетленен", казва апостолът. Ако участниците в това състезание за тленен венец тук на земята могат да се въздържат от всичко, не можем ли да постъпваме така и ние, които имаме пред очите си нетленният венец, вечна тежина на слава, и живот, съизмерим с Божия? След като имаме такъв голям стимул пред себе си, не можем ли "с търпение да тичаме на прилежащото пред нас поприще, като гледаме на Исуса, начинателя и усъвършителя на вярата ни"? Той ни е посочил пътя и сам го е извървял с нозете Си. Това е пътят, по който Той е вървял. Ние можем заедно с Него да понесем въздържание и страдание и да вървим по пътеката, белязана с кръвта Му.

"И тъй, аз така тичам, не като към нещо неизвестно; така удрям, не като че бия въздуха, но уморявам тялото си

и го поробвам." Ето какво трябва да извърши всеки мъж, жена и дете. Сатана постоянно се стреми да получи контрол на телата и духа ни, но Христос ви е изкупил и вие сте Негова собственост. Сега е ваше задължение да работите в единство с Христос, в единство със светите ангели, които ви помагат. Ваше задължение е да подчинявате телата си и да ги "поробвате". Ако не направите това, сигурно е, че ще загубите вечния живот и нетленния венец. Въпреки това някои заявяват: "Не им е работа да се интересуват дали ям това или онова." Посочих ви как животът ви влияе на другите. Разбрали сте, че до голяма степен е свързан с влиянието, което оказвате в семействата си. Свързан е и с оформянето на характера на децата ви.

Както вече казах, живеем в покварен век. Сега е време, когато Сатана сякаш е постигнал пълен контрол над не изцяло посветените на Бога умове. Затова върху родителите и настойниците, отглеждащи деца, лежи голяма отговорност. Раждайки деца, родителите са поели отговорност; какво е задължението им след това? Дали да ги оставят да растат от само себе си и каквито си пожелаят? Искам да ви кажа, че върху тези родители лежи тежко бреме. "И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава." Правите ли това, когато приготвяте храна за трапезата и викате семейството си да я сподели? Поставяте ли пред децата само тази храна, за която знаете, че ще направи възможно най-добрата кръв? Дали това е храната, която ще запази телата им във възможно най-малка степен на трескавост? Дали тази храна ще им даде възможно най-добрия живот и здраве? Дали това е храната, която внимателно проучвате, преди да поставите пред децата? Или, без да ви е грижа за тяхното добро, им давате нездравословна, стимулираща и дразнеща храна?

Искам да ви кажа, че децата са родени за зло. Изглежда Сатана има контрол над тях. Той завладява младите им умове и те се покваряват. Защо бащите и майките действат така, сякаш са обхванати от летаргия? Те не вярват, че Сатана сее лошото семе в семействата им. Толкова са заслепени, небрежни и безразсъдни относно тези неща, че повече от това не може да бъде. Защо не се събудят, не четат и изучават тези въпроси? Апостолът казва: "Прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост" и т.н. Ето едно задължение, което лежи върху всеки, изповядващ се за Христов последовател – да събира заедно с Христос.

Пред мене се отварят глава след глава. Аз мога да избира семейство след семейство и децата им в този дом и всяко едно е покварено като самия пъкъл. Някои от тях твърдят, че са Христови последователи, а вие като техни

родители сте така безразлични, сякаш сте получили удар и сте парализирани.

Посочих, че някои от вас са егоисти, но вие не разбрахте какво имам предвид. Проучвате кои храни са най-вкусни. Завладени сте от вкуса и удоволствието, а не от Божията слава и желание да напредвате в духовния живот и да усъвършенствате святост в страх от Бога. Допитвате се до собствения си апетит и докато сте правили това, Сатана ви е поставял под контрола си и както става обикновено, всеки път е осуetyавал усилията ви.

Някои от вас, бащи, сте водили децата си на лекар, за да разберете какво им има. Бих могла само за две минути да ви кажа каква е бедата. Децата ви са покварени. Сатана е постигнал контрол над тях. Заел е вашето място, докато вие, които сте за тях като Бог и е трябвало да ги пазите, сте били спокойни, бездейни и заспали. Бог ви е наредил да ги възпитавате в страх и боязливост към Господа. Въпреки това продължавате да спите. Дано Бог да се смили за вас и за децата ви, защото всички се нуждаете от Неговата милост.

Ако бяхте застанали на страната на здравната реформа, ако бяхте прибавили към вярата си добродетел, към добродетелта - познание, към познанието - въздържание, нещата можеха да бъдат много по-различни. Но вие само отчасти сте осъзнали нечестието и покварата, ширещи се в домовете ви. Вие сте отворили очите си съвсем малко и след това отново сте заспали. Мислите ли, че ангелите могат да влязат във вашите домове? Мислите ли, че децата ви са податливи на светите влияния, след като има такива неща сред вас? Мога да посоча семейство след семейство, които са изцяло под контрола на Сатана. Знам, че това е вярно и искам хората да се събудят, преди да е прекалено късно за вечността и кръвта на душите, дори кръвта на душите на собствените им деца да полепне върху дрехите им.

Умовете на някои от тези деца са така отслабени, че нямат дори половината или една трета от блестящия интелект, който биха могли да притежават, ако бяха добродетелни и чисти. Те са го изхвърлили в резултат на самозадоволяването. Точно тук в тази църква греховността надниква от всеки ъгъл. Когато понякога чуя за тези неща, иска ми се да се облека във вретиче. "О, да би била главата ми вода, очите ми извор на сълзи, та да плача денем и нощем." "Пощади, Господи, людете Си." Разтревожена съм. Изпитвам душевна агония, която надхвърля всичко, което мога да ви опиша. Вие сте заспали. Дали синайските светкавици и гърмове ще събудят тази църква? Ще събудят ли вас, бащите и майките, за да започнете делото на реформация в собствените си домове? Би трябвало да възпитавате децата си, би трябвало да ги поучавате как да избягват пороците и покварата на този

век. Вместо това мнозина гледат как да си намерят нещо вкусно за ядене. Сервирате на масите си масло, яйца и месо и децата ви ядат от тях. Хранят се точно с храните, които възбуждат животинските страсти, а после идвате на богослуженията и молите Бога да благослови и да спаси децата ви. Колко нависоко стигат вашите молитви? Първи предстои да извършите едно дело. Когато сте направили за децата си всичко, възложено ви от Бога, тогава можете с увереност да искате обещаната Му особена помощ.

Трябва да се учите на въздържание във всичко. Трябва да проучвате какво ядете и какво пиете. Въпреки това казвате: "Никой не бива да се интересува какво ям или какво пия, или какво слагам на масата си." Някой трябва да се интересува освен ако не вземете децата и не ги затворите или не отидете в пустинята, където няма да бъдете бреме на хората и вашите непослушни, зли деца няма да покваряват обществото, в което живеят.

Мнозина от възприелите здравната реформа са изоставили всичко вредно, но означава ли това, че могат да ядат колкото си пожелаят? Те сядат на масата и вместо да размислят колко би трябвало да ядат, се отдават на апетита си и стигат до крайности. През останалата част от деня стомахът остава да извърши всичко, което трябва или може, та с мъка да премахне стоварената му тежест. Всичката влязла в него храна, от която тялото не може да извлече полза, затруднява дейността на природата. Пречи на живата "машина". Организмът се задръства и не може да работи успешно. Жизненоважните органи са претоварени ненужно и силата на мозъка отива към стомаха, за да помогне на храносмилателните органи да извършат работата си за освобождаване от излишната храна.

Така силата на ума намалява от това, че се черпи толкова много от нея, за да се помогне на стомаха да се справи с тежкото натоварване. След като завърши задачата си, какви са чувствата, изпитвани в резултат на това ненужно изразходване на жизнена енергия? Чувство на празнота и слабост, сякаш се налага да ядете още. Може би това усещане идва точно преди хранене. Коя е причината? Естеството се е трудило толкова много и е така изтощено в резултат на това, че усещате празнота. Смятате, че стомахът ви казва: "Още храна", макар че поради умора той заявява съвсем ясно: "Дайте ми почивка."

Стомахът се нуждае от почивка, за да събере изразходваните си сили за друга задача. Но вместо да му дадете период на покой, вие мислите, че му трябва още храна. Изсипвате още храна в тялото и му отказвате необходимата почивка. Все едно човек работи на полето цял предобед, докато се измори. Идва си на обед и казва, че е изморен и изтощен, но вие му казвате да отиде да работи пак, за да си почине. Точно така се отнасяте към стомаха. Той е напълно изтощен. Но вместо да го оставите да

почине, вие му давате още храна, след което изисква сили от други части на тялото, за да му помогнат в храносмилането.

Много от вас чувстват понякога умствено вцепенение. Не ви се иска да се захванете с каквато и да е работа, която изисква умствени или физически усилия, докато не си починете от товара, положен върху тялото. После отново усещате празнота. Казвате си, че ви е нужна още храна и поставяте двойно количество в стомаха, който трябва да се заеме с нея. Дори да сте стриктни в качеството на храната, прославяте ли Бога в телата и в душите си, които са Негови, ако ядете много? Тези, които допускат да влезе толкова много храна в стомасите и по такъв начин натоварват телата си, не могат да оценят истината, когато слушат разискване по нея. Не могат да събудят притъпените способности на ума, да осъзнаят цената на изкуплението и великата жертва, дадена за падналия човек. За такива хора е невъзможно да оценят славната, скъпоценна и голяма награда, запазена за верните победители. Никога не трябва да оставяме животинската страна на нашето естество да ръководи морала и интелекта.

Как преяждането влияе на стомаха? Той се изтощава, храносмилателните органи отслабват и в резултат идват болестите с всичките съпътстващи ги злини. Ако човек е бил болен преди, трудностите му се увеличават и жизнената му сила намалява с всеки изминал ден. Тя бива ангажирана да се заеме с храната в стомаха. Какво ужасно състояние! Знаем нещо за диспепсията от собствен опит. Имали сме това заболяване в семейството и знаем, че наистина можем да се страхуваме от него. Когато храносмилането на човека се наруши съвсем, той започва да страда непрекъснато – психически и физически. Заобикалящите го страдат също, освен ако не са безчувствени като животни. И все пак казвате: "Не е ваша работа какво ям и как живея!" Нима не страдат онези, които живеят с болни от диспепсия? Само направете нещо, обезпокояващо ги по някакъв начин. Колко естествено е да бъдат раздразнителни! Чувстват се зле и им се струва, че децата им са лоши. Не могат да говорят спокойно с тях, нито да се държат спокойно в семействата си. Всички наоколо страдат от последствията на болестта. Всички търпят последиците от безсилието им. Създават атмосфера на потиснатост. В такъв случай вашите навици на хранене и пиене не засягат ли и други хора? Разбира се, да. Трябва да сте много внимателни да запазвате възможно най-добро здраве, за да отдавате на Бога свята служба и да изпълнявате задълженията си в обществото и в семейството.

Но по отношение на количеството храна могат да грешат дори здравните реформатори. Възможно е да ядат невъздържано дори здравословна по качество храна. Някои членове на този дом грешат дори по отношение на

качеството. Никога не са имали отношение към здравната реформа. Предпочитат да ядат и пият каквото и когато си поискат. Така увреждат телата си. Нещо повече, вредят на семействата си, като нареждат на трапезите си възбуждащи ястия, които засилват животинските наклонности на децата им и ги правят незаинтересувани от небесните неща. така че родителите засилват животинските и намаляват духовните сили в рожбите си. Какво тежко наказание ще трябва да понесат в края! После се чудят защо чадата им са морално неустойчиви!

Родителите не са възпитали децата си правилно. Често проявяват същите несъвършенства, които се виждат в децата. Хранят се неправилно, това насочва нервната енергия към стомаха и те нямат жизненост, която да отива в други посоки. Не могат да контролират децата си поради собствената си раздразнителност, нито са в състояние да ги учат на добрия път. Понякога се отнасят към тях грубо и ги удрят в яда си. Казвала съм, че ако напляскаш дете, това означава да напляскаш два зли духа наведнъж и по този начин накараш единия да излезе навън. Ако детето греши, пляскането само влошава нещата. То не ще се укроти. Когато тялото не е в добро състояние, кръвообращението е нарушено и нервната сила прави всичко възможно, за да се справи с лошата по качество храна или с прекалено голямото количество дори добра храна, родителите нямат власт над себе си. Те не могат да правят връзката между причина и следствие. Ето я причината: чрез всяка постъпка в семействата си те създават повече неприятности отколкото могат да поправят. Когато изглежда не разбират и не правят връзката между причина и следствие, започват да действат като слепци. Като че ли действат сякаш ще прославят Бога по някакъв особен начин, ако постъпват като подивели, и когато нещо нередно се случи в семействата им, да го потушат с грубост и насилие.

Какви са децата ни? Те са само наши по-млади братя и сестри в семейството, което Бог признава за Свое. Ние общуваме с членовете на Господното семейство. И след като грижата за тях ни е поверена, колко внимателни трябва да бъдем, за да ги отгледаме за Господа, така че когато Той дойде, да кажем: "Ето ни, Господи, нас и децата, които си ни дал." Ще можем ли тогава да кажем: "Опитахме се да си свършим работата, опитахме се да я свършим добре"?

Виждам майки на големи семейства, които не разбираха работата, която им предстоеше да извършат – работата в собствените им семейства. Те искаха да бъдат мисионери и да направят нещо велико. Стремяха се към някакъв висок пост, но пренебрегваха тази работа в дома, която Господ е оставил за тях. Колко важно е умът да е бистър! Колко важно е тялото да е колкото се може по-свободно от болести, за да можем да вършим възложената ни

от Небето работа и да при това да я вършим по такъв начин, че Господарят да каже: "Хубаво, добри и верни слуго! В малкото си бил верен, над многото ще те поставя. Влез в радостта на господаря си." Сестри мои, не презирайте малкото на брой неща, които Господ ви е оставил да правите. Всеки ден постъпвайте така, че в деня на последния отчет да не се срамувате да прочетете доклада, направен от записващия ангел.

А какво да кажем за недостатъчното хранене? Говорила съм за това, колко е важно количеството и качеството на храната да бъдат в хармония със законите на здравето. Не препоръчваме обаче недостатъчно хранене. Беше ми показано, че мнозина възприемат погрешни възгледи за здравната реформа и преминават на съвсем бедна диета. Ядат евтина, лоша по качество храна, приготвена, без да се вземат предвид изискванията на тялото. Важното е храната да бъде приготвена грижливо, така че естественият апетит да ѝ се наслаждава. Тъй като от гледна точка на принципите не ядем месо, масло, пирог с кълцано месо, подправки, мас и всичко, което дразни стомаха и вреди на здравето, не бива да оставаме с впечатлението, че е маловажно какво ядем.

Има някои, които отиват в крайност. Те ядат храна само с определено количество и качество и се придържат само до две или три ястия. Позволяват пред тях и пред другите членове на семействата им да се поставят само няколко блюда. Като ядат храна - прекалено малко и не най-качествена, не допускат в стомаха да влиза онова, което е необходимо за доброто поддържане на тялото. Бедната храна не може да се превърне в качествена кръв. Оскъдната диета прави кръвта с лош състав. Ще спомена случая на сестра А. Този случай ми бе представен, за да ми се покаже една крайност. Пред мене бяха представени две класи хора: първо, онези, които не живеят според дадената им от Бога светлина. Те започнали реформата, защото някой друг го е направил. Мнозина от вас изповядват истината и са я приели, защото някой друг го е направил, без самите вие да можете да дадете обяснение. Ето защо сте слаби като сламки. Вместо да претеглите мотивите си в светлината на вечността, вместо да имате практическо познание за принципите, лежащи в основата на вашите постъпки, вместо да копаете до дъното и сами да построите върху здрава основа, вие ходите след искрите, запалени от някой друг. Ще се провалите в това, както сте се провалили в здравната реформа. Ако бяхте действали подтиквани от принципи, нямаше да стане така.

Някои не могат да разберат, че е необходимо да се яде и пие за Божия слава. Угаждането на апетита влияе върху житейските им взаимоотношения, което проличава в семействата, в църквите, в молитвените събрания и в поведението на децата им. Това е и проклятието на техния

живот. Не можете да ги накарате да разберат истините за последните дни. Бог се е погрижил премного за живота и щастието на всички Свои създания. Ако Неговите закони никога не бяха нарушавани и всички хора действаха в хармония с Божията воля, щеше да има здраве, мир и радост, а не мизерия и непресекващи злини.

Други хора, които са се хванали за здравната реформа, са прекалено стриктни. Те заемат дадена позиция, стоят упорито на нея и довеждат почти всичко до крайност. Сестра А. бе една от тях. Тя не бе любезна, любяща и съчувствителна като нашия Божествен Господ. Справедливостта бе единственото, което можеше да разбере. Тя доведе нещата по-далеч от доктор Трол. Пациентите ѝ трябваше дори да я напуснат, защото не получаваха достатъчно храна. Нейната бедна диета създаваше лоша кръв.

Месото влошава качеството на кръвта. Гответе месо с подправки, яхте тежки кейкове и пирог и кръвта ви ще бъде с лошо качество. За да се освободи от този вид храна, организмът се натовазва прекалено много. Пирогите с кълцано месо и туршиите, които никога не бива да влизат в човешки стомах, придават ужасно качество на кръвта. Стотвената неправилно и в недостатъчно количество лоша храна не може да създаде качествена кръв. Месото и тежката храна, както и оскъдната диета, водят до едни и същи резултати.

Сега нещо по въпроса за млякото и захарта. Познавам хора, които, изплашени от здравната реформа, не желаят да имат нищо общо с нея, защото тя се противопоставя на прекомерната употреба на мляко и захар. Промените трябва да се извършват с голямо внимание; нужно е да действаме внимателно и разумно. Искаме да тръгнем по пътя, който би бил разумен за интелигентните хора в страната. Голямото количество мляко със захар е вредно. То замърсява организма. Животните, от които е получено млякото, не винаги са здрави. Възможно е да са болни. Една крава може сутринта да изглежда здрава, а вечерта да умре. Животинското творение е болно. Месото е заразено. Ако можехме да знаем, че животните са със съвършено здраве, бих препоръчала на хората да ядат по-скоро месо, отколкото голямо количество мляко със захар. Месото не наврежда толкова, колкото млякото със захар. Захарта задръства организма, пречи на работата на живота "машина".

Искам да разкажа един случай от областта Монткам, щата Мичиган. Човекът, за когото става въпрос, бе изключително добър. Беше висок шест стъпки и изглеждаше много добре. Извикаха ме да го посетя, защото се бе разболял. Преди това бях разговаряла с него за начина му на живот. Не ми харесва погледът ти - казах аз. Хранеше се с голямо количество захар. Попитах го защо. Отговори,

че е оставил месото и не знае с какво друго би го заместил, ако не със захар. Не бе доволен от храната си просто защото съпругата му не знаеше как да готви. Някои от вас изпращат все още недоразвитите си дъщери в училища да изучават науките, преди още да знаят как да готвят, въпреки че готвенето трябва да е въпрос от първостепенно значение. И ето една жена, която не знае да готви; не е била учена как да приготвя здравословна храна. Тази съпруга и майка е била лишена от такъв важен дял от възпитанието и резултатът бе лошо сготвена храна, недостатъчна за поддържане на тялото, а така също и използване на голямо количество захар, нанасяща поражение на организма. Животът на този човек бе ненужно пожертван заради лошото готвене. Когато отидох да го видя, се опит, доколкото мога, да му покажа как сам да се справя и състоянието му започна бавно да се подобрява. Той обаче използваше силите си неразумно, хранеше се малко, и то с недоброкачествена храна и накрая пак се разболя. Този път не можеше да му се помогне. Тялото му бе жива развалина. Умря от лошото готвене. Беше се опитал да замени добрата храна със захар, но това му навреди още повече.

Често сядам на масата с братя и сестри и виждам, че използват голямо количество мляко със захар. Тази комбинация задръства организма, дразни храносмилателните органи и влияе на мозъка. Всяко нещо, което пречи на активното действие на живата "машина", уврежда директно и мозъка. Според дадената ми светлина захарта в големи количества е по-вредна от месото. Промените трябва да се правят предпазливо и така, че да не събуждат у хората, които трябва да учим и да им помагаме, враждебни чувства и предразсъдъци.

Нашите сестри често не знаят как да готвят. искам да им кажа: Бих отишла при най-добрата готвачка в страната и ако е необходимо, бих останала седмици наред, докато стана майстор в това изкуство, интелигентна и сръчна готвачка. Щях да направя това, ако бях на 40 години. Ваше задължение е да знаете да готвите, а също ваше задължение е и да учите дъщерите си да готвят. Когато ги въвеждате в готварското изкуство, издигате около тях стена, която ще ги предпази от глупостта и порока, на които биха били изкушавани да де поддадат при други обстоятелства. Аз ценя шивачката си, ценя и писаря, но готвачката, която добре знае как да приготвя храната за поддържане на живота и за задоволяване на нуждите на мозъка, костите и мускулите, изпълнява най-важната задача сред помощниците в моето семейство.

Майки, нищо друго не води такива злини, както когато отнемането задълженията от вашите дъщери, не им възлагате нищо и ги оставяте сами да си избират заниманията - може би малко бродерия или нещо приятно, което да им запълни времето. Нека упражнят крайниците и мускулите си. Ако се

изморят, какво от това? Вие не сте ли изморени от вашата работа? Нима умората ще навреди на децата ви, освен ако не се претоварят, повече отколкото наврежда на вас? Не, в никакъв случай. Те могат да се възстановят от умората след добра нощна почивка и да се подготвят да се заемат с труд през следващия ден. Грях е да ги оставяме да растат в безделие. Грехът и падението на Содом бе изобилието от хляб и безделието.

Искаме да работим от правилни позиции. Искаме да действваме като хора, които ще се явяват на съд. Когато приемем здравната реформа, това трябва да стане от чувство на дълг, а не защото някой друг я е приел. Откакто приех здравната реформа, ни най-малко не съм променила начина си на действие. Не съм мръднала нито стъпка назад, откакто небесната светлина по този въпрос освети пътя ми. Веднага скъсах с всичко - месо, масло, хранене три пъти дневно - всичко това стана по време, когато бях заета с изтощителна умствена работа, изразяваща се в писане от ранно утро до вечерта. Започнах да се храня по два пъти на ден, без да променям начина си на работа.

Много страдах от болести и пет пъти лежах парализирана. Месеци наред лявата ми ръка бе неподвижна поради нетърпимата болка в сърцето. Когато започнах да правя промените в начина на хранене, не допусках да се поддам на апетита и не се оставих той да ме ръководи. Нима апетитът трябваше да ми попречи да получа по-големи сили, с които да мога да прославя Бога? Нима трябваше да ми бъде спънка дори за момент? Никога!

Изпитвах силен глад и бях пристрастена към месото. Но при слабост поставях ръцете си на стомаха и казвах: Не, няма да хапна нито късче. Ще ям проста храна или въобще няма да ям. Хлябът ми беше безвкусен. Рядко можех да изям парче, по голямо от доларова монета. Някои неща в реформата възприемах много добре. Обаче бях особено настроена против хляба. Когато направих промените, трябваше да водя специална борба. Не можех да ям първите две или три пъти. Казах си: Стомахът ми ще трябва да почака, докато свикне да яде хляб. След кратко време можех да го ям, а също да ям хляб грахам, докато преди не можех, но сега ми е вкусно и не съм загубила апетита си.

Докато пишех "Духовни дарби", т.3 и т.4, се изтощавах силно от усиления труд. Тогава виждах, че трябва да променя начина си на живот и след неколкодневна почивка отново се чувствах добре. Изоставих всички тези неща от принципна гледна точка. Братя мои, оттогава не сте ме чули да пропагандирам крайни възгледи върху здравната реформа, които след да се налага да променям. Не пропагандирам нищо друго освен поддържаното и днес. Препоръчвам ви здравословна, питателна диета. Не смятам, че е голямо лишение да се откажа от нещата, които оставят

лош дъх и лош вкус в устата. Нима е въпрос на себеотрицание да направите това и да бъдете в състояние, в което всичко е сладко като мед, нямате лош дъх в устата и чувство на празнота в стомаха? Използвала съм ги много време. Често ми е прилошавало с дете в ръцете. Сега всичко това изчезна. Ще го нарека ли лишение, след като сега мога да стоя пред вас такава, каквато съм? Едва ли има една от всеки сто жени, която да може да издържи като мене на такъв труд. Аз се ръководя от принципи, а не от импулси. Действах, защото вярвах, че Небето одобрява поведението, насочено към постигане на възможно най-добро здравословно състояние, за да мога да прославя Бога в тяло и дух, които са Негови.

Можем да имаме разнообразие от добра, питателна храна, приготвена здравословно, така че да е вкусна за всички. И ако вие, сестри мои, не знаете да готвите, съветвам ви да се научите. От жизнено важно значение е да знаете да готвите. От лошо готвене има загубени повече души отколкото можете да се представите. То поражда болнаво, болести и лош нрав, състоянието на тялото се влошава и небесните неща не могат да бъдат разбрани. В един самун хубав хляб има повече религия отколкото мнозина предполагат. Искаме да се научите какво означава добра религия и да я прилагате в семействата си. Когато понякога съм била далеч от дома, аз съм разбирала, че хлябът на масата и храната ще ми навредят, но съм била длъжна да ям по малко, за да поддържам живота си. Грях е пред Небето да се яде такава храна. Страдала съм от липса на добра храна. Ако някой е с диспептичен стомах, можете да поставяте на масите си плодове от различен вид, но не прекалено много на едно ядене. По този начин можете да имате разнообразие, ще е вкусно и след като сте се нахранили, ще се чувствате добре.

С удивление научавам, че на това място, след дадената ви голяма светлина, мнозина похапват между две яденета! Не бива да допускате дори едно залъче да мине през устата ви между две редовни яденета. Яжте каквото трябва, но го яжте на едно хранене и после изчакайте до следващото. Ям достатъчно, за да задоволя нуждите на тялото, но когато стана от масата, апетитът ми е толкова добър, колкото при сядане. Когато настъпи време за следващото хранене, аз съм готова да взема дяла си, но не и повече. Ако от време на време изяждам двойно количество, понеже е вкусно, как бих могла да коленича и да помоля Бога да ми помогне в писането, след като нямам бистър ум в резултат на лакомията? Бих ли могла да помоля Бога да поеме този неразумен товар от стомаха ми? Това би Го обезславило. Все една да искам да ме приеме със страстите ми. Сега ям точно толкова, колкото смятам за добре, и тогава Го моля да ми даде сила да извърша

възложената ми от Него работа. Знам, че Небето чува и отговаря на молитвата ми, когато отправям такава молба.

Мнозина, приели здравната реформа, се оплакват, че не им понася. Обаче, след като седна пред трапезите им, стигам до заключението, че грешката не е в здравната реформа, а в лошо приготвената храна. Апелирам към мъжете и жените, на които Бог е дал разум: Научете се да готвите. Не греша, като споменавам и мъжете, защото и те подобно на жените имат нужда да се научат как да приготвят проста, здравословна храна. Работата им често ги отвежда на места, където не могат да се сдобият с такава храна. Могат да останат дни и дори седмици в семейства, съвсем невежи в това отношение. Тогава, ако имат познания, ще могат да ги използват за свое добро.

Някои от вас смятат, че някой трябва да ви казва колко да ядете. Не бива да е така. Ние трябва да действваме от гледна точка на морала и религията. Необходимо е да сме въздържани във всичко, защото ни чака нетленен венец, вечно наследство. Бих искала да мога кажа на моите братя и сестри: Ще имам моралната сила да отстоявам позицията си и да се контролирам. Не искам да оставям това на някой друг. Вие ядете прекалено много, след това съжалявате и така непрекъснато мислите за онова, което ядете и пиете. Просто яжте онова, което е за добро и ставайте веднага, като се чувствате чисти пред Небето, без да изпитвате съжаление и угризения. Ние не вярваме, че изкушенията пред децата или възрастните ще се махнат. Всички водим война и трябва да сме в такова състояние, че да устояваме на изкушенията на Сатана. Бихме искали да сме сигурни, че притежаваме сила в себе си да постигнем това.

Макар че ви предупреждаваме да не преяждате дори с най-добрата по качество храна, ние също така отправяме предупреждение към екстремистите да не издигат фалшив стандарт и после да се опитват да доведат всички до него. Има някои, които започват като здравни реформатори, но не са годни да се захванат с никаква друга работа, нямат достатъчно разум да се грижат за собствените си семейства или да вършат подходяща работа в църквата. И защо го правят? Защо се опитват да станат лечители по здравната реформа, сякаш могат да успеят в това. Поемат отговорности и вземат в ръцете си живота на мъже и жени, макар че не знаят нищо от този занаят.

Гласът ми ще се издига срещу новаторите, опитващи се да лекуват болести според, както се предполага, принципите на здравната реформа. Дано Бог да не допусне да си правят експерименти с нас! Прекалено сме малко. Ще бъде прекалено безславно да умрем по този начин. Бог да ни избави от тази опасност! Не се нуждаем от такива учители или лечители. Нека лекуват тези, които имат познания върху човешкото тяло. Небесният Лекар бе

изпълнен със състрадание. Тези, които се занимават с болни, имат нужда от дух. Някои от хората, опитващи се да станат лечители, са религиозни лицемери, егоисти и инатливи. Не можем да ги научим на нищо. Може би никога не са постигнали нищо. Може би не са имали никакъв успех в живота. Не знаят нищо, което си заслужава да се знае, и въпреки това започват да практикуват здравната реформа. Не можем да допуснем такива хора да убиват хора. Не, не можем да го допуснем!

Искаме винаги да постъпваме правилно. Искаме да доведем хората ни до правилна позиция по здравната реформа. "И тъй възлюбени - казва апостолът, - нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенстваме в святост със страх от Бога." Трябва да постъпваме правилно, за да устоим в последните дни. имаме нужда от бистър ум и здрав разум в здраво тяло. Трябва да започнем да работим упорито за децата си и за всеки член от семейството. Ще се заемем ли с делото от правилна позиция? Исус идва. Ако продължаваме да си затваряме очите за възвишените истини от тези последни дни, как ще се осветим чрез истината? Как ще се подготвим за безсмъртието? Дано Господ ни помогне да започнем да работим по този въпрос, както никога преди.

Имахме планове да проведем поредица събрания на това място и да започнем за работим за хората, но не се осмеляваме да ви помогнем. искаме да започнете това дело на реформация в собствените си домове. Искаме онези, които са стояли настрана, да дойдат. Трябва да започнете делото. И когато видим, че сте започнали да работите за себе си, ще дойдем и ще ви повдигнем. Надяваме се да поправите децата си, за да се обърнат към Христос и духът на реформация да се разпространи сред вас. Но ако сте мъртви и готови за изскубване от корен, ние не се осмеляваме да започнем работа. Бихме предпочели да отидем сред невярващи, където има сърца, готови да приемат истината. Ние носим товара на истината. Има достатъчно хора за слушане на истината и ние копнеем да бъдем там, където можем да я проповядваме. Ще ни помогнете ли като започнете да работите за себе си?

Дано Господ да ви помогне да се почувствате така, както не сте се чувствали никога преди. Дано ви помогне да умрете за собственото "аз" и да приемете дума на реформация в домовете си, за да могат Божи ангели да дойдат сред вас, да ви помагат и да станете годни за грабване в небето.

54. Крайности в здравната реформа

На 25 октомври 1868 г. по време на годишната конференция в Адам Сентър, щата Ню Йорк, ми бе показано,

че братята в ___ са много объркани и разтревожени поради поведението на Б. и С. Онези, които вземат Божието дело присърце, не могат да не се интересуват от неуспеха му. Показано ми бе, че тези хора не са надеждни. Те бяха екстремисти, готови да унищожат здравната реформа. Не живееха така, че да поправят или реформират онези, които са невъздържани в храненето си. Влиянието им отвращаваше вярващи и невярващи и ги отблъскваше от здравната реформа, вместо да ги доближи до нея.

Обикновено възгледите ни се различават значително от светските. Те не са никак популярни. Масите ще отхвърлят всяка теория, колкото и разумна да е тя, ако поставя ограничения върху апетита. Взима се предвид вкуса, а не разума и здравето. Всички, които се отклоняват от обичайните релси на навика поддържат реформата, ще се сблъскват с опозиция, ще бъдат наричани луди, безумни, радикални, стига да действат последователно. Но когато поддържащите реформата доведат нещата до крайности и проявят непоследователност в действията си, хората не бива да бъдат обвинявани, че изпитват отвращение към здравната реформа. Тези екстремисти нанасят повече вреда за няколко месеца отколкото могат да поправят за целия си живот. Благодарение на тях цялата теория на нашата вяра бива опозорена и те никога не могат да накарат свидетелите на подобни прояви на така наречената здравна реформа да мислят, че в нея има нещо добро. Тези хора вършат работа, която Сатана наблюдава с удоволствие.

Поддържащите непопулярна истина трябва да са последователни в живота си и да са изключително внимателни да избягват всяко нещо, което дори напомня за крайност. Не бива да се опитват да видят колко по-напред могат да стигнат в позицията си от другите, а напротив, да се стремят да разберат колко близо могат да дойдат при онези, които желаят да реформират, за да им помогнат да стигнат до позицията, която самите реформатори ценят толкова високо. Ако мислят по този начин, поведението им ще бъде такова, че ще препоръчва поддържащата от тях истина пред здравия разум на искрени и разумни мъже и жени. Тези хора ще бъдат принудени да признаят, че в здравната реформа има последователност.

Беше ми показано поведението на Б. в семейството му. Той е строг и арогантен. Приел е здравната реформа така, както я разгласява брат С., и подобно на него е заел крайно становище. Тъй като умът му не е уравновесен, направил е ужасни грешки, чиито последици времето няма да заличи. Под влияние на прочетеното в книгите, той е започнал да привежда в изпълнение чутата от брат С. теория и също като него е решил да подчини всички на издигнатия от С. стандарт. Подчинил е семейството си на своите строги правила, но не е успял да постави под контрол собствените си животински наклонности. Не е в

състояние да стигне до образеца и да държи тялото си в подчинение. Ако познаваше добре системата на здравната реформа, щеше да знае, че жена му не е в състояние да роди здрави деца. Неконтролираните му страсти го завладяха и той не си дава сметка за причина и следствие.

Преди раждането на децата не се отнасяше към съпругата си, както би трябвало да се отнася към жена в нейното състояние. Осъществи строгите си правила към нея според идеите на брат С., които ѝ навредиха изключително много. Не и даваше достатъчно по качество и количество храна, необходима за поддържане на два, а не на един живот. Още един живот зависеше от нея, но тялото ѝ не получи нужната питателна, здравословна храна за поддържане на силите ѝ. Тя не бе нито с добро качество, нито в достатъчно количество. Тялото имаше нужда от промяна, разнообразие и хубава храна. Децата и се родиха с увредени храносмилателни органи и с лоша кръв. С храната, която беше принуждавана да приема, майката не получи добър състав на кръвта и затова роди деца с лош нрав.

Поведението на съпруга, бащата на тези деца, заслужава най-строго порицание. Съпругата му страдаше от липса на здравословна, питателна храна. Тя нямаше достатъчно храна или дрехи, за да се чувства удобно. Носи бремене, което ѝ е отегчително. Съпругът ѝ се превърна в неин Бог, съвест и воля. Има характери, които въстават срещу този присвоен авторитет. Те не се подчиняват на такъв надзор. Изморяват се от натиска и се разбунтуват. В този случай обаче нещата не стоят така. Тя е понесла факта, че той ѝ е съвест и се е опитала да мисли, че така е най-добре, но тялото, с което се злоупотребява, не може да бъде подчинено толкова лесно. Нуждите и са били истински. Повикът на тялото за нещо по-питателно я подтикнал да отправя молби, които останали без никакъв резултат. Нуждите ѝ били малко най-брой, но не били задоволени. Две деца са били пожертвани поради неговите грешки на слепец, невежество и фанатизъм. Ако хора с разум се отнасят към безсловесните животни така, както той се е отнасял към съпругата си по отношение на храната, обществото би взело нещата в свои ръце и би ги изпратило на съд.

Преди всичко Б. не би трябвало да извършва толкова голямо престъпление и да създаде деца, след като разумът показва, че те биха били болни поради това, че ще получат жалко наследство от родителите си. Няма как да не получат лошо наследство. Кръвта им ще бъде изпълнена със скрофулозни течности и от двамата родители, особено от бащата, чиито навици са такива, че кръвта става лоша и цялото тяло се обезсилва. Тези нещастни деца не само получават склонност към скрофулозност в двоен размер, но и нещо по-лошо - те ще носят умствените и моралните

недостатъци на бащата и липсата на благородна независимост, морална смелост и сила на майката. Светът вече е под проклятие поради увеличаването на хора с този отпечатък – хора, които падат по-ниско от родителите си по скалата на физическата, умствената и моралната сила, тъй като състоянието и заобикалящата ги среда са дори по-неблагоприятни, отколкото са били за родителите им.

Изповядващите се за християни не бива да влизат в брачна връзка, докато въпросът не бъде обмислен внимателно и с молитва от гледна точка на едни възвишени възгледи, за да се види дали Бог може да бъде прославен чрез тази връзка. Едва тогава трябва да размислят за последиците от брачния съюз, като осветените принципи трябва да бъдат в основата на всяка постъпка. Преди да увеличат семейството си, трябва да разсъдят дали Бог ще бъде прославен или обезславен, ако създадат деца. Необходимо е да се стремят да прославят Бога чрез съюза си още от самото начало и през всяка година от брачния си живот. Трябва спокойно да обсъдят как могат да се грижат за децата си. Няма право да създават деца, които да се превръщат в бреме за другите. Имат ли работа, на която да разчитат за издържане на семейството, така че да не стават товар за околните? Ако нямат работа, те извършват престъпление, като създават деца, които да страдат поради липса на подходящи грижи, храна и облекло. В сегашния забързан, покварен век тези неща не се вземат предвид. Плътската страст взема надмощие и не може да бъде контролирана, макар че болести, мизерия и смърт са последиците от нейното властване. Жените се принуждават да водят живот на трудности, болки и страдания поради необузданите страсти на мъжете, носещи името съпруг; би било по-правилно да бъдат наречени животни. Майките водят жалко съществуване, като постоянно имат дете на ръце и почти не успяват да сложат хляб в устата му или да облекат тялото му. Тази натрупваща се мизерия изпълва света.

Има малко реална, истинска, посветена, чиста любов. Тя е нещо много рядко. Страстта бива наречена любов. Фините и нежни чувства на много жени са били притъпени, тъй като брачната връзка е позволила на този, когото се нарича съпруг, да бъде брутален в отношенията си към нея. Открива, че любовта му е толкова ниска, че започва да се отвращава.

Много семейства са нещастни, тъй като съпругът и бащата допуска животинското в естеството му да надделее над интелектуалното и моралното. В резултат на това се чувства умора и депресия, но рядко се открива, че причината е резултат от собствения им неразумен начин на живот. Ние имаме сериозното задължение към Бога да пазим духа чист и тялото здраво, за да бъдем от полза за хората и да отдаваме свършена служба на Бога. Апостолът изрича

следните думи на предупреждение: "И тъй, да не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да се покорявате на неговите страсти." Той отправя и още един призив: "... всеки, който се подвизава, да се въздържа от всичко". Умолява всички, които се наричат християни, да представят телата си "в жертва жива, свята, благоугодна на Бога". Апостол Павел заявява: "... уморявам тялото си и го поробвам, да не би като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен."

Обикновено се прави грешка, като не се отдава голямо внимание на живота на жената, преди да роди деца. В този важен период трудът ѝ трябва да бъде облекчен. В тялото ѝ стават големи промени. То се нуждае от повече кръв и следователно от увеличаване на превръщащата се в кръв храна с най-добро качество. Ако няма достатъчно количество питателна храна, жената не може да запази физическите си сили и потомството ѝ се лишава от жизненост. На облеклото също трябва да се отделя внимание. Необходимо е тялото да се предпазва от простуда. Не е нужно към повърхността на тялото да се извикат на помощ жизнени сили, за да се компенсира липсата на достатъчно облекло. Ако майката е лишена от изобилна здравословна и питателна храна, кръвта ѝ няма да е с добро качество и количество, кръвообращението ѝ ще бъде слабо. Същите неща ще липсват и на детето ѝ. За него ще бъде невъзможно да асимилира храна, която да се превръща в доброкачествена кръв и да подхранва тялото. Доброто състояние на майката и на детето зависи до голяма степен от хубавото топло облекло и от приемането на питателна храна. Допълнителното натоварване на жизнените сили на майката трябва да се взема предвид и да се полагат грижи в това отношение.

Но от друга страна, представата, че поради особеното си състояние жените могат да разпалват апетита си, е погрешно основана на обичая, а не на здравия разум. Апетитът им може да бъде променлив, непостоянен и труден за задоволяване. Обичаят ѝ позволява да яде всичко, което въображението ѝ поиска, без да се посъветва с разума, дали храната може да задоволи нуждите на тялото и на растежа на детето. Тя трябва да е достатъчна, но не и възбуждаща. Обичаят казва: "Ако тя иска месо, туршии, храни с подправки или пирог с кълцано месо, нека ги получи; апетитът е единственият съветник." Това е голяма грешка, причиняваща много злини. Вредата не може да бъде преценена. Ако има нужда от проста диета и от специална грижа за качеството на храната, то това се отнася преди всичко за този важен период.

Принципните и добре обучените жени не биха се отклонили от простата диета най-вече в този период. Биха размислили, че и друг живот зависи от тях и биха били внимателни във всичките си навици, но най-много в

храненето. Не трябва да ядат вредното и възбуждащото само защото е вкусно. има прекалено много съветници, готови да ги убедят в неща, за които разумът подсказва, че не бива да се правят.

Раждат се болни деца поради лакомията на родителите им. тялото не се е нуждаело от разнообразието на храни, които умът е искал. Умът е поискал и следователно яденето трябва да влезе в стомаха - това е голяма грешка, която всяка християнка трябва да избягва. Не бива да се допуска въображението да контролира нуждите на тялото. Онези, които позволяват вкусът да ръководи, ще понесат наказанието за нарушаването на законите на тялото. Въпросът обаче не свършва тук; невинните им деца също ще страдат.

Кръвотворните органи не могат да превърнат подправките, пирогите, туршиите и месото от болни животни в качествена кръв. Ако допуска в стомаха ѝ да влезе толкова много храна, че храносмилателните органи да се принудят да работят изтощително, за да се отърват от нея и да освободят тялото от дразнещите субстанции, майката вреди на себе си и слага началото на болестите у децата си. Ако иска да яде както си пожелае и каквото въображението ѝ поиска, без да мисли за последиците, ще понесе наказанието, но не сама. Невинното ѝ дете също ще страда поради неблагоприятното ѝ.

Трябва да се полагат големи грижи, за да се направи околната среда приятна и добра за майката. Съпругът и бащата има особената отговорност да направи всичко по силите си, за да облекчи бремето на съпругата и майката. Той трябва да носи, доколкото е възможно, бремето на нейното състояние. Необходимо е да бъде приветлив, учтив, любезен и нежен и особено загрижен за всичките ѝ нужди. Дори половината от грижите за животните в оборите не се полага за някои бременни жени.

Б. има много недостатъци. Докато бе в най-добро здравословно състояние, съпругата му не получаваше достатъчно здравословна храна и подходящо облекло. После, когато се нуждаеше от допълнително облекло и проста и питателна храна, бе ѝ отказвано. Организмът ѝ имаше нужда от материал, който да превърне в кръв, но той не ѝ го даде. Умерено количество мляко и захар, малко сол, бял хляб с мая, брашно грахам, употребено по различен начин, но от друг, а не от нея, обикновен кейк със стафиди, оризов пудинг със стафиди, понякога сини сливи и смокини, както и много други блюда, които бих могла да спомена, ще отговорят на изискванията на апетита. Ако не би могъл да се снабди с някои от тези неща, малко домашно вино не би ѝ навредило; за нея би било по-добре да го пие по малко, отколкото изобщо да не го използва. В някои случаи дори незначително количество от най-безвредното месо би

навредило по-малко отколкото да се страда от силно желание за него.

Беше ми показано, че Б. и С. опозоряват Божието дело. Нанесли са му петно, което никога няма да бъде изчистено напълно. Беше ми показано семейството на нашия скъп брат Д. Ако този брат бе получил подходяща и навременна помощ, днес всеки член на семейството му би бил жив. Чудно е как в този случай на лошо лечение не са били приложени законите на страната. Това семейство умираше за храна - най-проста храна. Гладуваше в земята на изобилието. Лекуваше го един новак. Младежът не умря от болест, а от глад. Храната би дала сила на тялото и би запазила "машината" в действие.

В случаи на силна треска въздържането от храна за кратко време ще облекчи състоянието и ще направи употребата на вода по-ефикасна. Но лекарят трябва да разбере истинското състояние на пациента и да не позволява храненето да бъде ограничено за дълъг период, което би изтощило тялото му. Докато треската бушува, храната може да дразни и възбужда, но веднага след като затихне, трябва да започне внимателно и разумно хранене. Ако дълго време не е била приемана храна, стомахът, копнеещ за нея, ще предизвика трескаво състояние, което може да се облекчи с подходяща храна. Тя дава на тялото материал за работа. Дори ако по време на треската има силно желание за ядене, по-малко вредно би било то да се задоволи, отколкото пациентът да се лиши от нея. Ако умът му не може да се занимава с нищо друго, тялото няма да се натовари от приемането на малко количество проста храна.

Онези, които желаят да вземат живота на другите в ръцете си, трябва да бъдат мъже, забележителни с това, че са успели в живота си. Необходимо е да са мъже с разум и мъдрост, които могат да съчувстват и да изпитват дълбоки чувства; които биват разтърсени до дъното на душата си, когато видят страдание. Някои от тези, които не са успели в нито една област от живота, се заемат с лечителска работа. Те вземат живота на мъже и жени в ръцете си, макар че нямат никакъв опит. Прочитат план, който някой е следвал с успех, възприемат го и после го практикуват върху имащите доверие в тях, като всъщност унищожават последната искра живот. Въпреки това не научават нищо, а продължават също така бодро и със следващия случай и провеждат същото строго лечение. Някои може да имат телесна сила, достатъчна да устои на положеното тежко бреме, и да оживеят. Тогава новациите приемат славата за себе си, макар че въобще не я заслужават. Всичко се дължи на Бога и на силата на телосложението.

Брат С. заема недостойна позиция, като служи за опора на Б. Той е негов ум и постоянно го поддържа и подкрепя. Тези двама са фанатици по въпроса за здравната реформа. Брат С. знае много по-малко отколкото предполага

и се самозалъгва. Той е себелюбив и фанатичен в прилагането на възгледите си. Не е възможно да бъде научен. В него има инат и умът му не е смирен. Такъв човек не бива да е лецител. Възможно е да е придобил малко познание чрез четене, но това не е достатъчно. Нужен е опит. Хората ни са прекалено малко на брой, за да бъдат жертвани така глупаво и безславно, като допускат да стават обекти на експерименти, правени от подобни личности. Прекалено много скъпоценни хора ще станат жертва на техните строги възгледи и представи, преди тези лецители да се откажат, да изповядат заблудите си и да се научат на мъдрост от опит.

Брат С. е прекалено тесногръд и своенрав и съвсем неспособен да се учи, за да може Господ да го използва за специална работа в делото Си. Той е твърде инатлив и затова няма да допусне няколко пожертвани живота да променят поведението му. Ще поддържа възгледите и идеите си още по-упорито. Тези хора ще трябва да научат чрез скърби, че каквато и да е цената, за тях би било по-добре да се поддават на обучение, а не да отиват в крайности. Обществото ще има по-голяма полза и ще бъде в по-голяма безопасност, ако тези двамата се захванат с някаква друга работа, където животът и здравето няма да бъдат поставяни в опасност в резултат на действията им.

Голяма отговорност е да поемеш живота на човешко същество в ръцете си. Ужасно е да пожертваш този скъпоценен живот в резултат на погрешни действия. Случаят със семейството на брат Д. е страшен. Тези мъже могат да се оправдават, но това няма да спаси Божието дело от изобличение, нито ще върне сина, който страдеше и умря поради липса на храна. Малко добро вино и храна биха го вдигнали от смъртния одър и биха го върнали на семейството. Бащата също щеше да почине много скоро, ако към него се прилагаха същите методи както към сина му, но присъствието и навременния съвет на доктор от здравния институт го спаси.

Време е да се направи нещо, за да не се допускат дилетанти да лекуват и да пропагандират здравната реформа. Можем да минем и без техните дела и думи; защото нанасят вреда, която не може да бъде поправена чрез влиянието и на най-мъдрия и интелигентен човек. И за най-добре обучените привърженици на здравната реформа е напълно невъзможно да изчистят от умовете на хората предразсъдъците, получени от погрешните действия на лекарите с крайни възгледи, както и да представят правилно въпроса за здравната реформа пред жителите на града, където те са се подвизавали. Вратата се затваря и така невярващите не могат да бъдат достигнати от познанието за съботата и за скорошното идване на нашия Спасител. И най-скъпоценните истини биват отхвърлени от хората като недостойни дори да бъдат изслушани. Тези

екстремисти са смятани за представители на здравните реформатори и на съботопазителите като цяло. Голяма е отговорността на всички, оказали се камък за препъване пред невярващите.

Брат С. се нуждае от пълно преобразяване. Той не вижда самия себе си. Ако притежаваше по-малко гордост и повече смирение, познанията му можеха да се приложат на практика. Трябва да направи нещо за себе си, което никои друг не може да направи за него. Не би съобразил възгледите и мненията си с когото и да било, освен ако не е принуден да го направи. Има черти на характера, които са крайно лоши и които трябва да бъдат победени. Той носи по-голяма отговорност от Б. и случаят му е още по-тежък, тъй като притежава по-голям интелект и повече познания. Б. е само сянка от неговия ум.

Брат С. е упорит и силно обича и мрази. Ако тръгне по погрешен път и следва собствения си ум, без да действа с мъдрост, след което грешката му бъде показана, дори да не е прав, той проявява такова нежелание да признае, че е стрещил и е действал погрешно, че би изфабрикувал най-разнообразни извинения, за да накара другите да вярват, че все пак е бил почти прав. Това е причината, поради която бе оставен да следва собствената си преценка и мъдрост, която всъщност е глупост.

В семейството на баща си той не е бил благословение, а причина за безпокойство и мъка. Волята му не е била подчинена още от детска възраст. С такава неохота е признавал, че е правил грешки и лоши неща, че за да излезе от трудната ситуация, всички умствени сили са били впрягани за работа, за да измисли някакво извинение, за което е смятал, че не е открита лъжа. Предпочитал е да постъпва така, вместо да се смири дотолкова, че да изповяда грешката си. Пренесъл е този навик в религиозния си опит. Той има особената способност да се отклонява от темата, като се прави на разсеян, макар че в повечето случаи сам решава да не си спомня.

Неговите роднини и приятели биха могли да бъдат доведени до истината, ако той бе такъв, какъвто Бог би желал. Тесногръдието му обаче го е направило отблъскващо. Използвал е истината като повод за кавги. Въпреки противопоставянето на баща си, той е говорил на библейски теми в семейство и е използвал най-неприемливите теми, за да спори за тях, вместо да се смири с душевно смирение и неувяхваща любов към душите да ги спечели за истината и да ги изведе на светлина.

Когато е действал погрешно - очевидно крайно неуместно за последовател на смирения и кротък Исус - и е показвал, че думите и делата му не са в съответствие с освещаващото влияние на истината, той упорито се е защитавал, докато накрая искреността му е била поставена под въпрос. Направил е най-скъпоценната истина а

сегашните последни дни отвратителна за приятелите и роднините си. Превърнал се е в камък за препъвване за тях. Неговите извъртания, фанатизъм и крайни възгледи са отблъснали повече души отколкото всичките му усилия са спечелили.

Той има изключително силна агресивност, упоритост и високо самомнение. Влиянието му не може да бъде благословение за никоя църква, докато не се преобрази. Вижда грешките на другите и се съмнява в поведението на този или онзи, ако те не подкрепят безрезервно това, което им представя. Но ако някои приемат проповядваното от него, не може и няма да види техните грешки и заблуди. Това не е право. Може да е прав по много въпроси, но не притежава Христовия ум. Когато се види такъв, какъвто е в действителност, и поправи дефектите в характера си, тогава ще бъде способен да озари хората със светлината, така че когато видят добрите му дела, да прославят нашия Отец, Който е на небесата. Светлината му свети по такъв начин, че хората са я обявили за тъмнина и са се отвърнали от нея с отвращение. Личното "аз" трябва да умре, духът му трябва да е готов да възприема или ще бъде оставен да следва собствените си пътища и да се изпълва със собствените си беззакония.

"А Господният слуга не бива да е крамолник, но трябва да бъде кротък към всичките, способен да поучава, търпелив, с кротост да увещава противниците, та дано би им дал Бог покаяние, за да познаят истината." "... да не злословят никого, да не бъдат крамолници, да бъдат нежни и да показват съвършена кротост към всичките човеци." "Но почитайте със сърцата си Христа като Господ, като бъдете винаги готови да отговаряте, но с кротост и страхопочитание, на всекиго, който ви пита за вашата надежда."

Брат С. иска НЕГОВИЯТ ум да контролира останалите и ако не получи тази привилегия, оставала крайно недоволен. Той не е миротворец. Поведението му ще причини повече объркване и недоверие в църквата отколкото десет души могат да поправят. Особеният му темперамент търси недостатъци, но не намира никаква грешка в себе си. Няма да успее, докато не научи урока, който е трябвало да научи преди години - смирението. На тази възраст той ще научи урока на много по-голяма цена. През целия си живот се е опитвал да се издигне, да се спаси, да запази живота. Постоянно трудът му се е провалял.

Онова, от което брат С. се нуждае, е да махне измамното було пред очите си, за да прогледне с очи просветени от Божия Дух и да види сърцето си, да изпита и претегли всеки мотив и да не допусне Сатана да постави фалшива окраска върху поведението му. Позицията му е крайно опасна. Скоро ще се обърне решително към правдата или ще продължи да мами хората и самия себе си.

Необходимо е най-вътрешните кътчета от душата му да се преобразят, да се смири и промени чрез обновяване на ума. Тогава ще може да върши добро. Никога обаче няма да излезе на светлина, докато не насърчи духа на смирено покаяние, не се заеме решително с поправяне на злините и доколкото е възможно не измие позора, който е нанесъл на Божието дело.

55. Неморалност в младите

Скъпи брат и сестра Е., мина известно време откакто взех перото, за да пиша само спешни писма, които не могат да бъдат забавени. Месеци наред духът ми бе притиснат от обезсърчителни обстоятелства, които почти ме сломиха. Онова, което ме обезсърчава най-много е страхът, че всичко написано от мене няма да постигне повече добро от усърдната ни неуморна и изтощителна работа в ___ през миналата зима и пролет. Безнадеждните неща, които видях на това място, обезсилиха перото ми и почти смълчаха гласа ми. Ръцете ми отслабнаха и сърцето ми се смути, когато разбрах, че почти нищо не се постига от продължителните усилия там. Аз нямам почти никаква надежда относно усилията ни да събудим сетивата на съботопазителите, за да разберат издигнатата позиция, която Бог иска от тях да заемат. Те не гледат на религиозното от възвишена гледна точка. Точно това е вашето състояние.

Господ ми показва някои от скверните неща, които съществуват навсякъде. Нечестие, престъпление и неморалност има дори по високите места. Дори в църквите, изповядващи че спазват Божиите заповеди, има грешници и лицемери. Грехът, а не изпитанията и страданията, отделя Бога от народа Му и прави душата неспособна да се наслаждава в Него и да Го прославя. Грехът и порокът съществуват в семействата на съботопазителите. Моралната развала е допринесла повече от всяка друга злина за упадъка на човечеството. Практикува се в обезпокоително големи размери и носи болести от почти всеки вид. Дори най-малките деца, бебетата, родени с вродена раздразнителност на половите органи, намират моментно облекчение като ги пипат, а това само увеличава раздразнението и води до повтаряне на действието, докато накрая то се превърне в навик, задълбочаващ се с растежа. Тези деца, обикновено хилави и дребни на ръст, получават рецепти от лекарите и им се дават лекарства, но злото не се премахва. Причината все още съществува.

Обикновено родителите не подозират, че децата им знаят нещо за този порок. В много случаи родителите са истинските грешници. Те са злоупотребявали с брачната връзка и чрез разпуснатост са засили животинските си страсти. След като тези страсти се засилят, моралните и

интелектуалните способности отслабват. Духовното бива победено от животинското. Децата се раждат с развити животински наклонности - отпечатъка от характера на родителите им се предава. Неестествените действия на чувствените органи причиняват възбуда. Те лесно се вълнуват и получават моментно облекчение, но злото се увеличава непрестанно. Изтощаването на тялото се чувства съвсем осезателно. Силата на ума намалява и паметта отслабва. Родените от такива родители деца почти винаги приемат почти по естествен път отвратителните навици на тайния порок. Брачният завет е свят, но колко много страст и престъпления се покриват с него! Онези, които се смятат свободни да унижават телата си с животинско отдаване на долни страсти само защото са женени, ще предадат деградацията си на своите деца. Греховете на родителите ще паднат върху децата им, тъй като са положили върху тях отпечатъка на собствените си плътски наклонности.

Тези, които са затвърдили унищожавашия душата и тялото порок, не стоят спокойно докато не предадат тайното зло на другарите си. Любопитството се събужда веднага и познанието на греха се предава от младеж на младеж, от дете на дете, докато накрая едва ли остава някой, който да не знае и да не практикува този унизителен грях.

Децата ви са злоупотребявали със себе си, докато накрая мозъкът се е изтощил до такава степен, особено както е в случая с по-големия ви син, че умовете им са получили сериозни увреждания. Брилянтните качества на младежкия интелект са замъглени. Моралните и интелектуалните сили се събуждат много рядко, докато низкото в естеството им получава надмощие. Поради тази причина синът ви се отдръпва с отвращение от религиозните неща. Той губи силата на себеобуздаването, има все по-малка почит към святото и все по-малко уважение към всяко нещо, свързано с духовното. Приписвате това на средата, но не знаете истинската причина. Може да се каже, че синът ви носи отпечатъка на сатанинското, а не на божественото. Той обича греха и злото, а не истинската доброта, чистотата и правдата. Жалка картина.

Ефектът от такива деградиращи навици не е еднакъв върху всички умове. Има някои деца с морални сили, които в резултат на общуването си с деца, практикуващи злоупотреба със себе си, се запознават с този порок. Последницата е, че често стават меланхолични, раздразнителни и ревниви. Въпреки това може да не загубят уважението си към религиозното поклонение и да не проявят особено неверие относно духовните неща. Понякога страдат много остро от чувство на угризение, остават унижени в собствените си очи и губят самооценка.

Братко и сестро, вие не сте чисти пред Бога. Не сте успели да изпълните дълга у дома си, в семейството си. Не сте контролирали децата си. Не сте успели да познаете и да вършите Божията воля и благословението Му не е върху вашето семейство. Брат Е., ти си егоист. имаш високо мнение за себе си. Смяташ, че притежаваш дълбоко смирение, но не разбираш самия себе си. Пътищата ти не са прави пред Бога. Влиянието и примерът ти не са в съответствие с твоята вяра. Намираш много грешки у другите, виждаш отклонения от правото в тях, но ти си сляп за същите неща в себе си.

Сестра Е. е далеч от Бога. Сърцето ѝ не е смекчено от благодатта. Любовта ѝ към света и към всичко светско е затворила сърцето ѝ за Божията любов. Любовта към облеклото и външната украса ѝ пречат да върши добро и са я подтикнали да насочи мислите и чувствата си към тези фриволни неща. Неверието в сърцето ѝ се засилва, тя има все по-малко любов към истината и не вижда почти нищо привлекателно в простотата на истинското благочестие. Не насърчава израстването в християнските добродетели. Не обича смирението или посвещението. Приела е заблудите на онези, които изповядват, че са посветени на истината, и превръща тяхната бездуховност, грешките и греховете им в извинение за светските си наклонности. Наблюдава поведението на хората, свързани с ___ и готови да приемат върху себе си отговорностите на църквата, и приписва своите неуспехи на техните грешки, казвайки, че не е по-лоша от тях. Този или онзи с добра репутация е направил това или онова и тя има същото право като тях. Този или онзи не изпълнява здравната реформа по-добре от нея; някой си купил и ял месо, макар че има висок пост в църквата. След като направи същото, тя се извинява, естествено, с този пример.

Това не е единствената причина, при която пренебрегването на дадената от Господа светлина се прикрива зад грешките на другите. За свой срам разумните хора нямат по-висок стандарт от този на несвършените човешки същества. Поведението на хората около тях, колкото и да са несвършени, се смята от някои за достатъчно извинение да вървят по същия път. Мнозина ще поддават на влиянието на някой водещ брат. Ако той се отклони от Божия съвет, примерът му веднага се приема с радост от непосветените, които се чувстват свободни от ограничения. Вече си имат извинение. Непосветените им сърца се радват от възможността да задоволяват желанията си и да направят още една стъпка към духа на света, където могат да се радват на удоволствията му и да задоволяват апетита си. Затова поставят на масите си продукти, които не са здравословни и от които са били учени да се въздържат, за да се запазят в по-добро здравословно състояние.

Още от въвеждането на здравната реформа в сърцата на някои бушува война. Те се бунтуват по същия начин като израилтяните, когато апетитът им бе ограничен по време на пътуването от Египет към Ханаан. Изповядващите се за Христови последователи, които през целия си живот са се съобразявали със собствените си удоволствия, интереси, удобства и апетит, не са подготвени да променят поведението си и да живеят за слава на Бога, подражавайки на саможертвата на своя непогрешим Образец. На християните е даден съвършен пример за подражание. Думите и делата на Христовите последователи са каналът, по който чистите принципи на истината и святостта се предават на света. Неговите последователи са солта на земята, светлината на света. Сестра Е., ти не можеш да получиш много благословения, като правиш грешките на другите балсам за успокояване на съвестта поради пренебрегване на задълженията си. Прекалено много мериш себе си спрямо другите. Техните лоши пътища и провали са се превърнали в учебник за тебе. Но техните заблуди, глупости и грехове не правят твоето непослушание към Бога по-малко греховно. Съжаляваме, че онези, които трябва да са ти опора в усилията да победиш любовта към личното "аз", гордостта на сърцето, суетата и любовта към светски похвали, са само пречка поради недостатъчната си духовност и истинско благочестие. Не можем да опишем колко много съжаляваме, че онези, които трябва да са себепожертвувателни християни, са толкова далеч от стандарта. Хората, които трябва да са твърди, активни в Божието дело, всъщност са отслабени от Сатана, тъй като остават на толкова голямо разстояние от Бога. Не успяват да получат силата на благодатта Му, чрез която биха могли да победят немощите на естеството си, и като постигнат големи победи в Бога, да покажат на по-слабите във вярата пътя, истината и живота.

Това, което ни обезсърчи най-много, бе факта, че видяхме хората в ____, които имаха години на опит в Божието дело, лишени от силата си поради собствената си невярност. Те биват победени от неприятеля при почти всяка атака. Бог щеше да направи тези хора силни, подобни на верни стражи, стоящи на пост, за да пазят крепостта, ако бяха вървели в дадената им от Него светлина и бяха останали верни на дълга си, като се стремят да познават и да вършат цялата Божия воля. Няма съмнение, че Сатана ще измами чрез лъжи тези съгрешили души и ще ги накара да вярват, че все пак са почти прави. Не са извършили тежки, скандални грехове и предполагат, че все пак са на твърда основа и Бог ще приеме делата им. Не виждат да има никакви особени грехове от които да се покаят - грехове, изискващи голямо смиряване, смирена изповед и раздиране на сърцето. Тези хора наистина се самоизмамват, когато приемат външното благочестие за сила и се ласкаят, че са

богати и не се нуждаят от нищо. Проклятието на Мироз лежи върху тях. "Кълнете Мироза, рече ангелът Господен, горчиво кълнете жителите му, защото не дойдоха на помощ Господу, на помощ Господу против силните."

Сестро моя, не извинявай недостатъците си с чужди грешки. В Божия ден няма да се осмелиш да представиш като извинение за неуспеха си да оформиш характер за небето обстоятелството, че други не са проявили посвещение и духовност. Същият недостатък, който откриваш в други, е и в самата тебе. Фактът, че други са грешници, не прави твоите грехове по-малко тежки. Ако продължавате да живеете в сегашното си състояние на негодност, всички вие ще бъдете отделени от Христос и заедно със Сатана и ангелите му ще бъдете наказани с вечно унищожение чрез Божието присъствие и славата на всемогъществото Му.

Господ е направил всичко, така че ако Го търсиш и следваш светлината, която би ти дал, няма да се отклониш от пътя. Божието слово ти е дадено като светилник на нозете, светлината по пътя. Ако се спъваш, това ще бъде защото не се посъветвала с твоя пътеводител, Божието слово, и не си направила това скъпоценно слово правило за живот. Бог не ти е дал за образец живота на някое човешко същество, колкото и добър и очевидно безукорен да е животът му. Ако постъпваш като другите и действаш като тях, накрая ще останеш извън Святия град заедно с огромното множество хора, които са постъпвали като тебе, следвали са образец, който Господ не им е давал и са се погубили така, както и ти ще се погубиш.

Онова, което други са направили или може би ще направят в бъдеще, няма да намали твоята отговорност и вина. Даден ти е образец, безгрешен живот, характеризиращ се с себеотрицание и неегоистична любов. Ако не зачетеш този точен, съвършен образец и приемеш неточния, който ясно е представен в Божието слово като нежелателен, поведението ти ще получи съответното възмездие. Животът ти ще се провали.

Една от основните причини за упадъка на църквата в ___ е фактът, че се мерят със собствена мярка и се сравняват един с друг. Малко на брой са тези, които имат живия принцип в душите си и служат на Бога с очи, насочени към славата Му. Мнозина в ___ няма да се съгласят да бъдат спасени по определения от Бога начин. Няма да си направят труда да изработят собственото си спасение със страх и трепет. В тях няма страх и трепет. Вместо да се постараят да придобият опит чрез лични усилия, те ще поемат риска да се облекнат на други и да се доверят на техния опит. Не могат да се съгласят да бдят и да се молят, да живеят за Бога и само за Него. По-приятно е да се живее в подчинение на собственото "аз".

Църковните членове в ___ са изпълнени с отстъпничество и не бива да мечтаят за успех, докато

онези, които носят Христовото име, не се отклонят от всяко беззаконие и не се научат да се отричат от злото и да избират доброто. От нас се иска да бдим и да се молим непрестанно. Сатана е поставил капан на пътя ни и ние ще паднем в него когато и където най-малко очакваме. Ако точно в този момент не бдим и не се молим, ще бъдем пленени от врага и ще претърпим огромна загуба.

Каква отговорност лежи върху вас като родители! В каква малка степен сте почувствали тежестта от това бреме! Гордостта на сърцето, любовта към външна показност и задоволяването на апетита са завладели умовете ви. За вас тези неща са на първо място и приближаването на неприятеля е останало незабелязано. Той е поставил своя стандарт в дома ви и е поставил печата на отвратителния си образ върху характера на вашите деца. Но вие сте така заслепени от бога на този свят, така замъртвели за духовното и божественото, че не сте успели да разпознаете напредването на Сатана, нито неговите действия в семейство ви.

Създали сте деца, които не са имали избор за своето съществуване. Станали сте отговорни до голяма степен за тяхното бъдещо щастие и вечно добруване. Независимо дали го осъзнавате, върху вас лежи бремето да възпитате тези деца за Бога, да бдите с голямо внимание за появяването на лукавия неприятел и да бъдете готови да му се противопоставите. Изградете крепост на молитва и вяра около децата си и оттам наблюдавайте старателно. Не сте осигурени нито за миг срещу атаките на Сатана. Нямайте време да си почивате от бдене и усилна работа. Не бива да заспивате нито за миг на поста си. Това е най-важната война. От нея зависи вечността. Това е въпрос на живот и смърт за вас и за семейството ви. Можете да бъдете в безопасност само да разчупите сърцата си пред Бога и да потърсите небесното царство като малки деца. Не можете да излезете победители от тази битка, ако продължавате да живеете както досега. Не сте много близо до небесното царство.

Някои от тези, които не изповядват Христос, са по-близо до Божието царство от мнозина така наречени съботопазители в _____. Не сте издържали в Божията любов и не сте научили децата си да се боят от Господа. Не сте ги учили старателно на истината, когато стават и когато сядат, когато излизат и когато влизат. Не сте ги обуздавали. Гледате към други деца и се успокоявате с думите: "Моите деца не са по-лоши от тях." Това може да е вярно, но дали неизпълнението на чужд дълг намалява силата на изискванията, които Бог е положил специално върху вас като родители? Възложил ви е отговорността да отгледате тези деца за Него и тяхното спасение зависи до голяма степен от възпитанието, което получават в детството си. Други не могат да поемат тази отговорност.

Тя е ваша, изцяло ваша като родители. Можете да се възползвате от всякаква помощ в сериозната и важна работа, но след като сте направили това, има сила над всяка човешка сила, която ще работи заедно с вас чрез средствата, които имате привилегиите да използвате. Бог ще ви дойде на помощ, а на Неговата сила можете да разчитате. Тази сила е неограничена. Човешките средства може да се окажат неуспешни, но Бог е в състояние да ги оползотвори, като работи в и чрез тях.

Трябва да направите нещо, за да поставите ред в дома си. Чистите, безгрешни ангели не могат с радост да идват в дом, където се практикува толкова много беззаконие. Вие сте заспали на поста си. Маловажни неща са заели умовете ви и са отстранили по-важните въпроси. На първо място в живота си трябва да се стремите към небесното царство и неговата правда. Имате обещание, че тогава всички неща ще ви се прибавят. Тук сте се провалили в семейството си. Ако се стремяхте с всички вие и членовете на семейството ви да влязат през тясната порта, щяхте усърдно да събирате всеки лъч от светлината, която Господ е допуснал да озари пътя ви, да я съхранявате и да ходите в нея.

Не зачитате светлината, която Господ в милостта Си ви е дал по въпроса за здравната реформа. Сметнали сте за необходимо да се обявите против нея. Не виждате нейното значение и не разбирате защо трябва да е приетата. Не сте почувствали желание да ограничите апетита си. Единственото, което сте разбрали, е, че има неудобство в отричането от вкуса. В тези последни дни Господ е допуснал светлината Му да ни огрее, за да се разпръснат донякъде мракът и тъмнината, обхванали миналите поколения поправи греховни навици, и да се намалят последиците от злините, причинени от невъздържано ядене и пиене.

В своята мъдрост Господ изведе един народ да бъде отделен от света по дух и живот, а децата му да не са склонни към идолопоклонство и не се опетняват от покварата, завладяваща този век. Божият план е вярващите родители и техните деца да се отличават като живи представители на Христос и като кандидати за вечен живот. Всички участници в Божественото естество ще отбягват покварата, явила се в света чрез похотта. Християнско съвършенство не е възможно да постигнат хора, които се отдават на апетита си. Не можете да развиете моралната чувствителност в децата си, докато не станете по-внимателни в избора на храна за тях. Трапезите, които родителите обикновено приготвят за децата си, са капан за тях. Храната им не е проста и не приготвена здравословно. Често храната е тлъста и причиняваща треска. Тя драни и възбужда нежната обвивка на стомаха. Животинските наклонности се засилват и вземат надмощие, докато моралните и интелектуалните сили отслабват и стават слуги на низките страсти. Трябва да се учите да приготвяте

проста, но питателна храна. Месото, мазните кейкове и пайове, приготвени с всякакви по вид подправки, не са най-здравословната и питателна храна. Не бива да поставяте яйца на масата си. Те вредят на децата ви. Плодовете и зърнените храни, приготвени в най-прост вид, са най-здравословни и хранят най-добре тялото, като в същото време не увреждат интелекта.

Редовността в храненето е изключително важна за здравето на тялото и чистотата на ума. Децата ви трябва да се хранят само в редовното време за ядене. Не бива да се допуска да се отклоняват от това установено правило. Когато ти, сестра Е., отсъстваш от дома, не можеш да контролираш тези важни неща. Най-големият ти син вече е обезсилил цялото си тяло и е положил основата на трайно заболяване. Второто ти дете върви бързо по неговите стъпки и нито едно от децата ти не е защитено от тази злина.

Може би няма да успееш да получиш истината от децата си относно техните навици. Практикуващите тайния порок лъжат и мамят. Те ще те мамят, защото не си в състояние да знаеш дали се опитват да те подвеждат. От толкова дълго си заслепена от неприятеля, че едва ли е останала лъч светлина, за да различиш тъмнината. Трябва незабавно да извършиш една велика, сериозна и важна работа - да поставиш в ред собственото си сърце и дома си. Можеш да си в безопасност само ако се заемеш с тази работа. Не се мами с убеждението, че все пак този въпрос е поставен пред тебе в доста преувеличен начин. Аз не преувеличавам. Представих фактите, които ще бъдат проверени по време на съда. Събуди се! Събуди се! Умолявам те, преди да е прекалено късно злината да се поправи и ти и децата ти да загинат във всеобщата погибел. Заеми се със сериозната работи и извикай на помощ всеки лъч светлина, който можеш да събереш и който някога е озарявал пътя ти, но не си го съхранила. Чрез помощта на озаряващата сега светлина започни да изследваш живота и характера си така, сякаш си пред Божия съд. "Въздържайте се от плътски страсти, които воюват против душата", съветва апостолът. Порокът и покварата са навсякъде и ако не притежаваш повече от човешка сила, на която да разчиташ, за да устоиш на този мощен поток на злото, ще бъдеш победена и понесена от течението към погибелта. Ако няма святост, никой човек не може да види Бога.

Господ изпитва и проверя Своя народ. Божии ангели наблюдават развитието на характера и претеглят моралното достойнство. Благодатното време е почти завършило, а вие не сте готови. О, да можеше словото на предупреждение да гори в душите ви! Пригответе се! Пригответе се! Работете, докато още е ден, защото настъпва нощ, когато никой няма да може да работи. Ще излезе указът: "Който е свят, нека бъде свят и занаят; който е нечист, нека бъде нечист и

занапред. Съдбата на всички ще се реши. Малцина, да малцина от огромното множество, което населява земята, ще бъдат спасени за вечен живот, а хората, които не са усъвършенствали душите си в послушание на истината, ще бъдат определени за втората смърт. О, Спасителю, спаси изкупените с Твоята кръв! е викът на измъченото ми сърце.

Страхувам се много за много от изповядващите, че вярват истината в град _____. О, търсете, търсете старателно собствените си сърце и се пригответе за съда! Сърцето ме боли, когато си спомням колко много деца на родители съботопазители унищожават душите и телата си с тайния порок. До вас има семейство, което показва, че има зли навици както в тяло, така и в ум. Тези деца са тръгнали право по пътя към погибелта. Те са оскверняват и са научили много други на този порок. Най-голямото момче е физическо и умствено джудже поради отдаването си на този навик. Малкото ум, който му е останал, е силно принизен. Ако продължава с тази порочна практика, след време ще стане малоумен. Всяко задоволяване на израснали деца е ужасно зло и ще доведе до страшни последици, като обезсили тялото и отслаби интелекта. Но при отдаващите се на този скверен порок, преди още да са израснали, лошите последици са още по-големи и възстановяването е почти невъзможно. Тялото е слабо и зашеметено, мускулите са отпуснати, очите се смаляват и понякога изглеждат подпухнали, паметта не работи и заприличва на решето, задълбочава се неспособността мислите да се концентрират върху учението.

На родителите на тези деца искам да кажа: Създали сте деца само за да бъдат проклетие за обществото. Те са непокорни, избухливи, свадливи и зли. Влиянието им върху другите е покваряващо. Те носят отпечатъка от характера на бащата и низките му страсти. Неговият сприхав и избухлив нрав се отразява върху тях. Такива родители би трябвало отдавна да се преместят в провинцията, като по този начин отделят себе си и децата от обществото на хората, на които не могат да бъдат от полза, а на които само вредят. Упоритият труд във ферма би се оказал благословение за тези деца, а постоянната работа, доколкото силите им могат да понесат, би им давал по-малка възможност да покваряват собствените си тела със злоупотреба. Би ги предпазил и от обучаване на голям брой други деца на този дяволски навик. Трудът е голямо благословение за всички деца, особено за тези, чиито умове са по природа склонни към порок и поквара.

Тези деца са предавали повече познание върху порока в _____, отколкото всички обединени усилия на проповедници и хора, изповядващи благочестието, могат да поправят. Мнозина от тези, които са се учили от децата ви, биха предпочели да отидат към погибел, вместо да се опитат да контролират страстите си и да прекратят отдаването на

греха. Един покварен ум може да посее повече лоши семена за кратко време отколкото мнозина могат да изскубнат за целия си живот. Децата ви са станали за посмешие в устата и хулители на истината. Те са деца на съботопазители, но са по-лоши от светските деца като цяло. Проявяват по-малко възпитание, по-малко уважение. Брат Ф. не прави чест на Божието дело. Неговият буен нрав и цялостното му влияние не могат да облагородяват, а да снижават до по-ниско ниво. Божието дело е опозорено от това, че на този човек му липсва здрав ум и благородство. Би било далеч по-добре за делото на истината, ако семейството му се бе преместило отдавна в по-маловажно място, където ще бъдат по-отделени и влиянието им по-малко. Децата им са живели в светлината на истината и са имали възможни, които малко на брой деца имат. Въпреки това през цялото време не са получили никаква полза, а са ставали все по-закоравели в порока. Преместването им би било благословение за църквата и обществото и за цялото семейство. Постоянната работа със земята би била благословение за бащата и децата, ако пожелаят да се възползват от предимствата на фермерския живот.

Видях, че семейството на брат Г. има нужда от особена работа, която да се извърши за тях. Х. и. са отишли прекалено надалеч в това престъпление на самозадоволяването. Това важи най-вече за Х., който е стигнал толкова надалеч в практикуването на този грях, че интелектът му е засегнат, зрението му е отслабнало и болестта го завладява. Сатана има почти пълен контрол върху ума на това нещастно момче, но родителите му не могат да се събудят и да осъзнаят злото и последиците от него. Умът му е покварен, съвестта му е закоравяла, моралните му сетива са притъпени и той ще бъде готова плячка за нечестивите приятели, които ще го отведат в грях и престъпление. Брат и сестра Г., събудете се, умолявам ви. Вие не сте приели светлината на здравната реформа и не живеете според нея. Ако бяхте ограничавали апетита си, бихте спестили много излишен труд и разходи, но още по-важно е, че бихте запазили в много по-добро състояние здравето и интелектуалната си сила, които да ви помогнат да оцените вечните истини. Бихте имали по-бистър ум, за да прецените доказателствата за истината и бихте се подготвили по-добре да обяснявате на други причината за вашата надежда. Храната ви не е проста и няма здравословни качества, произвеждащи най-доброкачествената кръв. Замърсената кръв със сигурност ще замъгли моралните и интелектуалните сили и ще възбуди и засили най-долните страсти на естеството ви. Никой от вас не трябва да си позволява възбуждаща диета, защото тя ощетява физическото здраве, благоуспяването на вашите души и на душите на децата ви.

Ако знаеше какво месо ядеш, ако можеше да видиш живите животни, които се правят на месо, след като бъдат умъртвени, щеше да се отвърнеш с погнуса от месните си ястия. Много често животните, чиято плът поглъщаш, са толкова болни, че ако бъдат оставени на спокойствие, биха умрели от болестите си. Но ги убиват, докато дъхът на живота е в тях, и ги носят на пазара. Ти приемаш в тялото си отрови от най-лошия вид и дори не осъзнаваш това. Обичаш да се отдаваш на апетита. Трябва да научиш следния урок: "Ядете ли, пиете ли, нещо ли правите, всичко правете за Божия слава."

Умолявам ви в Христово име да поставите ред в домовете и в сърцата си. Нека небесната истина ви издигне и освети в душа, тяло и дух. "Въздържайте се от плътски страсти, които воюват против душата." Братко Г., твоят начин на хранене води до засилване на най-срамни страсти. Ти не контролираш тялото си според отговорността да се усъвършенстваш в святост със страх от Бога. Трябва да практикуваш въздържаност в храненето, преди да станеш търпелив човек. Запомни, че ти си поставил върху децата си до голяма степен отпечатъка от собствения си характер. Трябва да се пазиш и да не бъдеш рязък, строг или раздражителен. Отнасяй се към тях решително, но все пак търпеливо, с любов, състрадателно, така както Исус се е отнасял към тебе. Бъди внимателен как порицаваш. Проявявай търпение към децата си, но все пак ги обуздавай. Това си пренебрегнал в голяма степен. Не си ги поправял по правилния начин, тъй като нямаш съвършен контрол върху собствения си дух. И двамата имате да направите много.

Мои скъпи братко и сестро, трябва да се заемете с общи усилия и неотклонно с поправянето на лошото възпитание на вашите деца. Сестра Г. е прекалено мека, но ако се съедините с любов, можете да постигнете много дори сега и да свържете децата към сърцата си и да ги наставлявате в добрия и прав път. Трябва да направите много, за да поставите в ред сърцата и дома си. Необходимо е да действате съгласувано. Преобразяващото влияние на Божия Дух може да направи много за вас двамата и да съедини сърцата и усилията ви в делото на реформация в собственото си семейство. Трябва да престанете с всяко оплакване, мърморене, прибързаност и раздражителност. Тези неща отслабват и двамата ви и унищожават влиянието, което трябва да оказвате, ако искате да успеете във възпитанието на децата си за небето.

Сега Сатана е заел позиция. Децата ви са негови пленници. Той контролира техните умове и ги кара да вървят надолу. Моралните им сетива сякаш са парализирани. Те са практикували самозадоволяването и са се гордеели с беззаконията си. Такива момчета могат да отровят цял квартал или град, а гибелното им влияние да е заплаха за

всички, които общуват с тях в училище. Децата ви са покварени в тяло и ум. Порокът е поставил отпечатъка си върху по-големите деца. Те са омърсени, силно омърсени от греха. Животинските наклонности са взели надмощие, а моралните и интелектуалните способности са отслабнали. Низките страсти са били засилени чрез практикуване, а съвестта се е закоравила и прегоряла. Това е влиянието, което порокът има над умствените способности. Онези, които се отдават на унищожаване на телата и умовете си, не спират на този етап. След време стават готови за всякакви по вид престъпления, тъй като съвестта им е прегоряла. Родителите не са се стреснали достатъчно, за да осъзнаят своите отговорности. Те са изоставили задълженията си. Не учат децата си, че тези опасни, унищожавачи добродетелта навици са греховни. Докато родителите се опомнят, вече няма надежда за децата им.

Мога да спомена много други случаи, но ще се въздържа освен за някои отделни личности. Дж. е опасен другар. Той е подчинен на този порок. Влиянието му е лошо. Божията благодат няма влияние върху сърцето му. Има добър ум и баща му уповава много на този факт. Но силата на ума не е гаранция за добродетелност. Отсъствието на религиозни принципи го прави покварен по сърце и лукав във вършенето на злини. Той е неверник в принципите си и се гордее от скептицизма си. Когато общува с приятели на негова възраст или по-млади от него, говори с познание за религиозните неща и се шегува и подиграва с истината и Библията. Това така наречено познание има способността да покварява умовете и да подвежда младите да се срамуват от истината. Такива другари трябва да се избягват, тъй като това е единственото сигурно поведение. Младите момичета са очаровани от общуването с този младеж и дори някои, които изповядват, че са християни, предпочитат неговата компания.

К. е момче, което може да бъде оформено, ако бъде заобиколено с добри влияния. Има нужда от добър пример. Ако младите, които изповядват Христос, Го почитат с живота си, биха оказвали влияние, противопоставящо се на пагубното влияние на младежи като Дж. Но младите обикновено не са по-религиозни от тези, които никога не са се наричали християни. Те не се отдалечават от беззаконието. Едно умно и интелигентно момче като Дж. може да има мощно влияние за зло. Ако бе контролиран от добродетелност и нравственост, този интелект би бил силен във вършенето на добро. Той обаче се люшка от покварата, злото му влияние върху приятелите е изключително голямо и е сигурно, че ще го повлече надолу към погибелта. Един добър, но покварен интелект, създава много лошо сърце. Осветеният от Божия Дух блестящ интелект проявява скрита сила и разпръсква светлина и чистота върху всички, с които щастливият му притежател общува.

Ако момче с такива умствени качества като Дж. предаде сърцето си на Христос, това ще бъде за негово спасение. Чрез чистата религия интелектът му ще се насочи по добър път; умствените и моралните сили ще станат действени и хармонични; озарената от божествената благодат съвест ще бъде енергична и чиста, ще контролира волята и желанията и ще води до честност и почитеност във всяка постъпка. Без религиозните принципи това момче ще бъде лукаво, хитро и потайно в лошите си дела и ще отрови всички, с които общува. Предупреждавам всички млади хора да се пазят от този младеж, ако продължи да се подиграва с библейската религия. Няма да сте в безопасност, ако сте в негово присъствие.

Като общува с момчетата, които не упражняват добро влияние, Л. също се покварява. Дж. и К. не са полезни другари за него, тъй като лесно се влияе за зло. ____ не е най-подходящото място за него. Навиците му не са чисти, практикува самозадоволяване. Поради това и стремежа му да общува с лоши другари, тези желания, които му помагат да оформи добродетелен характер и да си осигури небето, накрая ще бъдат отслабени. Желаящите безсмъртие млади трябва да се спрат там, където се намират, и да не допускат нечисти мисли и дела. Нечистите мисли водят до нечисти дела. Умът ще се укрепи чрез размисъл за възвишени теми. Ако бъде обучен да се движи по пътя на чистотата и святостта, ще стане здрав и енергичен. Ако бъде обучен да размисля за духовните теми, естествено е да върви в тази посока. Но умът не може да се привлича от небесното, без да упражнява вяра в Бога и без искрено, смирено упование в Господа, Който ще даде сила и благодат, достатъчни за всеки спешен случай.

Чистота на живота и характера, оформени по Божествения образец, не се придобиват без искрени усилия и твърдо установени принципи. Колебаещият се няма да успее да придобие християнско съвършенство. Такъв човек ще бъде претеглен на везните и ще бъде намерен за недостатъчен. Като рикаещ лъв Сатана търси плячката си. Опитва уловките си върху всеки неподозиращ младеж. Единствената сигурност е в Христос. Само чрез Неговата благодат Сатана може да бъде успешно отблъснат. Дяволът казва на младите, че има достатъчно време; че могат да се насладят на греха и порока само този път и никога вече, но това еднократно наслаждение ще отрови целия им живот. Не стъпвайте нито веднъж на забравена земя. В тези гибелни дни на злина, когато изкушенията на порока и покварата са навсякъде, нека искреният сърдечен вик на младите да се издигне към небето: "Как ще очисти младежът пътя си?" Дано ушите му да са отворени и сърцето склонно да се подчини на напътствието, дадено чрез отговора: "Като му дава внимание според Твоето слово." В този век на нечистота младите могат да са в безопасност само ако

се уповават на Бога. Без божествена помощ няма да могат да контролират човешките си страсти и апетити. В Христос е най-сигурната помощ, но само малцина отидат при Него, за да я потърсят. Когато бе на земята, Исус заяви: "И пак не искате да дойде при Мене, за да имате живот." Всички могат да победят в Христос. Можете да кажете заедно с апостола: "Във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил." "Но уморявам тялото си и го поробвам..."

Описах доста обстойно случая на брат Е. и семейството му, тъй като илюстрира истинското състояние на много семейства, и Бог желае всички да приемат това, сякаш е написано специално за тяхна полза. Има още много случаи. Мога да ги назова, но вече споменах достатъчно имена. Обикновено младите момичета не са наясно с престъплението самозадоволяване. Те го практикуват и в резултат на това унищожават телата си. Има опасност някои от навлизащите в зрелостта да парализират умовете си. Моралните и интелектуалните сили са отслабени и вцепенени, а животинските страсти са получили надмощие и покваряват тялото и душата. Младите, независимо дали са момчета или момичета, не могат да бъдат християни, ако не скъсат с практикуването на този дяволски, унищожаваш душата и тялото порок.

Много от младите жадно четат книги. Четат всичко, до което могат да се доберат. Възбуждащите любовни истории и нечистите картини имат покваряващо влияние. Мнозина разгръщат романите с голямо желание и в резултат на това въображението им се омърсява. Често по вагоните се продават картини с голи жени. Тези отвратителни картини се намират и по дагеротипните салони и се окачат по стените на хора, които се занимават с гравирание. В този век покварата блика отвсякъде. Похотта на очите и скверните страсти се събуждат от гледане и четене. Сърцето се покварява чрез въображението. Умът намира удоволствие в размисъл за сцени, които събуждат най-ниските и долни страсти. Тези порочни образи, видени чрез омърсено въображение, покваряват морала и подготвят заблудените, заслепени същества а отпускане на юздите на похотта. Следват грехове и престъпления, които снижават оформеното по Божи образ същество до нивото на животно и накрая го тласкат надолу към погибелта. Избягвайте четенето и гледането на нещо, които подсказват нечисти мисли. Култивирайте моралните и интелектуални сили. Нека тези благородни сили не отслабват и не се извращават от много четене дори на книги с разкази. Познавам силни умове, които са били извадени от равновесие и частично вцепенени или парализирани в резултат на невъздържаност в четенето.

Апелирам към родителите да контролират четивата на децата си. Многого четене само им наврежда. В никакъв

случай не допускате на масите ви да има списания и вестници, в които могат да се намерят любовни истории. Не е възможно младите да имат здрав умствен тонус и правилни религиозни принципи, ако не се наслаждават на четенето на Божието слово. Тази книга съдържа най-интересните разкази, посочва пътя на спасението чрез Христос и е техен водач към един по-възвишен и по-добър живот. Всички те биха я обявили за най-интересната книга, която някога са разлиствали, ако въображението не бе извратено от възбуждащи измислени истории. Вие, които очаквате вашия Господ да дойде втори път, за да промени смъртните ви тела и да ги оформи съобразно своето славно тяло, трябва да се издигнете до по-висок стандарт. Трябва да работите от позицията на много по-издигнати принципи отколкото досега сте правили или няма да сте сред числото на онези, които ще получат окончателното докосване на безсмъртието.

56. Истинската любов у дома

Брат М., в центъра "Адамс" ми бе показано, че ти е липсвал много от духа на несебелюбие, докато си бил в здравното заведение. Ти не оказваше влиянието, което би могъл да имаш. Можеше да допуснеш светлината ти да огрее там, но ти не го направи. Често пренебрегваше дълга си заради забавления. Не успя да се погрижиш за това и да поемеш отговорност. Не ти харесват активните физически упражнения. Обичаш удобствата. Ти и усилената физическа работа са две несъвместими неща. Това е егоистично. Допусна собствеността на здравното заведение да се износи и унищожи, макар че имаше задължението да се грижиш за поддържането ѝ, да следиш дали всичко е наред и да го пазиш с голям интерес и грижа, сякаш е твоя лична собственост. Ти бе неверен слуга. Всеки път, когато си позволяваше да се отдаваш на забавления, като играеш крокет или нещо подобно, ти използваш времето, за което ти се плаща и което не ти принадлежи. Това би било все едно да вземеш пари, които не си спечелил, и да ги присвоиш. Братята Лъфбъро, Андрюс, Олдрич и някои други не те познаваха. те имаха високо мнение за тебе. Ти не можа да свършиш работата, за която те наеха. Стрещиха в преценката си, когато ти платиха толкова висока цена за твоя труд. Ти не изработи парите, които получи. Прояви леност и липса на енергичност. Не бе достатъчно заинтересуван и буден, за да разбираш нещата и да работиш. Всичко бе ужасно занемарено от тебе.

Братко мой, ти си далеч от Бога. Намираш се в състояние на отстъпничество. Не притежаваш благородна морална смелост. Поддаваш се на собствените си желания, вместо да проявяваш себеотрицание. В стремежа си към щастие ти си ходил на увеселителни места, които Бог не одобрява и по този начин си отслабил собствената си душа.

Братко мой, имаш още много да учиш. Задоволяваш апетита си, като ядеш повече храна, отколкото тялото ти може да превърне в пълноценна кръв. Грях е да бъдеш невъздържан по отношение на количеството изядена храна, дори качеството ѝ да е наистина добро. Мнозина мислят, че ако не ядат месо и други по-тежки храни, могат да поглъщат проста храна до пръсване. Това е грешка. Много от така наречените здравни реформатори са най-обикновени лакомници. Те натоварват храносмилателните си органи с такава тежест, че жизнените сили на тялото се изчерпват в усилието да се отърват от нея. Това потиска интелекта, тъй като нервната сила на мозъка бива извикана в помощ на стомаха. Преждането дори с най-проста храна затруднява фините тъкани на мозъка и отслабва неговата жизненост. То е по-вредно за тялото от прекомерната физическа работа. Духовната енергия се изчерпва по-лесно от невъздържано ядене, отколкото от усилен труд.

Храносмилателните органи никога не трябва да се обременяват от храна с количество или качество, които биха затруднили възприемането ѝ от тялото. Всичко, което влиза в стомаха в повече от възможностите на тялото да го превърне в пълноценна кръв, задръства "машината", тъй като не може да се превърне нито в плът, нито в кръв, а присъствието на такава храна обременява черния дроб и предизвиква болнавоост. Стомахът се претоварва в усилието да се освободи от храната, после идва чувството на умора, която се възприема като глад. Без да се даде възможност на храносмилателните органи да си починат от прекомерния труд и да съберат сили, ново голямо количество храна се поема от стомаха и измореният "механизъм" се задвижва отново. Тялото получава по-малко хранителни вещества от по-голямо количество храна, дори тя да е с добро качество, отколкото, ако приема малко количество на определени интервали.

Братко мой, умът ти е замъглен. Човек, който като тебе приема такова количество храна, би трябвало да бъде физически работник. Упражненията са важни за здравословното състояние на тялото и ума. Необходими са ти физически усилия. Движиш се и действаш, като че ли си глътнал бастун, нямаш гъвкавост. Здравословни, активни физически упражнения - ето какво ти е нужно. Това ще ободри ума ти. Не трябва да се заемаш с умствена или интензивна физическа дейност веднага след обилно хранене; това би нарушило законите на тялото. Незабавно след храненето има силно натоварване на нервната система. Мозъкът е принуден да работи енергично в подкрепа на стомаха. Затова, ако умът или тялото се натоварват след хранене, процесът на храносмилане се утежнява. Жизнеността на тялото, необходима да действа в една посока, се отклонява в друга.

Необходимо е да практикуваш въздържаност във всичко. Култивирайте висшите сили на разума и тогава ще остава по-малко енергия за развитие на животинското естество. Не е възможно да увеличите духовната си сила, докато страстите и апетитът ви не бъдат поставени по съвършен контрол. Боговдъхновеният апостол казва: "Но уморявам тялото си и го поробвам, да не би като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен."

Братко мой, умолявам те, събуди се и остави Божият Дух да проникне по-надълбоко от физическата обвивка. остави го да проникне до скритите подбуди на всяко действие. Липсват принципи, твърди принципи и енергичност не само в духовните, но и в земните неща. В твоите усилия няма искреност. О, колко много са тези, които са леки на везната на духовността, защото не искат да се откажат от апетита! В резултат на преяждането нервната енергия на мозъка отслабва и се стига почти до парализиране. Когато такива хора отиват в събота в Божия дом, не могат да си държат очите отворени. И най-искрените апели не успяват да пробудят замръзналите им, невъзприемчиви умове. Истината може да бъде предадена с дълбоки чувства, но тя не пробужда морала, нито просвещава разума. Нима такива хора са учили достатъчно, за да могат да прославят Бога във всичко?

Не е възможно да се получи ясна представа за вечните неща, ако умът не е обучен да размишлява върху възвишени теми. Всички страсти трябва да бъдат доведени под съвършения контрол на морала. Когато някои изповядват силна вяра и искрена духовност, аз знам, че изповедта им е фалшива, ако не са обуздали страстите си. Бог го изисква. Причината за царуването на духовната тъмнина е умът, който се задоволява с по-ниско ниво и не се насочва нагоре по небесния път на чистотата и святостта.

Според видяното от мене за семейството ти, брат М., ти не си щастлив. Съпругата ти е разочарована, ти също си разочарован. Тя е очаквала да намери в тебе личност с по-благороден и изискан нрав. Много е нещастна. Има силна в гордост в себе си. По линия на майка ѝ нейните роднини са по природа съвестни хора, но горди и аристократични. Тя е взела много от тези черти. Не обича да се изявява. За нея не е естествено да прави първата стъпка и да проявява чувствата си. Тя смята изявите на привързаност между съпруг и съпруга за слабост и детинщини. Чувства, че ако насърчава близостта, няма да получи в ответ чиста, възвишена любов, а низки прояви на страст, които ще се задълбочат, но няма да се превърнат в чиста, дълбока, свята любов.

Съпругата ти трябва да направи по-големи усилия да излезе от състоянието си на уединена, горда резервираност и да се постарее да проявява простодушие във всичките си постъпки. Когато в тебе се събудят по-благородни чувства

и бъдат укрепени чрез упражняване, ти ще разбереш по-добре нуждите на жените; ще разбереш, чу душата копнее за по-висша любов, че съществува нещо по-възвишено от низките животински страсти. Тези страсти се засилват в тебе поради това, че ги насърчаваш и практикуваш. Ако сега със страх от Бога подчиняваш тялото си и се стремиш да дадеш на жена си чиста, възвишена любов, нуждите на естеството ѝ ще бъдат посрещнати. Приеми я в сърцето си, имай високо мнение за нея.

Ти си издигах и се поставяш над съпругата си. Не разбираш самия себе си. Имаш високо мнение за религиозния си опит и за напредъка в духовния живот. Тези неща са попречили, вместо да ѝ помогнат. Тя се страхува от тебе, страхува се, че ти наистина не се разбираш и действаш прекалено прибързано. Съюзът ви не е щастлив. Вие не сте били подходящи един за друг. Съпругата ти е плаха, боязлива, вгълбена по характер. Ти въобще не си я разбрал. Тя се колебае и се страхува да действа, тъй като се страхува от прибързаност. Има нужда от увереност в себе си и трябва да бъде насърчавана да проявява независимост.

Брат М., ти не успя да насърчиш увереността на съпругата си. Липсва ти нежност и непроменливо любезно отношение към нея. Понякога проявяваш любов, която е по-скоро егоистична. За тебе тя не е принцип, стигащ до дълбините на душата и стоящ в основата на всичките ти постъпки. Тази любов не е себеотдайна, подтикваща те да проявяваш загриженост към съпругата си, да си загрижен, да се радваш на общуването с нея и да показваш, че тя предпочита нейната компания пред всяка друга. Стремиш се към собствените си забавления и я оставяш у дома самотна и често тъжна. Постъпвал си по този начин, преди да се преместиш на това място, и си продължил със същото поведение в по-малка степен поради липса на възможности или невъзможност да представиш някакво извинение.

Съпругата ти в никакъв случай не би допуснала да разбереш, че е забелязала недостатъците ти. Страхува се от тебе. Ако имаше искрена любов, каквато нейното естество изисква, щеше да намериш откликваща струна в душата ѝ. Ти си прекалено студен и неотстъпчив. Понякога проявяваш привързаност, но тя не събужда любов в ответ, тъй като не си любезен и внимателен, не проявяваш любезно зачитане на съпругата си и не се замисляш за нейното щастие. Прекалено често си се чувствал свободен да излизаш навън и да се отдаваш на собствените си удоволствия, без въобще да се съобразяваш с нейните удоволствия и щастие.

Истинската, чиста любов е скъпоценна. Нейното влияние е небесно, дълбока и пребъдваща. Тя не е спорадична, не е егоистична страст. Дава плодове, води до трайни усилия да направиш съпругата си щастлива. Ако

притежаваш тази любов, за тебе ще стане естествено да проявяваш такива усилия. Любовта няма да изглежда като нещо несвойствено за тебе. Ако излезеш на разходка или да отидеш на събрание, за тебе ще бъде естествено като дишането да решиш съпругата ти да те придружи и да се опита да те направи щастлива в обществото си. Смяташ нейните духовни постижения за по-маловажни от твоите, но аз видях, че Бог е по-доволен от нейния дух отколкото от твоя. Ти не си достоен за съпругата си. Тя е прекалено добра за тебе. Тя е крехко, чувствително растение, което има нужда от нежни грижи. Искрено желае да върши Божията воля. Притежава обаче горд дух, плаха е и не обича укори. За нея е смърт да бъде обект на наблюдения и забележки. Нека съпругата ти бъде обичана, почитана и пазена - в изпълнение на брачния обет - и тя ще излезе от състоянието си на сдържаност и нерешителност, така характерно за нея.

Нека една жена осъзнае, че е ценена от съпруга си и е скъпоценна за него не само защото е полезна и удобна в домакинството, но и защото е част от самия него, и тя ще отвърне на чувствата му и ще отрази в обратна посока дарената ѝ любов. Нека съпругата ти бъде обект на особено и сърдечно внимание. Когато изпитваш тези чувства, които Бог иска от тебе, ще се чувстваш загубен, ако не си в нейно присъствие. Смяташ, че нейната вяра няма никаква стойност, но въпреки това тази вяра получава отговори по-скоро от твоята вяра.

Брат М., не успяваш да разбереш сърцето на една жена. Не правиш разлика между причина и последица. Знаеш, че съпругата ти не е толкова жизнерадостна и щастлива, колкото би желал да я виждаш, но не проучваш причината. Не анализираш поведението си, за да разбереш дали трудностите не са в тебе. Обичай съпругата си. Тя копнее за дълбока, истинска, възвишена любов. Нека получи осезаемо доказателство, че нейните грижи и загриженост към тебе, проявени чрез създаването на удобства, се оценяват и възнаграждават. Търси нейното мнение и одобрение за всичко, с което се заемаш. Уважавай преценките ѝ. Не смятай, че знаеш всичко, което може да се знае.

Изпълнен с дом любов, независимо дали любовта се изразява с думи, погледи или дела, е място, където ангелите обичат да присъстват и освещават чрез лъчи светлина от слава. В някои скромни домакински задължения има очарование. Нито едно от житейските задължения няма да е неприятно на съпругата ти при такива обстоятелства. Тя ще ги извършва с жизнерадостен дух и ще бъде като слънчев лъч за всички около себе си, а сърцето ѝ ще пее песни на Господа. Сега тя усеща, че не притежава чувствата на сърцето ти. Дал си ѝ повод за подобни мисли. Изпълняваш нужните задължения, полагаши ти се като глава

на семейство, но нещо липсва. Има сериозен недостиг от скъпоценното влияние на любовта, което води до любезност и нежност. Любовта трябва да се изразява в погледа и обноските и да се усеща в гласа.

Съпругата ти не се осмелява да отвори сърцето си пред тебе, защото веднага след като изрази мнение различно от твоето, ти го отхвърляш. Говориш толкова рязко, че тя няма смелостта да изрече друга дума. Извисяваш се над нея и се държиш така, сякаш нейната преценка и мнение нямат никакво значение. Смяташ духовните си постижения за далеч по-големи от нейните. Братко мой, не познаваш самия себе си. Бог гледа сърцето, а не думите. За Бога външният вид няма такова значение както за хората. Господ цени смиреното сърце и разкаяния дух. Нашият Спасител познава житейските конфликти на всяка душа. Той съди справедливо, а не по външен вид.

Духът ти е силен. Когато заемеш дадена позиция, не преценяваш нещата добре и не вземаш под внимание какъв ще бъде резултатът от поддържането на възгледите ти. Вплиташ ги в молитвите и разговорите си, макар и да знаеш, че съпругата ти не поддържа същите възгледи. Вместо да уважаваш нейните чувства и любезно като джентълмен да избягваш въпросите, върху които имате различия, ти целенасочено се спиращ на спорните точки и проявяваш упоритост в изразяване на възгледите си, независимо от хората около тебе. Смяташ, че другите нямат право на различно мнение. Тези плодове не растат на християнското дърво.

В случая със сестра Н. ти не погледна на нещата от правилна гледна точка. ако тя бе изцелена в отговор на молитвите, отправени от тебе и от други хора, това щеше да се окаже гибелно за двама или трима от вас. Мъдрият Бог не зачете този проблем. Той можеше да чете мотивите и целите на сърцето.

Съпругата ти има точно толкова право на мнение, колкото и самия ти. Брачната ѝ връзка не унищожава нейната идентичност. Тя има индивидуална отговорност. Няма да се почувстваш чист, докато не поемеш част от нейната работа и не проявиш по добродетелен, християнски дух на търпение и не зачиташ другите така, както ти искаш да бъдеш зачитан. Трябва да се научиш "да не правиш нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си". "В братолюбието си обичайте се един друг, като сродници; изпреваряйте да си отдавате един на друг почит."

Провеждане на социални срещи

Брат М., показано ми бе, че трябва да работиш много, преди да можеш да упражняваш влияние сред църковните членове, за да поправяш техните грешки и да им помагаш.

Не притежаваш онова смирение на ума, което може да достигне сърцата на Божия народ. Ти си се възгордял. Трябва да изследваш мотивите и постъпките си, за да разбереш дали очите ти са насочени единствено към Божията слава. Нито брат О., нито самият ти сте годни да посрещнете нуждите на младите и на църквата като цяло. Не проявявате смирение, за да разберете най-добрия начин, по който може да им се помогне. Не прави добро впечатление ти и брат О. да напускате местата си и да заставате на амвона пред хората. Когато заставате там, смятате, че трябва да кажете или да направите нещо в съответствие с положението си. Вместо да станете и да изречете няколко думи по същество, вие често правите дълги забележки, което наистина нарушават духа на събранието. Мнозина чувстват облекчение, когато седнете. Ако бяхте в страна, където малцина оползотворяват времето си, такива дълги забележки биха били подходящи.

Господнето дело е велико и в него трябва да се включват разумни хора. Има нужда от мъже, които да се приспособяват към нуждите на хората. Ако искаш да помагаш, трябва да заемаш позиция сред хората, а не над тях. Това е голямата грешка на брат О. Той е прекалено упорит. За него не е естествено да бъде сепъл. Не вижда връзката между причина и следствие. Не може да печели чувства и любов. Не се принизява до разбиранията на децата и не говори трогателно, така че да стопи сърцата. Изправя се и говори на децата като мъдрец, но не постига нищо. Обикновено забележките му са дълги и отегчителни. Ако понякога изрича само една четвърт от това, което е казал, би създал по-добро впечатление върху умовете.

Онези, които обучават деца, трябва да избягват отегчителните забележки. Късите бележки по същество биха създали добро настроение. Ако трябва да се каже нещо дълго, изречете го на части, но по-често. Няколко интересни думи от време на време ще бъдат по-полезни отколкото ако ги кажете наведнъж. Дългите речи обременяват малките умове на децата. Прекалено многото говорене ще ги накара да ненавиждат дори духовните напътствия, така както преяждането натоварва стомаха, намалява апетита и води до неприязън към храната. Умовете на хората могат да бъдат натоварени с прекалено говорене. Работата за църквата и особено за младите трябва да бъде ред след ред, заповед след заповед, тук малко и там малко. Дайте на умовете време да смелят истините, с които ги храните. Децата трябва да бъдат водени към небето внимателно, а не прибързано.

Батъл Крийк, щата Мичиган
2 октомври 1868 г.

57. Колко важно е да се владеем

Скъпи брат П., няколко пъти се опитвах да ти пиша, но винаги бях възпирана. Няма повече да се бавя. От няколко дена чувствам особено безпокойство за тебе. През миналия юни ми бяха показани някои неща във връзка с тебе. Бях върната в миналото и видях твоя неустановен блуждаещ живот. Ти бе без Бога. Животът ти бе тежък и безразсъден. Видях, че въпреки това Бог в милостта ти пощади живота ти многократно, макар и да изглеждаше, че никаква човешка сила или мъдрост не могат да го запазят. Сега си едно чудо на милостта. Когато животът ти бе в непосредствена опасност, Христос, твоят Ходатай, се застъпваше за тебе: "Отче, пощади живота му още малко. Той е безплодно дърво, което запустява земята, но не го отсичай. Аз ще чакам търпеливо още известно време и ще видя дали не може да даде плод. Ще представя истината пред сърцето му. Ще го убедя, че върши грях."

Показано ми бе, че Господ ти даде възможност да Му се подчиняваш и да Му служиш. Стъпките ти бяха насочени на Запад, където обстановката би била по-благоприятна за израстване в благодатта и където за тебе би било по-малко трудно да оформиш характер за небето. Ти дойде в нашето семейство и бе приет в сърцата ни. Всичко това бе подредено от Господа. Ти нямаше необходимия опит, за да живееш така, както Бог би одобрил. Попадна там, където за няколко месеца можеше да получиш повече светлина и по-добро познание за настоящата истина, отколкото би получил за много години, ако бе останал на Изток.

Нашият състрадателен Първосвещеник познаваше твоите слабости и грешки и не те остави в твоята неопитност да се бориш с големия враг сред неблагоприятни обстоятелства. Ако бе останал в ____, нямаше да запазиш истината. Противопоставянето, с което би се сблъскал, щеше да разбуди борческия ти дух и ти щеше да обезславиш истината чрез духа на прибързаност. След това, ако в християнския ти път се появят препятствия, щеше да се обезсърчиш и да се откажеш от истината. Има много, за което да благодариш. Сърцето ти трябва да е изпълнено с благодарност към твоя любящ Спасител за Неговата милост към тебе - към тебе, който толкова дълго си злоупотребявал с любовта Му.

Показано ми бе, че ти си груб камък от каменоломната и се нуждаеш от много издялване, оформяне и изглаждане, преди да станеш годен да заемеш място в небесното здание. Известна част от тази работа е направена за тебе, но, о, колко още много предстои да се извърши! Ти си нещастен. Видял си грубата страна на живота. Не си изпитал много щастие, но вината ти е, че стоя в светлината и същевременно отблъскваше доброто. В младостта си ти си насърчавал духа на недоволство. Не си се поддавал на обучение, предпочитал си да ходиш по собствените си пътища, без да зачиташ чуждо мнение или съвет. Не си се

подчинявал на контрола на втория си баща, защото си искал да вървиш по свой път. Той не е разбирал най-добрия начин за възпитание и ти си решил да не зачиташ авторитета му. При всяка негова дума си заставал в отбранителна позиция. Духът ти на борбеност е бил силен и ти си се борил с всеки и с всичко, което е пречило на плановете ти. Дори когато са били правени предложения да подобриш плановете и работата си, ти си избухвал на часа. Смятал си, че те порицават и обвиняват и си се огорчавал от онези, които са били твои истински приятели. Въображението ти е било болнаво. Смятал си, че всички са срещу тебе и че участта ти е изключително тежка. Тежка е била, но ти сам си я направил такава.

Поведението ти спрямо твоя втори баща е било неподобаващо. Той не е заслужавал да бъде третиран от тебе по такъв начин. Има грешки и е правил грешки, но докато тях си виждал съвсем отчетливо и в лоша светлина, не си забелязвал своите собствени. По Божие провидение съпругата ти бе повалена от болест. Тя бе горда жена, но се покая за греховете си и покаянието ѝ бе прието от Бога.

Поставени бяха прегради по пътя ти, за да ти се попречи да вървиш към погибел. Господ водеше твоя непокорен и неукротим дух, за да Го подчини за Себе Си. Чрез комбинацията от наказания и прояви на милост ти бе доведен до покаяние. Също като Йона ти от сегашните си задължения към морето. Бог ти препречи пътя чрез провидението Си. Не можеше да преуспяваш или да бъдеш щастлив, защото не можеше да избягаш от собственото си "аз". Вземаше душата си и греха заедно със себе си. Подхранваше дух на недоволство и безпокойство и не желаше да изпълняваш задълженията си. Искаше промяна, някаква по-значима работа. Започна да блуждаеш.

Очите на скъпия Спасител те наблюдаваха. Ако това не беше така, щеше да останеш в това състояние и в греховете си, да стигнеш до разгул и до мизерен живот. Докато бе в непозната земя и в час на болест, ти почувства с мъка състоянието си на безнадеждност и изоставеност. Прекара дълги нощи и мъчителни дни в безпокойство и мъка, далеч от майка и сестри, без да има някой друг освен непознати, които да се грижат за тебе и без християнска надежда, която да те подкрепя.

Търсеше щастие, но не го получи. Ти бе пренебрегнал съвета на майка си и нейните молби да не нарушаваш Божиите заповеди. Понякога това пренебрежение ти причиняваше горчивина. Не мога да се спирам на всички подробности, тъй като не се чувствам силна. Ще спомена най-важните неща, които ми бяха показани.

Видях, че ти предстои да направиш нещо, което не разбираш. Трябва да умреш за собственото "аз", да го разпънеш на кръста. Имаш раздразнителен и прибръзан нрав,

който трябва да се подчини. Притежаваш благородни черти на характера, които ще ти създадат приятели, ако прибързаният ти дух не наранява хората. Привързан си силно към онези, които проявяват към тебе. Когато разбираш нещата по правилен начин, ти си съвестен, но често действаш импулсивно, без да се спреш и да размислиш.

Съдиш отделни хора и коментираш живота и маниерите им, макар че не разбираш становищата или работата им. Разглеждаш нещата от твоя гледна точка и след това си готов да се съмняваш или да осъждаш поведението на хората, без да погледнеш към проблема искрено и балансирано. Не познаваш задълженията на другите и не бива да се чувстваш задължен за техните дела. Върши своите задължения и остави хората на Господа. Бъди търпелив, запазвай мира и спокойствието на ума си и бъди благодарен.

Видях, че Господ ти е дал светлина и опит, за да осъзнаваш греховността на прибързаните действия и да контролираш страстите си. Ако не успяваш да постигнеш това, съвсем сигурно е, че ще загубиш вечния живот. Трябва да победиш болнамото въображение. Ти си изключително чувствителен и ако се изговори дума в подкрепа на нещо, на което ти се противопоставяш, смяташ, че си наранен. Мислиш, че те обвиняват и че трябва да се отбраняваш и да запазиш живота си. В големите си усилия да запазиш живота си, ти го губиш. Трябва да умреш за собственото "аз" и да подхранваш в себе си дух на въздържаност и търпение. Преодолей мисълта, че не те използват по най-добрия начин, че си онеправдан и някой иска да те притеснява или да ти вреди. Гледаш през неточни очила. Сатана те подвежда да получаваш изопачени представи за нещата.

Скъпи брат П., в Адамс Сентър твоят случай отново ми бе показан. Видях, че винаги си се провалял в упражняването на самоконтрол. Правил си всякакви усилия, но те са постигали само промяна на външността, а не са докосвали подбудите. Твоята прибързаност често ти причиняват искрено и болезнено съжаление и себеосъждане. Ако не бъде победен, този дух на раздразнителност ще прерасне в дух на заядливост и критикарство. Всъщност това вече е станало до известна степен. Готов си да негодуваш за всяко нещо. Ако те блъснат на тротоара, ще се обидиш и ще промълвиш думи на оплакване. При каране по улиците, ако не ти се отстъпи половината път, веднага се дразниш. Ако те помолят да се отклониш от пътя си, за да послужиш на някой, започваш да се цупиш и да недоволстваш и да мислиш, че достойнството ти е наранено. Всички виждат основния ти грях. Самият външен вид издава твоята раздразнителност, а устата ти винаги е готова да произнесе гневна дума. В този навик, както и в пушенето,

единственото сигурно лекарство е пълното въздържание. Необходимо е да настъпи цялостна промяна в тебе. Често осъзнаваш, че трябва да се пазиш повече. Решително заявяваш: "Ще бъда по-спокоен и търпелив", но по този начин само променяш външния си вид. Съгласяваш се да запазиш лъва и да го наблюдаваш. Трябва да направиш нещо повече. Само силата на принципите може да премахне този страшен неприятел и да докара мира и щастието.

Многократно си заявявал: "Не мога да се справя с нрава си", "трябва да говоря." Липсва ти кротък и смирен дух. Личното "аз" е съвсем живо и ти си постоянно нащрек, за да се предпазиш от унижение и обида. Апостолът казва: "Защото умряхте и животът ви е скрит с Христа в Бога." Онези, които са умрели за личното "аз", няма да се обиждат толкова лесно и няма да са готови да се противопоставят на всичко дразнещо. Умрелият не се обижда. Вие не сте "умрели". Ако бяхте "мъртви" и животът ви бе скрит с Христос в Бога, хиляди неща, които сега забелязваш и които те тормозят, биха били отминавали като недостойни за твоето внимание. Тогава би се хванал за вечното и би стоял над дребните изпитания на този живот.

"И езикът, тоя цял свят от нечестие, е огън." "Благодарумието на човека възпира гнева му и слава е за него да се не взира в престъпление." "Който не се гневи скоро, показва голямо благодарумие, а който лесно се гневи, проявява безумие." "Който скоро не се гневи, е подобър от храбривия; и който владее духа си - от завоевател на град." "Обаче нека всеки човек бъде бърз да слуша, бавен да говори и бавен да се гневи, защото човешкият гняв не върши Божията правда." "Който щади думите си е умен; и търпеливият човек е благодарумен." В бележка под поле думата е "хладнокръвен".

Нашият велик Образец бе издигнат, за да бъде равен с Бога. Той бе върховният предводител на небето. Всички свети ангели с радост Му се покланяха. "А когато пък въвежда Първородния във вселената, казва: И поклонете се Нему, всички Божии ангели." Исус взе върху Себе Си нашето естество, изостави славата, величието и богатствата Си, за да извърши Своята мисия и да спаси погиналото. Дойде не за да Му служат, а за да служи на хората. Когато бе хулен, оскърбяван и обиждан, Исус не отвърна. "Който бидейки охулван, хула не отвърщаше." Когато човешката жестокост Му причини болезнените страдания и рани, Той не започна да заплашва, а се предаде на Този, Който съди справедливо. Апостол Павел насърчи братята си във Филипи: "Имайте в себе си същия дух, който бе в Исуса Христа. Който, като беше в Божии образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците." По-голям ли е слугата от господаря си? Христос ни е дал живота Си като пример и ние Го

обезславяме, когато се ядосваме от всяка грешка и сме готови да негодуваме от всяка обида, независимо дали е въображаема или истинска. Ако човек постоянно се защитава и стреми да запазва собственото си достойнство, това едва ли е доказателство за благороден ум. По-добре да бъдем онеправдани стократно отколкото да нараним една душа чрез дух на отмъщение или като отприщим гнева си. Чрез Бога може да се получи сила. Той може да помага. Господ може да дава благодат и небесна мъдрост. Ако поискате с вяра, ще получите, но трябва да бдите в молитва. Вашият лозунг трябва да бъде: Бдете, молете се, работете.

Съпругата ти можеше да е благословение за тебе, ако бе поела отговорностите си. Тя обаче цял живот бяга от отговорности и сега има опасност да бъде повлияна, вместо да ти влияе. Вместо да има облагородяващо и извисяващо влияние над тебе, има опасност да започне да мисли и действа като тебе, без да се задълбочава и да се ръководи от принципи във всичките си постъпки. Съчувствате си един на друг и за нещастие си помагате взаимно да имате неправилна гледна точка. Тя може да оказва добро влияние, но притежава дух, който напомня за духовна леност и мързел. Няма желание да се заема в някакво добро дело, ако това не ѝ е приятно. Какъв бе грехът на Мироз? Не направи нищо. Не бяха осъдени заради някакви големи престъпления, а защото не дойдоха на помощ Господу.

Показано ми бе, че съпругата ти не разбира самата себе си. Тя е избягвала домакинската работа в младостта и не е склонна да се заеме с нея дори сега. Склонна е да разчита на другите, вместо на собствените си сили. Не насърчава благородната независимост. От много години насам би трябвало да се учи да носи тежести. Не е в добро здраве. Предразположена е към затлачване на черния дроб и няма желание да върши физическа работа. Няма способността да се отдава на работа, освен ако не разбере, че това е крайно належащо. Изяжда почти двойно повече от това, което би трябвало. Всичко, което изяжда и е повече от необходимото за тялото, за да бъде превърнато в добра кръв, се превръща в отпадък и организъмът с мъка се освобождава от него. Тялото ѝ е задръстено с много отпадъци, които ѝ пречат в работата, задръстват живата машина и отслабват жизнените сили.

Приемането на повече в храна в стомаха, отколкото може да се превърне в добра кръв, влошава качеството на кръвта и натовазва жизнеността в много по-голяма степен отколкото труда или физическите упражнения. Преяждането причинява вцепенение. Силите на ума идват на помощ на храносмилателните органи и по този начин биват постоянно претоварвани, отслабвани и притъпявани. Това причинява чувство на празнота в главата и почти всеки ден прави съпругата ти предразположена към удар. Тя не се нуждае от увещания да спре да работи. За нея няма нищо по-опасно от

това да живее така, че физическите сили да не бъдат използвани за активни упражнения. Физическите упражнения са много важни. Те ще укрепят нейното тяло и ум. Когато осъзнае отговорността на своята позиция и разбере какви резултати ще постигне, ако се стреми към цел в живота, няма да е склонна да се отдава на леност и да отбягва трудностите. Не влага сърце в това, което върши. Затова се движи наоколо съвсем като машина и смята, че работата ѝ е бремене. Докато изпитва такива чувства не може да осъзнае, че има привилегията да притежава нов живот и сила. Липсва и дух и енергия. Прекалено предразположена е към вцепенение и оловна безчувственост. Изпитването от нея тежко вцепенение може да бъде превъзможното само чрез оскъдна диета, съвършен контрол над апетита и всички страсти и чрез използване на волята, която да ѝ помогне във физическите упражнения. Тя желае волята да оживотвори силата на нервите, така че да е в състояние да се противи на леността.

Сестра П., Никога не можеш да бъдеш от полза за света, ако нямаш достатъчно силни намерения, които да ти помогнат да победиш нежеланието да полагаш грижи и да поемаш отговорности. Ако всеки ден упражняваш силите си, задачите ще стават все по-малко трудни, докато накрая ще се превърне във второ естество за тебе да изпълняваш задълженията си и да станеш внимателна и усърдна. Можеш да привикнеш да мислиш, когато по-малко натоварваш стомаха си. Тази тежест изтощава ума.

Трябва също така да имаш цел, насока в живота. Ако няма цел, има склонност към леност, но когато съществува важно цел, всички сили на ума започват да действат спонтанно. За да постигне успех в живота си, не бива да допуска умът да блуждае и да се занимава с маловажни неща или да се задоволява с празни мисли, които идват в резултат от избягването на отговорности. Строенето на въздушни замъци опорочава ума.

Поеми сегашните си задължения. Направи го с желание и от цяло сърце. Трябва да решиш да правиш нещо, което изисква както умствени, така и физически усилия. Сърцето ти трябва да бъде вложено в настоящата работа. Предстоящото ти задължение е точно това, което Небето желае от тебе. Да мечтаеш за някаква работа в далечна земя, да си въобразяваш разни неща и да правиш планове е безполезно и ще те направи негоден за работа, която макар и незначителна, ти се възлага сега от Господа. Не бива да се стремиш да извършиш някакво велико дело, а радостно и успешно да изпълняваш днешното си задължение. Поверени са ти таланти, които трябва да се удвоят. Ти си отговорен за доброто им използване или за злоупотребата с тях. Не бива да се стремиш към велики неща, за да извършиш нещо значително, а да изпълняваш дребните си задължения.

Използвай талантите си, макар и да са малко, и осъзнай отговорността си пред Бога за тяхната правилна употреба.

Не бива да очакваш, че ще те отминат житейските болки, умора, трудности и изпитания. Божият Син бе приел човешко тяло. Често бе изморен в тяло и дух. Веднъж каза: "Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи." Трябва да престанеш с мечтите, а умът ти да се насочи към сегашните задължения, които да изпълняваш с радост.

Този свят не е рай а християнина. Той е просто място за подготовка, сцена на житейските ни битки, конфликти и скърби. Важно е да се хванем здраво за по-добрия свят, където ще живеем, където битката е приключила и царуват вечен мир, радост и блаженство. Видях, че има голяма опасност и двамата да претърпите крушение във вярата. И двамата имате да извършите нещо голямо за себе си, но има опасност да останете слепи за своите грешки.

Сестра П. трябва да се пази да не събужда раздразнителността в съпруга си, като ме разказва за предполагаемите си страдания с цел да получи съчувствие. Той гледа на нещата от друга гледна точка и се дразни на неща, които не си заслужава да бъдат забелязани. Тя трябва да разбере това и да се научи, че е по-мъдро да мълчи. Има нужда от издръжливост. Много по-лесно е да вкараш нещо в ума, отколкото да го изкараш, след като веднъж вече е влязло там. По-лесно е да се размишлява върху някое предполагаемо зло, отколкото чувствата да се умирят и поставят под контрол веднага след като бъдат възбудени.

Брат П. има качества, които биха били превъзходни, ако бяха пречистени от облагородяващото влияние на чистата религия. Той може да е полезен. Само искреното благочестие може да го направи годен да изпълнява задълженията си добре в този свят и да го направи годен за небето. Небесният характер трябва да се придобие на земята, братко мой, иначе никога няма да го притежаваш. Затова трябва веднага да се заемеш с работата, която има да вършиш. Необходимо е да полагаш големи усилия, за да се подготвиш за небето. Живей за небето. Живей с вяра.

Брат П., ти си неизгладен камък, но ръката на умелия каменоделец е върху тебе. Ще Го оставиш ли да те издяла и изглади за зданието, което се строи, без да се чува шум от брадва или чук? С нищо не може да се помогне след края на благодатното време. Необходимо е сега, в часовете на благодатното време, да победиш избухливия си нрав или да останеш отделен от Бога.

Исус ви обича и двамата и ще ви спаси, ако пожелаете да бъдете спасени по определения от Него начин. Можеш да придобиеш опит в религията, ако наистина гладуваш и жадуваш за нея. Отиди при Бога с вяра и смирение, помоли Го и ще получиш. Трябва обаче да помниш, че ученикът не е

по-горен от Учителя си, нито слугата е по-голям от Господаря си. Трябва да съхраняваш в себе си онази кротост и смирение, които притежаваше и Христос.

Батъл Крийк, щата Мичиган
9 февруари 1869 г.

58. Трудолюбие и пестеливост

Скъпи брат и сестра Р., търсех възможност да ви пиша, но се разболях и не можех да пиша на когото и да било. Тази сутрин ще се опитам да напиша няколко реда.

Когато ми бяха показани задълженията на Божия народ относно бедните и най-вече за вдовиците и сираците, видях, че има опасност съпругът ми и аз да поемем бreme, което Господ не е положил върху нас, и по този начин да намалим смелостта и силата си, като увеличим грижите и безпокойствата си. Видях, че съпругът ми е отишъл по-надалеч във вашия случай отколкото е бил дългът му. Интересът му към вас го е подтикнал да поеме бreme, което го е отвело отвъд задълженията му и което не е било от полза за вас, а само ви е насърчило да разчитате на братята си. Очакват помощ и услуги от тях, а същевременно нито работите така упорито като, нито спестяват както те правят от чувство за дълг.

Показано ми бе, че вие, мои братко и сестро, имате още много да се учите. Не живеете според чергата си. Не сте се научили да пестите. Ако припечелите високи надници, не знаете как да преживеете с тях колкото се може по-дълго време. Вземате предвид вкуса и апетита си, а не благоразумието. Понякога харчите пари за качествена храна, каквато братята ви не могат да си позволят. Доларите много лесно се изплъзват от джобовете ви.

Сестра Р. е с лошо здраве. Отдава се на апетита си и натоварва стомаха си прекалено много. Натоварва го, като преяжда и поставя в него такава храна, която не допринася най-добре за поддържане на тялото. Яде прекалено много и не прави физически упражнения. Така тялото бива сериозно натоварено. Според дадената ни от Господа светлина простата храна е най-добра за осигуряване на здраве и сила. Физическите упражнения са необходими за здравето й.

Въздържанието е урокът, който и двамата трябва да научите. Обуздавай апетита си, брат Р. Бог ти е дал капитал от сила. За тебе той има по-голяма стойност от парите и трябва да бъде ценен много повече. Здравето не може да се купи със злато или сребро, къщи и земи. То е голямото ти богатство. Бог изисква от тебе да използваш благоразумно капитала от сила, с която те е благословил. Ти отговаряш за здравето си така, както някой друг е отговорен за парите си. Грешка е да не използваш силата си по най-добрия начин, както и грешка и богатият да задържа парите си, защото така му е приятно. Не полагаш

необходимите усилия, за да издържаш семейството си. Можеш да работиш и го правиш, когато работата ти е подготвена по най-удобния начин. Не правиш усилия да използваш времето и силите си по най-добрия начин и със страх от Бога.

Ти се занимаваш с работа, която понякога ти дава големи печалби наведнъж. След като изкараш пари, не се опитваш да ги пестиш, имайки предвид бъдещ период от време, когато няма да имаш възможност да печелиш толкова лесно, а харчиш за въображаеми нужди. Ако ти и съпругата ти бяхте разбрали, че Бог е положил върху вас задължението да обуздавате вкуса и желанията си и да се подготвяте за бъдещето, вместо да живеете само за настоящето, сега щяхте да имате опит и семейството ви да притежава житейските удобства. Трябва незабавно да научите един урок: как с възможно най-малко пари да изкарвате възможно най-дълго време.

Сестра Р. разчита прекалено много на съпруга си. Цял живот е разчитала на други за съчувствие, като е мислела само за себе си и се е превръщала в център на вниманието. Глезена е прекалено много и не се е научила да разчита на себе си. Не е помагала на съпруга си, както би трябвало да му помага в земните или духовните неща. Трябва да се научи да понася телесни немощи и да не мисли постоянно за тях. Необходимо е сама да води житейските битки; върху нея лежи индивидуална отговорност.

Сестра Р., целият ти живот е грешка. Отдавала си се на четене на какво ли не. Умът ти не се е възползвал от многото четене. Нервите ти са се възбуждали, докато набързо си поглъщала разказа. Ако децата ти те прекъснат по време на това занимание, ти отговаряш раздразнително и сприхаво. Не притежаваш самоконтрол и затова не успяваш да контролираш децата си с твърда е непоклатима десница. Ти ги глезиш и разваляш, а след това ги хокаш и им се караш по най-строг начин. Те се нуждаят от твърда ръка, защото са капризни. Имат нужда от постоянно, мъдро и умело възпитаване.

Можеш да си спестиш много неприятности, ако поемеш ролята си на жена и действаш принципно, а не импулсивно. Въобразяваш си, че съпругът ти трябва да е с тебе и не можеш да стоиш сама. Трябва да разбереш, че задължението му е да се труди, за да издържа семейството си. Трябва да свикнеш да обуздаваш желанията и прищевките си и да не го караш да мисли, че е необходимо да се приспособява към тебе. Имаш своята роля в понасянето на житейските трудности. Трябва да се облечеш в смелост и издръжливост. Бъди жена, а не капризно дете. Била си глезена и прекалено дълго и други са носили трудностите вместо тебе. Сега си длъжна да ограничаваш собствените си прищевки и желания и да действаш принципно, като имаш предвид настоящето и бъдещото добро на семейството си. Не

си добре, но ако подхранваш дух на удовлетворение и радост, това ще ти помогне да се хванеш по-добре както за сегашния, така и за бъдещия живот.

Брат Р., имаш задължението да използваш внимателно и разумно капитала от здраве, което Господ ти е дал.

Сестра Р., умът ти е изтощен и претоварен от четене. Трябва да ограничиш желанието си да го тълчеш с всичко, което можеш да погълнеш. Животът ти не е преминал по най-добрия начин. Не си от полза нито за себе си, нито за хората около тебе. Разчитала си на майка си повече отколкото е било добре за тебе. Ако бе разчитала повече на собствените си сили, ако разчиташе повече на себе си, щеше да бъдеш по-щастлива. Сега трябва да носиш собственото си бреме, доколкото можеш, и да насърчаваш съпруга си да носи своя товар в работата, която върши.

Ако ограничаваше желанието си за четене и търсене на удоволствия, ако бе посвещавала повече време на разумни физически упражнения и се бе хранила внимателно с подходяща здравословна храна, щеше да избегнеш много страдания. Част от тези страдания са въображаеми. Ако се бе стегнала, за да се противиш на склонността си към поддаване на отчаяние, нямаше да имаш нервни спазми. Умът ти щеше да бъде насочен от собственото "аз" към домашните задължения и поддържането на ред и чистота в дома. Многото четене и отклоняването на ума към маловажни неща е довело до занемаряване на децата и домакинството. Точно това са задълженията, които Бог ти е възложил.

Прекалено много се самосъжаляваш. Мислиш само за себе си и размишляваш за лошите си усещания. Сестро моя, яж по-малко. Занимавай се с физическа работа и отдавай ума си на духовното. Не мисли толкова много за себе си. Подхранвай дух на удовлетворение и радост. Говориш прекалено много за маловажни неща. Това не ти дава духовна сила. Ако изразходваната за говорене енергия бъде посветена на молитва, ти ще получиш духовна сила и сърцето ти ще пее за Бога.

Контролират те чувствата, а не дългът или принципите. Отдала си се на тъжни мисли и увреждаш здравето си, като подхранваш дух на безпокойство. Житейските ти навици не са никак здравословни. Имаш нужда от реформиране. Никой от вас не желае да работи като други или да се храни като братята си. Ако е по силите ви да купите нещо, вие си го купувате. Длъжни сте да пестите.

Като противоположност на вашия случай ми бе представена сестра С. Тя е с разклатено здраве и има да издържа две деца чрез шиене и ниската цена, която получава за работата си. Години наред не е получавала почти никаква помощ. Тя страдаше от лошо здраве, но се грижеше за децата си. Ето един човек, към когото наистина трябва да се прояви благотворителност. Помислете за вашия

случай. Ето един мъж с малко семейство и добро здраве, но постоянно затънал в дългове и разчитащ на другите. Това е съвсем погрешно. Имате да научите един урок. За сестра С. спестяването е битката на живота. Ето ви и вас с един здрав мъж налице и въпреки това не можете да се издържате. Трябва да направите нещо. Необходимо е да имате постоянна диета. Живейте винаги семпло като братята си. Живейте според здравната реформа.

Исус извърши чудо и нахрани пет хиляди души, след което даде важен урок за пестеливост: "Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо." Задължения, имаш важни задължения. "Не оставайте никому длъжни." Ако бе немощен и не можеше да се трудиш, тогава братята ти щяха да са длъжни да ти помогнат. Всъщност единственото, от което се нуждаеше от братята си след преместването на ново място, бе начален тласък. Ако бе толкова амбициозен колкото би трябвало и заедно със съпругата ти се бяхте споразумели да живеете според чергата си, нямаше да изпитвате такива смущения. Ще трябва да работите както за малки, така и за големи надници. Трудолюбието и пестеливостта биха довели семейството ти до по-благоприятни обстоятелства. Бог иска от тебе да си верен настойник на здравето си. Той желае да го използваш, за да изведеш семейството си над нищетата и зависимостта.

Батъл Крийк, щата Мичиган
22 март 1869 г.

59. Предизвикване на опозиция

Скъпа сестра Т., показано ми бе, че има грешка в религиозния ти живот. Ти си прекалено склонна да се бориш. Макар че можеш да мислиш и действаш самостоятелно, ти си стигнала прекалено далеч. Проявила си повече независимост отколкото смирение. Действала си така, че си дразнила, вместо да успокояваш. Трябва да си твърда, за да защитаваш истината. Въпреки това често си грешала, като не си проявявала онзи дух на кротост и смирение, който Бог смята за изключителен ценен. В семейството ти е имало противопоставяне и явно неудобение към истината, но ти не си успяла да се справиш с тези изпитания по най-добрия начин. Говориш прекалено много и си твърде самонадеяна. Влагаш съвсем малко любов и нежност в работата си за семейството и особено за съпруга ти. Има опасност да доведеш нещата до крайност, да се престараваш и да нараняваш, вместо да изцеляваш. Винаги, когато е възможно да се откажеш от мнението си, без да пожертваш принципите на истината, най-добре ще е да го направиш, дори да мислиш, че си права. Имаш отговорност, индивидуалност, която не може да се претопи в тази на съпруга ти. Въпреки това съществува връзка, която ви прави едно цяло и в много случаи, ако бе по-мека, това би

било по-добре и за съпруга ти, и за децата, и за самата тебе. Ти си прекалено взискателна. Не се опитваш да спечелиш тези, които се различават от тебе. Бързо разбираш кога имаш предимство и се възползваш от него по най-добрия начин. Ако притежаваш по-голямо търпение, примесено със сладка любов, и ако заради Христос отминеш много неща, без да им обръщаш внимание, като по този начин предизвикваш неприятни чувства, влиянието ти би било по-добро и спасително. Имаш нужда от любов, нежно състрадание и привързаност.

Виждаш истината и след това отбелязваш как този или онзи трябва да я практикуват. Ако не успеят да постигнат поставения от тебе стандарт, смяташ, че трябва да се отдалечиш от тях. Не можеш да общуваш с тях, любовта ти към тях умира в сърцето ти, макар че всъщност те са почти толкова прави, колкото си и ти. Създаваш си врагове вместо приятели. Ти си усърдна и изпълнителна по характер и когато разбираш точките от истината, стигаш до крайности. По този начин отблъскваш хората, вместо да ги печелиш и да ги свързваш към сърцето си. Наблюдаваш неприемливите черти в характера на тези, с които общуваш, и се спиращ на очевидната им непоследователност и грешки, като в същото време не забелязваш балансиращите черти. Вниманието ми бе привлечено към този текст от Писанието: "Най-после, братя, всичко, що е истинно, що е честно, що е праведно, що е любезно, що е благодатно - ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте." Върху тези неща, скъпа сестро, можеш да размишляваш и да обсъждаш и това да ти е от полза. Мисли за добрите качества на хората, с които общуваш, и забелязвай колкото се може по-малко от техните грешки и неуспехи. В тебе има прекалено много от войнствения дух. Забъркваш всичко и резултатът е смущение и раздори. Трябва да промениш живота и характера си, ако искаш да си сред онези, които ще чуят думите: "Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии чада." Нека от устата ти не излиза нищо друго освен думи на доброта и любов към членовете от семейството или църквата.

Трябва да отвориш сърцето си за любовта - онази любов, която бе и в Исусовото естество. Ако твоят Спасител се отнася към тебе както ти се отнасяш с онези, които имат различно мнение от твоето, ти със сигурност би била в беда. Случаят ти щеше да е почти безнадежден. Благодаря на Господа, че имаме милостив първосвещеник, който се трогва от нашите немощи. Ти си била изпитана чрез други хора и си постъпвала с тях по начин, който Небето не одобрява. Трябва да работиш много, за да допуснеш смекчаващото влияние на Божията благодат в сърцето си. Стреми се към кротостта, стреми се към правдата.

Ти си ревностна за истината. Обичаш я и желаеш да вложиш нещо в нея. Това е добре, но внимавай указанията, които даваш на другите, да бъдат изпълнявани от самата тебе. Трябва да се стремиш към миротворство. Можеш да го постигаш, без да жертваш дори един принцип от истината. Ти бушуваш и си проправяш пътя с битки. Сега трябва да смекчиш влиянието си и да започнеш да успокояваш, вместо да предизвикваш противопоставяне. Притежаваш голяма самоувереност и самодоволство, проявяваш и високомерие. Сега трябва да издигаш Исус и да подражаваш на безхитростния живот на Този, Който навсякъде носеше мир.

Ти, моя сестро, ще бъдеш голямо изпитание за Божия народ, ако не проявиш желание да се учиш и да бъдеш съветвана. Не бива да смяташ, че знаеш всичко. Има още много да учиш, преди да бъдеш свършена пред Бога. Най-сладкият и най-хубав урок, който трябва да се научи, е смирението. "Научете се от Мене, защото съм кротък и смирен на сърце." Все още ти предстои да научиш този урок на кротост, смирение, търпение и любов. Можеш да бъдеш благословение за хората. Можеш да помагаш на нуждаещите се, но трябва да изоставиш своя аршин, защото не ти е нужен. Стандартът се поставя от Един, Който е непогрешим в преценките Си и разбира слабостта на нашето паднало, покварено естество. Той държи везните от светилището и всички ще приемем справедливото Му отмерване.

Грещиш в поведението към съпруга си. Трябва да проявяваш по-голяма нежност и почит към него. Ти си възискателна. Довеждаш нещата до крайности и вредиш както на собствената си душа, така и на истината. Правиш истината отблъскваща и караш душите да се страхуват от нея. Нека любовта смекчава думите ти и придава тонус на постъпките ти. Така ще настъпи промяна в хората, с които общуваш. Ще има мир, единство и хармония, вместо раздори, недоволство и разногласия. Проявявай любов и нежност най-вече в семейството си и ще получиш благословение.

60 . АПЕЛ КЪМ ЦЪРКВАТА

Сестри мои, избягвайте всяко нещо, което дори напомня за злина. В този бърз век, изпълнен с поквара, вие няма да сте в безопасност освен ако не сте на стража. Добродетелта и скромността са нещо рядко. Апелирам към вас като Христови последователи с възвишена вяра да съхранявате скъпоценния и безценен бисер на скромността. Това ще пази добродетелта. Ако имате надежда да бъдете възвисени до обществото на чистите безгрешни ангели и да живеете в атмосфера, в която няма и следа от грях, съхранявайте в себе си скромността и добродетелта. Нищо друго освен чистотата, святата чистота няма да устои на голямата проверка в Божия ден и да бъде прието в чистото и свято небе.

Откъдето и да идва, дори най-лекият намек, канещ ви да се отдадете на грях или да допуснете и най-невинна проява на неоправдана фамилиарност, трябва да бъде отхвърлена като най-страшна обида за вашето женско достойнство. Целувката на бузата ви в неподходящо време и място трябва да ви подтикне да отблъснете пратеника на Сатана с отвращение. Ако целувката е от високопоставен човек, който борави със свети неща, грехът е десетократно по-голям и трябва да подтикне богобоязливата жена или девойка да избяга ужасена не само поради греха, който той би допуснал, но и поради лицемерието и низостта на този, когото хората уважават и почитат като Божи служител. Той се занимава със свящото, но прикрива низостта на сърцето си под пасторската одежда. Бойтет се от всичко, което дори напомня за такава фамилиарност. Можете да сте сигурни, че и най-малкият намек за такова нещо е доказателство за развратен ум и сластолюбиви очи. Ако се отговори дори с леко-насърчение, ако се толерира която и да е от споменатите волности, няма да има по-добро доказателство, че умът ви не е така чист и благочестив, както би трябвало да бъде, и грехът и беззаконието са имат своето очарование над вас. Принизявате стандарта на женската си добродетел и достойнство. По този начин давате непогрешимо доказателство, че сте допуснали в сърцата ви да оживеят низките, животинските, долните страсти, които никога не са били разпънати.

Тъй като ми бе показана опасността за тези, които вярват във възвишеното, както и съществуващите сред тях грехове - група хора, за които не се подозира, че са застрашени от тези омърсяващи грехове, - аз започнах да задавам въпроса: Кой, о, Господи, ще устои, когато се явиш? Само тези, които имат чисти ръце и чисто сърце, ще устоят в деня на Неговото идване.

Чувствам се подтикната от Господния Дух да увещавам благочестивите си сестри да бъдат скромни в поведение и подобаващо сдържани, свенливи и благоразумни. Фриволностите в този век на поквара не бива да са критерий за Христовите последователи. Тези модни прояви на фамилиарност не бива да съществуват сред християни, които се подготвят за безсмъртието. Ако разпуснатостта, покварата, прелюбодействата, престъпленията и убийствата са нещо обичайно в наше време сред тези, които не познават истината и отказват да се подчинят на принципите на Божието слово, колко важно е хората, обявяващи се за Христови последователи и тясно съюзени с Бога и ангелите, да показват по-добрия и по-благородния път. Колко важно е чрез своето благочестие и добродетелност да се разграничават съвсем ясно от онези, които са контролирани от животински страсти.

Питала съм: Кога младите сестри ще действат с благоприличие? Знам, че няма да има решителна промяна за

добро, докато родителите не почувстват колко важно е правилно да възпитават децата си. Учете ги да постъпват сдържано и скромно. Възпитавайте ги да бъдат полезни, да помагат, да служат на другите, а не на тях да им се слугува и прислужва.

Сатана контролира умовете на повечето млади хора. Вашите дъщери не са учени на въздържание и самоконтрол. Те биват глезени и гордостта им се подхранва. Позволява им се да постъпват както си искат, докато накрая станат опърничави и инатливи и започват да се чудите какво да направите, за да ги спасите от погибел. Сатана ги докарва дотам, че стават за посмешие в устатата на невярващите поради безсрамието и липсата на сдържаност и женски свян. Младите момчета също са оставени само на себе си. Те едва навлизат в юношеската възраст и вече са редом до момиченцата, изпращат ги до вкъщи и ги ухаждат. Родителите са така приковани във веригите на глезенето и погрешно разбраната любов към децата си, че не се осмеляват да вземат решителни мерки, за да променят и обуздаят прекалено прибързаните си деца от този бърз век.

За много млади госпожици момчетата са основната тема на разговори, а за младежите - момичетата. "От препълването на сърцето говори устата." Те разговарят по въпросите, върху които умовете ми най-често се спират. Записващият ангел записва думите на тези така наречени християнски момчета и момичета. Колко ще бъдат объркани и засрамени, когато се срещнат отново в Господния ден! Много деца са благочестиви лицемери. Младите, които още не станали религиозни, се препъват в тези лицемери и се закоравяват срещу всички усилия, правени от хората, заинтересувани от тяхното спасение.

В сърцевината на делото трябва да има хора, на които да се разчита, че винаги ще пазят крепостта; хора, които са несекюливи, изпълнени с щедрост и добри, чийто живот е скрит в Бога и които смятат бъдния живот за по-ценен от храната и облеклото. "Не е ли животът повече от храната и тялото - от облеклото?" Бог призовава за верни в делото хора, които ще обичат душите, за които Христос е умрял и ще поемат дълга към загиващите, гледайки напред към наградата, която ще им бъде дадена, когато влязат в радостта на Господаря си и видят как спасените чрез тях души живеят вечно като Бога и са щастливи, вечно щастливи в славното Му царство. О, да можехме да събудим бащите и майките да осъзнаят дълга си! О, да можеха да почувстват отговорността, която лежи върху тях! Тогава биха попречили на неприятеля и биха спечелили скъпоценни победи за Исус. Родителите не са наясно по този въпрос. Те трябва сериозно да изследват живота си, да анализират мислите и мотивите си и да разберат дали са били прецизни в поведението си. Необходимо да се наблюдават, за да проверят дали примерът в думи и поведение е такъв, че

децата им да пожелаят да им подражават. Чистота и добродетел трябва да се излъчват от думите и делата им пред децата.

Показани ми бяха семейства, в които съпругът и бащата не е запазил в себе си това съдържано, достойно, богоподобно държане, което подобава на Христовия последовател. Той не успява да се държи любезно, нежно и учтиво към съпругата си, за която е обещал пред Бога и ангелите, че ще обича, уважава и почита, докато са живи. Момичето, наето за домашна прислужница, е свободна и някак си предизвикателна в облекло и прическа и проявява голяма привързаност и внимание. Той е доволен, глупашки доволен. Не проявява такова внимание и привързаност към съпругата си, каквито е проявявал някога. Бъдете сигурни, че Сатана работи тук. Уважавайте вашите домашни помощници, отнасяйте се към тях любезно и внимателно, но не отивайте по-далеч. Нека поведението ви бъде такова, че да няма ухаждане и фамилиарност. Ако имате думи на любезност или дела на любезност, винаги е по-сигурно да ги отправите към съпругата си. За нея това ще бъде голямо благословение и ще ѝ донесе щастие на сърцето, което ще се отрази към тебе.

Показано ми бе също така, че съпругата е допуснала нейните чувства и интереси да се насочат към други мъже, които може да членове на семейството. Тя ги превръща в свои довереници, показва, че предпочита тяхното общество, разказва им безпокойствата си и може би частните семейни интереси.

Всичко това е погрешно. Сатана е в основата на тези неща и ако не се стреснеш и не се спреш, той ще предизвика гибелта ти. Не си предпазлива и съдържана. Ако имаш думи на нежност и любов и искаш да отдадеш чувствата си на някой, отдай ги на този, за когото си обещала пред Бога и ангелите да обичаш, уважаваш и почиташ, докато и двамата сте живи. О, колко човешки съдби са провалени в резултат на разрушаването на стените, които пазят неприкосновеността на всяко семейство и които са издигнати с цел да запазят неговата чистота и святост! Трета личност бива удостоена с доверието на съпругата и нейните частни семейни проблеми се разкриват пред този специален приятел. Този метод се използва от Сатана, за да отчужди съпруга от съпругата. О, да можеше това да престане! Колко много беди биха били спестени! Заклучете в собственото си сърце фактите за грешките на другия. Разказвайте за неприятностите си само на Бога. Той може да ви даде правилен съвет и сигурна утеха, която ще бъде чиста и няма да съдържа никаква горчивина.

Познавам много жени, които смятат брака си за нещастие. Те са чели романи, докато въображението им се е поболяло и те живеят в някакъв собствен измислен свят. Смятат се за жени с чувствителни умове, за по-възвишени и

благородни личности, въобразяващи си, че техните съпрузи не са толкова фини, не притежават никакви благородни качества и следователно не могат да оценят предполагаемите им добродетели и благороден характер. В резултат на всичко това жените се мислят за големи страдалци и мъченици. Говорят и мислят за това, докато почти се вманиачат на тази тема. Въобразяват си, че са по-възвишени от другите човешки същества и за не е приятно за фините им сетива да общуват с обикновените хора. Тези жени се превръщат в глупаци. има опасност съпрузите им да сметнат, че те наистина са по-превъзходни по ум.

Според показаното ми от Господа жените от тази група са извъртели въображението си като четат романи, мечтаят, строят въздушни кули и живеят в измислен свят. Не свеждат личните си идеи до нивото на обикновените проблеми от ежедневието. Не поемат отговорностите на живота и не се стремят да направят дома щастлив, и весел за съпрузите си. Стоварват всички тежести върху тях, без да поемат никакви задължения. Очакват другите да разбират нуждите им и да работят за тях, докато самите те са свободни да намират грешки и когато им скимне, да поставят всичко под съмнение. Тези жени имат болнав сантиментализъм, постоянно мислят, че не са оценени, че съпрузите им не ги зачитат толкова, колкото би трябвало. Въобразяват си, че са мъченици.

Истината е, че ако бъдат полезни, стойността им ще бъде оценена, но когато се държат така, че постоянно да привличат съчувствие и внимание към себе си, а в същевременно не се чувстват задължени да отвърщат по същия начин и живеят в сдържаност, студенина и непристъпност, без да поемат отговорности за другите и да съчувстват на мъките им, в живота им няма да има нищо, което да е особено ценно. Тези жени са се научили да мислят и действат така, сякаш са се унижили да се омъжат за съпрузите си и следователно финия им характер никога няма да бъде напълно оценен. На всичко гледат в погрешна светлина. Недостойни са за съпрузите си. Постоянно обременяват тяхната грижовност и търпение, макар че биха могли да са в помощ, да облекчават житейските им отговорности, вместо да мечтаят за нереален живот, за който са научили в романите и романтичните разкази. Дано Господ да се смили над мъжете, които са свързани с такива безполезни машини, годни единствено да им се прислужва, да дишат, да се хранят и да се обличат.

Жените, които смятат, че притежават такъв чувствителен и фин характер, стават безполезни съпруги и майки. Често оттеглят чувствата си от своите съпрузи, които са работливи и практични хора, и проявяват голямо внимание към други мъже. Те привличат съчувствието на другите чрез болнавия си сантиментализъм, разказват за

изпитанията и стремежите си да вършат благородни дела и разкриват факта, че брачният им живот е разочарование, пречка в работата, която са се надявали да вършат.

О, какво окаянство има в семейства, които биха могли да са щастливи! Тези жени са проклетие за себе си и за съпрузите си. Като предполагат, че са ангели, те се превръщат в глупци и не са нищо друго освен тежко бреме. Изоставят обичайните житейски задължения, които Господ им е възложил, проявяват безпокойство, оплакват се и винаги търсят някаква лесна, по-благородна и по-приятна работа. Предполагайки за себе си, че са ангели, в края на краищата те се оказват човешки същества. Те са раздразнителни, сприхави, недоволни, ревниви към съпрузите си, които не прекарват по-голяма част от времето си, за да им прислужват. Оплакват се, че са пренебрегвани, макар че съпрузите им вършат точно това, което самите те би трябвало да изпълняват. Сатана намира лесен достъп до тази група. Те не обичат истински никой друг освен себе си. И въпреки това Сатана им казва, че ако еди-кой си е техен съпруг, те биха били истински щастливи. Стават жертви на сатанинската уловка, тъй като лесно безчестят собствените си съпрузи и престъпват Божия закон.

Бих казала на такива жени: Можете да създадете или да разрушите собственото си щастие. Можете да направите живота си щастлив или непоносим. Начинът ви на живот ще доведе до щастие или окаяност. На тези личности никога ли не им е идвало на ум, че е възможно да дотегнат на съпрузите си със своето безделие, раздразнителност, критикарство и изблици на плач, породени от мисълта, че са в толкова тежко състояние. В домовете им има отровна атмосфера и за тях къщата е всичко друго, но не и място за почивка, покой и щастие. Съпругът е подложен на сатанински изкушения, чувствата му се насочват към забранени неща, той бива подмамен към престъпление и накрая бива погубен.

Велико е делото и мисията на жените, особено тези, които са съпруги и майки. Те могат да бъдат благословение за всички около себе си. имат мощно влияние за добро, ако допуснат светлината им така да озари хората, че те да прославят небесния ни Отец. Жените могат да имат преобразяващо влияние, стига само да се съгласят да предадат пътищата си на Божията воля и да Го оставят Той да контролира техните умове, чувства и цялата им същност. Могат да имат влияние, което ще облагородява и извисява хората около тях. Те обаче обикновено не осъзнават силата, която притежават. Оказват несъзнателно влияние, което изглежда произлиза по естествен начин от осветения им живот и обновено сърце. Плодът расте естествено върху доброто дърво, посадено от Бога. Личното "аз" се забравя и се слива с Христовия живот. Да бъдат богати на добри

дела за тях е толкова естествено колкото дишането. Живеят, за да вършат добро на хората и въпреки това са готови да кажат: "Ние сме безполезни слуги."

Бог е дал мисия на жените и Ако те със смирение и същевременно използвайки всичките си способности, създадат небе в дома си, като усърдно и с любов изпълняват задълженията си към съпруга и децата, стремейки се постоянно да светят със свята светлина чрез чист и благочестив живот, за да озаряват всички около себе си, тогава тези жени вършат делото на своя Господар и затова ще чуят: "Добре свършено, добри и верни слуги, влез в радостта на Господаря си." Жените, които вършат всичко с готовност, желание и жизнерадостен дух, помагат на съпрузите си да носят бремето и възпитават децата си за Бога, са мисионери в най-истинския смисъл на думата. Те са заети във важен дял от великото дело, което трябва да се извърши на земята, за да се подготвят смъртните хора за по-висшия живот, и затова ще получат наградата си. Децата трябва да бъдат възпитавани за небето, за да могат да светят в дворовете на небесното царство. Когато родителите и особено майките получат истинска представа за важната и отговорна работа, която Бог им е оставил да вършат, няма да се впускат толкова много в делата на своите близни, с които нямат нищо общо. Няма да ходят от дом в дом, за да се отдават на клюки и да разискват грешките, недостатъците и лошите черти на своите близни. Ще чувстват толкова голяма отговорност да се грижат за собствените си деца, че няма да намират време за укори към ближния. Клюкарите и разпространителите на новини са ужасно проклетие за домовете и църквите. Две трети от всички изпитания в църквата произлизат от този източник.

Бог изисква от всички да изпълняват старателно задълженията си за деня. Това се пренебрегва от мнозина, наричащи себе си християни. Ежедневните задължения се забравят от групата хора, които току-що споменах – тези, които си въобразяват, че от с по-висше естество от смъртните около тях. Обстоятелството, че умовете им мислят по този начин, е доказателство, че те са по-нисши, тесногръди, самодоволни и себелюбиви. Чувстват се по-издигнати от скромните и смирени бедняци – точно такива като тези, които Исус казва, че е призовал. Постоянно се опитват да си осигурят по-предна позиция, да спечелят аплодисментите на околните, да бъдат похвалени за извършването на някакво велико дело непостижимо за другите. Нежното им естество обаче се безпокои от общуването с бедните и страдащите. Не могат да разберат каква е причината за това. Причината, поради която избягват тези неприятни задължения, се крие в дълбоко вкоренения им егоизъм. Скъпото им "аз" е центърът на всичките им действия и мотиви.

Посочено ми бе Величието на небето. Когато Този, на когото се покланяха ангелите; Този, който бе богат на почести, великолепиe и слава, дойде на земята и заживя като човек, не представи финото си естество като извинение за пренебрегване на бедните, скърбящите и нуждаещите се. Дойдох, казва божественият Учител, който "дойде да спаси погиналото". Да, Величието на небето винаги помагаше на онези, които се нуждаеха от помощ. Дано примерът на Христос да засрами извиняващите се от тази група, които са толкова привлечени към жалкото си естество, че смятат за унижително и противно на изискания си вкус и високото си призвание да помагат на безпомощните. Те се поставят над своя Господ и накрая с удивление ще открият, че са по-нисши от най-нисшите – тези, с които изисканите им и възвишени особи са отказвали да дружат или да работят съвместно. Истина е, че може би не винаги е приемливо да се обединиш с Господаря и да станеш съработник с Него в помагането на онези, които имат най-голяма нужда от помощ, но точно заради това дело Христос смири себе си. Дали слугата е по-голям от Господаря? Той ни е дал пример и иска от нас да му подражаваме. Може да е неприятно, но дългът изисква да се върши точно такава работа.

Има нужда от верни и избрани хора начело на делото. Онези, които нямат опит в поемането на отговорности и не желаят да придобият такъв опит, не бива в никакъв случай да се заемат с такава работа. Има нужда от хора, които да бдят за души като такива, от които ще се иска отчет. Необходимо са израилеви бащи и майки за тази важна задача. Нека егоистичните, себелюбивите, стиснатите и алчни души намерят място, където жалкият им характер няма да бъде така видим. Колкото по-изолирани са такива хора, толкова по-добре за Божието дело. Апелирам към Божия народ, където и да се намира: Събудете се за дълга си. Приемете с цяло сърце, че живеем сред опасностите на последните дни.

Надявам се, че случаят на Н. Фулър ще събуди вас, бащи и майки, за да осъзнаете необходимостта за съвестна работа в домовете си, сред самите вас и сред децата ви, за да не бъде измамен нито един от Сатана относно греха, както се случи с този достоен за съжаление човек. Съучастниците в престъплението му не биха били измамани и съсипани, ако притежаваха чувство за достойнство и чистота и подхранваха в себе си постоянен и жив страх от греха и беззаконието. Макар че проповядват и живеят във времето на най-сериозната вест, провъзгласявана някога от смъртни хора, представяща Божия закон като мерило за характер и печат на живия Бог, те престъпват светите му заповеди. Съвестта на хората, които вършат такива неща, прегаря и се закоравява. Те се противопоставят на влиянието на Божия Дух, докато могат да използват святата

истина като покривало за скриване на уродливостта на покварените си души. Този човек бе ужасно заблуден от Сатана. Той е слугувал на скверни страсти, докато е изповядвал, че е посветен на Божието дело и слуги на свети неща. Смятал, че е здрав, макар че в него не е имало нищо здраво.

Чувствам мъка, когато виждам мощното влияние на животинските страсти, които контролират хора с голям интелект и способности. Те биха могли да се заемат с добра работа, като оказват силно влияние, ако не бяха поробени от низки страсти. Доверието ми в хората е страшно разклатено. Показано ми бе, че хора с очевидно добро поведение, които не си позволяват недопустими волности с други пол, бяха виновни в практикуването на тайния грях почти всеки ден от живота си. Не се въздържат от този ужасен грях дори когато се провеждат най-тържествени събрания. Слушат сериозни и впечатляващи беседи за съда, който ще ги доведе в Божието съдилище, и това явно ги плаши и те треперят, но въпреки всичко минава само час и отново се заемат с любимия си, омайващ ги грях, който омърсява телата им. Те са такива роби на това ужасно престъпление, че сякаш са лишени от силата да контролират страстите си. Говорехме настоятелно с някои, умолявахме, плакахме и се молахме за тях, но знаем, че въпреки всичките ни искрени усилия и мъка, силата на греховния навик е взела надмощие и те вършат такива грехове.

Чрез жестоки атаки на болест или посредством угризения на съвестта някои от виновните се сепват и така се очистват, че това ги води до изповядване на тези неща и до дълбоко смирение. Други са не по-малко виновни. Те са практикували този грях почти през целия си живот и сломените им тела и продънена памет жънат последиците от пагубния навик. Въпреки това са прекалено горди, за да се изповядат. Те са потайни и не показват угризения на съвестта за този голям грях. Нямам голямо доверие в християнството им. Като че ли са безчувствени към влиянието на Божия Дух. За тях няма разлика между свящото и обикновеното. Обичайното практикуване на толкова унизителен порок, който омърсява телата им, не ги води до горчиви сълзи и сърдечно покаяние. Те смятат, че грехът им е само против самите тя. Тук грешат. Ако са болни в тяло и ум, други го чувстват и страдат. Въображението греша, паметта изневерява, правят се грешки и във всичко има недостатъци, които сериозно влияят на хората, с които живеят и общуват. Чувства се мъка и съжаление, защото тези неща се знаят от околните.

Споменавам такива случаи, за да илюстрирам силата на този унищожителен за тялото и ума порок. Цялото съзнание е отдадено на низката страст. Моралните и интелектуалните способности биват победени от низшите сили. Тялото се

омаломощава, умът отслабва. Енергията, дадена за подхранване на тялото, се пропилява. Омаломощаването е силно. Чувствителните нерви на ума, които се възбуждат за неестествено действие, стават притъпени и в голяма степен парализирани. Моралните и интелектуалните сили отслабват, а животинските страсти се засилват и развиват посредством упражнения. Апетитът към нездравословна храна иска да бъде задоволен. Когато хората се пристрастяват към навика да злоупотребяват със себе си, невъзможно е да се събудят моралните им сетива, за да оценят вечните неща или да намират удоволствие в духовните упражнения. Нечистите сили завладяват и контролират въображението и очароват ума. После идва почти непреодолимото желание за извършване на нечисти действия. Ако умът бъде обучен да размишлява върху възвишени теми, а въображението бъде научено да се спира на чисти и свети неща, то ще бъде укрепено срещу този страшен, унижаващ, унищожителен за душата и тялото порок. Чрез обучение умът може да бъде научен да размишлява повече за възвишеното, небесното, чистото и святото и не би бил привлечен към този низък, долен и скверен навик.

Какво можем да кажем за тези, които живеят в ярката светлина на истината, но всеки ден практикуват и живеят в грях и престъпление? Забранени, вълнуващи удоволствия са им приятни и контролират цялото им естество. Такива хора изпитват удоволствие от неправдата и беззаконието и трябва да загинат извън Божия грях заедно с всяка друга мерзост.

Опитах се да събудя родителите за дълга им, но те продължават да спят. Децата ви практикуват тайния порок и ви мамят. Имате толкова безгранично доверие в тях, че ги смятате за прекалено добри и невинни, за да са способни на тайно практикуване на беззаконие. Родителите гледат децата си и ги подтикват към гордост, но не ги обуздават с твърдост и решителност. Толкова се страхуват от техния своенрав и упорит дух, че се страхуват да влязат в досег с тях. Грехът небрежност, който бе вършен от Илий, ще бъде и техен грях. Съветът на Павел е от най-голяма стойност за всички, които се стремят към безсмъртие. Той се обръща към хората със същата скъпоценна вяра:

"Симон Петър, слуга и апостол Исус Христов, на вас, които чрез правдата на нашия Бог и Спасител Исус Христос сте получили еднаква с нас скъпоценна вяра. Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исуса, нашия Господ. Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е необходимо за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила, чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света;

то по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие и на братолюбието си любов. Защото ако тия добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос."

Ние сме в свят, където светлината и познанието са в изобилие, но въпреки това мнозина от твърдящите, че имат същата скъпоценна вяра, проявяват доброволно невежество. Светлината е навсякъде около тях, но те не я приемат сами за себе си. Родителите не разбират необходимостта да се информират, да придобиват познание и да го прилагат на практика в брачния си живот. Ако следват напътствието на апостола и живеят според плана за събиране, няма да са безплодни в познанието за нашия Господ Исус Христос. Мнозина обаче не разбират делото на освещение. Те май смятат, че са го постигнали, макар че са научили само първите уроци на събирането. Освещението е последователно дело. То не се придобива за час или за ден, след което да се поддържа без никакви особени усилия от наша страна.

Много родители не придобиват познанието, което би трябвало да имат в брачния си живот. Те не се пазят да не би Сатана да се възползва от тях и да контролира умовете и живота им. Не разбират, че Бог изисква от тях да предпазват брачния си живот от всякакви крайности. Малцина са тези, които смятат, че имат религиозния дълг да управляват страстите си. Те са се свързали в брак с обекта на своя избор и затова смятат, че женитбата освещава отдаването на най-низки страсти. Дори изповядващи благочестието мъже и жени отпускат юздите на скверните си страсти и не мислят, че Бог ги държи отговорни за пропиляването на жизнена сила, което отслабва връзката им с живота и омаломощава цялото тяло.

Брачният завет покрива най-черни грехове. Изповядващи благочестието хора принизяват делата си чрез отдаване на долни страсти и по този начин се поставят под животинското творение. Те злоупотребяват със силите, дадени им от Бога, за да бъдат пазени в освещение и почит. Здравето и животът биват жертвани върху олтара на низките страсти. Висшите благородни сили биват подчинени на животинските наклонности. Онези, които съгрешават, не знаят какви ще са последиците от поведението им. Ако можеха всички да проумеят размера на страданието, което си нанасят чрез греховни удоволствия, щяха да се сепнат и поне някои биха избягали от пътя на греха, носещ такава ужасна заплата. Това предизвиква толкова жалко съществуване за голям брой хора, че за тях смъртта би била за предпочитане пред живота. Мнозина наистина умират

преждевременно, тъй като са пожертвали живота си в безславното дело на безконтролно отдаване на животински страсти. Но само защото са женени смятат, че не вършат грях.

Мъже и жени, един ден ще научите какво е похот и какви са последиците от задоволяването ѝ. Долна страст може да се открие както в брачния съюз, така и извън него. Апостол Павел увещава мъжете да обичат жените си "както Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея". "Така са длъжни и мъжете да любят жените си, както своите тела. Който люби жена си, себе си люби. Защото никой никога не е намразил своето тяло, но го храни и се грижи за него, както и Христос за църквата." Не чистата любов е това, което подбужда мъжа да превръща съпругата си в инструмент за задоволяване на похотта. Именно животинската страст жадува за задоволяване. Колко малко на брой са мъжете, които проявяват любовта си по начина, описан от апостола: "... както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея, [не да я омърси, а] за да я освети, като я е очистил... за да бъде свята и непорочна." Това качество на любовта в брачния съюз Бог признава за свято. Любовта е чист и свят принцип, а плътската страст не допуска обуздаване и не желае разумът да ѝ диктува или да я контролира. Тя е сляпа за съвестта и не може да направи връзката между причина и последица. Много жени страдат от силно омаломощаване и хронични болести, тъй като са пренебрегнали законите на тялото. Природните закони са били потъпкани. Умствената сила се пилее от мъже и жени, като извършва неестествени действия за задоволяване на низки страсти. Това отвратително чудовище – низката и долна страст – приема нежното име любов.

Мнозина така наречени християни, които минаха пред мене, изглеждаха лишени от морални задръжки. В тях имаше повече от животинското отколкото от божественото. Подобни мъже принизяват съпругите си, за които са обещали, че ще се грижат и ще пазят. Жената става инструмент за задоволяване на низки и скверни наклонности. Много жени се поддават и стават робини на долни страсти. Те не пазят телата си в святост и почит. Съпругата не запазва достойнството и самоуважението, които е притежава преди брака. Тази свята институция би трябвало да пази и увеличава женското ѝ уважение и свято достойнство. Женското целомъдрие, достойнство и богоподобност обаче биват унищожени на олтара на низката страст. Жертват се, за да угоди на съпруга си. Тя губи уважението си към съпруга, който не зачита законите, спазвани дори от животинското творение. Брачният живот се превръща в тежко иго. Тъй като любовта умира, много често недоверието, ревността и омразата заемат нейното място.

Никой не може истински да обича съпругата си, ако тя се подчинява и става робиня, за да служи на скверните му страсти. В пасивното си подчинение тя губи стойността, която някога е имала в неговите очи. Той я вижда принижена от възвишеното ѝ състояние до едно низше ниво. Скоро започва да подозира, че жена му ще се подчинява на така покорно и на друг както на самия него. Съмнява се в нейната последователност и чистота, уморява се от нея и търси нови обекти, които да събуждат и усилват пъклените му страсти. Божият закон не се зачита. Тези хора са по-лоши от животните. Те са демони в човешка форма. Не познават възвишените и облагородяващи принципи на истинската осветена любов.

Съпругата също започва да ревнува съпруга си и да подозира, че ако му се отдадат възможности, с готовност ще ухажда и друга. Разбира, че той не е контролиран от съвест или от Божи страх. Всички тези осветени бариери биват съборени от скверни страсти. Всичко богоподобно в съпруга бива поробено от низките животински страсти.

Светът е изпълнен с такива хора. Чисти, спретнати, дори луксозни къщи съдържат цял ад в себе си. Представете си, ако можете, какво е потомството на подобни родители. Няма ли децата да потънат още по-надолу? Родителите поставят отпечатък върху характера на децата си. Затова децата на тези родители наследяват умствените им качества, които са долни и низки. Сатана подхранва всичко, водещо до поквара. Въпросът, който трябва да бъде решен сега, е: Ще се чувства ли съпругата задължена да се подчинява безпрекословно на исканията на съпруга си, след като вижда, че не е контролиран от нищо друго освен от долни страсти и разумът ѝ е убеден, че наврежда на тялото си, за което Бог ѝ е наложил да го държи в осветение и почит и да го пази като жива жертва за Бога?

Съпругата не е водена от чиста и свята любов, когато задоволява животинските наклонности на съпруга си за сметка на здравето и живота. Ако притежава истинска любов и мъдрост, ще се стреми да отклонява ума му от задоволяването на скверните страсти към възвишените и духовни теми, като се спира на интересни духовни теми. Може да е необходимо смирено и с нежност да настоява дори с риск да си навлече неодобрението му, че не може да принизява тялото си, като се поддава на сексуални крайности. Необходимо е с нежност и любезност да му напомня, че Бог има първостепенни и най-възвишени изисквания към цялото естество и че не може да пренебрегне тези изисквания, тъй като ще бъда държана отговорна във великия Божи ден. "Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когато имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени." "С цена сте били купени; не ставайте роби на човечи."

Ако облагороди чувствата си и в освещение и почит запази своето фино женско достойнство, жената може да постигне много чрез благоразумното си влияние за освещаване на своя съпруг и така да изпълни възвишената си мисия. По този начин може да спаси както съпруга, така и себе си и така да извърши двойно дело. В тази деликатна и трудна дейност са нужни много мъдрост, търпение, морална смелост и устойчивост. Сила и благодат могат да се намерят в молитвата. Искрената любов трябва да бъде ръководният принцип в сърцето ѝ. Любовта към Бога и любовта към съпруга могат да бъдат единственият правилен мотив на действие.

Съпругата ще предаде своята индивидуалност, ако реши, че съпругът има право да контролира тялото и да оформя ума ѝ, за да му служат във всяко отношение и да се движат по същия коловоз като неговия. Идентичността ѝ се загубва, слива се с тази на съпруга. Тя е обикновена машина, изпълняваща волята му, която движи и контролира едно същество, за да си доставя удоволствие. Съпругът мисли вместо нея, решава вместо нея и действа вместо нея. Тя обезславя Бога, като заема тази пасивна позиция. Има отговорност пред Бога, която трябва да изпълнява.

Когато предаде тялото и ума си на контрола на своя мъж и стане пасивна изпълнителка на волята му във всички неща, жертвайки своята съвест, достойнство и дори идентичност, съпругата загубва способността да упражнява онова мощно влияние за добро, което притежава, за да облагородява съпруга си. Тя би могла да смекчи строгото му естество, а освещаващото ѝ влияние би могло да се упражнява по такъв начин, че да облагородява и очиства, като го води към стремеж за искрено себевладеене на страстите и до по-голяма духовност така, че и двамата да станат участници в Божественото естество, избягвайки от произлязлото от страстите разтление в света. Силното влияние може мощно да води ума към възвишени и благородни теми над низките чувствени удоволствия, търсени от необновеното чрез благодатта сърце. Съпругата гневи Бога, ако смята, че за да угоди на съпруга си трябва да се принизи до неговото ниво, макар че животинската страст е основният принцип на любовта му, контролиращ неговите действия, тя гневи Бога. Не успява да упражни освещаващо влияние върху съпруга си. Ако мисли, че трябва да се подчинява на животинските му страсти без нито една дума на протест, не разбира задълженията си нито към него, нито към Бога. Сексуалните крайности унищожават любовта към духовните упражнения, отнемат от ума онова, което е необходимо за подхранване на тялото и изтощават жизнеността. Никоя жена не бива да помага на съпруга си в това дело на самоунищожение. Тя няма да постъпва така, ако е посветена и изпитва истинска любов към него.

Колкото повече се задоволяват животинските страсти, толкова по-силни стават и толкова повече се засилва желанието им за задоволяване. Нека богобоязливите мъже и жени се събудят за своя дълг. Мнозина така наречени християни страдат от парализа на нервите и мозъка поради своята невъздържаност в тази област. В костите и костния мозък на мнозина има гнилота, макар че се смятат за добри хора, молят се и плачат и заемат високи постове, но чиито омърсени тела никога няма да минат през портите на небесния град.

О, да можеха всички да разберат задължението си към Бога за запазване на умствените и физическите сили в най-добро състояние за отдаване на съвършена служба за своя Създател! Нека християнката се въздържа както с думи, така и с дела от възбуждане на животинските страсти на своя съпруг. Мнозина нямат никаква сила, за да я пилеят в тази област. От младостта си са отслабвали мозъка и са изцеждали телата си чрез задоволяване на животински страсти. Умереността и въздържаността трябва да бъдат основен принцип в брачния им живот. Само тогава децата им няма да бъдат така уязвими за отслабване на моралните и интелектуалните им способности и засилване на животинското. Порокът в децата е почти всеобщ. Няма ли основателна причина? Кой е поставил върху тях отпечатък от характера си? Дано Господ да отвори очите на всички, за да разберат, че стоят на хлъзгава почва.

Поради представената ми картина за покварата на изповядващите благочестието аз се страхувам, че ще загубя напълно вярата си в човечеството. Видях, че ужасно вцепенение е обхванало почти всички. Почти невъзможно е да бъдат събудени точно тези, които би трябвало да бъдат будни, за да получат представа за силата на Сатана над умовете. Те не забелязват покварата, изобилваща навсякъде около тях. Сатана е заслепил умовете им и ги приспал в плътска сигурност. Неуспехът на усилията ни да доведем хората до познание за голямата опасност за душите понякога ме кара да се страхувам, че представите ми за поквареността на човешкото сърце не са преувеличени. Но когато фактите ни бъдат представени и ни покажат жалката уродливост на човек, който дръзва да служи със светите неща, макар че е покварен по сърце и омърсените му от греха ръце оскверняват Господните съдове, аз съм сигурна, че не описвам нещата с прекалено силни изрази.

Давам много остро свидетелство както чрез писане, така и чрез говорене, надявайки се да събудя Божия народ, за да разбере, че е доживял до гибелно време. Чувствам душевна мъка поради безразличието, проявявано от онези, които би трябвало да разбират сатанинските действия, да са будни и да се пазят. Видях, че Сатана подтиква умовете дори на изповядващите истината към впускане в страшния грях на блудството. Умът на мъж или жена не слиза за миг

от чистотата и святостта до низостта, покварата и престъплението. Изминава известно време, за да се промени човешкото в божествено или да деградират хората, оформени по Божи образ, до нивото на животинското и сатанинското. Променяме се чрез гледане. Макар и оформен по образа на своя Създател, човекът може така да настрои ума си, че ненавижданият някога грях да му стане приятен. Когато престане да бди и да се моли, той престава да пази кулата, сърцето, и се впуска в греха и престъплението. Умът се изражда и става невъзможно да се издигне над покварата, докато бъде учен да поробва моралните и интелектуалните сили и да ги подчинява на отвратителни страсти. Трябва непрестанно да се воюва против плътския ум. Необходимо да бъдем подпомагани от облагородяващото влияние на Божията благодат, която издига ума и го привиква да размишлява за чистото и святото.

Мнозина съботопазители не държат тялото в подчинение. Някои от тези, чиито умове винаги са били покварени, приемат съботата. Когато са приели истината, не са почувствали необходимостта да се обърнат кръгом и да променят цялото си поведение. Години наред са следвали наклонностите на необновеното си сърце и са били тласкани от скверните страсти на плътското си естество. Това е заличило Божия образ в тях и е омърсило всичко, до което се докосват. По тази причина бъдещият им живот ще бъде съвсем кратък, за да имат време да се изкачат по Петровата стълба на християнско съвършенство, която да ги подготви за влизане в Божието царство. Не са много обаче тези, които смятат, че не могат да се спасят чрез изповядване на истината, ако не бъдат осветени чрез нея в отговор на молитвата на нашия Господ към Отца Му: "Освети ги чрез истината: Твоето слово е истина."

Хора, които изповядват, че са Христови последователи и че спазват Божията воля, трябва да чувстват в ежедневието си живот истинския дух на агонизирането, за да влязат през тясната порта. Агонизиращите са единствените, които ще си проправят път през тясната порта и по тесния път, водещи към вечен живот, до пълнота на радост и непреходно блаженство. Онези, които само се опитват да влязат, никога няма да успеят. Християнският живот на мнозина ще бъде прекаран в не по-малки усилия от този на търсещите, но единствената им награда ще бъде откритието, че е съвсем невъзможно да влязат през тясната порта.

С удивление виждам колко много семейства са заслепени от Сатана и нямат никакво понятие за неговите действия, уловки и измами, практикувани сред тях. Родителите изглежда са вцепенени от парализиращото влияние на лукавия, но въпреки това мислят, че всичко е наред. Показано ми бе, че Сатана се стреми към принизяване на умовете на свързаните в брачен съюз, за да може да постави отпечатъка на омразния си образ върху

децата им. Тъй като са се свързали в брак, мнозина смятат, че могат да си позволят да бъдат контролирани от животински страсти. Водени са от Сатана, който ги мами и ги подбужда да извратят тази свята институция. Той се радва от ниското ниво, до което умовете падат, тъй като може да спечели много от това. Знае, че ако може да събуди най-ниските страсти и да ги засилва, няма защо да се безпокои от християнския им живот, тъй като моралните и интелектуалните сили ще бъдат поробени, а животинските наклонности ще вземат надмощие и ще ги държат в подчинение. Тези ниски страсти ще се засилват чрез упражнения, докато благородните качества ще стават все по-слаби.

Сатана може да оформя потомството много по-успешно отколкото да оформя родителите, тъй като е в състояние така да контролира умовете на родителите, че чрез тях да слага отпечатъка на характера си върху децата. Така много деца се раждат с доста развити животински страсти, докато моралните способности са съвсем неразвити. Тези деца имат нужда от много внимателно възпитание, за да засилят и укрепят моралните и интелектуалните си сили, които да вземат надмощие. Действията на Сатана обаче не се проумяват. Уловките му не биват разбирали. Децата не биват възпитавани за Бога. Моралното и религиозното им възпитание се пренебрегва. Животинските страсти постоянно се засилват, а моралните способности отслабват.

Някои деца започват да практикуват самоомърсяването още от най-ранна възраст и през годините похотливите им страсти растат заедно с физическия им ръст и се засилват с укрепване на физическата им сила. Умовете им не са в покой. Момичетата искат да общуват с момчета, а момчетата – с момичета. Поведението им не е сдържано и скромно. Те са смели и настъпателни и си позволяват неприлични волности. Навикът на злоупотребата със себе си е покварил умовете им и е опетнил душите им. Скверни мисли и четенето на романи, любовни истории и покварени книги възбуждат въображението и се нравят на порочните им умове. Те не обичат да работят и когато се заемат с труд, започват да се оплакват от умора и болка в гърба или в главата. Нима няма причина? Дали се уморяват от работата? Не, не! Въпреки всичко родителите гледат децата поради оплакванията им и ги освобождават от труд и отговорност. Това е най-лошото, което могат да направят за тях. По този начин премахват може би единствената бариера, която пречи на Сатана да получи свободен достъп до отслабените им умове. Полезният труд в известна степен би ги предпазил от решителния му контрол.

Имаме известно познание за начина, по който Сатана действа, и за успешната му работа. Според това, което ми бе показано, той парализира умовете на родителите. Те не успяват навреме да разберат, че е възможно собствените им

деца да вършат злина или грях. Някои от тези деца изповядват, че са християни, и родителите спят, без да се боят от опасност, докато в същото време умовете и телата на децата им се превръщат в развалина. Някои родители дори не се грижат за децата си в Божия дом. Млади момичета присъстват на събранията и заемат местата си, но не с родителите си, а в повечето случаи в задната част. Имат навик да представят извинение, за да напуснат дома. Момчетата разбират това и излизат преди или след момичетата и след края на събранието ги придружават до дома. Родителите не проявяват благоразумие в това отношение. Отново се представят извинения, за да се ходи пеша, и момчета и момичета се събират в отдалечени местности или на усамотени места и там играят и се забавляват, без да са наблюдавани от опитен човек, който да ги пази. Имитират мъжете и жените в зряла възраст.

Този век е бърз. Малки момчета и момичета започват да си обръщат внимание, макар че би трябвало да бъдат в забавачката и да се учат на скромно поведение. Какъв е резултатът от това смесване? Дали увеличава скромността в младите, които се събират? Не, разбира се! Засилват се първите похотливи страсти. След такива събирания младите биват подлудявани от дявола и се отдават на скверни навици.

Родителите спят и не знаят, че Сатана е поставил пъкленото си знаме посред домовете им. Бях подбудена да попитам: Какво ще стане с младите в този покварен век? Повтарям: Родителите спят. Децата са заслепени от любовен сантиментализъм и истината няма сила да поправи злината. Какво може да се направи, за да се устои на прилива на злото? Родителите могат да направят много, стига да желаят. Ако едно младо момиче, което навлиза в юношеска възраст, бива заговорено фамилиарно от момче на нейна възраст или по-голямо, тя трябва да бъде учена така да се противопоставя, че такива опити да не се повтарят. Когато компанията на едно момиче бива често търсена от момчета или млади мъже, нещо не е наред. Това младо момиче има нужда от майка, която да ѝ покаже къде е истинското ѝ място, да я обуздае и да я научи на нещата, подобаващи на нейната възраст.

Взелата надмощие покваряваща доктрина, според която е по-здравословно половете да общуват, е извършила пагубното си дело. Когато родителите и настойниците проявят една десета от хитростта на Сатана, тогава общуването на половете може да бъде безопасно. Всъщност Сатана е изключително успешен в усилията си да омайва умовете на младите. Смесването на момчета и момичета само увеличава злината двадесеткратно. Нека момчетата и момичетата се занимават с полезен труд. Ако са уморени, ще имат по-малка склонност да покварят собствените си тела. Няма нито лъч надежда за младите, ако не се извърши

цялостна промяна в умовете на по-възрастните. Порокът слага отпечатък върху чертите на момчетата и момичетата, но какво се прави, за да се спре това зло? Разрешава се на момчетата и младите мъже и дори биват насърчавани да си позволяват неприлични ухажвания спрямо момичета и млади жени. Моля се Бог да събуди бащите и майките, за да работят усърдно за промяна на това ужасно състояние.

Прегледах свидетелствата, дадени за съботопазители, и се удивлявам от милостта на Бога и грижата Му за народа Си, проявени чрез даване на толкова много предупреждения, показване на опасностите и представянето на извисената позиция, която желае те да заемат. Ако се държат в любовта Му и се отделят от света, Той ще направи така, че особените Му благословения да почиват над тях и светлината Му да ги озарява. Влиянието им за добро може да се почувства във всеки дял на делото и във всяка част на евангелското поле. Но ако не успеят да проумеят Божия ум, ако продължат да имат толкова слаба представа за възвишения характер на делото, както е било в миналото, влиянието и примерът им ще се окажат страшно проклятие. Те ще насят вреди и само вреди. Ще се види, че върху дрехите им има кръв от скъпоценни души.

Свидетелствата на предупреждение са повторени. Питам: Кой се е вслушал в тях? Кой е бил ревностен да се покае за греховете си на идолопоклонство и искрено се е стремил към наградата на високото Божие призвание в Исус Христос? Кой е показал, че Бог действа в душата и това води до себеотрицание и смирена себепожертвувателност? Кой от предупредените така се е отделил от света, от неговите страсти и похоти, че е проявил ежедневно израстване в благодатта и в познаването на нашия Господ и спасител Исус Христос? Кой от активните виждаме да разбира дълга си към църквата? Виждаме ли някой от тези, които Бог използва и работи чрез тях, да издига знамето и да води църквата към него, така че Господ да ги изпита и да излее благословенията Си над тях?

Очаквах с нетърпение, надявайки се, че Бог вложи Духа Си в някои и ще ги използва като инструменти на правдата, за да събуди църквата Си и да я постави в ред. Почти се отчаях, когато виждах как година след година настъпва все по-голяма отклоняване от скромността, която според показаното ми от Бога, трябва да характеризира живота на Неговите последователи. Има все по-малък интерес и все по-малко посвещение към Божието дело. Питам: По какъв начин онези, които заявяват вярата си в свидетелствата, се опитаха да живеят според дадената им светлина? Как се отнесоха към предупрежденията? Вслушаха ли се в дадените напътствия?

Видях, че трябва да се извърши голяма промяна в сърцата и живота на мнозина, преди Бог да може да действа в тях чрез силата Си за спасение на околните. Те трябва

да бъдат обновени по Божия образ, в праведност и истинска святост. Тогава любовта към света, себелюбието и всяка житейска амбиция, предназначена да издигне личното "аз", ще се промени чрез Божията благодат и ще се употреби в специалното дело за спасяване на души, за които Христос е умрял. Смирението ще замени гордостта, а високомерното себеуважение ще бъде сменено със смирение. Всички сили на сърцето ще бъдат контролирани от безкористна любов към всички хора. Видях, че Сатана ще се сепне, когато те започнат с усърдие делото на реформация в самите себе си. Той знае, че ако бъдат посветени на Бога, тези хора могат да докажат силата на обещанията Му и да използват действащата в тях сила така, че противникът да не може да отрича и да се противи. Те биха привели в действие Божия живот в душата.

Едно семейство имаше особена нужда от всички предимства, които биха могли да получат от реформата в храненето, но точно те отстъпиха напълно. Ядяха месо и масло в доста големи количества и не се освободиха от подправките. Това семейство би могло да има голяма полза от питателната добре регулирана диета. Главата на семейството имаше нужда от проста питателна храна. Имаше заседнал начин на живот и кръвта му циркулираше бавно в тялото. За разлика от други не можеше да се възползва от здравословни физически упражнения и затова храната му трябваше да бъде с добро качество и количество. В това семейство не са се справили добре с въпроса за диетата; храненето е нередовно. Би трябвало да има определено време за всяко ядене, а храната да бъде приготвена просто и без животинска мазнина. Същевременно трябва да се положат усилия тя да бъде питателна, здравословна и привлекателна. В това семейство, както и в много други, за гостите се прави специален парад. Приготвят се много блюда, често прекалено пищни, и седящите около масата се изкушават да ядат до пръсване. После, когато гостите си отидат, в приготвянето на храната настъпва голяма промяна – тя става оскъдна и непитателна, смята се за нещо маловажно, "само за нас". Похапва се често и не се спазва редовното време за ядене. Това е вредно за всеки член на семейството. Грях е, ако която и да е от нашите сестри прави такива големи приготовления за гостите, а пренебрегва собственото си семейство, като му дава бедна храна, която не може да нахрани тялото.

Братът, когото споменах, чувстваше телесна слабост. Той не получаваше сила и смяташе, че месото ще му даде нужното енергия. Ако за него се грижеха правилно и трапезата се поставяше в подходящо време с храна от добро качество, всички нужди на тялото щяха да бъдат изобилно задоволени. Маслото и месото възбуждат, те вредят на стомаха и извращават вкуса. Чувствителните нерви на мозъка се "сковават" и животинският апетит се засилва за

сметка на моралните и интелектуалните способности. Висшите сили, които би трябвало да контролират всичко, отслабват все повече и вечните неща не могат да бъдат възприети. Духовният живот и посвещението са парализирани. Сатана тържествува, когато вижда колко лесно може да проникне в човека чрез апетита и да контролира разума на хората, сътворени от Създателя за добри и велики дела.

Споменатият случай не е нещо изолирано. Ако беше, нямаше да го представя тук. Когато Сатана завладее ума, светлината и наставленията, дадени милостиво от Господа, избледняват бързо и загубват силата си! Колко много са онези, които се извиняват и си създават нереални нужди, за да продължават погрешния си начин на действие, като отстраняват светлината и я потъпкват. Уверена съм в това, което говоря. Най-силното възражение срещу здравната реформа е, че народът ни не се съобразява с нея. Въпреки това всички тъжно казват, че не могат да живеят според здравната реформа и да запазят силите си.

Причината за неуспеха им в това отношение намираме във всеки отделен случай. Те не живеят според здравната реформа и не я следват стриктно, затова и не могат да се възползват от нея. Някои се заблуждават, че като оставят месото, нямат нужда да го заместят с най-добрите плодове и зеленчуци, приготвени по колкото е възможно по естествен начин без животинска мазнина и подправки. Ако могат с умение да комбинират изобилието от храни, к което Творецът ги е обградил, родители и деца с чиста съвест и с обединени усилия могат да се включат в това дело и биха започнали да се радват на проста храна; само тогава биха могли да говорят с разбиране за здравната реформа. Хората, които не са били убедени в правилността ѝ и никога не са я приемали изцяло, не могат да преценят ползата. Позволяващите си от време на време да задоволяват апетита си, като ядат угоена пуйка или друго месо, го извращават и не са способни да оценят ползата за организма от здравната реформа. Те се контролират от апетита, а не от принципите.

Имам добре подредена маса за всички случаи. Не правя промяна за посетители, независимо дали са вярващи или невярващи. Възнамерявам никога да не бъда изненадана и да не съм неподготвена да поставя трапеза за един до шест гости, които може да ме посетят случайно. Имам достатъчно проста здравословна храна за задоволяване на глада и укрепване на тялото. Ако някои искат повече, свободни са да го намерят другаде. Нито масло, нито месо от какъвто и да е вид се поставят на моята маса. Там рядко може да се намери кейк. Обикновено имам голямо количество плодове, добър хляб и зеленчуци. Трапезата ни е винаги добре снабдена и всички, които се хранят от нея, имат полза от това. Всички сядат, без да се отдават на епикурейски

апетит, и ядат с наслада от изобилието, дадено от нашия Творец.

По тази важна тема се проявява невероятно безразличие от хора, които работят в сърцевината на делото. Липсата на стабилност по отношение на принципите на здравната реформа е ясен показател за техния характер и за духовната им сила. Те нямат пълнота в християнския си живот. Съвестта не се зачита. Базата или основата на всяко правилно действие в обновеното сърце осигурява послушание без външни или егоистични мотиви. Духът на истината и добрата съвест са достатъчни, за да вдъхновят и регулират мотивите и поведението на тези, които се учат от Христос и са като Него. Хората без силни религиозни принципи в себе си биват лесно тласкани в погрешна посока от чуждия пример. Онези, които никога не са се учили на дълг от Бога и не са се започнали с намеренията Му за тях, не са надеждни във време на страшен конфликт със силите на тъмнината. Те се лклеят от външни обстоятелства. Светските хора се ръководят от светски принципи и не оценяват другите. Християните обаче не биват да се ръководят от тези принципи. Не бива да се стремят да се изявяват ръководени от който и да е друг мотив освен от желанието да се спазват всички Божии изисквания, намиращи се в Словото Му и диктувани от просветена съвест.

В обновеното сърце ще има твърд принцип за спазване на Божията воля, тъй като има любов към всичко праведно, добро и свято. Няма да има колебание, съобразяване с вкуса или с удобството или постъпване по определен начин само защото другите го правят. Всеки трябва да живее сам за себе си. Умовете на всички, които са обновени от благодатта, ще бъдат посредници и постоянно ще приемат светлина, благодат и истина отгоре, а после ще ги предават на други. Делата им са плодотворни. Плодът им е святост, а краят – вечен живот.

Малцина обаче имат практическо познание за осветяващото влияние на истините, които проповядват. Послушанието и посвещението им не са в съответствие с притежаваните светлина и предимства. Нямат истинско разбиране за задължението да живеят като деца на светлината, а не като деца на светлината. Ако дадената им светлина бе предоставена на Содом и Гомор, те биха се покаяли във вретиче и пепел и биха избягали явния Божи гняв. Содом и Гомор ще имат повече извинение в деня на съда от онези, които са имали привилегията на ялната светлина и за тях са били направени големи усилия, но не са се възползвали от тях. Пренебрегнали са великото спасение, което Бог в милостта Си е пожелал да им даде. Те са били така заслепени от дявола, че наистина са се смятали за богати и облагодетелствани от Бога, макар че

Верният Свидетел ги обявява за окаяни, нещастни, бедни, слепи и голи.

61. Приемането на истината е кръст

Скъпа сестро У, запозната съм донякъде с твоя особен нрав, с предпазливостта, страховете ти, липсата на надежда и увереност. Съчувствам ти в твоето душевно страдание, тъй като не можеш да разбереш толкова добре, колкото би желала, всичко относно нашата позиция и вяра. Знаем, че си изключително съвестна и не се съмняваме, ако имаш привилегията да чуеш всички точки от настоящата истина и сама да прецениш доказателствата, ти би се утвърдила и укрепила, така че противопоставянето и хулите не биха те поместили от сигурната основа. Тъй като не си имала тази привилегия за разлика от много други, и не си присъствала на събрание, за да преживееш сама доказателствата, съпътстващи представянето на истината, ние се чувстваме още по-загрижени за тебе. Сърцата ни са привлечени към тебе и любовта ни към тебе е искрена и гореща. Страхуваме се, че сред опасностите на тези последни дни може да се провалиш. Не ми се сърди за тези думи. Не може да имаш пълна представа като мене за уловките и хитростите на Сатана. Изкушенията му са многобройни, а уловките му са внимателно и хитро приготвени, за да залавят неподготвените и нищо неподозиращи хора. Желая да избегнеш уловките; желая да бъдеш изцяло на Божия страда, да обичаш, да очакваш и искрено да копнееш за идването на нашия Спасител в небесните облаци.

След първите ти усилия да спазваш съботата се появиха много нови неща, които те обезсърчиха. Въпреки това ние се надяваме, че тези неща няма да отклонят ума ти от важните истини за сегашните последни дни. Макар че не всички защитници на истината вършат онова, което би трябвало, понеже не са осветени чрез изповядването от тях истини, все пак тя си остава същата; блясъкът ѝ не е помръкнал. Въпреки че такива хора може да застават между истината и вярващите, които все още не са се хванали здраво за нея и тъмните им сенки се появяват за кратко време, за да затъмнят блясъка ѝ, в действителност това не е станало. Истината от небесен произход не е помръкнала. Нейната чистота и възвишен характер за непроменими. Тя живее, защото е безсмъртна.

Моя възлюбена сестро, хвани се за истината. Придобий духовен опит сама за себе си. Ти имаш изявена индивидуалност. Ти си отговорна за начина по който – независимо от всички друго – използваш светлината, озаряваща пътя ти. Липсата на осветение в другите не може да е извинение за тебе. обстоятелството, че те изопачават истината чрез погрешни действия, тъй като не са осветени

от нея, няма да те направи по-малко отговорна. Върху тебе има тържественото задължение да издигнеш знамето на истината и да го държиш високо. Дори ако знаменосецът се изтощи и падне, е допускай скъпоценното знаме да се валя в прахта. Хвани го, издигни го дори това да е за сметка на доброто ти име, светски почести и живот. Моя уважавана сестро, умолявам те да погледнеш нагоре. Хвани се здраво за десницата на твоя небесен Отец. Исус, нашият защитник, живее, за да се застъпва за нас. Дори някой да се откаже от вярата си чрез нечестив живот, това не превръща истината в лъжа. "Но твърдата основа, положена от Бога, стои, имайки тоя печат: Господ пази Своите Си." "Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение." Понякога се страхувам, че нозете ти ще се подхлъзнат и ти ще откажеш да ходиш в смирения, стръмен и тесен път, който води към вечен живот в царството на славата.

Представям ти живота на себеотрицание, смирение и жертва за нашия Божествен Господ. Величието на небето, Царят на славата напусна Своите богатства, величие, чест и слава, за да спаси греховния човек и се смири до живота на смирение бедност и срам. "... който заради предстоящата Нему радост, издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол." О, защо сме толкова чувствителни към изпитания и укори, към опозоряване и страдание, след като нашият Господ ни е дал такъв пример? Кой би желал да влезе в радостта на своя Господ и същевременно да не желае да участва в Неговите страдания? Какво? Слугите не желаят да понесат смирението, срама и позора, претърпени от Господаря заради тях! Слугата бяга от живота на смирение и жертва, които са за неговото щастие и чрез които може да получи изключително голяма, вечна награда! Сърцето ми мълви: "Искам да бъде участник в Христовите страдания, за а споделя накрая и Неговата слава."

Божията истина никога не е популярна в света. Плътското сърце винаги се противи на истината. Благодаря на Бога, че трябва да отхвърлим любовта на света, гордостта на сърцето и всичко, което води до идолопоклонство, за да станем последователи на Човека от Голгота. Онези, които се подчиняват на истината, никога няма да бъдат обичани или почитани от света. Когато живееше в смирение сред човешките чада, Божественият Учител изрече следните думи: "Ако иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си и така нека ме последва." Той стремеше ли се към човешки похвали и почести? О, не! Тогава ние ще се стремим ли към почит и похвали от светски хора?

Онези, които нямат любов към Бога, не могат да обичат и Божиите чада. Чуйте тези думи на небето: "Горко на вас, когато всички човеци ви захвалят." "Блажени сте, когато ви намразят човеците и когато ви отлъчват от себе

си и ви похулят и отхвърлят името ви като лошо поради Човешкия Син; възрадвайте се в оня ден и заиграйте, защото ето, голяма е наградата ви на небесата." "Но горко на вас богатите, защото сте приели вече утехата си." В евангелието от Йоан отново четем думите на Христос: "Това ви заповядвам да се любите един друг. Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил. Ако бяхте от света, светът щеше да люби своето, а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази. Помнете думата, която ви казах: слугата не е по-горен от господаря си. Ако и Мене гонеха, и вас ще гонят. Ако са опазили Моето учение, и нашето ще пазят." "Аз им предадох Твоето слово; и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него. Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия. Те не са от света както и Аз не съм от света."

В Първо Йоаново четем: "Не любете света, нито каквото е на света." В посланието си към римляните Павел ги умолява чрез Божиите милости да представят телата си в жертва жива, свята и благоугодна на Бога като тяхно духовно служене. "И недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля." Яков заявява: "Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй, който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога."

Умолявам ви да разгледате внимателно напътствията на Павел в посланието си към галатяните. Защото на човеци ли искам да угоднича сега, или на Бога? Или искам да угаждам на човеци? Ако бях още угаждал на човеци, не щях да съм Христов слуга." Страхувам се, че има голяма опасност вярата ви да претърпи коработушение. Смятате, че трябва да направите жертви, за да се подчините на истината. Вярваме, че сте направили някои жертви, но ако бяхте по съвестни в това дело, нозете ви сега не биха се препъвали, вярата ви нямаше да се колебае. Нямам предвид жертване на средства, а нещо повече – по-болезнен конфликт от даването на пари, а именно докосването на душата. Не сте предали гордостта, любовта към похвали от невярващия свят. Обичате хората да говорят хубави неща за вас.

Не сте приели и практикували истината в нейната простота. Страхувам се, че смятате за проявява на някакво благоволение приемането на непопулярната истина, поддържана от адвентистите съботопазители. Стремите се в голяма степен да запазите духа на света и въпреки това да запазите истината. Това не може да бъде така. Христос няма да приеме нищо по-малко от цялото сърце и всичките чувства. Приятелството със света е вражда против Бога. Когато желаете да живеете така, че да избягвате отговорността, вие се стремите към позиция, стояща над

вашия страдащ Господ. Докато вършите това, вие се отделяте от вашия небесен Отец и заменят Неговата любов за нещо недостойно.

Изпитвам душевна мъка за тебе, сестро моя, а също и за съпруга ти. Когато взех перото, за да пиша, вашите случаи ми бяха ясно представени. Осъзнавам вашите трудности, обърканост и съмнения. Сестра У., всичко е неблагоприятно за тебе откакто реши да спазваш Божия закон, но нищо друго не е било толкова голяма пречка за вас двамата както гордостта. И двамата обичате показността, а за нея няма място в добрата и смирена религия. Видях, че и двамата трябва да минете през огнено изпитание, че ще бъдете проверени и изпитани. В този конфликт Сатана ще прави всичко възможно, за да ви заслепява за вечността и да ви представя предимствата на сегашното време и този дребен, кратък, несигурен живот. Ще видите очарование в този живот и ако не се разделите с любовта към показност и желанието за одобрение от света, няма да задържите Божията любов. Исус ми представен като сочещ към небесното очарование и стремящ се да отклони очите ви от света. Той казваше: "Кое ще изберете – Мене или света? Не можете да имате и Мене, и любовта на света. Ще пожертвате ли Този, Който умря заради вас за житейската гордост и богатствата на света? Избирайте между Мене и света. Светът няма дял в Мене."

Видях, че нозете ви се клатят, вратата ви се поклаща. Съмнение и неверие ви завладяваха и Исусовата светлина изчезваше. Суетата е една от най-силните черти в нашето покварено естество и Сатана постоянно прави успешни опити да я подхранва. Не липсват хора, които са готови да помогнат на Сатана в неговото дело – те ви ласкаят, величават вашите способности и влияние в обществото, настояват, че е много жалко да свържете интересите си с хора със смирена вяра и да общувате с люде, които те смятат за по-нисши от вас. Струва ви се, че правите голяма жертва за истината. Вярно е, че хората с влияние не предпочитат да жертват светските си амбиции, да отклонят чувствата си от света и да насочат нозете си по тесния и смирен път, извървян от страдалеца от Голгота. Те смятат талантите и влиянието си за прекалено ценни, за да бъдат посветени на Божието дело, прекалено ценни, за да бъдат използвани за прослава на Дарителя, Който им е дал тези таланти за възможно най-добра употреба, след което да Му бъдат върнати заедно с лихвите. Заради земните блага, които се надяват да спечелят, те жертват вечността. Заради човешки ласкателства, те изоставят одобрението на Господа, създателя на небето и земята изгубват правото си на почит от небето. Колцина знаят кое е за тяхно добро! Не оценяват това. Чрез живота Си на неопишимо страдание и позорна смърт Исус откри път, по който хората да тръгнат и в края да бъдат извисени до

трона Му и да получат наградата на безсмъртието и вечния живот. За живот на послушание човекът ще получи вечно наследство, неопетнено съкровище, което не може да се изгуби.

В първото послание на Павел до коринтяните четем следното: "Защото словото на кръста е безумие за тях, които погиват, а за нас, които се спасяваме, то е Божия сила. Понеже е писано: Ще унищожа мъдростта на мъдрите и разума на разумните ще отхвърля." "Понеже, братя, вижте какви сте вие призваните, че между вас няма мнозина мъдри според хората, нито мнозина силни, нито мнозина благородни, но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите; също избра Бог немощните неща на света, за да посрами силните; още и долните и презрените неща на света избра Бога, да! и ония, които ги няма, за да унищожи тях, които ги има, за да не се похвали ни една твар пред Бога." Вие имате примера на Христос. В скромният Му живот нямаше показ на величие. Нима слугата е над своя Господар?

Скъпа сестро, имаш добро сърце и можеш да вършиш добро. Можеш да бъдеш като котва за твоя съпруг и сила за много хора. Но ако стоиш между две мнения, непримирена със смиреното Божие дело, влиянието ти по отношение на твоя съпруг ще бъде проявено в погрешна посока. Какво казва Божието слово? Обърни се от човешките мнения към закона и пророците. Изостави всички светски съображения. Вземи решение за вечността. Претегли доказателствата в това важно време. Не бива в никакъв случай да очакваме, че ще избегнем изпитания и гонения, когато следваме нашия Спасител, защото такава е заплатата за всички, които Го следват. Той заявява съвсем ясно, че ще бъдем гонени. Земните ни интереси трябва да бъдат подчинени на вечните. Чуй Христовите думи: "Петър почна да Му казва: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме. Исус каза: Истина ви казвам: Няма човек, който да е оставил къща или братя, или сестри, или майка, или баща, или чада, или ниви заради Мене и заради благовестието и да не получи стократно сега, в настоящето време, къщи и братя, и сестри, и майки, и чада, и ниви, заедно с гонения, а в идещия свят вечен живот." Тук става въпрос за вечността.

Не си въобразявай, че ако приемеш истината, всички пречки за придобиване на имоти ще отпаднат. Сатана ти казва това. То е негова уловка. Ако Божието благословение е върху тебе поради това, че Му предадеш всичко, ти ще благоуспееш. Ако се отвърнеш от Бога, Той ще се отвърне от тебе. Десницата може да разпръсва по-бързо отколкото ти можеш да събираш. "Понеже какво ще се ползва човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби? Или какво ще даде човек в замяна на живота си?"

Ти, моя скъпа сестро, имаш нужда от пълно обръщане към истината, което да убие собственото "аз". Не можеш ли

да се уповаваш на Бога? Моля те прочети Матей 10:25-40. Моля те прочети с молитва и Матей 6:24-34. Нека тези думи се запечатат в сърцето ти: "Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете, нито за тялото си, какво ще облечете. Не е ли животът повече от храната и тялото от облеклото?" Тук става въпрос за по-добрия живот. Под тяло се разбира вътрешната украса, която прави грешните хора, притежаващи Христовото смирение и правда, скъпоценни като Енох в Неговите очи. Това им дама право да приемат в края целувката на безсмъртието. Нашият Спасител ни напомня за небесните птици, които нито сеят, нито жънат, нито събират в хамбари, но пак биват нахранени от небесния Отец. След това заявява: "Вие не сте ли много по-скъпи от тях?... И за облекло защо се безпокойте? Разгледайте полските кремове как растат. Не се трудят, нито предат. Но казвам ви, че нито Соломон с всичката си слава не се е обличал като един от тях." Със своята простота и невинност тези кремове се нравят на Бога повече от Соломон с всичките му скъпи украшения, но лишен от небесната украса. "Но ако Бог така обича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, не ще ли много повече да облича вас маловерци?" Не можете ли да се доверите на вашия небесен Отец? Не можете ли да се облекнете на милостивото Му обещание? "Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда и всичко това ще ви се прибави." Скъпоценно обещание! Не можем ли да облекнем на него? Не можем ли да имаме безусловно доверие, като знаем, че е Той е верен във всичките Си обещания? Умолявам те да оставиш колебаещата се вяра да се хване отново за Божиите обещания. Хвани се с всички сили за тях, и то с непоклатима вяра, защото те няма и не могат да се провалят.

Свидетелство 19 (1970г)

62. Обръщение към служителите

Скъпи братя, на 25 октомври 1868 г. ми бе показано, че не всички, които твърдят, че са призвани да проповядват истината, имат способностите да вършат това свято дело. Някои са далеч от приемане на Божия ум и воля. Някои проявяват леност в земните неща, а религиозният им живот се характеризира с духовен мързел. Когато не се проявява упоритост и енергичност в земните дела и деловите сделки, същото лошо качество се проявява и в духовното.

Някои от вас са глави на семейства и вашият пример и влияние оформят характера на децата ви. Примерът ви ще бъде следван от тях в по-голяма или по-малка степен, а

липсата на усърдие дава лош пример на другите. Недостатъците ви обаче се виждат още по-ясно и последиците са още по-тежки в Божието дело. Семействата ви чувстват тези недостатъци и страдат заради тях. Не могат да си набавят много неща, с които иначе биха се снабдили чрез усърдна работа и упоритост. Липсата се вижда и чувства толкова повече в Божията кауза и дело колкото повече те са по-значими от нещата, свързани с този живот.

Влиянието на някои служители не е добро. Те не са предпазливи и не дават на хората пример на трудолюбие. Прекарват в безделие мигове и часове, които след преминаването си във вечността заедно с доклада за постигнатото, никога вече не могат да се върнат назад. Някои са лениви по характер, което им пречи да успяват в което и да е започнато начинание. Този недостатък се вижда и чувства в цялостния им религиозен живот. Те обаче не са единствените губещи. Други страдат поради недостатъка им. На по-късен етап мнозина трябва да научат урок, който би трябвало да усвоят в много по-ранна възраст.

Някои не проявяват старание в изучаването на Библията. Те нямат склонност да се заемат сериозно с изучаване на Божието слово. Като последица от тази небрежност трудът им не е успешен и проповедническата им работа постига една десета от това, което биха могли да свършат, ако бяха осъзнали необходимостта от старателно изучаване на Божието слово. Биха могли така да опознаят Писанието и да се укрепят с библейски доказателства, че да срещат опонентите си и да им представят основанията на нашата вяра по такъв начин, че истината да триумфира и да смълчава опозицията.

Служителите на словото трябва да имат толкова задълбочено познание върху него, колкото е възможно да се постигне. Необходимо е постоянно да изследват, да се молят и да учат. Ако не е така, Божият народ ще напредва в познание на Словото и ще остави след себе си тези така наречени учители. Кой ще напътства народа, когато задмине учителите си? Трудът на тези учители е безплоден. Необходимо е хората да ги учат на Божието слово, преди да бъдат способни да наставляват други.

Някои биха могли да са добри служители, ако използваша добре времето си и живееха с чувството, че трябва да дават отчет на Бога за загубените мигове. Стават неугодни на Бога, защото не са трудолюбиви. Себеугодането, себелюбието и егоистичната любов към удобствата пречат на някои да вършат добро, не им позволяват да получат познание върху Писанието, чрез които да бъдат напълно въоръжени за всякакви добри дела. Някои не оценяват стойността на времето и прекарват в леглото часове, които биха могли да се използват за

изучаване на Библията. има няколко теми, на които се спират и които познават, и върху тях могат да говорят добре. оставят обаче нещата дотук. Не се чувстват съвсем доволни от себе си и понякога осъзнават този недостатък. Въпреки това не проумяват напълно престъплението пренебрегване на Божието слово, за което твърдят, че проповядват. Хората се разочароват заради невежеството им. Не получават мъдростта, която биха могли да придобият от тях и която се очаква от Христовите служители.

Като стават рано и пестят времето си, служителите могат да намерят време за сериозно изследване на писанията. Трябва да са упорити и да не се отклоняват от целта си, а целенасочено да използват часовете за изучаване на Словото, като си помагат с истините, които други умове са извадили на бял свят за тях, и с упорита и настойчива работа са поставили в ръцете им. има служители, които работят от години и преподават истината на други, а в същото време не познават силните аргументи в полза на нашата позиция. Умолявам ги да изоставят леността. Тя е проклетие за тях. Бог изисква от тях във всеки миг да раждат добри плодове за себе си или за другите. "В усърдието бивайте нелениви, пламенни по дух, като служите на Господа." "Немарливиет в работата си е брат на разсипника."

За Христовите служители и важно да осъзнаят необходимостта от самообразование, за да украсят вярата си и да се държат с подобаващо достойнство. Без обучени на ума те със сигурност ще се провалят във всичко, което предприемат. Показано ми бе, че мнозина от проповедниците на словото са с големи недостатъци. Бог не е доволен от тяхното поведение и възгледи. Безразсъдният начин на цитиране на Писанието е позор за вярата им. Твърдят че проповядват словото, но не могат да цитират Писанието правилно. Онези, които се отдават изцяло на Словото, не бива да вършат грешката да цитират даден текст неточно. Бог изисква коректност от всичките Си служители.

Христовата религия трябва да изявява в живота, думите и дулата на хората, които я изповядват. Силните ѝ принципи ще се окажат котва. Служителите на Словото трябва да са пример на благочестие, образец за стадото. Примерът им трябва да изобличава безделието, мързела, леността и разточителността. Религиозните принципи изискват старание, трудолюбие, пестеливост и честност. Скоро всички ще чуят думите: "Дай отчет за настояничеството си." Братя, какъв ще е вашият доклад, ако Учителят се появи сега? Вие не сте готови. Със сигурност ще бъдете сред ленивите слуги. Губите скъпоценни мигове. Умолявам ви да изкупвате времето.

Павел съветва Тимотей: "Старай се да се представиш одобрен пред Бога работник, който няма от що да се срамува, като излагаш право словото на истината." "А

отричай се от глупавите и просташките разисквания, като знаеш, че пораждат крамоли. а Господният слуга не бива да е крамолник, но трябва да бъде кротък към всичките, способен да поучава, търпелив; с кротост да увещава противниците, та дано би им дал Бог покаяние, за да познаят истината и да изтрезнеят, като се избавят от примката на дявола, (от когото са уловени живи), за да вършат Божията воля.

За да постигнат това, което Бог изисква от тях, служителите трябва да имат качествата за заемания пост. В писмото си до колосяните апостол Павел изрича следните думи за своето служене: "... на която аз станах служител по Божията наредба, която ми бе възложена заради вас, да проповядвам напълно словото на Бога, сиреч тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри в Неговите светии, на които Божията воля беше да яви какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч Христос между вас, надеждата на славата. Него ние възгласяваме, като съветваме всеки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да представим всеки човек съвършен в Христа. Затова се и трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действа в мене мощно."

Не по-малко святост, отдаденост и посвещение към делото на служене Бог изисква от служителите Си, които живеят толкова близо до края на всичко земно. Не можем да приемем работата на служителите, ако не изявят в собствените си сърца живота и силата на истината, която представят на другите. Той няма да приеме нищо по-малко от искрен, активен, ревностен и посветен труд. За това велико дело са необходими бдителност и раждане на добри плодове. Бог желае несебелюбиви работници – такива, които ще се трудят с негоистично милосърдие и ще отдават цялото си внимание на делото.

Братя, на вас ви липсват посвещение и отдаденост на делото. Сърцата ви са егоистични. Недостатъците във вас трябва да бъдат превъзможнати или ще стигнете до фатално разочарование – ще загубите небето. Бог не си затваря очите за пренебрегването на задълженията към делото, което е оставил на служителите Си да извършат. Мнозина от служителите на делото не притежават неотслабваща енергичност и постоянно упование в Бога. В резултат на това малцината притежаващи тези качества получават по-голям товар, тъй като е необходимо да компенсират тъй явните недостатъци на хора, които биха могли да станат способни работници, стига да пожелаят. Някои се трудят ден и нощ, като се лишават от почивка и социални забавления, натоварват ума си до краен предел, работят за трима и износват ценния си живот, за да свършат работата, която други пренебрегват, макар че биха могли да се заемат с нея. Някои са прекалено мързеливи, за да свършат своя дял. Много служители се пазят, като избягват

задължения, живеят в леност и не постигат почти нищо. Затова онези, които проумяват колко голяма е стойността на душите, оценяват святостта на работата и чувстват, че трябва да вървят напред, работят допълнително, правят свръхестествени усилия и използват силата на ума си, за да бутат делото напред. Ако интереса към делото и посвещението към него бяха разделени по-равно; ако всички така наречени служители усърдно се посвещават на каузата, без да се щадят, малцината ревностни богобоязливи работници, които бързо изтощават живота си, биха били облекчени от това силно напрежение и силата им би била запазена така, че когато наистина има нужда от нея, да се задейства с удвоена мощ и да доведе до по-големи резултати отколкото има сега, когато се работи под напрежението на сломяващи грижи и безпокойства. Господ не е доволен от тази несъразмерност.

Мнозина от тези, които твърдят, че са призвани от Бога служители в слово и доктрина, не осъзнават, че нямат право да са учители, докато не бъдат напълно въоръжени чрез искрено и старателно изучаване на Божието слово. Някои са пропуснали да получат познание върху най-основни дялове от науката. Някои дори не могат да четат правилно; някои цитират погрешно писанията, а други навреждат на Божието дело и нанасят позор на истината поради това, че им липсват качества за работата, която се опитват да вършат. Тези хора не виждат необходимостта да култивират ума си, да работят особено много за лишено от престореност облагородяване и да се стремят да постигнат истинско извисяване на християнския си характер. Това може да се постигне сигурно и ефикасно чрез предаване на душата на Бога. Той ще насочи ума и чувствата така, че те да се концентрират към божественото и вечното. Едва тогава ще имат енергичност, лишена от грубост, тъй като всички сили на ума и на цялото тяло ще бъдат издигнати, облагородени и насочени към най-възвишеното и най-святото. Думите на небесния Учител изговориха думите: "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила." Когато се постигне това подчинение спрямо Бога, истинското смирение ще украсява всяка постъпка и в същото време онези, които са се свързали с Бога и с небесните Му ангели, ще притежават подобаващо достойнство, което напомня за небето.

Господ изисква от служителите Си да бъдат енергични. Не Му е приятно да ги вижда бездейни и лениви. Те твърдят, че имат доказателство от Бога, че ги е избрал да преподават на хората пътя на живота. Въпреки това обаче думите им се безполезни и те показват, че не носят върху себе си товара на делото. Собствените им души не са оживотворени от могъщите истини, които представят на други. Някои проповядват тези толкова важни истини

толкова отпуснато, че не могат да повлияят на хората. "Всичко, що намери ръката ти да прави според силата ти, направи го." Призованите от Бога трябва да бъдат учени да полагат усилия, да работят усърдно и неуморно за Него, за да издърпват души от огъня. Когато служителите чувстват силата на истината в собствените си души и тя ги вълнува, тогава могат да притежават сила, която да повлияе сърцата и да покаже, че вярват твърдо в истините, които проповядват на други. Не бива да забравят стойността на душите и неизследимите дълбини на любовта на Спасителя. Това ще събуди душата така, че да може да каже като Давид: "Спорещи се сърцето ми дълбоко в мене. Докато размишлявах, пламна огън."

Павел увещава Тимотей: "Никой да не презира твоята младост, но бъди на вярващите пример в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота. Докато дойда, внимавай на прочитането, на увещаването и поучаването." "В това прилежавай, на това се предавай, за да стане явен на всички твоят напредък. Внимавай на себе си и на поучението си, постоянствай в това, защото като правиш това, ще спасиш и себе си и слушателите си." Какво огромно значение се придава на християнското живеене на Божия служител! Колко важно е да изучава Словото, за да бъде осветен чрез истината и да получи качества да учи другите.

Братя, от вас се изисква да представяте истината нагледно в живота си. Тези, които смятат, че трябва да стигнат до хората с истината, не са преобразени и осветени от нея. Някои имат погрешни представи за същността на християнството и за средствата, чрез които се постига непоклатим религиозен опит. Няма по-добре разбиране и за качествата, които Бог изисква от Своите служители. Тези хора не са осветени. От време на време имат изблици на чувства, които им създават впечатление, че наистина са Божии чада. Това упование в чувствата е една от специалните измами на Сатана. Онези, които разчитат на чувства, превръщат религията си в нещо зависимо от обстоятелствата. Липсват им твърдите принципи. Никой не може да живее като християнин, ако няма ежедневно преживяване в Божиите неща и практикуване на себеотрицание, радостно носене на кръста и следване на Христос. Всеки християнин трябва да напредва всеки ден в Божествения живот. С напредъка си към съвършенство той преживява ежедневно преобразяване в Бога. Това преобразяване не е цялостно, докато не достигне съвършенство в християнски характер и не се подготви за окончателното докосване на безсмъртието.

Бог трябва да бъде най-възвишеният обект на нашите мисли. Размишлението за Него и молитвите към Него издигат душата и оживотворяват чувствата. Пренебрегването на размишленията и молитвата със сигурност ще доведат до

упадък на религиозността. Тогава ще си проличат безразличието и леността. Религията не е просто емоция и чувство. Тя е принцип, вплетен във всекидневните задължения и делови начинания. Не можем да се заемем с нещо, което би попречило на осъществяването на този принцип. За да се запази религията чиста и неопетнена, трябва да бъдем упорити в работата си служители. Необходимо е да направим нещо сами. Никой друг не може да извърши нашата работа. Никой друг освен самите ние не може да изработи спасението ни със страх и трепет. Точно това е делото, което Господ е оставил да бъде свършено от самите нас.

Кръвта на душите е върху одеждите на някои служители, които твърдят, че са призовани от Бога. Те са заобиколени от отстъпници и грешници и въпреки това не чувстват дълга към душите им. Проявяват безразличие относно спасението им. Някои са така заспали, че сякаш не разбират абсолютно нищо от работата на евангелския служител. Не смятат, че като духовни лекари от тях се изисква да имат дарбата да служат на души, заболели от греха. Предупреждаването на душите, сълзите за тях, молитвите заедно с тях са занемарени и много души са преминали извън границата на лечението. Някои са умрели в греховете си и в съдния ден ще стоварят вината си върху тези, които биха могли да ги спасят, но не са го направили. Неверни служители, какво възмездие ви очаква!

Христовите служители се нуждаят от ново помазване, за да могат по-ясно да разпознават святото и да имат ясна представа за святия, безукорен характер, който самите те трябва да оформят, за да станат пример за стадото. Нищо, от това, което можем сами да свършим, е в състояние да ни издигне до високия стандарт, необходим за да бъдем приети от Бога като Негови посланици. Само твърдо упование в Бога и силна и активна вяра ще постигнат делото, което изисква от нас. Бог изисква работещи хора. Непрестанно вършене на добро ще оформи характер за небето. С простота, вярност и любов трябва да апелираме към хората да се подготвят за Божия ден. Към някои трябва да се отправят искрени апели, за да се раздвижат. Нека работата ви се характеризира с кротост и смирение и същевременно с упоритост, която ще ги накара да разберат, че тези неща са реалност и че трябва да избират между живота и смъртта. Спасението на души не е маловажен въпрос. Поведението на Божиите служители трябва да бъде сериозно и да се характеризира със скромност и искрена християнска вежливост, но същевременно да показва усърдие в делото, което Учителят им е оставил да извършат. Решителност и упоритост в пътя на правдата, дисциплиниране на ума чрез религиозен опит в посвещение и в небесните неща ще доведат до най-голямото щастие.

Ако се уповаваме в Бога, имаме на разположение контрол над ума. Чрез продължително упражняване на волята той ще стане силен в битката с вътрешни врагове и ще подчинява личното "аз", докато настъпи пълно преобразяване, а страстите, апетита и волята ще бъдат доведени до съвършено подчинение. Тогава ще има ежедневно благочестие в дома и извън него и когато се впуснем в работа за душите, усилията ни ще бъдат съпроводени от сила. Смиреният християнин ще се отдава на молитви, които няма да са спорадични, екзалтирани или суеверни, а спокойни, ведри, задълбочени, постоянни и искрени. Божията любов и практикуването на святост ще бъдат приятни, ако има съвършено предаване на Бога.

Причината, поради която Христовите служители не са по-успешни в работата си, е, че не са всеотдайни и посветени на делото. Някои са раздвоени и се колебаят. Житейските грижи заемат вниманието им и те не осъзнават колко свята е работата на проповедника. Такива хора се оплакват от тъмнина, неверие или неверност. Причината е, че не са наред с Бога и не осъзнават важността на пълното и цялостно посвещение. Служат малко на Бога, а повече на себе си. Не се молят много.

Докато изпълняваше земната Си мисия, Величието на небето се молеше много на своя Отец. Той често прекарваше цяла нощ в молитва. Духът Му често бе умъчнен, когато чувстваше силите на тъмнината в този свят. Оставяше многолюдния град и шумната тълпа, за да потърси уединено място, където да отправи застъпническите Си молитви. Елеонският хълм бе любимото прибежище за посвещение на Божия Син. След като множеството си тръгваше от Него, за да си почине през нощта, Той не отдъхваше, макар че бе изморен от ежедневната работа. В евангелието от Йоан е записано: "И всеки отиде у дома си, а Исус отиде на Елеонския хълм." Докато градът бе замрял в тишина и учениците бяха по домовете си, за да си починат в сън, Исус не спеше. Към Отец се издигаха Божествените Му молитви учениците да бъдат пазени от зли влияния, с които ежедневно биха се сблъскали в света, а собствената Му душа да получи сила и да се укрепи така, че да може да издържи изпитанията на идещия ден. Цяла нощ, докато последователите Му спяха, Божественият Учител се молеше. Росата и нощната слана падаха върху сведената Му за в молитва глава. Оставен е пример за Неговите последователи.

Докато изпълняваше мисията Си, Величието на небето често отправяше усърдни молитви. Той не винаги отиваше на Елеонския хълм, тъй като учениците бяха научили кое е любимото Му убежище и често го следваха. Избираше нощната тишина и места, където нямаше да бъде прекъсване. Исус можеше да лекува болните и да възкресява мъртвите. Самият Той бе източник на благословение и сила. Обуздаваше дори

бурите и те Му се подчиняваха. Не бе омърсен от поквара и не познаваше греха, но въпреки това се молеше и често плачеше. Молеше се за учениците Си и за самия Себе Си, като по този начин се уеднаквяваше с нашите нужди, слабости и неуспехи, които са така характерни за хората. Той изричаше силни молитви. Не притежаваше страстите на нашето човешко паднало естество, но бе ограничен с подобни немощи и бе изкушаван във всичко като нас. Исус преживя агония, за която имаше нужда от помощ и подкрепа от Своя Отец.

Христос е нашият пример. Дали Христовите служители са изкушавани и жестоко наранявани от Сатана? Така бе и с този, който не познаваше грях. Той се обръщаше към Своя Отец в часовете на страдание. Дойде на земята, за да даде път, чрез който да намерим благодат и сила да помагаме във всеки миг на нужда, като следваме примера Му на честа и усърдна молитва. Ако Христовите служители подражават на този образец, ще бъдат пропити с Христовия дух и ангели ще им прислужват.

Ангели прислужваха на Исус, но присъствието им не направи живота Му лесен и свободен от страшни конфликти и жестоки изкушения. Той бе изкушаван във всичко като нас, но остана без грях. Ако по време на дейността си служителите изпълняват възложената им от Господа работа и имат изпитания, трудности и изкушения, трябва ли да се обезсърчават, след като знаят, че има Един, Който е изтърпял всичко това преди тях? Трябва ли доверието им да се смалъчва, защото получават всичко, което очакват от труда си? Христос работеше усърдно за собствения Си народ, но усилията Му бяха презирани точно от тези, които бе дошъл да спаси. Те предадоха на смърт Този, Който дойде да им даде живот.

Има достатъчно на брой служители, но липсват работници. Работниците, съработници с Бога, осъзнават святостта на делото и жестоките конфликти, с които трябва да се сблъскат, за да водят делото успешно напред. Работниците не отпадат и не се отчайват, когато видят същността на работата, колкото и изнурителна да е тя. В Посланието към римляните Павел казва: "И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос, посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тая благодат, в която стоим, и се радваме поради надеждата за Божията слава. И не само това, но нека се пазим и в скърбите си, като знаем, че скръбта произвежда мъдрост, а твърдостта изпитана правда, а изпитаната правда надежда. А надеждата не посрамява, защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения нам Свети Дух." В Него са всички съкровища на мъдростта и познанието. Ние сме без извинение, ако не успеем да се възползваме от дадените ни изобилни благословения, чрез които да не ни липсва нищо. Бягането от трудности и

оплакването във време на изпитание правят Божиите служители слаби и неефикасни в носенето на отговорности и изпълняването на задължения.

Сега е времето на големи привилегии и свято доверие към Божиите служители. Ако това доверие бъде оправдано, голяма ще е наградата на верния служител, когато Господарят каже: "Дай сметка за настойничеството си." Усърдната работа, себеотрицателният труд, търпеливите неотслабващи усилия ще бъдат възнаградени изобилно. Исус ще каже: Вече ви наричам не слуги, а приятели, гости." Одобрението на Господаря се дава не поради количеството свършена работа и защото много неща са постигнати, а поради верността дори в дребните неща. Не постиганите от нас големи резултати, а мотивите, с които работим, имат значение за Бога. Той оценява добротата и верността повече от количеството свършена работа.

Показано ми беше, че за мнозина съществува голямата опасност да не успеят да усъвършенстват святост в страх от Господа. Има опасност служителите да загубят собствените си души. Някои, които проповядват на други, сами ще останат отхвърлени, тъй като не са усъвършенствали християнския си характер. С работата си не спасяват души и не могат да спасят дори своята собствена. Не разбират важността от самообучение и самоконтрол. Не бдят и не се молят да не влязат в изкушение. Ако бдяха, щяха да разберат кои са слабите им страни, чрез които има най-голяма вероятност да бъдат връхлетени от изкушения. Чрез бдителност и молитва могат така да преодолеят слабостите си, че те да се превърнат в най-силните им черти и така да могат да се изправят пред изкушения, без да бъдат изкушени. Всеки Христов последовател трябва всеки ден да изследва себе си, за да се запознае съвършено добре с поведението си. Почти всички занемаряват самоизследването. Това занемаряване е изключително опасно за този, който твърди, че е Божи говорител и че заема страшната отговорна позиция да приема слово от Бога и да го предава на народа Му. Ежедневното поведение на такива хора оказва силно влияние върху хората. Ако има успех в работата си, такъв служител свежда новоповярвалите до собствения си нисък стандарт и в много редки случаи те се издигат малко по-високо. Поведението на техния проповедник, думите, жестовете, маниерите, вярата и благочестието му се смятат за образец, представящ всички адвентисти съботопазители. Ако подражават на този, който ги е научил на истината, смятат, че изпълняват всичките си задължения.

Има много неща в поведението на един проповедник, които той може да поправи. Мнозина виждат и чувстват своите недостатъци, но като че ли не осъзнават влиянието, което оказват. Те осъзнават своите действия, но допускат да излетят от съзнанието им и затова не се поправят. Ако

направят ежедневните си действия обект на внимателни размисли и целенасочено обмисляне с цел да се запознаят със собствените си житейски навици, служителите биха познавали самите себе си в много по-голяма степен. Чрез внимателно проучване на ежедневния си живот при всякакви обстоятелства те биха проумели мотивите и ръководните си принципи. Това всекидневно проучване на нашите действия, правено с цел да разберем дали съвестта одобрява или осъжда, е необходимо на всички, които желаят да стигнат до съвършенството на християнския характер. При внимателно изследване ще се открие, че много действия, които минават за добри дела и дори за благотворителност, са вършени от погрешни мотиви. Мнозина получават аплодисменти за добродетели, които всъщност не притежават. Познавачът на сърцата проверява мотивите и често аплодираните от хората дела са отбелязани от Него като произлизащи от егоистични мотиви и долно лицемерие.

Дори някои проповедници, които проповядват Божия закон, почти не познават себе си. Те не размишляват и не изследват мотивите си. Не виждат грешките и греховете си, защото не преглеждат искрено и усърдно своя живот, дела и дела, поотделно и като цяло, и не се сравняват със свещения и свят Божи закон. Не разбират изискванията на Божия закон и всеки ден живеят в нарушаване на духа на закона, за който твърдят, че почитат. "Чрез закона – казва апостол Павел – става само познаването на греха." "Не бих познал греха освен чрез закона, защото не бих познал, че пожеланието е грях, ако законът не беше казал: Не пожелавай." Някои от работещите със слово и учение нямат практическо разбиране за Божия закон и светите му заповеди или за Христовото изкупление. Самите те трябва да бъдат преобразени, преди да могат да преобразяват грешници."

Доброто огледало, което разкрива недостатъците в характера, бива пренебрегвано. Затова има уродливост и греховност, които се виждат от хората, когато не биват осъзнати от сгрешилите. Омразният грях егоизъм е силно разпространен дори сред някои, които твърдят, че са посветени на Божието дело. Ако сравнят характера си с Божиите изисквания, особено с великия стандарт – Неговия свят, справедлив и добър закон – те ще се уверят, стига да изследват искрено и честно, че имат ужасни недостатъци. Някои обаче не желаят да гледат достатъчно далеч или навътре, за да видят поквареността на собствените си сърца. Липсват им много неща, но въпреки това остават в доброволно невежество относно вината си и са толкова загрижени за личните си интереси, че Бог престава да се грижи за тях.

Някои не са религиозни по природа и затова трябва да насърчават и култивират навика да изследват внимателно собствения си живот и мотиви и най-вече да подхванват

любов към религиозното преживяване и тайната молитва. Често ги чуват да говорят за съмненията и неверието си и да се спират на големите борби, които са имали с чувството на неверие. Размишляват за обезсърчаващите влияния, които влияели на тяхната вяра, надежда, смелост в истината и на крайния успех на делото и каузата, с която са се заели. Смятат, че в съмненията има някаква особена добродетел. Понякога сякаш се наслаждават на обсъждането на позицията на невярващите и укрепват неверието си с всяко обстоятелство, което могат да представят като извинение за обхваналата ги тъмнина. На такива казваме: По-добре а слезете веднага и да оставите стените на Сион, докато станете преобразени хора и добри християни. Преди да поемете отговорността да станете служители, Бог иска от вас да се отделите от любовта към този свят. Наградата на тези, които продължават с подобни съмнения, ще бъде същата като на страхливите и невярващите.

Но коя е причината за съмненията, тъмнината и неверието? Отговарям: Тези хора не са наред с Бога. Те не отнасят честно и истинно към собствените си души. Пренебрегнали са подхранването на лично благочестие. Не са се отделили от егоизма, от греха и грешниците. Не са успели да изучат себеотрицателния и себепожертвувателен живот на нашия Господ и да подражават на Неговия пример на чистота, посвещение и саможертва. Грехът, който лесно завладява, е бил засилен чрез себеугаждане. В резултат на немарливост и греховност те са се отделили от обществото на Божествения Учител и Той е на един ден път пред тях. Общуват с ленивите, мързеливите, отстъпниците, невярващите, непочтителните, неблагодарните, нечистите и придружаващите ги зли ангели. Защо да се чудим, че са в тъмнина или че се съмняват в доктрините? "Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога." Ще бъде сигурен по този въпрос. Това обещание трябва да изгони всички съмнения и въпроси. Отделянето от Христос е това, което внася съмнения. Той бива следван от искрените, честните, истинните, верните, смирените, кротките и чистите, облечени от святите ангели в небесно всеоръжие и осветени, просветени, очистени и опазени, тъй като целта им е небето.

Не е необходимо по-голямо доказателство, че човек е на голямо разстояние от Исус и пренебрегва тайната молитва и личното благочестие от факта, че говори за съмнения и неверие с оправданието, че обстоятелствата са неблагоприятни. Такива хора нямат чистата истинска, неопетнена Христова религия. Те имат фалшиво изповедание, което ще бъде унищожено като шлага по време на процеса на пречистване. Веднага щом Бог ги изпита и провери тяхната вяра, те се поклащат, застават в колебание и се накланят ту на една страна, ту на друга. Нямат истинската вяра на

Павел, която можеше да отдава слава в скърби, тъй като "скръбта произвежда твърдост, а твърдостта изпитана правда, а изпитаната правда надежда. А надеждата не посрамява, защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения нам Свети Дух." Религията им зависи от обстоятелствата. Ако всички около тях са силни във вяра и са уверени в крайния успех на третата ангелска вест и срещу тях няма някакво особено силно влияние, тогава изглежда, че имат известна вяра. Но веднага след като делото бъде сполетяно от неприятност, работата стане трудна и има нужда от помощта на всеки поотделно, тези бедни души – макар и служители на евангелието, очакват всичко да се провали. Това пречи, вместо да помага.

Ако се появи отстъпничество и си надигне бунт, вие не ги чувате да изричат думи на насърчение и благородно насърчение: "Братя, не отпадайте, бъдете смели." "Но твърдата основа, положена от Бога, стои, имайки тоя печат: Господ познава Своите Си." Хора, които се влияят от обстоятелствата, трябва да останат в домовете си и да използват физическата и умствената си сила за по-малко отговорна позиция, където няма да се сблъскват с толкова силно противопоставяне. Ако всички върви гладко, те могат да минат за много добри и посветени люде. Не тях Господарят ще изпрати да вършат делото Му, защото на него се противопоставят сатанинските емисари. Сатана и войнството му от зли ангели също ще се опълчат срещу тях. Бог е дал възможност на хората, призовани от Него да вършат делото Му, да излизат победители от всяка битка. Онези, които следват напътствията Му, никога няма да бъдат победени.

Говорейки чрез Павел в Еф. 6:10-18 Господ ни казва как да се укрепим срещу сатана и пратениците му: "Най после, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество. Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места. Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден и като надвиете на всичко, да устоите. Стойте, прочее, препасани в истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира. А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия; вземете тоже за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово; и молещи се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии."

Ние сме се заели с възвишено и свято дело. Онези, които твърдят, че са призовани да преподават истината на стоящите в тъмнина, не бива да стават повод за неверие и

тъмнина. Трябва да живеят близо до Бога, където могат да бъдат светлина. Причината, поради която не са такива, е, че самите те не се подчиняват на Божието слово. Затова се изразяват съмнение и обезсърчение, когато би трябвало да се чуват само думи на вяра и свята радост.

Духовността е това, от което проповедниците се нуждаят; ежедневно обръщане към Бога, цялостен, несебелюбив интерес към Неговото дело. Трябва да има принижаване на личното "аз" и отхвърляне на всяка ревност, лоши чувства, завист, злоба и неверие. Има нужда от цялостно преобразяване. Някои за загубили от погледа си нашия образец, Страдалеца от Голгота. В службата си за Него не бива да очакваме лесен живот, почит и величие, тъй като Той, Величието на небето, не ги получи. "Той бе презрян и отхвърлен от хората, човек на скърби и навикнал на печал." "Той биде наранен поради нашите престъпления, бит биде поради нашите беззакония. На Него дойде наказанието, докарващо нашия мир и с Неговите рани ние се изцелихме." Имайки този пример пред себе си, ще изберем ли да избягаме от кръста и да бъдем тласкани от обстоятелствата? Дали нашето усърдие и плам ще бъдат разпалвани само когато сме заобиколени от хора, които са будни и ревностни в Божието дело?

Не можем ли да устоим в Бога дори ако средата ни е неприятна и обезсърчителна? "И тъй, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас? Оня, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко? Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава? Кой е оня, който ще ги осъди? Христос Исус ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога и Който ходатайства за нас? Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, или утеснение, гонение или глад, голота, беда, или нож? (защото, както е писано: Убивани сме заради Тебе цял ден, считани сме като овце за клане.) Не, във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил. Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещото, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христа Исуса, нашия Господ."

Много служители нямат голям интерес към Божието дело. Те са инвестирали малко в каузата Му и тъй като са дали толкова малко за напредъка на истината, лесно биват изкушавани и отклонявани от нея. Не са вкоренени, уякчени, затвърдени. Този, който разбира добре характера си, запознат е с най-лесно завладяващия го грях и осъзнава кое изкушение може да го победи, не трябва да кани лекомислено изкушения, като застава на вражеска земя. Ако дългът го призове да отиде там, където

обстоятелствата не са благоприятни, ще получи особена помощ от Бога и така ще тръгне напълно въоръжен за битката с врага. Самопознанието ще спаси мнозина от изпадане в тежки изкушения и ще ги предпази от безславни поражения. За да опознаем себе си, необходимо е усърдно да проучим мотивите и принципите на нашето поведение, да сравним нашите действия с критерия за дълг, разкрит в Божието слово. Служителите трябва да насърчават и да подхранват благотворителността.

Показано ми бе, че някои от работещите в нашето издателство, в здравния институт и на проповедническото поприще работят само за заплата. Има и изключения. Не всички са виновни в това отношение, но малцина осъзнават, че трябва да дадат отчет за настойничеството си. Пропилени са средства, които са били посветени на Бога за напредъка на делото Му. Бедни семейства, които са преживели освещаващото влияние на истината и затова я ценят и изпитват благодарност към Бога за нея, са сметнали, че трябва и могат да се лишат дори от насъщното за живота и са донесли приносите си в Господната съкровищница. Някои са се лишили от дрехи, от които наистина се нуждаят, за да се чувстват удобно. Други са продали единствената си крава и са посветили на Бога получените средства. С искрени души, с много сълзи на благодарност поради привилегиата да направят това за Божието дело, те са се поклонили пред Господа с приноса си и са се помолили за благословенията Му над него, като са поискали да стане средство за разпространение на истината сред стоящи в тъмнината души. Определените по този начин средства не винаги са били разпределени според желанието на себепожертвувателните дарители. Алчни, себелюбиви хора, които не притежават духа на самоотрицание и себепожертвувателност, боравят неразумно с донесените в съкровищницата средства. Ограбват Божията съкровищница, като приемат пари, които не са изкарвали справедливо. Тяхното непосветено и безумно настойничество е разпиляло средства, които са били посветени на Бога с молитви и сълзи.

Показано ми бе, че записващият ангел отбелязва старателно всяко дарение, посветено на Бога и сложено в съкровищницата, както и крайния резултат от дарените средства. Божието око разпознава всеки посветен на делото Му човек и желанието или неохотата на дарителя. Записва се и мотивът на дарителя. Онези самопожертвувателни и посветени хора, които отдават на Бога дължимото, както Той изисква от тях, ще бъдат възнаградени според делата си. Дори посветените средства да бъдат употребени погрешно и с тях да не се осъществи желанието на дарителя – отдаване слава на Бога и спасяване на души – онези, които са направили жертвата с искрена душа, имайки

предвид единствено Божията слава, няма да загубят наградата си.

Онези, които са употребили неправилно посветените на Бога пари, ще трябва да дадат отчет за настойничеството си. Някои са приели средства по егоистичен начин поради любовта си към печалба. Други нямат чувствителна съвест. Тя е прегоряла в резултат на дълго подхранван егоизъм. Те гледат на свящото и вечното от много принижено състояние. Поради продължителното си ходене в погрешен път моралните им сетива са парализирани. Изглежда невъзможно да издигнати възгледите и чувствата си до възвишения стандарт, ясно описан в Божието слово. Ако не настъпи цялостно преобразяване чрез обновление на ума, тези хора нямат да намерят място на небето. Живелите егоистично и погрешно, без да зачитат дори Божията съкровищница като нещо свято, не биха могли да оценят чистотата и святостта на осветените в небесното царство или стойността на голямата слава, вечната награда, запазена за верните победители. Умовете им са се движили толкова дълго в канала на долното и егоизма, че не могат да оценят вечното. Те не ценят спасението. Изглежда е невъзможно да се издигнат умовете им до правилно разбиране на спасителния план или стойността на изкуплението. Егоистичните интереси са завладели цялото естество. Те задържат ума и чувствата като воденичен камък и ги теглят надолу. Някои от тези хора никога няма да стигнат до съвършенството на християнския характер, защото не осъзнават стойността и необходимостта на този характер. Умовете им не могат да се издигнат и да бъдат очаровани от святостта. Егоизмът и себелюбивите интереси са обвързали характера до такава степен, че те не могат да различават свящото и вечното от обикновеното. Божията кауза и съкровищницата Му не са по-свято за тях от обикновената работа или парите, посветени на светски начинания.

Задълженията в тази област са обвързващи за всички, които твърдят, че са Христови последователи. Божият закон показва какъв е дългът им към ближните: "Обичай ближния си както себе си." Пренебрегвайки справедливост, милост и благотворителност към ближния, някои така са закоравили сърцата си, че могат да отидат още по-далеч и дори да ограбят Бога без угризения на съвестта. Дали такива хора затварят очите и разума си за факта, че Бог знае и чете всяка постъпка и мотива, стоящ зад нея? Той е определил наградата и скоро ще да даде на всеки според делата му. Всяка добра и всяка погрешна постъпка и влиянието им върху хората са отбелязани от Познавача на сърцата, за когото са разкрити всички тайни. Наградата ще бъде според мотивите, които са подбудили постъпката.

Въпреки многократните предупреждения и укори, които Господ им е изпратил, стоящите на отговорни постове

следват собствените си пътища и са ръководени от неосветения си ум. В резултат на това Божието дело страда и души биват отблъснати от истината. Всички, които са се провинили в това, ще трябва да се изправят пред ужасен доклад в деня на окончателното възмездие. Ако въобще бъдат спасени, това ще бъде чрез огромни усилия от тяхна страна. Трябва да осъзнаят какъв е бил досегашният им живот и да го изкупят. Ако се заемат с това дело искрено и го извършат с упоритост и неотслабващо усърдие, ще постигнат пълен успех. Мнозина обаче няма да успеят, защото искреността, с която започват делото, отмира и се превръща в леност и безгрижие. Усилията им са добри отначало, тъй като разбират донякъде състоянието си. Стремят се да забравят миналото и го отминават, без да премахнат спънките и да постигнат нещо цялостно. Покаянието им не е искрена скръб за това, че чрез влиянието им Бог е бил обезславен и души, за които Христос е умрял, са били загубени. Правят спорадични усилия и изразяват силни чувства, но фактът, че усилията им престават и чувствата отминават и биват последвани от безгрижно безразличие, доказва, че Бог не е бил изцяло включен в това дело. Чувствата са бушували известно време, но делото не е стигнало до такава дълбочина, че да промени принципите, ръководещи постъпките. Те са толкова податливи към отклоняване в същия погрешен курс, какъвто са имали отначало, че нямат сила да устоят на сатанинските уловки и биват хванати в капана му.

Животът на истинския християнин върви винаги напред. Няма застой или връщане назад. Имате привилегията "да се изпълните с познанието на Неговата воля чрез пълна духовна мъдрост и проумяване, за да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога; подкрепявани с пълна сила според Неговото славно могъщество, за да издържите и дълготърпите всичко с радост; като благодарите на Отца, Който ни удостои да участваме в наследството на светиите в светилната."

Умолявам всички, особено тези, които служат със слово и учение, да се предадат изцяло на Бога. Посветете живота си на Него и бъде истински пример за стадото. Не се задоволявайте повече с ръста си на джуджета в духовните неща. Нека целта ви не бъде нещо по-малко от съвършенство на християнския характер. Нека животът ви бъде несебелюбив и безукорен, за да бъдете винаги изобличение за егоистите и тези, чиито чувства са насочени към земното съкровище. Бог да ви укрепи според богатствата на славата Си, "за да ви даде според богатството на славата Си да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта да бъдете силни да разберете заедно с всичките

светии що е широчината и дължината, височината и дълбочината и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота".

63. Физически упражнения и въздух

При сътворението на човека Господ определи той да бъде активен и полезен. Въпреки това мнозина живеят в този свят като безполезни машини, сякаш въобще не са съществували. Те не осветяват пътя на когото и да било, нито са благословение за хората. Живеят само за да бъдат бремене за другите. Що се отнася до влиянието, което упражняват в полза на доброто, те са кръгли нули. Влиянието им обаче в полза на злото е голямо. Изследвайте живота на такива хора отблизо и едва ли ще откриете дори една постъпка на себеотрицателна благотворителност. Когато умрат, споменът за тях също умира. Имената им изчезват, защото не могат да живеят дори в сърцата на приятелите си посредством проявените в миналото истинско благочестие и добродетелни постъпки. За такива хора животът е бил само една грешка. Те не са били верни слуги. Забравили са, че Създателят им има изисквания към тях и възнамерява да бъдат активни във вършене на добро и в благославяне на хората чрез влиянието им. Егоистичните интереси привличат ума и водят до забравяне на Бога и на целите на своя Създател.

Всички, които твърдят, че са Исусови последователи, трябва да осъзнават, че имат дълг да пазят телата си в най-добро здравословно състояние, за да бъдат умовете им чисти за разбиране на небесното. Умът трябва да бъде контролиран, тъй като има изключително силно влияние върху здравословното състояние. Въображението често подвежда и когато човек му се отдава, то нанася тежки заболявания върху пострадалите. Мнозина умират от болести, които са предимно въображаеми. Запозната съм със случая на няколко души, които са си нанесли истински болести чрез влиянието на въображението.

Една сестра бе пренасяна от съпруга си от стола на леглото и от стая в стая, защото смяташе, че е прекалено слаба, за да ходи. Но според показаното ми след време тя би могла да ходи толкова добре колкото самата аз, стига да бе убедена, че това е възможно. Ако се бе случил някакъв инцидент – например ако къщата се бе запалила или едно от децата ѝ бе в опасност да изгуби живота си чрез падане от високо – тази жена би се вдигнала поради силата на обстоятелствата и би проходила доста свободно и пъргаво. Що се отнася до физическата сила, тя би могла да ходи, но болнаво въображение я доведе до извода, че не е в състояние да ходи и не събуди силата на волята за противопоставяне на тази измама. Въображението казваше:

Не можеш да ходиш и е по-добре да не се опитваш. Стой неподвижна. Крайниците ти са толкова слаби, че не можеш да стои права. Ако тази сестра бе упражнила волята си и бе събудила своите вцепенени и заспали сили, измамата би била разкрита. В резултат на поддаване на въображението тя вероятно и до днес си мисли, че когато е била така безпомощна, това е било неизбежно. Всичко обаче беше прищявка на въображението, което понякога прави необичайни номера на болните смъртни човешки същества.

Някои се страхуват толкова много от въздуха, че увиват главите и телата си, докато заприличат на мумии. Стоят вкъщи, обикновено бездейни, страхувайки се, че ще се изморят и ще се разболеят, ако проявят физическо усилие у дома или навън на открито. Биха могли да се упражняват на открито всеки приятен ден, стига само да мислят, че това е възможно. Продължителното бездействие е една от основните причини за обезсилването на тялото и слабостта на ума. Мнозина са болни, макар че би трябвало да са в добро здраве и да притежават едно от най-богатите благословения.

Показано ми бе, че много от тези, които явно са слаби и винаги се оплакват, не са толкова зле колкото си представят. Някои от тях имат силна воля и ако я упражняват в правилна посока, тя би била мощно средство за контролиране на въображението и така да се противи на болестта. Често волята се упражнява в погрешна посока и упорито отказва да се поддаде на разума. Тази воля е установила всичко. Те са болнави и трябва да имат вниманието, дължимо на болници, без значение какво е мнението на другите.

Показани ми бяха майки, ръководени от болнаво въображение, чието влияние се отразява на съпруга и децата. Прозорците трябва да бъдат затворени, тъй като майката усеща течение. Ако въобще ѝ е студено и промени дрехите си, смята, че децата трябва да бъдат третирани по същия начин. Така цялото семейство бива ограбено от физическа издръжливост. Всички биват повлияни от ум, наранен физически и психически от болнаво въображение на жена, която се смята за критерий за цялото семейство. Тялото се облича в съответствие с капризите на болнаво въображение и тлее под дебелия обвивка, която омаломощава организма. Кожата не може да изпълнява функциите си. Утвърденият навик да се избягват чистия въздух и физическите упражнения затваря порите – малките уста, през които тялото диша – и по този начин става невъзможно да се изхвърли нечистотата през този канал. Основната работа се прехвърля на черния дроб, белите дробове, бъбреците и т.н. и тези вътрешни органи биват принудени да вършат работата на кожата. Така хората си нанасят болести чрез лоши навици. Въпреки светлината и познанието те продължават да се придържат към това

поведение. Разсъждават по следния начин: "Нали се опитахме? Нали разбираме всичко от опит?" Обаче опитът на човек, чието въображение не е наред, не бива да бъде приеман на сериозно от хората.

Тези болници се страхуват най-много от зимата. Наистина настъпва зима не само отвън, но и отвътре за тези, които са принудени да живеят в същата къща и да спят в същата стая. Тези жертви на болнавото въображение стоят вкъщи и затварят прозорците, тъй като въздухът увреждал белите им дробове и главите. Въображението действа. Очакват да се простудят и се простудяват. Никакви увещания не могат да ги накарат да повярват, че не разбират същността на проблема. Нали са го изпитали – твърдят те. Вярно е, че са изпитали едната страна на въпроса – чрез упорство в навиците си – наистина се разболяват, когато биват най-малко изложение на течение. Нежни като бебета, те не могат да издържат каквото и да било. Въпреки всичко продължават да затварят прозорците и вратите, да стоят край печката и да се наслаждават на жалкото си състояние. Наистина са доказали от опит, че навиците им не ги карат да се чувстват добре, а само увеличават страданията. Защо такива хора не позволяват на разума да повлияе преценките и да контролира въображението? Защо не опитат нещо различно и по разумен начин да вършат физически упражнения на открито, вместо да си стоят вкъщи ден след ден и да приличат повече на наръч дърва отколкото на активни човешки същества?

Основната, ако не и единствената причина мнозина да станат болници, е липсата на добро кръвообращение. В този флуид на живота не се осъществяват промените, необходими за живота и здравето. Не са предоставили физически упражнения на телата си, нито са дали на белите дробове храна, състояща се от чист и свеж въздух. Затова не е възможно кръвта да получи жизнена енергия и тя се движи бавно в организма. Колкото повече се упражняваме, толкова по-добра е циркулацията на кръвта. Повече хора умират от липса на физически упражнения отколкото от изтощение. Повече умират от ръждясване отколкото от износване. Онези, които привикнат на правилен труд на открито, обикновено имат добро и енергично кръвообращение. Ние зависим повече от въздуха, който дишаме, отколкото от храната, която ядем. Мъже и жени, млади и стари, които желаят здраве и наслада от активния живот, трябва да помнят, че не могат да постигнат това без добро кръвообращение. Необходимо е да смятат за свой религиозен дълг победата над онези условия, които ги принуждават да стоят затворени вкъщи и да са лишени от физически упражнения на открито.

Някои болнави хора стават своенравни и отказват да приемат довода за голямото значение на ежедневните упражнения на открито, при които биха могли да получат

необходимия чист въздух. Поради страха си да не се простудят те упорстват година след година в навичките си и живеят в атмосфера на пълно отсъствие на жизненост. За тези хора е невъзможно да имат добро кръвообращение. Цялото тяло страда от липса на физически упражнения и чист въздух. Кожата отслабва и става по-чувствителна на всякакви промени в атмосферата. Обличат се допълнителни дрехи и топлината в стаята се усилва. На следващия ден искат още повече топлина и повече дрехи, за да се чувстват съвършено затоплени и така си угаждат на всяко променящо се чувство, докато им остане съвсем малко жизненост за справяне с настинката. Някои може да попитат: "Какво да правим? Да не би да е по-добра да си останем простудени?" Ако добавяте облекло, нека да е съвсем малко. Ако е възможно, правете физически усилия, за да възстановите топлината, от която се нуждаете. Ако не можете да се заемете с активна работа, стоплете се край огъня, но веднага след това махнете допълнителното облекло и се отдалечете от огъня. Ако тези, които са в състояние да се заемат с активна работа, за да не мислят за себе си, ще забравят, че им е било студено и няма да си навредят. Трябва да намалите температурата в стаята, веднага след като си възвърнете естествената топлина. За болнавите със слаби дробове няма нищо по-лошо от прегрения въздух.

Болните хора често се лишават от слънчева светлина. Това е едно от най-силно лечебните природни средства. Наслаждаването на лъчите на Божията слънчева светлина и украсяването на домовете с нейното присъствие е много просто и затова възприемано като демодирано лекарство. Според модата трябва да се прави всичко възможно да се изгони слънчевата светлина от дневните и спалните стаи и да се спи в помещения със спуснати завеси и затворени капаци, сякаш лъчите са нещо гибелно за живота и здравето. Не Бог е този, който е нанесъл много страдания, наследявани от смъртните човеци. Собствената ни глупост ни е подтикнала да се лишаваме от скъпоценни неща и от дадени от Бога благословения, които при правилна употреба имат огромна стойност за възстановяване на здравето. Ако желаете домовете ви да са приятни и привлекателни, направете ги ярки от въздух и слънчева светлина. Премахнете тежките завеси, отворете прозорците, свалете щорите и се радвайте на обилната светлина, дори това да е за сметка цветовете на килимите. Скъпоценната слънчева светлина може да избели килимите, но ще придаде здравословен цвят на бузите на децата ви. Ако имате Божието присъствие и притежавате искрени любящи сърца, скромният ви дом, озарен от въздух и слънчева светлина и обогатен от несебелюбиво гостоприемство, ще се превърне в небе на земята както за семейството ви, така и за изморения пътник.

Мнозина са били учени още от детските си години, че нощният въздух е вреден за здравето и затова не трябва да се допуска в стаите. Навреждайки на самите себе си, те затварят прозорците и вратите на спалните, за да се предпазят от нощния въздух, за който казват, че уврежда здравето. По този начин те се мамят. В нощния хлад може да е необходимо да се запазят от изстиване чрез допълнително облекло, но все пак трябва да предоставят въздух на дробовете си.

През една есенна вечер пътувахме в претъпкан вагон, където въздухът бе станал нечист от дишането на толкова много хора. Дишането и изпаренията от телата ми причиниха замайване. Отворих прозореца и започнах да се наслаждавам на чистия въздух, но една жена съвсем искрено и умолително извика: "Моля ви, свалете прозореца. Ще изстинете и ще се разболеете. Нощният въздух е толкова вреден." Отговорих: "Госпожо, нямаме друг въздух във вагона или извън него освен нощния въздух. Ако откажете да дишате нощния въздух, тогава трябва да спрете да дишате. Бог е дал на творенията си въздух, който да дишат през деня, и същият въздух, но малко по-студен се диша през нощта. През нощта не е възможно да дишате нещо друго освен нощен въздух. Въпросът е: дали да дишаме чист въздух или да вдишваме от този въздух, който е бил "подобрен" чрез многократни издишвания? Добро ли е за здравето ни да дишаме замърсения нощен въздух в този вагон? Изпаренията от дробовете и телата на мъже, напоени с тютюн и алкохол, замърсяват въздуха и застрашават здравето. Въпреки това почти всички пътници седят така безразлични, сякаш дишат най-чист въздух. Бог в мъдростта Си е направил така, че през нощта да дишаме нощен въздух, а през деня – дневен. Ако не можем да живеем според Божия план и кръвта се замърси, нашите лоши навици ще бъдат виновни за това. Нощният въздух, вдишван през нощта, не замърсява сам по себе си човешкия организъм." Мнозина страдат от болести, защото отказват да приемат в стаите си чистия нощен въздух. Свободният поток от чист небесен въздух е едно от най-богатите благословения, на които можем да се радваме.

Друго скъпоценно благословение са подходящите физически упражнения. Има много лениви, бездейни хора, които не обичат физическата работа, защото ги изморява. Какво ще стане, ако наистина ги измори? Причината за умората е, че не укрепват мускулите си чрез упражнения. Затова се изтощават дори от най-малкото усилие. . Болни жени и момичета предпочитат да се занимават с лека работа като шиене, бродирание или правене на дантели вместо да се заемат с физически труд. Ако искат да възстановят здравето си, болните не трябва да престават да вършат физическа работа. В противен случай мускулите ще станат по-слаби и целият организъм ще отслабне. Завържете ръката

си, за да бъде бездейна дори само за няколко седмици, след това я освободете и ще откриете, че е по-слаба от тази, която сте използвали умерено през същото време. Бездействието създава същия ефект върху цялата мускулна система. Кръвта не успява да премахне нечистотата, както би станало, ако се създава активно кръвообращение чрез физически упражнения.

Когато времето е благоприятно всички, които имат възможност, трябва да ходят на чист въздух всеки ден, през лятото и зимата. Облеклото трябва да е подходящо за физически упражнения и краката трябва да са добре защитени. Ходенето дори през зимата би било по-благоприятно за здравето от всички лекарства, които лекарите могат да предпишат. За онези, които могат да ходят, ходенето е за предпочитане пред язденето. Мускулите и вените могат по-добре да вършат работата си. Жизнеността се засилва, което е така необходимо за здравето. Дробовете ще се упражняват, защото е невъзможно да се ходи в студения въздух на зимната утрин, без те да се изпълват.

Някои смятат, че богатствата и безделието са благословение. Но когато даден човек е придобил богатство или го е наследил неочаквано, навикът му да се труди се променя, той престава да работи, започва да живее в удобства и вече не е полезен на хората. Става неспокоен, раздразнителен и нещастен и животът му скоро завършва. Онези, които винаги са заети и с радост изпълняват своите задължения, са най-щастливите и здрави хора. Почивката и нощният покой дават здрав сън на изморените им тела. Господ знаеше кое е най-добро за щастието на човека, когато му даде да върши определена работа. Изречението, че човек трябва да се труди за насъщния хляб и обещанието за бъдещо щастие и слава идват от същия трон. И двете са благословение. Жени, живеещи според модата, са недостойни за всичко добро в човешкия живот. Те нямат почти никаква сила на характера, воля или физическа енергия. Най-висшата им цел е другите да се възхищават от тях. Умират преждевременно и не липсват на никого, защото не са били благословение за когото и да било.

Физическите упражнения помагат на храносмилането. Ще бъде от голяма полза да ходите след ядене, да държите главата си високо, а раменете назад и да се напрягате умерено. Умът ще се отклонява от личното "аз" и ще се насочва към природните красоти. Колкото по-малко насочвате вниманието си към стомаха след хранене, толкова по-добре. Ако сте в постоянен страх, че храната ще ви навреди, наистина ще стане така. Забравете личното "аз" и мислете за нещо радостно.

Мнозина живеят с погрешната идея, че ако са се простудили, трябва внимателно да избягват външния въздух и да увеличават температурата в стаята си, докато стане

много топло. Тялото може да се увреди, порите да се затворят от отпадъчни вещества и вътрешните органи да страдат от възпаление, тъй като кръвта се връща изстудена от повърхността и се спуска към тях. Точно в това време, повече от всякога преди, дробовете не бива да се лишават от чист и свеж въздух. Ако някога има нужда от чист въздух, то е точно когато някоя част от организма, като например дробовете или стомаха, бъде болна. Разумните физически упражнения тласкат кръвта към повърхността и така облекчават вътрешните органи. Бързите, но не прекомерни упражнения на открито, направени с жизнерадостен дух, подпомагат кръвообращението, дават здравословен блясък на кожата и тласкат към крайниците оживотворената от чистия въздух кръв. Болният стомах ще намери облекчение във физическите упражнения. Лекарите често съветват болните да посещават чужди страни, да отидат до изворите или да пътуват по море, за да възстановят здравето си, макар че в девет от десет случаите биха могли да се хранят умерено и да се заемат със здравословни упражнения, като по този начин възвърнат здравето си и спестят време и пари. Физическите упражнения и изобилната употреба на въздух и слънчева светлина – благословения, които Небето е дало в изобилие на всички – би дало живот и сила на отслабналия болник.

Голям брой жени са доволни да стоят край печката, да дишат нечист въздух през половината или две трети от времето си, докато мозъкът се загрее и стане почти вцепенен. Необходимо е да излизат и да се упражняват всеки ден, дори някои неща в дома да останат пренебрегнати. Имат нужда от студен въздух, за да успокоят развълнуваните си умове. Не бива да ходят при съседите, за да клюкарстват, а да си поставят за цел да вършат добро и да работят за благото на хората. Тогава ще бъдат пример за другите и ще имат полза за самите себе си.

Съвършеното тяло зависи от съвършеното кръвообращение. Особено внимание трябва да се отделя на крайниците, за да бъдат така облечени, както гръдният кош и областта около сърцето, където е най-голямото количество топлина. Родителите, които обличат децата си, но оставят крайниците им голи или почти голи, жертват здравето и живота им пред олтара на модата. Ако тези части не са топли като тялото, кръвообращението не е равномерно. Когато крайниците, които са отдалечени от жизнено важните органи, не са правилно облечени, кръвта се изтласква към главата и причинява главоболие или кървене на носа; или идва чувство на пълнота в гръдният кош, като възниква кашляне или сърцебиене поради голямото количество кръв в тази област; или стомахът има прекалено много кръв, което предизвиква разстройство на храносмилането.

За да следват модата, майките обличат децата си с дрехи оставащи крайниците почти голи. Кръвта се връща изстудена от естествения си път и се спуска към вътрешните органи, като разваля кръвообращението и поражда болести. Крайниците не са оформени от Твореца така, че да издържат на охлаждане като лицето. Господ е дал на лицето значително кръвообращение, тъй като то трябва да бъде изложено на студ. Той даде също така големи вени и нерви на крайниците, за да съдържат голямо количество от потока на човешкия живот, така че тези крайници да са равномерно топли като тялото. Те трябва да са така цялостно покрити, че кръвта да се изтласква към крайните части. Сатана е изобретил модата, която остава крайниците открити и потокът на живота се връща студен от първоначалния си път. Родителите се покланят на светилището на модата и обличат така децата си, че нервите и вените остават свити и не изпълняват определеното от Бога предназначение. Последниците са: постоянно студени крака и ръце. Онези родители, които следват модата вместо разума, ще трябва да дадат отчет пред Бога за ограбване на здравето на децата си. Дори самият живот често бива жертван пред бога на модата.

Децата, които са облечени според модата, не могат да издържат на студения въздух на открито, ако времето не е меко. Затова родители и деца остават в лошо проветрявани стаи, страхувайки се от външния въздух. И наистина би трябвало да се страхуват поради модните си дрехи. Ако се обличат разумно и имат моралната смелост да застанат на страната на правото, не биха застрашавали здравето си чрез излизане навън и през лятото, и през зимата, за да работят спокойно на открито. Ако бъдат оставени необезпокоявани в начина си на живот, мнозина скоро биха пожелвали както собствения, така и живота на децата си, а хората, които бъдат принудени да се грижат за тях, също страдат. Трябва да се страхуваме от болен, който се контролира от въображението си. Всички живеещи в дома с него стават болнави. Съпругът губи енергичността си и се разболява, защото в значителна част от времето му съпругата го ограбва от жизнено важния чист въздух. Нещастните деца, които мислят, че майка им знае най-добре кое е право, са най-силно потърпевши. Погрешното поведение на майката омаломощава самата нея и ако се простуди, започва да се увива в още дрехи, като прави същото и за децата с убеждението, че на тях също им е студено. Вратите и прозорците се затварят и температурата в стаята се увеличава. Децата често са хилави и болнави и нямат изявени морални качества. Съпругът и децата биват затворени през зимата, превръщайки се в роби на идеите на жена, контролирана от въображението и понякога от упоритостта. Членовете на такова семейство се превръщат в ежедневни мъченици. Те жертват здравето си заради каприза

на една оплакваща се, роптаеща жена с болно въображение. До голяма степен се лишават от въздуха, който ще им даде сили, енергия и жизненост.

Онези, които не използват крайниците си всеки ден, ще осъзнаят колко са слаби, когато се опитат да работят. Вените и мускулите не са в състояние да вършат работата си и да поддържат живата машина в здравословно действие, като всеки орган в тялото изпълнява своята задача. Крайниците укрепват от употреба. Ежедневните умерени упражнения придават сила на мускулите, които иначе биха се отпуснали и отслабнали. Чрез ежедневни активни упражнения на открито черният дроб, бъбреците и белите дробове също укрепват вършат своята работа. Доведете на помощ силата на волята, която ще се противи на простудата и ще дава енергия на нервната система. За кратко време така ще приемете ползата от физическите упражнения и чистия въздух, че няма да можете да живеете без тези благословения. Дробовите ви, лишени от въздух, ще бъдат като гладен човек, лишен от храна. Истина е, че можем да живеем по-дълго без храна отколкото без въздух, който дадената от Бога храна за дробовите. Затова не го смятайте за враг, а за скъпоценно Божие благословение.

Ако си позволяват да насърчават болнаво въображение, болните не само пропиляват собствената си енергия, но и жизнеността на тези, които трябва да се грижат за тях. Съветвам болните сестри, привикнали към обличане с много дрехи, да ги махат постепенно. Някои от вас живеят просто за да ядат и дишат и не изпълняват целта, с която са били създадени. Трябва да имате възвишена цел в живота и да се стремите да бъдете полезни и ефикасни в семействата си и да станете полезни членове на обществото. Не бива да изисквате вниманието на цялото семейство да е концентрирано върху вас, нито да получавате голям част от съчувствието на останалите. Изпълнявайте своя дял в отдаване на любов и съчувствие на нещастните, като помнете, че те имат индивидуални скърби и изпитания. Помислете дали не можете с думи на съчувствие и любов да облекчите бремето им. Благославяйки другите, самите вие ще получите благословение.

Онези, които според възможностите си се заемат с вършене на добро на хората и на практика показват интереса си към тях, не само облекчават страданията в човешкия живот чрез помагане да се носи тяхното бреме, но в същото време допринасят много за собственото си душевно и телесно здраве. Вършенето на добро е от полза както за извършителя, така и за получателя. Ако забравите личното "аз" в работата си за другите, вие побеждавате немощите. Удовлетворението, което ще изпитате от вършенето на добро, ще ви помогне до голяма степен да възстановите здравия тонус на въображението. Удоволствието от вършене на добро оживотворява ума и изпраща вибрации на цялото

тяло. Докато лицата на себеотдайните хора са осветени от радост и външният им вик излъчва морално извисяване на ума, то лицата на егоистите и стиснатите са унили, оклюмали и тъжни. Външният вид издава моралните им дефекти. Егоизмът и себелюбието слагат своя отпечатък върху външността им. Движеният от истинска несебелюбива благотворителност е участник в Божественото естество и е избягал от произлязлото от страстите разтление в света. Егоистът и алчният подхранват себелюбието си, докато то пресуши всяко съчувствие в тях и външният им вид започне да отразява образа на падналия враг, а не на чистота и святостта.

Болни, съветвам ви да се заемете с нещо. Събудете силата на волята или поне направете опит в това отношение. Отклонете мислите и чувствата от себе си. Живейте с вяра. Склонни ли сте да съсредоточите мислите си към самите вас, като се страхувате от физически упражнения и се боите, че ако се изложите на чистия въздух, ще загубите живота си. Противете се на тези мисли и чувства. Не се поддавайте на болнаво въображение. Ако се провалите в този опит, най-много да умрете. И какво, ако наистина умрете? По-добре един живот да се загуби отколкото много да се пожертват. Прищевките и идеите, които подхранвате, не само унищожават живота ви, но навреждат на хората, чийто живот е по-ценен от вашия. Това, което ви предлагаме обаче, няма да ви лиши от живот или да ви навреди. Ще имате полза. Не бива да сте резки или безразсъдни. Отначало започнете умерено да получавате повече въздух и да работите и продължете с тази реформа, докато станете полезни и се превърнете в благословение за семействата си и за всички около вас. Нека умът ви се убеди, че физическите упражнения, слънчевата светлина и въздухът са благословения, които Небето е предоставило, за да възстановява болните и да пази здравето на тези, които нямат болест. Бог не ви лишава от тези безплатни небесни благословения, но вие се наказвате, като затваряте вратата за тях. Когато бъдат правилно употребявани, тези прости, но силни средства помагат на природата да победи истинските трудности, ако такива наистина съществуват, и даряват здрав тонус на ума и енергия на тялото.

В този век, когато порокът и модата контролират хората, християните трябва да притежават добродетелни характери и голям дял от здравия разум. Ако това бе така, замъглените сега лица, носещи белезите на болест и поквара, биха били изпълнени с надежда и радост, осветени от истинската доброта и чиста съвест.

Системата "не прави нищо" е най-голямото проклятие, сполетяло човечеството. Децата, имали нещастieto да бъдат отгледани и възпитани от майки, които не притежават истински морални качества, но са с болнаво въображение и

страдат от въображаеми болести, се нуждаят от съчувствието, търпеливите напътствия и нежните грижи на всички, които могат да им помогнат. Нуждите на тези деца не са задоволени и възпитанието им е такова, че ги прави негодни да бъдат полезни членове на обществото до края на живота им. Това възпитание ги вкарва в гроба. Ако животът им бъде продължен, те нямат да забравят уроците, получени от майката. Грешките в живота ѝ са отпечатани върху тях чрез нейните думи и дела и в много случаи те вървят по стъпките ѝ. Мантията ѝ пада като тъмен саван върху бедните деца. Непоследователното ѝ поведение поставя отпечатъка си върху техния живот и те не могат да превъзмогнат полученото в детството възпитание.

Най-нежната земна връзка е между майката и детето. То се влияе повече от живота и примера на майката отколкото на бащата. Майката и детето са свързани с по-нежна връзка. Майките имат тежка отговорност. Бих била щастлива, ако можех да им покажа работата, която те могат да извършат за оформяне на умовете на децата си.

Ако самите родители биха придобили познание и биха почувствали колко е важно да го прилагат на практика във възпитанието на скъпите си деца, щяхме да видим нещо по-различно сред младежите и децата. Децата трябва да бъдат наставлявани относно собствените си тела. Малко на брой младежи имат някакво определено познание за тайните на човешкия живот. Те не знаят почти нищо за живата машина. Давид казва: "Ще те славя, защото страшно и чудно съм направен." Учете децата си да изучават причината и следствието. Показвайте им, че ако нарушават законите на тялото, ще трябва да плащат цената чрез страдания и болести. Ако в усилията си не можете да видите някакво особено подобрене, не се обезсърчавайте. Напътствайте търпеливо, ред по ред, заповед по заповед, тук малко и там малко. Ако по този начин успеете да забравите за себе си, вие сте направили стъпка в правилна посока. Продължавайте напред, докато победите. Не преставайте да учите децата си относно телата им и грижите за тях. Безразсъдството по отношение на телесното здраве води до безразсъдство в моралния характер.

Не пропускайте да учите децата си да готвят. Така им давате принципи, необходими за религиозното им обучение. С уроците по физиология и по просто и с умение готвене вие полагате основата за най-полезните раздели от образованието. За приготвянето на доброкачествен хляб се изисква умение. В доброто готвене има религия и аз се съмнявам в религията на групата хора, които са твърде невежи, небрежни и не желаят да се научат да готвят.

Където и да отидем виждаме хората с жълтеникава кожа, оплакващи се от диспепсия. Когато седнем на масата да ядем храната такава, каквато е била готвена месеци, а може би и години наред, започвам да се чудя как тези хора

са все още живи. Хлябът и бисквитите са пожълтели от сода – употребяват я, за да си спестят грижливото приготвяне. Често поради немарливост хлябът вкисва, преди да бъде опечен, и за да се поправи грешката, се прибавя голямо количество сода, която го прави съвсем негоден за човешкия стомах. Содата във всичките ѝ форми не бива да се приема, защото ефектът е ужасен. Тя прояжда стомашната лигавица, причинява възпаление и често отравя целия организъм. Някои твърдят: "Не мога да направя хубав хляб или кифли, без сода." Можете, стига да се постараете да научите. Здравето на семейството ви не е ли с достатъчно голяма стойност, за да ви вдъхне желание да се научите как да готвите и как да се храните?

Онова, което ядем, не може да се превърне в добра кръв, ако не е с добро качество, просто и питателно. Стомахът никога не може да превърне киселия хляб в сладък. Лошо приготвената храна не е питателна и не може да създаде добра кръв. Нещата, които дразнят и разстройват стомаха, вцепеняват фините сърдечни чувства. Мнозина от възприелите здравната реформа се оплакват, че тя не им понася. След като седна на масите им, разбирам, че не здравната реформа е погрешна, а лошо приготвената храна. Здравните реформатори повече от всички други трябва да избягват крайностите. Тялото трябва да получава достатъчно храна. Не можем да живеем само от въздух, нито можем да запазим здравето си, ако не приемаме добра храна. Тя трябва да е приготвена добре, за да е вкусна. Майките трябва да са психолози на практика, за да могат да учат децата си да се опознават и да притежават морална смелост да привеждат правилни принципи, противящи се на унищожавашата здравето и живота мода. Ненужното престъпване на законите на тялото е нарушение на Божия закон.

Лошото готвене пропилява бавно жизнената енергия на хиляди хора. Опасно е за здравето и за живота да се яде, както например в някои домове, тежък, клисав хляб и друга храна, приготвена по същия небрежен начин. Майки, вместо да се опитвате да дадете на дъщерите си музикално образование, ечете ги на полезните неща, най-тясно свързани с живота и здравето. Учете ги на тайните на готвенето. Говорете им, че това е част от тяхното образование и нещо необходимо, за да станат християнки. Ако не приготвена здравословно и вкусно, храната не може да се превърне в пълноценна кръв и да укрепва износващите се тъкани. Дъщерите ви могат да обичат музиката и в това няма нищо лошо. Тази дарба увеличава щастието на семейството, но познанията по музика без познания за готварското изкуство не струват много. Когато си имат семейства, познанията по музика и красиво бродирание няма да снабдят масата с добре стотвен и приготвен със старание обяд, така че да не се червят, когато го

предложат на най-уважаваните си приятели. Майки, задължението ви е свято. Дано Бог да ви помогне да го приемете, като имате неотклонно пред погледа си Божията слава, да работите искрено, търпеливо и с любов за сегашното и за бъдещото добро на децата си.

64. Изобличение на егоизма

Скъпи брат А., след лагерното събрание в Илинойс твоят случай ми беше представен с особена наложителност. Когато си спомням някои неща, показани ми във връзка със служителите и особено във връзка с тебе, изпитвам голяма болка. На събранието в Илинойс говорех предимно за качествата на евангелския служител. Когато представих пред хората необходимите за един проповедник качества, давайки сериозна вест за тези последни дни, много от казаното се отнасяше за тебе и затова очаквах да чуя някакво признание от тебе. Преди беседата съпругата ти разговаря със сестра Хол относно твоето обезсърчение. Каза, че не знаеш дали имаш задължението да проповядваш. Ти не си знаел добре задълженията си, обезсърчен си и не си заел с делото така, както би направил, ако се чувстваше укрепен. Сестра Хол ми намекна, че ако имам слово на насърчение за тебе, съпругата ти би била щастлива да го изрека. Отговорих на сестра Хол, че нямам слово на насърчение и че ако ти не си утвърден, по-добре ще е да изчакаш, докато сам разбереш какъв е дългът ти. След това говорих за качествата на Христовия служител и ако бях изпълнила изцяло задълженията си, трябваше да ти говоря съвсем ясно, докато бях на амвона. Присъствието на невярващи бе единственото, което ме спря.

В Минесота още веднъж изпитах мъка заради поведението на нашите служители, след като видях брат Б. и разговарях с него относно недостатъците му, препречващи пътя на неговата работа и пречещи на спасението на души. Грижите му за нещата от този живот отново ми напомниха твоя случай толкова ясно, че ако се чувствах добре, както обикновено, щях да ти пиша, преди да си тръгна от лагера. Нямахме време за почивка и тръгнахме направо за Уискънсин. Бях болна, но Бог ме укрепил, за да изпълня задълженията си пред хората. Когато застанах пред публиката, разпознах лица, които не си спомням да съм виждала преди. Отново твоят случай и още много други се появиха съвсем ясно пред мене. Това бе областта, където влиянието ти е било страшно проклятие, а не благословение. На същото това би могло да се постигне много добро дори и от тебе. Ако бе посветен на Бога и работеше всеотдайно за спасението на души, за които Христос е умрял, трудът ти щеше да е успешен. Ти разбираше аргументите в полза на възгледите ни. Основанията на нашата вяра, представени пред умовете на

тези, които не са били просветени в тях, правят решително впечатление, стига умовете да не са изпълнени с предразсъдъци, подтикващи ги да отхвърлят дадените доказателства. Видях някои хора, които биха станали чудесни пазители спазващи съботата християни в околностите на . . . . , но докато някои бяха очаровани от прекрасната поредица истини и имаха готовност да вземат решение, ти си тръгна, без да завършиш започнатото дело. Това бе по-лошо отколкото ако никога не бе отивал там. Никога вече не може да се събуди същият интерес.

Години наред ти е била давана светлина по този въпрос и ти е било показано, че е необходимо да се работи след събуждането на интерес и в никакъв случай да не се напуска, докато всички не решат да се облекнат на истината, да преживеят необходимото за кръщение преобразяване и да се присъединят към някоя църква или сами да създадат нова църква. Няма толкова важни обстоятелства, че да отклонят проповедника от интереса на хората, създаден чрез представяне на истината. Дори болест и смърт имат по-малко значение от спасението на души, за които Христос е направил толкова голяма жертва. Онези, които осъзнават значимостта на истината и ценят душите, за които Христос е умрял, няма да изоставят заинтересувалите се по никаква причина. Те ще кажат: Нека мъртвите погребат своите мъртви. Интерес към дома, земя и къщи не трябва да имат ни най-малка сила да отклоняват от мисионското поле. Ако проповедниците допускат тези земни неща да ги отклоняват от делото, единственото, което им остава да направят, е да оставят всичко, да не притежават земи или светски интереси, имащи способността да ги отвличат от тържественото дело на последните дни. една душа има по-голяма стойност от целия свят. Как е възможно хора, които твърдят, че са се отдали на святото дело за спасяване на души, да допускат дребните им светски притежания да обхващат умовете и сърцата им и да ги държат настрана от високото призвание, за което претендират, че са получили от Бога?

Брат А., видях, че влиянието ти в околностите на . . . . и . . . . е нанесло голяма вреда на Божието дело. Научих за твоето влияние по време на последния ти престой в Батъл Крийк. Когато пишех важни неща за проповедниците, случаят ти ми бе представен и аз реших да ти пиша, но това бе невъзможно. Почти не бях спала три нощи. Случаят ти бе постоянно в ума ми. Пишех ти наум в съня си и след събуждането си. Когато разпознах в събранието точно тези хора, които са били наранени от твоето влияние, щях да извадя въпроса наяве, ако ти беше там. Нито една дума от човешко същество ми е била подсказана относно твоя живот. Почувствах се задължена да говоря на един или двама и им заявих, че си спомням техните лица във връзка с нещата, които са ми били показани за тебе. После, макар и

неохотно, те ми разказаха факти, потвърждаващи всичко, което им бях казала. Казах само това, за което вярвах, че трябва да заявя със страх от Бога, изпълнявайки дълга си като Негов служител.

Преди две години видях, че ти и съпругата ти сте много егоистични и алчни. Собствените ви егоистични интереси са ви били по-скъпи от душите, за които Христос е умрял. Показано ми бе, че не си имал успех в работата си. Имаш способността да представяш истината, умът ти се задълбочава и ако не бяха многобройните дефекти в християнския ти характер, би могъл да постигнеш много. Но по много причини нямаш успех в проповядването на истината. Едно от най-големите проклетия в живота ти, брат А, е твоят огромен егоизъм. Ти си правиш сметки за лично облагодетелстване. И двамата сте се превърнали в център на съчувствие и внимание. Когато посетите някое място и влезете в дадено семейство, вие поставяте цялата тежест върху тях, оставяте ги да ви готвят и да ви прислужват и никой от вас не се стреми да извърши толкова работа, колкото може. Семейството може да се труди усилено, да носи собствените си трудности заедно с вашите, но вие двамата сте такива егоисти, че не можете да разберете, че те са изморени, а вие сте в по-добро физическо състояние от тях да свършите работата, която те вършат за вас. Вие сте пълни в плът и кръв и не се вършите дори половината от физическите упражнения, необходими за доброто ви състояние. Проявената от вас леност, както и склонността да вземате всичко, което може да ви е от полза, са укор за истината и камък за препъване пред невярващите.

Двамата със съпругата ти обичате удобствата. Прекарвате в леглото време, през което бихте могли да сте будни и на практика да проявявате интерес към семейството, което обременявате. Смяташ, че само защото си проповедник, те трябва да смятат присъствието ти за услуга, да ти прислужват и гледят, докато ти не правиш нищо освен да се грижиш за личните си егоистични интереси. Създадените от тебе впечатления са много лоши. Вие двамата сте смятани за представители на проповедниците и техните съпруги, които са заети с представяне на съботата пред света и на скорошното идване на Господа.

Онези, които са запознати с поведението ти, казват, че няма съгласие между твоето изповедание и твоите учения и живот. Виждат, че плодовете ти не са добри и решават, че не вярваш в нещата, на които учиш хората. Заклучават, че всички проповедници са като тебе и че светите и вечни истини не са нищо друго освен измама. Кой ще бъде отговорен за тези впечатления и за жалките последици? Дано да осъзнаеш тежката отговорност, която тежи над тебе

поради твоя егоизъм, който е проклятие не само за тебе, но и за всички околни.

Брат А., ти си обезпокоен от чувства и впечатления, които са естествен плод на егоизма. Въобразяваш си, че другите не оценяват твоята работа. Смяташ се способен да извършиш велико дело, но като извинение за неизпълнението представяш факта, че другите не ти дават възможности и доверие според способностите. Ревнив си към другите и пречиш на напредъка на делото в Илинойс и Уискънсин, като самият ти вършиш малко и пречиш на онези, които биха работили, ако не им пречеше. Твоят чувствителност и ревност са отслабили ръцете на хората, които биха оправили нещата и биха помогнали на конференциите. Ако се забележи някакво подобрение в тези щати, ти си склонен да го приписваш до голяма степен на себе си, макар че в действителност, ако нещата бъдат оставени под твое ръководство, всичко би се провалило много бързо. Обикновено ти си прекалено сух и формален в проповедите си. Не умееш да съчетаваш практичното с доктриналното. Говориш прекалено дълго и изморяваш хората. Вместо да се спираш само на тази част от темата, която можеш да обясниш добре на всички, ти се отклоняваш и се връщаш на маловажни подробности, които не помагат за изясняване на въпроса и биха могли да се избегнат. Когато бъдат представени толкова много ненужни неща, слушателят губи нишката от доказателства и не може да запомни темата. След като привлече вниманието на хората, проповедникът трябва да се придвижва от точка на точка и доколкото е възможно да остави въпросите необременени с купища думи и маловажни подробности. Той трябва да представи идеите си пред хората толкова ясно, сякаш са километрични стълбове. Покриването на важните и значими точки с поток от думи, като се вмъква всичко, което има някаква далечна връзка с темата, унищожава силата на проповедта и замъглява красивата нишка от истини. Ти си бавен и отегчителен в проповедите си, както и във всичко, което предприемаш. Имаш нужда повече от всички останали да получиш сила от Духа на истината. Имаш нужда от Христос, Който да оформи в тебе надеждата на славата. Имаш нужда от религия, истинска религия.

Вниманието ми бе насочено към следните думи от Свещеното писание: "Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела чрез добрия си живот, с кротостта на мъдростта." "Но мъдростта, която е отгоре, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, нелицемерна. А плодът на правдата се сее с мир от миротворците." Мъже, призвани от Бога в делото за спасяване на души, чувстват отговорност за хората. Егоистичните интереси биват изтласкани на заден план от голямата загриженост за спасението на души, за които Христос е умрял. Такива хора

чувстват осъзнават силата на Петровите думи: "Прочее, презвитерите, които са между вас, увещавам аз, който тоже съм презвитер и свидетел на Христовите страдания и участник на славата, която има да се яви: Пазете Божието стадо, което е между вас; надзиравайте го не с принуждение, а драговолно, като за Бога; нито за гнусна печалба, но с усърдие; нито като че господарувате над паството, което ви се поверява, а като показвате пример на стадото. и когато се яви Пастирначалникът, ще получите венеца на славата, който не повяхва."

Ти си упорит по природа. Завистта и инатът са естествените плодове на егоизма. Имаш известно подобрене, но видях, че предстои да се направи още много. Видях толкова ясно жалкото влияние на твоя егоистичен непосветен живот, че се страхувам, че никога няма да осъзнаеш колко омразни на Бога са тези черти от характера. Боя се, че няма да разбереш това и няма да ги премахнеш, за да станеш като твоя себеотрицателен Изкупител – чист и несebelюбив, с живот, характеризиращ се с всеотдайна благотворителност. Твоето влияние и пример са такива, че някои от тези, които обичат истината и Божието дело и ценят нашата вяра, губят духа си на себепожертвувателност и престават да се интересуват от делото на настоящата истина. Твоите постъпки на егоизъм и алчност пораждат същия дух и в хората. Желанието ти да се облагодетелстваш, докато твърдиш, че си служител на правдата, затвори сърцата на мнозина за даряване на средства за напредъка на делото на истината. Ако проповедниците дават на хората пример на егоизъм, този пример ще се отрази на Божието дело с десетократно по-голяма сила от изнесените проповеди.

Бог е бил обезславен в резултат на твоята стиснатост. Начинанията ти намирисват на нечестие. Не си оставил чисти следи след себе си и докато не преобразиш живота си изцяло, ще бъдеш живо проклятие за всяка църква, при която отиваш. Работиш за заплата и не запалваш огън върху Божия олтар, нито затваряш вратите без заплащане. Когато дадеш на хората пример на себеотрицание и посветеност към Божието дело, като поставиш на първо място истината и спасението на душата, тогава влиянието ти ще доведе други до същото себеотрицание и посветеност, така че да направят небесното царство и Христовата правда първостепенни. Чувстваш се упълномощен да се възползваш от делото. Поради щедрите си сърца твоите братя ти помагат по много начини и ти приемаш това за нещо дължимо. И ако някои не са щедри към тебе и не ти правят услуги, ти ставаш ревнив и без никакви скрупули им даваш да разберат, че не те оценяват и че са егоисти. Често споменаваш като пример за подражание онези, които са ти направили тази или онази услуга. Онези, които са те почели по особен начин, са

отишли далеч отвъд задълженията си. Ти не си извоювал доверието или щедростта им. Не си имал сериозни задължения в делото и си прехвърлил върху други повече товари отколкото самият сам си поел. Въпреки това придобиваш все повече имот и хубави неща от този живот и смяташ, че това е твое право. Макар че получаваш седмичната си заплата, не винаги оставаш доволен. Въпреки полученото възнаграждение, ти работиш непрестанно за лична изгода. Божието дело ти плаща, независимо дали си работил много или малко. Не си изработваш парите, които получаваш.

Съпругата ти е била така глезена от своите родители и от съпруга си, че вече е напълно безполезна. И двамата сте виждали теготите на другите и не сте им помагали да носят бремето. Съпругата ти е положила голяма тежест върху семейства, което е както за нейна, така и за тяхна вреда, макар че в здравословно отношение бе по-годна да работи отколкото онези, които помагаша и на нея, и на тебе. На нея обаче не ѝ минаваше такава мисъл. Никой от вас двамата не осъзна този факт и не изпита съчувствие към хората. Някои от тези, които помагаша на вас и на детето ви, нямаха финансовата възможност за това. Въпреки всичко те смятаха, че помагат на себепожертвувателни Христови служители. Затова изпитваха лишения и живеяха в затруднение и безпокойство, за да вършат работа, която самите вие бихте могли да вършите по-добре от тях.

Съпругата ти не желае да поеме житейски отговорности. Тя иска по-висше призвание и пренебрегва днешния дълг. Никой от вас не спазва Божията заповед "Обичай ближния си както себе си." Егоизмът ви заслепява за нуждите на вашите ближни. Вашият дух на дребнавост и стиснатост и заразителен. Примерът ви за насърчаване на любовта към света и за подбуждане на стиснатост и пресметливост е направил повече от всяко друго нещо, което се е случило в Уискънсин и Илинойс. Ако не бяхте правили нищо друго освен да се грижите за земните си дела, Божието дело в тези два щата щеше да бъде в далеч по-добро състояние отколкото е днес. Постигнатият от вас успех е несравнимо по-малък от нанесената вреда. Божието дело е повалено. Вашата чувствителност и завист са били пример за другите. Сблъскахме се с този дух в Илинойс и Уискънсин. Църквите в .... и околността са в окаяно състояние. Липсата на любов и единство, лошите помисли, ревността и упоритостта, видим в тези църкви, са били оформени до голяма степен от вашите характери. Заетата от вас позиция след фанатизма в ....., когато изявявахте своето достойнство, цепехте косъма на две, разделяхте нещата както с фанатиците, така и с хората, които Бог бе изпратил със специална вест, попречиха на другите да разберат и поправят грешките си. Поведението ви по времето, когато не успяхте да се хванете за правата

страна и да работите с нея за поправяне на злините от фанатизма, помогна за дооформянето на жалкото състояние, предизвикано от зловещото му царуване. Братята С. и Д. и цялата църква в . . . . , както и хората в . . . . не бяха доведени до правилната позиция, която биха имали, ако вие бяхте смирени, поддаващи се напътствия и работещи в съюз с Божиите служители.

Когато човек, който твърди, че е учител и ръководител, дръзне да тръгне по поетия от вас и изпълнен с инат път, ще понесе тежко бреме на отговорност за душите, които са се препънали в него и са погинали. Служителят трябва да бъде изключително внимателен за оказваното влияние. Упоритостта, ревността и егоизмът не бива да са част от естеството му. ако ги подхранва, той ще погуби повече души отколкото може да спаси. Ако не победи тези опасни елементи в характера си, за него ще е по-добре да не е имал нищо общо с Божието дело. Подхранването на подобни черти, които може и да не му се виждат много лоши, ще изведе душите извън обхвата на неговата дейност и извън обхвата на дейността на други. Ако такива служители оставят нещата сами на себе си, податливите на влиянието на Божия Дух души биха могли да бъдат достигнати от онези, които могат да им дадат пример достоен за подражание, съответстващ на проповядваната от тях истина. Чрез последователния си живот служителят ще запази доверието на търсещите истината, докато успее да им помогне да се хванат здраво за Канарата на вековете. И ако след време бъдат изкушавани, това влияние ще му помогне да ги предупреждава, увещава, укорява и съветва с успех.

Повече от всички други хора Христовите служители, носещи тържествената истина за сегашните последни дни, трябва да са освободени от егоизма. Благотворителността трябва да е нещо естествено за тях. Трябва да се срамуват от постъпки, които носят белега на егоизма. Необходимо е да бъдат образци на благочестие, живи писма, познати и четени от всичките човечи. Плодовете им трябва да порождаат святост. Притежаваният от тях дух трябва да е точно противният на духа, проявяван от светските хора. Като приемат Божествената истина, те стават Божии служители и вече не са деца на тъмнината и слуги на света. Христос ги е избрал да излязат от света. Светският човек не разбира тайната на благочестието и затова не познава мотивите, които го движат. Въпреки това духът и животът на Христовите служители, изявяващи се в техните небесни думи, себеотрицателност, себепожертвувателност и безукорен живот, имат убеждаваща сила, която води невярващите до цялата истина и послушание към Христос. Те са жив пример, защото са като Христос. Те са светлината на света, солта на земята и влиянието им върху хората е за спасение. Те са Христови представители на земята.

Целите и желанията им не се вдъхновяват от земните неща, нито пък могат да работят за печалба или да се наслаждават на любов към парите. Размишленията за вечността са достатъчни да балансират всяко земно привличане. Истинският християнин работи единствено за да угоди на Бога, като очите му са насочени към Божията слава и се наслаждава на наградата да върши волята Му.

Най-вече проповедниците трябва да познават характера и делата на Христос, за да Му подражават, тъй като характерът и делата на истинския християнин са като Неговите. Той изостави славата, владичеството и богатството и потърси погиващите в греха. Той се смири и прие нашите немощи, за да може да ни издигне до небето. Животът Му се характеризираше със себепожертвувателност, себеотрицание и безкористна благотворителност. Той е нашият образец. Ти, брат А., подражаваш ли на Образеца? Отговарям: "Не." Той е съвършен и свят пример, даден ни за подражание. Не можем да сме като образеца, но няма да бъдем одобрени от Бога, ако не Му подражаваме съобразно дадената ни от Него способност. Любовта към душите, за които Христос е умрял, ще ни подтикне към себеотрицание и желание да направим всякакви жертви, за да сме съработници с Христос в спасението на души.

Делото на Божиите избрани служители ще бъде плодотворно, ако действат чрез Него. Техните думи и дела са канали, по които чистите принципи на истината и святостта биват предавани на света. Образцовият им живот ги прави светлина за света и сол за земята. Хванали се за здраво за вярата, Божиите служители поемат могъщата десница и получават Божествени лъчи светлина, като същевременно протягат ръката на любовта към загиващите души. За това дело е необходимо усърдие. Леността ще направи така, че се губят души, които биха могли да се спасят. Бог иска в делото да има служители, които са будни, енергични, непоклатими, верни стражи на сионовите стени, очакващи да чуят думите на Божествения учител и желаещи да ги предадат на хората.

Ти си като Мироз. Прекалено старателен си, когато онова, което вършиш, ще ти донесе някаква изгода, но няма мотив за особено старание, ако нямаш полза. Определено, ти си мързелив. Можеш да ядеш храната си редовно, но нямаш особени предпочитания към физическия труд. Никой не може да заеме проповедническа длъжност, ако не е трудолюбив, усърден в работата и верен в изпълнението на всички социални и обществени житейски задължения. Бог ни е избрал като Негови служители да вършат делото Му, което изисква неотслабваща енергия. Не бива да се разглезваме и да избягваме труда, трудностите и борбите.

Вниманието ми бе насочено към следните боговдъхновени думи: "Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Исуса като Господ, а себе си като ваши слуги

заради Исуса. Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово. А ние имаме това съкровище в пръстени съдове, за да се види, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас. Угнетявани сме отвсякъде, но не сме утеснени; в недоумение сме, но не до отчаяние; гонени сме, но не оставени; повалени сме, но не погубени. Всякога носим на тялото си убиването на Господа Исуса, за да се яви на тялото ни и живота на Исуса." Апостолът се чувстваше сигурен не в себе си, а в присъствието и силата на Святия Дух, чието милостиво влияние изпълваше душата му, подчинявайки всяка мисъл на Христос. Дейността му наистина бе плодотворна.

Първата голяма заповед е: "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум." "А втора, подобна на нея, е тая: Да възлюбиш ближния си както себе си." Върху тези две заповеди се крепят интересите и дълга на моралните същества. Онези, които изпълняват дълга си към хората така, както биха желали другите да го изпълняват към тях, стигат до състояние, при което Бог може да им се разкрие. Те ще бъдат одобрени от Него. Непрестанно получават благодат и истина от Източника и със същата готовност предават на хората Божествената светлина и спасение. В тях се изпълняват думите от Писанието: "... отивате към святост, на която истината е вечен живот."

Егоизмът е мерзост в очите на Бога и на светите ангели. Поради този грях мнозина не успяват да постигнат доброто, на което са способни. Те гледат егоистично на собствените си неща и не се стремят да задоволяват нуждите на другите. Обръщат Божия ред. Вместо да правят за хората онова, което желаят хората да правят за тях, те вършат за себе си онова, което желаят другите да вършат за тях. Същевременно правят за хората онова, което не желаят да получават в замяна от тях. По този въпрос трябва да се учиш. Любовта е от Бога. Ти нямаш любовта, която обитаваше в Христовата душа. Неосветеното сърце не може да породи или създаде това растение с небесен произход. За да процъфтява, то трябва да бъде постоянно напоявано с небесна роса. То може да цъфти само в сърце, в което обитава и Христос. Тази любов не може да живее и да се развива без действия; не може да действа, без да се увеличава в енергичност, да се разраства и прониква навсякъде. Този принцип ти липсва до голяма степен и затова в тебе има тъмнина, макар че би могъл да бъдеш в светлина.

Братко мой, имаш нужда от цялостно преобразяване и пълно обръщане. Без тези неща ти си само един сляп водач. Влиянието ти не задълбочава любовта и единството на хората, с които общуваш. Вместо да строиш, ти разпиляваш.

Твоите недостатъци бяха проклятие за западните щати. Докато имаш толкова голяма липса на Божия благодат и си така отдаден на егоизъм, не можеш да доведеш църквата до желаното от Бога състояние. "... на която аз станах служител по Божията наредба, която ми бе възложена заради вас, да проповядвам напълно словото на Бога, сиреч тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на Неговите светии, на които Божията воля беше да яви какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч Христос между вас, надеждата на славата. Него ние възгласяваме, като съветваме всеки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да представим всеки човек съвършен в Христа. Затова се и трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действа в мене мощно."

Божии служители трябва да притежават истината в сърцата си, за да могат да я представят успешно на хората. Необходимо е да са осветени чрез истините, които проповядват, иначе ще се превърнат в камък за препъване пред грешниците. Призованите от Бога да бъдат служители на святостта трябва да са чисти по сърце и свято в живот. "Очистете се вие, които носите съдовете Господни." Ако Бог изрича проклетия над онези, които са призвани да проповядват истината, но отказват да се подчиняват, много по-страшна проклетия тегне на онези, които се заемат със свящото дело, без да имат чисти ръце и осветени сърца. Както има проклятие за онези, които проповядват истината, макар че са с неосветени сърца и живот, така има проклятие за хората, които приемат и поддържат неосветените в длъжност, която не могат да изпълняват. Ако Божият Дух не ги е осветил и не е очистил ръцете и сърцата на служителите на свящото, те ще говорят от личния си несъвършен и погрешен духовен опит и съветите им ще отклоняват от Бога хората, които гледат към тях и се уповават на тяхната преценка и духовност. Дано Бог да помогне на проповедниците да се вслушат в съвета на Павел към коринтяните: "Изпитвайте себе си дали сте във вярата; опитвайте себе си. Или за себе си не познавате ли, че Христос е във вас, освен ако сте порицани?" Има какво да извършиш, братко мой, ако искаш да спечелиш вечния живот. Дано Бог да ти помогне да извършиш необходимото, за да станеш съвършен, без да ти липсва нищо.

Чикаго, щата Илинойс, Домът на Масасоит, 6 юли 1870 г.

65. фанатизъм и невежество

Брат Е., на 25 декември 1865 г. по време на посещенията ми в Рочестър, щата Ню Йорк, малко преди да заминем за Мейн, видях някои неща относно обърканото и жалко състояние на делото в този щат. Показано ми бе, че

голям брой хора, които смятаха, че имат задължение да преподават Божието слово публично, са сгрешили работата си. Те не са имали призвание да се посветят на такава сериозна и отговорна дейност. Не са имали качествата да работят за делото, тъй като не могат правилно да наставляват другите.

Някои са придобили духовния си опит сред група религиозни фанатици, които не са имали истинска представа за възвишения характер на делото. Религиозният опит на тези така наречени адвентисти от седмия ден не е бил надежден. Те не са имали твърди принципи, които да лежат в основата на всичките им действия. Били са самонадеяни и са се хвалили. Религията им не се е състояла от праведни постъпки, истинско душевно смирение и искрена посветеност към Бога, а от импулсивност, шум и безредие, "украсени" с ексцентричност и странност. Не са почувствали, нито са могли да почувстват, колко е необходимо да се облекат с Христовата праведност. Имали са собствена правда, която е омърсена дреха и не може да бъде прието от Бога. Тези хора не са имали склонност към единство и хармоничност в действията. Радвали са се на безредието. Изборът им е бил смущение, объркване и различия в мненията. Те са били неуправляеми, неподчиняващи се, необновени и неосветени и бъркотията е подходила на недисциплинираните им умове. Били са проклетие за Божето дело и са опозорили името адвентисти от седмия ден.

Тези личности не са преживели делото на реформацията или освещението чрез истината. Били са груби и недодялани. Никога не са вкусили от сладкото и чисто благородство на бъдния свят. Никога не са преживели, нито сърцата им са били заплени от тайната на благочестието. Поставили са Божественото и вечното на едно ниво с обикновеното и са говорили за небето и за идването на Исус, сякаш става въпрос за кон. Имали са повърхностно познание върху теорията на истината, но за всичко останало са били невежи. Нейните принципи не са станали част от живота им и не са ги подтикнали към отвлечение от личното "аз". Никога не са се виждали в светлината, в която Павел е виждал себе си – нещо, което му помогнало да осъзнае моралните недостатъци в своя характер. Никога не са били поразени от Божия закон и не са се отделили от своите нечистоти и скверност. Любимото занимание на някои от тази група е да се отдават на глупави разговори и вятърничавост. Отдавали са се на този придобит навик при случаи, когато е трябвало да проявяват размисъл и посвещение. По този начин са показвали липса на истинско достойнство и благородство и са загубвали уважението на разумни хора, които не познават истината. Тези хора се е впускала във вихъра на изкушенията и са заставали там, където неприятелят ги е довеждал успешно. Той толкова лесно е контролирал техните умове и е покварявал

цялостния им духовен опит, че по всяка вероятност няма да могат да се изтръгнат от неговия капан и няма да придобият здрава религиозна опитност.

Огънят на Божия ден ще изгори сламата и плевата и няма да остане нищо от хората, които продължават да вървят в нечестивия си път, обичан толкова много от тях. Тази група няма желание да общува с личности, за които е съвсем очевидно, че живеят заедно с Бога. Религиозният им опит е толкова принизен, че нямат дял в рационалния, интелигентен духовен опит. Затова презират общуването с онези, които Бог води и учи. Сарказмът и иронията са крепостта на някои от тях. Те са дръзки и арогантни и не зачитат добрите маниери. Нямат желание да оценяват и почитат човек, комуто се дължи почит. Проявяват дух на гордост, бунтовничество и предизвикателност към хората, които имат различно от тяхното мнение. Войнствените им маниери и погрешно поведение са накарали истинския Божи служител да чувства, че те се противят на правените за тях усилия. Той се е обезсърчил и не желае да работи повече за тях. Отдават се на достойна за презрение радост, която е същата по характер като тази на Сатана и злите ангели по отношение на спечелените от тях души. Дяволът и нечистите му ангели стоят до тях и триумфират заедно с тях. Безнадеждни са случаите на хора, които са развили особено много тази нагласа на характера. Те са затънали в собствената си правда и всяко нещо, напомнящо благородство и издигнатост на характера, с което се сблъскват, бива наречено от тях гордост и липса на смирение. Грубостта и невежеството се смятат за смирение.

Придобил си голяма степен от религиозния си опит при такива личности. Затова нямаш качества да преподаваш най-тържествената, благородна, възвишена и изпитваща вест за смъртните хора. Можеш да стигнеш до една категория хора, но най-интелигентната част от обществото ще бъде отблъсната от твоите усилия. Нямаш достатъчно познания дори от най-обикновените клонове на образованието, за да бъдеш наставник на мъже и жени, които имат лукав дявол на своя страна, подсказващ им хитри начини и средства за отклоняване от истината.

От учителите в обикновените училища се изисква да бъдат специалисти в своята работа. Проучват ги старателно, за да проверят дали могат да поверят деца на грижите им. Чрез проучване на тяхната квалификация се проверява дали тя е в съответствие с важната длъжност, която искат да заемат. Видях, че Божието дело е толкова по-възвишено и по-важно колкото вечното е по-възвишено и по-важно от земното. Направена тук грешка не може да се поправи. Тя е от толкова голямо значение, че всички, които започват да преподават истината, трябва да имат квалификацията за тази работа. Необходимо е да се прави не проучване на способността им да преподават истината,

което да не е по-малко стриктно отколкото е по отношение на хора, преподаващи в училищата ни. Божието дело се омаловажава от разпуснатото поведение на така наречените Христови служители.

Показано ми бе, че проповедниците трябва да са осветени и святи и да познават Божието слово. Необходимо е да са запознати с библейските аргументи и да са готови да представят основанията за своята надежда. Ако не са такива, трябва да прекратят работата си и да се заемат с нещо друго, при което недостатъците им няма да имат толкова големи последствия. Служителите от популярните съвременни църкви са приемливи проповедници, ако могат да говорят по няколко обикновени библейски теми. Служителите, които обаче разпространяват непопулярната истина за тези последни дни и трябва да се срещат с учени и ерудирани хора и всякакви по вид противници, трябва да познават това, което проповядват. Не бива да приемат върху себе си отговорността да преподават истината, ако нямат необходимите качества за делото. Преди да се заемат с делото или да му се посветят, трябва да изучат Библията. Ако не са получили такова обучение, че да са способни да говорят на публично място, да бъдат приети, да прославят истината и да почетат Господа, на когото твърдят, че служат, ще се наложи да изчакат, докато станат годни за тази длъжност.

Брат Е., не можеш да заемеш длъжността Христов проповедник. Видях, че ти липсва добър религиозен опит. Не познаваш себе си. Дори не можеш да четеш правилно или да използваш думи, които да препоръчват истината пред интелигентно общество. Не знаеш кога е подходящо да говориш и кога е мъдро да останеш безмълвен. От толкова дълго си смятал, че знаеш всичко – подобно на групата хора, които споменах – че не можеш да видиш недостатъците си, когато ти бъдат представени. Притежаваш голямо самочувствие и духовният ти опит се характеризира със самоувереност и гордост.

Ти не подлежиш на обучение и затова Божието дело няма да преуспее в ръцете ти. Няма да осъзнаеш поражението, когато се сблъскаш с него. Божието дело ще бъде опозорено чрез твоята дейност и ти няма дори да проумееш този факт. Група хора може да бъде убедена от тебе в полза на истината, но много повече ще бъдат отблъснати и няма да могат да бъдат достигнати чрез подходящи и разумни действия. В духовния ти опит има вплетени много неща, които ще се окажат пагубни за истината. Бог не може да те приеме като неин представител.

Обноските ти не са фини и благородни. Поведението ти не е угодно на Бога. Думите ти са небрежни. Липсват ти благочестие и посвещение. Не си придобил опит в духовния живот. Не можеш да разбереш как да разпределяш словото на

живота, като раздаваш на всеки храната навреме. Предпочиташ да спориш и да оспорваш дадени точки, макар че съвсем не си на мястото си и няма как да не бъдеш победен. Такъв е духът на групата хора в Мейн, за които споменах. Радват се да се заемат с битки, без да ги е грижа за нищо. Не проявяваш кротост в наставляването на онези, които ти се противопоставят. В известна степен винаги ще бъдеш осакатен от жалкия ти духовен опит. Липсва ти самообразование и кротост. Трябва да научиш важен урок, преди да станеш скромнен и приемлив Христов последовател дори в личния си живот.

66. Разглезена дъщеря

Скъпа приятелко Ф., показано ми бе, че има опасност да попаднеш под пълния контрол на големия неприятел на душите. Духовният ти опит в .... не беше много добър за тебе. Престоят ти в .... те нарани. Ти стана горда и суетна. Не липсваха хора, които неразумно те ласкаят и хвалят, докато накрая стана суетна, нахална и безочлива. Противопоставяше се на всякакви ограничения, проявяваше упоритост, своенравие и предизвика големи неприятности на родителите си. Те са грешили. Баща ти е проявил неблагоразумието да те глези. Възползвала си се от това и си станал лукава. Приемала си похвали, които не си заслужавала.

Увлякла си се прекалено много в .... и си позволила волности, които не би трябвало да се допускат дори за миг. Когато ти или сестрите сте били укорени, ти си се почувствала обидена и си представила въпроса на майка ти така, сякаш си била оскърбена. Преувеличила си проблема и тя е станала нервна, дразнеща се от най-малкото нещо и възмутена, че не се изразява уважение към нейната позиция и достойнство. Тя бе недоволна, че някой се налага на децата ѝ и дори не прикриваше недоволството си. Говореше с неподходящ тон с хора, към които би трябвало да изпитва уважение. Майка ти прояви отсъствие на разум, като заедно с тебе порицаваше онези, на които би трябвало да благодари, вместо да се сърди. Тя ти навреди и направи нещо за тебе, което никога не може да поправи напълно. Ти триумфираше, защото реши, че си недосегаема за упреци и можеш да правиш каквото си поискаш. Майка ти не винаги те наблюдаваше и ако го бе направила, щеше да види лошите ти наклонности.

В училище ти имаше добър и благороден учител, но въпреки това изрази недоволство, защото те ограничават. Смяташе, че след като си дъщеря на Г., учителят трябва да проявява предпочитание към тебе и да не си позволява да те поправя и укорява. Твоите сестри възприеха същия дух. Ти се оплакваше на родителите си, те чуваха твоята версия и ти съчувстваха повече или по-малко, като същевременно

изпитваха възмущение, породено от преувеличените ти доклади. Те ти навредиха. Ти не си била възпитавана толкова строго колкото би трябвало. Въпреки това се чувстваше обидена, защото не можеше да правиш каквото си поискаш, но бе задължена да се подчиняваш на решителните и задълбочени възпитателни мерки на брат Х. Докато ходеше на училище, ти понякога създаваше неприятности, бе нагла и предизвикателна и показваше, че ти липсва скромност и благоприличие. Ти бе дръзка, егоистична, надменна и имаше нужда от строга дисциплина както у дома, така и в училище.

Умът ти е нечист. Прекалено дълго си била освободена от задължения и труд. Домашният труд би бил едно от най-големите благословения за тебе. Умората не би ти навредила и с една десета от това, което ти причиняват похотливите мисли и поведение. Получила си неправилни представи за общуването между момичета и момчета и на тебе ти е много приятно да си в компанията на момчета. Не си чиста по сърце и ум. Навредила си чрез четене на любовни разкази и романи и умът ти е очарован от нечистите мисли. Въображението ти е станало покварено, докато накрая вече си загубила сили да контролираш мислите си. Сатана те води накъдето си пожелае. Не си щастлива. Не обичаш Бога и народа Му. Проявяваш дух на раздражение към онези, които виждат истинския ти характер. Като че ли обвиняваш тях заради становището, което са заели в твоя случай, макар че точно ти си виновна. Поведението ти е такова, че е необходимо да се проявява внимание и да се отправят предупреждения. Трябва да виниш единствено себе си.

Ти си опасен другар и си нанесла големи поражения чрез влиянието си в .... Тебе те водят, вместо ти да водиш. Обезславила си Бога и си отговорна пред Него за злината, която си извършила чрез влиянието си. Поведението ти не е било благочестиво, скромно или благоприлично. Не си проявявала страх от Бога. Толкова често си се преструвала, за да постигнеш плановете си, че съвестта ти е наранена. Мое скъпо момиче, ако не спреш точно там, където си сега, тебе със сигурност те очаква пропадане. Престани да мечтаеш и да строиш въздушни кули. Не допускай повече мислите ти да се насочват към глупости и поквара. Не можеш да общуваш безопасно с момчетата. Надига се вълна на изкушение, което може да изкорени принципите, женската добродетелност и истинска скромност. Ако продължиш да упорстваш в пътя си, каква ще бъде съдбата ти?

Навлязохме в нова година. Какво си решила да направиш? Какъв искаш да е докладът, носен ежедневно при Бога от помагачите ангели? Кой от изречените думи ще се появят на страниците на възпоменателната книга? Кой мисли Изследователят на сърцата ще открие, че подхранваш в себе

си? Той вижда мислите, намеренията и целите на сърцето. През последната година за тебе са записани ужасни неща, които са видими за Величието на небето и за множествата от чисти и безгрешни ангели. Твоите мисли и постъпки, лошите и неосветени чувства може да са скрити от смъртните хора, но помни, че дори най-маловажната постъпка е открита за Божиите очи. Докладът ти на небето е опетнен. Там са записани всички извършени от тебе грехове.

Божие то неодобрение е над тебе, но въпреки това ти сякаш не усещаш нищо. Не осъзнаваш гибелното си и непокаяно състояние. Понякога изпитваш съжаление, но гордият ти и независим дух подтиска това чувство и ти заглушаваш гласа на съвестта. Не си щастлива, но си въобразяваш, че стига да живееш без контрол, ще бъдеш щастлива. Бедно дете! Ти си в състояние подобно на това на Ева в Едем. Тя си въобразяваше, че ще се издигне, стига само да яде от плода на дървото, което Бог ѝ бе забранил да докосва, за да не умре. Тя яде от него и загуби едемската слава.

Трябва да контролираш мислите си. Това няма да е лесно. Не можеш да го постигнеш без усърдни и дори жестоки усилия. Бог обаче го изисква от тебе. Всяко същество, което трябва да дава отчет, има такова задължение. Ако се отдаваш на празни въображения и допускаш умът ти да се спира на нечисти теми, ти си в известна степен толкова виновна пред Бога, колкото ако мислите бяха осъществени на практика. Всяко нещо, което пречи на действието, е просто липса на възможност. Мечтаенето и строенето на въздушни кули са лоши и крайно опасни навици. Когато веднъж се вкоренят, става почти невъзможно да се скъса с тях и мислите да се насочат към чисти, свети и възвишени теми. Трябва да станеш верен страж над собствените си очи, уши и над всичките си сетива, ако желаеш да контролираш ума си и да не допускаш скверни мисли да опетняват душата ти. Само силата на благодатта може да постигне това крайно желано дело. Ти си слаба в тази област.

Станала си своенравна, дръзка и предизвикателна. Божията благодат няма място в сърцето ти. Само с Божията сила можеш да станеш приемник на Неговата благодат и инструмент на правдата. Бог изисква от тебе да контролираш не само мислите си, но и страстите и чувствата. Спасението ти зависи от самоконтрола в това отношение. Страстите и чувствата са нещо мощно. Ако не бъдат прилагани както трябва, ако действат в резултат на погрешни мотиви, ако бъдат използвани за нещо друго, те имат силата да ти докарат погубен и да те оставят като жалба развалина – без Бога и без надежда.

Въображението трябва да бъде контролирано решително и твърдо, ако страстите и чувствата бъдат подчинени на

разума, съвестта и характера. Ти си в беда, защото си на прага на пожертване на вечността пред олтара на страстта. Страстта завладява цялото ти естество – но какъв вид страст? Долна, унищожителна. Като ѝ се поддадеш, ти ще вгорчиш живота на сестрите си, ще пожертваш собствения си характер и ще изоставиш небето и славния безсмъртен живот. Готова ли си да го направиш? Призовавам те да спреш там, където си. Не прави нито стъпка напред в пътя си на упорство и разгул, защото пред тебе има само скръб и смърт. Ако не проявяваш самоконтрол върху страстите и чувствата си, със сигурност ще се опозориш пред хората около тебе и ще си навлечеш срам, който ще трае до края на живота ти.

Ти си непокорна на родителите си, устата, неблагоприятна и нечестива. Тези жалки черти са плод от покварено дърво. Ти си нахална. Обичаш момчетата и ти харесва да ставаш тема на техните разговори. "От препълването на сърцето говори устата." Навиците са станали силни и те контролират. Научила си се да мамаш, за да постигаш своите цели и да осъществяваш желанията си.

Не мисля, че случаят ти е безнадежден. Ако го смятах за такъв, перото ми нямаше да пише тези редове. Със сила от Бога можеш да изкупиш миналото. Името ти вече е станало нарицателно в . . . ., но можеш да промениш това, като използваш дадените ти от Бога сили. Дори сега можеш да постигнеш морално превъзходство и името ти да бъде свързано с чисти и свети неща. Можеш да се облагородиш. Бог ти е дал необходимите помощни средства. Той те е поканил да отидеш при Него и е обещал да понесе бремето ти и да ти даде душевен покой. "Научете се от Мене – казва Божественият Учител, – защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си." Отдавна си изоставила кротостта и смирението. Ще трябва да научиш този важен урок от Божествения Учител, преди да намериш обещания покой. Имала си толкова високо мнение за себе си и за собствения си интелект, че това те е довело до такива чувства и суета, които те правят да изглеждаш почти глупачка. имам измамлив език, отдавал се на лъжи и измами. О, мое скъпо момиче, да можеше да се събудиш, ако можеше спящата ти замъртвяла съвест да се разбуди и да получиш траен отпечатък от Божието присъствие, а след това да се подчиниш на контрола на една просветена и будна съвест, сама ще усетиш щастието и ще станеш благословение за родителите ти, чиито сърца сега нараняваш. Би могла да си инструмент на правдата за хората, с които общуваш. Имаш нужда от цялостно преобразяване. Без него ти ще си във вихъра на злобата и в оковите на безчестието. Може да си въобразяваш, че си свободна, когато вървиш по пътя на собствения си нечестив и своенрав ум, но всъщност се намиращ в най-унизително

робство. Може да си въобразяваш, че без религиозни принципи ставаш обект на завист, но всички добри и благочестиви ще гледат на тебе със съжаление и ще се отвращават от живота ти. Възможно е да станеш участник в Божественото естество, ако избягаш от произлязлото от страстите разтление в света. Ако не избягаш от него, ще потънеш в поквара и ще получиш отпечатъка на сатанинското.

Имаш по-млади сестри, за които можеш да бъдеш благословение чрез влиянието си. Можеш да отразяваш сладката скъпоценна светлина в семейството на баща ти и да зарадваш сърцето ти. Възможно е да се превърнеш в тъмна сянка, в облак и опустошителна буря. Страстта ти към четене е от такова естество, че ако ѝ се отдадеш, тя ще извърти въображението ти и ще те доведе до гибел. Ако не обуздаваш мислите си, четенето и говоренето, въображението ти ще стане безнадеждно болно. Чети Библията внимателно и с молитва и се ръководи от ученията ѝ. В това ще бъде твоята сигурност.

Стой настрана от момчетата. В тяхното общество изкушенията ти стават големи и силни. Изключи женитбата от момичешката си глава. Не си годна за това. Имаш нужда от години на опит, преди да станеш способна да осъзнаваш задълженията и да поемеш бремето на брачния живот. Пази мислите, страстите и чувствата си. Не ги принизявай дотам, че да слугуват на сладта. Издигай ги до чистото, посвещавай ги на Бога.

Можеш да станеш разумно, скромно, благочестиво момиче, но за това трябва големи усилия. Трябва да бдиш, да се молиш, да размишляваш, да изследваш мотивите и действията си. Проучвай мислите и чувствата си. Би ли извършила нещо нечисто в присъствието на баща си. Не, разбира се. Ти обаче правиш това в присъствието на твоя небесен Отец, Който е толкова издигнат, свят и чист. Да, ти покваряваш собственото си тяло в присъствието на чистите безгрешни ангели и на Христос. Продължаваш да го правиш, без да се съобразяваш със съвестта, светлината и дадените ти предупреждения.

Помни, че всичките ти действия се записват. Трябва да видиш отново най-тайните неща от живота си. Ще бъдеш съдена според делата, извършени в тялото. Готова ли си за това? Нараняваш се физически и морално. Бог те е задължил да пазиш тялото си свято. "Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух... и вие не сте свои си? Защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божии." Нима Бог няма да те съди заради деградирането на страстите и чувствата, след като изисква от тебе здравето, чувствата и цялото ти естество да бъдат посветени в служба за Него?

Отново те предупреждавам, че отново ще прочетеш тези редове в деня, когато ще се реши всеки отделен случай.

Предай се на Христос без никакво забавяне. Само Той може да те спаси от погибел чрез силата на Своята благодат. Само Той може да оздрави твоите морални и умствени сили. Сърцето ти може да бъде стоплено от Божията любов; разумът ти да стане чист и зрял; съвестта – просветена, непоклата и чиста; волята – издигната и осветена, подчиняваща се на контрола на Светия Дух. Можеш да станеш такава, каквато пожелаеш. Ако сега се обърнеш кръгом, ако престанеш да вършиш зло и се научиш на добро, тогава наистина ще бъдеш щастлива. Ще имаш успех в житейските битки и ще издигнеш до славата и честта на по-добрия живот. "Изберете днес кому искате да служите."

67. До съпругата на проповедник

Скъпа сестро И., вчера имах известно време за размисъл и сега бих желала да споделя няколко мисли с тебе. Не можах веднага да отговоря на въпроса ти относно твоето задължение да пътуваш заедно със съпруга си. Все още не бях научила резултата от пътуването ти с него, затова не можех да говоря така, сякаш съм запозната с оказаното от тебе влияние. Не мога да давам съвети на тъмно. Трябва да знам, че съветът ми е добър на светлина. От думите ми се възползват много хора и затова трябва да действам доста предпазливо. След внимателно обмисляне и стремеж да си припомня нещата, които ми бяха показани за твоя случай, аз съм готова да ти пиша.

Страхувам се, че от писмата ти, които си ми писал относно брат Дж., си личи, че изпитваш предразсъдъци и известна завист. Надявам се това да не е така, но се боя, че може би случаят е точно такъв. Ти и съпругът ти сте много чувствителни и завистливи по природа, затова трябва да се пазите. Не смятаме, че брат Дж. е наясно по всички въпроси. Мислим, че съпругата му съвсем не е права и има голямо влияние върху него, но все пак се надяваме, че ако всички са разумни с него, той ще се възстанови от уловката на Сатана и ще види нещата съвсем ясно.

Скъпа сестро, ние сме решени да бъдем безпристрастни и да не допускаме думите или делата ни да се повлияват по какъвто и да е начин от слухове. Нямаме любимци. Дано Господ да ни даде небесна мъдрост, за да бъдем справедливи и безпристрастни и по този начин умът ни да отговаря на изискванията на Неговия Дух. Не желаем делата ни да бъдат мотивирани от личното "аз". Не желаем лични чувства. Ако смятаме, че не ни обръщат внимание или ако видим или си въобразим, че виждаме очевидно пренебрежение, искаме от духа на нашия прощателен Учител. Хората, които твърдяха, че са Негови последователи, не Го приеха, защото лицето Му беше обърнато към Ерусалим и Той не даде никакви особени указания, че смята да остане с тях. Не отвориха вратите си за небесния гост и не Го

помолиха да остане с тях, макар и да видяха, че е уморен от пътуването и нощта се спуска. Не дадох знак, че наистина Го искат. Учениците знаеха, че Той възнамерява да остане там през нощта и се обидиха толкова много от проявеното спрямо Него пренебрежение, че изпитаха гняв и помолиха Исус до изрази възмущението Си по подходящ начин, като призове огън от небето да изгори онези, които Го бяха обидили. Той обаче смърри тяхното възмущение и ревностната защита на честта Му. Заяви, че не е дошъл да наказва, а да проявява милост.

Този урок на нашия Спасител е за теб и за мен. В сърцата ни не трябва да има никакво сърдене. Когато ни хулят, не трябва да хулим. О, завист и зли помисли, какви бели сте извършили! Как сте превръщали приятелство и любов в огорчение и омраза! Трябва да сме по-малко горди, по-малко чувствителни, да изпитваме по-малко любов към себе си и да сме мъртви за себелюбието. интересът ни трябва да бъде слят с Христовия и да сме в състояние да кажем: "Не аз живея, а Христос в мене." Христос ни е казал как всичко може да стане лесно и да сме щастливи в жизнения си път: "Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене, защото съм кратък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си." Голямата трудност е, че има толкова малко кротост и смирение, че игото ни дразни и бремето ни е тежко. Когато притежаваме истинска кротост и смирение, ние сме така потопени в Христос, че не взимаме присърце пренебрежението и клеветите. Ставаме глухи за укори и слепи за презрението и обидите.

Сестро И., тъй като особеностите на твоя случай идват съвсем ясно пред мене, аз разбирам, че има сериозно възражение срещу твоето пътуване. Ти не вземаш върху себе си отговорностите, които би трябвало да поемеш. изискваш съчувствие от други, но не им го връщаш. Натезаваш там, където се намираш, и твърде често на тебе ти прислужват, макар че хората, които носят както своето, така и твоето бreme, нямат повече възможности от тебе да вършат това. Ти си прекалено безпомощна по отношение на самата себе си и влиянието ти не е такова каквото трябва да има съпругата на проповедник. Имаш нужда от повече физическа работа. Според това, което ми бе показано, смятам, че ще бъдеш в по-голяма степен в хармония със своя дълг, ако се заемеш радостно с възпитаването на дъщеря си и насърчаваш в нея любовта към домашните задължения. Ти не си получила подобно възпитание в детските си години и това е направило живота ти много по-нещастен. Не обичаш физическата работа. Разболяваш се когато пътуваш и не можеш да бъдеш полезна и да правиш всичко възможно, за да облекчаваш създаденото от тебе бreme. Не осъзнаваш, че в повечето случаи точно хората, които ти прислужват, нямат

по-голяма възможност от тебе да изпълняват допълнителни задачи. Облягах се на други и им се стоварвах с цялата си тежест. Нямам доказателство, че Бог те е призовал да пътуваш.

Трябва да се обучиш на неща, които все още не познаваш. Кой може да наставя детето толкова добре като майката? Кой може да разбере недостатъците в характера на детето както майката, която изпълнява определените ѝ от Бога задължения? Обстоятелството, че не обичаш тази работа, не е доказателство, че тя не ти е възложена от Господа. Нямах достатъчно физическа или умствена сила, за да си позволиш да пътуваш. Желаяш да ти помагат, вместо ти да помагаш на другите. Не помагаш достатъчно, за да свалиш бремето, което си положила върху съпруга си и върху хората около тебе.

Онези, които не могат да се справят по разумен начин със собственото си дете или деца, не са способни да действат разумно в църковните дела или да помагат на объркани умове, които са обект на особените сатанински изкушения. Ако могат с радост и любов да изпълняват родителските си задължения, ще са в състояние да разберат по-добре как да поемат отговорности в църквата. Скъпа сестро, съветвам те да станеш добра съпруга и да създадеш добър дом за съпруга си. Разчитай на природните си дарби и по-малко на него. Събуди се и върши онова, което Господ желае да вършиш. Склонна си да се вълнуваш за големи дела, да изпълняваш важни мисии, но да пренебрегваш дребните задължения по пътя ти, които са толкова важни колкото и големите. Пренебрегваш ги и се стремиш към големи неща. Амбицирай се да бъдеш полезна и да си работник в света, а не зрител.

Скъпа сестро, говоря прямо, защото не се осмелявам да постъпвам по друг начин. умолявам те да поемаш житейски отговорности, а не да ги избягваш. Помогни на съпруга си като помогнеш на себе си. Поддържаните от вас двамата идеи за необходимостта проповедникът да поддържа своето достолепие не са в хармония с примера на нашия Господ. Христовият проповедник трябва да притежава благоразумие, смирение, любов, дълготърпение, издръжливост, състрадание и любезност. Той трябва да е разсъдлив, издигнат в мисъл и слово и с безукорно поведение. Това е евангелското достолепие. Но ако проповедникът отиде в семейство, където може сам да си прислужва, трябва да го прави. Чрез примера си насърчава трудолюбието. Необходимо е да заема с физическа работа, стига да няма многобройни други задължения и отговорности. Това няма да отнеме от неговото достолепие. Чрез отдаване на полезен труд ще подобри и своето здраве и живот. Кръвообращението ще се уравни по-добре. Физическият труд, отклонението от умствената работа ще изтеглят кръвта от мозъка. Важно е за съпруга ти да върши

повече физическа работа, за да облекчава мозъка. Храносмилането ще се подобри в резултат на физическите упражнения. Ако всеки ден прекарва част от времето си във физическа работа, когато няма продължителни задължения по време на поредица събрания, това би било от полза за него и не би отнело от проповедническото му достолепие. Така примерът му би бил в съгласие с примера на нашия Божествен Учител.

Обичаме ви и желаем да постигнете успех в усилията си да се стремите към по-добрия живот.

Параход "Кеокук", река Мисисипи, 30 септември 1869 г.

68. Неверност в настойничеството

Скъпи брат К., чувствам, че имам задължение да напиша на тебе и на брат Л. няколкото неща, които идват с голяма сила в моето съзнание. Разкрих ви същността на проблема, но тъй като все още съм притеснена, реших да ви пиша.

Показано ми бе, че за вас думите "аз" и "мое" са на първо място. Толкова много се грижите за себе си, че Господ няма място във вас. Не сте Му дали възможност. В голяма степен Той е оставил на брат Л. и на тебе да работите сами според собствения си разсъдък, за да се убедите, че мъдростта ви е глупост. Не работите в името на вдовицата и сирачето, както Господ е заръчал на Своите последователи. Не взимате присърце случаите на бедните в Господа, като проявявате особен интерес към тях, нито се стараете да прославите Бога и възвеличите името Му. Затова Господ допусна ти и брат Л. да вървите по избрания от вас път. Допуснал е да се грижите за себе си. Вашите лични егоистични интереси са основа на постъпките ви и вие ще ожънете това, което сами сте посели. Видях, че със сигурност ще получите наградата, която рано или късно се дава за служенето на личните егоистични интереси. Ще чуете думите: "Дай отчет за настойничеството си." Вие сте отговорни пред Бога за възложената ви работа, която позорно сте занемарили, за да служите на себе си.

Ако се бяхте стремили да се покажете одобрени в Бога, търсейки небесното царство и Христовата правда, щяхте да вършите Христовите дела. Беднякът, вдовицата и сирачето биха предизвикали във вас най-нежно състрадание и съчувствие. Щяхте да се заинтересувате от тях и да се отнасяте към тях както бихте желали да се отнасят към вашите съпруги и деца, ако бяха поразени и зависими от студената милост на света или от безчувствените формални християни. Вашето отношение към нещастните е безчувствено, безсърдечно и пренебрежително. Служите на собствените си интереси, без да се интересувате от

големите им нужди. Бог не може да ви благослови, докато не видите греха си в светлината на тези неща.

Видях, че във вашите очи Господнето дело не е посвято от личната ви работа. Не различавате нещата с вечна стойност. Господ е изпратил предупреждения и укори да ви събуди за вашия дълг, като ви покаже какво се очаква от вас, ни вие не зачетехте тези предупреждения. Не осъзнахте, че си имате работа с Бога. Ограбвахте Бога и служихте на себе си.

Мнозина са изпратили в църквата средства, придобити с големи жертви. Както мъже, така и жени са работили усърдно и са посветили на Господа парите, спечелени с тежка работа и големи лишения. Те са ги предоставили на църквата за напредъка на делото. Бедни вдовици са изпращали почти всичките си средства, уповавайки се, че Бог ще се погрижи за тях, и парите са били посвещавани с молитви и сълзи, но въпреки това предоставяни с радост, защото са разбирали, че подпомагат великото дело за спасяване на души. Бедни семейства са продавали единствената си крава, лишавайки себе си и малките си деца от мляко, осъзнавайки, че правят жертва за Бога. Давали са парите на църквата с пълно доверие. Себелюбието и лошото управление са допринасяли за разпиляването на тези средства. Бог държи отговорни хората, които са управлявали парите. Скоро ще се чуе: "Дай отчет за настояничеството си." Дано Господ ви помогне да се освободите от всеки недостатък.

Батъл Крийк, щата Мичиган, 17 януари 1870 г.

69. Погрешно разбрана чувствителност

Скъпа сестро М., случаят ти е в ума ми и аз не мога да не изразя в писмена форма мнението си за това, което съм видяла. Доволна съм, че блуждаеш в мъгла и тъмнина. Не виждаш нещата в правилна светлина. Заслепяваш очите си за самата себе си, като се извиняваш по следния начин: "Не бих сторила това или онова, ако нямаше известно влияние от други хора, което ме доведе до такава постъпка."

Постоянно се извиняваш с обстоятелствата, но това не е нищо друго освен извинение с провидението. Постоянно обвиняваш някого или нещо, за да ги превърнеш в "козел за отпушане", върху когото да поставиш вината за това, че си стигнала до състояние да мислиш и говориш неща недостойни за християнин. Вместо просто да се укориш за своите недостатъци, ти укоряваш обстоятелствата и случаите, довели до развиване на черти в характера, които лежат заспали или скрити под повърхността, докато нещо не ги разбуди за живот и действие. Тогава те се появяват в цялата си уродливост и сила.

Мамиш се с мисълта, че тези непобедими черти не съществуват, но накрая стигаш до състояние да действаш и говориш по начин, който ги разкрива. Не желаш да разбереш и изповядаш, че плътското ти естество не е било преобразено и доведено до подчинение на Христос. Все още не си разпънала собственото "аз".

Понякога минават дни и седмици, без да се развива духът на злото, който аз наричам раздражителност, дух на властване, желание за контрол над съпруга. Любовта ти към властване и налагане на личните възгледи над хората почти е съсипала както тебе, така и него. Обичаш да съветваш и да се налагаш над околните. Обичаш да ги караш да мислят, че имаш най-добрата светлина и си водена от Бога по особен начин. Ако не мислят така, започваш да си мислиш лоши неща, да ставаш ревнива, да чувстваш дух на безпокойство. Ти си недоволна и изключително нещастна.

Нищо не събужда толкова лесно лошите черти в твоя характер, както споровете за твоята мъдрост и разсъдливост в налагането на твоя авторитет. Твоят силен и властнически дух, който сякаш спи, започва да действа с пълна сила. Тогава личното "аз" те контролира и в тебе няма повече искрено мислене и спокойно разсъждение отколкото в някой безумен. Личното "аз" в цялата си сила се бори за надмощие. То ще завладее ума ти и ще те държи в подчинение. След като избликът на безумие отmine, чуваш, че поведението ти се поставя под съмнение. Оставаш обаче решена да се оправдаваш, като твърдиш, че си толкова чувствителна, че изпитваш толкова дълбоки чувства, страдаш толкова много. Видях, че всичко това няма да те извини в Божиите очи. Приемаш погрешно гордостта за чувствителност. Личното "аз" излиза на преден план. Когато то бъде разпънато на кръст, тогава чувствителността, или гордостта, ще умре. Дотогава ти не си християнка. Да бъдеш християнин означава да си като Христос, да притежаваш смирение и дух на кротост и спокойствие, който да понася противопоставянето, без да се разярява или да обезумява. Ако измамното ти покритие можеше да се разкъса, така че да се видиш така, както Бог те вижда, не би се опитвала повече да се оправдаваш, а би паднала съкрушена върху Христос, единственият, Който може да отстрани дефектите на твоя характер и да те обнови.

70. Събрания

Бог даде указания на израилтяните да се събират пред Него на определени периоди, на място, което Той щеше да избере, и да спазват специални дни, през които да не се извършва никаква ненужна работа, а времето да се посвещава на размишления за излетите от Него благословения. По време на тези специални периоди, те трябваше да донасят дарове, доброволни приноси и

благодарствени дарения за Господа според това, с което ги е благословил. Слугата и слугинята, чужденецът, сирачето и вдовицата бяха наставени да се радват, че чрез чудната Си сила Бог ги е извел от робството към насладата на свободата. Наредено им бе да не идват пред Господа с празни ръце. Трябваше да носят нещо в знак на признателност към Господа за непрестанните Му милости и благословения. Тези дарове бяха различни по вид в зависимост от оценката на дарителя за благословенията, които е имал щастието да получи. Хората, чиито морални сили бяха заспали и вцепенени от егоизъм и идолопоклонническа любов към полученото благо, а не инспирирана от гореща любов към щедрия Благодетел, носеха оскъдни дарове. По този начин разкриваха сърцата си. Освен тези специални религиозни празнични дни на веселие и радост, еврейският народ трябваше да спазва и годишната Пасха. Според завета на Господа, ако те бяха верни в съблюдаването на Неговите изисквания, Той би ги благословил с изобилие във всичко, което ръцете им изработват.

Бог изисква не по-малко от народа Си в тези последни дни по отношение на жертви и приноси, отколкото е изисквал от еврейския народ. Онези, които Той е благословил със способности, дори вдовицата и сирачето, не бива да забравят Неговите благословения. Особено тези, които Бог е благословил с благоденствие, трябва да Му отдават дължимото. Трябва да се явят пред Него с дух на себепожертвувателност и да носят приносите си в съответствие с получените от Него благословения. Мнозина от благословените от Бога обаче показват неблагодарност. Ако благословието Му лежи над тях и Той увеличава богатството им, те превръщат даровете във въжета, свързващи ги с любовта към притежанията. Допускат светските дела да завладеят чувствата и цялото им естество и да доведат до занемаряване на посвещението и религиозните задължения. Не могат да си позволят да изоставят деловите занимания и да се приближат до Бога дори веднъж годишно. Превръщат Божиите благословения в проклетия. Служат на собствените си земни интереси, пренебрегвайки Божиите изисквания.

Хора, които притежават хиляди, остават у дома година след година, погълнати от светските грижи и интереси, защото смятат, че не могат да направят една малка жертва, като присъстват на годишните събрания за поклонение пред Бога. Той ги е благословил с малки и големи неща, обгърнал ги е с благословения отляво и отдясно, но въпреки това въздържат от Него дребните приноси, които е изискал от тях. Обичат да служат на себе си. Душите им ще са като безводна пустиня лишена от роса или небесен дъжд. Господ им е дал скъпоценното благословение на Своята благодат. Избавил ги е от робството на греха и веригите

на заблудата и е открил пред замъгленото им съзнание славната светлина на настоящата истина. Дали тези доказателства за Божията любов и милост няма да породят никаква благодарност? Дали тези, които твърдят, че вярват в близкия край на всичко, ще бъдат слепи за собствените си духовни интереси и ще живеят само за този свят и за този живот? Нима очакват, че вечната им съдба е нещо осигурено от само себе си.? Духовната сила няма да дойде без усилия от тяхна страна.

Мнозина от тези, които твърдят, че очакват явяването на нашия Господ, са неспокойни, обременени и стремящи се към светска печалба. Те са слепи за вечната си участ. Работят за това, което не ги задоволява. Харчат пари за нещо, което не е хляб. Опитват се да постигнат задоволство чрез богатствата, които са си натрупали на земята и които ще изчезнат. Пренебрегват подготовката за вечността, т.е. това, което трябва да бъде първата и единствена цел в живота.

Нека всички, които имат възможност, да присъстват на годишните събрания. Всички трябва да чувстват това като Божие изискване. Ако не се възползват от дадените им от Бога привилегии, за да станат силни в Него и в силата на Неговата благодат, те ще стават все по-слаби и ще имат по-малко и по-малко желание да посвещават всичко на Бога. Братя и сестри, идвайте на тези свети събрания, за да намерите Исус. Той също ще дойде на празника. Ще присъства там и ще направи за вас онова, от което имате най-голяма нужда. Вашите ферми не трябва да бъдат смятани за по-ценни от висшите интереси на душата. Всички притежавани от вас съкровища, независимо колко е стойността им, няма да са достатъчни да ви купят мир и надежда, а ще ви причиняват мъки и страдания през целия живот. Силно и ясно усещане за вечността и сърце, желаещо да се подчини във всичко на Христос, са благословения с по-голяма стойност от богатствата, удоволствията и славата на този свят.

Лагерните събрания са изключително важни. Те струват пари. Божиите служители се изтощават до смърт, за да помогнат на хората, макар че много от тях имат вид на личности, които не искат помощ. Поради страх да не загубят малка част от светската печалба, някои изпускат скъпоценната привилегия, сякаш тя няма никакво значение. Нека всички, които изповядват истината, уважават всяка предложена им от Бога привилегия да получат по-ясно разбиране за Неговата истина, изисквания и за необходимите приготовления за идването Му. Спокойното, радостно, изпълнено с послушание доверие в Бога е това, което Той изисква.

Не бива да се изтощавате с безпокойства и ненужни грижи. Работете за деня, като изпълнявате вярно възложеното ви от Божието провидение дело, и Той ще се

погрижи за вас. Исус ще задълбочи и ще направи по-всеобхватни благословенията за вас. Трябва да направите усилия, ако искате да постигнете спасение. Идвайте на тези събрания готови да работите. Оставете домашните грижи и елате да намерите Исус и Той ще бъде открит от вас. Елате с вашите приноси според както Бог ви е благословил. Изразете вашата благодарност пред Твореца, Дарителя на всички блага, като Му дадете доброволни приноси. Нека никой от здравите да не идва с празни ръце. "Донесете всичките десетъци във влагалището, за да има храна в дома Ми и опитайте Ме сега за това, казва Господ на силите, дали не ще ви разкрия небесните отвори да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него."

Свидетелство 20 (1871г)

71. Социални събрания

Наскоро получих писмо от един брат, когото уважавам. Той ме питаше за начина на провеждане на събранията. Задаваше въпроса дали трябва да има много молитви, изречени една след друга, след това кратко прекъсване и после пак голям брой молитви.

Според светлината, която имам по тази тема, реших, че Бог не иска от нас по време на събрания за богослужение да ги превръщаме в нещо досадно и изтощително, като оставаме приведени доста дълго време, слушайки няколко дълги молитви. Хората с разклатено здраве не могат да издържат това натоварване без крайна умора и изтощение. Тялото се уморява, като остава наведено толкова дълго. Още по-лошо е, че умът се изтощава толкова много от продължителното молене, че не се усеща духовно освежаване и събранието не е нищо друго освен чиста загуба. Хората се изтощават умствено и духовно и не получават духовна сила.

Събранието за конференция и молитва не трябва да е отегчително. Ако е възможно, то трябва да се провежда в определен час. Ако някои закъснеят с половин час или дори с петнадесет минути, другите не бива да ги чакат. Дори само двама да присъстват, те могат да изискат обещанието. Събранието трябва да се открие в определен час, независимо дали присъстват малцина или мнозина. Формализмът и студенината трябва да бъдат изоставени и всички да изпълняват задълженията си. При обикновени случаи не бива молитвите да продължат повече от 10 минути. След като хората се раздвижат и пеенето и проповядването премахнат еднообразието, тогава нека желаещите да се помолят.

Каква е целта на събирането? Дали за да информираме Бога и да Го напътстваме в молитва, като Му разказваме всичко, което знаем? Събираме се заедно, за да се наставяваме един друг чрез обмяна на мисли и чувства, да получаваме сила, светлина и смелост, като се запознаваме взаимно с нашите надежди и стремежи. Когато издигнем с вяра искрените си сърдечни молитви, ние получаваме освежаване и сила от източника на нашата сила. Тези събрания трябва да бъдат нещо скъпоценно и да са интересни за всички, които имат влечение към духовното.

Страхувам се, че има някои, които не отнасят трудностите си пред Бога в лична молитва, а ги запазват за молитвеното събрание и там наваксват с моленето за няколко дни. Такива люде могат да бъдат наречени убийци на конференции и молитвени събрания. Не излъчват светлина, не назидават никого. Техните студени замръзнали молитви и дълги отстъпнически свидетелства хвърлят сянка. Всички се радват, когато те приключат и е почти невъзможно да се забравят студенината и тъмнината, внесени в събранието чрез техните молитви и увещания. Според получената от мене светлина нашите събрания трябва да бъдат духовни и социални и не прекалено дълги. Резервираността, гордостта, суетата и страхът от хората трябва да бъдат оставени у дома. Не бива да внасяме в тези събрания дребни различия и предразсъдъци. Както в едно обединено семейство, скромността, кротостта, доверието и любовта трябва да съществуват в сърцата на братята и сестрите, които се събират, за да се освежат и да получат сила чрез съединяване на светилниците си.

"Вие сте светлината на света", казва небесният Учител. Не всички имат еднакви преживявания в духовния си живот. Хора с различни професии се събират и със семпли и смирени думи говорят за религиозния си опит. Всички, които вървят напред в християнския път би трябвало да имат и ще имат жива, нова и интересна духовна опитност. Живата опитност е съставена от ежедневни изпитания, конфликти и изкушения, силни усилия и победи и голям мир и радост, спечелени чрез Исус. Семплото разказване на такива неща дава светлина, сила и познание, които ще помогнат на други хора в напредването им в Божествения живот. Поклонението пред Бога трябва да бъде както интересно, така и поучително за тези, които обичат божественото и духовното.

Исус, небесният Учител, не стоеше настрана от човешките чада, но за да им помогне, слезе от небето на земята при тях и по този начин чистотата и святостта на живота Му озариха живота на всички и осветиха пътя им към небето. Изкупителят на света се стремеше да направи уроците си ясни и прости, за да могат всички да ги разберат. Той обикновено избираше откритите пространства за Своите беседи. Нито едно помещение не можеше да побере

множествата, които Го следваха. Имаше особена причина да отива в горички и край води, за да предава напътствията Си. Там можеше да гледа природата и да използва като теми предмети и сцени, с които бяха запознати скромните люде, както и да показва нагледно важните истини, които им представяше. В Своите беседи Той свързваше Божиите дела с природата. Птичките, които пееха своите песни, без да имат някаква грижа, полските цветя, радващи със своята красота, лилията, които полага своята чистота върху пазвата на езерото, високите дървета, обработваната земя, люлеещите се житни класове, безводната пустош, дървото, което не дава плодове, Вечните хълмове, пенливото поточе, залязващото слънце, което оцветява и позлатява небето – всички тези неща бяха използвани от Него, за да сложи отпечатъка на Божествената истина върху слушателите Му. Свързваше делата на Божията десница в небето и на земята със словото на живот, което желаше да запечата в умовете им, за да могат когато погледнат към чудните Божии дела в природата, да си спомнят за Исусовите уроци.

Във всичките Си поучения Христос се стремеше да направи ученията Си ясни. Знаеше, че изморено и изгладняло множество не може да възприема духовното и не пропусна техните телесни нужди. При един случай извърши чудо и нахрани пет хиляди души, които се бяха събрали да слушат словото на живота, излизашо от устата Му. Исус се съобразяваше с пейзажа, когато предаваше скъпоценните Си истини на множеството. Околността бе такава, че да привлече окото и да събуди възхита у любителите на прекрасното. Можеше да възхвали Божията мъдрост, проявяваща се в творението, и да направи по-въздействени святите си поучения, като насочва умовете на хората от природата към Бога на природата.

Така пейзажът, дърветата, птиците, полските цветя, хълмовете, езерото и прекрасното небе се свързваха в умовете им със светите истини, които биха си припомнили, когато погледнат отново тези неща след Христовото възнесение.

Когато проповядваше на хората, Христос не посвещаваше времето на молитва. Не им налагаше, както правеха фарисеите, дълги отегчителни церемонии и молитви. Научи учениците Си как да се молят: "И когато се молите, не бивайте като лицемерите; защото те обичат да се молят стоящи по синагогите и по ъглите на улиците, за да ги виждат човеците. истина ви казвам: Те са получили вече своята награда. А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка и като си затвориш вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно; и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве. А когато се молите, не говорете излишни думи, както езичниците, защото те мислят, че ще бъдат послушни заради многото си говорене.

И тъй, не бъдете като тях, защото Отец ви знае от що се нуждаете преди вие да Му искате. А вие се молете така..."

Христос показа на учениците Си, че молитвите им трябва да са кратки, да изразяват само това, което желаят и нищо повече. Той им показва колко трябва да е дълга и каква да е същността на техните молитви, в които да се изразява желание за земни и духовни благословения, както и благодарност за тях. Колко всеобхватна е тази молитва образец! Покрива действителните нужди на всички хора. Една или две минути са достатъчни за всяка обикновена молитва. Може да има случаи, когато молитвата се извършва по специален начин и е диктувана от Божия Дух. Тогава просбата се извършва в Духа. Копнеещата душа агонизира и стене по Бога. Духът се бори като Яков и не получава покой, докато не се получи особена изява на Божията сила. Това става според желанието от Бога начин.

Мнозина обаче изричат молитвата сухо и назидателно. Те се молят на хората, а не на Бога. Ако се молеха на Бога и наистина разбираха какво вършат, щяха да се стреснат от своето безочие, тъй като произнасят проповед пред Господа във вид на молитва, сякаш Творецът на вселената се нуждае от специална информация за неща, случващи се по света. Всички такива молитви са като звънтяща мед и кимвал, що дрънка. Те не се вземат предвид на небето. Божиите ангели се изморяват от тях, както и смъртните хора, които са принудени да ги слушат.

Исус често бе заварван да се моли. Той отиваше в усамотени горици или в планините, за да представи молитвите Си на Своя Отец. Когато ежедневните дела и грижи приключваха и уморените търсеха почивка, Исус посвещаваше времето Си на молитва. Той не насърчаваше хората да се молят по-малко, тъй като и без това има прекалено малко молене и бдение. Още по-малко е моленето с Духа и с разбиране. Горещата и действена молитва винаги е уместна и никога няма да доведе до отегчение. Такава молитва е интересна и освежаваща за всички, които обичат посвещението.

Тайната молитва се пренебрегва и това е причината, поради която мнозина изричат такива дълги, отегчителни и отстъпнически молитви, когато се съберат да се поклонят на Бога. Те включват в молитвите си цяла седмица от пренебрегнати задължения и дълго се въртят в едни и същи думи, надявайки се да компенсират своята немарливост и да приспят осъждащата ги съвест, която ги удря като с камшик. Надяват се чрез молене да си спечелят Божието благоволение. Често резултатът от тези молитви е, че други умове слизат до тяхното ниво на духовна тъмнина. Ако приемат Христовите учения относно бдението и молитвата, християните ще станат по-разумни в поклонението си пред Бога.

72. Как да спазваме съботата?

Бог е милостив. Изискванията Му са разумни и в съответствие с добротата и благодостта на Неговия характер. Целта на съботата е цялото човечество да получи нещо добро. Човекът не бе направен за съботата, тъй като тя бе създадена след сътворението на човека, за да му даде нещо, от което имаше нужда. След като бе сътворил света за шест дни, Бог си почина и освети и благослови деня, в който си почина от всичките си дела на сътворяване и съзидание. Той отдели един специален ден, за да може човекът да си почива от труда си и като гледа към земята под него и към небето над него, да си спомня, че Бог е създал всичко това за шест дни и си е починал на седмия. Също така, като вижда реални доказателства за Божията безгранична мъдрост, сърцето му да се изпълни с любов и преклонение към Твореца.

За да пазим съботата свято, не е необходимо да се обградим със стени, да се изолираме от удивителните природни красоти и от волния освежаващ небесен въздух. В никакъв случай не бива да допускаме теготите и деловите начинания да отклоняват умовете ни от Господната събота, която Той е осветил. Не бива да допускаме дори за миг умовете ни да размишляват за светски неща. Умът не може да бъде освежен, оживотворен и издигнат, като се затваря почти през цялата събота сред стени и слуша дълги проповеди и отегчителни формални молитви. Ако се празнува по този начин, Господната събота се употребява погрешно. Не се постига целта, заради която е учредена. Съботата бе направена за човека, за да бъде благословение за него, като отклонява ума му от светския труд към размишления за Божията доброта и слава. Необходимо е Божиите люде да се събират, за да разговарят за Него, за да обменят мисли и идеи за истините, съдържащи се в Словото Му, и да посвещават част от времето в подходящи молитви. Тези часове, дори в съботен ден, не бива да стават отегчителни чрез своята продължителност и липса на интересни неща.

През част от деня всички трябва да имат възможност да са на открито. Как могат децата да получат по-правилно познание за Бога и умовете им да бъдат повече развълнувани от прекарването на част от времето на открито – не в игри, а в присъствието на техните родители? Нека младите им умове се свързват с Бога чрез чудните природни красоти, нека вниманието им се насочва към знаците за Неговата любов към човека, изразяваща се в творението. Така наистина ще бъдат привлечени и заинтересувани. Няма да има опасност да свързват Божия характер със строгост и жестокост. Когато гледат прекрасните неща, които Той е създал за щастието на човека, те ще бъдат подтикнати да се отнасят към Него като към нежен и любящ Баща. Ще разберат, че забраните и

напътствията Му не са създадени само за да покажат Неговата сила и власт, а да разкрият, че на първо място за Него е щастието на чадата Му. Тъй като Божият характер изразява любов, доброта, красота и привлекателност, те биват привлечени към Него и започват да Го обичат. Можете да насочвате умовете им към прекрасните птички, които огласят въздуха с щастливите си песни; към стръкчетата трева и чудно украсените цветя, излъчващи съвършено уханье. Всичко това провъзгласява любовта и умението на небесния Художник и изявява Божията слава.

Родители, защо не се възползвате от скъпоценните уроци, които Бог ни е дал в природната книга, за да предадете на децата си правилна представа за Неговия характер? Онези, които жертват простотата заради модата и се изолират от природните красоти, не могат да са духовно настроени. Те не могат да проумеят Божието умение и сила, разкрити в творението. Затова сърцата им не се оживотворяват и не туптят с нова любов и нови интереси и те не са изпълнени със страхопочитание и преклонение, когато виждат Бога в природата.

Всички обичащи Бога трябва да правят всичко по силите си, за да превърнат съботата в наслада, свята и почитаема. Не могат да го постигнат, ако търсят собствените си удоволствия в греховни, забранени забавления. Те могат да направят много за издигане на съботата в собствените си семейства и да я направят най-интересния ден в седмицата. Трябва да посвещаваме част от времето си, за да създаваме интерес в децата си. Една промяна ще има благотворно влияние върху тях. Можем да ходим с тях сред природата, можем да седим с тях в горичките и под ярката слънчева светлина и да даваме храна на неспокойните им умове, като разговаряме с тях върху Божиите дела, както и да им вдъхваме любов и почит, като насочваме вниманието им към красивите неща в природата.

Съботата трябва да бъде направена толкова интересна за нашите семейства, че ежеседмичното ѝ настъпване да се посреща с радост. Родителите не могат да въздигнат съботата и да я почитат по по-добър начин отколкото ако изнамерят начини да предадат подходящи наставления на семействата си и да събудят интереса им към духовното, като им създават правилна представа за Божия характер и за онова, което Той изисква, за да се усъвършенства християнският характер и да се постигне вечният живот. Родители, направете съботата наслада, за да могат децата ви да я очакват и да приветстват в сърцата си.

73. Забавленията за християнина *

---

* Твърди се, че беседа е изречена през май 1870 г. пред група от около двеста души, събрали се на почивка край езерото Гогуак близо до Батъл Крик, щата Мичиган.

Мисля си какъв контраст има между нашето събиране днес и подобни събирания, обикновено организирани от невярващи. Вместо молитви и споменаване на Христос и духовните неща, там се чува глупав смях и несериозни приказки. Целта е хората да си прекарат добре. Всичко започва с глупост и завършва със суета. Искаме така да провеждаме събиранията си и да се държим по такъв начин, че да се върнем по домовете си със съвест необременена с оскърбления към Бога и хората, както и със съзнанието, че не се сме наранили или наскърбили по какъвто и да е начин хората, с които сме общували, нито сме имали пагубно влияние над тях.

Ето къде мнозина се провалят. Те не смятат, че са отговорни за влиянието, което оказват всеки ден и че трябва да дават отчет на Бога за създадените от тях впечатления и за начина, по който влияят в ежедневието си общуване. Ако това влияние допринесе за отклоняването на умовете на хората от Бога и ги привлича към суетата и глупостта, подтиквайки ги към търсене на удоволствия в забавления и глупави привички, те ще трябва да понесат отговорността си. Ако тези личности имат влияние и ако заемат такава позиция, че примерът им да влияе на други, тогава върху тях ще тегне по-голям грях заради неуспеха им да регулират поведението си съгласно библейския стандарт.

Поводът, по който се сме събрали днес, е точно според представата ми за отдих. Опитвала съм се да изкажа мнението си по тази тема, но то е по-добре онагледено отколкото аз мога да го изрека с думи. Бях на същото място пред около година, когато се проведе подобно събиране. Почти всичко премина много приятно, но все пак някои неща бяха неприемливи. Някои се отдаваха на много закачки и шеги. Не всички бяха съботопазители. Оказано бе влияние, което не бе толкова приятно, колкото бихме желали.

Аз обаче вярвам, че макар и да се стремим да освежим духа си и да дадем енергия на телата си, Бог изисква от нас да използваме силите си по всяко време за възможно най-добри цели. Можем да се събираме, както сме направили днес, и да правим всичко за Божия слава. Можем и трябва да се забавляваме по такъв начин, че да бъдем годни за по-успешно изпълняване на възложените ни задължения и влиянието ни да бъде по-благоотворно за хората, с които общуваме. Това трябва да се има предвид особено при такива поводи, които трябва да ни носят радост. Можем да се върнем по домовете си с укрепнали умове и освежени тела и готови да се включим отново в работата с по-голяма надежда и смелост.

Вярваме, че имаме привилегията всеки ден от живота си да прославяме Бога на земята; че не бива да живеем на

този свят само заради нашите забавления и за да си създаваме удоволствия. Ние сме тук, за да бъдем от полза за човечеството, да сме благословение за обществото. Ако допуснем умовете ни да се занимават с низки неща, подобно на, които се стремят единствено към суета и глупости, как бихме могли да сме благословение за обществото и полза за човечеството и за това поколение? Не можем съвсем невинно да се впускаме в забавления, които ще ни направят негодни за съвестното изпълнение на обичайните житейски задължения.

Искаме да се стремим към възвишеното и прекрасното. Искаме да отклоним ума от повърхностното и маловажното, в което няма нищо стабилно. Онова, което желаем, е да съберем нова сила от всяко нещо, с което се занимаваме. От всички тези събирания, организирани с цел отдых, от всички приятни запознанства искаме да съберем нова сила, за да станем по-добри мъже и жени. Искаме да получим нова смелост, нова сила, нова енергия от всеки възможен източник, за да издигнем живота си до чистотата и святостта и да не слизаме до ниското ниво на този свят. Чуваме мнозина изповядващи Христовата религия да казват: "Трябва всички да слезем до едно общо ниво." Няма такова нещо като слизане на християните до едно общо ниво. Да приемем Божията истина и библейската религия не означава да слезем надолу, а да се издигнем до едно по-високо ниво, до по-възвишена позиция, откъдето да общуваме с Бога.

Поради тази причина Христос се смири и прие нашето естество. Чрез Своето смиряване, страдание и жертва Той стане опора на падналите хора, по която те да се издигнат благодарение на заслугите Му, а посредством Неговото превъзходство и добродетели усилията им за спазване на Божия закон да бъдат приети от Него. Стремим се да поставим нозете си върху издигнатата и възвишена платформа на вечната истина. Стремим се да ставаме повече като небесните ангели, по-чисти по сърце, по-безгрешни, невинни и неопетнени.

Търсим житейска чистота и святост, за да можем накрая да бъдем годни за небесното общество в царството на славата. Можем да постигнем извисяването на християнския характер единствено чрез Исус Христос. Няма друг начин за издигане на човешкото семейство. Някои говорят за претърпените унижения и за жертвите, които правят, тъй като приемат истината с небесен произход! Вярно е, че светът не приема истината, невярващите не я приемат. Могат да говорят за онези, които са приели истината и са потърсили Спасителя, както и да показват, че са оставили всичко, отказали са се от всичко и са пожертвали всичко, което си заслужава да бъде запазено. Не ми говорете за това. Знам го по-добре. Моят духовен опит се е оказал по-различен. Не бива да ми казвате, че трябва

да се откажем от най-ценните си съкровища и да не получим нищо равностойно. Не, не е така! Този Творец, Който засади прекрасната Едемска градина за нашите първи родители и Който е засадил за нас чудните дървета и цветя и ни е дал всичко красиво и славно в природата за радост на човечеството, е имал намерение да се радваме на тези красоти. Не мислете, че Бог желае да се откажем от всичко, което допринася за нашето щастие. Той изисква от нас да се откажем само от това, което няма да допринася за нашето добруване и за щастieto ни.

Този Бог, Който е засадил благородните дървета и ги е облякъл с обилна зеленина; Който ни е дал прекрасните и красиви багри на цветята и чийто чудно творение можем да видим във всяка област на природата, няма намерение да ни прави нещастни. Той не желае да нямаме вкус към тези неща и да не изпитваме удоволствие. Намерението Му е да им се наслаждаваме и да бъдем щастливи от природните красоти, които Той е създал.

Правилно е да избираме места като горички за мигове на отмора и разведряване. Докато сме тук, не бива да насочваме вниманието си единствено към самите нас и да пропиляваме скъпоценното време в развлечения, които водят до липса на стремеж към духовното. Не сме дошли тук да се отдаване на шеги и закачки, глупави разговори и безсмислен смях. Тук наблюдаваме природните красоти. И какво става? Ще им се поклоним ли? Разбира се, че не. Когато обаче наблюдаваме тези дела на природата, трябва да допуснем умът да се издига нагоре, към Бога на природата. Нека се издигнем до Твореца на вселената и тогава да се поклоним на Този, Който е създал всички тези прекрасни неща за нашето добро и щастие.

Мнозина се наслаждават на прекрасни картини и са готови да се прекланят пред таланта, който е способен да създаде чудни рисунки, но откъде посветилите се на тази работа получават своите модели? Откъде художниците получават идеите си за нещата, които изобразяват на платното? От красивите природни картини – от природата, единствено от природата. Хората посвещават цялата сила на естеството си и насочват всичките си сили в тази област. Мнозина отделят умовете си от красотата и славата на природата, която Създателят е създал за тяхна наслада, и посвещават всичките си сили на съвършенството в изкуството. Все пак всички тези неща са само несъвършени копия от природата. Изкуството никога не може да достигне до съвършенството, което виждаме в природата.

Създателят на всички прекрасни неща в природата е забравен. Виждала съм мнозина, които изпадат във възторг от картина със залез, макар че в биха могли да имат щастieto да видят истински чуден залез почти всеки ден от годината. Те могат да видят прекрасните багри, с които невидимият велик Художник е изобразил чрез божествено

умение приказни пейзажи върху бягащите небесни платна. Въпреки това се отвършат с безразличие от небесната картина, отиват при направената с несъвършени пръсти рисунка и почти падат на колене пред нея, за да ѝ се поклонят. Коя е причината? Неприятелят почти безспир се опитва да отклони ума от Бога. Когато им представяме Бога и Христовата религия, дали ще ги приемат? Разбира се, че не. Не могат да приемат Христос. Какво? Дали ще направят жертва, за да Го приемат? Ни най-малко! Какво се изисква? Просто най-добрите и свети чувства на сърцата към Този, Който напусна славата на Отец и слезе на земята, за да умре за бунтовниците. Той изостави Своите богатства, величие и сан на пълководец и прие нашето естество, за да създаде изходен път. Но за какво? Да ви унижи? Да ви принизи? Не, но да ви помогне да излезете от безнадеждното страдание, да ви издигне до дясната Си страна в Своето царство. За това бе направена тази велика и голяма жертва. Кой може да я приеме? Кой може да я оцени? Никой друг освен този, който може да разбере тайната на благочестието; който е опитал силата на бъдещия свят; който е пил от дадената ни чаша на спасението. Господ ни предоставя тази чаша на спасението, след като сам е изпил вместо нас горчивата чаша, приготвена от нашите грехове и която би трябвало самите ние да изпием. Въпреки това говорим така, сякаш Христос, Който е направил такава жертва и е проявил такава любов към нас, желае да ни лиши от всяко нещо, което си заслужава да притежаваме.

От какво добро би ни лишил? Би ни лишил от нежеланието да се откажем от естествените страсти на природното сърце. Не можем да се гневим, когато си пожелаем и да запазваме чиста съвест и Божието одобрение. Но дали не желаем да се откажем от тях? Дали отдаването на скверни страсти ще ни направи по-щастливи? Не, няма да ни направи по-щастливи и именно затова са ни наложени някои ограничения. Няма да станем по-радостни, ако се разгневяваме и си създаваме opak нрав. Не е за наше добро да следваме напътствията на плътското сърце. Ще станем ли по-добри, ако им се отдаваме? Не. Те ще хвърлят сянка върху нашите домове и ще закрият с мъртвешки саван нашето щастие. Отстъпването пред плътските желания само ще навреди на телата ни и ще ни съсипе. Затова Бог желае да ограничи апетита, да контролира страстите и да подчини цялостното естество. Обещал е да ни даде сила, ако се заемем с тази работа.

Грехът на Адам и Ева причини ужасна раздяла между Бога и човека. Христос застава между падналия човек и Бога и казва на човека: "Можеш да отидеш при Отца. Има създаден план, чрез който Бог може да се примири с човека и човек с Бога. Можеш да се приближиш до Бога чрез един посредник." Сега Той се застъпва за теб. Той е великият

Първосвещеник, Който се моли за теб. Ти трябва да отидеш при Отец и да представиш случая си пред Него чрез Исус Христос. Така можеш да имаш достъп до Бога. Макар и да грешиш, случаят ти не е безнадежден. "Ако съгреши някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния."

Благодаря на Бога, че имаме Спасител. Няма друг начин да се извисим освен чрез Христос. В такъв случай нека никои не мисли, че е голямо унижение да приеме Христос. Когато предприемем тази стъпка, ние се хващаме за златната нишка, която свързва смъртния човек с безсмъртния Бог. Ние предприемаме първата стъпка към истинското извисяване, за да станем годни за общуване с чистите и свети ангели в царството на славата.

Не се обезсърчавайте, не отпадайте по дух. Макар и да имате изкушения, макар и да сте нападани от лукав враг, след като имате страха от Бога пред себе си, превъзходни по сила ангели ще ви бъдат изпратени на помощ и вие можете да се превърнете в нещо повече от партньор на силите на тъмнината. Исус живее. Той умря за да даде изходен път на падналото човечество. Живее и днес, за да се застъпва за нас и ние да се издигнем до дясната Му страна. Имайте надежда в Бога. Светът върви по широкия път. Когато вървите по тесния път, борите се с началствата и властите и се изправяте пред опозицията на врагове, помнете, че за вас е направено всичко необходимо. Един мощен ви е предоставил помощ и чрез Него можете да победите.

Излезте изсред тях и се отделете, казва Господ, и аз ще ви приема и вие ще бъдете синове и дъщери на всемогъщия Бог. Какво обещание! То е гаранция, че ще станете членове на царското семейство, наследници на небесното царство. Ако човек бъде почетен от някой земен монарх или се свърже с него, как се отразява това от периодичните издания и как възбужда завистта на хората, които смятат, че нямат толкова добър късмет. Ето Един, Който е Цар над всички, Властелин на вселената, Начинател на всяко добро нещо. Той ни казва: Ще ви направя Мои синове и дъщери; ще ви свържа със Себе Си; ще станете членове на царското семейство и чада на небесния Цар.

Апостол Павел заявява: "И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенстваме в святост със страх от Бога." Защо да не го направим, след като имаме такъв стимул - привилегията да станем чада на Всевишния, привилегията да наречем небесния Бог наш Отец? Не е ли достатъчно? Нима наричате всичко това лишаване от всичко, което си заслужава да имате? Дали става въпрос за отказване от всичко, което си заслужава да бъде притежавано? Искам да се съединя с Бога и със светите ангели, защото тази е най-силната ми амбиция. Може да притежавате всички богатства на света, но аз трябва да

имам Исус; трябва да имам правото на безсмъртно наследство, вечността. искам да се наслаждавам на красотите на Божието царство. Искан да се радвам на картините, създадени от собствената Му десница. Мога да им се наслаждавам. Вие можете да им се наслаждавате. Може да не им се покланяме, но чрез тях биваме насочваме към Него и виждаме славата на Този, Който е създал всички тези неща за наша радост.

Отново казвам: Бъдете смели. Уповавайте в Господа. Не допускайте врагът да ви ограбва от обещанията. Ако сте се отделили от света, Бог е обещал, че ще бъде ваш Отец и вие ще бъдете Негови синове и дъщери. Не е ли достатъчно? Какъв по-голям стимул може да ви бъде даден? Няма ли нещо по-важно от това да си пеперуда и да нямаш смисъл и цел в живота? , О, нека застана на платформата на вечната истина. Дайте ми стойността на безсмъртието. Нека се хвана за златната верига, която е спусната от небето към земята и нека тя ме издигне нагоре към Бога и славата. Това е моята амбиция, това е моята цел. Ако другите нямат по-висша цел от дрехите, ако се радват от външна показват и задоволяват душите си с фльонги и панделки и фантастични неща, нека това им дава удовлетворение. Аз искам да имам вътрешна украса. искам да съм облечена с кротък и смирен дух, която има голяма стойност в Божиите очи. Препоръчвам ви го, млади дами и господата, защото е по-скъпоценен пред Бога от офирско злато. Този дух прави човека по-скъп от чистото злато, да, по-скъп от офирското злато. Мои сестри и вие млади хора, ще бъдете по-скъпоценни за Бога от чисто злато, да, по-скъпи от офирско злато. Препоръчвам ви Исус, моят благословен Спасител. Покланям Му се, прославям Го. О, да имах безсмъртен език, за да Го славя така, както желая! Да можех да застана пред цялата вселена и да говоря в прослава на Неговото несравнимо очарование!

И тъй като Му се покланям и Го прославям, искам и вие да Го прославите заедно с мене. Хвалете Господа дори когато попаднете в тъмнина. Хвалете Го дори в изкушение. "Радвайте се в Господа, казва апостолът, отново казвам: Радвайте се." Дали това ще донесе униние и тъмнина във вашите семейства? Не, в никакъв случай. Ще донесе слънчеви лъчи. Така ще съберете лъчи от вечна светлина, идващи от трона на славата, и ще ги отразите към хората около вас. Искан да апелирам към вас да се заемете с това дело, да разпръсвате тази светлина и живот около вас не само по вашия път, но и по пътя на онези, с които общувате. Нека целта ви да е облагородяването на хората около вас, да ги издигате, да им посочвате небето и славата, да ги подтиквате да търсят повече от всичко земно вечните неща, безсмъртното наследство, нетленните богатства.

74. Впечатляващ сън

През август 1868 г., докато бях в Батъл Крийк, сънувах, че съм при голямо множество хора. Част от тях тръгнаха готови за пътуването. Бяхме претоварили дилижансите. Докато пътувахме, пътят сякаш започна да става по-стръмен. От едната страна на пътя имаше дълбока пропаст, а от другата – висока, гладка, бяла стена подобна на стените в измазаните стаи.

Докато се движихме напред, пътят ставаше все по-тесен и по-стръмен. На някои места изглеждаше толкова тесен, че заключихме, че не можем повече да пътуваме с претоварени дилижанси. Откачихме ги, взехме част от багажа и го поставихме върху конете, след което ние се качихме върху тях и тръгнахме напред.

Докато пътувахме, пътят продължаваше да се стеснява. Трябваше да се притискаме до стената, за да се спасим от падане в дълбоката пропаст. Багажът върху конете се опираше в стената и ни караше да залитаем към пропастта. Уплашихме се, че ще паднем и ще се разбием на парчета върху скалите. Тогава отрязяхме торбите от конете и те паднаха в бездната. Продължихме върху конете, страхувайки се при навлизане в по-тесни места, че ще загубим равновесие и ще паднем. В такива мигове сякаш една ръка поемаше юздите и ни превеждаше през опасното място.

Тъй като пътят ставаше все по-тесен, решихме, че няма да е сигурно да продължим върху конете. Оставихме ги и тръгнахме пеша в индианска нишка, като всеки вървеше по стъпките на предния. В този момент малки въженца се спуснаха от чистата бяла стена. Веднага ги сграбчихме, за да си помогнем и да успеем да запазим равновесие върху пътя. Докато вървахме напред, въженцата се придвижваха заедно с нас. Накрая пътят стана толкова тесен, че решихме, че ще е по-сигурно да ходим боси. Изухме обувките от нозете си и продължихме известно време без тях. Скоро решихме, че ще бъде по-безопасно, ако вървим без чорапи. Събухме ги и продължихме босоноги.

Тогава си спомнихме за онези, които не са навикнали на лишения и трудности. Къде бяха те? Нямахме ги в групата. При всяка промяна някои оставаха назад. В групата бяга само навикналите на трудности. Лишенията по пътя само ги бяха подтикнали да вървят още по-упорито към целта.

Опасността от падане ставаше все по-голяма. Притискахме се по-близо до бялата стена, но въпреки това не можехме да стъпваме с цели стъпала върху пътя, защото бе прекалено тесен. Тогава почти увиснахме върху въженцата и възкликнахме: "Някой ни държи отгоре! Някой ни държи отгоре!" Всички в групата произнесоха тези думи. Потръпнахме когато чухме звуците на веселие и гуляй, които като че ли идваха от бездната под нас. Чухме

грубиянски клетви, вулгарни шеги и долни скверни песни. Чухме военната песен и танцувалната мелодия. Чухме инструментална музика и силен смях, примесен с ругатни, стонове и горчиво жалеене. В нас все повече се засили желанието да вървим по тесния и труден път. През по-голяма част от времето бяхме принудени да се държим с всички сили за въженцата, които ставаха все по-дебели.

Забелязах, че красивата бяла стена бе изцапана с кръв. Почувствахме съжаление, че стената е изцапана. Това чувство обаче продължи само за миг. Сетих се веднага какво може да е това. Вървящите ще знаят, че други са минали по тесния и труден прът преди тях и ще разберат, че ако други са успели да продължат напред, те също могат да го направят. Когато изморените им нозе се окървяват, няма да отпаднат от обезсърчение, но гледайки кръвта по стената, ще знаят, че и други са изтърпели същата болка.

Накрая стигнахме до голяма цепнатина, пред която пътят свършваше. Нищо не водеше нозете ни, нямаше нищо върху което да стъпим. Разчитаме единствено на въжетата, които се бяха уголемявали и сега бяха почти колкото телата ни. За известно време стояхме объркани и смутени. Попитахме уплашено и шепнешком: "За какво е прикрепено въжето?" Съпругът ми бе пред мене. Големи капки пот се стичаха по челото му, вените на врата и слепоочията бяха станали почти двойно по-големи. Тихи стонове на агония излизаха от устните му. Пот се стичаше и по моето лице и аз почувствах такава мъка, каквато никога преди не съм изпитвала. Предстоеше ни ужасна борба. Ако се провалим тук, всички трудности по пътя щяха да се окажат напразни.

От другата страна на цепнатината пред нас имаше прекрасно поле със зелена трева висока около 12 инча. Не можем да видим слънцето, но ярки меки лъчи, приличащи на чисто злато и сребро, озаряваха това поле. Нищо от видяното от мене на земята не можеше да се сравни по красота и слава с това поле. Можем ли обаче да успеем да го достигнем, питахме се ние. Ако въжето се скъса, ние ще загинем. Отново промълвихме шепнешком и с мъка думите: "Какво държи въжето?" За миг се поколебахме. Тогава възкликнахме: "Единствената ни надежда е да се уповаваме изцяло на въжето. То ни помагаше по целия път. Няма да ни изостави и сега." Все още се колебаехме и изпитвахме мъка. Тогава се изрекоха думите: "Бог държи въжето. Няма защо да се страхуваме." Тези думи бяха повторени и от хората зад нас. Те казаха и това: "Той няма да ни изостави сега. Ще ни изведе в безопасност."

Тогава съпругът ми се прехвърли пред ужасната бездна в прекрасното поле от другата страна. Аз веднага го последвах. О, какво чувство на облекчение и благодарност към Бога изпитахме тогава! Чух гласове да се издигат в прослава на Господа. Бях щастлива, свършено щастлива.

Събудих се и установих, че поради тревогата, която бях преживяла при преминаване по трудния маршрут, всеки нерв в тялото ми сякаш трепереше. Този сън не се нуждае от коментар. Той направи такова впечатление върху ума ми, че вероятно всяка подробност от него ще остане запечатана в паметта ми, докато съм жива.

75. Нашите лагерни събрания

Върху лагерните събрания или върху което и да е друго религиозно поклонение не може да има по-пагубно влияние отколкото оказват бърборенето и безсмислените разговори. Често мъже и жени се събират в групи и се впускат в разговори върху маловажни теми, които нямат нищо общо със събранието. Някои носят фермите със себе си, други си носят конете и излагат плановете си за строежи. Някои разнищват чужд характер и нямат време или желание да изследват собствените си сърца, за да открият дефектите си, да поправят злините и да се усъвършенстват в страх от Бога. Ако всички, които твърдят, че са Христови последователи, използват времето на събранието за разискване на истината, размишления върху християнската надежда, изследване на собственото сърце и искрени молитви към Бога, като Го молят за благословение, би се постигнало много повече от това, което сме видели досега. Невярващи, отправящи лъжливи обвинения към вярващите в истината биха се убедили поради "добрата ви в Христа обхода". Нашите думи и дела са плодовете, които раждаме. "По плодовете им ще ги познаете."

Бог даде заръка на израилтяните да се събират пред Него на определени периоди в мястото, което Той щеше да избере, и да съблюдават специални дни, през които да не се върши ненужна работа, но цялото време да се посвещава на размисъл за дарените от Него благословения. На тези специални дни слугата и слугинята, чужденецът, сирачето и вдовицата – всички бяха напътствани да се радват, че Бог ги е изкупил с чудната Си сила от робство и им е дал радостта на свободата. Наредено им бе да не се явяват пред Господа с празни ръце. Необходимо бе да носят знаци за благодарността си към Бога за Неговите непрестанни милости и благословения. Трябваше да носят дарове, доброволни приноси и благодарствени приноси на Господа според Неговите благословения. Тези приноси бяха различни по стойност в съответствие с оценката на дарителя за благословенията, които е имал щастието да получи. Онези, чиито морални сили бяха приспани и вцепенени от егоизъм и идолопоклонническа любов към получените блага, а не вдъхновени от гореща любов към щедрия Дарител, носеха оскъдни приноси. Така разкриваха какво има в сърцата им. Освен тези специални религиозни празнични дни на веселие и радост, еврейският народ трябваше да празнува и

годишната Пасха. Господ направи завет, че ако са верни в съблюдаването на изискванията Му, Той ще благослови във всичко и в делата на ръцете им.

Бог изисква не по-малко от народа Си в тези последни дни по отношение на жертвите и приносите отколкото е изисквал от еврейската нация. Онези, които е благословил с умение, дори вдовицата и сирачето, не бива да забравят за благословенията Му. Най-вече благословените трябва да Му връщат нещата, които са Негови. Те трябва да се явяват пред Него с дух на себепожертвувателност и да донесат даровете си в съответствие с излетите върху тях благословения. Мнозина от хората, които Бог е благословил, проявяват неблагодарност към Него. Ако благословенията Му почиват върху тях и Той увеличава притежанията им, те използват това изобилие като вѐже, свързващо ги с любовта към земното. Те допускат светските дела да завладеят чувствата на цялото им естество и пренебрегват посвещението и духовните неща. Не могат да си позволят да напуснат ежедневната си работа и да дойдат пред Господа дори веднџ годишно. Превръщат Божиите благословения в проклетие, като служат на личните си земни интереси за сметка на изискванията Му.

Хората, притежаващи хиляди, остават у дома година след година, погълнати от светски грижи и интереси. Смятат, че не могат да си позволят да направят малка жертва, като присъстват на годишните събрания за поклонение пред Бога. Той ги е благословил в малки и големи неща и ги е заобиколил с изобилие отдясно и отляво. Въпреки това те задържат от Него дребните приноси, които Той изисква от тях. Обичат да служат на себе си. Душите им ще бъдат като безводна пустиня без роса или дѐжд, идващи от небето. Господ им е дал скъпоценните благословения на Своята благодат. Той ги е избавил от робството на греха и заблудата и е открил пред замџгленото им съзнание славната светлина на настоящата истина. Дали тези доказателства за Неговата любов и милост не предизвикват никаква благодарност? Дали онези, които твърдят, че вярват в близкия край на всички неща, са слепи са собствените си духовни интереси и живеят единствено за този свят и за този живот? Нима очакват вечните им интереси да се погрижат сами за себе си? Не могат да получат духовна сила, без да положат усилия.

Мнозина от твърдящите, че очакват идването на нашия Господ, са неспокойни и обременени тѐрсачи на земна печалба. Те са слепи за вечността. Трудят се за онова, което не задоволява. Харчат парите си онова, което не е хляб. Опитват се да се задоволят с натрупаните на земята съкровища, които ще погинат. Занемаряват подготовката за вечността, която трябва да бъде първото и единствено истинско дело на живота им.

Нека всички, които имат възможност, присъстват на тези годишни събрания. Всички трябва да чувстват, че Бог изисква това от тях. Ако не се възползват от предоставените от Него предимства с цел да бъдат силни в Бога и в силата на благодатта Му, те ще станат все по-слаби и ще имат все по-слабо желание да Му посветят всичко. Идвайте, братя и сестри, а тези свети събрания, за да намерите Исус. Той ще присъства на празника. Ще бъде там и ще направи за вас това, от което имате най-голяма нужда. Фермите ви не бива се смятат за по-важни от висшите интереси на душата. Всички притежавани от вас имоти, колкото и да са ценни, няма да са с такава стойност, че да ви купят мира и надеждата, които биха били по-голяма печалба от всичко, което притежавате, и от труда и страданията на целия ви живот. Силното ясно осъзнаване на вечността, както и сърцето, желаещо да даде всичко на Христос, са благословения с по-голяма стойност от всички богатства, удоволствия и слава на света.

Тези лагерни събрания са нещо важно. Те струват пари. Божиите служители се изтощават, за да помагат на хората, докато мнозина се държат така, сякаш нямат нужда от помощ. Поради страх да не загубят светска печалба, някои допускат тези скъпоценни предимства да си отидат като че ли нямат почти никакво значение. Нека всички, които твърдят, че вярват в истината, уважават всяко предимство, предложено им от Бога, за да получат по-ясно разбиране за Неговата истина, за изискванията Му и за необходимата подготовка за идването Му. Спокойно, радостно и изпълнено с послушание упование в Бога е онова, което Той изисква.

Не бива да се изтощавате с безпокойства и ненужни грижи. Работете за деня, като изпълнявате работата, която Божието провидение ви е възложило, и Той ще се погрижи за вас. Исус ще задълбочи и разшири благословенията за вас. Трябва да направите усилия, ако искате да получите спасението накрая. идвайте на тези събрания готови да работите. Оставете домашните си грижи и идвайте да намерите Исус и Той ще бъде намерен от вас. Идвайте с вашите дарения според онова, с което Бог ви е благословил. изразявайте благодарността си към вашия Творец, Дарителя на всички помощи, като давате доброволни приноси. Нека никой от здравите не идва с празни ръце. "Донесете всички десетъци във влагалището, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега за това, казва Господ на силите, дали не ще ви разкрия небесните отвори да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него."

Целта на лагерното събрание е да подтикне всички да се отделят от ежедневните грижи и бремена и да посветят няколко дни единствено за търсене на Господа. Трябва да прекарваме това време в себеизследване, проверка на

сърцето, изпълнено с покаяние изповядване на греховете и подновяване на обетите ни към Всемогъщия. Ако някой дойде на тези събрания заради по-малко важни цели, надяваме се, че естеството на събранията ще бъде такова, че ще насочи ума му към по-подходящи обекти.

Някои страдат поради допълнителен труд за подготовка за лагерното събрание. Те са щедри хора и не желаят да проявят стиснатост. Някои отделят много средства и идват на събранието съвсем изтощени. Веднага след като се освободят от напрежението на работата, изтощеното им естество ги кара да се чувстват така, сякаш с тях е злоупотребено. Част от тези личности може би никога преди не са идвали на лагерно събрание и не знаят какви приготовления са им необходими. Губят част от ценните събрания, на които са имали намерение да присъстват. Правят грешка, като се подготвят прекалено много. На лагерните събрания не трябва да се взема друга храна освен най-здравословната, приготвена просто и без подправки* и животинска мазнина.

Убедена съм, че никой няма да се разболее, стига само при подготвянето на храната за лагерно събрание да спазва здравните закони. Ако правят не кейкове и пирогички, а здравословен пълнозърнест хляб и се запасяват с консервирани или изсушени плодове, хората няма да се разболяват при приготвянето или по време на провеждане на събранията. Лагерното време не трябва да се прекарва без топла храна. По възможност там винаги да има печки.

Братята и сестрите не бива да се разболяват по това време. За тази цел трябва да се обличат подходящо за сутрешния и вечерния студ, като сменят дрехите си според промяната на времето, за да запазят правилно кръвообращение, и стриктно да спазват режим на сън и на хранене с проста храна, като не приемат нищо между яденетата. Така по време на събранието ще се чувстват добре, умовете им ще бъдат бистри и способни да оценяват истината, а после ще се върнат по домовете си с освежени тяло и дух. Заетите с всекидневен тежък труд прекратяват физическите усилия, затова не трябва да приемат обичайното количество храна. инак стомасите им ще бъдат претоварени. По време на събранията искаме да имаме особено голяма сила на ума и във възможно най-добро здравословно състояние да чуем истината, да я оценим и да я запомним, за да я практикуваме, когато се завърнем. ако стомахът е натоварен с прекалено много, дори проста по вид храна, силата на ума се отклонява в помощ на храносмилателните органи. Мозъкът се замъглява. очите е почти невъзможно да се държат отворени. Истините, които трябва да бъдат чути, разбрани и практикувани, остават

---

* В английския език под думата подправки (spices) се разбират предимно дразнещите добавки към ястията - Б. пр.

без резултат поради неразположение или защото мозъкът е почти парализиран като последица от голямото количество храна.

Бих посъветвала поне сутрин всички да приемат нещо топло за стомаха. имате възможност да правите това без много усилия. Можете да пригответе грахам кажа. Ако грахам брашното е прекалено грубо, пресявайте го и докато кашата е топла, прибавете мляко. Това би било изключително вкусно и здравословно ястия за лагера. Ако хлябът ви е сух, натрошете го и го прибавете към кашата. Това също ще ви хареса. Не одобрявам прекомерното ядене на студена храна, защото тялото губи енергия, стопляйки я до температурата на стомаха, необходима за започване на храносмилането. Друго много просто, но здравословно ястие е варен или запечен боб. Натопете го във вода, прибавете мляко или сметана и направете супа. Може да се използва хляб, както при грахам кашата.

Радвам се да видя напредъка на мнозина в здравната реформа и изпитвам съжаление, когато виждам колцина изостават. Ако някой се разболеет по време на лагерното събрание, трябва да се запитаме каква е причината и да си отбележим този случай. Не желая репутацията на лагерните ни събрания да пострада чрез разкази за това, че разболяваме хората. Ако се следва правилно поведение по време на тези важни събрания, те могат да бъдат благословение както за телесното, така и за духовното здраве.

76. Важен сън

През нощта на 30 април 1871 г. се оттеглих да почивам силно потисната. От три месеца бях в състояние на голямо обезсърчение. Често се бях молила с измъчена душа за облекчение. Бях умолявала Бога за помощ и сила, за да успея да се издигна над тежкото обезсърчение, което парализираше моята вяра и надежда и ме правеше негодна за работа. През онази нощ имах сън, който ми създаде изключително жизнерадостно настроение. Сънувах, че присъствам на важно събрание, на което се бе събрала голяма група хора. Мнозина бяха коленичили пред Бога в искрена молитва и сякаш бяха обременени от нещо. Те умоляваха Господа за специална светлина. Неколцина сякаш бяха в душевна агония. Изпитвах болезнени чувства. Със сълзи на очи викаха силно за помощ и светлина. Нашите най-изявени братя участваха в тази изключително впечатляваща сцена. Брат А. бе паднал по очи на пода, очевидно изпитвайки дълбока мъка. Съпругата му стоеше сред групата от безразлични хора, които изпитвах презрение. Тя изглеждаше така, сякаш желае всички да разберат, че презира хората, които се бяха смирили по този начин.

Сънувах, че Господният Дух слезе върху мене и аз станах сред виковете и молитвите и заявих: Господният Дух е върху мен. Искам да ви кажа, че трябва да започнете да работите сами за себе си. Гледате към Бога и желаете да извърши за вас нещо, което е оставил на вас. Ако сами направите това, което знаете, че трябва да направите, Бог ще ви помага в случай на нужда. Оставили сте настрана точно това, което Бог е определил за вас. Призовават Бога да извърши вашата работа. Ако бяхте следвали дадената ви от Него светлина, Той би ви пратил повече светлина. Докато пренебрегвате отправените съвети, предупреждения и укори, как можете да очаквате Бог да ви даде повече светлина и благословение, които също да бъдат презрени? Бог не е като хората. С него не можем да се подиграваме.

Взех скъпоценната Библия и я обградих с няколко свидетелства за църквата, дадени за Божия народ. Тук, казах аз, има отговор за почти всички случаи. Посочени са греховете, които трябва да се избягват. Желаният съвет може да се намери тук, макар че е даден за други подобни случаи. Бог е благоволил да ви даде ред след ред, правило след правило. Сред вас обаче няма мнозина, които знаят какво съдържат Свидетелствата. Не сте запознати с Писанията. Ако бяхте изучавали Божието слово с желание да достигнете библейския стандарт и да придобиете християнско съвършенство, нямаше да имате нужда от Свидетелствата. Именно защото сте пренебрегнали запознаването с Божията вдъхновена Книга, Той се е опитал да ви научи чрез прости, недвусмислени свидетелства, насочвайки вниманието ви към занемареното от вас боговдъхновено слово и настоявайки да оформите живота си в съответствие с чистите му и възвишени учения.

Господ желае да ви предупреди, да ви укори, да ви посъветва чрез дадените свидетелства и да внуши в умовете ви колко значима е истината от Неговото слово. Писмените свидетелства не са за да дадат нова светлина, а да вдълбаят в сърцата ви истините на вече разкритото боговдъхновено слово. Дългът на човека към Бога и към ближните е ясно определен в Божието слово. Въпреки това малцина от вас се подчиняват на дадената светлина. Не се предлага допълнителна истина. Чрез свидетелствата Бог е опростил вече дадените велики истини и по определен от самия Него начин ги е представил пред хората, за да разбуди и впечатли умовете така, че никой да няма извинение.

Гордостта, себелюбието, егоизмът, омразата, завистта и ревността са притъпили силата за възприемане и истината, която би ви направила мъдри за спасение, е загубила своята сила да очарова и контролира ума. Основните принципи на благочестието не могат да бъдат разбрани, защото няма гладуване и жадуване за библейско

познание, чистота на сърцето и святост в живота. Свидетелствата нямат за цел да омаловажават Божието слово, а да го издигат и да привличат умовете към него по такъв начин, че красивата простота на истината да направи впечатление на всички.

След това казах: Както Божието слово е защитено в тези книги и брошури, така Бог ви е защитил чрез укори, съвети, предупреждения и насърчение. С измъчени души викате пред Бога за повече светлина. Упълномощена съм от Бога да ви кажа, че нито един лъч светлина от Свидетелствата няма да озари пътя ви, докато не се възползвате от вече дадената ви светлина. Господ ви обградил със светлина, но вие не я оценявате. Вие я тъпчете с нозе. Някои презират светлината, други я пренебрегват или я следват с безразличие. Неколцина са решили в сърцата си да бъдат послушни на светлината, която Бог е благоволил да им даде.

Някои от тези, които са приемали специалните предупреждения чрез свидетелствата, са забравяли само след няколко дни за изобличенията. Свидетелствата към други са били повтаряни по няколко пъти, но те не са ги сметнали за достатъчно важни, за да се вслушат в тях. Погледнали са на тях само като на празни приказки. Ако бяха зачели дадената светлина, щяха да избегнат големи загуби и изпитания, за които смятат, че са тежки и непоносими. Трябва да винят укоряват единствено себе си. Сами са поставили върху вратовете си хомот, който смятат тежък за носене. Това не е хомотът, поставен от Христос. Божията грижа и любов са се изявили в тяхна полза, но техните егоистични, зли, невярващи души не са успели да различат Неговата доброта и милост. Втурват се напред, следвайки собствената си мъдрост, докато накрая биват пленени от Сатана, защото са победени от изпитанията и объркани от трудностите. Когато събирате дарените ви в миналото от Бога лъчи светлина, Той ще ви дава все повече от нея.

Посочих им древния Израил. Бог им даде закона Си, но те не желяеха да го спазват. След това им даде церемонии и наредби, за да могат чрез тяхното изпълняване, да помнят Бога. Бяха така склонни да забравят за Него и за изискванията Му, че бе необходимо умовете им постоянно да бъдат раздвижвани, за да осъзнават задълженията си да се подчиняват на своя Създател и да Го почитат. Ако бяха послушни и обичаха да спазват Неговите заповеди, нямаше да се изискват всички тези церемонии и наредби.

Ако хората, които сега твърдят, че са Божие особено съкровище, изпълняват посочените в Словото Му изисквания, не биха им се давали специални свидетелства относно техните задължения, за да им се посочи греховността и ужасната опасност от незачитането на Божието слово. Множество съвести са притъпени, защото светлината е

пренебрегната, изоставена и презряна. Бог ще отнеме тези свидетелства от хората, ще ги лиши от сила и ще ги смири.

Сънувах, че докато говоря, Божията сила слезе над мене по забележителен начин и аз бях лишена от каквато и да е сила, но въпреки това нямах видение. Помислих, че съпругът ми застана пред хората и възкликна: "Това е чудната Божия сила. Той е направил свидетелствата чудно средство за достигане на душите и в бъдеще ще работи още по-мощно чрез тях. Кой ще застане на страната на Господа?"

Сънувах, че голям брой хора веднага скочиха на крака и откликнаха на призива. Други останаха нацупени, някои започнаха да се присмиват и подиграват, а една част останаха съвсем безчувствени. Един застана до мене и каза: "Бог те е издигнал и ти е дал слово, което да изговаряш пред хората и да докосваш сърцата така, както никой друг не го е правил. Той е оформил твоите свидетелства по такъв начин, че да помагат на хора, които са в нужда. Трябва да останеш непоклатима въпреки презрението, подигравките, укорите и подмятанията. За да бъдеш специален Божи инструмент, ти трябва да се облягаш единствено на Него и на никой друг и подобно на висящата лоза да се заловиш за Него. Той ще те направи инструмент, чрез който да предава светлината Си на хората. Трябва да получаваш ежедневна сила от Бога, за да се укрепиш и да не допуснеш обстоятелствата да замъглят или скрият светлината, която Той е допуснал да озари народа Му чрез тебе. Сатана има специална цел да пречи на тази светлина да слиза над Божия народ, който има толкова голяма нужда от нея сред опасностите на тези последни дни.

Успехът ти се крие в твоята простота. Веднага след като се отклониш от нея и допуснеш свидетелствата за ласкаят нечий ум, силата ти ще изчезне. Почти всичко в този век е лъскаво и нереално. Светът е пълен със свидетелства, дадени с цел да се харесват, да бъдат очарователни за момента и да издигат личното "аз". Твоето свидетелство е от различно естество. То трябва да слиза до най-дребните подробности от живота, да пази слабата вяра от загиване и да разкрива на вярващите необходимостта да светят като светлина на света.

Бог ти е дал свидетелство, което да покаже на отстъпника и грешника истинското му състояние и огромната загуба, която претърпява, като продължава да живее в грях. Бог ти е внушил това, като го е открил пред погледа ти така, както не е направил с никой друг от сега живеещите. Ще те държи отговорна в съответствие с предоставената ти светлина. Не чрез сила нито чрез мощ, но чрез Духа Ми, казва Господ на силите. Издигни гласа си като тръба и покажи на людеите Ми техните прегрешения и на израилевия дом греховете."

Този сън имаше силно въздействие върху мене. Когато се събудих, унието ми бе изчезнало, духът ми радостен и аз получих голям мир. Немощите, които ме бяха направили негодна за работа, бяха отстранени и аз почувствах силата и енергията, които ми липсваха от много месеци. Струваше ми се, че Божии ангели бяха упълномощени да ми донесат облекчение. Неизразима благодарност изпълни сърцето ми за тази голяма промяна от отчаяние към светлина и щастие. Знаеха, че Бог ми е изпратил помощ. Тази проява ми се стори като чудо на Божията милост и аз не останах неблагодарна за любящата Му милост.

77. Обноски и облекло на проповедниците*

Еф. 3:6, 7: "Езичниците са сънаследници, като съставляват едно тяло и са съпричастници на Неговото обещание в Христа Исуса чрез благовестието, на което станах служител според Божията благодат – дар, който ми е даден по действието на Неговата сила."

"На което станах служител" не само за да представям истината пред хората, но и да я осъществявам на практика в живота.

"И да осветлява всичките в наредбата относно тайната, която от векове е била скрита у Бога" (ст. 9). Това не се отнася просто за думите, произнесени от езика ни; не е достатъчно да сме красноречиви в говор и молитва, а да изявяваме Христос, да имаме Христос в нас и да го представяме на всички, които ни слушат.

"Него ние възгласяваме, като съветваме всеки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост" не като новаци, не в невежество. "Затова се и трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действа в мене мощно" (Кол. 1:28, 29). Именно Божията сила и Божията благодат, приети и почувствани, оживотворяващи живота и постъпките, са това, което трябва да направи силно впечатление върху слушателите.

Нещо повече, има и други въпроси, които трябва да обсъдим. Някои са ги пренебрегнали, но според дадената светлина те са от голямо значение. Хората получават впечатления от поведението на говорителя на амвона, от неговото отношение и от начина му на говорене. Ако тези неща са такива, каквито Бог желае, създадените впечатления ще бъдат в полза на истината. Особено добро мнение ще получат онези, които до този момент са слушали басни. Важно е поведението на проповедника да бъде скромно и достойно, съответстващо на святата възвишена истина, която проповядва, за да се създаде благоприятно

---

* Твърди се, че темата е измесена пред Генералната конференция през 1871 г.

впечатление у хората, които не са религиозно настроени по природа.

Добрият начин на обличане е важен въпрос, който не се разбира от повечето проповедници, вярващи в настоящата истина. Мнозина се обличат небрежно. Не само че показват липса на вкус в ушиването на дрехите си по добър начин и в избора на цвят, подходящ и приличен за Христов служител, но си позволяват да имат немарлив външен вид. Някои проповедници носят светла горна дреха и тъмен панталон или пък тъмна горна дреха и светъл панталон. Не проявяват вкус, нито грижа за дрехите си, когато излизат пред хората. Тези неща говорят на слушателите им. Проповедникът им дава пример за ред и им излага принципите на блегоприличието, чистотата и вкуса в облеклото или им дава урок на разпуснатост и липса на вкус.

Черният или тъмният плат са по-подходящи за проповедника и ще направят по-добро впечатление на хората, отколкото ако облеклото му е съчетание от два или три различни цвята.

Бяха ми показани древните израилтяни и аз видях, че Бог е дал специфични наредби относно плата и начина на обличане на тези, които Му служат. Небесният Бог, чиято десница движи света и ни поддържа и дава живот и здраве, ни е дал доказателство, че може да бъде прославен или опозорен чрез облеклото на тези, които извършват службите. Даде и специални наставления на Мойсей относно всички тези неща, свързани с религиозната служба. Напътствията Му засягаха дори построяването на къщите и облеклото, което трябваше да носят служителите Му. Необходимо бе да поддържат ред във всичко.

Прочетете напътствията, които бяха дадени на Мойсей, за да бъдат оповестени на израилтяните, когато предстоеше Бог да слезе върху планината и да изговори пред тях светия Си закон. Какво нареди на Мойсей да каже на хората? Да бъдат готови на третия ден, защото тогава, каза Той, Господ ще слезе върху планината пред очите на хората. Те трябваше да застанат около планината. "Господ рече още на Мойсея: Иди при хората, освети ги днес и утре и нека изперат дрехите си." Този велик и мощен Бог, Който е създал прекрасната Едемска градина и всичко прекрасно в нея, е Бог на реда и Той желае да има ред и чистота сред народа Му. Този могъщ Бог нареди на Мойсей да каже на хората да изперат дрехите си, за да не би да има нечистота в облеклото и в личността, когато отиват пред своя Господ. Мойсей слезе от планината при хората и те изпраха дрехите си съгласно Божията заповед.

За да покаже колко внимателни трябва да бъдат по отношение на чистотата, необходимо бе Мойсей да сложи съд за миене между шатъра за срещане и олтара "и наля в него вода, за да се мият". Мойсей, Аарон и аароновите синове,

които служеха пред Господа, трябваше да измият ръцете и нозете си, когато влизаха в шатъра за срещане и когато заставаха пред Господа.

Това бе заповед от великия и мощен Бог. Не биваше да има нищо разпуснато и немарливо в тези, които се явяваха пред Бога и влизаха в святото Му присъствие. Защо трябваше да бъде така? Какво се целеше? Дали бе просто за да се препоръчат на Бога? Дали бе просто за да спечелят одобрението Му? Показано ми бе, че всичко това се правеше, за да се създаде добро впечатление в хората. Ако онези, които изпълняваха свята длъжност не успяваха да проявят грижа и почит към Бога в облекло и поведение, народът би загубил страхопочитанието и преклонението си пред Него и пред святата Му служба. Когато свещениците изразяваха почитта си към Бога, като внимаваха във всеки детайл при влизането си в Божието присъствие, народът получаваше възвишена представа за Господа и за изискванията Му. Показвано бе, че Бог е свят, делото Му е священо и всичко останало, свързано със службата за Него, трябва да бъде свято; че не бива да има никаква скверност и нечистота; че всяко петно трябва да бъде отстранено от онези, които се приближават до Него.

От дадената ми светлина разбирам, че тук се проявява небрежност. Мога да говоря според казаното от Павел. Става въпрос за пренебрегването на тялото. Но това доброволно смиряване и пренебрегване на тялото не е смирението, което носи отпечатъка на Небето. То ще се изяви в действията и облеклото на хората, които проповядват святата Божия истина, така че всичко, което е свързано с нас, да препоръча святата ни религия. Дори дрехите могат да препоръчват истината на невярващите. Сами по себе си и те могат да бъдат проповед.

Нередни неща често си проличават, когато човек се качи на светия амвон. Проповедник, който разговаря с друг на амвона пред събранието, смее се и изглежда не се интересува от делото, не осъзнава святото си призвание, безчести истината и сваля святото до нивото на низкото и обикновеното. Примерът води до премахване на страха от Бога у хората и до отклоняване от святото достойнство на евангелието, заради което Христос умря с цел да го възвеличи. Според дадената ми светлина за Бога би било угодно проповедниците да коленичат веднага след стъпят на амвона и тържествено да помолят за помощ от Бога. Какво впечатление би направило това? Хората биха усетили тържественост и страхопочитание. Техният проповедник общува с Бога. Той се предава на Бога, преди да се осмели да застане пред хората. Те са обзети от чувство на тържественост, Божиите ангели идват съвсем наблизо. Проповедниците трябва да потърсят Бога веднага след като се качат на амвона, като по този начин заявят на всички: Бог е източникът на моята сила.

Небрежният в облеклото си проповедник често наранява хората с добър вкус и изисканост. Онези, които правят грешки в това отношение, би трябвало да се поправят и да бъдат по-внимателни. Един ден ще се разбере, че загубата на някои души е причинена от лошите дрехи на проповедника. С първия поглед се създава неблагоприятно впечатление, защото хората не могат да свържат външния вид на служителя с проповядваната от него вест. Облеклото му говори против самия него. Създава впечатление, че хората, на които е представител, са нехайни и въобще не се интересуват от дрехите си. Слушателите не желаят да имат нищо общо с такава религиозна група.

Според дадената ми по този въпрос светлина сред народа ни има очевиден упадък. Понякога проповедници застават на амвона с разрошена коса и изглеждат така, сякаш не са я докосвали с гребен или четка цяла седмица. Бог бива обезславян, когато заетите със свята служба са така немарливи във външния си вид. В древността от свещениците се изискваше да имат определени по вид дрехи, за да служат в Светая и да изпълняват свещеническите си задължения. Трябваше да носят одежди, съответстващи на службата им. Бог беше дал съвсем ясни нареждания какви точно да бъдат тези дрехи. Между олтара и събраното множество бе поставян умивалник, за да може преди влизането си в Божието присъствие и пред очите на множеството, свещеникът да измие нозете и ръцете си. Какво впечатление трябваше да направи това у хората? Необходимо бе да им се покаже, че всяка прашичка трябва да бъде отстранена, преди да влязат в Божието присъствие, тъй като Той е толкова висок и свят, че ако не се съобразят с тези условия, биха загинали.

Погледнете към дрехите, носени днес от някои наши проповедници. Някои от служителите със свети длъжности се обличат по такъв начин, че до известна степен унищожават резултатите от труда си. Има очевидни прояви на безвкусица в избора на цвят и кройка. Какво впечатление се създава от този начин на обличане? Впечатлението е, че делото, с което са се заели, не е по-свято и възвишено от обикновения човешки труд, като например изораването на ниви. С примера си проповедникът свежда святото до нивото на обикновеното.

Влиянието на такива проповедници не е угодно пред Бога. Ако възприемат истината в резултат на техните усилия, някои хора често подражават на своите проповедници и слизат до същото ниско ниво. Ще бъде трудно да се поправят такива личности, да бъдат довеждани до правилна позиция и да бъдат научени на истински ред и любов към дисциплината отколкото да се работи за преобразяването на мъже и жени, които никога не са чули за истината. Господ изисква Неговите служители да са чисти и свети, да представят принципите на истината по

правилен начин в живота си и чрез примера си да издигат останалите.

Бог изисква всички, които твърдят, че са Негов избран народ, макар и да не са учители на истината, да проявяват внимание в представянето на лична чистота и непорочност, а така също и чистота и ред в домовете си. Ние сме пример за света, живи писма, познати и четени от всички. Бог изисква всички изповядващи благочестието и особено онези, които преподават истината на други, да се въздържат от всяко нещо, което дори напомня за злина.

Според светлината, която притежавам, проповедническата служба е свята и възвишена и заемащите тази длъжност трябва да притежават Христос в сърцата си и да проявяват искрено желание да Го представят достойно пред хората във всичките си дела, в облекло, в думи и дори в начина на говорене. Те трябва да говорят почитателно Някои унищожават сериозното впечатление, което са направили на хората, като издигат гласа си до големи височини и произнасят истината с викове и писъци. Когато бъде представяна по този начин, истината загубва голяма част от своята сладост, от своята сила и тържественост. Но ако е с правилна интонация, ако в него има тържественост и е така модулиран, че да бъде дори прочувствен, гласът ще създаде много по-добро впечатление. Това бе начинът, по който Христос учеше Своите ученици. Той ги впечатляваше с тържествеността си. Говореше прочувствено. Каква е целта на силното викане? То не дава на хората никакви по-възвишени възгледи за истината и ги впечатлява. Причинява единствено неприятно усещане в слушателите и износва гласните органи на говорителя. Нотките на гласа имат голямо влияние върху сърцата на слушателите.

Мнозина, които могат да бъдат полезни, пилеят жизнените си сили и унищожават дробовете и гласовите си органи чрез начина на говорене. Някои проповедници са свикнали бързо да изричат онова, което желаят да кажат, сякаш повтарят научен урок и бързат да свършат колкото се може по-скоро. Това не е най-добрият начин на говорене. Като проявява внимание, всеки проповедник трябва да се учи да говори ясно и убедително, а не да произнася думите нечленоразделно, без да си поема дъх между тях. Необходимо е да говори с умереност, за да могат хората да запечатат идеите в ума си и той да продължи нататък. Но когато темата се представя бързо, слушателите не могат да разберат основните точки и нямат време да получат важни за тях впечатления. Истината няма време да им въздейства така, както иначе би могла.

Да се говори с гърлото и се допуска думите да излизат от горната част на гласовите органи, като постоянно ги дразнят, не е най-добрият начин да се запази здравето и да се увеличи ползата от тези органи. Трябва

да вдишвате дълбоко и да оставяте действието да се извършва от коремните мускули. Нека дробовите бъдат само посредници, без да разчитате на тях да вършат работата. Ако допуснете думите да излизат дълбоко от вас, като вкарвате в действие коремните мускули, ще можете да говорите пред хиляди хора, и то с такава лекота, сякаш говорите пред десетина.

Някои от нашите проповедници се убиват чрез дълги уморителни молитви и силно говорене, макар че по-ниският тон би направил по-добро впечатление и би запазил силите им. Ако живеете противно на законите на живота и здравето и следвате моменти импулси, не обвинявайте Бога, когато преживеете срыв. Мнозина от вас пилеят време и сили в дълги встъпителни слова и извинения в началото на темата. Вместо да се извинявате за това, че ще се обърнете към хората, трябва да започнете така, сякаш Бог ви е дал нещо, което да им кажете. Някои използват почти половин час, за да се извиняват. Така времето отлита и когато стигнат до темата и пожелаят да представят основните въпроси на истината, хората са изморени и не могат да видят нейната сила, нито да я разберат. Необходимо е да представите основните точки от истината ясно като крайпътни камъни, така че хората да ги разберат. Тогаваше разберат аргументите, които искате да им разкриете, и позицията, която поддържате.

Има и други, които се обръщат към хората с плачлив глас. Сърцата им не са смекчени от Божия Дух и те мислят, че трябва да повлияят, като се правят на смирени. Такова поведение не издига евангелската служба, а само я принизява и омаловажава. Проповедниците трябва да представят истината като нещо славно. Трябва да говорят така, че правилно да представят Христос и да запазват достойнството, подобаващо на Неговите служители.

Дългите молитви на някои проповедници са голям провал. Дълготото молене – така, както някои правят, е съвсем неуместно. Те нараняват гърлото и гласните органи и после говорят за това, че са сломени от тежката работа. Мнозина смятат, че моленето наврежда на гласните им органи повече от говоренето. Това е резултат от неестествената позиция на тялото и главата. Могат да говорят прави и да не си навреждат. Позата за молитва трябва да бъде съвсем естествена. Дългата молитва изморява и не е в съгласие с Христовото евангелие. Половин или дори четвърт час е прекалено дълго време. Няколко минути са достатъчни, за да представите случая си пред Бога и да Му кажете какво искате. Така можете да водите хората с вас, да не ги изтощавате и да не намалявате интереса им към посвещението и молитвата. Те би трябвало да се почувстват освежени и укрепени, а не изтощени.

Мнозина правят грешка в религиозния си живот, като се молят и проповядват дълго с висок глас, пресилване, неестествено напрежение и неестествен тон. Проповедникът се изтощава ненужно и наистина обезпокоява хората чрез големите си усилия, които са съвсем ненужни. Проповедниците трябва да говорят по такъв начин, че да стигат до хората и да им влияят. Христовите учения бяха въздействени и сериозни. Гласът Му бе мелодичен. Не бива ли и ние като Христос да се учим как гласовете ни да са мелодични? Той имаше мощно влияние, защото бе Божи Син. Ние сме толкова под Него и с толкова много недостатъци, че дори да правим всичко по силите си, усилията ни ще имат слаб резултат. Не можем да придобием и да притежаваме Неговото влияние, но защо да не се учим да се приближаваме колкото се може повече до образа, за да имаме възможно най-голямото влияние над хората? Нашите думи, дела, поведение, облекло, всичко трябва да проповядва. Необходимо е да говорим не само с хората, но всяко нещо от нас да бъде проповед за тях, за да получат правилни впечатления и да отнесат изречената истината по домовете си. Така нашата вяра ще бъде в по-добра светлина пред обществото.

Днес повече от всякога осъзнавам издигнатия характер на делото, неговата святост и чистота и колко важно за нас е да сме годни за него. Виждам нуждата за самата себе си. Трябва да имам нова подготовка, свято познаваме, или няма да мога да отида по-далеч и да напътствам другите. Трябва да знам, че живея с Бога. Трябва да знам, че разбирам тайната на благочестието. Трябва да знам, че Божията благодат и в сърцето ми, че животът ми е в съответствие с Неговата воля, че вървя по стъпките Му. Тогава думите ми ще бъдат истинни и действията ми правилни.

Има и нещо друго, което почти забравих: влиянието, което проповедникът трябва да оказва в своята проповедническа дейност. Неговата работа не е само да стои на амвона. Тя само започва там. Той трябва да влиза в различни семейства, да внася Христос там, да внася проповедите си, да ги представя чрез действия и думи. Когато посещава семейство, трябва да пита какво е тяхното състояние. Дали е пастир на стадото? Работата на пастиране не се върши на амвона. Необходимо е да разговаря с всички членове на стадото, с родители и деца, за да научи мненията им. Проповедникът трябва да храни стадото, над което Бог го е поставил. Добре ще е да отивате в дома и да учите, но ако го правите като пренебрегвате възложената ви от Бога работа, това ще е грешка. Никога не отивайте в дадено семейство, без да ги каните заедно и да скланяте глава за молитва, преди да си тръгнете. Интересувайте се от здравето на душите им. Какво прави опитният лекар? Пита за подробностите, след това се

опитва да даде лек. Така и лекарят на душите трябва да пита за духовните заболявания, с които членовете на стадото му са поразени, а после да предписва подходящото лекарство и да моли великия Лекар да се притече на помощ. Предлагайте им помощта, от която се нуждаят. Такива проповедници ще получат уважението и почитта, които им се дължат като Христови служители. Когато работят за другите, собствените им души ще останат живи. Трябва да извличат сила от Христос, за да дават сила на онези, на които служат.

Дано Господ да ни помогне да Го търсим с цяло сърце. Искам да съм сигурна, че всеки ден събирам божествени лъжи слава, излизайки от Божия трон и греещи от лицето на Исус Христос, след което да ги разпръсвам около себе си. Искам да бъда светлина в Господа.

78. Любов към печалба

Скъпи брат Б., На два пъти започвах свидетелството за тебе, но не можах да го завърша поради липса на време. Не трябва да се бавя повече, защото изпитвам безпокойство и тревога за тебе. Написах свидетелство за няколко проповедници и когато техните случаи изплуват в ума ми, осъзнавам, че са в окаяно състояние. Твоят случай не е изключение. Любавта към печалбата и парите става основна черта за мнозина от нашите проповедници, които твърдят, че са Христови представители. Примерът на някои от тях е такъв, че хората се обезсърчават.

Някои от нашите проповедници са очевидна спънка за напредъка на Божието дело. Хората, които гледат към тях за пример, отстъпват от Бога. Преди около две години ми бе показана опасността за нашите проповедници и последиците от поведението им върху Божието дело. Говорих с общи думи за тези неща, но стрешилите трябва най-накрая да приложат свидетелствата за себе си. Някои са така заслепени от собствените си егоистични интереси, че загубват от погледа си възвишения характер на Божието дело.

Брат Б., животът ти е един голям провал. Имал си таланти и влияние, но не си се възползвал от тях по най-добрия начин. Провалил си се в семейния си живот, отпуснал си нещата и същото се е случило и в църквата. Господ ти е дал светлина относно пренебрегването на домашните ти задължения и поведението, което трябва да имаш, за да изкупиш миналото. Недостатъците ти бяха посочени, но ти не осъзна колко греховно е да възпиташ деца в света и да ги пуснеш без подходящо обучение. Ти си извинявал техните грешки, грехове и безпътно безумно поведение и се ласкаеш с мисълта, че те все пак ще се оправят.

Илий съвсем точно онаглеждава твоя случай. Понякога си се възмущавал от децата си и си казал: "Защото вършите такива злини?", но не си упражнявал авторитета си като баща, свещеник на дома, за да заповядваш и думите ти да бъдат закон в семейството. Стрешената привързаност на тебе и съпругата ти към вашите деца ви е довела до пренебрегване на сериозните ви родителски задължения.

Брат Б., върху тебе имаше двойно задължение като Божи служител да управляваш добре собствения си дом и да учиш децата си на послушание. Ти обаче бе доволен от тяхната проникателност и извиняваше грешките им. Грехът в тях не ти изглеждаше много страшен. Ти не угоди на Бога и почти съсипа децата си чрез пренебрегване на задълженията, като продължаваш с това пренебрегване дори след Господните укори и съвети. Вредата върху Божието дело, извършена чрез влиянието ви като семейство на различни места, където сте живеели, е по-голяма от постигнатото добро. Ти си заслепен и измамен от Сатана относно твоето семейство. Ти и съпругата ти сте направили децата си равни на вас. Правят каквото си поискат. Това е тъжен недостатък в работата ти като Христов служител. Пренебрегването на задълженията ти да подчиниш децата си е довело до още по-голяма злина, която заплашва да унищожи твоята полезна работа. На пръв поглед служиш на Божието дело, а всъщност служиш много повече на себе си. Божието дело залинява, но ти правиш усърдни изчисления и планове как да постигнеш полза за себе си и много души са били загубени в резултат на пренебрегване на твоите задължения. Ако по време на служенето си се бе заел с укрепване на това дело, ако бе дал пример за служене на Божието дело независимо от личните си интереси и ако се бе изтощил от посветеност към него, би имало извинение за поведението ти, макар че и то не би било одобрено от Бога. След като недостатъците ти са толкова очевидни в някои неща и Божието дело страда поради дадения от тебе пример на пренебрегване на семейните задължения, за Бога би било тъжно да твърдиш, че служиш на делото, а да продължаваш да изкарваш на преден план личните си егоистични интереси.

В дейността си често си събуждал интерес и точно когато би могъл да постигнеш най-много, си допускал домашните грижи да те отклонят от Божието дело. В много случаи не си продължавал да работиш упорито, докато разбереш дали всички са се определили на страната на истината или против нея. Не проявяваш мъдро ръководство, ако започваш война срещу силата на Сатана и безславно напуснеш бойното поле, като по този начин дадеш възможност на врага да завърже по-лесно ония, които са се канели да напуснат редиците му и да застанат на страната на Христос. Веднъж отслабен, този интерес никога повече не може да се появи. Неколцина може да бъдат достигнати,

но по-голяма част никога повече няма да бъдат повлияни и сърцата им няма да бъдат смекчени от представянето на истината.

Пастор С. загуби влиянието и силата на истината заради това, че се впусна в спекулации, и то сред своите братя. Това бе нещо крайно отблъскващо за Бога по отношение на един Христов служител. Ти обаче си направил същото. Прие поведението на пастор С. за оправдание относно любовта си към печалбата. Оправда собственото си обогатяване, тъй като и други служители правели същото. Другите служители не са критерий за тебе. Ако те увреждат влиянието си и се лишават от Божието одобрение и доверието на братята си, тяхното поведение трябва да се избягва. Христос е вашият пример и вие нямате извинение, ако приемате постъпките на грешни човечи като пример освен в случай, че животът им е в съгласие с Христовия живот. Влиянието ти ще бъде смърт за Божието дело, ако продължиш да живееш така, както си живял през последните няколко години. Обогатяването и търговията и събирането от твоите братя на средства, които не си спечелил, е голям грях в Божиите очи.

За да ти помогнат, някои са се лишили от средства, необходими за удобствата на техните семейства и дори от някои неща от първа необходимост. Ти си приемал всичко това. Павел пише на братята си във Филипи: "Имайте в себе си същия дух, който беше в Христа Исуса." "Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото." Той пише и братята си в Коринт: "Никой да не търси своята лична полза, но всеки ползата на другите." На друго място заявява със скръб: "Понеже всички търсят своето си, а не онова, което е Исус Христово."

Подхранваният от тебе дух на грижа за личните ти егоистични интереси става все по-силен в тебе и всичките ти думи издават сребролюбие. Павел съветва своите братя евреи: "Не се впримчвайте в сребролюбието; задоволявайте се с това, що имате, защото сам Бог е рекъл: Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя." Жертваш своята репутация и влияние заради духа, завладял проповедниците. Ти си заслепен и не виждаш колко отвратителни за Бога са тези неща. Ако си решил да получиш всичко възможно от света, прави го, но не и под мантията на проповеди за Христос. Времето ти е или посветено на Божието дело, или не е. Личните ти интереси излизат на преден план. Времето, което би трябвало да посвещава на Божието дело, се отделя предимно за твоите лични егоистични цели и ти приемаш от Божията съкровищница средства, които не си изкарал. Имаш желание да приемаш средства от хора, които не живеят толкова добре като тебе. Не ги забелязваш и не изпитваш съчувствие и състрадание към тях. Не си правиш труда да проверяваш дали онези, които ти помагат, могат да си го позволят. В повечето случаи би било по-уместно

ти да помагаш на тези, от които получаваш помощ. Трябва да бъдеш преобразен, за да може Божието дело да преуспява в ръцете ти. Твоите грижи около дома и фермата заемат цялото ти съзнание. Не си се отдал на делото. Като извинение за прекалено дългите престои у дома ти заявяваш, че децата ти се нуждаят от твоето присъствие и грижи и че трябва да си с тях, за да приведеш в действие светлината, която ти е била дадена във видение. Брат Б., направил ли си това? Извисяваш се, като казваш, че децата ти вече са извън контрол и са прекалено големи, за да ги командваш. Тук грешиш. Докато са под твоя покрив, нито едно от децата ти не е прекалено голямо, за да не уважава авторитета ти и да не изпълнява заповедите ти. На колко години бяха синовете на Илий? Те бяха женени хора, а от Илий се изискваше като баща и Божи свещеник да ги обуздава.

Допусна двамата най-възрастни да са вън от твоя контрол. Те не бяха такива, когато Бог ти изпрати светлина, че ги глезиш и погубваш; че трябва да ги дисциплинираш. Имаш три по-малки деца, които вървят по пътя на грешниците – непокорни, неблагодарни, нечестиви, обичащи повече удоволствията от Бога. Най-младият ти съм върви по стъпките на брат си. Какви мерки си взел за него? Учиш ли ги на трудолюбие и полезен труд? Заел ли си се с твоята силно занемарена работа и изкупваш ли миналото? Трепериш ли от Божието слово?

Смайващо е занемарването на дома от човек, който притежава Божието писмено слово и свидетелствата за това пренебрегване, написани специално за него. Момчето ти прави каквото си поиска. Ти не го обуздаваш. Не си го възпитал и обучил да носи своя дял от житейските отговорности. Той е лош поради твоята ленност. Животът му е изобличение за неговия баща. Познаваш задълженията си, но не ги изпълняваш. Не е убеден в истината. Знае, че може да върви по свой път и Сатана контролира ума му. Превърнал си децата си в извинение, за да си стоиш вкъщи, но всъщност, брат Б., нещата от този свят са станали първостепенни.

Божието дело не ти лежи на сърцето и примерът, който си дал на Божия народ, не е достоен за подражание. В Минесота има нужда от работници, а не просто от служители, които пътуват от място на място, когато им е удобно. Божията кауза трябва да има войници, които няма да пренебрегнат делото или дълга си заради егоистични и светски интереси. Минесота е голямо поле и там мнозина са възприемчиви за истината. Ако църквата може да заработи и да се дисциплинира, от нея ще излезе светлина, която ще се види в целия щат. Би могъл да постигнеш десетократно повече в Минесота, но светът се е вмъкнал между тебе и Божието дело и е отклонил интереса ти. Егоизмът е влязъл в сърцето ти и силата на истината е излязла оттам. Има

нужда от голяма промяна в самия тебе, за да станеш отново полезен. Постигнал си съвсем малко с истински упорит труд. Въпреки това си бил усърден в придобиване на всички възможни средства – нещо, което си смятал за свое право. Обогатил си се прекалено много. Грижил си се за собствените си интереси и се възползвал от другите в тяхна вреда. От доста време вървиш по този път. Ако не бъдеш спрян, влиянието ти ще изчезне. Моузес Хъл също вървя по този път. Думите му бяха изпълнени със сребролюбие и вземаше всички пари, които можеше да придобие. Не се бе хванал достатъчно здраво за истината, за да победи егоизма.

Когато прие истината, брат Б. Ф. Снук бе крайно беден. Щедри души се лишиха от удобства и дори от някои необходими за живота неща, за да помогнат на проповедника, за когото вярваха, че е верен Христов служител. Те направиха всичко това с вяра, помагайки му така, както биха помогнали на своя Спасител. Това обаче бе средство за погубване на този човек. Сърцето му не бе наред с Бога. Не притежаваше принципи. Не бе истински преобразен човек. Колкото повече получаваше, толкова по-голямо бе желанието му за печелене на пари. Събираше каквото може от братята си, докато те му помагаша, докато накрая в резултат на тяхната щедрост си построи скъп дом. После отстъпи и се превърна в един от най-ожесточените врагове на онези, които бяха проявили голяма щедрост към него. Този човек ще трябва да дава отчет за средствата, взети от искрено вярващи в истината. Той ограби не тях, а Божията съкровищница. Не му желаем злото, защото "Бог ще доведе на съд всяко тайно нещо, независимо дали е добро или зло". Той е живял според желанията на сърцето и очите си, но Бог ще изкара всичко това на съд. Тогава всички скрити неща на тъмнината ще бъдат изведени на светло и тайните съвети на сърцето ще станат явни.

Брат Б., ти не си като тези мъже. Няма да те сравняваме с тях, но ще заявим: Пази се от ходене по техните стъпки и от думи на пожелание. Стремещт на проповедници да печелят пари за егоистични цели е капан за тях и ако продължават по същия начин, това ще доведе до гибелта им. Когато гледат само личното "аз", интересът им към благоуспяването на Божието дело и любовта им към бедните души намалява все повече. Любовта и интересът към истината не се загубват изведнъж. Отклоняването им от добрата кауза е толкова постепенно и незабележимо, че понякога е много трудно да се каже кога е станала промяната в тях.

Смятам поведението ти за изключително опасно. Не си почувствал необходимост да приемеш светлината, която Бог ти е дал, и да се захванеш със спасяване на семейството си, като заживееш като баща и свещеник на своя дом. Ти не отхвърли дадената светлина, не се и възпротиви, но я

пренебрегна, защото не ти бе удобна и не бе в хармония с твоите настроения. Затова бе като Мероз. Не отиде на помогнеш на Господа макар и въпросът бе толкова важен, че засегна вечната участ на твоите деца. Пренебрегна задълженията си. В това отношение ти бе ленив слуга. Почти не осъзнаваш как Бог се отнася към родителите, които пренебрегват възпитанието на децата си. Ако се бе реформирал, щеше да осъзнаеш колко важно е да поддържаш дисциплина и ред в църквата. Ленността в семейството се прояви и в работата ти за църквата. Не можеш да укрепиш църквата, докато не станеш преобразен човек.

Пренебрегването на дадената ти от Бога светлина те е направило в известна степен пленник, обект на сатанинските уловки. За него е останала отворена врата, през която да има достъп до тебе по други въпроси и да те прави слаб човек. Вижда, че е успял да те заслепи за нуждите на твоето семейство, като те е подтикнал да пренебрегваш дадената ти от Господа светлина. След това Сатана те е завладял и в друга област. Възбудил е желанието ти за търговия и печалба и така интересът ти е бил отклонен от каузата и от Божието дело. Любовта към Бога и истината постепенно са ставали все по-маловажни. Души, за които Христос е умрял, имат по-малка стойност за тебе от земните ти дела. Ако продължаваш да постъпваш по този начин, скоро ще станеш ревнив, нестабилен и завистлив и ще си отидеш от истината подобно на мнозина други.

Ти имаш голямо желание да си намериш работа в твоя район с надеждата, че ще може да се каже или направи нещо, което да събуди децата ти. Пренебрегнал си задълженията си. Когато се захванеш с отдавна занемарената работа, която Господ ти е възложил; когато с Христов дух се заловиш решително с въвеждане на ред в дома ти, тогава ще можеш да се надяваш, че Бог ще подпомогне усилията ти и ще повлияе на сърцата на твоите близки. Макар че използваш децата си като извинение за престоя у дома, не си извършил работата, заради която си останал вкъщи. Не си обуздавал децата си. На съпругата ти ѝ липсва много в това отношение и поради тази причина ти трябва да изпълниш своя дълг. Тя изпитва такава любов, че им позволява да правят каквото си пожелаят и да си избират приятели, които ще ги заведат към погибел. По-добре е да отсъстваш от дома отколкото да присъстваш, но да позволяваш на децата си да вършат каквото си поискат. Това се отразява зле и на делото на истината.

Бог зове за искрени, несебелюбиви, всеотдайни работници в каузата Му, които ще поддържат различните клонове на делото като набиране на абонати на периодичните издания, учене на хората да плащат навреме задълженията си и насърчаване на братята да спазват системата на систематичното дарителство.

Себепожертвувателността, себеотрицанието, трудът и всеотдайната благотворителност бяха характерни черти на живота на Христос, Който е нашият пример във всичко. Работата и характерът на истинският служител ще бъдат в съответствие с Христовия живот. Той изостави Своята слава, предводителската си длъжност, славата и богатствата и се смири до нивото на нашите нужди. Не можем да постигнем този пример, но можем да му подражаваме. Любовта към душите, заради които Христос направи тази голяма жертва, трябва да стимулира служителите Му за налягане на силите, себеотрицание и неотклонни усилия да бъдат Негови съработници в спасяването на души. Тогава делата на Божиите служители ще са плодотворни, тъй като те наистина ще бъдат Негови инструменти. Божията сила ще се проявява в тях чрез благородното влияние на Духа Му. Бог желае да се събудиш и да получиш сила за преодоляване на препятствията. Не се обезсърчавай така лесно. Ако е необходимо, работи като апостол Павел в умора, с болка, с наблюдаване, със забравяне на немощите и с дълбок интерес към душите, за които Христос е умрял.

Някои от проповедниците ни се възползват от щедростта на нашите братя, за да придобият лични облаги. По този начин постепенно губят влиянието си. Примерът им унищожава доверието на техните братя. По този начин доста успешно затварят вратата така, че онези, които наистина имат нужда от помощ и за достойни за нея, не могат да я получат. Те също така затварят вратата там, където може да се очаква помощ за поддържане на делото. Много хора се обезсърчават, когато виждат как назначените от тях служители проявяват толкова малък интерес към успеха на Божието дело. Не виждат никаква посветеност към делото. Хората биват пренебрегнати и делото отслабва, тъй като липсва добре организирана и успешна работа каквато имат право да очакват от проповедниците си.

В разочарованието си някои от братята се отдават на чувства на раздразнение и отчаяние, тъй като виждат егоизма и лакомията на своите учители. Хората са по-напред от проповедниците си. Ако проповедникът проявява дух на себепожертвувателност и любов към душите, няма да има спрени средства за делото. Нека служителите се издигнат до високия стандарт на Христови представители и ние ще видим как Божията слава придружава представянето на истината и как души признават нейната чистота и сила. Божието дело трябва да бъде преди всичко останало.

Братко мой, можеш да свършиш добра работа. Имаш познание върху истината и можеше да си голямо благословение за каузата на настоящата истина, ако бе осветен и посветен на делото и нямаше никакви други егоистични интереси. Бог ти е поверил нещо свято, скъпоценни таланти. Ако наистина искаш да изпълниш

доверието и усърдно да се възползваш от талантите си, няма да останеш посрамен, когато Господарят дойде и изиска не само дълга, но и лихвата. Не е безопасно да вземаш несериозно или в някаква степен да отхвърляш светлината, която Бог е благоволил да ти даде. Трябва да направиш нещо, за да може Бог да работи за тебе по особен начин.

Успехът на Божието дело в Минесота се дължи повече на работата на брат Пиърс отколкото на твоите усилия. Трудът му е голямо благословение за този щат. Той е човек с чувствителна съвест. В него има страх от Бога. Болестите са го нападнали и това го е довело до съмнение дали наистина изпълнява дълга си и дали Бог гледа благосклонно на работата му. Господ обича брат Пиърс. Самият той не се уважава, изпитва страх и съмнение и се бои от работата, защото постоянно мисли, че не е достоен или способен да помага на другите. Ако можеше да победи плахостта и да получи по-голямо доверие, че Бог ще бъде с него и ще го укрепва, би бил много по-щастлив и би се превърнал в голямо благословение за хората. В живота си брат Пиърс не се е научил да познава хората. Вярва, че и другите са честни като него и в някои случаи е бил измамен. Не притежава острия ум на някои други. Ти също не си успял в живота си да опознаваш хората. Говориш за мир на онези, срещу които Бог е обявил злина. В тази възраст и в немощото си състояние брат Пиърс може да легне на твоите рамене, но въпреки това всички трябва да изпитват голямо уважение заради работата му. Той се радва на любовта и нежното съчувствие на братята си, тъй като е съвестен и богобоязлив човек.

Бог обича сестра Пиърс. Тя е плаха и боязлива жена, съвестна в изпълнение на задълженията си. Ще получи наградата си, когато Исус дойде, стига да устои до края. Не вади на показ добродетелите си, проявява сдържаност и мълчаливост, но въпреки това е полезна. Мнозина са били благословение от нейното присъствие. Сестра Пиърс не притежава високо самомнение или доверие в себе си. Има много стракове, но въпреки това не е сред страхливите и невярващите, за които няма да има място в Божието царство. Останалите извън града са сред най-уверените, самохвални и очевидно усърдни хора, които живеят на думи, но не в дело и в истина. Сърцата им не са наред Бога. Не се боят от Него. Страхливите и невярващите, които са наказани с втората смърт, са от групата хора, срамуващи се от Христос в този свят. Страхуват се да постъпват правилно и да следват Христос, за да не претърпят никакви материални загуби. Пренебрегват задълженията си, за да избегнат укори и изпитания и да избегнат опасностите. Онези, които не се осмеляват да постъпват правилно, тъй като биха се изложили на изпитания, гонения, материални загуби и страдания, са страхливци и заедно,

идолопоклонниците, лъжците и всички грешници вървят напред към втората смърт.

Христовата планинска проповед показва ясно кои са истински благословени: "Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство. Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство. Блажени скърбящите, защото те ще се утешат. Блажени кротките [каещите се, покорните и скърбящите заради своите неуспехи и грешки, но желаещи да се учат и не притежаващи високо мнение за самите себе си], защото те ще наследят земята." Онези, които притежават изброените качества, ще бъдат благословени от Бога не само в този живот, но ще получат короната на славата, почитта и безсмъртието в Неговото царство.

79. Делото във Вермонт

Показано ми бе, че Христовите ученици са Негови представители на земята. Бог желае те да бъдат светлина в моралната тъмнина на този свят, разпръснати из цялата страна, по градчета, села и големи градове, "показ на света, на ангели и на човеци". Ако се вслушат в Христовите учения, изявени в Планинската проповед, ще се стремят непрестанно към усъвършенстване на християнския си характер и наистина ще бъдат светлина на света, инструменти, чрез които Бог ще предаде божествената си воля, истината с небесен произход, на онези, които стоят в тъмнина и не познават пътя на живота и спасението.

Бог не може да изяви знанието за волята си и чудесата на Своята благодат сред невярващия свят, ако не притежава разпръснати свидетели по цялата планета. Неговият план е участниците в това велико спасение чрез Исус Христос да бъдат Негови мисионери, проводници на светлина в света, знаци за хората, живи писма, познати и четени от всички. Тяхната вяра и дела свидетелстват за приближавашото идване на Спасителя и показват, че не са приели Божията благодат напразно. Хората трябва да бъдат предупредени да се подготвят за идещия съд. На онези, които са слушали само басни, Бог ще даде възможност да чуят сигурното пророческо слово. Те ще направят добре да се вслушат в него и да го приемат като светлина, озаряваща тъмнината. Бог ще представи сигурното слово на истината пред разума на всички, които ще се вслушат в него. Всички могат да сравнят истината с басните, разказвани им от хора, които твърдят, че разбират Божието слово и са подготвени да наставляват живеещите в тъмнина.

За да увеличат броя на членовете в Бордовил, братята се преместиха там, но напуснаха други места и ги лишиха от силата и влиянието необходими за поддържане на събранията. Това се хареса на враговете на Бога и истината. Тези братя трябваше да останат като верни свидетели и добрите им дела да свидетелстват за

истинността на тяхната вяра чрез даване на нагледен пример в живота за чистотата и силата на истината. Влиянието им би убеждавало и преобразявало или би осъждало

Всеки Исусов последовател има мисионерска работа за Христос в семейството, сред съседите, в селото или града, където живее. Всички посветени на Бога са проводници на светлина. Бог ги прави инструменти на правдата, за да предаде на хората светлината на истината и богатствата на Своята благодат. Невярващите могат да изглеждат безразлични или небрежни, но въпреки това Бог им влияе и убеждава сърцата им, че истината е нещо реално. Когато обаче братята ни напуснат полето, откажат се от борбата и допуснат упадъка на Божието дело, преди Бог да каже: "Пуснете ги да си ходят", те ще бъдат само бремене за всяка църква, в която се преместят. Изоставените от тях хора, които са били убедени в истината, често смълчават съвестта си с мисълта, че в края на краищата са проявявали ненужно вълнение. Решават, че няма нищо реално в проповедите на адвентистите от седмия ден. Сатана триумфира, когато вижда как засаденото от Бога лозе бива напълно изкоренено или оставено да загива. Не е Божието намерение народът Му да се събира на едно място и да концентрира влиянието си на определено място.

Усилията на братя Д. да насърчат братята да се преместят бяха направени от добро сърце, но не отговаряха на Божия план. Божиите пътища не са като нашите. Той не гледа като човек. Целта им бе добра, но Божието намерение за спасението на души не можа да се осъществи.

Бог желае народът Му да е светлина на света и сол на земята. Планът за събиране на големи множества и създаване на големи църкви намали тяхното влияние, стесни сферата им на работа и буквално постави светлината им под шиник. Божият план е познанието за истината да стигне до всички, за да не остане никой в тъмнина и невежество относно нейните принципи, но всички да бъдат изпитани и да решат дали са за или против нея. Всички трябва да бъдат предупредени и оставени без извинение. Планът за колонизиране или излизане от различни градове, където има малко сила и влияние, и концентриране на влиянието на мнозина на едно място, означава да се отнеме светлината от градове, където Бог желае тя да сияе.

Разпръснатите по света Христови последователи не осъзнават отговорностите и задълженията си да разпространяват светлината пред хората. Дори да има само един или двама в едно населено място, те могат макар и малко на брой да се държат така пред света, че да оказват влияние, което да убеждава невярващите в искреността на тяхната вяра. Исусовите последователи не действат според Божия план и намерение, ако са доволни да останат невежи относно Неговото слово. Всички трябва да изучават

Библията. Христос посъветва последователите Си: "Изследвайте писанията, защото мислите, че в тях имате вечен живот и се са които свидетелстват за Мене." Павел ни умолява: "Но почитайте в сърцата си Христа като Господ, като бъдете винаги готови да отговоряте, но с кротост и страхопочитание, на всекиго, който ви пита за вашата надежда."

Мнозина от тези, които твърдят, че вярват в истината за последните дни, ще бъдат намерени за недостойни. Те са пренебрегнали по-важните неща. Преобразяването им е повърхностно, не е дълбоко, искрено и всеобхватно. Не знаят защо вярват в истината. Приемат я за нещо сигурно само защото други вярват в нея. Не могат да дадат разумно обяснение защо вярват. Мнозина да допуснали умовете им да се изпълнят с маловажни неща, а вечните стойности са останали на заден план. Собствените им души са смалени и осакатени в духовен растеж. Хората не се просвещават или назидават от техния духовен опит или от познаване на истината, което са имали привилегията и дълга да придобият. Само искрени по сърце вярващи могат да имат сила и стабилност.

Христос, и то разпнатият Христос, трябва да стане основна тема на нашите мисли и да раздвижи най-дълбоките емоции на душите ни. Истинските Христови последователи оценяват великото спасение, което Той е изработил за тях. Накъдето и Той да ги води, те Го следват. Смята за привилегия носенето на тежести, които Христос поставя върху тях. Единствено чрез кръста можем да получим представа за стойността на човешката душа. Стойността на хората, за които Христос е умрял, е толкова голяма, че Отец е доволен от безкрайната цена, платена от Него за спасението им чрез предаването на смърт на единствения Си Син заради тяхното изкупление. Разбираме стойността на човека само като отидем на Голгота. Можем да придадем стойност на човека в тайната на Христовия кръст.

Колко голяма е отговорността да се съюзим със Спасителя на света за спасяването на хора! Тази работа изисква себеотрицание, саможертва, щедрост, упоритост, смелост и вяра. Служещите в слово и учение не притежават плода на Божията благодат в сърцата и живота си. Няма вяра. Ето защо има толкова малки резултати от тяхната работа. Мнозина от Христовите служители проявяват чудна незаинтересованост, когато виждат навсякъде около себе си как непокаяни хора вярват към погибел. Христовият служител няма право да бъде спокоен и да стои бездеен, след като знае, че няма никаква сила в представянето му на истината и душите не се вълнуват от нея. Трябва да прибягва до молитва и да работи и да се моли непрестанно. Онези, които се примиряват и остават лишени от духовни благословения, без да се борят усърдно за тези благословения, се съгласяват с триумфа на Сатана.

Необходима е упорита, настоятелна вяра. Божиите служители трябва да се свържат в близка връзка с Христос и да следват примера Му във всичко, в чистота на живота, себеотрицание, доброта, усърдие, упоритост. Трябва да помнят, че един ден ще се представи доклад като доказателство срещу тях дори за най-малкия пропуск в задълженията им.

Брат Д. не разбра, че като насърчи братята да се преместят при него, докара трудности върху себе си и църквата. Не осъзна, че ще е необходимо много време и усилия, за да се запазят в такова състояние, при което да са от помощ, а не да създават пречки. Смяташе, че ако събере семейства при себе си, те биха помогнали за създаването на църква и биха го освободили от грижи и трудности. Оказа че както в Бордовил, така и в Батъл Крийк колкото повече братя се съберат, толкова по-трудно става на служители, които са взели присърце Божието дело. Мъже и жени с различен начин на мислене и различни характери биха могли да се съберат на едно място и да живеят в приятна хармония, ако смятат другите за по-добри от себе си и ако обичат ближните както себе според повеленото от Христос.

Най-трудно е да се работи с човешки умове, които не са под особения контрол на Божия Дух и са изложени на сатанинската власт. Егоизмът така е завладял сърцата на хората и се върши толкова много беззаконие дори от някои изповядващи благочестието, че събирането на големи групи трябва да се избягва. Няма да бъдат щастливи по този начин.

Брат Д. искаше да се заселят в Бордовил хора, които смяташе за най-добрите в обществото, способни да оказват добро влияние. Точно от такива хора има нужда по света, за да бъдат верни стражи и живеещите без Бога да бъдат убедени, че в Христовата религия има сила. Бог няма да бъде доволен, ако се съберат и стеснят сферата си на влияние. Надеждните люде са нещо много рядко, тъй като сърцата на хората са посветени на личните им егоистични интереси и те не се интересуват от друго.

Ако можеше да има голям брой избрани хора във важния град Батъл Крийк, Бог би бил доволен. Стига да желаеха да пожертват егоистичните си интереси заради страдащата истина, биха вървели по стъпките на своя изкупител, Който остави славата, величието и предводителския си пост и заради нас стана беден, за да можем ние чрез Неговата бедност да станем богати. Христос направи жертва за човека, но от своя страна човекът не желае доброволно и радостно да жертва за Христос. Бог би се прославил, ако известен брой отговорни, искрени, поемащи отговорности мъже и жени, на които може да се разчита като на войници и които веднага откликват на призива за помощ, се преместят в Батъл Крийк. Бог желае в Батъл Крийк да има

хора, на които може да се разчита; които винаги застават на правилната страна във време на опасност; които усърдно воюват против врага, вместо да помагат на людетe, създаващи неприятности сред Божия Израил и отслабващи ръцете на Божиите служители, като обръщат оръжието си срещу онези, за които Бог им е наредил да подкрепят. За да преуспява, всяка църква трябва да разполага с хора, на които да разчита във време на опасност; хора, които са твърди като стомана, несебелюбиви, поставили интереса на Божието дело по-близо до сърцето от всичко друго, което има отношение към личните им мнения и светски занимания.

Църквите не се състоят само от чисти искрени християни. Не всички имена в църковния регистър са достойни да бъдат записани там. Когато бъдат съпоставени, животът и характерът на някои са като злато сравнени с шлага. Не бива да е така. Онези, които са ценни в живот и влияние, са осъзнали колко важно е да следват Исус отблизо, да изучават живота Му и да Му подражават. За това са необходими усилия, размишление и искрена молитва. Трябва да се правят усилия, за да се постигне победа на егоизма и интересите на Божието дело да се поставят на преден план. Някои са направили усилия, практикували са строг самоконтрол и са постигнали скъпоценни победи. Тези, които поставят личните интереси на преден план, живеят за самите себе си. В очите на Бога характерът им е като непотребна шлага.

Брат Д. Смята, че повече от един човек трябва да работи за църквата на това място. Ако отстъпва за кратко време, за да работи за други, при завръщането му вкъщи върху него се поставят по-големи тежести. Позволил е останалите да лежат на гърба му и сега се е превел под товара. Има опасност братята Д. Да са прекалено усърдно в представянето на собствения си живот като пример и стандарт за подражание. Тези братя трябва да говорят малко за себе си и да издигат Христос. Трябва да се скриват зад Исус и да оставят единствено Той да се проявява като съвършен образец, към който да се стремим за подражание.

Къде бяха хората, на които да се разчита във време на изпитание и опасност? Къде бяха богобоязливите мъже, които трябваше да се съберат около знамето, когато врагът се опитваше да постигне надмощие? Някои от тези, които трябваше да са на поста си, се оказаха неверни точно когато имаше най-голяма нужда от помощта им. Поведението им показваше, че не се интересуват особено много от напредъка на делото и от Божията кауза. Някои смятаха, че от тях се иска прекалено много и вместо с радост да се придвижат напред, за да направят каквото могат, те седнаха в сатанинския люлеещ се стол и отказаха да действат.

Някои проявяваха дори завист. Брат Е. бе сред тях. Той имаше особено инатлив характер, което го води до упорство в грешките, тъй като смята, че братята му биха получили удовлетворение, ако се промени и приеме противоположното мнение. Понякога, когато е в настроени, той е готов да извърши всичко по силите си за напредъка на Божието дело. Толкова много обича да върви по своя си път, че предпочита скъпоценното Божие дело да страда, вместо да се откаже от собствената си воля и начин на мислене. Брат Е. не е човек, на когото може да се разчита. Той е подвластен на изкушенията на Сатана и често е под негов контрол. Той има егоистично и гордо сърце. Действа на моменти, проявява импулсивност, сега мрази, после обича. Понякога е любезен, друг път – ревнив, завистлив и крайно егоистичен. Не може да усъвършенства християнския си характер, докато не се противопостави на изкушенията, смири упоритата си воля и подхрани в себе си дух на смирение и желание да осъзнава и изповядва заблудите си. Понякога е верен и искрен. После някаква вълна го отнася в противоположната посока и той става ревнив, завистлив и недоверчив. Личното "аз" и егоистичните интереси бяха на преден план, той бе критикарски настроен и подозираше, че другите не го оценяват, а желаят да го наранят. Брат Е. се нуждае от цялостно преобразяване. За хората не е достатъчно само да изповядват истината. Може да признават цялата истина и пак да не знаят нищо – да нямат практическо познание в ежедневието си живот за осветяващото влияние на истината върху сърцето и поведението или за силата на истинското благочестие.

Истината е свята и силна и влияе чрез преобразяване на сърцата и живота на онези, които са осветени чрез нея. Брат Е. е способен да упражнява добро влияние. Ако подчини собственото "аз" и смири сърцето си пред Бога, ще може истински да понесе Христовото иго. Той може да оказва помощ, вместо да е пречка за семейството си и за всички останали. Той отслабва Божието дело в Бордовил поради дефектите в собствения си характер. Ако живее според получената светлина, брат Е. ще изработва спасението си със страх и трепет и по този начин ще допусне ярката светлина да озари пътя на другите и ще прослави Бога. Случаят на брат Е. е подобен на случаите на мнозина в църквата, които се нуждаят от същото дело на преобразяване на сърцата си, за да бъдат наред.

Брат Ф. може да бъде по-полезен в живота си отколкото е сега или отколкото някога е бил. Бог не го е призовал да служи в слово и доктрина. Той не е подготвен за тази длъжност, но въпреки това изпълнява поръчения за Господа и е от полза по време на събранията. Ако самият той живее в светлината, ще може да отразява светлина към другите. Може да бъде благословение за хората и да

изговаря думи на утеха и насърчение за отчаяните. Но за да прави това, самият той трябва да подхранва в себе си дух на надежда и добро настроение, като отказва да гледа към тъмната страна на нещата или да изговаря думи на неверие. Необходимо е да излъчва радост, надежда и насърчение във всичките си думи и дори чрез интонацията на гласа си.

Сестра Г. е с немощи, но въпреки това не се проявява в добра светлина. Допуска врагът да контролира нейния ум и да увеличава трудностите ѝ чрез дух на непокорство. Страда от телесна немощ и към би трябвало да се изпитва съчувствие, но безпокойството, раздразнителността, оплакванията, роптаенето и ненужни съжаления не облекчават страданията ѝ, нито ѝ носят радост, а само увеличават трудностите.

Светът е изпълнен с недоволни духове, пренебрегващи щастието и благословието, което е близо до тях, и постоянно стремящи се към щастие и задоволство, което не притежават. Постоянно са напрегнати заради някакво вероятно бъдещо добро нещо – по-голямо от онова, което притежават, и винаги са в състояние на разочарование. Подхранват неверие и неблагодарност, тъй като пренебрегват благословието, което е точно пред нозете им. Обикновените ежедневни благословения не са им приятни, както не бе приятна и манната на израилтяните.

Христос се обръща към сестра Г.: "Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене, защото съм кротък и смирен на сърце и ще намерите покой на душите си. Защото Мое иго е благо и Моето бремe е леко." Думите, поведението и цялостният пример на сестра Г. дават урок, който е съвсем различен от примера на нашия Господ. Тя губи прекалено много, като пренебрегва предоставените ѝ сегашни благословения и с голямо безпокойство търси ново щастие. Усилията ѝ остават невъзнаградени и безплодното ѝ търсене създава нещастие за самата нея и за хората, с които общува. Безпокойство, възбуденият и неспокоен дух се отразяват на външния ѝ вид и сякаш хвърлят сянка. Това мрачно настроение, неверие и недоволство насърчават врага да я изкушава. Чрез постоянното си недоверие и в резултат на това, че си създава неприятности, тя хвърля сянка, вместо да излъчва светлина.

Брат Г. трябва да бъде търпелив и толерантен и внимателно да я предпазва от ненужни товари, тъй като тя не е подготвена да ги носи. От своя страна, тя трябва да бди за идващия неприятел, да приеме житейските неслоди, без да роптае, и да ги понася с усмивка, като ги подслажда с благодарност за това, че не са по-тежки. Брат Г. е склонен да гледа към тъмната страна. Трябва да е готов да изпълнява Божията воля и да използва по най-

добрия начин даденото му от Бога влияние. Необходимо е с радост да изпълнява днешните си задължения и да не взема назаем от утрешните неприятности, в резултат на което да се чувства нещастен. Не е необходимо да изпълнява задълженията си за следващата седмица, а само работата и задълженията от днешния ден.

Брат и сестра Г. трябва да съединят влиянието си, като кажат: "Доста е на деня злото, което му се намери." Нещастие е да се вземат предварително неприятностите от следващата седмица, за да си вгорчаваме днешния ден. Когато дойдат истинските неприятности, Бог ще даде сила на всеки смирен и кротък, за да я понесе. Когато Неговото провидение допусне да се случат такива нещо, Той ще даде сила, за да ги издържим. Натякването и недоволството затъмнява и опетнява душата и пречи на ярката слънчева светлина да озари пътя на хората.

Брат Г. може би могъл да помогне на брат Х. и същевременно да помогне на себе си, но егоизмът го е лишил от здрав разум. Самият брат Г. е силно уплашен да не би други да се възползват от него. Той не обича ближния си както себе си и големият му егоизъм го е лишил от доброто и е затворил вратата за Божието благословение. В края на краищата, никой няма полза от егоизма, защото Бог отбелязва всичко това и ще отдаде на всеки според делата. "Каквото посее човек, това ще и да пожъне." "Който сее щедро, щедро ще и да пожъне."

Споменах тези хора, които представят истинското състояние на мнозина в църквата в Бордовил. Много събрани на едно място са донесли със себе си трудности и грижи върху брат Д. Ако нямаха в себе си ревност и живееха в Божията любов, щяха да повдигат ръцете му, да утешават сърцето му и да го изпращат да работи за спасението на души, докато техните молитви го следва като остри сърпове в полето с жито. Липсата на всеотдайност и посветеност към Бога отслабват тяхната вяра, отслабват ръцете на брат Д. Унищожават неговата смелост и правят труда му на евангелското поле почти ненужен. Църковните изпитания у дома осакатяват усилията му не само вкъщи, но и на други места и до голяма степен ограничават труда му предимно до дома. Това ограничаване на работата предимно на едно място има пагубно влияние върху духовния интерес и усърдието на Христовия служител.

За да израстват в благодат и познаване на истината, работниците трябва да имат разнообразен опит. Това ще се постигне най-добре в работата в нови полета, на различни места, където ще влязат в контакт с всякакви групи хора с различен начин на мислене и където ще е необходимо да се работи по разнообразен начин, за да се посрещнат нуждите на много и различни умове. Това подтиква истинският Божи работник към Бога и Библията за светлина, сила и познание, за да бъде изцяло подготвен да посрещне нуждите

на хората. Той трябва да се вслуша към наставленията, дадени на Тимотей: "Старай се да се представиш одобрен пред Бога работник, който няма от що да се срамува, като излагаш право словото на истината." "Кой е прочее онзи верен и благоразумен настойник, когото господарят му ще постави над домочадието си да им дава навреме определената храна?" Необходима е мъдрост, за да се разбере най-важната тема в тези думи.

Брат Д. Не израства като успешен работник. Той се е смалил. Умът му е бил ограничен, духовната му сила отслабва. Би трябвало да сега да е успешен и завършен работник. Вместо да се отдаде изцяло на работата, той прислужва на трапези. Павел съветва Тимотей: "Бъди на вярващите пример в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота. Докато дойда, внимавай на прочитането, на увещаването и на поучаването. Не пренебрегвай дарбата, която имаш, която ти се даде съгласно с пророчеството чрез ръкополагането от презвитерите. В това прилежавай, на това се предавай, за да стане явен на всички твоят напредък. Внимавай на себе си и на поучението си, постоянствай в това, защото като правиш това, ще спасиш и себе си и слушателите си."

Брат Д. е активен и желаещ да работи и да носи отговорности, които не са свързани с неговото призвание. Умът и времето му са заети прекалено много със земните неща. Някои служители поддържат известно достойнство, което не е в хармония с Христовия живот, и не желаят да станат полезни чрез физическа работа, когато им се даде удобен случай, за да облекчат товара на хората, от чието гостоприемство се възползват, и да намалят грижите им. Физическата работа би била по-скоро благословение за тях, а не вреда. Като помагат на другите, самите те биха извлекли полза. Някои отиват в другата крайност. Когато цялото им време и сила за необходими за делото и за Божията кауза, те са съгласни да се заемат с работа и да станат слуги на всички дори в земните неща. Те наистина ограбват Бога от служенето, което Той изисква от тях. Така маловажни неща отнемат скъпоценно време, което би трябвало да се посвещава на Божията кауза.

Брат Дж. Н. Андрюс греши по този въпрос. Времето и силата, посветени на кореспонденция с неговите братя, и отговарянето на техните лични писма би трябвало да се отдават на особените нужди на Божието дело като цяло. Малцина осъзнават какви са отговорностите на служителите, които носят бремето на това дело. Братята често ги отклоняват от работа, за да им помагат в техните дребни проблеми или да разрешат някой църковен спор, който биха могли и би трябвало да разрешат сами. "Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всеки щедро, без да укорява, и ще му се даде. Но да проси с вяра, без да се съмнява ни най-малко." Трябва да е

искрен и непоколебим. Ако е нерешителен, непрестанно съмняващ се дали Господ наистина ще извърши онова, което е обещал, няма да получи нищо.

Мнозина отиват при своя проповедник, за да вземат светлина от Бога, защото смятат, че така е по-лесно отколкото ако си направят труда да отидат сами при Бога за нея. Такива люде губят много. Ако следват Христос всеки ден и го правят свой водач и съветник, могат да получат ясно познание за Неговата воля и така да спечелят скъпоценен духовен опит. Поради липса на такъв опит вярващите в истината братя ще вървят вървят след огън запален от други. Те не познават Божия Дух, нямат познание за Неговата воля и затова лесно се отдръпват от вярата. Те са нестабилни, защото са се доверили на други и са получили духовен опит от тях. Дадено е необходимото на всички Адамови синови и дъщери, за да може всеки поотделно да получи познание за Божествената воля, да усъвършенства християнския си характер и да се очисти чрез истината. Бог е обезславен от хората, които твърдят, че са Христови последователи, но въпреки това нямат практическо познание за Божията воля или за тайната на благочестието.

Брат Д. има множество грижи у дома. Увеличаването на броя на църковните членове не намали неговите задължения. Увеличаването на броя на членовете на семейството се оказва голямо бреме за самия него и за цялото семейство и тези неща му попречиха да стане успешен проповедник. Той хвана ръжда в Божието дело и има нужда от излъскване. Свидетелството му трябва да бъде оживотворено от Божия Дух и сила. Братята му в Бордовил, която нямат особени задължения към работата със слово и доктрина, би трябвало да се събудят, да разберат кои имат нужда от помощ и да им помогнат. Мнозина затварят очите си за доброто, което имат възможност да сторят за другите, и чрез леността си губят благословението, което биха могли да получат. Брат Д. е оставен да носи товари, които братята му би трябвало да поемат като част от своя дълг и привилегия.

Задължението ни в този свят е да живеем за доброто на другите, да ги благославяме, да сме гостоприемни. Понякога само с цената на някое неудобство можем да помогнем на хора, които наистина се нуждаят от нашата грижа, от общуване с нас и от дома ни. Някои отбягват тези грижи. Все пак някой трябва да ги поеме и тъй като братята като цяло не са привързани към гостоприемството и не поемат в еднаква част от тези християнски задължения, бремето пада върху малцината с добри сърца, които с радост приемат нуждите на другите. Църквата трябва да положи особени усилия да облекчи своите служители от допълнителните грижи в тази област. Служителите, които са включени активно в Божието дело и работят за спасението на души, постоянно правят жертви.

Свидетелството на брат Д. трябва да бъде оживотворено от Божията благодат. Той се нуждае от ново помазване, за да осъзнае величината на делото и да посвети цялото си естество на напредъка на Божията кауза. Господ има достатъчно работа за всичките Си последователи. Всички могат да изявят славата Му, стига да пожелаят. Мнозинството обаче отказва да го направи. Твърдят, че вярват, но нямат дела. Вярата им е мъртва, ако е сама за себе си. Отбягват отговорности и задължения и ще бъдат възнаградени според делата си. Тъй като някои не желаят да поемат тежести или да вършат необходимата работа, делото става прекалено голямо за малцината, които се заемат с него. Стараят се да извършат толкова много, че се претоварват и бързо се изтощават.

В настоящето време Бог призовава за работници, чиито интереси са насочени изцяло към Неговото дело и кауза. Заелите се с тази работа служители трябва да бъдат оживотворени от духа и силата на истината, която проповядват, и тогава ще имат влияние над останалите. Хората рядко могат да се издигнат по-високо от своя проповедник. Ако има дух на любов към света, това ще оказва влияние и върху околните. Хората представят недостатъците му като извинение за прикриване на собствения си дух на любов към света. Те смълчават собствената си съвест, защото мислят, че имат свободата да обичат нещата от този живот и да са безразлични към духовното, тъй като техните проповедници са такива. Мамят душите си и остават в приятелство със света, за който апостолът е казал, че е във вражда с Бога.

Проповедниците трябва да бъдат пример за стадото. Необходимо е да проявяват неувяхваща любов към душите и същата посветеност към делото, каквато биха желали да видят в хората. Проповедниците във Вермонт са направили грешка в работата си. Ходили са многократно на едно и също място, за да помагат на църквите, макар че в повечето случаи самите те са имали нужда от помощ, за да станат такива, че Бог да благославя работата им и да ги прави плодоносни. Няма нито един полезен, напълно завършен служител, подготвен да поддържа в едно цяло всички части от делото във Вермонт.

Брат и сестра И. са болни. Бог не им възлага тежки задължения. Те трябва да бдят, за да не ограничат влиянието си. Нямат собствени деца, които да изискват голяма родителска любов и грижа. Има опасност да станат тесногръди, егоистични и отвлечени в своите възгледи и чувства. Всички това дава лошо отражение върху Божието дело. Трябва да полагат усилия, за да извисяват умовете си над личното "аз" и да не се представят като стандарт за другите. Хората без собствени деца, на които да отдават ум и сили и заради които да проявяват въздържаност, търпение и любов, трябва да се пазят да не

би мислите и работата им да се концентрират върху самите тях. Те не са добре подготвени да наставляват родителите относно обучението на децата им, тъй като нямат опит в тази работа. Въпреки това в много случаи онези, които нямат деца, са първи в напътствията към родителите, макар че в някои отношения самите напътстващи се правят на деца. Не могат да бъдат отклонени от нещо и за тях е необходимо дори по-голямо търпение отколкото за децата. Проява на егоизъм е да си набележиш някаква цел и да я преследваш въпреки неудобството за околните.

Характерът се изпитва именно в малките неща. Бог се радва на незабележимите дела на ежедневно себеотрицание, жизнерадост и любезност. Не бива да живеем за себе си, а за другите. Трябва да бъдем благословение, като забравяме за личното "аз" и мислим за хората. Необходимо е да подхранваме в себе си любов, толерантност и сила на духа.

Малцина осъзнават ползата от грижите, отговорностите и опита, който децата дават на семейството. Мнозина имат големи семейства, растящи без дисциплина. Родителите пренебрегват скъпоценното доверие и светия дълг, който ако бъде изпълняван в страх от Бога, ще направи не само децата, но и самите тях годни за небето. Домът без деца е пуст. Има опасност сърцата на живеещите в такъв дом да станат егоистични, да подхранват любов към лесния живот и да се съобразяват единствено с личните желания и удобства. Те приемат съчувствие за себе си, но не съчувстват на другите. Грижите и чувствата към децата премахват грубото в нашето естество, правят ни нежни и съчувствително и развиват благородните черти в нашия характер. Мнозина са болни физически, умствено и морално, тъй като вниманието им е насочено почти изцяло към самите тях. Те могат да се спасят от инертността чрез здравословната жизненост на младите и разнообразния ум и бликащата енергия на децата.

Брат Дж. е доста възрастен. Не бива да му се възлагат никакви тежки отговорности. Той гневи Бога чрез погрешно проявяваната си любов към своите деца. Има много грижи да им помага финансово, за да не ги обиди. За да им угоди, той им наврежда. Те не са мъдри и верни в управлението на средства дори от гледна точка на светските хора. Ако на тях се погледне от религиозна гледна точка, те са пълни с недостатъци. Нямат съвест и задръжки относно духовните неща. Не са украса за обществото чрез своето положение и влияние в света, нито пък са украса за Божието дело чрез чист християнски морал и добродетелни дела в служба за Христос. Не са възпитани в навици на себеотрицание и доверие в себе си, които да ги предпазват в живота. Тук е големият грях на родителите. Те не възпитават децата си и не ги обучават за Бога. Не ги учат на самоконтрол, стабилност на характера и твърда, целенасочена воля. Повечето деца от

този век са оставени сами на себе си. Не са учени да развиват физическите и умствените си сили за някакво добро дело, да са благословение за обществото чрез влиянието си или да са похвала за християнския живот и да усъвършенстват святост в страх от Бога.

Брат Дж. е направил грешка, като е поверил своята собственост на децата си. Поставил е върху тях отговорности, за които те не са подготвени. Поставил е средствата си извън своя контрол и е събрал пари от братята за скромната си работа. Бог не е бил прославен от начина, по който ръководи собствеността си. Представя извинения за лошото поведение на децата си, макар че това не е в съгласие с нашата вяра или с библейския стандарт. На практика той заявява на нечестивите: "Ще ми бъде добре", макар че Бог ясно е заявил, че няма да му е добре.

Тези грешки на брат Дж. издават липса на небесна мъдрост и в голяма степен са го направили негоден за сериозната работа на верен Христов служител. Какво ще каже брат Дж. на Бога, когато Господарят поиска отчет за настойничеството му? Бил е воден от неосветените умове на децата си и не е почувствал необходимостта от търсене на съвет и помощ от стоящите в светлина Божии служители. Бил е подведен от извратено съчувствие и не е направил правилна преценка. Движил се е като слепец. Поведението му е навредило на самия него и на Божието дело.

Вермонт има нужда не само от проповедници, които от време на време да отиват сред църквите, да се молят и да увещават. Постоянно може да се настоява за работници сред Божия народ във Вермонт. Необходими са искрени, ревностни работници, които да укрепват онова, което е останало недовършено, като се грижат за духовните нужди на хората. Божието дело навсякъде и особено във Вермонт се нуждае от хора, носещи отговорности. Някои отиват многократно на едно и също място, но постигат много малко, ако въобще постигат нещо. Посещават братята си и често това е единственото постигнато. Въпреки всичко те очакват да бъдат възнаградени за отделеното време.

Докато пиша, ми идва на ум случаят на брат и сестра К. Те не се грижат за хората. Не осъзнават отговорността да носят тежести. Брат К. ми беше показан сред останалите, които смятат, че трябва да работят за Господа. Наистина той може да работи като мнозина други, стига да пожелаят. В Божието дело има добри работници, които притежават опит и посвещават времето и силите си на служба за Бога. Те трябва да бъдат щедро подкрепяни. Но онези, които просто отиват да посещават църкви от време на време – особено хората, върху чиито рамена не тегнат грижите за семейства и които са способни да се трудят – не бива да черпят от Господната съкровищница.

Нито брат К., нито сестра К. Имат опит в правенето на жертви за истината, в обогатяването с добри дела и събирането на съкровища за небето. Тяхното съчувствие, грижи и търпение не са били упражнявани в отглеждането на любящи деца. Вземат предвид единствено личните си удобства. Сърцата им не са извор, от който да излизат живи струи на нежност и привързаност. Когато благославят други с любезни думи на любов и дела на милост и щедрост, самите те ще получат благословение. Те са прекалено ограничени в ползната си работа. Ако такива хора не се преобразят в ум и естество и не се обновят от Христовия ум, не могат да станат добри, полезни работници в делото на Изкупителя. Животът Му е пример за християните. Себепожертвувателността и не лицемерното милосърдие трябва да са основни черти в живота им. Егоизмът е поставен на преден план. О, колко малко знае брат К. Какво означава да се работи за Бога, да се вдига Христовия кръст и да се върви по стъпките на себеотрицателния Изкупител!

Христовият служител, учителят на истината, истинският пастир е в известен смисъл слуга на всички. Той познава предварително нуждите на онези, които се нуждаят от помощ, и знае как да бъде полезен тук и там във великото дело за спасяване на души. Човек, който изповядва, че проповядва истината, но ходи там, където си поиска, и работи, когато и както му харесва, като същевременно избягва отговорности, не носи кръста си след Христос, нито изпълнява поръчението към служителите на евангелието. Малцина знаят от опит какво е да се страда за Христос. Те искат да са като Христос, но желаят да избегнат бедността и разпятието. С радост биха били с Него в славата, но не искат да отидат при Него чрез голямо себеотрицание и изпитание.

На брат К. Не бяха необходими големи усилия, за да изследва истината, тъй като избрани Божии мъже са подготвили аргументи – ясни, точни и убедителни. Трудните точки от настоящата истина са били разбрани чрез искрените усилия на няколко посветени на работата хора. Пост и гореща молитва към Бога са подтикнали Господа да отключи съкровищницата на истината, за да стане разбираема за умовете им. Лукави врагове и горделиви Голиатовци трябваше да бъдат посрещани – понякога лице в лице, но по-често с перо. Сатана подтикна люде към жестоко противопоставяне, за да заслепи очите и замъгли разума на хората. Малцината, които има в сърцето си интерес към Божието дело и истина, се обявиха в тяхна защита. Те не търсеха удобства, а бяха готови да жертват дори живота си за истината.

Тези ревностни търсачи на истината рискуваха богатството си от сила и всички притежания, за да я защитават и да разпространяват светлината. Откриваше се

брънка след брънка от скъпоценната верига на истината, докато накрая тя се изяви в прекрасна хармония като едно съвършено цяло. Тези хора с изследователни умове са намерили аргументи и са ги направили толкова ясни, че дори ученик да може да ги разбере. Колко лесно е сега за хората да стават учители на истината, макар и да бягат от саможертвата и себеотрицанието.

Изследователите на истината са страдали за нея и знаят каква е нейната цена. Те я ценят и са изключително заинтересувани от напредъка ѝ. По пътя на всеки Христов последовател лежат себеотрицанието и кръстът. Кръстът е това, което е в разрез с естествените чувства и воля. Ако сърцето не е изцяло посветено на Бога, ако волята, чувствата и мислите не са подчинени на Божията воля, няма да има успех в осъществяване на практика на принципите на истинската религия и да изявява в живота си Христовия живот. Няма да има истинско желание да се жертват удобството и егоизма и плътският ум няма да бъде разпнат, за да върши Христовите дела.

Мнозина от живеещите в Бордовил трябва да извършат нещо важно. Видях, че врагът е зает да осъществява идеите си. Хора, на които Бог е поверил средства, прехвърлят върху децата си дадената им от Небето отговорност да бъдат Божии настойници. Вместо да дават Божието на Бога, те твърдят, че всичко, което притежават, е тяхна собственост, сякаш са го придобили със собствена сила и мъдрост. Кой им е дал сила и мъдрост да придобият земно съкровище? Кой е напоявал земните им с небесна роса и с потоци дъжд? Кой им е дал слънцето, което да стопля земята и да събужда живота в природата, давайки растеж на всичко живо за полза на човека? Хора, които Бог е благословил с изобилие, прегръщат земното си съкровище и превръщат в проклетие даденото им от Бога изобилие и благословение в проклетие, като изпълват сърцата си егоизъм и недоверие в Него. Приемат дадените им назаем блага, но твърдят, че са тяхна собственост и забравят, че Господарят има някакво изискване към тях. Отказват да Му дадат дори исканата от Него лихва. Богатствата създават много трудности на изповядващите се за Христови последователи. Пронизват ги с много скърби, тъй като забравят Бога, а обичат и се покланят на Мамона. Допускат земните богатства да вгорчат живота им и да им попречат да усъвършенстват християнския си характер. И сякаш това не е достатъчно, те прехвърлят на децата си – за да ги прокълнат – онова, което се е оказало губелно в собствения им живот. Бог е поверил на хората средства, за да ги изпита, да види да желаят да признаят Него чрез даровете Му и да ги използват за разпространяването на славата Му по земята.

Земята и всичките ѝ съкровища принадлежат на Господа. "Добитъкът по хиляди хълмове" е Негов. Всичкото

злато и сребро Му са Негови. Той е поверил съкровищата Си на настойници, за да могат чрез тях да разпространяват делото Му и да прославят името Му. Той не е поверил тези съкровища на хора, за да ги използват за собствено възвеличаване и прославяне и да имат сила да потискат бедните откъм земни притежания. Господ не приема приносите на който и да е човек само защото се нуждае от тях и не може да има слава и богатства без тях, а защото това е в интерес на Неговите служители да отдават Божието на Бога. Той ще приеме доброволните приноси на смиреното и разкаяно сърце и ще възнагради дарителя с най-богати благословения. Бог ги приема като жертва на благодарствено послушание. Изисква и приема нашето злато и сребро като доказателство, че всичко, което притежаваме и което сме, принадлежи на Него. Изисква и приема част от нашето време и от талантите ни като плод от Неговата любов, живееща в нашите сърца. Ако не е направен от чиста любов, дори най-скъпият принос е прекалено малък, за да бъде приет от Бога.

Мнозина до такава степен са прилепили сърцата си към земните притежания, че не осъзнават ползата от събиране на съкровища на небето. Не разбират, че доброволните им приноси за Бога обогатяват не Него, а тях. Христос ни съветва да си събираме съкровища на небето. За кого? За Бога, за да стане по-богат? О, не! Съкровищата на целия свят са Негови и неописуемата слава и неоценимите небесни съкровища са Негови, за да ги дава на когото пожелае. "Събирайте си съкровища на небесата." Хора, които Бог е направил настойници, са така заслепени от богатствата на този свят, че не разбират как със своя егоизъм и алчност не само ограбват Господа в десетъци и приноси, но ограбват себе си от вечните богатства. Те биха могли всеки ден да прибавят към небесните си богатства, като вършат онова, което Господ им е наредил, и използват предоставените от Него средства. Господарят желае да търсят възможности да вършат добро и докато са живи да използват средствата си, за да помагат за спасението на своите ближни и за напредъка на Божието дело във всичките му области. По този начин само изпълняват онова, което Бог иска от тях. Те отдават Божието на Бога. Мнозина съзнателно затварят очите и сърцата си, за да не би да видят и почувстват нуждите на Господното дело и като помогнат за неговия напредък, да намалят доходите си и отнемат част от главницата или лихвата. Някои смятат, че даването от тях за напредъка на Божието дело е чиста загуба. Те броят изразходваните долари и се чувстват неудовлетворени, ако не могат веднага да ги възстановят, за да не би земното им съкровище да намалее. Проявяват скъперничество и дори грубост в отношенията си с братята и дори със светските хора. Нямаат никакви скрупули да

измамят в дадена сделка, за да получат изгода и да спечелят няколко долара.

Страхувайки се, че ще загубят част от земното си съкровище, някои пренебрегват молитвата и събранията за богослужение, за да имат повече време за фермите или за търговията си. С делата си показват кой свят ценят по-високо. Жертват религиозните си привилегии – необходими за духовния им напредък – заради нещата от този живот и се провалят в получаването на познание за Божествената воля. Далеч са от усъвършенстването на християнски характер и не отговарят на Божия стандарт. Поставят земното, светското на първо място и ограбват Бога от времето, което би трябвало да посвещават на служба за Него. Бог отбелязва такива личности и те ще получат по-скоро проклятие отколкото благословение. Някои престават да контролират парите си, като ги прехвърлят в ръцете на своите деца. Тайният им мотив е да бъдат в такава ситуация, при която няма да се чувстват отговорни да дават част от собствеността си за напредъка на истината. Такива хора обичат истината на думи, но не и на дело. Не осъзнават, че те контролират Божии, а не свои собствени пари.

Мнозина желаят да видят преобразяването на души, стига това да се постигне без някаква лична жертва. Ако обаче се докосне имота им, те се отдръпват, защото той има по-голяма стойност за тях от хората, за които Христос е умрял. Ако осъзнаят отговорностите си като Негови настойници, онези, на които Бог е поверил средства, биха задържали в ръцете си заетото от Бога, за да могат да изпълнят задължението си да изпълнят своя дял в разпространяването на Божието дело. Ако всички можеха да проумеят спасителния план и стойността на една-единствена душа, купена с Христовата кръв, биха поставили всичко друго на заден план.

Родителите трябва да изпитват голям страх, когато поверяват на децата си поставени от Бога в ръцете им средства, освен ако нямат твърди доказателства, че децата им притежават привързаност, любов и посвещение към Божието дело – по-големи отколкото на самите родители, и че ще бъдат по-искрени и ревностни в подкрепата за Божието дело, както и по-щедри в осъществяването на различни начинания, свързани с големи дарения. Мнозина обаче дават средствата си в ръцете на децата и по този начин прехвърлят върху тях отговорността за собственото си настойничество, тъй като Сатана ги е подбудил да го сторят. По този начин те предоставят средствата си на неприятеля. Сатана работи в тази насока, за да постигне целите си и да отклони нужни за Божието дело средства, които биха били използвани за щедрата му издръжка. Усилията за представяне на истината пред хората не са и наполовина толкова цялостни и всеобхватни, колкото би

трябвало да бъдат. Сега за разпространяване на истината не се прави дори една петдесета част от онова, което може да се постигне чрез разпръсване на печатни материали и достигане на звука на истината до всички, които биха били убедени да дойдат и да чуят.

Благодатното време за мнозина е към своя край. Сатана събира ежедневна жътва от души. Някои вземат окончателно решение против истината, а мнозина умират, без да я познават. Умовете им са непросветени, а греховете им – неизповядани. Въпреки това мнозина от изповядващите благочестието си трупат земни съкровища и насочват усилията си към още по-големи печалби. Те са безчувствени спрямо състоянието на мъже и жени, които идват в сферата на тяхното влияние и загиват поради липса на знание. Добре насочената работа, извършена с любов и смирение, би постигнала много за просвещаване и преобразяване на техните близки. Примерът на мнозина, които биха могли да извършат много добрини, на практика казва: "Вашите души имат за мене по-малка стойност от земните дела."

Мнозина обичат истината, но много повече обичат този свят. "По плодовете им ще ги познаете." Духовното бива пожертвано заради земното. Плодовете на такива хора не са свети и примерът им няма да е такъв, че да преобразява грешници и да ги обръща от заблудата към живота. Допускат души да погинат, макар че биха могли да ги спасят, ако направят толкова сериозни усилия за тях, колкото са усилията им за осигуряване на богатства в този живот. За да получат повече от земните неща, от които всъщност нямат нужда и които само увеличават отговорността и осъждането им, мнозина полагат огромни усилия, застрашават здравето, духовното състояние, мира, утеха и щастието на своите семейства. Допускат души да погиват около тях, защото се страхуват, че ще е необходимо да дадат малка част от своето време и средства, за да ги спасят. Парите са техен бог. Решават, че не си заслужава да жертват средства за спасяването на души.

Човекът, на когото е поверен един талант, не е отговорен за пет или два, а само за един. Мнозина пренебрегват трупането на небесно съкровище чрез вършене на добро със заетите от Бога средства. Те не се доверяват на Бога и изпитват хиляди страхове за бъдещето. Също като израилтяните имат нечестиви и невярващи сърца. Бог даде на този народ изобилие според техните нужди, но те си вземаха назаем беди от бъдещето. Оплакваха се, роптаеха по време на пътуването, че Мойсей ги е извел, за да убие тях и децата им с глад. Въображаемата нужда затваряше очите и сърцата им за Божиите добрини и милости по време на странстването и те бяха неблагодарни за даденото от Него изобилие. Такива са и недоверчивите, наричащи себе си Божии люде в този век на неверие и упадък. Страхуват

се, че могат да стигнат до нищета или че децата им ще станат бедни, или че внуците им ще живеят в мизерия. Не се осмеляват да се уповават на Бога. Няма истинска вяра в Този, Който им е подарил житейски благословения и изобилие и им е подарил таланти, които да използват за Негова прослава и за напредъка на делото Му.

Мнозина се грижат толкова много за себе си, че не дават възможност на Бога да се грижи за тях. Ако понякога са в затруднена ситуация и бъдат прекарани през изпитание, това би било най-доброто за тяхната вяра. Ако могат спокойно да се доверят на Бога и да изчакат Той да действа за тях, техните нужди биха станали Божия възможност. Помощта Му във време на нужда би увеличило тяхната любов към Него и би ги довела до оценяване на земните благословения в много по-голяма степен отпреди. Вярата им би се увеличава, надеждата им би станала по-ярка и радостта би заела мястото на унието, съмнението и роптаенето. Вярата на мнозина не нараства поради липса на упражнение.

Онова, което изцежда силата на Божията народ, е любовта към парите и приятелството със света. Божиите люде имат привилегията да са греещи светлинки в света, да увеличават познанието си за Бога и да имат ясно разбиране за Неговата воля. Грижите в този живот и измамността на богатствата заглушават посятото в сърцата семе и те не дават плодове за Негова слава. Изповядват вяра, но тя не е жива, защото не е подкрепена от дела. Вяра без дела е мъртва. Онези, които твърдят, че имат голяма вяра, но няма дела, няма да бъдат спасени от вярата си. Сатана вярва в истината и трепери, но във вярата му няма никаква добродетел. На мнозина от изповядващите възвишена вяра им липсват добри дела. Ако могат да покажат вярата чрез делата си, биха могли да окажат мощно влияние в полза на истината. Те обаче не използват заетия им от Бога талант. Тези, които смятат да облекчат съвестта си, като завещават собствеността на децата си или като я отдръпват от Божието дело и допускат да отиде в ръцете на невярващи, неразумни деца, които да я разпилеят или да продължат да трупат и да ѝ се покланят, ще трябва да дадат отчет пред Бога. Те са неверни настойници на Господните пари. Позволяват на Сатана да ги победи чрез по-добра стратегия благодарение на децата, чиито умове са под негов контрол. Сатана постига целите си по толкова много начини, докато Божиите настойници сякаш са вцепенени и парализирани. Не осъзнават голямата си отговорност и това, че скоро ще трябва да дават отчет.

Онези, които имат имоти и чиито умове са замъглени от бога на този свят, изглежда са контролирани от Сатана, когато се отказват от собствеността си. Ако имат истински вярващи деца и такива деца, чиито чувства са изцяло насочени към света, когато решат да им прехвърлят парите

си, те обикновено дават по-голямата част на децата, които не обичат Бога и които служат на врага на всяка правда, а не на тези, които служат на Бога.

Те поставят в ръцете на неверни деца точно тези неща, които ще се окажат капан за тях и ще станат пречка по пътя на посвещението им към Бога. Докато правят големи подаръци на невярващи деца, те дават скъпернически дарове на хора от същата вяра. Този факт трябва да стресне хората с пари, които постъпват по такъв начин. Трябва да осъзнаят, че измамността на богатствата е извратила способността им да преценяват. Ако можеха да видят кое влияние действа върху умовете им, биха разбрали, че Сатана провежда плановете си съобразно своите цели и намерения. Вместо Бог да контролира ума и да осветява способността за преценяване, те се контролират от противоположната сила. Пренебрегват точно тези, които са заедно с тях във вярата, и много често проявяват скъперничество във всичките си взаимоотношения с тях. В същото време са щедри към невярващите, обичащи света деца, за които знаят, че няма да използват предоставените им пари за напредъка на Божието дело. Господ изисква всички, на които е предоставил средства, да ги използват правилно, като поставят на първо място напредъка на Неговото дело. Всичко друго трябва да остане на заден план.

Независимо дали са пет, два или един, талантите трябва да се използват по най-добрия начин. Притежаващите много средства са отговорни за голям брой таланти. Сравнително бедните не са освободени от тази отговорност. Онези, които притежават малко от света, са представени като собственици на един талант. За тях има същата опасност да проявяват прекалено голяма любов към малкото си притежание и да са такива егоисти в отклоняването му от Божието дело, каквито са богатите. Те не различават опасността. Прилагат единствено към богатите стряскащите изобличения, отправени в Божието слово към обичащите този свят, макар че самите те са в по-голяма опасност от богатите. Независимо дали имат много или малко, от всички се изисква да занесат талантите си при среброобменителите, за да може при идването си Господарят да получи своето заедно с лихвата. От тях се изисква също така да поддържат посвещението си към Бога и несебелюбив интерес към Неговото дело. Търсейки първо Божието царство и Неговата правда, те трябва да вярват на обещанието Му, че всичко останало ще им се прибави. В сравнение с останалите грижи спасението на душите на техните близки трябва да бъде на първо място, но обикновено не е така. Ако в нещо се проявява небрежност, обикновено това засяга Божието дело. Бог е заел на хората таланти не за да подхранват гордостта си или да засилват завистта си, а да бъдат използвани за Негова слава. Той е направил тези

хора посредници за разпръсване на средства, чрез които да се осъществява делото за спасяване на души. Христос им е дал примера на собствения Си живот. Той остави всичките Си небесни богатства и великолепиe и заради нас стана беден, за да можем ние чрез Неговата бедност да станем богати. Божият план не е да изсипва пари от небето, за да поддържа делото Си. Той е поверил на хората, т.е. депозирал е при тях изобилни средства, за да няма липса в нито един отдел от делото Му. Господ изпитва онези, които твърдят, че Го обичат, като поставя пари в ръцете им и след това проверя дали обичат повече даровете или Дарителя. В определеното време Бог ще разкрие истински чувства в сърцето.

Необходими са средства за напредъка на Божието дело. Бог се е погрижил за тази нужда, като е дал изобилие в ръцете на Своите посредници, а те от своя страна, трябва да го използват за всички отдели на делото, където са необходими средства за спасяването на души. Всяка спасена душа е един спечелен талант. Ако бъде истински преобразен, доведеният до познание за истината на свой ред ще използва талантите си на влияние и средства, които Бог му е дал, за да работи за спасението своите ближни. Той ще се заеме усърдно с великото дело на просвещаване на хората, живеещи в тъмнина и заблуда. Ще бъде инструмент за спасяването на души. Така талантите влияние средства постоянно се обменят и увеличават. Когато Господарят дойде, верният слуга е готов да Му върне както главницата, така и лихвата. С този плод той може да покаже увеличаване на талантите, които е спечелил, за да върне на Господаря. Верният слуга ще е свършил работата си, а Господарят, носещ наградата, за да отплати всекиму според делата, ще върне на този верен слуга както главницата, така и лихвата.

В словото Си Господ е разкрил съвсем ясно Своята воля за притежателите на богатства. Тъй като ясните Му заповеди са пренебрегнати, Той милостиво представя грозящите ги опасности чрез Свидетелствата. Не дава нова светлина, а насочва вниманието им към вече разкритата в словото Му светлина. Ако тези, които изповядват, че обичат истината, се държат за богатствата си и в неуспеха си да изпълнят Божието слово не търсят възможности да вършат добро с повереното им от Него, Той ще дойде близо до тях и ще разпилее парите им. Бог ще се приближи до тях с наказания. По различни начини ще разпръсне техните идоли. Ще претърпят множество загуби. Душите на егоистите ще бъдат без благословение. "Благотворната душа ще бъде наситена." Бог ще почете онези, които Го почитат.

Господ направи завет с Израил, според който ако спазваха заповедите Му, Той щеше да им излива дъжд навреме, земята щеше да дава реколта, дърветата по полета щяха да раждат плодове. Обеща, че вършитбата ще

трае до гроздобер, гроздоберът ще трае до сеитба, ще ядат хляба си до насита и ще живеят безопасно в земята си. Щеше да направи така, че враговете им да загинат. Нямаше да се отвращава от тях, а да ходи с тях, да бъде техен Бог, а те да са Негов народ. Но ако пренебрегнаха изискванията Му, Той трябваше да се отнася към по съвсем различен начин. Проклятие, а не благословение щеше да тегне върху тях. Щеше да прекърши гордостта им от притежаваната сила и да направи небето над тях като желязо, а земята като мед. "Силата ви ще се иждивява напразно, защото земята ви няма да дава плодовете си и дърветата на земята ви няма да дават плода си. И ако ходите противно на Мене", "тогава ще ходя и Аз противно на вас".

Онези, които егоистично задържат средствата си, не бива да се учудват, ако Божията ръка разпилява. Това, което би трябвало да се посвети на напредъка на Божието дело и кауза, но е било задържано, вероятно е било поверено на безразсъден син и сигурно ще бъде разпиляно. Хубав кон, гордостта на суетното сърце, може да бъде намерен мъртъв в обора. Понякога крава може да умре. Възможно е да има загуба на плодове или посеви. Бог може да разпилее дадените за стопанисване средства на настойниците Си, ако те откажат да ги използват за Негова слава. Видях, че е възможно някои да не претърпят нито една от тези загуби, напомнящи за пропуснатите задължения, но техният случай да е дори още по-безнадежден.

Исус преди народа: "Внимавайте и пазете от всяко користолюбие, защото животът на човека не се състои в изобилието на имота му. И каза им притча, като рече: Нивите на един богаташ родиха много плод. И той размишляваше в себе си, думайки: Какво да правя? Защото нямам къде да събера плодовете си. И рече: Ето какво ще направя: ще съборя житниците си и ще построя по-големи и там ще събера всичките си жита и богатата си. И ще река на душата си: Душо, имаш много блага натрупани за много години; успокой се, яж, пий, весели се. А Бог му рече: Глупецо! Тая нощ ще ти изискат душата, а това, което си приготвил, чие ще бъде? Така става с този, който събира имот за себе си и не богатеет в Бога." След това се обърна към учениците Си: "Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете, нито за тялото си, какво ще облечете. Защото животът е повече от храната, и тялото – от облеклото."

Тези предупреждения са дадени, за да бъдат в полза на всички. Ще се възползват ли хората от тях? Ще имат ли полза от тях? Ще се замислят ли за тези поразителни примери на нашия Спасител и ще избегнат ли примера на глупавия богаташ? Той имаше всичко в изобилие – също като мнозина от вярващите в истината. Те обаче постъпват също като нещастния глупав богаташ. О, да бяха мъдри и да

можеха да разберат възложеното им задължение да използват Божиите благословения, за да благославят други, вместо да ги превръщат в проклятие. Бог ще им каже също като на глупавия богаташ: "Глупецо."

Хората постъпват така, сякаш са лишени от разум. Заравят се в грижите на този живот. Няма време за Бога, няма време да Му служат. Работа, работа, работа е зовът на днешното време. От всички околни се иска да работят с огромно напрежение, за да се грижат за големи ферми. Амбицията им да разрушат и да построят нещо по-голямо, за да има в какво да сложат богатата си. Точно тези хора, които са претрупани от богатства, минават за Христови последователи.

На думи те вярват, че Христос скоро ще дойде и че краят на всичко е наближил, но в тях няма дух на себепожертвувателност. Потапят все по-дълго в този свят. Позволяват си прекалено малко за изучаване на словото на живота, за размишление и молитва. Не дават тази привилегия нито на останалите в семейството, нито на служителите си. Въпреки това тези хора вярват, че сегашният свят не е техен дом, че са само пътници и странници на земята и се подготвят за живот в едно по-добро място. Примерът и влиянието на такива хора е проклятие за Божието дело. Християнският им живот се характеризира с празно лицемерие. Обичат Бога и истината точно толкова, колкото делата им показват. Човек привежда в действие вярата, която притежава. "По плодовете им ще ги познаете." Сърцето е при съкровището. Съкровището им е на тази земя и техните сърца и интереси също са там.

"Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли такава вяра да го спаси?" "Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва." Когато така наречените вярващи покажат, че животът им съответства на тяхната вяра, тогава ще видим как представянето на истината се съпровожда с истина – сила, която ще убеждава грешника и ще привлича души при Христос.

Последователната вяра е нещо рядко сред богатите. Рядко се намира истинска вяра, подкрепена от дела. Всички, които притежават тази вяра, ще бъдат хора с влияние. Те ще подражават на Христос и ще притежават тази неегоистична щедрост, този интерес към спасяването на души, които бяха характерни за Него. Христовите последователи трябва да ценят душите така, както Той ги ценеше. Чувствата им трябва да са насочени към делото на техния скъп Изкупител и въпреки всички жертви те трябва да работят за спасяването на онова, което Той е изкупил с кръвта Си. Какво са парите, къщите и земите в сравнение с една-единствена душа?

Христос направи пълна и цялостна жертва достатъчна да спаси всеки Адамов син и дъщеря, който би се покаял

спрямо Бога за нарушаването на закона Му и би проявил вяра в нашия Господ Исус Христос. Въпреки че жертва е всеобхватна, малцина се съгласяват да водят живот на послушание, за да получат това велико спасение. Малцина желаят да подражават на преживените от Него ужасни лишения, страдания и гонения и да споделят част от изморителната работа за довеждане на души до светлината. Малцина следват примера Му за усърдни чести молитви към Бога за сила да понасят изпитанията в този живот и да изпълняват ежедневните задължения. Христос е начинателят на нашето спасение и чрез страданията и жертвата Си Той е дал пример на всичките Свои последователи: бдението, молитвата и неотслабващите усилия са необходими, ако желаят правилно да представят любовта в сърцето Му към падналото човечество.

Заможни хора умират духовно поради нежеланието си да използват дадените им от Бога средства за подпомагане на делото за спасяване на техните ближни. Някои проявяват временно вълнение и решават, че ще си създадат приятели чрез неправедното богатство, за да бъдат приети във вечното царство. Техните усилия в тази насока са повърхностни- Започват и после се провалят, тъй като не са съвсем усърдни в това дело. Не са богати в добри дела. Сатана ги надхитря, докато те задържат за себе си любовта и се хващат здраво за земните си богатства.

Може да им се предложи примамлива възможност за инвестиране в патенти или някакво друго предполагаемо блестящо начинание, украсено от Сатана с омайваща привлекателност. Блазни ги възможността да спечелят още бързи и лесни пари. Размишляват, че макар и да са решили да вложат тези пари в Божията съкровищница, ще ги използват в конкретния случай, ще ги умножат и тогава ще дадат по-голяма сума на делото. Не виждат никаква вероятност за провал. Парите изтичат от ръцете им и те скоро разбират със съжаление, че са направили грешка. Примамливата възможност се е стопила. Надеждите им не са се осъществили. Били са измамени. Сатана ги е надхитрил с по-добра стратегия. Той е бил по-проницателен от тях и е успял да вземе пари от техните среди и така да лиши Божието дело от онова, което би се използвало за поддържане и разпространяването на истината и за спасяване на души, за които Христос е умрял. Загубили са всичките си инвестиции и са ограбили Бога от това, което Му дължат.

Някои от тези, на които е бил поверен само един талант, представят извинението, че не са имали голям брой таланти подобно на други хора. Също като неверния слуга те крият единствения си талант в земята. Страхуват се да дадат на Бога онова, което им е поверил. Заемат се със светски начинания, но инвестират малко или почти нищо в Божието дело. Очакват, че хората с много таланти ще

понесат тежестта на делото и същевременно смятат, че нямат отговорност за неговия напредък и успех.

Когато господарят дойде да поиска отчет от слугите си, неразумният слуга ще признае смутено: "Аз те знаех, че си строг човек; жънеш гдето не си сял и събираш, гдето не си пръскал; и като се убоях [Уплашил се от какво? Заради това, че господарят ще поиска своя дял от поверения му талант], отидох и скрих таланти ти в земята; ето, имаш своето." Господарят ще отговори: "Зли и лениви слуго! Знаел си, че жъна, гдето не съм сял, и събирам, гдето не съм пръскал; ти, прочее, трябваше да внесеш парите ми на банкерите и когато си дойдех, щях да взема своето с лихва. Затова вземете от него таланта и дайте го на този, който има десет таланта. Защото на всекиго, който има, ще се даде и той ще има изобилие; а от този, който няма, от него ще се отнеме и това, което има. А тоя безполезен слуга хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби."

Мнозина, притежаващи малко в този свят, са представени от човека с един талант. Те се страхуват да се доверят на Бога. Боят се, че Той ще им поиска нещо, което смятат за своя собственост. Крийт таланта си в земята, страхувайки се да го инвестират където и да било, за да не би да се наложи да дадат печалбата на Бога. Вместо да дадат таланта на банкерите, както Бог е изискал, те го заравят или го крият там, където нито Бог, нито хората могат да имат полза от него. Мнозина от хората, които твърдят, че обичат истината, постъпват по този начин. Мамят душите си, тъй като Сатана е заслепил очите им. Като ограбват Бога, те в много по-голяма степен ограбват себе си. Поради алчността и нечестивото изпълнено с неверие сърце те се лишават от небесното съкровище. Тъй като имат само един талант, те се страхуват да се доверят на Бога и го скриват в земята. Чувстват се освободени от отговорност. Харесва им да наблюдават напредъка на истината, но не смятат, че са призовани да проявяват себеотрицание и да подпомогнат делото с личните си усилия и средства, макар и да нямат големи притежания.

Всички трябва да направят нещо. Случаят с вдовицата, която пуснала своите две лепти, е записан за полза на хората. Христос я похвали заради жертвата и насочи вниманието на учениците към тази постъпка: "Истина ви казвам, тая бедна вдовица пусна повече от всичките, които пускат в съкровищницата; защото те всички пускат от излишъка си, а тя от немотията си пусна всичко, що имаше, целия си имот." Христос сметна нейния дар за много по-ценен от големите приноси на богатите. Те даваха от изобилието си. Нямахе да почувстват никакво лишние поради направеното дарение. Вдовицата се лиши от най-необходимото в живота, за да даде своя малък принос. Тя

не знаеше как бъдещите и нужди ще бъдат задоволени. Нямахме съпруг, която да я подкрепя. Уповаваше се на Бога за утрешния ден. Стойността на такъв дар не се оценява толкова по количеството колкото по неговата пропорция и по мотива на дарителя. Когато дойде и донесе наградата със Себе Си, Христос ще даде на всеки според делата му.

Господарят е поверил таланти на всички – високопоставени и скромни, богати и бедни. На някои са дадени повече, на други – по-малко, съобразно притежаваните способности. Божието благословение ще почива на искрените, любящи, усърдни работници. Вложението им ще бъде успешно и ще доведе до спечелване на души за Божието царство, както и на нетленно съкровище за самите тях. Всички са морални създания и на всички са дадени небесните блага. Талантите са съизмерими на способностите на всеки човек.

Бог дава на всеки според делата и очаква да Му бъде върнато съгласно разнообразните дарове. Той не иска десет таланта от човек, на когото е даден само един. Не очаква бедният да дава същите милостини като богатата. Не иска от слабия и страдащия същата дейност и сила каквито притежава здравият. Бог ще приеме единственият талант, използван по най-добрия начин "според колкото има човек, а не според колкото няма".

Бог ни нарича слуги, което подсказва, че сме наети от Него, за да извършим определена работа и да понесем известни отговорности. Заел ни е известен капитал, който да вложим. Той не е НАША собственост и ние ще разгневим Бога, ако трупаме от богатата на нашия Господ или ги харчим, както ни харесва. Ние сме отговорни за използването или злоупотребата с онова, което Бог ни е заел. Ако поставеният от Господа в ръцете ни капил стои неизползван или ако го заровим в земята, дори да става въпрос само за един талант, ние ще трябва да дадем отчет на Господаря. Той изисква лихва от своето, а не нашето.

Всеки върнат на Господаря талант ще бъде прегледан много внимателно. Делата и поверените средства на Божиите слуги няма да бъдат смятани за нещо маловажно. Всеки ще получи лично внимание и ще му бъде поискан отчет за поверените таланти, независимо дали ги е умножил или е злоупотребил с тях. Дадената награда ще бъде съразмерна с умножаването на талантите. Отреденото наказание ще бъде в съответствие с лошото им използване.

Всеки трябва да се запита: Какво ми е дал Господ и как да го използвам за Негова слава? "Търгувайте с това докле дойда", каза Христос. Небесният Господар е на път. Добрата възможност, която имаме, е за днес. Талантите са в ръцете ни. Ще ги използваме ли за Божия слава или ще злоупотребим с тях? Можем да ги употребим днес, защото благодатното ни време може да приключи утре и докладът ни да е запечатан завинаги.

Ако талантите ни са вложени в спасението на нашите ближни, Бог ще бъде прославен. Гордост и обществено положение са извинение за разточителство, празна показност, амбиция и разпуснато себелюбие. Господните таланти, заети на човека като скъпоценно благословение, отразяват върху него ужасно проклятие, ако се злоупотреби с тях. Можем да използвам богатството за напредъка на Божието дело и за облекчаване нуждите на вдовицата и сирачето. По този начин ние събираме богати благословения за самите себе си. Не само ще получим думи на благодарност от приелите нашата помощ, но сам Господ, Който е поставил средствата в ръцете ни точно за тази цел, ще направи душите ни като напоявана градина, чиито води не пресъхват. Когато настъпи времето за жътва, кои от нас ще изпитат неизразимата радост да видят събраните от нас снопи като награда за нашата вяроност и за несебелюбивото използване на дарените ни от Господа таланти за Негова прослава?

Мнозина във Вермонт са претърпели неуспех в изпълнение на Божиите изисквания. Някои са изпаднали в състояние на студена и безжизнена духовност, тъй като са неверни слуги. Любовта към света е запълнила сърцата им в такава степен, че те са загуби желанието си за небесните неща и са станали духовни джуджета. Щатът е бил лишен от добра дейност. Бордовил е станал привличащ център. Всички големи събрания се провеждат на едно място, което е все едно да се постави светлина под шиник. Лъчите ѝ не могат да са от полза за хората от целия щат. Мнозина са все още в тъмнина, макар че биха могли да се радват в познанието за истината. Талантите и специалните усилия са били насочени към едно място. Господ не желае това да е така. Той възнамерява предупреждаващата изпитваща вест да се даде на света и людете Му, които са светлината на света, да се разпръснат като свидетели сред моралната тъмнина на света, а техният живот, свидетелство и пример да бъдат ухание от живот към живот или от смърт към смърт.

Братята Д. трябва да се пазят да не осуетят Божиите намерения чрез собствените си планове. Има опасност да стеснят Божието дело, което е дълбоко и всеобхватно

Има опасност брат Д. да приеме прекалено тесногърди възгледи за делото. Бог му е дал духовен опит, който ще бъде от голяма стойност, ако го използва по правилен начин. Съществува опасността неговите особени черти на характера да оформят духовния му опит и това да повлияе на други умове. Брат Д. би могъл да е много по-полезен като работник, ако не бе така склонен да концентрира силата на ума си върху една идея. Той се спира на лични случки и мисли и ги повтаря надълго и нашироко, макар че те нямат значение за хората.

Умът му бе възбуден от темата за личното здраве. Той съсредоточава силата на ума си върху тази точка. Неговата

личност и симптомите му станаха основна тема на разговор. Той старателно вървеше по набелязания от ума му път и когато се стремеше към удобство за себе си, не осъзнаваше какво неудобство създава за другите. Умът му бе в голяма степен ограничен до личните проблеми. Те бяха основата на неговите мисли и темата на разговорите му. С това целенасочено поведение той не успя да получи здравната полза, която би имал, ако забравяше за себе си и ежедневно се занимаваше с физическа работа, която би отклонила ума му от самия него.

Същите недостатъци се забелязваха и в работата му в евангелското поле. Когато говореше на хората, той правеше много извинения и многобройни повтарящи се встъпления и църквата се изморяваше, преди още да е стигнал до истинската тема. Доколкото е възможно, проповедниците трябва да избягват извиненията и встъпленията.

Брат Д. е прекалено подробен. Спира се на маловажните детайли. Губи време в обяснение на маловажни точки, които са общоприети и не се нуждаят от доказателства, тъй като са очевидни. Необходимо е да прави истинските важни точки толкова-въздействени, колкото могат да се представят чрез език и доказателства. Трябва да бъдат видими като крайпътни камъни. Важно е да избягва многословието по незначителни детайли, които изморяват слушателите, преди още да е стигнал до същността на темата.

Брат Д. се движи в определен коловоз. Когато умът му тръгне в определена посока, на него му е трудно да го насочи другаде. Говори отегчително върху една точка. Когато разговаря, има опасност да уморява слушателя. В писанията му няма свобода и лекота. Навикът да се съсредоточава върху едно нещо за сметка на останалото, е истинско нещастие. Трябва да разбере това, да се старее да се ограничава и да контролира тази черта на ума, която е твърде активна в него. Прекалено голямата активност на един орган – ума, засилва този орган, но отслабва други. Ако желае да стане успешен работник на евангелското поле, брат Д. трябва да обучава ума си. Силното развитие на този орган уврежда неговата здраве и намаля ефективността му. Има липса на хармония в начина на организиране на ума и тялото му страда от последствията.

Ще бъде в негов интерес, ако брат Д. създаде прост и лек стил на писане. Трябва да избягва дълги размишления по които и да е маловажен въпрос. Дори най-основните и явни истини, които са ясни и разбираеми, могат да бъдат така покрити с думи, че да останат мъгливи и неясни.

Брат Д. може да е наясно с всички точки от настоящата истина, но да не е способен във всяко отношение да представи в писмен вид основанията на нашата надежда на французите. Може да помогне в това дело, но материалът трябва да бъде приготвен от повече умове, за

да не носи отпечатъка на особеностите на определен човек. Истината, която бе разбрана и подготвена от няколко умове и която в определеното от Бога време бе изявена брънка след брънка в обща верига от искрени изследователи, трябва да бъде дадена на хората и да е приспособена да посрещне нуждите на мнозина. Необходимо е да се постигне стегнатост, за да се заинтересуват читателите. Дългите многословни статии вредят на истината, която авторът се опитва да представи.

Брат Д. трябва да се занимава по-малко с личността си и да говори по-малко за себе си. Трябва да стои настрана и в разговорите да избягва споменаването на себе си и представянето на особеностите в живота си като образец за хората. Необходимо е да насърчава истинското смирение. Има опасност да смята, че животът и духовният му опит за по-извисени от тези другите хора.

Брат Д. може да бъде от голяма стойност за Божието дело, ако има хармония между характера му и извършваната от него работа. Ако може да осъзнае и да поправи несъвършенствата на особения си характер, който намаля полезното му действие, Бог ще го използва и ще го приеме. Той трябва да избягва дългото проповядване и молене. Те не са от полза нито за него, нито за околните. Дългото и напрегнато използване на гласовите органи е раздразнило гърлото и дробовете му и е навредило на общото му здравословно състояние повече отколкото стриктните му правила за хранене и почивка са му помогнали. Едно пренатоварване или напрежение на гласовите органи може да не бъде излекувано скоро и е възможно да струва дори живота на говорителя. Спокойният, неприбързан и същевременно искрен начин на говорене ще има по-добро влияние върху църквата отколкото ако чувствата се отприщят и започнат да контролират гласа и маниерите. Доколкото е възможно, говорителят трябва да запазва естествената интонация на гласа си. Представената истина е това, което влияе на сърцето. Ако направи тези истини нещо реално, говорителят ще успее с помощта на Божия Дух да впечатли слушателите си със своята искреност, без да напряга фините органи на гърлото и дробовете.

Брат Д. се интересува много от семейния си живот, но има опасност чрез разговорите да култивира в себе си навика да концентрира ума си върху нещата, към които проявява особен интерес, но които не интересуват другите и не могат да им бъдат от полза. Опитва се да поддържа система, която сама по себе си е правилна, но отново ще се види, че дори полезните неща могат да станат отегчителни и трудни, когато се говори прекалено много за тях и се правят опити да бъдат осъществени при всякакви обстоятелства. Има опасност да се пренебрегнат по-важните дела.

Братята Д. трябва да се стремят да не са отегчителни в своята работа. Общо взето, влиянието им е добро. Брат Д. е по природа добър управител в земните дела. Напътствията и примерът му са помогнали на онези, които са проявили такова смирение, че да приемат съвети. Ревността, недоверието, бунтовничеството, оплакването и роптаенето, които съществуват в църквата, са обезсърчаващи. Тези братя би трябвало да се пазят от прекалена взискателност.

За да усъвършенстваме християнския си характер, не бива да се отдаваме на живот на спокойствие и молитвен изолационизъм, нито пък да проявяваме външно усърдие и възбуда, докато личното благочестие бива пренебрегвано. Настоящото време изисква от нас да очакваме идването на Господа и с голяма внимание да работим за спасението на нашите ближни. "В усърдието бивайте нелениви, пламенни по дух, като служители на Господа." Бог няма да приеме и най-възвишената служба, ако не бъдат посветени чрез предаване на душите си на Него и на любовта Му. За известна група хора има опасност да изгонят Божия Дух и жизнеността на Христовата религия чрез вкарването ѝ в система и да се отдадат на отегчителни задължения и церемонии.

Живеем сред извратено и покварено поколение и нашите хубави точни планове не винаги могат да се осъществяват за полза на всички хора. Ако се отдръпнем с достойнство, няма да успеем да помогнем на онези, които имат най-голяма нужда от помощ. Христовите слуги трябва да се приспособяват към разнообразните условия, в които живеят хората. Не могат да провеждат стриктни правила, ако се изправят пред всеки отделен случай. Необходима е разнообразна по вид работа, за да се посрещнат нуждите на хората такива, каквито са. "И към едни, които са в съмнение, бивайте милостиви. Други спасявайте, като ги изтръгвате из огъня; а към други показвайте милост със страх, като се гнусите даже и от осквернената от плътта дреха."

Апостолът съветва коринтските си братя: "И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божия слава. Не ставайте съблазън ни на юдеи, ни на гърци, нито на Божията църква; както и аз угождавам на всички във всичко, като търся не своята си полза, но ползата на мнозина, за да се спасят" (1Кор. 10:31-33). "Защото при все че съм свободен от всички човеци, аз заробих себе си на всички, за да придобия мнозина." (1Кор. 9:19). "На слабите станах слаб, за да придобия слабите. На всички станах всичко, та по всякакъв начин да спася неколцина" (ст. 22). "Прочее, ние силните сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си. Всеки от нас да угождава на ближния си с цел към това, което е добро за назиданието му. Понеже и Христос

не угоди на Себе Си, но както е писано: Укорите на ония, които укоряваха тебе, паднаха върху Мене" (Римл. 15:1-3).

Брат и сестра Л. от Канада постепенно губят вярата си в Бога и любовта към небесното и божественото, тъй като се хващат все по-здро за земните съкровища. Отпускат ръцете си от небето и си залавят здраво за този свят. Преди няколко години доказаха, че са заинтересувани от напредъка на истината и Божието дело. Напоследък любовта им към печалба се засили и в тях няма интерес към изпълнение на личното задължение да спасяват своите ближни. Животът им не се характеризира със себеотрицание и благотворителност в името на Христос. Направили са малко за Божието дело. Какво правят с талантите си? Заравят ги в земята и инвестират в земи. Не ги дават на bankerите, за да може при идването Си Господарят да получи Своето заедно с лихвата.

Имат да извършат определена работа, за да поставят в ред сърцата и домовете си. "Събирайте си съкровища на небето." Сърцата им са прилепени към нещата от този живот, а вечните стойности са станали второстепенни. Трябва да работят упорито да изкарат от сърцата си любовта към света и на нейно място да поставят привързаност към небесното. Ако Божиите служители не забравят, че трябва да правят всичко по силите си, използвайки своето влияние и средства, за да спасяват души, за които Христос е умрял, биха проявили повече несебелюбивия усилия и така невярващите биха се разбудили. Щяха да са убедени, че в истината има реалност, тъй като се представя и подкрепя от примера им.

Брат и сестра Л. трябва да имат доверие в делото за тези последни дни и да усъвършенстват християнския си характер, за да получат вечната награда при Исусовото идване. Брат Л. отпада във физическа и умствена сила. Става неспособен да поема големи отговорности. Трябва да се съветва с братя, които са дискретни и верни.

Брат Л. е Божи настойник. Поверени са му средства и той трябва да бди за дълга си и да отдава Божието на Бога. Не бива да забравя изискванията, които Господ има към него. Докато живее и притежава силата на разсъдъка, трябва да се възползва от поверената му от Бога собственост, вместо да я оставя на други за използване и наследяване след края на живота му.

Сатана винаги е готов да се възползва от човешките слабости и немощи, за да постигне собствените си цели. Той е лукав враг и е надхитрил мнозина, които са имали за цел да помогнат на Божието дело с притежанията си. Някои са пренебрегнали възложената им от Бога задача да се погрижат за тези средства. Докато са немарливи в осигуряване на средства за Божието дело – средства, заети от Господа, Сатана се вмъква и ги насочва към собствените си редици.

Брат Л. трябва да бъде по-внимателен. Хора, които не са от нашата вяра, получават средства от него в резултат на различни претенции. Той им се доверява и вярва, че са искрени. За него ще е невъзможно да си вземе обратно парите, които е допуснал да излязат от ръцете му и да отидат сред редиците на неприятеля. Той може да направи сигурно вложение, като подпомогне Божието дело и по този начин си събере съкровище на небето. Често не е в състояние да помогне, защото е с вързани ръце и не може да контролира парите си. Когато Господ го призове за средства, често те са в ръцете на хора, които са ги взели назаем. Някои от тях нямат никакво намерение да ги връщат, а други въобще не се интересуват от този въпрос. Използвайки нечестни длъжници, Сатана ще постигне целта си толкова успешно, колкото и при всеки друг метод. Всичко, към което врагът на истината и правдата се стреми, е да попречи на напредъка на царството на нашия Изкупител. Той действа чрез посредници, за да осъществява намеренията си. Ако успее да попречи на влягането на средства в Божията съкровищница, ще постигне успех в един дял от работата си. Средствата, които би трябвало да се използват за помагане на великия план за спасяване на души, биват вкарани от Сатана сред редиците му, за да помогне на своята дейност.

Брат Л. трябва да оправи бизнеса си и да не го оставя без надзор. Има привилегията да е богат с добри дела и да си създаде добра основа за бъдещето, за да успее да се хване за вечния живот. За него не е безопасно да следва отслабващия си разум. Трябва да се съветва с опитни братя и да търси мъдрост от Бога, за да върши добре работата си. Сега трябва да прояви усърдие да се снабди с "кесии, които не овехтяват, неизчерпаемо съкровище на небесата".

Брат М. Е направил грешка в семейния си живот. Не изрича с думи онази привързаност към съпругата си, която има задължението да изразява. Не е успял да създаде в себе си истинска християнска любезност и вежливост. Не е могъл да бъде по всяко време любезен и загрижен за нейните желания и утеха, каквото е неговото задължение. След като тя не се свърза във вярата с него, това доведе до голямо нещастие и за двамата. Брат М. не е проявил необходимото уважение към нейните преценки и съвети. В много отношения нейните преценки и начин на мислене са по-добри от неговите. Ако се допитва до нея, тя би могла със своя по-бистър ум и проникателност да му помогне най-вече в деловите въпроси и в отношенията му със съседите. Не би трябвало да защитава своето достойнство и да смята, че може сам да разбере всичко. Ако се остави да бъде съветван от съпругата си и с любезно поведение изрази уважение към нея и желание да ѝ достави удоволствие, няма да направи нищо повече от изпълнение на задълженията си.

Ако съветите ѝ противоречат на дълга му към Бога и на Неговите изисквания, тогава може да предпочете да е на различно мнение и по възможно най-спокойния начин да ѝ обясни, че не може да пожертва своята вяра и принципи. Би било по-добре за земните му дела, ако брат М. получава преценки и съвети от съпругата си.

Докато е рязък, груб и сприхав, не може да има влияние, с което да спечели съпругата си за истината. Трябва да се преобрази. Необходимо е да стане по-благ, да е нежен, внимателен и любящ. Трябва да остави слънчевата светлина на радостното и щастливо удовлетворение да проникне в сърцето му и тогава лъчите ѝ да озарят семейството му. Той е довел в семейството си хора, чието влияние би се оказало по-скоро проклятие отколкото благословение за съпругата му. По този начин е положил върху нея бреме, което би могло да се избегне. Трябва да се допитва до нея и желанията ѝ да се уважават доколкото е възможно, без да се правят компромиси с вярата.

Брат М. е избрал свой собствен път и има твърда воля, която граничи с инат. Често е бил непреклонен. Не бива да постъпва така. Твърди, че вярва в истина, която има осветяващо, облагородяващо и пречистващо влияние. Съпругата му няма тази вяра. Трябва да покаже, че истината оказва влияние върху своенравия му характер, че го прави търпелив, любезен, търпелив, нежен, привързан и прощаващ. Най-добрият начин, по който брат М. може да стане истински мисионер в семейството си, е да изяви в живота си живота на нашия скъп Изкупител.

80. Прехвърляне на земно съкровище

Скъпи брат Н., Почувствах се обезпокоена за тебе, след като се срещнахме на лагерното събрание в Типтън. Едва се въздържах да не се обърна лично към тебе, когато говорех на хората върху Христовите думи: "Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда и гдето крадци подкопават и крадат. Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги напада и гдето крадци не подкопават, нито крадат."

Спомних си, че преди известно време ликът ти ми бе показан във видение. Смяташе, че имаш задължението да проповядваш словото на хората, но примерът ти – такъв, какъвто е сега, би попречил на много повече да приемат истината отколкото проповедите ти биха обърнали към вярата. Твърдиш, че вярваш в най-сериозната и изпитваща вест, но вярата ти не е подкрепена от дела. Притежаваш истината на теория, но не си преобразен от нея. Истината не се е укрепила здраво в сърцето ти и не е била претворена в ежедневните дела.

Почти не осъзнаваш извисения характер на истината за тези последни дни. Не си направил жертви за истината. Ти

си стиснат и скъпернически настроен и си затворил очите си за нуждите на страдащите и нуждаещите се. В тебе не се е събудило състраданието, което да облекчи нуждите на потиснатите, нито си решил в сърцето си да помогнеш на Божието дело със средства или да правиш дарения за нуждите на страдащите. Сърцето ти е прилепено към земните съкровища. Ако не победиш любовта си към земното, няма да имаш място в небесното царство.

Законникът попита Исус какво да прави, за да наследи вечен живот. Исус го насочи към заповедите на Отца Си и му каза, че е необходимо да ги спазва, за да се спаси. Христос му обясни, че познава заповедите и че ако ги спазва, ще има живот. Забележете отговора: "Учителю, всичко това съм опазил от младостта си." Исус погледна младежа със състрадание и любов. Смяташе да му разкрие, че не е успял да спазва от цяло сърце заповедите, за които уверено твърди, че съблюдава. Исус му каза: "Едно ти не достига. Иди продай все, що имаш, и дай на сиромасите и ще имаш съкровище на небето. Дойди и ме следвай."

Исус насочи вниманието на този младеж направо в дефекта на характера му. Той посочи собствения живот на себеотрицание и носене на кръста. Дал бе всичко за спасението на човека и затова помоли младежа да тръгне след Него и да подражава на примера Му. Увери го, че ще има съкровище на небето. Дали сърцето на младия човек затуптя от радост при уверението, че ще има съкровище на небето? О, не! Земните съкровища бяха неговият идол. Те замъгляваха стойността на вечното наследство. Младежът се отдръпна от кръста, отдръпна се от себепожертвувателния живот на Изкупителя и отиде в този свят. Той имаше силно желание за небесно наследство, но въпреки това го изостави. Решаваше кое да избере с цената на силна душевна борба, но накрая предпочете да продължи да живее с любовта си към земните съкровища.

Младежът имаше големи имоти и сърцето му бе прилепено към тях. Не се съгласи да прехвърли съкровището си на небето. Не оттегли чувствата си от него и не започна да го използва за добри цели – благословение за вдовицата и сирака и забогатяване с добри дела. Любовта на този млад човек към земните богатства бе по-силна от любовта към ближните и към нетленното наследство. Той направи своя избор. Отхвърли Христовата покана да си осигури небесно съкровище, тъй като не се съгласи с условията. Силата на чувствата му към земните богатства взе превес, а небето с цялата си привлекателност и слава бе пожертвано заради съкровищата на този свят. Младежът се натъжи, защото искаше и двата свята. Той обаче пожертва небесното заради земното.

Малцина осъзнават колко голяма е любовта им богатството, докато не бъдат подложени на изпит. Мнозина от хората, които твърдят, че са Христови последователи,

показват, че не са готови за небето. Делата им свидетелстват, че обичат богатствата повече от ближните си и от Бога. Също като богатия младеж те се интересуват от пътя на живота, но когато този път им бъде посочен, сметнат цената и разберат, че трябва да пожертват земните си богатства и да станат богати на добри дела, решават, че небето ще им струва прекалено много. Колкото по-голямо е натрупаното земно съкровище, толкова по-трудно им е да осъзнаят, че то не е тяхно, а им е дадено на заем, за да го използват за Божия слава.

Исус се възползва от възможността да даде на учениците Си запомнящ се урок. "А Исус се озърна и каза на учениците: Колко мъчно ще влязат в Божието царство ония, които имат богатство!" "По-лесно е камилата да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство."

Тук се вижда силата на богатствата. Човешкият ум е почти парализиран от силата на любовта към богатството. Имотите заслепяват мнозина и ги карат да действат така, сякаш са лишени от разум. Колкото повече имат от този свят, толкова повече желаят. Страхът от бъдеща мизерия увеличава техните богатства. Те са склонни да трупат пари за бъдещето. Същевременно те са стиснати и себелюбиви и се страхуват, че Бог няма да се погрижи за бъдещите им нужди. Такива хора наистина са бедни откъм Бога. След като са натрупали богатства, те са се доверили на тях и са загубили вярата си в Бога и в Неговите обещания.

Беднякът, който има вяра и доверие в Бога, уповава се на Неговата любов и грижа и изобилна в добри дела, като благоразумно използва малкото си притежание, за да благославя хората със средствата си, е богат към Бога. Той чувства, че ближният му има нужди, които не могат да бъдат пренебрегнати, и изпълнява Божията заповед: "Обичай ближния си като себе си." Беднякът, който е богат към Бога, поставя спасението на своите близни за по-важни от всичкото злато и сребро на този свят.

Христос посочва как хората, притежаващи земни богатства, но бедни откъм Бога, могат да си осигурят истинското богатство Той заявява: "Идете продайте все, що имате, и дайте на сиромасите, и ще имате съкровище на небето." Според предлаганото от Него лекарство за богатите те трябва да отклонят чувствата си от земните богатства и да ги насочат към нетленното наследство. Като влагат средствата си в Божието дело, за да подпомагат спасяването на души, те стават богати в добри дела и "събират за себе си имот, който ще бъде добра основа за в бъдеще, за да се хванат за истинския живот". Това вложение ще окаже най-сигурно. Мнозина обаче показват с делата си, че нямат доверие на небесната банка. Предпочитат да поверят средствата си на земята, вместо да

ги изпратят пред себе си на небето и сърцата им да са прилепени към небесното съкровище.

Братко мой, трябва да извършиш определено дело, да се опиташ да победиш алчността си и любовта към земните богатства и най-вече себеулованието, тъй като имаш очевиден успех в осигуряването на нещата от този свят. Нещастните богаташи, изповядващи, че служат на Бога, са обекти на съжаление. Макар и да твърдят, че познават Бога, те се отричат от Него чрез делата си. Колко голяма е тъмнината на такива люде! Казват, че вярват в истината, но делата им не отговарят на думите. Любовта към богатствата прави хората егоистични, придиричиви и надменни. Богатството е сила. Често любовта към него осакатява и парализира всичко благородно и богоподобно в човека.

Богатствата носят със себе си големи отговорности. Спечелването на пари чрез нечестна сделка, лъжа в търговията, потискане на вдовицата и сирачето или трупането на богатство и пренебрегването нуждите на страдащите след време ще доведе до справедливото възмездие, описано от боговдъхновения апостол: "Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идат върху вас. Богатството ви изгни и дрехите ви са изядени от молци. Златото ви и среброто ви ръждясаха; и ръждата им ще свидетелства против вас и ще пояде месата ви като огън. Вие сте събирали съкровища в последните дни. Ето, заплатата за работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика и виковете на жетварите влязоха в ушите на Господа на Силите."

Най-скромните и най-бедните от истинските Христови последователи, които са богати с добри дела, са по-благословени и по-скъпоценни в Божиите очи от хората, които се хвалят с големите си богатства. Те са по-почетени в небесните дворове от най-издигнатите царе и благородници, които не са богати към Бога.

Апостол Павел нарежда на Тимотей: "На ония, които имат богатството на тоя свят, заръчвай да не високоумстват, нито да се надяват на непостоянното богатство, а на Бога, Който ни дава всичко изобилно да се наслаждаваме; да струват добро, да богатеят с добри дела, да бъдат щедри, съчувствителни, да събират за себе си имот, който ще бъде добра основа за в бъдеще, за да се хванат за истинския живот." Съветът важи за тебе, брат Н., и за мнозина от тези, които твърдят, че вярват в истината за тези последни дни.

Хората, които трупат пари или инвестират много в земи, докато в същото време лишават семействата си от житейски удобства, постъпват като безумни. Те не позволяват на семействата си да се наслаждават на онова, което Бог им е дал в изобилие. Въпреки че имат големи притежания, семействата им често са принудени да се

претоварват с работа, за да спестяват още пари, които да бъдат натрупани. Ум, кости и мускули се напрягат до крайна степен, за да се трупа, а религията и християнските задължения биват пренебрегнати. Работа, работа, работа е тяхната амбиция от сутрин до късна вечер.

Мнозина не проявяват искрено желание да научат Божията воля и да разберат изискванията Му към тях. Някои от тези, които се опитват да преподават истината на други, сами не спазват Божието слово. Колкото повече такива учители има в Божието дело, толкова по-малко ще са успехите му.

Мнозина, на които Бог е поверил богатство, не смятат, че работят против собствените си вечни интереси, като проявяват егоизъм и задържат парите си. Апостолът им показва, че ако станат богати на добри дела, ще работят за себе си. Събират за себе си, като дават на небето трайно богатство, за да могат да се хванат за вечния живот. Като се грижат за нуждите на делото и помагат на бедните, те вършат възложената им Божия работа. Докладът за тяхното себеотрицание и за делата им на щедрост и любов ще бъде записан в небесната книга. Всяко дело на щедрост ще бъде обезсмъртено, макар че извършителят не смята, че е извършил нещо достойно за отбелязване. Ако ежедневният живот на тези, които твърдят, че вярват в истината, бе жив пример за Христовия живот, от тях би излязла светлина, водеща хората до Изкупителя. Само на небето ще се разберат напълно благословените резултати от последователния благочестив набожен живот, помогнал за спасението на хора.

Братко мой, трябва да направиш много в семейството си, за да им покажеш, че истината е извършила нещо добро в тебе и че тя има облагородяващо, пречистващо и издигащо влияние в живота и характера ти. Твърдиш, че вярваш, че живеем в последните дни и предупреждаваме хората с изпитващата вест към света. Това личи ли от делата ти? Бог те изпитва и ще разкрие истинските чувства на сърцето ти.

Господ ти е поверил пари, за да ги използваш за напредъка на делото Му, да благославяш нуждаещите се и да облекчаваш нещастните. Можеш да извършиш много повече добро с парите си отколкото ако проповядваш и задържаш тези средства. Дал ли си талантите си на bankerите, за да може при идването Си Господарят да даде: "Дай отчет за настойничеството си"? Тогава ще можеш без никакво смущение да Му представиш удвоените таланти – както в главница, така и в лихва, тъй като не си ги трупал, не си ги заравял егоистично в земята, а си ги употребил.

Спомни си отминалия си живот. Колцина си благословил със средствата си? Колко сърца изпитват благодарност в резултат на щедростта ти? Моля те, прочети петдесет и

осма глава от Исаия. Развързвал ли си несправедливи окови? Опитвал ли си се разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот? Разделял ли си хляба си с гладния и въвеждали ли си в дома си сиромаси без покрив? Обличал ли си голия?

Ако си бил богат с тези добра дела, можеш да изискаш обещанията, записани в тази глава: "Тогавата твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфне. Правдата ти ще върви пред тебе и славата Господна ще ти бъде задна стража. Тогавата ще зовеш и Господ ще отговаря! Ще извикаш и Той ще рече: Ето Ме." "Ако даруваш на гладния желаното от душата ти и насищаш наскърбената душа, тогавата светлината ти ще изгрява в тъмнината и мракът ти ще бъде като пладне. Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие и ще дава сила на костите ти. И ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват." Сега тези обещани благословения не са за тебе. Не си вършил такива дела. Прегледай живота си и прецени до каква степен е лишен от дела на доброта, благородство и щедрост. Говориш за истината, но не живееш според нея. Животът ти не е извисен и осветен, а се характеризира с егоизъм и скъперничество. Служиш вярно на личното "аз". Крайно време е да промениш поведението си и да заработиш усърдно за осигуряване на небесно съкровище.

Загубил си много и никога вече не можеш да го възстановиш. Не си използвал възможностите да вършиш добро и неверността ти е записана в небесните книги. Христовият живот се характеризираше със себеотрицание, себепожертвувателност и несебелюбива благотворителност. Нямах правилна представа за подготовката за Божието царство. Идеите ти са прекалено бедни. Думите са нещо евтино. Те не струват много. Делата, плодовете ще определят какво е дървото. Какви плодове си родил? Апостол Яков съветва братята: "Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли такава вяра да го спаси? Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали ежедневна храна и някой от вас им рече: Идете си с мир, дано бъдете стоплени и нахранени, а не им дадете потребното за тялото, каква полза?" Добрите ти пожелания, братко мой, няма да задоволят нуждата. Делата трябва да свидетелстват за искреността на чувствата и любовта ти. Колко пъти си постъпвал буквално като споменатите по-горе?

Имаш високо мнение за себе си, но трябва да направиш за собствената си личност нещо, което никой друг не може да направи. Характерът ти трябва да се промени и да настъпи преобразяване на цялото естество. Обичаш истината на думи, но не на дело. Обичаш Господа малко, а много повече – богатствата си. Ако Господарят те завари такъв, какъвто си в момента, дали ще каже: "Хубаво, добри и

верни слуго... влез в радостта на Господаря си"? За каква радост става въпрос? "... Който заради предстоящата Нему радост издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол." Радостта, която Исус изпита, когато видя души, изкупени чрез жертването на славата, почитта, богатствата и дори собствения Му живот. Спасението на човека бе Неговата радост. Когато изкупените се съберат в Божието царство, Той ще види плода от тежкия труд на душата Си и ще се остане доволен.

Онези, които са Христови съработници, участници в Неговото себеотрицание и жертва, могат да бъдат инструменти за довеждане на души до Христос и после да ги видят спасени, вечно спасени да славят Бога и Агнето, което ги е изкупило.

Плезънтън, щата Канзас, 15 октомври
1870 г.

81. Няма благодатно време след идването на Христос

Брат О., докато пиша за опасностите на други хора, случаят ти мина през ума ми. От няколко месеца се опитвам да намеря възможност да пиша на тебе и на някои други, но непрестанната работа ми попречи да напиша всички свидетелства, които ми бяха дадени за отделни личности.

Случаят ти често смущава ума ми, но не смятах, че съм наясно, за да ти пиша. Написала съм много свидетелства за други хора и някои от тях биха могли да се приложат за тебе в много детайли. Свидетелствата се публикуват с цел онези, които не са посочени лично, но правят същите грешки като укорените, да бъдат предупредени чрез отправените изобличения. Смятах, че е мое задължение да се обръщам лично към тебе. Все пак, след като давам лични свидетелства за хора, за които има опасност да пренебрегнат задълженията си към Божието дело и така да навредят на собствените си души, не смятам, че е редно да оставя твой случай, без да ти пиша.

Последното видение ми бе дадено преди повече от две години. Тогава бях упътена да посоча с думи и писане общите принципи и в същото време да отбележа опасностите, заблудите и греховете на някои личности, за да бъдат предупредени, укорени и посъветвани. Видях, че всички трябва да изследват сърцата и живота си старателно, за да разберат дали не са направили същите грешки, за които други са били порицани, и дали предупрежденията, отправени към други, не се отнасят за тях. Ако е така, би трябвало да почувстват, че съветите и изобличенията са специално за тях и да ги приложат на практика, сякаш за адресирани към самите тях.

Онези, които по природа обичат света и са останали небрежни в изпълнение на дълга си, могат да видят

собствените си грешки, описани в случаите на други хора, които са били укорени. Бог възнамерява да изпита вярата на всички, представящи се за Христови последователи. Той ще изпита искреността на молитвите на всички, които твърдят, че желаят искрено да разберат какви са задълженията им. Господ ще изясни задълженията им. Ще им даде богати възможности да развиват онова, което е в сърцата им. Конфликтът ще бъде между личното "аз" и Божията благодат. Егоизмът ще се бори за надмощие и ще се противопоставя на довеждането на живота, мислите, волята и чувствата до подчинение на Христовата воля. Себеотрицанието и кръстът стоят по пътя към вечния живот и "малцина са ония, които го намират".

Бог проверява характера на всички. Изпитва любовта им към делото Му и към напредъка на истината, за която твърдят, че ценят изключително много. Изследователят на сърцата съди по дадените плодове кои са истински Христови последователи; кои по подобие на Божествения образец ще отхвърлят светските почести и съкровища и ще се съгласят да бъдат нищи и да предпочетат Божията благосклонност и Христовия кръст, за да си осигурят накрая истинските богатства, събраното на небето съкровище, наградата – вечната слава.

Онези, които всъщност не желаят да се опознаят, ще допуснат укорите и предупрежденията да се насочат към други и няма да разберат, че се говори за собствения им случай и им се посочват заблудите и опасностите. Светски егоистични мотиви заслепяват ума и така въздействат на душата, че тя не може да се обнови по Божествения образ. Онези, които не се противят на волята Му чрез собствената си извратена воля, няма да бъдат оставени в тъмнина, но ще се обновяват в познание и истинска святост и дори ще се гордеят от Христовия кръст.

Показано ми бе, че в определеното време Бог ще ми възложи да кажа на дадени личности така, както Натан каза на Давид: "Ти си този човек." Мнозина очевидно вярват в дадените за други свидетелства и също като Давид се изказват за тях, макар че би трябвало да изследват много повече собствените си сърца, да анализират живота си и да приложат на практика сериозните укори и предупреждения, отправени към други хора.

Брат О., показано ми бе, че изпитваш много по-голяма привързаност към земното си съкровище, отколкото осъзнаваш. Ти си объркан в представите си за дълг. Когато Божият Дух действа върху ума ти и те подтиква да изпълняваш Господната воля и изисквания, други влияния, които не са в хармония с Божието дело за сегашното време, пречат да постъпваш според нашепванията на Бога. В резултат на това вярата ти не се усъвършенства чрез дела. Чувствата ти не трябва да се влияят земното съкровище. Когато понякога в разрез с твоите желания и сметки,

средства преминават от тебе към редиците на неприятеля и така биват загубени за Божието дело, ти изглеждаш объркан и обезпокоен. Талантите са ти поверени от Господаря, за да ги умножаваш за Негова слава. Ти си Негов настойник и трябва да бъдеш крайно предпазлив да не би да пренебрегнеш дълга си. По природа ти обичаш светското и ще бъдеш склонен да обявиш за своя собственост парите, които са поверени на грижите ти. Скоро обаче ще чуеш думите: "Дай отчет за настойничеството си."

Божиие са мъдри, когато се уповават единствено на този разум, който идва отгоре, и когато нямат друга сила освен идващата от Бога. Необходимо ни е отделяне от приятелството и духа на света, ако искаме да се свържем с Господа и да пребъдваме в Него. Силата и успехът идват, когато сме свързани с Господа, избрани и приети от Него. Не може да има съюз между тъмнината и светлината. Бог желае народът Му да е особен, да е отделен от света и да е жив пример на святост, за да бъде светът просветен, убеден или осъден според начина, по който се отнася към предоставената светлина. Поднесената пред разума истина, огрялата върху душата светлина ще съдят и осъдят, ако бъдат пренебрегнати или отхвърлени.

В този пропаднал век хората предпочитат заблудата и тъмнината пред светлината и истината. Делата на много така наречени Христови последователи няма да издържат изпита, когато бъдат проверени от светлината, която сега грее над тях. Мнозина не отиват при светлината, за да не би да покаже, че делата им не са в Бога. Светлината открива, изважда на бял свят злото, което е скрито в тъмнина. Може да има външна прилика между хората от този свят и Христовите служители, но те служат на двама господари, чиито интереси са решително противопоставени. Светът не разбира и не различава разликата. Между тях обаче има огромна дистанция, широка бездна.

Христос заяви: "... не сте от света, но Аз ви избрах от света." Истинските Христови последователи не могат да се радват на приятелството със света и в същото време животът им да е скрит в Христос. Чувствата трябва да се отдръпнат от земните съкровища и да се прехвърлят към небесното съкровище. Колко трудно бе за младежа с големи притежания да се откаже от земното съкровище, макар че му беше обещан вечен живот като награда!

Когато всичко, което имаме и което сме, не е посветено на Бога, егоистичните интереси затварят очите ни за важността на делото, и изискваните от Бога средства биват задържани. Този, който ни е заел средства за напредъка на делото Си, често оттегля благославящата Си десница и по някакъв начин разпилява задържаните от нас пари. Те ще бъдат загубени не само за притежателя, но и за Божието дело. Няма да бъдат запазени нито в този, нито в бъдния свят. Бог е ограбен и Сатана триумфира. Брат О.,

Господ желае да изследваш сърцето си и да премахнеш от него любовта към света. Умри за собственото "аз", живей за Бога. Тогава ще бъдеш сред хората, които са светлината на света.

Показано ми бе, че подхранваш погрешни възгледи за бъдещето – възгледи, които напомнят за гибелните учения на последователите на "Бъдния век". Понякога споделяш идеите си с други. Те обаче не са в хармония с църквата. Не използваш Свещеното писание правилно. Когато Исус се надигне в Светая Светих, свали застъпническата си роба и се облече с дрехата на гнева, която заменя свещеническата одежда, работата за грешниците ще приключи. Тогава ще настъпи времето, когато ще се произнесе наредбата: "Който върши неправда, нека върши и занапред неправда... и праведният нека върши и занапред правда и светият нека бъде и занапред свят. Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам да отплатя на всекиго според каквито са делата му."

Бог е дал словото Си на всички, за да го изследват и да научат пътя на живота. Никой няма да се заблуждава, ако се подчини на условията на спасението, изложени в Божието слово. На всички е дадено благодатно време, за да могат да формират характери за вечен живот. На всички ще се даде възможност да вземат решение за живот или смърт. Хората ще бъдат съдени съобразно дадената им светлина. Те няма да са отговорни за тъмнината и заблудата, ако светлината не им е била представена. Не са извършили грях, ако не им е била дадена светлина. Всички ще бъдат изпитани преди Исус да напусне длъжността Си в Светая Светих. Благодатното време за всички ще завърши, когато молитвите за грешниците бъдат прекратени и одеждата на отмъщението бъде облечена.

Мнозина подкрепят възгледа, че благодатното време се дава, след като Исус напусне делото Си на ходатай в Светая Светих. Това е сатанинска софистика. Бог изпитва и проверява света чрез светлината, която е благоволил да им даде преди идването на Христос. Оформят се характери за живот или за смърт. Но благодатното време на онези, които избират да живеят в грях и да пренебрегват предложеното им велико спасение завършва, когато Христовата служба завършва точно преди появяването Му на небесните облаци.

Онези, които обичат света и чиито умове са плътски и във вражда с Бога, се ласкаят с мисълта, че ще им бъде дадено благодатно време след появяването на Христос на небесни облаци. Плътското сърце, което се противи на подчинението и послушанието, ще бъде измамено от този приятен възглед. Мнозина ще останат в плътска сигурност и ще продължат в бунта си против Бога, като се радват, че някога ще има период за покаяние от греха и възможност да приемат истината, която сега е непопулярна и противоречаща на техните природни наклонности и желания.

В Писанието има някои неща, които са трудни за разбиране и които според апостол Петър "неучените и неутвърдените изопачават, както правят и с другите писания за своята погибел". В този живот може би няма да можем да обясним значението на всеки текст от Свещеното писание, но няма жизненоважни въпроси от практическата истина, които да са обгърнати в тайна. Когато според Божието провидение дойде времето светът да бъде поставен на изпитание по отношение на истината за това време, умовете ще бъдат подтиквани от Светия Дух да изучават Писанието с пост и молитва, като изследват брънка след брънка и ги съединяват в свършена верига. Всеки факт, непосредствено засягащ спасението на душите, ще бъде изяснен така, че никой да не се заблуждава или да живее в тъмнина.

Когато проследихме пророческата верига, разкритата истина за нашето време бе ясно разбрана и обяснена. Ние сме отговорни за дадената ни привилегия и за светлината, която озарява нашия път. Хората от минали поколения са били отговорни за светлината, която е била допусната до тях. Умовете им са имали опит в различни въпроси от Писанието, които са били изпит за тях. Те обаче не са разбирали истините, които ние разбираме. Не са били отговорни за светлина, която не са притежавали. Също като нас са имали Библията, но времето за разкриване на специална истина, отнасяща се до заключителните сцени от историята на тази свят, е за последното поколение, което ще живее на земята.

Специалните истини са били приспособени към условията на различните поколения. Настоящата истина, която е изпит за хората от нашето поколение, е била изпит за хората от миналите поколения. Ако светлината, която сега ни озарява по въпроса за съботата от четвъртата заповед, бе дадена на миналите поколения, Бог би ги държал отговорни за нея.

Когато Божият храм бе отворен на небето, Йоан видя в свято видение група хора, чието внимание бе насочено към ковчега на завета и те го гледаха с почиттелно страхопочитание. В този ковчег бе поставен Божия закон. Особеният изпит върху четвъртата заповед започна едва след като Божия храм на небето бе отворен.

Онези, които са умрели преди даването на светлината върху Божия закон и изискванията на четвъртата заповед, не са виновни за това, че са нарушавали съботата от седмия ден. Неизследими е Божията мъдрост и милост в разпространяване на светлината и познанието в подходящото време, точно когато хората се нуждаят от тях. Преди да дойде да съди света в правда, Исус изпраща предупреждение, което да събуди хората и да насочи вниманието към пренебрегването на четвъртата заповед. Така те ще бъдат просветени, ще се могат да се покаят за

нарушаването на закона Му и да докажат верността си към великия Законодател. Той е дал всичко необходимо, за да могат всички да са свети и щастливи, стига да пожелаят. На хората от това поколение е дадена достатъчно светлина, за да разберат какви са задълженията и привилегиите им и да се радват на скъпоценните и тържествени истини в тяхната простота и сила.

Ние сме отговорни само за светлината, която ни е озарила. Божиите заповеди и свидетелство за Исус ни изпитват. Ако сме верни и послушни, Бог ще се радва за нас и ще ни благославя като Свой избран особен народ. Когато съвършена вяра, съвършена любов и послушание изобилват и действат в сърцата на Христовите последователи, те ще имат мощно влияние. От тях ще излиза светлина, ще разпръсква тъмнината, като облагородява и издига всички, които идват в тяхната сфера на влияние, и ще води до познаване на истината онези, които желаят да бъдат просветени и да вървят в пътя на смирението и послушанието.

Притежавашите плътски ум не могат да разберат святата сила на живата истина, от която зависи спасението им, тъй като подхранват гордост в сърцето, любов към света, любов към удобствата, егоизъм, алчност, завист, ревност, сластолюбие, омраза и всякакво друго зло. Ако успеят да победят всичко това, могат да станат участници в Божественото естество. Мнозина изоставят ясните истини на Божието слово и не следват светлината, която е озарила съвсем ясно пътя им. Опитват се да надникнат в тайни, които не са разкрити съвсем ясно, и правят догадки, говорят и разискват по въпроси, за които няма изискване да бъдат разбрани, тъй като не са с особено значение за спасението им. По този начин хиляди са били заблудени от Сатана. Пренебрегнали са сегашната вяра и отговорност – ясни и разбираеми за всички, които притежават разсъдък. Размишляват върху съмнителни теории и върху тестове от Писанието, които не могат да разберат, и после правят грешки във вярата си. Тяхната вяра е една смесица.

Бог желае всички да използват по практичен начин ясните учения на Словото Му относно спасението за човека. Ако са изпълнители на словото, което е ясно и мощно в своята простота, няма да се провалят в опита си да усъвършенстват християнския си характер. Ще се осветят чрез истината и ще си осигурят вечен живот, като проявяват смирено послушание. Бог желае служители, които са верни не само в слово, но и в дело. Плодовете им ще показват, че вярата им е истинска.

Брат О., ти ще си изложен на сатанинските изкушения, ако продължаваш да подхранваш в себе си погрешни възгледи. Вярата ти ще бъде една смесица и ще има опасност да объркаш други умове. Бог изисква от народа Си да бъде едно цяло. Твоите особени възгледи ще се окажат

пагубни за влиянието ти. Ако продължиш да ги поддържаш и да говориш за тях, накрая ще доведат до отделянето ти от братята. Ако има светлина, която е необходима за спасението на хората Му, Бог ще им я даде, както е дал други велики и важни истини. Трябва да оставиш нещата дотук. Остави Бог да работи по Своя начин, за да постигне целите Си в определеното от Него време и начин. Дано Бог да те направи способен да ходиш в светлината, както Той е в светлината.

82. Отговорност за получената светлина

Показан ми бе случаят на брат П. От известно време той се противи на истината. Грехът му не се състои в това, че е приел онова, което смята за заблуда, а че не е проучил старателно и не придобил познание за онова, на което се противопоставя. Той прие за даденост, че спазващите съботата адвентисти са заблудени като цяло. Този възглед бе в хармония с чувствата му и той не осъзна необходимостта от лично изследване и старателно проучване на Писанията с искрена молитва. Ако бе постъпил по този начин, сега щеше да е далеч по-напред във възгледите си. Той бе бавен в приемане на доказателствата и прекалено небрежен в изследване на Писанието, за да провери дали това е вярно. Павел смяташе, че са достойни за укор онези, които се противяха на ученията му докато могат, докато накрая биваха принудени от неопровержими доказателства да се решат в полза на преподаваното от него учение, което бе приел от Бога.

Павел и Сила проповядваха в еврейската синагога в Солун с известен успех, но невярващите евреи проявяваха силно негодуване, създадоха смут и вдигнаха голям шум против тях. Посветените апостоли трябваше да напуснат Солун под прикритието на нощта и да отидат в Берия, където бяха посрещнати с радост. Те похвалиха беряните със следните думи: "Беряните бяха по-благородни от солунците, защото приеха учението без всякакъв предразсъдък и всеки ден изследваха писанието да видят дали това е вярно. И така, мнозина от тях повярваха."

Брат П. Не успя да разбере огромното значение на въпроса. Той не осъзна задължението си да изследва старателно, независимо от всички хора, за да открие що е истина. Мислил е прекалено много за пастор П. И не е почувствал необходимостта да се учи от Този, Който е кротък и смирен по сърце. Той не е отхвърлял наставленията а проявил самонадеяност. Спасителят ни съвсем не хвали онези, които са бавни по сърце да повярват в сегашните последни дни, както не похвали и съмняващия се Тома, който се хвалеше, че няма да повярва, докато не получи доказателство за казаното и повярваното от учениците, че Христос наистина е възкръснал и им се е

явил. Тома заяви: "Ако не видя на ръцете Му раните от гвоздеите и не туря ръката си в ребрата Му, НЯМА ДА ПОВЯРВАМ." Христос даде на тома исканото от него доказателство, но после му каза с укор: "Не бъди невярващ, а вярващ." Тома призна, че веднага е бил убеден. Исус му заяви: "Понеже Ме видя, ти повярва; блажени ония, които без да ме видят, са повярвали."

Позицията на брат П. Го е направила слаб човек. От доста дълго време той воюва против почти всичко освен против съботата. В същото време провежда богослужения с нарушители на заповедите, които все още са част от адвентистите, оказващи жестоко противопоставяне на съботата от четвъртата заповед. Той не можеше да им помогне, защото сам бе в състояние на нерешителност. Влиянието му по-скоро е затвърдило мнозина в неверието им. Въпреки получените от него помощ, доказателства и насърчения поведението му е неудобно на Господа, а в същото време е укрепило ръцете на онези, които воюват против Бога, като се противопоставят на истината.

Сега брат П. можеше да е силен мъж, притежаващ влияние сред Божия народ в Мейн и ценен и обичан заради работата си. Той държи на идеята си, че неговата ограниченост е някаква специална добродетел, а не грях, който трябва да изповяда. Той бе бавен да научи урока, която Бог искаше да му даде. Не бе усърден ученик и нямаше израстване и духовен опит в настоящата истина, което би го направило способен да носи тежки отговорности, ако се бе възползвал от дадената му светлина. Показано ми бе времето, когато брат П. започна да прави усилия да се смири и да ограничи апетита си. Така би било по-лесно за него да проявява търпение. Лесно проявяваше възбуда, раздразнение, сприхавост и унилоост. Яденето и пиенето му бяха до голяма степен отговорни за това състояние. Низшите страсти взеха превес и надвиха висшите сили на ума. Въздържанието би помогнало на брат П. За здравето му са необходими повече физически упражнения и труд. Когато направи усилия да се контролира, запозна да се подобрява, но не получи онова благословение от тях, което би имал, ако ги бе направил много по-рано.

Вместо да събира заедно с Христос за истината, той прекалено дълго отстъпваше. Не бива да се възползва и да застава директно на пътя на напредъка на истина, като по този начин разпилява. Влиянието му пречи на делото, което трябва да бъде извършено от изпратени от Бога служители.

Идеите на брат П. за ред и организация са в директна опозиция на Божия план и ред. На небето има ред и земните наследници на спасението трябва да му подражават. Колкото повече смъртните човешки същества придобиват от реда и хармонията на небето, толкова по-близо отиват до онова приемливо състояние пред Бога, което ще ги превърне в

поданици на небесното царство и ще ги направи годни за грабване от земята на небето – състояние, в което Енох се намираще преди грабването си.

Брат П. трябва да се пази. Той не е подреден човек. В него няма самоконтрол, грижовност и старание, които са необходими, за да се запази хармония и единство в действията. През последните години неговият духовен опит и възпитание в духовните неща е бил голяма пречка за скъпите му деца и особено за Божия народ. Възложените му от небето задължения като баща и най-вече като проповедник не са изпълнени. Човек, който почти не осъзнава отговорността си като баща да насърчава и налага ред, дисциплина и послушание, ще се провали и като проповедник, и като пастир на стадото. Същият недостатък, характерен за управлението му в дома и в семейството, ще се прояви пред много повече хора в Божията църква. Злините няма да бъдат поправяни поради неприятните последици, съпровождащи изобличението и искрения апел.

В семейството на брат П. е необходима голяма реформа. Бог не е доволен от сегашното състояние на безредие и от това, че всеки върви по свой път и постъпва както си иска. Това състояние на нещата в неговото семейство неизбежно ще противодейства на влиянието му навсякъде, където хората разберат за него. Също така то обезсърчава онези, които желаят да му помогнат в издръжката на семейството. Този недостатък вреди на делото. Брат П. не обуздава децата си. Бог не е доволен от безпорядъка, буйното им поведение и грубите обноски. Всичко това е резултат от следвания от него път или от неизбежната проклетия, както и от неограничената свобода, за която адвентистите твърдят, че е тяхна благословена привилегия. Брат и сестра П. желаят децата им да се спасят, но аз видях, че Бог няма да извърши чудо и да ги преобрази, докато родителите не осъзнаят задълженията си и не започнат да ги изпълняват. Бог е възложил на тези родители определена работа, но те са я прехвърлили върху Него. Когато осъзнаят отговорността си към децата, брат и сестра П. ще обединят усилията си в установяване на ред, дисциплина и цялостен контрол в семейството.

Брат П., ти си небрежен в изпълнението на отговорности, които всеки баща би трябвало да има към семейството си. В резултат на това отговорностите на майката са станали прекалено тежки. Ти си склонен да бягаш от грижи и трудности не само в дома, но и извън него. Когато в страх от Бога и напълно сериозно поради боязън от съда поемеш съвсем решително отговорностите, които Небето е определило за тебе, и когато направиш всичко по силите си, ще можеш да се молиш разбираемо в Духа и с вяра, че Бог ще извърши за децата ти онова, което е извън човешките сили.

Брат П. не е използвал средствата си по разумен начин. Не се е ръководел толкова от здрав разум колкото от гласовете и желанията на децата си. Той не оценява парите, които има на разположение, и не ги харчи внимателно за най-необходимите предмети – за това, което е необходимо за удобство и за добро здраве. Цялото семейство трябва да извърши подобрения по този въпрос. В едно семейство има нужда от много неща, даващи удобство и комфорт. Липсата на ред и систематичност в подреждането на семейните дела води до унищожение и до големи загуби. Всеки член от семейството трябва да осъзнае, че има индивидуална отговорност да извърши своя дял в създаването на удобства, ред и регулярност в семейството. Не бива един да действа против друг. Всички заедно трябва да се заемат с доброто дело на взаимно насърчение. Необходимо е да проявяват любезност, толерантност, търпение, говорене с тих спокоен глас, като се избягва бъркотията и всеки прави всичко възможно да облекчи отговорностите на майката. Нещата не бива да остават в хаотично състояние, като всички бягат от задълженията си и допускат другите да работят вместо тях. Всичко това може да изглежда незначително, но когато всички елементи се свържат в едно, настава голямо безредие и се предизвиква Божието неодобрение. Именно пренебрегването на малките неща, на дреболиите отравя щастието в живота. Вярното изпълнение на незначителните подробности съставлява общото щастие, което се постига в този живот. Верният в малкото е верен и в многото. Този, който е неверен или несправедлив в малките неща, ще бъде такъв и в големите. Всеки член на семейството трябва да разбере какво се очаква от него да извърши в единство с другите. Всички, от шестгодишното дете до възрастните, трябва да разберат, че от тях се изисква да изпълняват своята част от житейските задължения.

Децата трябва да научат тези важни уроци. Могат да ги научат много по-добре сега отколкото в по-късен период. Бог ще работи за тези скъпи деца в единство с мъдро направляваните усилия на техните усилия. Той ще ги направи ученици в Христовото училище. Исус желае тези деца да са отделени от суетата на света, да изоставят греховните удоволствия и да изберат пътя на смиреното послушание. Ако сега се вслушат в милостивата покана, приемат Исус за свой Спасител и Го опознаят, Той ще ги очисти от греховете и ще им придаде благодат и сила.

Скъпи брат П., уроците, които научи сред обезпокоителните влияния в Мейн, са крайно вредни за семейството ти. Ти не си толкова старателен в разговорите си, колкото Бог изисква от тебе. Не си разговарял за истината в семейството си, нито си преподавал нейните принципи и Божиите заповеди на децата си, когато стават и

когато сядат, когато излизат и когато влизат. Не си оценил работата си като баща и проповедник.

Не си проявил усърдие в изпълняване на задълженията към децата си. Не си посветил достатъчно време на молитви в семейството и се изискал присъствието на целия дом. Значението на думата съпруг [на английски] е свързващ къщата. Всички членове на семейството се свързват в бащата. Той е законодателят, даващ пример с мъжественото си поведение за строгите добродетели, работливостта, честността, почитеността, търпението, смелостта, усърдието и практическите заложи. Бащата е в известен смисъл свещеник на дома, полагащ върху Божия олтар сутрешната и вечерната жертва. Съпругата и децата трябва да бъдат насърчавани да се свързват в това приношение и също така да пеят песни на хваление. Сутрин и вечер бащата като свещеник на дома трябва да изповядва пред Бога греховете, извършени от самия него и от децата му. Станалите му известни грехове, както и тайните прегрешения, забелязани единствено от Божието око, трябва да бъдат изповядвани. Този начин на живот, ревностно осъществяван от бащата, когато е в дома, или от майката, когато той отсъства, ще доведе до благословения в семейството.

Причината, поради която младите в днешно време не са по-религиозни, е лошото им възпитание. Не се проявява истинска любов към децата, когато им се позволява да се отдават на страсти или когато се допусне пренебрегването на правилата ви да остане ненаказано. Дървото се извива според както фиданката е била наклонена. Обичаш прекалено много личното си спокойствие. Не проявяваш големи усилия. Изисква се постоянно усилие, постоянна бдителност и искрена, гореща молитва. Пази ума си в молитвено настроение, издигнат към Бога. Не бъди ленив в работата, а усърден по дух, служещ на Господа.

Не си успял в семейството си да проявиш уважение към святостта на съботата, да научиш децата си да я спазват и да им покажеш колко важно е да я съблюдават в съответствие със заповедта. Сетивата ти не са достатъчно остри и готови да разпознаят високия стандарт, който трябва да достигнем, за да бъдем пазители на заповедите. Бог ще ти помогне в усилията, когато се заемеш с работата искрено. Необходимо е да притежаваш съвършен контрол над самия себе си. Тогава ще успееш да постигнеш по-голям успех в контролирането на децата, когато проявяват непослушание. Пред тебе стои важната задача да поправиш пренебрегнатите в миналото неща. От тебе обаче не се иска да го постигнеш със собствени сили. Прислужващи ангели ще ти помогнат в това дело. Не се отказвай от работата, нито изоставяй отговорностите, но се хвани за него с желание и компенсирай дългата небрежна работа. Трябва да имаш повъзвишени възгледи за Божиите изисквания към тебе относно светия Му ден. Всичко, което е възможно да се направи

през дадените ти от Бога шест дни, трябва да бъде извършено. Не бива да ограбваш нито един час от святото време на Бога. Обещани са големи благословения на онези, които високо ценят съботата и осъзнават задълженията си относно нейното спазване: "Ако отдръпнеш ногата си в събота, за да не вършиш своята воля в светия Ми ден, и наречеш събота насада, свята на Господа, почитаема, и Го почиташ като не следваш в нея своите си пътища, и не търсиш своето си удоволствие, и не говориш своите си думи, тогава ще се наслаждаваш в Господа; И аз ще те направя да яздиш по високите места на земята, и ще те храня в наследството на баща ти Якова; защото устата Господни изговориха това."

Когато съботата започне, трябва да се пазим в дела и думи да не би да ограбим Бога, като използваме за себе си времето, което е лично Негово. Нито самите ние, нито децата ни трябва да вършим каквато и да е работа, свързана с изкарване на прехраната, или каквото и да било нещо, което може да се свърши през останалите шест работни дни. Петък е денят за подготовка. Тогава може да се отдели време за правене на необходимите приготовления за съботата. В почивния ден не бива да остане не направено, казано или извършено нищо, което да се смята за нарушение на святата съботата. Бог изисква не само да се въздържа от физическа работа в събота, но и умът да бъде научен да размишлява върху свети теми. Четвъртата заповед се нарушава на практика, когато разговаряме за светски неща или като се впускаме в лекомислени и незначителни разговори. Разговорите за всяко друго нещо, което може да дойде на ума, означава да говорим своите си думи. Всяко отклонение от доброто ни довежда до робство и осъждане.

Брат П., трябва да се обучава да различаваш святостта на съботата от четвъртата заповед и да се стремиш да издигнеш с таланта в семейството си и навсякъде другаде сред Божия народ, където си го принизил чрез влиянието си. Необходимо е да противодействаш на оказаното от тебе влияние, като се промениш в думи и дела. Често не си помнил съботния ден, за да го спазваш свято. Често си го забравял и си говорил своите си думи в осветения от Бога ден. Бил си непредпазлив и в събота си се занимавал с неосветени разговори върху тривиални ежедневни теми като печалби и загуби, ценни книжа, жетва и имоти. Със своя пример ти си увредил влиянието си. Трябва да се реформиращ.

Онези, които не са изцяло обърнати към истината, често допускат умовете им да тичат свободно след светски дела и макар да си почиват от физическа работа в събота, езиците изговарят онова, което е в ума. Затова разговарят само за добитък, добиви, печалби и загуби. Всичко това е нарушаване на съботата. Ако умът е насочен към светските

дела, езикът ще го разкрие. От препълването на сърцето говори устата.

Проповедниците трябва да внимават особено много за примера, който дават. Необходимо е в събота да се ограничават до разговори по религиозни теми – настоящата истината, сегашните задължения, християнските надежди и страхове, изпитания, конфликти и нещастия, окончателната победа и бъдещата награда.

Исусовите служители трябва да са изобличение за онези, които не успяват да си спомнят за съботния ден и да го спазват свято. С любезност и сериозност трябва да изобличават хората, които се впускат в светски разговор в съботния ден и в същото време твърдят, че са съботопазители. Нужно е да насърчават посвещението към Бога в светия Му ден.

Никой не бива да се чувства свободен да прекарва свящото време по неуместен начин. Не е угодно на Бога, когато съботопазителите проспиват по-голяма част от съботата. Те обезславят създателя си по този начин и чрез примера си казват, че шестте дни са им прекалено скъпи, за да си позволят да почиват. Трябва да правят пари, макар и това да е с цената на лишаване от необходимия сън, който те компенсират със спане в свящото време. После се извиняват с думите: "Съботата е дадена като ден за почивка. Няма да се лиша от отдих, за да присъствам на събрание, тъй като се нуждая от почивка." Такива хора използват осветения ден по погрешен начин. Необходимо е точно в този ден да създадат интерес у семействата си към неговото съблюдаване и към събиране в молитвения дом с малко на брой или с много вярващи според конкретния случай. Трябва да посвещават времето и силите си на духовни занимания, за да е възможно Божественото влияние, съпровождащо съботния ден, да бъде с тях през цялата седмица. Измежду всички седмични дни няма друг така подходящ за духовни мисли и чувства както съботата.

Показано ми бе, че цялото небе наблюдава в събота онези, които признават изискванията на четвъртата заповед и спазват съботата. Ангелите отбелязват интереса и уважението им към тази Божествена институция. Хората, които освещават Господ Бог в сърцата си чрез духовна посветеност и които се стремят да се възползват от светите часове, като спазват съботата според възможностите си и да почитат Бога, наричайки съботата наслада, биват особено благословени от ангелите със светлина, здраве и особена сила. от друга страна, ангелите се отвръщат от онези, които не оценяват святостта на Божия свят ден. Те отстраняват от тях светлината и силата им. Видях, че над тях има сянка, а те са отчаяни и много често – тъжни. Чувстват отсъствието на Божия Дух.

Скъпи брат П., трябва по всяко време да си разумен в думите си. Призовал ли те е Бог да си Христов

представител на земята и вместо Него да увещаваш грешници да се примирят с Бога? Това е важно, тържествено дело. То започва точно когато приключиш с проповедта на амвона. Не си освободен от отговорности извън събранията. Необходимо е да продължиш да изпълняваш задължението си да работиш за спасяването на души. Трябва да бъдеш живо писмо, познати и четено от всички. Не бива да се съобразяваш с желанието за удобство. Не бива да мислиш за удоволствия. Спасението на души е най-важната тема. Именно за това дело е призван служителят на Христовото евангелие. Той трябва да продължи с добрите дела извън събранието и да украси вратата си с благочестиви думи и благоразумно поведение. Много често след края на проповедта сядаш с група хора около камината и с неосветените си думи противодействаш на казаното от амвона. Трябва да живееш според онова, което проповядваш от задължение, и да приемеш върху себе си както никога преди тежестта на отговорностите, лежащи върху всеки Христов служител. Потвърждавай думите си от амвона, като ги изпълнява в личния си живот. Впускай с в благоразумни разговори върху настоящата истина, като внимателно преценяваш състоянието на ума на присъстващите. Със страх от Бога показвай на хората, с които общуваш, как да изпълняват на практика тези важни истини. Не си успял да увещаваш с време и без време, да изобличаваш, укоряваш, умоляваш с цялото си дълготърпение и с библейското учение.

Нужно е да бдиш непрестанно като страж на сионовите стени. Бдителността ти не бива да отслабва. Учи се как да говориш със семейства около камината. По този начин можеш да постигнеш дори повече, отколкото ако използваш единствено амвона. Бди за душите като човек, който ще дава отчет. Не давай повод на невярващите да те обвиняват в небрежност в изпълнение на това задължение, когато пропуснеш да отправиш личен апел към тях. Разговаряй с тях с вяра и ги увещавай да се подчинят на истината. "Защото пред Бога ние сме Христово благоухание за тия, които се спасяват, и за ония, които погиват. На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите – животворно ухание, което докарва живот." Когато осъзнава величината на делото и тежките отговорности на проповедника, апостолът възкликва: "И за това дело кой е способен? Ние сме, защото не сме като мнозина, които изопачават Божието слово, но говорим искрено в Христа, като от Бога пред Бога."

Онези, които покваряват света, като му подават жито и плява или всичко друго, което смятат за евангелие, докато в същото време се противопоставят на Божиите заповеди, не могат да оценят чувствата на апостола, когато той трепереше под тежестта на важното дело и на дълга си като Христов служител, осъзнаващ, че на раменете му тежи отговорността за съдбата на души, за които

Христос е умрял. По мнението на самосъздалите се проповедници необходимо е само да вземат един малък калъп, да го напълнят и това ще ги направи служители.

Поведението на проповедника на амвона трябва да е благоразумно, а не небрежно. Не бива да е небрежен в отношението си към хората. Трябва да е подреден и фин в най-висшия смисъл на тези думи. Бог изисква това от онези, които приемат такава отговорна работа и които приемат словото от устата Му и го изговарят пред хората, като ги предупреждават, укоряват, поправят и утешават в зависимост от конкретния случай. Божиите представители на земята трябва да бъдат в ежедневно общуване с Него. Думите им трябва да са подбрани, словата им – разумни. Необмислените думи, често изричани от проповедници, които не проповядват евангелието с искреност, трябва да бъдат премахнати веднъж завинаги.

Показано ми бе, брат П., че ти си раздражителен по природа, лесно се подаваш на внушения и ти липсват търпение и толерантност. Ако поведението ти бе поставяно под въпрос или се настояваше да вземеш становище въз основа на истината, ти смяташе, че не бива да бързаш. Не предприемаше нито стъпка, само защото другите желяха да го направят. Решаваше да изчакаш. Ако слушателите ти действат по същия начин, ще ги сметнеш за достойни за укор. Ако всички постъпват като тебе, Божият народ ще поиска земен милениум, през който да извърши необходимата подготовка за съда. Бог милостиво е понасял твоята ограниченост няма да е разумно други да последват примера ти, защото сега си слаб и изпълнен с недостатъци, макар че би трябвало да си силен и добре подготвен за делото.

Брат Р. не успя да ти повлияе особено много. Работата му не бе свършена разумно. Той стреси, като прояви особен интерес към онези, за които смяташе, че трябва да станат учители. Ако не се бе захванал със случая на един проповедник в Мейн и ако бе работил в нови полета, където няма адвентисти, мнозина биха били доведени до познаване на истината. Брат С. напредва бавно и заема позиция на търпение, толерантност и издържливост, която е по-угодна на Бога. Въпреки това за него трябва да се направи много повече, преди да стане успешен служител в каузата и да заработи за напредъка на Божието дело.

Брат Р. се интересува много от твоя случай, но ти отказа помощ от него. Бяха ти посветени време и сили. За тебе бяха направени специални неща, за да се освободиш от предразсъдъка и да бъдеш спечелен за истината, но леността и неверието изчерпаха търпението на брат Р. Тогава той промени начина си на действие и той те притисна да вземеш решение и да заживееш според приетите от тебе светлина и доказателства. Тези искрени усилия от негова страна бяха наречени притеснение и принуда. Прояви се магарешкият ти нрав. Обяви се против действията му и

отхвърли усилията му да ти помогне. По този начин навреди на себе си, обезсърчи брат Р. и разсърди Бога. Чувствата ти към брат Р. съвсем не бяха християнски. Хвалеше се с противенето си на усилията му да ти помогне. Господ благослови работата на брат Р., като доведе хора в щат Мейн. Тази работа бе трудна и мъчителна и ти имаш дял в това. Не осъзна колко затрудняваш работата на онези, които Бог е изпратил да представят истината пред хората. Те изчерпваха силите си, за да доведат хора до вземане на решение относно истината, докато ти и други проповедници им пречехте. Бог работеше чрез служителите Си, за да привлече хора към истината, а Сатана работеше чрез тебе и чрез други проповедници, да обезсърчава и да се противопоставя на усилията им. Точно тези, които твърдяха, че са стражи и които в случай, че бяха изпълнили Божия съвет, биха били първи в приемане на словото на педупреждение и предаването му на хората, бяха сред последните, приели истината. Хората вървяха пред учителите си. Приеха предупреждението преди стражите, тъй като стражите бяха неверни и бяха заспали на поста си.

Брат П., би трябвало да изпитваш чувства на братско съчувствие и любов към брат Р., защото той заслужава това, а не думи на укор. Трябва да се укориш за поведението, тъй като бе намерен сред борещите се против Бога. Ти обаче забавляваше себе си и околните за сметка на брат Р., като им разказваше какво прави за тебе. Противеше се на усилията му и се смееше от сърце на всичко, което той вършеше.

Подобаващо е всеки Христов служител да говори благоразумно и така, че да не може да бъде осъждан. Показано ми бе, че за Христовите служители трябва да се извърши определена работа. Тя не може да бъде извършена без усилия от тяхна страна. Трябва да осъзнават, че могат да направят за себе си нещо, което никой друг не е в състояние да извърши. Трябва да се стремят да получат необходимите качества, за да станат способни Христови служители и в Господния ден да застанат оправдани, освободени от кръвта на душите, след като са изпълнили дълга си със страх от Бога. Като награда верните помощник пастири ще чуят от главния Пастир: "Хубаво, добри и верни слуго." Тогава Той ще постави короната на славата върху главите им и ще ги поканят да влязат в радостта на Господаря си. Каква е тази радост? Да видят заедно с Христос изкупените светии, да прегледат заедно с Него душевните им мъки, себеотрицанието и саможертвата, отказването им от удобства, светска печалба и всяка светска примамка и избирането им на хули, страдания, себеунижение, изтощителна работа и душевната болка, предизвикана когато хора се противят на Божия съвет и вредят на душите си; да си спомнят смирението на душите си пред Бога, плача им между предхрамието и олтара,

превръщането им в зрелище за света, за ангелите и хората. Тогава всичко това е приключило и те виждат плодовете на своя труд. Души са спасени чрез работата им за Христос. Проповедниците, които са били съработници с Христос, влизат в радостта на Господаря си и изпитват удовлетворение.

"Като гледаме на Исуса, начинателя и усъвършителя на вярата ни, Който заради предстоящата Нему радост, издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол. Защото размислете за Този, Който издържа от грешните такова противоречие против Себе Си, та да ви не дотегва и да не ставате малодушни, не сте се още съпротивили до кръв в борбата си против греха." Проповедниците забравят за начинателя на тяхното спасение. Смятат, че преживяват много, макар че всъщност страдат малко. Ако чувстват обаче, че са наред и не се нуждаят от цялостно преобразяване, не виждат самите себе си и не се съобразяват с Божия стандарт, Бог може да свърши повече работа без тях отколкото с тях.

Бог изисква служителите да пораснат до стандарта и да се покажат одобрено за Бога работници, които няма от какво да се срамуват. Ако откажат това строго дисциплиниране, Бог ще ги освободи и ще избере хора, които няма да намерят покой, докато не станат съвършено подготвени за всяко добро дело. Сърцата ни са греховни по природа, лениви да служат на Христос. Трябва да се пазим непрестанно защото в противен случай няма да преживеем трудности като добри Христови войници; няма да почувстваме необходимостта от жестока борба против завладелите ни грехове, а ще се поддаваме на сатанинските внушения и ще издигнем свое собствено знаме, вместо да приемем чистото и възвишено знаме, което Бог е издигнал за нас.

Видях, че спазващите съботата проповедници в Мейн не са изучавали Библията. Те не са почувствали необходимостта от старателно изучаване на Божието слово, за да бъдат съвършено приготвени за всяко добро дело. Не са почувствали и необходимостта да апелират към слушателите си за сериозно изследване на Писанието. Ако в Мейн нямаше нито един адвентен проповедник, който да се противи на Божия съвет, всичко би могло да се постигне с половина от извършените усилия, хората биха били изведени от изопачените възгледи и сега биха били достатъчно укрепени, за да се противопоставят на лошите влияния. Много места, в които светлината все още не е огряла, можеха да бъдат достигнати и там да се извърши успешна работа, която би довела мнозина до познаване на истината.

Много от работата в Мейн е била извършена в полза на адвентни проповедници, за да застанат на правилна позиция. Необходима е сериозна дейност, за да се противодейства на влиянието, което те са оказали, докато

са се противили на Божиите съвети за душите им и са пречили на грешниците. Самите те не отиват на нови места, а когато го направят, пречат с думи и пример. Прави се грешка в новите полета, където има адвентисти, които не осъзнават, че имат нужда от помощ, а смятат, че са в добро състояние и са способни да поучават другите. Работниците са малко и силата им трябва да се използва за постигане на възможно най-добри резултати. Много повече може да се направи в щата Мейн на места, където няма нито един адвентист. Трябва да се влиза в нови полета. Времето, което вече е било прекарано в изтощителна работа за адвентисти, нежелаещи да се учат, би трябвало да се отдели за новите полета, за отиване по пътища и кръстопътища и за работа с цел преобразяване на невярващите. Ако адвентистите идват и слушат, толкова по-добре. Оставете им отворена врата да идват, ако желаят.

ДАТИ НА ПЪРВИ ПУБЛИКАЦИИ

Всички свидетелства за църквата в този том са публикувани за първи път в Батъл Крийк през следните години: № 15 – 1868, № 16 – 1868, № 17 – 1869, № 18 – 1870, № 19 – 1870, № 20 – 1871.

83. ПРИЛОЖЕНИЕ

Стр. - Съветът в личното свидетелство, предназначено за брат и сестра Е., че не бива да се поставят яйца на масата, е било прилагано от някои като общо свидетелство. Фактът, че то не е било предназначено за общо правило за семействата в нормално състояние, става ясен не само като се взимат предвид конкретните обстоятелства, но и като се приложат три отделни изказвания на Елън Уайт, поправящи погрешното разбиране на това конкретно свидетелство. Те се намират в "Свидетелства за църквата", т. 7, стр. 135, "По стъпките на великия лекар", стр. 320, "Свидетелства за църквата", т. 9, стр. 162. Цитираме последните две изявления:

"Вярно е, че пълни хора, в които животинските страсти са силни, трябва да избягват стимулиращи храни. Особено в семейства с деца, които са отдадени на сладострастни навици, не бива да се използват яйца" (По стъпките на великия лекар, стр. 320).

"Макар че са дадени предупреждения относно опасностите от болести, причинени от маслото, и злината от обилната употреба на яйца от малките деца, не бива да смятаме, че е нарушаване на принципите да се използват яйца от кокошки, които са добре гледани и правилно хранени. Яйцата имат съставки, които помагат за премахването на някои отрови" (Свидетелства за църквата, т. 9, стр. 162)